

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရောင်ပြန်

မဂ္ဂဇင်း

- ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် ကျင့်စဉ်(စာ-၆၅)
- ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဘုရားရှိခိုး(စာ-၇၅)

- ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် စမေဝ(စာ-၈၂)
- ကျိုက်ထီးရိုးနှင့် ရွှေတိဂုံ ကက်ကင်း(စာ-၉၅)

BURMESE CLASSIC

မြတ်ရွှေတိဂုံ၏ ရောင်ပြန် (စာ-၁၀၂)

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အမှတ် (၂၆၇)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

ဘုန်းလက်ျာအောင်၊ မောင်မောင်မျိုးသစ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)၊
ခိုင်မမ(ပညာရေး)၊ ဘုန်းလှုံ၊ မောင်ခေတ်ထွန်း၊
ပုသိမ်မောင်ကြေးရည်၊ ကောင်းမြတ်(ခရာတော)၊ မျိုးအိမ်လင်

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရှာ

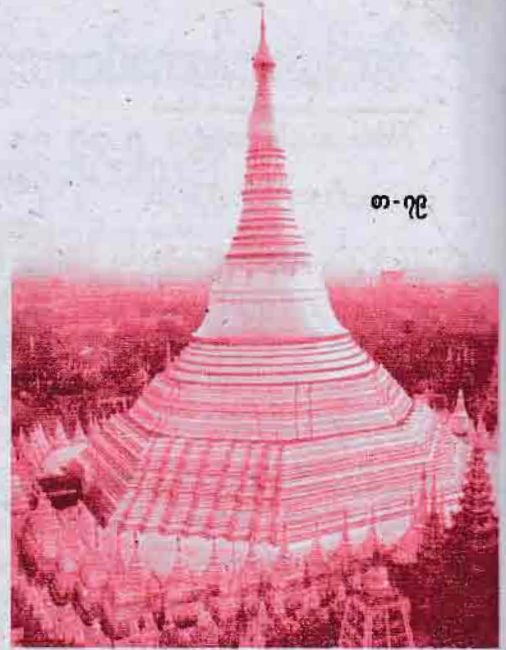
BURMESE CLASSIC

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား(ဇာတ်သိမ်း)

- မင်းသိင်္ခ ၂၀၈
- တောဘုမ္မာဝဋ်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု(၁၆)
- မောင်ဟိန်းကျော် ၂၂၀
- အစိမ်းရောင် သစ္စာကား(၇)
- ကျော်မြသန်း ၂၃၆
- ဂန္ထီရစ္ဆာ(၁၀)
- ယိုး ၂၇၀

ရွှေတိဂုံ ခေတီတော်

၈-၇၉

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးအား

ဗူးဝေခွေရခြင်း

မောင်တထင်(ကသာ)

၈-၂၉

အင်ကြင်းဖြူဖြူတောင်ငူ

၈-၁၉၈

စိမ်းစိမ်းစိမ်းစိမ်း
စိမ်းစိမ်းစိမ်းစိမ်း

ဆွတ်ဂုံဘုရားကျောက်စာကပြောပြသည့် ထူးခြားချက်များ

လင်းရောင်တင်

စာ - ၅၉

BURMESE CLASSIC

မြန်မာ့ရေးရာ

ထူးခြားစွာဖူးရ ပုဂံမြို့ ဖူးဘုရား

- မြန်မာ့ရှင် ----- ၁၇
- ကျန်စစ်သားမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သော မြောင်မြို့နယ် တွင်းကြီးရွာမှ ကံတက်ဝမ်းတော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့် ရန်အောင်မာန်အောင်ဘုရား
- ချစ်မင်းသူ ----- ၂၂
- ထူးဆန်းသော နိမိတ်များရှိ ဖိုးဦးတောင်စေတီတော်နှင့် ဘုရားရှင်ပွားတော်များ
- မော်တင်သိန်းဇော်ဝ ----- ၂၆
- တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဖူးတွေ့ခြင်း မောင်ဘတင်(ကသာ) ----- ၂၉
- မျိုးသခင်မှန်၍ ကိုးဘုရင် ခန့်စာပေးခဲ့သည်
- မြစ်ပယ် ----- ၃၃
- ဗားမဲ့ကုန်းအောင်မြေမှ ရေစက်ချအလှူတော်မဂ်လာနှင့် (၁၈)ကြိမ်မြောက် စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်ပွဲ
- ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc) ----- ၁၁၁
- ပိုင်းဖွန်းဒေသနှင့် ပိုင်းဖွန်းဆရာတော်(၂)
- မောင်မောင်မြင့်အေး ----- ၁၁၆
- ထိုက်ရင်ထိုက်
- အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ဇေ ဘို) ----- ၁၆၂
- ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်သမိုင်း
- ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ----- ၂၅၄

ရောင်ပြန် ရသ့

- မိကျောအလွမ်း
- သေကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ) ----- ၁၆၆
- သားဝယ်ဂန္တီရ
- သားမြင့် ----- ၁၇၂
- သားမြင့်နှင့် သရဏဂုံ
- သင်မောင်မြင့်အေး ----- ၁၈၄
- သက်အိပ်မက် တန်ခူးမျက်ရည်
- သင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ----- ၁၉၈

ဘယ်ဒီစာအုပ်ပဲ./ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၄၂၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

စိန်ရတုအလွမ်း

မုဒယကျော်ဝင်း

၀၉ - ၁၆၆

ကျန်စစ်သားပင်းကြီးတည်ထားကိုးကွယ်သော

မြောင်မြို့နယ်၊ တွင်းကြီးရွာမှ

ကံတက်ဝမ်းတော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့်

ရန်အောင် မာန်အောင်ဘုရား

ချစ်မင်းသူ

BURMESE CLASSIC

၈ - ၂၂

လောကီရေးရာ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြကွဒိန်၃၆	
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ)	၃၆
သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ	
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်	၃၇
အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်	
မဟိန္ဒီကျော်ခေါင်	၃၈
သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ	
နေမျိုးထွင်ခေါင်	၃၉
စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ	
တောကကိုရင်	၄၀
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်	
နွယ်သာကီအောင်	၄၁
အတာကျူးသည့် တန်ခူးနေ့	
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ	၄၃
နှစ်သစ်မင်္ဂလာ သင်္ကြန်အတာ	
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ	၄၅
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ	
ကေတီ-အောင်သိန်း	၅၂

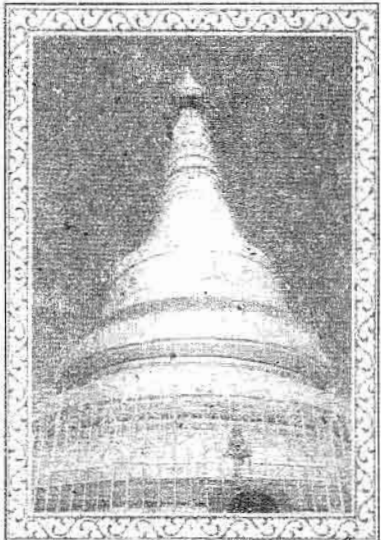
မာရိသ ဆင်းရဲခြင်းမှန်သမျှ ကင်းရှင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား	
ဓမ္မဝိစယဒေဝီထွင်ခေါင်ဦးတိတ်ရှောင်	၅၆
ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချွန်၏...	
၂၀၁၆-ခုနှစ် မျောက်နှစ် ၁၂ လ ရာသီဖွားများအတွက်	
လအလိုက်အဟော	
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)	၅၇
ဒါနပြုရာ သူတော်ကောင်းများ၏ အလှူမှု(၈)ပါး	၁၀၇
အပါယ်ရောက်နိုင်သော လိမ်ညှာပြောဆိုမှု	
တက္ကသိုလ်သင်္ခါ	၁၂၇
ဓမ္မပလ္လင်	
နတ်ထီးလှိုင်	၁၂၉
ဘဝအမောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင် ဟာသများ	
ဦးကောင်းထူး	၁၃၂
အနိစ္စဒေသနာတော်(၂၂)	
မဟာထွန်း	၁၃၆
မြို့ရန်ကုန်ဝန်းကျင်မှ ဂန္ထီရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များ(၃)	
ပထမဝိဇ္ဇာအောင်	၁၄၂
ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံ အတော်ဘေးကြုံတွေ့ခဲ့ရစဉ်က	
လှမိုး(ပညာရေး)	၁၄၈

လောကီရေးရာ

ဒီလိုလက်မျိုး သင်မှာရှိခဲ့လျှင်(၂)	၁၅၃
ဒေါက်တာစောယုနွယ်	၁၅၃
မုန့်လုံးရေပေါ်ဝေက မြုပ်နေသောငွေများရ	၁၅၅
ဟိန်းထက်စွာနံ	၁၅၅
ဗာဂျီးနီးယားမှစာ(၂)	၁၆၀
မောင်ကောင်းမြင့်	၁၆၀
ကြာလျှင် နစ်မွန်းမည်	၁၇၆
မိုးပန်းမွန်(ရာမည)	၁၇၆
ကောင်းကျိုးဝေဆာ ဖေ့မိတ္တဲဂါယာ	၁၇၉
ဂန္တီရထရာလှမျိုး	၁၇၉
အတွင်းသဘော	၁၈၁
မြဟန်သိန်း(လုပ်သားကောလိပ်)	၁၈၁
ကျွန်မနှင့် မြွေများ	၁၉၂
မခိုးသိမ့်	၁၉၂
မယ်တော်ဝဏ္ဏနှင့် လျှပ်တစ်ပြက်	၁၉၅
မောင်ပုတ်စည်	၁၉၅
မည်သူမပြု မိမိအမှု လှူကြည့်လိုက်ပါ ယခု	၂၀၄
တဖြူပွင့်	၂၀၄

ထူးဆန်းသော နိမိတ်များရှိ
မိုးခိုင်းတောင်ခေတီတော်
ဘုရားရုပ်ပွားတော်များ
 မော်တင်သိန်းတော်ဝေ စာ - ၂၆

BURMESE CLASSIC

စာ - ၂၃၆

ကျွန်ုပ်တို့သန်း
မိမိနှင့်မိမိအဖို့

ခွေးနှင့် ခွေးများအကြောင်း သိကောင်းစရာ	၂၁၆
မောင်အောင်မြင်(ပိတ္တိလာ)	၂၁၆
အမူအခင်း လွတ်ချင်ရင် ဤဓာတ်ဆင်ပါ	၂၃၀
ဝသုန်ဟိန်းထက်	၂၃၀
သစ်ဆိမ့်ပန်းရ သူရဇ္ဇ ဆောင်က ကောင်းကြွယ်ရန်	၂၃၃
လှိုင်ဘွားဦး	၂၃၃
မိန်းမတို့သဘော စောကြောမသိ	၂၄၇
ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)	၂၄၇
သူတော်စင်ပိဇ္ဇာကြီးတို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ	၂၅၁
ပိဇ္ဇာရေဆရာအောင်	၂၅၁
စံပြုထိုက်တဲ့ ဂံဆိုးသူ	၂၅၇
နတ္တယန	၂၅၇
စီးပွားရေးကောင်းစေသော ဆော်လမုန်ဘုရင်၏အဆောင်	၂၆၁
ကိုမောင်သန်းဝင်း	၂၆၁
အရတော်လှစွာ ဗုဒ္ဓဘာသာ	၂၆၃
တက္ကသိုလ်မျိုး	၂၆၃
ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ပိဇ္ဇာကြီးများ(၂၀)	၂၆၇
ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ	၂၆၇

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကျော်အောင်စံထား
ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ညွှန်ကြားတော်မူသည့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး
အောင်မြေ ၁၈ ဌာန

- ၁။ အရှေ့ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်း(တနင်္လာထောင့်) ကကုသန်ဘုရား(ရှေ့လက်လှန်ဘုရား)
- ၂။ အင်္ဂါထောင့် စေတီတစ်ဆူ တောင်ဘက်ရှိ ကြေးဆင်းတုတော် ပြဒါးရှင်ဘုရား
- ၃။ အင်္ဂါထောင့် တန်ဆောင်းအနောက်တွင်ရှိ ခြေတော်ရာ နှစ်ခု၏ရှေ့မှ
ကြေးသွန်းရုပ် ဣစ္ဆာသယဘုရား
- ၄။ တောင်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်း(ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်) ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား
- ၅။ စနေထောင့် ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား
- ၆။ စနေထောင့် နေနှင့်လာဘုရား
- ၇။ ကြာသပတေးထောင့်(အနောက်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်းဘုရား) ကဿပဘုရား
- ၈။ ရာဟုထောင့် ရှင်စောပုဘုရား(ကိုးနဝင်းစေတီဘုရား)
- ၉။ ရာဟုထောင့် ရှင်ပြင်တော်အောင်မြေ
- ၁၀။ ရာဟုထောင့် အောင်မြေအနီး ဘား ၄ ဘား ဘုရား မျက်ရှင်တော်ရှိဘုရား
(ရာဟုထောင့် ခေါင်းလောင်းကြီး အနောက်ဘက်၊ ယခု ကိုးနဝင်းဘုရား)
- ၁၁။ မြောက်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်း ဂေါတမဘုရား
- ၁၂။ ဂေါတမဘုရားမြောက်ဘက်ရှိ ဆံတော်တွင်းစေတီ
- ၁၃။ မြောက်ဘက်မုခ်ဦးအနီးရှိ ဝိဇ္ဇာရုပ်ရှိသော တန်ဆောင်းအတွင်း မနောမယဘုရား
နောင်တော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်မုခ်
- ၁၄။ နောင်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်မုခ် ရှင်မထီး တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရှင်မထီးဘုရား
- ၁၅။ နောင်တော်ကြီးဘုရား တောင်ဘက်မုခ်(တနင်္ဂနွေထောင့်)ရှိ အရုဏ်ခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ
ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဘုရား
- ၁၆။ တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ အောင်သိဒ္ဓိဘုရား(ထီးတော်ကြီးနှင့် ကျောက်ထီးတော်ကြီး၏ အနောက်)
- ၁၇။ အောင်သိဒ္ဓိဘုရားအနီးရှိ(အရှေ့ဘက်မုခ်အနီး) ဘိုးဘိုးအောင်တန်ဆောင်းအတွင်းမှ
ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရား
- ၁၈။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး အထက်ပစ္စယံ တစ်ဝဂူ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရား

သိင်္ဂုတ္တရကုန်းတော်ဝယ်

ဘုန်းလကျာအောင်
(တေးထပ်)

- ခြောက်ရောင်ခြည် မြူးကာပ ထူးစွာပ တန်ခိုးနော် သိင်္ဂုတ္တရ ကုန်းအမော်ဝယ် ပျံကျော်လို့ ဝင့်ကြွား။
- လေးဆူဓာတ် ကိန်းတော်မူသည် ကျွန်းဇေယျ အံ့ဖွယ် ထင်ရှား။
- အောင်ပန္နက် အထူးစိုက်ပေ ဦးခိုက်စေသာ။ များဖိုလ်လူ နတ်သိကြားတို့ ဆထက်ပွား ကြည်ညို။
- သဒ္ဓါဖြူ စိတ်အတူလွမ်းပါလို့ နိဗ္ဗာန်နန်း လှမ်းလင့်လို့ကြို။
- ယဉ်သူမဲ့ သဒ္ဓါပို ကြည်ရွှင်ချို အရောက်သွားလို့ မြတ်ဘုား ပး ရိပ်မှာလို့ မေတ္တာလွမ်းခြံ။
- ဘဝဂ်လုံ ကမ္ဘာတုန်အောင်ပ မြတ်ရွှေတိဂုံ တင့်လွန်းပါရဲ့လေး။ ။

ရွှေတိဂုံအမူကွန်း

ဘုန်းလျှံ

၂၀၁၆

- မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ထွက်စစ်တော့ တပေါင်းလပြည့် ရေပြင်ကပဲ...ကြည့်စေ ဝေဟင်ကပဲ...ကြည့်စေ မြေပြင်ကပဲ...ကြည့်စေ ရွှေအပြည့် လွှမ်းခြံထား (အဲဒါ...)

- “လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံ” တဲ့ ဣပနာတော် အစုံအလင်နဲ့ ဂုဏ်တင်စရာ သာသနာတန်ဆောင်ပေါ့ တကယ့်ကို ရွှေတောင်ကြီးပါလား။

- ဆည်းလည်းသံ တဝေဝေ သန္တိသုခ အသင်္ချေ ရွှေတိဂုံ အောင်မြေနှင်း အောင်မြင်ခြင်း မြေမြတ်မဟာ ငြိမ်းချမ်းခြင်း သင်္ကေတ ဖူးမဝ ဦးချအခါခါ ပုဒ္ဓရဲ့ သာသနာမှာ လှူဖြစ်ရတာ အရတော်စွာ ပီတိ အခက်ဝေ အစဉ်သာ သီရိကျက်သရေ မင်္ဂလာ။ ။

ပိတောက်ဝေဝေ သင်္ကြန်ရေ

မောင်ခေတ်ထွန်း

- ဟိုခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ
သည့်ခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ။
ဝါထိန်ရွှေ ပိတောက်ပန်း
ဆန်းတင့်ကာနေ။
- အတာရေ...
မာပါစေ ဆုရွှေတောင်း။
အတာရေ...
ဘယာတွေကင်းစေကြောင်း
သွန်းပက်ကာလောင်း။ ။

KSN
2016

မြန်မာ့ပိတောက်

ပုသိမ်-မောင်ကြေးရည်

- ဝင်းဝါဝါ တစ်ဖြည့်လုံးကွဲ့
ကြည်ပြုံးနဲ့ မှန်းခြယ်ဆင်
ရွှေရင်ငြိမ်းချမ်း...။
- တစ်ခေါက်ဆို တစ်ခေါက် အလျောက်
ပိတောက်ဆို ပိတောက် အမောက်
စည်းမဖောက် နံသာသင်းလို့
မြင်ကွင်းသာ ကမ္ဘာတင့်အောင်
ပွင့်ပြသည်ပန်း...။ ။

သကြာနှစ်လ

ကောင်းမြတ်(ခရာတော)

- နွေကိုအန်တု ပိတောက်နဝေ
 နွေမှာပျော်မြူး ပိတောက်ဖူးဝေ
 နွေကိုလွမ်းခြုံ ပိတောက်ငုံဝေ
 နွေကိုငုံလင့် ပိတောက်ပွင့်ဝေ
 နွေကိုရေဖျန်း ပိတောက်ပန်းဝေ
 နွေကိုရေတွက် ပိတောက်ခက်ဝေ
 နွေရင်ခွင်မှာ ပိတောက်ဝါဝေ။
- တစ်ပြည်လုံးလန်း ပိတောက်ပန်းနှင့်
 ထုံလွမ်းဖြာဝေ အတာရေနှင့်
 ကောင်းမွေ့စဉ်ဆက် သားမြေးထက်တိုင်
 မယိုင်မလဲ ခိုင်ခိုင်မြဲလျက်
 ဖျန်းပက်ရွှင်မြူး
 နှစ်ကူးခွဲကြပြန်ချေပေါ့။

- ဪ...
 တန်ခူးနဲ့ရေ ထူးကဲပေစွ
 သည်ကာလမှာ ပီသမြန်မာ
 ယဉ်ကျေးစွာပင် ရေစင်သွန်းလောင်း
 ဆုမွန်တောင်းသည်...
 ကြောင်းပြုပတ္တနာ ပွားလေသော်
 ကောင်းမှု သဒ္ဓါ များစေသော်။ ။

ရောဝတီပိတောက်

ပျူးအိမ်လင်

■ တစ်ရံခါဆီ
 ရောဝတီကို ဖြတ်သန်းခိုက်
 ပိတောက်ပန်းတွေ
 ကမ်းလုံးညွတ်ဝေတာ မြင်ဖူးတယ်။

■ တောညိုညိုမှာ
 ကုန်းမိုမိုမှာ
 စိုစိုကြားကြားပွင့်လန်း
 ပိတောက်ပန်းနဲ့အတူ
 ရောဝတီတစ်လျှောက် ရင်ခုန်ခဲ့ဖူးတယ်။

■ အဝါရောင်တိမ်တစ်အုပ်
 အိပ်မက်မဟုတ်
 အဆုပ်လိုက်ပွင့်ဝေခဲ့တာ ကြာပြီ
 ရောဝတီနဲ့ပိတောက် အပြိုင်လှနိုင်လွန်းတယ်။

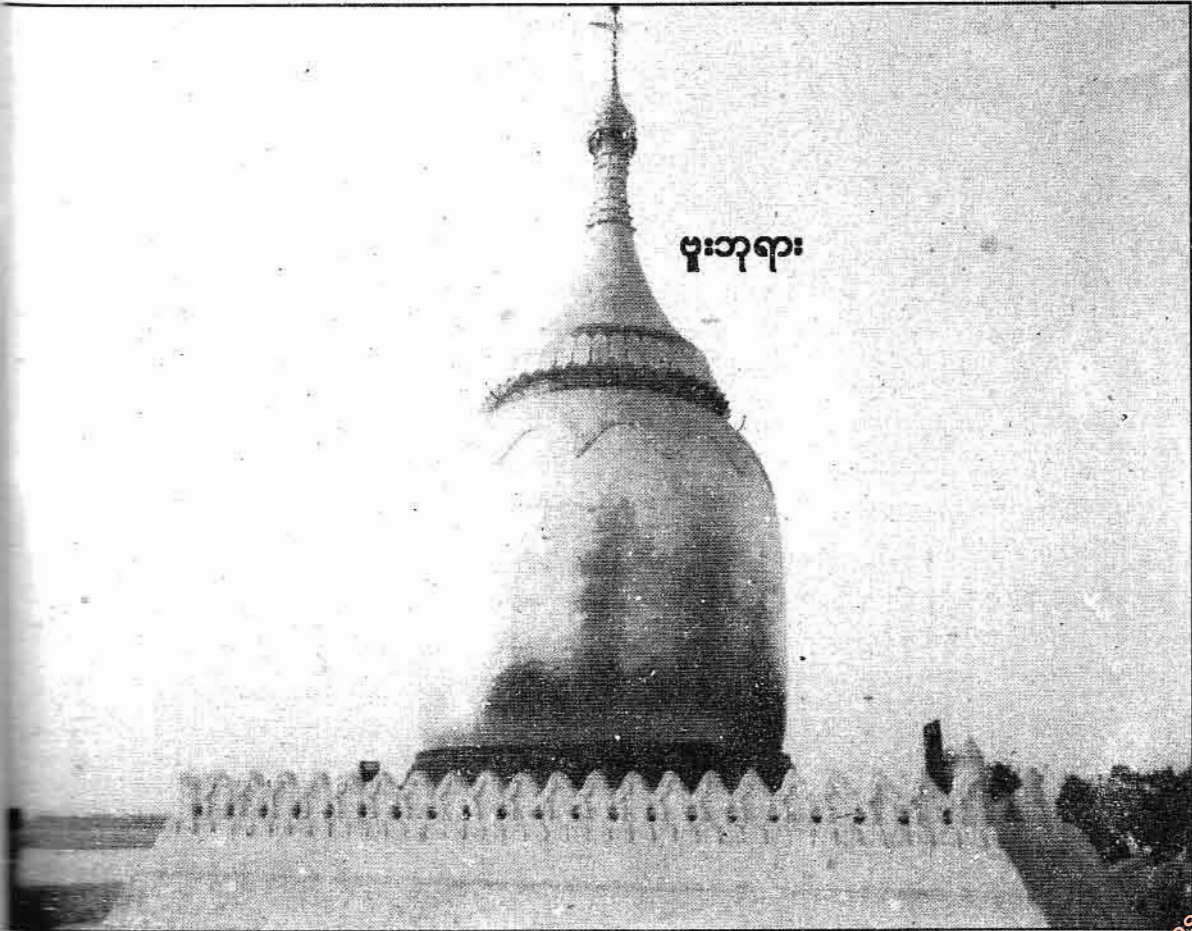
■ အခုတော့
 ရာဇဝင်မော်ကွန်းထင်လင်း
 နတ်ပေးတဲ့မြစ်မင်း စွန်းထင်းနေပြီ
 ရောဝတီတစ်ကြော ပိတောက်ကြွေမျောကိုကြည့်ရင်း...
 အလို...ကဗျာဆရာမျက်ဝန်းမှာ
 ပိတောက်တွေ ရာသီတိုင်းပွင့်နေပါပေါ့လား။ ။

ထူးခြားစွာဖူးရ ပုဂံမြို့ ဗူးဘုရား

မြန်မာ့ရှုထောင့်

မြန်မာပြည်သမိုင်းတစ်လျှောက် ပုဂံပြည်သမိုင်းသည် အဓိကကျော်လှသည်။ နိုင်ငံခြားသားများလည်း စိတ်ဝင်တစား ချစ်ရောက်လေ့လာကြသည်။ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ မြန်မာ သမိုင်းရင်းသားများလည်း ဘုရားဖူးလာရောက်သဖြင့် ပုဂံမြေ သည် စည်ကားနေသည်။

ရှေးယခင်ကထက် မြို့ပြအငွေ့အသက် ဆန်လာ သည်။ သို့သော် အမှိုက်အလေအလွင့်မရှိ။ သန့်ရှင်းသပ် ရပ်သော ပုဂံမြေ၏ ထူးခြားမှုကျက်သရေရှိပုံကို တွေ့မြင်ရ သဖြင့် ပုဂံနယ်မြေမှာ နေထိုင်အသက်မွေးကြသည့် ပုဂံသူ၊ ပုဂံသားများကို လေးစားမိသည်။

ဗူးဘုရား

ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ပေါ်ထွက်ခြင်း

မြတ်စွာဘုရားရှင် သုနာပရန္တတိုင်းသို့ ကြွလာစဉ် သူင်အာနန္ဒာသည် ရောဝတီမြစ်၏အနောက်ဘက် တန်းကြည် ထောင်ထိပ်၌ ရပ်တန့်တော်မူလျက် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ရှု မြင်ကာ ပြုံးတော်မူသော ဘုရားရှင်အား အကြောင်းရင်းကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ -

ဘုရားရှင်မှ လက်ညှိုးတော် ညွှန်တော်မူကာ ချစ်သား အာနန္ဒာ ဤရောဝတီမြစ်သည် အရှေ့မှအနောက်သို့လည်း ကောင်း၊ တစ်ဖန် တောင်သို့လည်းကောင်း ကွေ့ကောက်စီး ဆင်းလျှောက်ရုံတည်း။ တောင်ဘက်သို့စီးဆင်းရာ ထောင့်အရပ် မှ ပေါက်ပင်တစ်ပင် တည်ရှိပေတယ်။ ပေါက်ပင်ထက်မှာ ဗျိုင်းတစ်ကောင်နဲ့ ကျီးတစ်ကောင် နားနေတယ်။ ပေါက်ပင် ရဲ့ ခွကြားမှာ လျှာနှစ်ခွရှိတဲ့ ဖွတ်တစ်ကောင်တက်နေပြန် တယ်။ ပေါက်ပင်ရဲ့ခြေရင်းမှာ ဖားတစ်ကောင်ဝပ်နေလေတယ်။

ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီး နှစ်ပေါင်း ၆၅၁ နှစ် ရှိသောအခါ ဤအရပ်မှာ တိုင်းကြီးပြည်ကြီး ဖြစ်လတ္တံ့။ ပေါက်ပင်ရဲ့နိမိတ်အရ "ပေါက်ပြည်"ဟု တွင်လတ္တံ့။ ဗျိုင်း၏ နိမိတ်ကား ဤတိုင်းပြည်သားတို့မှာ ဖြူစင်သောစိတ်ထား၊ ရိုးသားသောအကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ကျီး၏နိမိတ်ကား သာသနာဖျက်များ ပေါ်လတ္တံ့။ ဖွတ်နိမိတ်ကား ပြည်သူပြည် သားတို့က သူတော်ကောင်းနှင့်တွေ့လျှင် သူတော်ကောင်း စကား၊ လူ့မိုက်နှင့်တွေ့လျှင် လူ့မိုက်စကားအားဖြင့်လည်း ခကောင်း သင့်လျော်သလို စကားနှစ်ခွ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဖား၏ နိမိတ်ကား ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ရေချမ်းအိုးကိုပိုက်ရ သကဲ့သို့ အေးချမ်းသာယာကြကုန်လတ္တံ့ဟူ၍ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ပေါက်ပြည်ကြီးတည်လေပြီ

သရေခေတ္တရာ ပျူမင်းဆက် ၂၅ ဆက်မြောက် သုပညာနာဂရဆိန္ဒမင်းလက်ထက်တွင် သရေခေတ္တရာပြည် ကြီး ပျက်လေသည်။

သရေခေတ္တရာမှပျူတို့ သုံးအုပ်စုကွဲကာ ရေကြည် ရာ၊ မြက်နုရာ ရွှေ့ပြောင်းကြရာ အညာဘက်သို့ ပျူအချို့

ဆန်တက်ရာ ပျူ ၃၂ မြို့ဝင် ၇၅၀၆(ပုဂံ)ဘက်သို့ ရောက် လာကြသည်။

ထိုအုပ်စုထဲမှာ သုပညာနာဂရဆိန္ဒမင်း၏ တူတော် မောင်ပါလာခဲ့သည်။ ယုန်လွတ်ကျွန်းအရပ်မှာ ခြေကုပ်ယူ၍ မူလ ပျူနှင့် မြန်မာ ၁၉ ရွာသူကြီးများနှင့် စုရုံးကာ ယုန်လွတ် ကျွန်းအရပ်တွင် ပထမ ပုဂံနေပြည်တော်ကြီးကို "သမုဒ္ဒရာဇ်" မင်း အမည်ခံယူ၍ အေဒီ ၁၀၇ ခုနှစ်တွင် "အရိမဒ္ဒနပူရ"ဆို သော ပထမပုဂံပြည်ကြီးအား တည်ထောင်ခဲ့ပေသည်။

မြို့ရွာတည်စ ရန်သူပေါများလှ

ယုန်လွတ်ကျွန်းသည် တောကြီးဖျက်မည်း တောရိုင်း တိရစ္ဆာန်သားရဲကလည်း ပေါများလှသည်။

လူအများ စိုက်ပျိုးထွန်ယက်ထားသည့် လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်စိုက်ခင်းများကို ခြေမဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းသာမက အသက် အိုးအိမ်များသို့ဝင်လာကာ ကိုက်ချီသတ်ဖြတ် စားသောက် ကြသည်။

ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်မှလာသည့် ဝက်ကြီးက စားပင် သီးနှံစိုက်ခင်းများကို ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီး စားသောက်တတ် သည်။ အနောက်အရပ်ဆီမှ လူ၊ ကျွဲ နွား သတ္တဝါများအား ထိုးချီစားသောက်သည့် ငှက်ကြီးဘေးရန်ကလည်း အလွန် အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။ တောင်ဘက်အရပ်မှ ကျားဆိုးကြီး တစ်ကောင်ကလည်း လူ၊ ကျွဲ၊ နွားများအား အလစ်မပေး။ သွေးဆာလောင်ကာ ချောင်းမြောင်းကိုက်ချီစားသည့်ရန်က လည်း မပေး။ မြောက်အရပ်မှ ရူးပျံ့ကြီးတစ်ကောင်က လည်း အကြောင်းမဲ့ လူတို့၏ အိုးအိမ်များပေါ် ပျံဝဲကာ နင်းခြေဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရပြန်သည်။ ဒါ့အပြင် ပြည်သူပြည် သားများ စိုက်ပျိုးမရ၊ နေထိုင်မရအောင် ဘူးခါးပင်ကြီးများ ကလည်း လွန်စွာဒုက္ခပေးတတ်သည်။ ယာစိုက်ပျိုးရန် ဘူးခါး ပင်အား ခုတ်ထွင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဆက်နစ်ဆပွားရှင်သန်၊ ကြီးမားသော ဘူးကင်း၊ ဘူးရွက်၊ ဘူးသီးများက ဒုက္ခပေးပုံက ရွာထဲသို့ပါ ဘူးညွန့်များက ရောက်လာပေသည်။

သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးလည်း ထိုရန်များကို မနိုင်နိုင် နိုင်ဖြစ်နေရသည်မှာ ၁၂ နှစ်တာကာလ ကြာပေပြီ။

ရန်အပေါင်းနိမိနင်းမည် ပျူစောထီး

တကောင်းမင်းရိုး သတိုးမဟာရာမင်းကြီး၏ သား တော်ဖြစ်သည့် အာဒိစ္စမင်းသည် တိုင်းရေးပြည်ရာ မငြိမ် သက်မှုကြောင့် မလယ်အရပ်တွင် မထင်မရှားဘဝဖြင့် လယ် ယာဥယျာဉ် လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအရပ်မှာ သတိုးအာဒိစ္စမင်း၏ မိဖုရားမှ ပျူစောထီး အား ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၅ ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မင်းရိုး မတိမ်ကောအောင် "စောထီး"အမည်ကို ခံယူစေခဲ့သည်။ အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ်တွင် ဆရာရသေ့ကြောင်ထံမှာ ပညာ သင်ကြားစေသည်။

စောထီး၏ရုပ်ရည် ကြန့်အင်လက္ခဏာအား ကြည့် ခြင်းအားဖြင့် "မင်း"ဖြစ်မည့် အရည်အသွေးပြည့်စုံသည်ကို သိရှိ၍ "စောထီး"အမည်အစား "မင်းထီး"ဟု အမည်ပြောင်း စေခဲ့ပြီး မင်းတို့တတ်အပ်သော အဋ္ဌာရသပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ မင်းထီးမှာ လေးအတတ်ကို အထူးပင် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ခဲ့သည်။

အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်သို့ရောက်လာသောအခါ အရွယ်၏ကောင်းခြင်း ခွန်အားဗလတောင့်တင်းသန်မာ ထွား ကျိုင်းပြီး ပညာလည်း ပြည့်စုံခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်က ပုဂံ ပြည်တွင် ၁၂ နှစ်ကြာ မင်းမူဒုက္ခပြုနေသော ရန်သူကြီးငါး မျိုးအား နိမိနင်းလိုစိတ် ပြင်းပြလာသည်။

မိဘနှစ်ပါးထံ ခွင့်ပန်လေသည်။ ဆရာရသေ့ကြောင်၏ နိမိတ်စကားအရ ဧကန် မင်းဖြစ်မည့်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် မင်းထီး အား လေးမြားလက်နက် အပ်နှင်း၍ ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

မင်းထီးတစ်ယောက် လေးနှင့်မြား သယ်ဆောင်ကာ ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မြေသင်းအရပ်ရှိ ခဝါ သည် ပျူအိုလင်မယားအဖိမ့်မှာ ဝင်ရောက်ခိုနားခဲ့သည်။ သားသမီးမရှိသူများဖြစ်၍ သားရင်းကဲ့သို့ ပြုစုကျွေးမွေးသလို မင်းထီးကလည်း မိဘနှစ်ပါးပမာ ပြန်လည်ကူညီ စောင့် ရှောက်ပေးသည်။

တစ်နေ့မှာ လေးနှင့်မြား မလေ့ကျင့်ရတာကြာသဖြင့် တောလည်သွားခွင့်ပြုရန် ခွင့်တောင်းခဲ့သည်။ ပျူအိုလင် မယားက ရန်သူကြီးငါးဦးအကြောင်း ပြောပြတားမြစ်ခဲ့သည်။

မင်းထီးကလည်း ထိုရန်သူကြီးငါးဦးကို နိမိနင်းရန် ရောက် လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပွင့်လင်းစွာ ပြောပြပြီး ပုဂံပြည်ဆီသို့ ခြေဦးလှည့်တော့သည်။ လမ်းခရီးမှာပင် လေးအတတ်ကို လေ့ကျင့်ခဲ့လေသည်။

ပုဂံပြည် တောင်အရပ်သို့အရောက်မှာ ကျားရဲကြီး သည် အတင့်ရဲစွာ အိမ်အတွင်းချည်ထားသော ချည်တိုင်မှ ခိုင်းကျွဲကြီးတစ်ကောင်အား ဝင်ရောက်ခုန်အုပ် သတ်ဖြတ် နေခိုက်နှင့် ကြုံလေတော့သည်။ မင်းထီး လေးမြားနှင့်ပစ် ချိန်ပင်မရ၊ ကျားရဲကြီးက ခုန်အုပ်လေရာ မင်းထီးက လျင်မြန် စွာရှောင်တိမ်းရင်း ကျားကြီးက လေထဲဝဲပျံကာ ခုန်အုပ် မင်းထီးက လှုပ်တစ်ပြက် လေးမြားနှင့်အမိအရ ပစ်ခွင်းသတ် လိုက်တော့သည်။

ရွာသူရွာသားများ အံ့သြတကြီး ဝိုင်းအံ့ကာ ကျားသေ ကြီးတစ်လှည့်၊ မင်းထီးအားတစ်လှည့် ကြည့်နေကြသည်။ ထိုသတင်းကား အစွန်အဖျားကျေးရွာ ဖြစ်နေ၍ ရွှေနန်း တော်သို့ သတင်းမပေါက်ကြားခဲ့ပေ။

ကျားရဲကြီး နိမိနင်းအပြီးမှာ အရှေ့အရပ်မှာ ကြီးမား ကော့ချွန်သော အစွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် ဝက်ဆိုးကြီးမှ ယာခင်းများ ထိုးဆွဖျက်ဆီးနေကြောင်း သတင်းရတာနှင့် မြောက်ဘက် လေညာအရပ်မှ ဝင်ရောက်ချောင်းစဉ် ဝက်ဆိုးကြီးကမြင်ပြီး အစွယ်နှင့်ပြေးအပက် လွတ်အောင် ခုန်ရှောင်ရင်း လေးနှင့် ပစ်ခွင်းနိမိနင်းလိုက်တော့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် မြောက်အရပ်က တဝုန်းဝုန်းနှင့် ဆူညံ သံကြားသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ရွာစွန်ရွာဖျားရှိ နေအိမ် များပေါ်မှ တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ခုန်ကူးကာ ရှူးပျံကြီးက ဖျက် ဆီးလို့နေသည်။ လူအများလည်း ကြောက်ရွံ့ပြီး တောထဲ သို့ ထွက်ပြေးကုန်ကြသည်။ မင်းထီးလည်း အလျင်အမြန် ရောက်သွားပြီး လေးနှင့်ခွင်းရန်ပြင်ဆဲ ရှူးပျံကြီးက ရောမ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား မင်းထီးထံလုံမ့်ချကာ တိုက်ခိုက်လေသည်။ ရှူးပျံကြီး လိမ့်ကျမလာခင် အရင်ဦးအောင် သတိနှင့် လေး မြားနှင့် ရင်အုံသို့ ထုတ်ချင်းဖောက်ပစ်ခွင်းလိုက်တော့သည်။

မင်းထီးလည်း ကျန်ရန်သူကြီးရှိရာ အနောက်အရပ် သို့ ထွက်ခွာခဲ့လေရာ ရောမဂုဏ်ကြီးသည် တောင်ဘန်းပေါ် ရှိ မန်ကျည်းခုနစ်ပင်တန်းထိပ်ဖျား အလယ်အပင်မှာနားပြီး

အတောင်နှစ်ဖက်ကို ကျန်မန်ကျည်းသုံးပင် ဘေးတစ်ဖက် ဆီသို့ ဖြန့်ကာတင်ကာ အနားယူနေလေ၏။

အဝေးအရပ်မှ ကြည့်ရုံမျှပင် ငှက်ကြီး၏ အလုံး အထည်ကို မည်မျှကြီးမားကြောင်း လေ့လာခန့်မှန်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ငှက်စာဆော် ငှက်နှင့် သမီးကညာ ခုနစ်ယောက်တို့ မင်းထီးနှင့်ဆုံကြရာ ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ် ၍ ငှက်စာကျွေးရန် သမီးကညာခုနစ်ယောက်အား လာ ရောက်ဆက်သခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။ မင်းထီး က ငှက်စာဆော်ငှက်နှင့် သမီးကညာ ခုနစ်ယောက်အား ဂူအတွင်းပုန်းအောင်း နေခိုင်းသည်။

မင်းထီးက ငှက်စာကျွေးမည့်နေရာသို့အရောက် ငှက် ကြီးမှာ တစ်ဟုန်ထိုး ပျံဝဲလာကာ ရန်မူလေတော့သည်။ ငှက် ကြီး၏ ပြင်းထန်သည့်အရှိန်အဟုန်ကြောင့် မန်ကျည်းပင်များ အပိုင်းပိုင်း ကျိုးကုန်သည်။ မင်းထီးက တောင်ကမူနောက် ပြေးကာပုန်းခိုဝင်စဉ် ငှက်ကြီးက နှုတ်သီးနှင့်စိုက်ရာ နှုတ်သီး တစ်ဆုံးစိုက်ဝင်ပြီး မြေကြီးထဲမှ ရေများပန်းထွက်လာတော့ သည်။ ငှက်ကြီးနှုတ်သီး ပြန်နှုတ်မရဖြစ်နေစဉ် မင်းထီးက ငှက်ကြီးကျောပေါ်တက်၊ ဦးခေါင်းကို လေးပြားနှင့်ခွင်းလိုက်ရာ ငှက်ကြီးခမျာ သွေးရှူးသွေးတန်းနှင့် သူ့အတောင်နှစ်ဖက်အား ကုန်ရိုက်ခတ် မင်းထီးကိုအတောင်နှင့် ညှပ်သေအောင် ပြုသော်လည်း မင်းထီးက လွတ်အောင်ခုန်ဆင်းပြီး ငှက် တောင်တစ်ခု နတ်ယူကာ သမီးကညာခုနစ်ယောက်ကို ရွက် စေ၍ သမုဒ္ဒရာဗေးထံ ပို့စေသည်။

မင်းထီးကတော့ ရွာ၏အရှေ့ဘက်အရပ်ရှိ ဘူးခါးပင် ကြီးရန် နိမ်နင်းရန်အပြင် ငှက်ကြီး၏ ဦးခေါင်းအရေခွံကို ဆုပ်ယူထမ်းပိုးလာပြီး ထိုအရပ်မှာ မြေမြှုပ်ပစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ရွာ၏အစွန်၌ တင်လဲရည်အသည်နှင့်တွေ့ပြီး ဘူးခါး ပင်ကြီးအကြောင်း စုံစမ်းလိုက်သည်။ ဘူးခါးပင်များရန်ကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးသမားများ စိုက်မရ ပျိုးမရ ဒုက္ခဖြစ်နေကြောင်း သိရသဖြင့် ရွာအရှေ့ခြမ်းရှိ ဘူးခါးပင်ကြီးအနီးသွားကာ ငှက် ကြီးရဲအရေခွံထုပ်ကြီး ဗုန်းခနဲ ပစ်ချလိုက်ရာ ဘူးခါးပင်ကြီး တစ်ခုလုံး ဘူးညွန့်၊ ဘူးမွေ့၊ ဘူးနှာမောင်းတို့ ထောင်ထလာ တော့သည်။ မင်းထီးလည်း ဒေါသအမျက်ထွက်ကာ ခြေဖြင့် နင်းချေပြီးဖျက်ဆီးလိုက်ရာ ဘူးခါးခင်း ကြီး ကြေမွပျက်ဆီး

ရုံမက ရေသောက်မြစ်ပါ နတ်ယူလျက် ပင်စည်ကြီးအား မြားနှင့်ခွင်း မျိုးတုံးလိုက်တော့သည်။ ငှက်ကြီးဦးခေါင်းအရေ ခွံအား မြှုပ်နှံပြီးချိန်မှာ...

သမုဒ္ဒရာဗေးမှ အကြိုအထောက်များလွှတ်၍ သူ့ရဲ ကောင်းအား မင်းစီးမြင်းအပ်နှမ်း၍ ပုဂံပြည်သို့ ခေါ်ဆောင် စေခဲ့ပြီး သမီးတော်နှင့် လက်ဆက်ပေးလျက် အိမ်ရှေ့ဥပစာ မင်း ရာထူးပေးလေသည်။

သမုဒ္ဒရာဗေးလွန်သော် မင်းထီးသည် မင်းအဖြစ်မခံ ယူသေးဘဲ ဆရာအား ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် နန်းတော် သို့ပင့်ဆောင်ကာ ရသေ့ကြောင်ဘွဲ့အမည်နှင့် နန်းအပ်မင်းပြု စေသည်။

ရသေ့ကြောင်မင်းလွန်မှ “ပျူစောထီး”ဘွဲ့အမည်ခံ၍ “အရိမဒ္ဒနုပူရီ”(ရန်အပေါင်း နိမ်နင်းအောင်မြင်သော)တိုင်း ပြည်အဖြစ်သမုတ်ပြီး မင်းအဖြစ်စိုးစံလေသည်။ အေဒီ (၁၆၇ မှ ၂၄၂)အထိ ထီးနန်းသက် ၇၅ နှစ်တိုင် နန်းသက်အရှည် ဆုံး စိုးစံတော်မူခဲ့သည့်မင်းတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

(မူကွဲကျမ်းအရ ပျူစောထီးသည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ သည့် မလည်တောင်ထိပ်၌ နဂါးမင်းသမီးနှင့် နေနတ်သားတို့ အိမ်ရာထောင်ရာမှ နဂါးဥသုံးလုံးဥရာ တစ်လုံးက ကန္တာလရောင် တိုင်းတွင် မိန်းမမိဖုရားဖြစ်လေသည်။ တစ်ဥကား မုဆိုးလက် မှာပျက်ရသည်။ တစ်ဥကား ရောဝတီမြစ်သို့ မျောပါကာ ပျူအိုလင်မယားဆယ်၍ တုရင်တောင်ယံမှ ရသေ့ကြောင် အားပြရာ ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ဘုန်းကံပြည့်စုံသော သတို့သား မွေးဖွားလတ္တံ့ဆို၏။ နဂါးမနှင့် နေနတ်သားမှ ဖွားသောသားဖြစ်၍ ဆင်ပြောင်အားနှင့်တူသော စွမ်းပကား ရှိသည်။)

ပျူစောထီးမင်း သာသနာပြုခြင်း

ပျူစောထီးမင်းသည် “ဗူးဘုရား”ကို ခရစ်နှစ် (၃)ရာစု ခန့်က တည်ခဲ့ပါသည်။ ဘူးခါးပင်ကြီးမင်းမူနေသည်ကို အောင် နိုင်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

ဗူးဘုရားသည် ပုဂံမြို့ဟောင်းအတွင်း မြောက်ဘက် ရောဝတီမြစ်ကမ်းအနီးတွင် တည်ရှိသည်။ ရောဝတီမြစ်နှင့်

သဘာဝအလှများသည် စေတီတော်တည်ထားပုံနှင့် လွန်စွာ သပ္ပာယ်ကြည်ညိုလှပါသည်။

ဗူးဘုရား မူလပုံတော်မှာ ပုဂံတွင် ခေါင်းလောင်းပုံ စေတီမပေါ်မီက အောက်အထက် လုံးစောက်သော ပျူခေတ် စေတီများ တည်ထားခဲ့ကြသည်။ ဗူးဘုရားသည် မူလက အုတ်ခုံပိုင်းပေါ်၌ ဓာတ်တော်ကြွတ် ထူပါသပုံသဏ္ဍာန် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေးကျသော ဘူးသီးပုံနှင့်လည်း တူသည်။

ဗူးဘုရားကို ၁၁ ရာစုကတစ်ကြိမ် ပြုပြင်ခဲ့သဖြင့် ၁၁ ရာစုပုံစံဖြစ်နေပြီး မူလဉာဏ်တော်အမြင့်က အတောင် ၃၀ သာရှိသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ငလျင်ဒဏ်သင့်ခဲ့ပြီး သံကူ ကွန်ကရစ်ဖြင့် အခိုင်အမာတည်ဆောက်ပြီး မူလဉာဏ်တော် ထက် တစ်ပေပို၍ ပူဇော်ထားခဲ့သည်။

ဗူးဘုရားအရှေ့ဘက်တွင် ကုန်းဘောင်ခေတ် အာရုံခံ တန်ဆောင်းကြီးရှိသည်။ အာရုံခံအဆင့်ဆင့် စိန်တန်းအသွယ် သွယ်မှာ မြစ်ရေတိုက်စား၍ မင်းတုန်းမင်းကြီး စေတီတော် ပြုပြင်ရင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ဗူးဘုရားတံတိုင်းအတွင်းမှာ မုန်တိုင်းနတ်ကွန်းရှိ သည်။ မုန်တိုင်းနတ်ကို ရှေးခေတ်က ရေလမ်းခရီးဖြင့်အသက် မွေးသူများ လာရောက်ဦးခိုက်ပူဇော်ပသလေ့ရှိကြသည်။ ဗူး ဘုရားတွင် အာလိန်လေးဆင့်နှင့် ပတ်လမ်းအတက်အဆင်း အုတ်လှေကားဖြင့် ဆက်သွယ်ပြုလုပ်ထားသည်။ တံတိုင်း တောင်ဘက်တွင် ရောဝတီမြစ်ဆိပ်သို့ဆင်းရန် လှေကားကြီး ရှိသည်။

“ပုဂံအစ ဗူးဘုရားက” ထူပါစေတီအစ ဗူးဘုရားကဟု အဆိုရှိပါသည်။ ပုဂံမြေရှိ ရှေးအကျဆုံးသော ပျူလက်ရာ ၅၄ ဆူတွင် ဗူးဘုရားသည် အစောဆုံး ပုဂံစေတီသမိုင်း ဝင်အဖြစ် ရောဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင် တည်ရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးအကျဆုံး ပျူခေတ်သမိုင်းဝင်ဘုရား အား ပူဇော်ရင်း မင်းသက်၊ နန်းသက်ရှည်စွာ စိုးစံခဲ့သော ဘုရင်မင်းမြတ် လက်ရုံးရည်နှလုံးရည် စွမ်းပကားပြည့်စုံကာ ဘုန်းတန်ခိုးထွန်းတောက်ခဲ့သည့် “ပျူစောထီး” အမြဲရွတ်ဆို သော မန္တန်တော်အား သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ကြည့် ပါလေ။ ရာထူးဌာနန္တရများအတွက် အထူးအကျိုးပေးခြင်းနှင့်

နေရာဌာနအတွင်း ရန်အပေါင်းလည်း အောင်နိုင်ပါသည်။ ရသေ့ကြောင်မင်းအား သိကြားမင်းမှပေးခဲ့သော ဂါထာဖြစ်ပြီး ရသေ့ကြောင်မင်းမှ ပျူစောထီးမင်းကို ထပ်ဆင့်ပေးခဲ့သော ဂါထာဖြစ်ပါသည်။

ပျူစောထီးမင်း ချွတ်ဆိုဂါထာ

အတေ အာတေ ဥတေ ဦတေ၊
ဣလုတေ ဣလုတေ ဣ လန္တေ ဣလာတေ၊
ခတေ စတေ စာတေ၊
တဝတေ တဝါတေ တံသုခတေ၊
မတေ သမတိတေ သံတေ။

အနက်။ အတေ-အဆိပ်ပျောက်အံ့၊ အာတေ-အဆိပ် မတက်အံ့၊ ဥတေ-အလိုခပ်သိမ်း ပြည့်စုံအံ့၊ ဦတေ-ကြံတိုင်း အောင်အံ့၊ ဣလုတေ-သူတကာဟူသမျှချစ်အံ့၊ ဣလုတေ- သူတကာဟူသမျှ ချစ်မြတ်နိုးအံ့၊ ဣလန္တေ-ရန်ပျောက်အံ့၊ ဣလာတေ-မကောင်းသောရန် ပျောက်အံ့၊ ခတေ-သူခပ် သိမ်းကြံ၍မဖြစ်။ စ တ-ရန်ဟူသမျှပျောက်အံ့၊ စာတေ- အသက်ရှည်အံ့၊ တဝတေ-ကိုယ်အနာဟူသမျှပျောက်အံ့၊ တဝါတေ-မကောင်းသောအနာခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပျောက်အံ့၊ တံသုခတေ-ဝမ်းကြီးအနာဟူသမျှ ပျောက်အံ့၊ မတေ-ရွှေငွေ ဥစ္စာရအံ့။ (နှလုံးချမ်းသာအံ့လည်းဟူ၏)။ သမတိတေ- မင်းဘေးမင်းဒဏ်ကင်းငြိမ်းအံ့၊ သံတေ-နှလုံးကောင်းမြတ်အံ့။

x x x

(ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးပါ။)
ဤဂါထာအား ဣန္ဒာစရိယတြိနေတြဓာတ်ကျမ်းကို ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့သော ချောင်းဦးမြို့ အောင်ချမ်းသာရွာ ရှေ့ကျောင်း အရှင်ဣန္ဒာစရိယ၏ ပုရပိုက်မူမှ ကူးယူရရှိပါ သည်။ နန်းစဉ်သုံး ဆရာဦးမင်းသိန်းစာအုပ်မှ ဖော်ပြထားပါ သည်။

မြန်မာ့ရှင်

ကျန်စစ်သားမင်းကြီးတည်ထားကိုးကွယ်သော

မြောင်မြို့နယ်၊ တွင်းကြီးရွာမှ

ကံတက်ဝမ်းတော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့်

ရန်အောင် မာန်အောင်ဘုရား

ကျန်စစ်သားမင်းကြီးတည်ထားခဲ့သည့်
ရန်အောင် မာန်အောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား

ချစ်မင်းသူ

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလဆန်းပိုင်းက အညာသို့ ခရီးထွက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ကိုယ်ချည်းမဟုတ်။ စိန်နားကပ်အရောင်နှင့် ပါးပြောင်သည်ဟုလည်း ပြော၍ ရမည်ထင်သည်။ ဆရာညီမေတ္တာက စရိတ်ငြိမ်း ဘုရားဖူးလိုက်ပိုးပေးမည်ဆို၍ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း ၁၁ ဦးလိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ဆရာတက်လူ၊ မြင်းမူ ခံအေးဆောင်၊ ချစ်မင်းသူ၊ ပြင်စည်အောင် (ခရာတော)၊ ထင်ရှားအောင်၊ ချိုပန်းချီ၊ ဆရာမ မရွှေချစ်(လယ်တိုင်း)၊ မရည်မွန် (ကျုံပျော်)၊ တင်စန္ဒာတို့အပြင် ဆရာတွင်းကြီးသားတင်ဝင်းဦးကလည်း သူ့ရွာသို့ပြန်ရန်အတွက် ရန်ကုန်မှ မိမိတို့အဖွဲ့နှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့သည်။

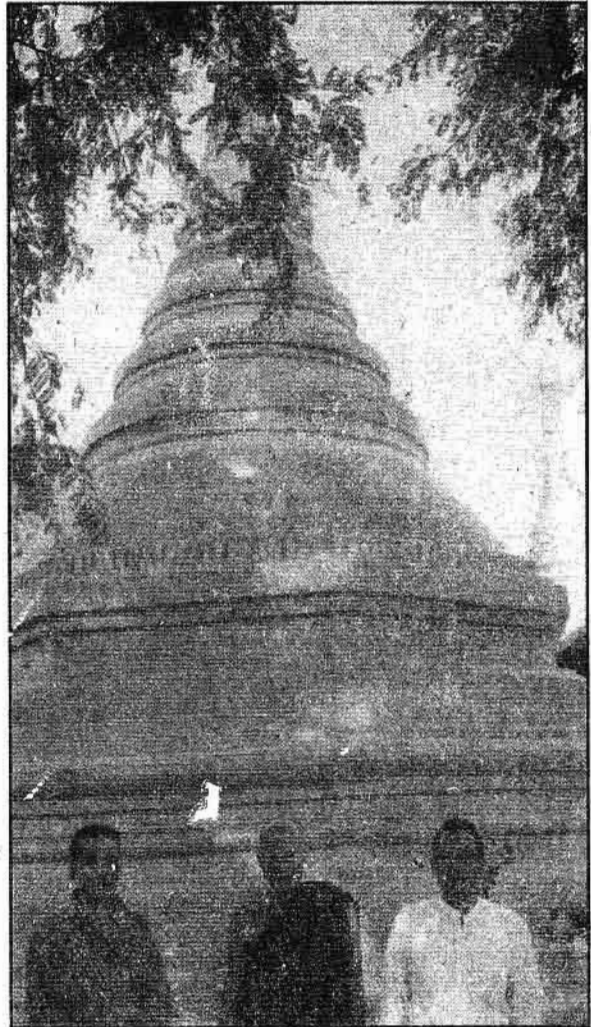
ဆရာညီမေတ္တာက ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းပြီး စားစရိတ်ကအစ အကုန်အကျခံကာ စေတနာသန်သန်ဖြင့် မိမိတို့စာရေးဆရာအဖွဲ့ကို ဘုရားဖူးလိုက်ပိုးပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့အလှူမျိုးကား ကြုံဆုံဖို့ပေး

**စေတီတော်ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ
အာရုံခံတန်ဆောင်းမှ မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့်
ရဟန္တာများ ဆွမ်းခံကြွသည့် ရုပ်တုတော်များ**

ပေးပို့မည့်သူ ရှားပါး၏။ တော်ရုံစေတနာနှင့် မဖြစ်နိုင်။
ဆွေရော၊ လူရော၊ အချိန်ရော ပေးဆပ်ရသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။
ရန်ကုန်မှမန္တလေး၊ မန္တလေးမှ မုံရွာထိ မိုင်ပေါင်းငါးရာကျော်
အကြောက်ရာခန့် တစ်ဦးတည်းကားမောင်း၍ ထမင်းကျွေးညှော်ခံ
၍ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးဖူး၏။ စေတနာကား တွေးကြည့်ရုံမျှ
ဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။ ကျေးဇူးများလှပေစွ။

ဤသို့ဖြင့် ရန်ကုန်မှ မန္တလေး၊ မန္တလေးမှ မုံရွာသို့
ခရီးဆက်ခဲကြသည်တွင် ဆရာတွင်းကြီးသားတင်ဝင်းဦးက
ကြံတုန်းကြံခိုက် သူ၏မွေးဖွားရာ ချက်မြုပ်ဒေသဖြစ်သည့်
စင်္ကြံတိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်မြို့နယ်၊ တွင်းကြီးရွာသို့

**ကံတက်ဝမ်းတော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်
မြတ်ကြီးနှင့် (ဆရာတွင်းကြီးသား၊
ဘင်ဝင်းဦး၊ ဆရာတော်ဦးကလျာဏ၊
ဆရာညီမေတ္တာ) ဝဲမှယာ**

အလည်အပတ်ဝင်ရောက်နားခိုရန် ဖိတ်ခေါ်ပါတော့သည်။
စာရေးဆရာများချည်းမို့ မရောက်ဖူးသေးသည့် ဒေသအသစ်
သို့ သွားချင်နေမိသည့် စိတ်ရင်းများက သွားကြမယ်ပြိုင်
တူဟစ်ကာ ခရီးဆက်ခဲကြသည်။ အညာ၏သရုပ်ပြ ထနောင်း၊
မန်ကျည်းနှင့် တမာပင်တို့က မျက်စိမြင်ကွင်းထဲက လုံးဝ
မထွက်။ ထန်းတောညိုညိုကိုလည်း လမ်းဘေးဝဲယာ တစ်

ဖက်ဘစ်ချက်တွင် လှမ်းတွေ့ပြန်သည်။

ညစ်ညမ်းသောလေထု၊ ပွမ်ပွမ်မြည်သော ကားဟွန်းသံများကြားထဲနှင့် လူပိတ်သိပ်ညပ်ကျပ်နေသော ဘတ်စ်ကားစီးရသောဒုက္ခများနှင့် ခြားနားသော တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည့် သဘာဝအလှတရားများကို ကြည့်ရှုခံစားရသည့်အရသာကပင် အသက်ပိုရှည်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံ

ကံတက်ဝမ်းတော်စေတီတော်ပရိဝုဏ်ရှိ ထုလုပ်ထားသော ရှေးဟောင်းလက်ရာရုပ်တုတော်

ကြည့်နှစ်သက်နေမိသည်။ တစ်ခါ ဆရာတွင်းကြီးသား၏ တွင်းကြီးရွာရှိ နေအိမ်ကိုရောက်တော့ ဆရာမိခင်နှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများက ဝမ်းပန်းတသာ ခရီးဦးကြိုနှုတ်ဆက်ကြပြီး စားစရာသောက်စရာများဖြင့် ညွှော်ခံကျွေးမွေးသည်ကပင် ရင်မှာ ချမ်းမြေ့ကြည်နူးစရာကောင်းကြရသည်။ ဝိုင်းကြီးတစ်ဝိုင်းတည်းမှာပင် မြေစိုက်အိမ်နှစ်အိမ်ဆောက်ကာ မိသားစုများ စုစုစည်းစည်းနေထိုင်ကြသည်ကို မြင်ရခြင်းကပင် ဆရာတွင်းကြီးသားတို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတစ်သိုက်စည်းလုံးညီညွတ်ကြသည်ကို သိနိုင်သည်။

စေတနာဖြူဖြူဖြင့် ညွှော်ခံကျွေးမွေးသော အညာထမင်းကို ကောင်းကောင်းလွေးကြပြီး ထိုညက ကောင်းကောင်းအိပ်စက် အနားယူခဲ့ကြသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် နံနက်အဆာပြေ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ပဲသုပ်၊ အကြော်စုံတို့ကို ရေနှေးကြမ်း၊ အသင့်ဖျော်လက်ဖက်ရည်တို့ဖြင့် သောက်စားရင်း ခရီးဆက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ဆရာတွင်းကြီးသားက အမှတ်တရ ရောက်လာချိန်တွင် အမှတ်တရ လေ့လာသွားနိုင်ရန် တွင်းကြီးရွာ အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးတည်ထားသော ဘုရားသို့ လိုက်ပို့ပေးရန် စီစဉ်ပါသည်။ ပြီးလျှင် တွင်းကြီးရွာ ဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးကလျာဏထံသို့ မိမိတို့အဖွဲ့ကိုခေါ်ဆောင်သွားကာ ဆရာတော်နှင့်မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ဆရာတော် ဦးကလျာဏမှာလည်း မိမိတို့အား မုန့်များ၊ အချိုရည်များဖြင့် ညွှော်ခံကျွေးမွေးပါသေးသည်။

ပြီးမှ ဆရာတော်ဦးကလျာဏ ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါကြွရောက်၍ ကျန်စစ်သားမင်းကြီး တည်ထားခဲ့သည့် ကံတက်ဝမ်းတော် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားသို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ကံတက်ဝမ်းတော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော် ၁၈ တောင်ခန့်ရှိပါသည်။ စေတီတော်၏ ရင်ပြင်ပေါ်တွင် မကြာမီက ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဇရပ်ဆောင်များကို တွေ့ရသည်။ မိမိတို့အဖွဲ့ စေတီရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် ဆရာတော်ဦးကလျာဏမှ စေတီတော်၏သမိုင်းကို အကျဉ်းမျှ ရှင်းလင်းပြောပြပေးပါသည်။ ကံတက်ဝမ်းတော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မှာ သီရိဓမ္မာ

www.burmeseclassic.com

သောကမင်းကြီး စတင်တည်ခဲ့သော စေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ မုတ္တမစေတီတော်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးကား “နတ်ပြည်၌စံစား ငြိမ်းသာသနာတော် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရောက်သောအခါ ပါဠိပုဂံပြည်၌ မိန္ဒာသာရမင်း၏ တစ်ရာတစ်ယောက်သော သတို့သားတို့တွင် အသောကဓမ္မရာဇာအမည်ရှိသော ဗလ ဝကြာတေးမင်းဖြစ်လတ္တံ့။ များစွာသောကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ ဥပဂုတ္တတိဿနာဂထေရ်၏ အာနဘော်အားဖြင့် ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်၍ မိမိကိုယ်ကို ငါးပါး သောအနံ့ရှိသော ဆီဖြင့် သိမ်မွေ့သောဝါဂွမ်းတို့ဖြင့်ရစ်၍ မြတ်စွာဘုရားဓာတ်တော်ကို ဆီမီးပူဇော်လတ္တံ့။ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က အာနန္ဒာကို ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း လှည့်လည်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ဌာပနာ၍ စေတီတော်များတည်ခဲ့ရာတွင် ဤကံတက်ဝမ်းတော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် သာသနာကို လှည့်ပင်အောင် ကြိုးပမ်းရွက်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင်၊ စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် တည်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထိုသီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ကံတော်ကုန်သွား သည့်အခါတွင် သာသနာတော်မှာ အနည်းငယ်မေးမိန့်သွား ခဲ့ပြီး ရှင်အရဟံ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် အနော်ရထာမင်း လက်ထက်တွင် ပုဂံပြည်သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောက်ရှိပုံနှံ့တော် မူလာခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောက်ရှိပုံနှံ့လာချိန်မှစ၍ အနော်ရထာမင်းသည်လည်း သာသနာအကျိုးသယ်ပိုး၍ ဘုရားစေတီများကို အသစ်တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး စေတီ ဘောင်းတို့ကိုလည်း ထပ်မံပြုပြင် ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ အနော်ရထာမင်း နတ်ရွာစံပြီးသည့်နောက် သက္ကရာဇ် ၄၂၅ ခုနှစ်တွင် နန်းတက် လာသော ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် ထည်း ဗုဒ္ဓသာသနာကို တည်တံ့၍ပုံနှံ့အောင်ဆောင်ရွက်သူ

ဖြစ်သောကြောင့် ရွှေစည်းခုံစေတီ၊ မင်းအိုချမ်းသာ၊ နန္ဒာ စေတီတော်များကို အသစ်တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပါ သည်။ ထိုအတူ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးထက်စော၍ မင်းပြု ခဲ့ကြသော သာသနာပြုသူ မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ တည် ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီပုထိုးတော်ဟောင်းများကိုလည်း ကျန်စစ်သားမင်းကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ပြုပြင်တည်ထား ကိုးကွယ်တော် မူခဲ့ပါသည်။

ကံတက်ဝမ်းတော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ဦးစွာတည်ထားခဲ့သော်လည်း နှစ် ကာလကြာရှည်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ပျက်စီးယိုယွင်းနေခဲ့ရာ ကျန်စစ် သားမင်းကြီးလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၄၄၅ ဝန်းကျင်က ပြန် လည်ပြုပြင်တည်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုစေတီတော် ပရိဝုဏ်အတွင်းမှာပင် ကျန်စစ်သားမင်းကြီးကိုယ်တိုင် အသစ်တည်ထားခဲ့သည့် ရန်အောင် မာန်အောင် ဆုတောင်း ပြည့်စေတီတော် ရှိပါသည်။ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးကိုယ်တော် တိုင် ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သဖြင့် ယနေ့ထိ တိုင် စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်နေသူများ လာရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းပြုနေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အရောင်းအဝယ်သမားများလည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လာရောက်ဆုတောင်းထောမနာပြုနေကြပါသည်။ ထိုစေတီ တော်၏ နှစ်စဉ်ဘုရားပွဲမှာ တပို့တွဲလဆုတ် ၁ ရက်နေ့တွင် ဆွမ်းချပွဲကျင်းပပါသည်။ ရန်အောင် မာန်အောင်စေတီတော် ပွဲမှာ နယုန်လဆုတ် ၁၂ ရက်တွင် ဆွမ်းတော်တင်၍ ဝါဆိုလ ပြည့်နေ့တွင် ဆွမ်းချပွဲကျင်းပပါသည်။ ဘုရားပွဲတော်များကို နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့ရာ အမြဲစည်ကားသိုက်မြိုက်လှကြောင်း သိရပါသည်။ ဘုရားဖူးလိုသူများ၊ ဗဟုသုတလိုက်စားသူများ သိရှိ၍ ကြံကြိုက်ပါက ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါရန် အကျိုး မျော်၍ နှိုးဆော်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ချစ်မင်းလူ
၀၉-၇၉၇၂၀၀၂

ထူးဆန်းသော နိမိတ်များရှိ ဖိုးဦးတောင်စေတီတော် နှင့် ဘုရားရုပ်ပွားတော်များ

မော်တင်သိန်းဇော်

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဥဏဏ္ဍလုံမွှေးရှင်တော်၊ ကုမုဒါ၊ ပဒုမာ၊ ပုဏဏ္ဍရိကာ၊ သုယုတ အစရှိအပ်သော လေးမည်ရသော မွှေးညင်းတော်များကို ဌာပနာတည်ထားကိုးကွယ်တော်မူအပ်သော ဗျာဒိတ်တော်ရှိရာ ဖိုးဦးတောင်စေတီမြတ်ကြီးသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ရွာသာယာအုပ်စုရှိ တောင်ထွတ်မြတ်ပေါ်တွင် တည်ရှိတော်မူပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာသက ရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် သာသနာတော်ကြီး အခွန်ရှည် တည်ထွန်းအံ့သောငှာ ဗျာဒိတ်တော်ရ သီဟပေတတောင်တော်မြတ် (ဝါ) ဖိုးဦးတောင်တော်မြတ်သို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် ဖိုးဦးတောင်တော်မြတ်တွင် မိုတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော ဘီလူးမင်း၊ နဂါးမင်းတို့က ဖူးမြော်ရှိခိုး ကြည်ညိုကြပြီး ရောပထ နဂါးမင်းက ကိုးကွယ်ရန်အလို့ငှာ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုးကွယ်ရာကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံ တောင်းခံရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ပတ မြားညိုအဆင်းတော် ရှိအပ်သော ဆံတော်ဓာတ်တော်၊ လေးဆူနှင့် မွှေးရှင်တော်၊ မွှေးညင်းတော်မြတ်တို့ကို ပေးသနား ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုမွှေးရှင်မွှေးညင်းတော်များကို မြတ်စွာဘုရားရှင် ခြင်္သေ့မင်းဖြစ်ခဲ့စဉ်က မိုတင်းနေထိုင် ကျက်စားခဲ့သော သီဟပေတ

ဖိုးဦးတောင်စေတီ

အမည်ရ ဖိုးဦးတောင်စေတီတောင်တော်၏ အထွတ်ထိပ် ကျောက်ဖျာပေါ်ထက်၌ နဂါးမင်း၊ ဘီလူးမင်း၊ သိကြား ဗြဟ္မာ၊ နတ်ဒေဝါတို့နှင့် အဇိက၊ ဘလိက ကုန်သည်ညီ နောင်တို့က တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဖိုးဦးတောင်ဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ငါးဝါတော်မြောက်အပြီး ဒုတိယအကြိမ်တော်အဖြစ် ကြွ ရောက်တော်မူစဉ် တောင်တော်မြတ်နေ ဗျာဒိတ်တော်ရ ပွေးဖိုနှင့် ပွေးမမောင်နှံတို့က ဘုရားရှင်အား ဖူးတွေ့ကြရာ တွင် ပွေးဖိုက အရင်စောစွာတွေ့ ဦးစွာပင် ဖူးတွေ့ခွင့် ခဲ့သဖြင့် ယခင်က ပွေးဖိုဦးအောင် နောင်ကာလ ရွှေလျား လာပြီးနောက် ပွေးဖိုဦးတောင်မှ ဖိုးဦးတောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

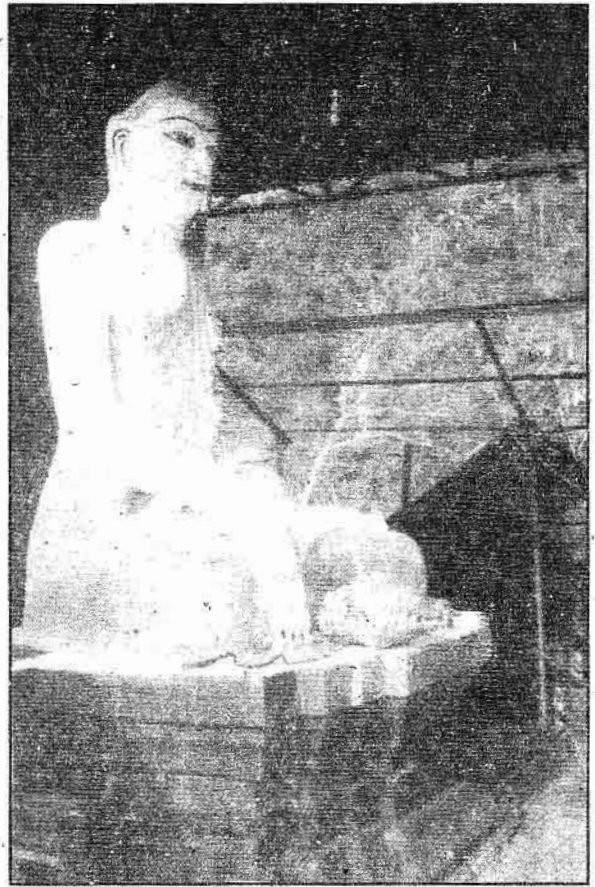
နောင်ကာလတွင် ဗျာဒိတ်တော်မြတ်ပါအတိုင်း ပွေးဖို တ သရေခေတ ရာပြည့်ရှင် ဒွတ ဘောင်မင်းကြီး ပွေးမက ဝီ နီးအရှင် ပန်ထွာဘုရင်မတို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိ ဝါသည်။

ဘုရားပွဲတော်ကို တပို့တွဲလဆန်း ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅ ရက်နေ့တို့တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်၊ ခမ်းနားစွာ ကျင်းပပြီး စေတီတော် အဆူဆူတို့နှင့် တောင်တော်မြတ်ပေါ်ရှိ ဘုရား ပွဲပွားတော်မြတ်တို့အား ခြောက်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ အဖြစ် လုံးတော်ပြည့်မျှ ရွှေကပ်လှူကြလေ့ရှိပါသည်။ ယခု ကာလတွင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူနေ လှူဒါန်းကုသိုလ်ပြု နိုင်ကြကြောင်းကို ကြားသိ၊ မြင်တွေ့ခဲ့ရ ကြုံကြိုက်ကြ တ လှူဒါန်းဆက်ကပ် ကုသိုလ်ပြုကြပါရန် လေးမြတ်စွာ အသိပေးပန်ကြားအပ်ပါသည်။

စေတီတော်မြတ်နှင့် ဘုရားပွဲပွားတော်မြတ်များ ကိုန်းဝပ်ရာ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ အတက်အဆင်း တန် ဆောင်း စကြ လှေကားများမှတစ်ဆင့် လွယ်ကူသက်သာ အေးချမ်းစွာနှင့် ၃၀ မိနစ်မျှသာ အချိန်ယူ တက်ရောက်၊ ဆင်းသက်နိုင် နေ့၊ မိုး၊ ဆောင်းမဟူ ရာသီမရွေးပင် ဆရာတော်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတို့မှတစ်ဆင့် တား ရထား၊ ဆိုင်ကယ်၊ ခြေလျင် လမ်းစုံတို့နှင့် သွား ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

ဖိုးဦးတောင်စေတီတော် ကိုန်းဝပ်ရာ တောင်တော်ပေါ် ထွက်

(၁) ဖိုးဦးတောင်စေတီ၊

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား

- (၂) ၉ ဖတောင်ဘုရား၊
- (၃) နတ်ရေကန်၊
- (၄) ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊
- (၅) ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား၊
- (၆) ယုန်ဖြူတောင်ဘုရား၊
- (၇) ရဟန္တာသိမ်တော်၊
- (၈) ဘိုးဘိုးအောင်၊ ထုံကျင်း လိုက်ဏ်ဂူ၊
- (၉) ပွေးဖို၊ ပွေးမလိုဏ်ဂူ၊
- (၁၀) စကြာန်သောင့်၊ ခင်းလှ၊
- (၁၁) ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီး၏ ကျောက်စာတိုက် တော်

ဟူ သပ ဘယ်ကြည့်ညိဖြယ်ကောင်းသော ဘုရား၊ စေတီ၊ ပွဲပွားတော် အဆူဆူတို့ ရှိပါသည်။ အထင်ကရ

သမိုင်းဝင် သာသနိကအဆောက်အအုံနေရာဌာနတို့ အသီးသီးမျှ ရှိကြပါသည်။

ဖိုးဦးတောင် စေတီတော်ဘုရားများနှင့် ပတ်သက် တစ်ခါက အလွန်တရာမျှ ထူးဆန်းသော နိမိတ်များနှင့် အဖြစ်သနစ်အကြောင်းခြင်းရာ အဆန်းအထူးတို့ ဖြစ်ပေါ် ကြုံတွေ့ ခံစားခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုင်ရာ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ စာစုတို့မှ လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ထူးဆန်းသောနိမိတ်များ

- (၁) ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၃ ရက် သောကြာနေ့၌ ဖိုးဦးတောင်ပေါ်မှ နတ်စောင်း တီးသံများကို ကြားရခြင်း။
- (၂) ၎င်းလဆန်း ၅ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌ မိကျောင်း ရှစ်ကောင် ဖိုးဦးတောင်ဘုရားသို့ ဦးတိုက်ကြ ခြင်း။
- (၃) သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၀ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၅ နာရီတွင် ဖိုးဦးတောင် ပထမအကြိမ် ပြိုကျ ၎င်းနေ့ ၆ နာရီ၌ တစ်ကြိမ် ထပ်ပြို သည်။

(၄) တောင်ပြိုပြီးနောက် ၉ နာရီလောက်တွင် ဖိုးဦး တောင်ကြီးသည် ကြောက် မက်ဖွယ် မြည်ဟီးလေ သည်။

(၅) သီတင်းကျွတ်လပြည့် ကျော် ၈ ရက်၊ စနေနေ့ ည ၁၂ နာရီလောက်တွင် တောင်ပေါ်တောတန်းမှ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် လူ ကိုးယောက်လာ သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်ပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ရှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ထူး ကဲစွာ ကြွရောက်ခဲ့တော် မူကာ ဂေါတမမြတ်စွာ

ဘုရားရှင်၏ လေးမည်ရ ပွေးညင်းတော်များ ကိန်းဝပ်တော် မူခြင်း၊ မဟာပထမံ ဘိုးဘိုးအောင်၏ ကျင့်ကြံ၊ ထုံဝင် အားထုတ်ခဲ့ရာ မူလဂူများရှိခြင်း၊ ဗျာဒိတ်ဝင် ဒွတ ဘောင် မင်းကြီးနှင့် ပိ နိုးပန်ထွာမိဖုရားတို့၏ ပွေးသတ ဝါဖြစ်ခဲ့ စဉ်က ပွေးဖိုနှင့် ပွေးမ ပြင်တုနှင့် လိုဏ်ဂူရှိခြင်းများနှင့် ရောဝတီမြစ်ပြင်ကြောတို့ ထိကပ်ဘေးယှဉ် စိမ်းစိုလှပ ဝေဆာလှသော သရက်၊ လက်ပံ၊ ဒန့်သလွန် စသော အရိပ်ရ အသီးအပွင့်၊ အခက်တို့နှင့် သစ်ပင်တောတန်းများ ရှိ ရွာသာယာအုပ်စုကို မြေနှိလမ်းကြောကလေးများမှ တစ်ဆင့် ဖြတ်သန်းကာ သွားရောက်ရသော ဖိုးဦးတောင် စေတီတော်ဘုရားများဆီသို့ ဗုဒ္ဓနု တိ ဘုရားဖူးကုသိုလ် ဒါနနှင့် ဒေသန္တရအလှအပ ရရှိခံစားရရေးတို့အတွက် တစ်ခေါက်တစ်ခါမျှ သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညိုလှူဒါန်း ကြပါမည့်အကြောင်းကို အကျိုးမျှော် လေးမြတ်စွာ အကြံ ပြုသတင်းပါးအပ်ပါသည်။

ဝန်ခံချက် ။ ။ ဖိုးဦးတောင်ဘုရားသမိုင်းနှင့် ကမ ည်း တင်စာတမ်းလာနှင့် ဓာတ်ပုံတို့ကို ကိုးကားဖို့ငြိမ်း ကူးယူ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းဇော်

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဗူးတွေ့ရခြင်း

မောင်ဘတင့်(ကသာ)

ကျွန်တော်တို့ ကသာမြို့သို့ တန်ခိုးကြီး ဆရာတော် ဘုရားကြီးများဖြစ်သည့် တောင်ပုလုဆရာတော်၊ တောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော်၊ ဘ.န.ကြည်တောင်ဆရာတော်တို့ အပူဇော်ခံကြွရောက်ခဲ့ပါ၏။ တန်ကြည်တောင်ဆရာတော်နှင့် တောင်ပုလုဆရာတော်နှစ်ပါး ကြွရောက်ခဲ့ပုံအကြောင်းသာ ကျွန်တော် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားတင်ပြခဲ့ပါသည်။ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း ရေးသား မတင်ပြခဲ့ရခြင်းအကြောင်းမှာ သက်ဆိုင်သည့်ဓာတ်ပုံများ အထိန်းအသိမ်းလွန် ရှာမတွေ့ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ ၁၉-၁၂-၀၇ နေ့ကျမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ဓာတ်ပုံများ ပြန်လည် တွေ့ရှိခဲ့သည့်အတွက် တောင်တန်းဆရာတော် ကသာမြို့သို့ ကြွရောက်ခဲ့သည့်အကြောင်း အမှတ်.တရ ပြန်လည်ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တောင်တန်း ဆရာတော်ကြီးမှာ မေတ္တာဓာတ်လွန်ကဲ သော တန်ခိုးကြီး ဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် မြန်မာပြည်အရပ် ရပ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ တရားပွဲ များတွင် ပရိတ်ရွတ်လျှင် ရေဆူခြင်း၊ ပျားရည်ပုလင်းများ ဆုတက်ခြင်း၊ ပရိတ်ဆီပုလင်းများတွင် ပရိတ်ဆီများ မှီဖောင်း ဖြည့်လှုံလာခြင်း စသည့် ထူးခြားမှုများဖြင့် ကျော်ကြား၏။ ထိုစဉ်ကများ သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက် ထင်ကြကြောင်းလည်း ဆောင်းပါးများတွင် ဖတ်ရှုရသည်။

ဆရာတော်ကြီး ကြွလာမည့်သတင်းကြား၍ နယ်သူ နယ်သားများအားလုံး ဝမ်းသာမျှော်လင့်နေကြသည်။ ကသာ နယ်တစ်ဝိုက်ရှိ နေထိုင်သူများသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား စာရေးသူ တောင်ဂေလျှံဒါန်းနေပုံ

ကို အလွန်ကြည် ညိုသောသူများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီး ကသာသို့ကြွလာလျှင် ရပ်ဝေးမှပင် ခြေလျှင်၊ လှည်း၊ ကား၊ မော်တော်ယာဉ် စသည့် များဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ဖူးမြော်ကြ၊ တရား

မှ ကြသည်။ မိမိတို့ တတ်နိုင်သည့် ဗလျောက် ဝတ္ထု ငွေ၊ ဆန်၊ ကောက်ညင်း၊ ငါးခြောက်၊ ဆီ၊ ပဲမျိုးစုံ၊ သစ်သီးမျိုးစုံတို့ဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်း ဖူးပြောကြသည်ကို တွေ့ရပါ၏။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီးများ ကြွရောက်လာတိုင်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ အနီးကပ်ဖူးပြောရသူအဖြစ် ရောက်သွားတတ်ပါသည်။ ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ ယခု တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကသာမြို့သို့ သုံးကြိမ်ကြွရောက်ဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏။ ကသာမြို့ ရပ်ကွက်(၃)တွင် နေထိုင်သော ဦးတိုးမှာ ဆရာတော်ကြီးအား အလွန်ကြည်ညိုသူဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကြီး ကသာသို့ အပူဇော်ခံကြွရောက်ရန် ဦးပမ်းအားထုတ်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် မန္တလေးမြို့ ဦးကာကာ ဒေါ်စိန် (လက်ဖက်ခြောက်ပွဲရုံ) ဆရာတော် ခေတ္တသီတင်းသုံးရာ တိုက်သို့ သွားရောက်ပင့်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဦးတိုး၏ ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိမှု၊ ရိုးသားမှုတို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကလည်း ဦးတိုးကို ခင်မင်၏။

ဆရာတော်ကြီး ကသာမြို့သို့ ရောက်လျှင် ကသာမြို့ မဟာလေးထပ်ကျောင်း၊ ဆရာတော်ဦးကုသလကျောင်း တွင် သီတင်းသုံးလေ့ရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီးက . . .

“ဒီကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးရတာ လွတ်လပ်တယ်။ စိတ်ချမ်းသာပျော်တယ်” ဟု အမြဲပြောလေ့ရှိ၏။ ဆရာတော်ဦးကုသလကလည်း ဆရာတော်ကြီးအား အလွန်ကြည်ညို ကိုယ်တိုင်

မေတ္တာဓာတ်လွန်ကဲသော တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရော ဟပည့်များကိုပါ လိုလေသေးမရှိ ပြုစုပါသည်။ ဆရာတော်ဦးကုသလ၏ ကျောင်းမှာ အလွန်သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သည်။ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းတွင် တည်ရှိသဖြင့် မြစ်ကိုဖြတ်တိုက်လာသော လေကောင်းလေသန့်ရ၏။ မြစ်တွင်း ရှုခင်း အလွန်ကောင်းသည်။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တည်ထားသော “တာဝတိံသာ မဟာစေတီကြီး” ရှိသဖြင့် အညာတွင် ထင်ရှား၏။

၇ နာရီထိုးတော့မည်။ မဟာလေးထပ်ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ မဏ္ဍပ်တွင်လည်း တရားနာပရိသတ်များဖြင့် ပြည့်လျှံလျက်ရှိနေပေပြီ။ တချို့က နေရာမရသူများ မြေကွက်လပ်တွင် နေရာယူနေရသည်။ တရားဟောပလ္လင်ရှေ့တွင်လည်း ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်ရေအိုးများ၊ ပလတ်စတစ်ပရိတ်ပုံးများဖြင့် အပြည့်ဖြစ်နေ၏။

ဆရာတော် ဦးကုသလမှ -
“က . . . တရားဟောချိန်ရောက်

ပြီ။ ဒကာတိုးက ဆရာတော်ကိုတွဲပြီး ပလ္လင်ကိုပိုပါ” ဟု အမိန့်ရှိသည်။ ဦးတိုးမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ကုတင်ဘေးကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းလျက်ရှိ၏။ ဦးတိုးက မနက်ဖြန်နံနက်တွင် ၎င်း၏ အိမ်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွရန် ဆရာတော်ကြီးအား ပင့်ဖိတ်ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ ခွင့်မပြုသေးဘဲရှိ၍ ဦးတိုး စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်နေ၏။

ဆရာတော်ကြီးကလည်း တရားပလ္လင်သို့ကြွရန် သင်္ကန်းရုံပြီး အဆင်သင့်ဖြစ်နေ၍ ဆရာတော်ဦးကုသလ၏ စီစဉ်မှုကြောင့် ကျွန်တော်ပင် ဆရာတော်ကြီးအားတွဲကာ တရားပလ္လင်သို့ ပို့ခဲ့ရ၏။ ဆရာတော်ကြီးအနီးတွင် တရားနာရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ မျက်မှန်းတမ်း အသိအမှတ်ပြုခံခဲ့ရ၏။ တရားပွဲအပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ အခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးက -

“ငါဒကာတိုးက စိတ်မကောင်း

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေတာကိုး။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ မနက်ဖြန်မနက် ဆွမ်းကို မင်းအိမ်မှာပဲ စားပါမယ်။ ကဲ... ထတော့”

ဟု မိန့်ပါသည်။ ဦးတိုး အလွန် ပျော်သွား၏။ နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ဦးတိုးအိမ်၌ ဆွမ်းကပ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ် များကို တင်ပြလိုပါသည်။ ဆရာတော် ဦးကုသလ၏ကျောင်းသည် နာရီအလွန် ပေါများသော ကျောင်းဖြစ်၏။ တိုင်ကပ် နာရီ၊ စားပွဲတင်နာရီ မျိုးစုံရှိ၏။ ရှေးဟောင်းရော ခေတ်ပေါ်တွေပါ စုံလင် သည်။ တိုင်နှင့် နံရံများတွင် ချိတ်ဆွဲ ထားသည်။ စားပွဲ၊ ဗီရိုများပေါ်တွင် လည်း စားပွဲတင်နာရီများရှိ၏။ ကျွန် တော်အထင် နာရီမျိုးစုံ ငါးဆယ်ခန့်ရှိ မည် ထင်ပါသည်။ ဆရာတော်က နာရီ ကို နှစ်သက်ဝါသနာပါ၏။ ပြင်လည်း ပြင်တတ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် နံနက်စော စော ကျောင်းပေါ်တွင် စကြိုလျှောက် နေ၏။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဦးကုသ လအနီးရောက်လျှင် ဆရာတော်ကြီးက

“ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘုန်း ကြီး အလှူခံစရာတစ်ခု တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ လှူနိုင်ပါ့မလား” ဟု မေးရာ ဦးကု သလမှ -

“လှူနိုင်မှာပါ ဘုရား။ အရှင် ဘုရားလိုတာကို အမိန့်ရှိပါ ဘုရား”

“တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ နံရံမှာချိတ်ထားတဲ့ နာရီတစ်လုံး ဘုန်း ကြီးကိုလှူပါ”

ဆရာတော်ကြီးက နာရီတစ်လုံး ထံ လက်ညှိုးညွှန်ပြသည်။

“တင်ပါ့ဘုရား တပည့်တော် လှူ

ပါတယ်ဘုရား” ဟု လျှောက်ထား၍ လှူ လိုက်၏။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုသလမှ ကျွန်တော်တို့အား ပြန်လည်ပြောပြရာ တွင် -

“ဒါလောက်နာရီတွေ များနေတဲ့ အထဲမှ ကိုယ်အကြိုက်ဆုံး၊ ကိုယ် အမြတ်နိုးဆုံးဖြစ်တဲ့ နာရီကိုမှ ရွေးပြီး အလှူခံတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာရှိတာ ကို သိနေတဲ့အတိုင်းပဲ။ သဒ္ဓါမြောက် အောင် အလှူခံသွားတာပဲဖြစ်မယ်။ ထူး ခြားတယ်” ဟု မိန့်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးရောက်ပြီး နောက် တစ်နေ့ ဆွမ်းစားပြီး အချို့ပွဲ ဘုဉ်းပေး နေစဉ်တွင်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် စကားများကို မှတ်သားနားထောင် ကြည့်ညိုနေကြသည်။ အရှေ့ကသာ သစ်ထုတ်ရေးမှ နယ်တာဝန်ခံတစ်ဦး၏ ဇနီးနှင့်အတူ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက်ဖူးမြော် လှူဒါန်းကြသည်။ အတော်ကြာ စကား ပြောပြီး ဇနီးဖြစ်သူမှ -

“ဆရာတော်ဘုရား... တပည့် တော်မ အသံဝင်နေတာ အတော်ကြာ နေပါပြီဘုရား။ အင်္ဂလိပ်ဆေး၊ မြန်မာ ဆေးတွေသောက်တာလည်း သက်သာ တာပဲရှိတယ်။ လုံးလုံးမပျောက်ဘူး ဘုရား။ အသံဝင်တာပျောက်အောင် ဆရာတော်ကုပေးပါဦးဘုရား” ဟု အသံ ဝင်လျက်နှင့်ပင် လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ရင်းနှီးသူများ ဖြစ် သည့်အားလျော်စွာ -

“မင်းသမီး ပွဲဆက်တွေများလို့ အသံဝင်နေတယ်ထင်တယ်။ ကဲ... ”

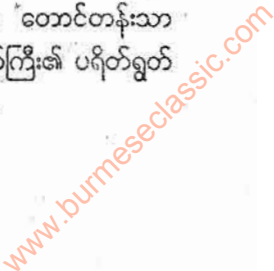
ဟော ဒီငှက်ပျောသီးနှစ်လုံးကို အခုပဲ စားလိုက်။ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်”

စားပွဲပေါ်မှ ငှက်ပျောသီးနှစ်လုံး ကို ပေး၍စားစေပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီး မှာ ကျောင်းပေါ်မှာရှိနေစဉ် တစ်နာရီ လောက်အတွင်းမှာပင် ပကတိအတိုင်း အသံထွက် စကားပြောနိုင်သည်ကို အံ့ ဩစွာ တွေ့ခဲ့ရပါ၏။

ဆရာတော်ကြီး ကသာသို့ ဒုတိ ယအကြိမ် ကြွရောက်ပြီး ပြန်သွားချိန် ကဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ရေဆူ ပရိတ်တရားခွေများကလည်း အထူး ကျော်ကြား ရောင်းကောင်း၏။ ကျွန် တော်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သော သစ်တော ရုံးမှ ကိုသိန်းစံတို့လည်း တစ်ယောက် တစ်ခွေဝယ်ကာ တရားဟောစကားများ မပါဘဲ ပရိတ်ရွတ်သည့်အသံ အဆက် ြစ်အောင် ပြုပြင်ကူးခိုင်းပြီး အိမ်တွင် ဖွင့်နေကြပါသည်။ တစ်နေ့ညနေ ၄ နာရီကျော်ခန့် ကသာမြို့ ညဈေးတန်း လမ်းရှိ လင်းသော်တာထီဆိုင်တွင်ထိုင် ၍ မိတ်ဆွေများနှင့် စကားပြောနေစဉ် ကိုသိန်းစံ ရုံးဆင်းလာပါသည်။ ကျွန် တော်ကို မြင်သောအခါ -

“ကိုကြီးတင့် ကျွန်တော့်အိမ်ကို အခု ခဏလောက်လိုက်ခဲ့စမ်းပါ။ ကိုကြီး တင့်ကို ထူးဆန်းတာ ပြချင်လို့”

ဟုပြောပြီး စက်ဘီးနှင့်အရင်သွား နှင့်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ချက်ချင်း ထကာ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်သွား၏။ ကမ်းနားလမ်းရှိ ကိုသိန်းစံအိမ်သို့ရောက် သောအခါ ၎င်း၏ ဘုရားဆောင်သို့ ခေါ် သွားပါသည်။ ဘုရားဆောင်အောက် စား ပွဲပေါ်ရှိကက်ဆက်မှ တောင်တန်းသာ သနာပြု ဆရာတော်ကြီး၏ ပရိတ်ရွတ်

သံများ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ကက် ဆက်ပေါ်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံ တင်ထားသည်။ ကက်ဆက်ရှေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးအားရည်စူး၍ အချို့ရည် တစ်ဖန်ခွက်၊ အလင်းတိုင်သုံးတိုင် ထွန်း ထား၏။ နောက် ရေထည့်ထားသော ပုလင်းတစ်လုံး ကက်ဆက်ရှေ့တည့် တည့်တွင် ရှိပါ၏။

ပုလင်းကို အသေအချာကြည့် သောအခါ ပုလင်းအောက်ခြေမှ ပလုံစီ နေသော ရေလုံးကလေးများ တဖြည်း ဖြည်း အထက်သို့တက်ကာ ပုလင်း ထိပ်အနားသို့ သွားရောက်တွဲနေကြ သည်။ နှစ်လုံးတွဲ၊ သုံးလုံးတွဲများ တစ် ပြိုင်တည်း တက်သွားကြသည်ကိုလည်း တွေ့နေရပါ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပရိတ် တန်ခိုးကြောင့် ဤကဲ့သို့ ရေဆူတက်နေ ကြောင်း အံ့ဩထူးခြားစွာ တွေ့ရပါ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံကို အသေ အချာ အာရုံပြု၍ အကြိမ်ကြိမ် ရိုခို ကန်တော့မိပါသည်။ ကိုသိန်းစံမှ -

“တစ်ခါတည်းနဲ့တော့ မထူးခြား ဘူး အစ်ကိုကြီးတံင့်။ ပရိတ်လေးငါး ကြိမ်လောက် ဆက်တိုက်ဖွင့်လိုက်တော့ အခုလို ဆူတက်လာတာကို တွေ့ရ တော့တာပဲ” ဟု ပြောပြပါသည်။ နောက် တစ်နေ့ ကျွန်တော့်အိမ်ဘုရားဆောင် ခန်းတွင် ကိုသိန်းစံ ပြောပြပြင်ဆင် သည့်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍ ငါးပါးသီလခံ ယူကာ -

“ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော် သည် ဆရာတော်ဘုရားအား အလွန် ကြည့်ညိုသူဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော် ဘုရား၏ မေတ္တာတန်ခိုးတော်ကြောင့် ပရိတ်ရေများ ဆူတက်လာသည်ကို ဖူး

မြော်လိုပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက် ထားကာ ပရိတ်စတင်ဖွင့်ပါ၏။ ပရိတ် တော် လေးကြိမ်ရောက်သောအခါ ပုလင်းအောက်ခြေမှစ၍ ရေများ ပလုံ စီကာ တဖြည်းဖြည်းတက်လာသည်ကို အံ့ဩဝမ်းမြောက်စွာ ဖူးတွေ့ရပါတော့ သည်။ မိသားစုများနှင့်အတူ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများကို ပြသဖူးစေခဲ့ပါ၏။

ကသာမြို့ ဇရာရွှေလီအားကစား ခန်းမတွင် ဆရာတော်ကြီး တရားဟော စဉ် တရားနာပရိတ်သတ်များ ပြည့်လှုံ သွားသည်ကို နေ့တွေ့ရပါ၏။ ချင်းဘာသာ ဖြင့်လည်း ဟောပြောပါသည်။ မေတ္တာ တန်ခိုး ကြီးမားပုံအကြောင်းကို အသေး စိတ်ဟောပါ၏။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား သင်္ကန်းနှင့် တောင် ဝေးတစ်ချောင်း လှူဒါန်းပါသည်။ အင်း ရွာအထက် ဖုံကုန်းရွာတွင်ရှိသော ကျွန် တော်၏သစ်စက်အနီး လမ်းဘေးတွင် လုံးပတ်တစ်ပေခန့်နှင့် အရည်ခြောက် ပေခန့်ရှိသော တမလန်သားတုံးကလေး ကို တွေ့ရသည်။ ပိုင်ရှင်စုံစမ်းသော် လည်း မတွေ့ရသဖြင့် စက်တွင်ခွဲစိတ် ပြီး ဆရာတော်ကြီးအား ရည်ရွယ်၍ တောင်ဝေးတစ်ချောင်းလုပ်ပြီး လှူဒါန်း လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဆရာတော်ကြီး သည် တောင်ဝေးအမြဲကိုင်၍ တချို့ ရောဂါ ရှင်များကို တောင်ဝေးဖြင့် ထိုးပြီး မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် ကုသပေးလေ့ရှိပါ၏။ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော် ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ၏ အလွယ်ဆုံး မေတ္တာဖြန့်ပွားနည်းမှာ -

“လူနတ်သတ္တဝါအားလုံး ဘေး ရန်ကြောင့်ကြ၊ ဆင်းရဲကင်း၍ ကိုယ် စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာကြပါစေ၊ ကောင်း

ကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ” ဟု၍ ဖြစ်ပါ၏။

စိတ်ကြောင့် သတ္တဝါအမျိုးမျိုး ကျင်လည်နေကြပုံ အကျဉ်းချုပ်မှာ -
၁။ လူပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ ပြည် ကျင်လည်စိတ်ကြောင့်သာ၊

၂။ အပါယ်လေးပါး ကျသူများ မှတ်သားစိတ်ကြောင့်သာ၊

၃။ ကောင်း၊ ဆိုး၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ဖြစ်လာတတ်၊ မှတ်ကြစိတ်ကြောင့်သာ၊

၄။ နိဗ္ဗာန်သာခေါင်၊ ဘေးမဲ့ တောင်၊ စိတ်ဆောင်ရမည်သာ။ ။

ဆရာတော်ကြီး တရားဟော တိုင်းလိုလို ပါဝင်သည့် “မြန်မာပြည်မှာ ဘယ်တော့မှ ရဟန္တာ မဆိတ်သုဉ်းဘူး။ အခုလည်း ရဟန္တာတွေ ရှိနေတာပဲ။ လူတွေက မသိကြလို့။ တချို့လူတွေက ပြောကြတယ်။ မြန်မာပြည်ကြီး ဘာဖြစ် မယ်၊ ညာဖြစ်မယ်လို့။ ဘုန်းကြီးလို မေတ္တာဓာတ်တွေ ပိုလွှတ်နေတဲ့ ဆရာ တော်ကြီးတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မကောင်းတာတွေ ဘာမှမဖြစ် နိုင်ဘူး။ မေတ္တာလက်ဝါးနဲ့ အုပ်ထား တယ်” ဟု ယုံကြည်မှုအပြည့်နှင့် ဟော ကြားချက်များကို ကျွန်တော် အမြဲသတိ ရ ကြားယောင်နေမိပါ၏။

နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်တိုင် ကိုယ်ကျိုးမဖက် သာသနာရေးသက် သက်အတွက် ချင်းတောင်တန်းပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာပြုခဲ့သော အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား နေ့စဉ်မပြတ် ရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့ လျက်ရှိပါ၏။

မောင်ဘတင့်(ကသာ)

မျိုးသခင်မှန်၍ ကိုးတူရင်ခန့်စာပေးခဲ့သည်

မြတ်ပယ်

ကုသိုလ်ပွဲ နွဲ့ကာပျော်

သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၉ ရက် (၂၂.၁၀.၁၅)နေ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရား ဦးဘဒ္ဒန္တပညာဒီပဏိ ဘဝနတ်ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေဆောင်မှုခြင်း သုံးလပြည့်အခမ်းအနားနှင့် လက်ရှိဦးစီးဦးဆောင်ပြုလုပ်ရန်ပေးသော ဘဒ္ဒန္တနာဂိန္ဒ (နာဂဒီပ)ဆရာတော်၏ သက်တော် ၅၉ နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာတော်အပါး ၂၅၀ နှင့် သီလရှင်များ နှင့် ဆွမ်းဆန်လောင်းလှူပွဲကြီး ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

* * *

ညီညွတ်ချစ်ခင်သက်လုံးပင်

ဤကုသိုလ်ပွဲကြီးသို့ ကြွရောက်လာခဲ့ကြပါသော မွန် နှင့် နယ် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ ဘီလင်းမြို့နယ်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျိုက်မြို့နယ်နှင့် ကျိုက်ထိုမြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး များ ဩဝါဒများ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့ကြပါသည်။ ဩဝါဒအနစ် အဖျက်ကို တင်ပြရမည်ဆိုပါလျှင် တချို့ သာသနာ့နယ်မြေ များသည် ဤကဲ့သို့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများ ပျံ့လွန် တော်မူပြီးဆိုပါက တစ်လပင်မကြာပစ္စည်းလှပွဲနှင့် ကျောင်း များအခမ်းများစွာတို့ ပေါ်ပေါက်ဖြေရှင်းကြရတတ်ပါသည်။ ဤကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ရှင် သာသနာပြုစခန်း များ စခန်းခွဲပေါင်း ၆၇ ဌာနရှိသော်ငြားလည်း အဘိုးဆရာ တော်ကြီးသက်တော် ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကကဲ့သို့ပင် ဆရာ များ ရေနှင့်ကြာပမာ စိတ်ဝမ်းညီညွတ်ချစ်ခင်ကြမြဲကို တွေ့

မြင်ရပါသဖြင့် လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြည်နူးရပါကြောင်း ဤ နယ်မြေသို့ ကြွရောက်လေတိုင်း အထူးသတိထားမိသည်မှာ ကျယ်ပြန့်သော ဘုရားကျန်းသည် အပိုက်တစ်စမရှိ သန့်ရှင်း နေခြင်း၊ ဘုရားပန်းများ ထာဝရလန်းဆန်းစွာ ကပ်လှူထားရှိ ခြင်း၊ သာဓကုံးကြိမ်ခေါ်ခြင်း... စသဖြင့် ဘုရားရှင်အပေါ် ရိုသေလေးမြတ်သော သမ္မာစိတ်တို့ကို ချီးကျူးသာဓုခေါ်၍

ကုသိုလ်ပွားခဲ့ကြောင်းတို့ကို ဩဝါဒ မိန့်မြွက်သွားခဲ့ကြပါသည်။

* * *

အစေ့စိုက်

ဆရာတော်ကြီးများ မိန့်ကြား သွားသကဲ့သို့ပင် အချို့သော သာသနာ့နယ်မြေများသည် အမူအခင်းမျိုး စုံဖြစ်ကြ၍ နောက်ဆုံးမှာ မေးပိုန်သွားခဲ့ပါ၏။

အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက ဒေါက်တာဘဒ္ဒန္တပညာဒီပကျိက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး ပြောလေ့ရှိသော စကားမှာ ဆံတော်ရှင်သာသနာငါးထောင် တည်ရမည်။ ငါမရှိလည်း ငါကဲ့သို့ စွမ်းဆောင်နိုင်သူများ ပေါ်ပေါက်လာစေရမည်။ ကိုင်းစိုက်မဟုတ်၊ အစေ့စိုက်၊ ငါ့ထက်တော်နေခဲ့ပါက ငါ့ကိုပင် ခိုင်းနိုင်ပါသည်တဲ့။

* * *

ကိုးဘုရင်ခန့်စာ

ခမည်းတော် ဦးစံဖေ၊ မယ်တော်ဒေါ်စောကျင်တို့မှ ကဆုန်လဆန်း ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် တတိယသားရတနာအဖြစ် ဆရာတော်ကြီးကို ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါ၏။ သီက္ခာတော် ၄၅ ဝါနှင့် သက်တော် ၈၈ နှစ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်၊ ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ စနေနေ့ (၂၅.၇.၁၅) နေ့လယ် ၃၂၂ နာရီတွင် မြတ်ဘုရားသော်မှ မလွန်ဆန်နိုင်သည့် ဘဝနတ်ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့စံတော်မူသွားခဲ့လေပြီ။

အနာယကာပိနဿန္တိ = ဆရာမရှိခဲ့လျှင် အဖွဲ့အစည်း ပျက်နိုင်သည်။ နဿန္တိဗဟူနာယကော = ဆရာများလျှင်လည်း အလားတူ အဖွဲ့အစည်းပျက်နိုင်သည်။ ဤသဘောတရားများကြောင့် ဧကရာဇာဟိတ်ဟူသည့် အဘိုးတစ်ပါးတည်း ဦးဆောင်၍ အုပ်ချုပ်လာခဲ့ပါသော ဤဆံတော်ရှင် သာသနာ

ဆရာတပည့် အနီးကပ်ညွှန်ကြားမှု ထာဝစဉ်ခံယူခဲ့

တော်ကြီးကို လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကပင် ကိုယ်စားစီမံဆောင်ရွက်နိုင်သူကို ရွေးချယ်၍ လွှဲအပ်တော်မူခဲ့၏။

* * *

မျိုးသခင်မှန်၍

သုဓမ္မာဂိုဏ်းဝင် သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင်ပဝါရဏာဂိုဏ်း၏ အထွေထွေသာသနာ့အကျိုးတော်ဆောင် ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)သည် ရဟန်းငယ်လေးဘဝကတည်းက အဘိုးဆရာတော်ကြီးသွားလေရာ ထာဝရလိုက်ပါလိုက်ပါခဲ့ပြီး အရာအားလုံးတို့ကို အနီးကပ်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသောကြောင့် စိတ်ချယုံကြည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ဖြစ်ပါ၏။ “ငါငယ်ငယ်တုန်းကလိုပဲ သာသနာအတွက်ဆို အားကြီးမာန်တက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တယ်”ဟု အဘိုးဆရာတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင် မှတ်ချက်ပြုခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၅ ရက်နေ့တွင် ကန်တော့ခံကျောင်းဆောင်၌ မြို့နယ်သံဃနယကဆရာတော်ကြီးများ၊ တပည့်ရင်းချာ ရဟန်းတော်များ၊ ဒကာရင်းများနှင့် မြေစာရင်းဌာန ဝန်ထမ်းများ၏ ရှေ့မှောက်တွင်

www.burmeseclassic.com

“သုဒ္ဓိန္ဒုသုဂ္ဂဟိတ” ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့်အညီ စာချုပ်ပြု လုပ်ရေးထိုး ဝစီကံဖြင့် အပေးအယူပြုခဲ့ကြပါသည်။ နောက် တစ်နေ့ ဝါခေါင်လဆန်း ၈ ရက် (၁-၈-၂၀၁၄) သောကြာ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်၍ ရုံးတံဆိပ်ခတ်နှိပ်ပြီး အတည်ပြုခဲ့ ပါတော့သည်။ ထိုနေ့က ဆရာတော်မိန့်ကြားခဲ့သော စကား မှာ “မျိုးသခင်မှန်လျှင် ကိုးဘုရင်က ခန့်စာပေးမည်ဆိုတဲ့ ရှေးစကားရပ်အတိုင်း သက်မဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်းအားလုံးနဲ့ ငါ့အသက် ခန္ဓာကိုယ်ပါ အပ်နှံပါတယ်။ အပ်နှံမှုပြုရာမှာလည်း လက် လွှဲပြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ပခုံးထမ်းပြီး ပြောင်းပေးတာ” ဟု မိန့်ကြားခဲ့ရုံသာမကဘဲ ဘုန်းဘုန်းအား အဘိုး၏ ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းတင်ထားပုံ ပန်းချီကားကို ရေးဆွဲစေ၍ အောင်စကြာ မွှော့ရုံအတွင်းမှာ အားလုံးမြင်သာစေရန် ထားရှိခဲ့ပါတော့သည်။

* * *

သာသနာ့ခေါင်းဆောင်

“နာဂဒီပ ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်သမျှ ဒီနေ့ဒီအချိန်က စပြီး ငါဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်သလိုပဲ” ဟု မိန့်ကြားလွှဲအပ်ခဲ့သည့် အခမ်းအနားတွင် “လွှဲတော့ပြီးပြီ။ ငါတော့ နေဦးမယ်နော်” ဟု အပြုံးမျက်နှာတော်နှင့် ဆိုခဲ့ပါသေးသည်။

အဘိုးဆရာတော်ဘုရား ယုံကြည်စွာ လွှဲအပ်ခဲ့သည့် ဆရာတော် နာဂဒီပ၏ သာသနာ့တာဝန်များမှာ လွန်စွာ များမြောင်လှပါသည်။ မိသားစုတစ်ခုတည်းမှာပင် စိတ်ဝမ်းကွဲ ကြ မညီညွတ်ကြသော ကာလကြီးထဲတွင် သာသနာ့စခန်း ခွဲပေါင်း ၆၇ ဌာနကို တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းဖြစ်စေရန် အုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

* * *

ပခုံးထမ်း၍

ကျိုက်ထီးဆောင်းဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် ထူပဝင်၊ မဟာစာတုဝင် ဆံတော်ရှင်စေတီများနှင့်အတူ ထိုဌာပနာများ တည်ရှိရာ တောတောင်များပေါ်သို့ သွားရောက်နိုင်သည့် နော်တော်ကားများကို မြင်ယောင်ကြပေလိမ့်မည်။ အဆောက် အအုံများကို ဆောက်လုပ်ပြုပြင်ကြခြင်းများနှင့် ဆံတော်

ရှင်ဘုရားများတည်ရှိရာသို့ သွားသည့်လမ်းများကို ဖောက် လုပ်ပြုပြင်နေကြခြင်းများကြောင့် မော်တော်ယာဉ်မျိုးစုံနှင့် စက်ယန္တရားယာဉ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ရှိပါသည်။ ထိုယာဉ် မောင်းများနှင့်အတူ ပန်းရန်၊ စတီးလုပ်သား၊ သံထည်လုပ် သား၊ သစ်စက်လုပ်သား၊ ဂဝံပန်းပုပညာရှင်များ၊ ပန်းထိမ်၊ ပန်းချီ၊ မြန်မာမှု၊ ကျောက်ခွဲစက်လုပ်သား စသဖြင့် လုပ်သား ပေါင်းနှစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း...။

တောတောင်များပေါ်ရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီများနှင့် သိမ်၊ ကျောင်းဇရပ် အစရှိသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံ များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေကြရသည့် ရဟန်းသံဃာ တော် ၁၂၀ သာမဏေ ၅၂ သီလရှင် ၈၀၊ ယောဂီ ၄၀ တို့ အတွက် နေထိုင်စားသောက်ရေး၊ လစာပေးရေးတို့ကို စီမံ ခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်ရသည့် တာဝန်မှာ ကြီးမားခက်ခဲလှပါသည်။ သာသနာငါးထောင်ထိတိုင် ဤဆံတော်ရှင်သာသနာတော်ကြီး တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရမည်ဟု ဓိတ္တန်ထားရှိသည့်အတွက် အဘိုး ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပမုနေ ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပ (သို့) ပထမဒီပမှ ဒုတိယဒီပသို့ ကိုယ်စားစီမံဆောင်ရွက်ရန် ကို အနီးကပ်ညွှန်ကြား အတုယူစေပြီးမှ ယုံကြည်စွာ လွှဲအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပထမဒီပ၊ ဒုတိယဒီပ၊ တတိယဒီပ၊ စတုတ္ထဒီပ၊ ပဉ္စမဒီပ စသဖြင့် ဒီပပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ကြီး အခွန်ရည်တည်တံ့စေရန်ကို လက်ဆင့်ကမ်း မဟုတ်ပါ ဘဲ ပခုံးထမ်း၍ ဆောင်ရွက်သွားကြမည်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤဆံတော်ရှင်သာသနာ တန်ခိုးဖြာ ကြာမြင့်စွာဖြင့် ကောင်းစွာမသွေ တည်တံ့ပါစေသတည်း။ ။

မြတ်ပယ်

၀၉-၂၅၀၆၇၉၂၀၅

စာကိုး

အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တဝပညာဒီပ ဘဝဖြစ်တော်စဉ်အကျဉ်း။ (ရွှေပြည်ဟိန်း)

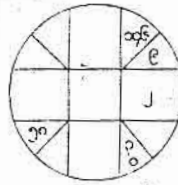

ရောင်ပြန်ဟူရင်း ပြက္ခဒိန်

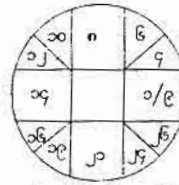
၁၃၇၇-၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ - တန်ခူးလ

2016 APRIL

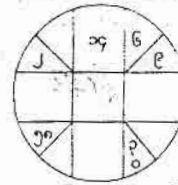
သောကြာ Friday	1 ၉	
စနေ Saturday	2 ၁၀	
တနင်္ဂနွေ Sunday	3 ၁၁ ရက်ရာဇာ	
တနင်္လာ Monday	4 ၁၂	18 ၁၁
အင်္ဂါ Tuesday	5 ၁၃	19 ၁၂
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	6 ၁၄ ရက်ရာဇာ	20 ၁၃ ရက်ရာဇာ
ကြာသပတေး Thursday	7 တပေါင်းလကွယ်	21 ၁၄
သောကြာ Friday	8 ၁ ရက်ရာဇာ အပြိတ္တစုတ်ရက်	22 ၁၅ ရက်ရာဇာ တန်ခူးလပြည့်
စနေ Saturday	9 ၂	23 ၁
တနင်္ဂနွေ Sunday	10 ၃	24 ၂
တနင်္လာ Monday	11 ၄	25 ၃ အပြိတ္တစုတ်ရက်
အင်္ဂါ Tuesday	12 ၅ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့	26 ၄
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	13 ၆ ရက်ရာဇာ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့	27 ၅ ရက်ရာဇာ ပဟာရက်ကြမ်း
ကြာသပတေး Thursday	14 ၇ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့	28 ၆
သောကြာ Friday	15 ၈ ရက်ရာဇာ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့	29 ၇ ရက်ရာဇာ
စနေ Saturday	16 ၉ သင်္ကြန်အတက်နေ့	30 ၈
တနင်္ဂနွေ Sunday	17 ၁၀ နဂါးသင်္ကြန်အတက်နေ့	

၁. ၄. ၂၀၁၆

စန်းပြောင်းရက်စွဲ

၁၃. ၄. ၂၀၁၆

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း ကြိုက်ပြောင်းချိန်

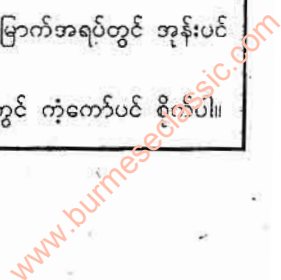
- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၃. ၄. ၂၀၁၆ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည ၈ နာရီ ၃၄ မိနစ်တွင် မိဿရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၃. ၄. ၂၀၁၆ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၄ နာရီ ၃၅ မိနစ်တွင် မိဿရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၁. ၄. ၂၀၁၆ သောကြာနေ့ နံနက် ၄ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် မိန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၂၅. ၄. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၁၁ နာရီ ၃၄ မိနစ်တွင် မိဿရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

(၃. ၄. ၂၀၁၆)တနင်္ဂနွေနေ့၊ နေ့လည် ၂ နာရီ ၄၄ မိနစ် ၃၆ စက္ကန့်နှင့် (၃၀. ၄. ၂၀၁၆)စနေနေ့၊ ည ၁၀ နာရီ ၅၄ မိနစ် ၅၅ စက္ကန့်။
(၈. ၄. ၂၀၁၆)ရက်နှင့် (၂၅. ၄. ၂၀၁၆)ရက်တို့သည် အမြိတ္တစုတ်ကျ၍ အတောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြိတ္တစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။
သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

သင်္ဃာတန်းအတွက် ကံလာတာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ပြည်ပနိုင်ငံသို့ ရက်တိုခရီးသွားရတတ်သည်။ ရေနံ ပတ်သက်၍ ဥပဒေအန္တရာယ်များ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ အဆုတ် အအေးမိခြင်း၊ အဆုတ်ပွခြင်းဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ အချင်းများစရာ ကြုံလာတတ်သည်။ မိမိမြတ်နိုးရသောချစ်သူ ခရီးထွက်သွားတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီးများအတွက် သောကရတတ် မအေးဖြစ်ပွားတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေမည်။ ရွှေထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးခံစားရတတ်သည်။

ပြည်ပနှင့်ဆက်သွယ်သော အလုပ်မျိုး လုပ်ရတတ်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခု ရရှိတတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ဘက်ထံမှ ငွေကြေးများဝင်လာလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးဒေသသို့ ခရီးထွက်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ရောက်လာတတ်သည်။ လုပ်ကိုင်ရန်မသင့်ပါ။ ပြဿနာများလည်း ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ ခရီးဝေးကို မသွားနိုင်လျှင် မသွားပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးကရစိုက်ဖို့လိုမည်။ သွေးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။

ရေလမ်းခရီးရှည် သွားရသည့်ကိန်း ကြုံတတ်သည်။ မိမိလက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်အပြောင်းအလဲရှိမည်။ ကြီးသူများ၊ လူကြီးသူမများ၏ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုကို ခံရတတ်သည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်မှုများ ရရှိလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ့ရေးထိုရသော အလှူမျိုး လှူဒါန်းရတတ်သည်။ အလုပ်ကိစ္စများ၌ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာများ ကြုံလာတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် မလိုသူများရှိနေမည်။ လူမျိုးခြားနှင့် အလုပ်လုပ်ရတတ်သည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးခံစားရတတ်သည်။ ကြံစည်သလောက် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းတတ်ပါသည်။

အလုပ်ကိစ္စ၊ သားသမီးကိစ္စ၊ အချစ်ရေးကိစ္စများ အလိုမကျစရာ ပေါ်လာတတ်သည်။ ချစ်သူ၏ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်မိဘများ၊ သားသမီးများအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများလိမ့်မည်။ အလုပ်တွင် အခုံးပေါ်မှု၊ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးမှုများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်၏ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးပြဿနာများ မိမိထံရောက် ရှိလာတတ်သည်။ ဘုရားမှူးသွားရတတ်သည်။ အလှူဒါနပြုရတတ်သည်။

စီးပွားရေးသမားဖြစ်ပါက အလုပ်အကိုင် နှောင့်နှေးမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်တွင်းရေးသဘောထား အမြင်ကွဲလွဲစရာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ခြေထောက်ပိုင်း (သို့) ခေါင်းပိုင်းတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုမျိုး ကြုံရတတ်သည်။ အလုပ်သစ်များ လုပ်ရတတ်သည်။ လူမျိုးခြား ကပြားများ၏ ပညာပြခြင်းမျိုးကို ခံရတတ်သည်။ ပညာရေးအတွက် သတင်းကောင်းကြားရတတ်သည်။

အလုပ်အကိုင် အပြောင်းအရွှေ့ရှိမည်။ မိဘများ ရပ်ဝေးသို့ ရောက်ရတတ်သည်။ လေရောဂါ၊ မူးဝေသော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ ဆောင်ရွက်နေသည့်ကိစ္စများ မပြီး ပြတ်ဘဲ ရှိနေတတ်သည်။ ရရန်ရှိသော ငွေကြေးများ မရဘဲ လည်း ဖြစ်နေတတ်သည်။ ချစ်သူထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်သည်။ လက်ဝတ်ရတနာ၊ လှုပ်စစ်ပစ္စည်းများ ပျောက်ရခြင်း၊ အခိုးခံရခြင်းများ ကြုံရတတ်ပါသည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက - ရေခန်းငါးများကို ရေရှိသော ချောင်း၊ မြစ်အတွင်းသို့ လွှတ်ပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

၂။ တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

၃။ အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

၅။ ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊

(၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

၆။ သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

၇။ စနေသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

၈။ ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

သည့်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဧပြီလ (၃)၊ (၇)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် “နန္ဒာတိထီ”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဂူကျောင်း၊ ဇရပ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်းလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။

၅။ ဧပြီလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် “ပုဏ္ဏတိထီ”တွင် ကျရောက် လေရာ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပစ္စည်းခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဧပြီလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် “ဘဒြာတိဇီ”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၆။ ဧပြီလ (၈)၊ (၂၅) ရက်တို့သည် “အမြိတ္တစုတ်”တွင် ကျရောက်လေရာ မည်သည့် အနောင်အယုဂ၊ အခက်အခဲတို့နှင့် ကြုံတွေ့စေရကာမူ အောင်မြင်ပြီးမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၃။ ဧပြီလ (၅)၊ (၃)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် “ဇယာတိထီ”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ တင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၇။ - ဧပြီလ (၃)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် “ရက်ရာဇာ”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများ၊ စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်စ ကောင်းသောကမ္ဘာမြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော တိထီမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်းလုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၄။ ဧပြီလ (၁)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “ရိတ္တာတိထီ”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိန္နိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၆။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက် ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင် ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် လောကီရေးရာဖြစ် သော လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ခရီးသွားလာ ကောင်းဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာ ခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် လယ် ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါ သည်။

၁၁။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း ပွင့်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံး ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် လယ် ယာ၊ တောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံ မြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲချစိုက်ပျိုးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက် များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ပညာစတင်သင်ကြားလျှင်

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများကို စတင် သင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေသတ္တဝါ ဖမ်းဖို့ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၅)၊ (၂၅) စသော ရက်များသည် မြစ်ချောင်း၊ အင်းအိုင်များ၊ ပင်လယ်များ၌ ရေသတ္တဝါများကိုဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ် ကြပါသည်။

၁၆။ ရွှေငွေကျောက်တွင်း တူးဖော်ရန်

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် မြေအောက်သယ်ဖာတများဖြစ်သည့် အဖိုးတန်တွင်း ထွက်ရတနာများ တူးဖော်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ နွယ်သာကီအောင်
www.burmeseclassic.com

အတကကျူးသည့် တန်ခူးနေ့

■ တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ပေါ်နေ့လလျှင်
တောင်ကခြံမြို့ မင်းလွင်ဦးနှင့်
ယုံပျူးချုပ်သိုင်း၊ မုန်တိုင်းဆင်လို
တိမ်ညိုပိုင်းထပ်၊ ပြက်လျှပ်ပြကာ
စိမ်းဝါမိုးပန်း၊ ထွေထွေစွန်းက
ရေသွန်းသာကြည်၊ ဖျော်ရမည်ကို
မြရည်သတ်မှတ်၊ ရောက်ခဲ့လတ်ဟု
ချစ်ထွတ်တင်သည်၊ ပြာစင်ရွန်းလက်
ဖြူဝင်းမွတ်လျှင်၊ ကြာသွတ်ဖယောင်း
နေရိုန်ပြောင်းသို့၊ ဆင့်လောင်းလွှမ်းဝန်
ရိုလိမ်ဟန်ကို၊ တိမ်စွန်လေလျှင်
ဖူးရောက်ချင်သည်၊
ငှက်သွင်ပျံကြွ မတတ်သော်ဝ်။

(နတ်သျှင်နောင်)

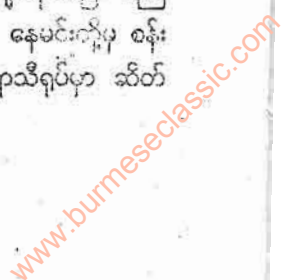
ပိတောက်တွေ ရွှေရည်လူးကြမည့် တန်ခူးလရာသီသို့
ရောက်ရီလာခဲ့ပေပြီ။

တန်ခူးလသည် နွေကာလထဲ၌ ပါဝင်သဖြင့် သူရိန်
နေမင်းကလည်း အပူရိန်တွေပြင်းရလေအောင် ခင်းဖြန့်နေ
တော့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း “တန်ခူးရေကုန်၊ ကဆုန်ရေ
ခန်း” ဟူသော စကားအရ ရေကုန်၊ အင်း၊ အိုင်၊ မြစ်ချောင်း
တို့၌ ရေတို့ ပါးလျှာသွားကြတော့၏။ သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့မှာ
လည်း ရော်ရွက်တို့ တောင်လေ၌ ကြွေလွင့်ကာ ရိုးညာတ်
တို့မှာ ကျဲတောက်တောက် ဖြစ်နေကြလေသည်။ သို့ရာတွင်
မိုးလက်မှတ်စုအရ “တန်ခူးမည်မှတ်၊ ဖက်ဆွတ်ရေတိုး၊
သကြံနိမိုး”ဆိုသည့်အတိုင်း လက်ဆေးမိုးက အားပါးတရ
ဓမ္မချလိုက်လေသည်အတွက် ရေငတ်သစ်ပင်တို့ လန်းရွှင်
သွားကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ရိုးတံကျဲများ၌ ပုရစ်ညာ
ခကျားဥကလေးများက ဖူးညွန့်ကိုက်စိလာခဲ့ပေရာ လွန် စွာမှ
နုချင်ဖွယ် ပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်လာရပေတော့သည်။

တန်ခူးလကား လွန်စွာမှ အလှထူးလိုက်ပါတီ။
ထိုသို့ အလှထူးပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကဗျာစာဆို
အပေါင်းက တန်ခူးလရာသီဘွဲ့များကို ရေးသားစပ်ဆိုကြ
ကုန်၏။ တန်ခူးလနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးခေတ် ကျမ်းဂန်များ၌
“ရမ္မက”ဟူ၍ ဖော်ပြကြလေရာ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် အထူးထူး
သော အပွင့်အသီးသီးတို့ဖြင့် ရှုချင်စဖွယ်ကောင်းသော၊
သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသောလဟူ၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်
ရပါသည်။ မြန်မာ့ဆယ့်နှစ်လရာသီအနက် တန်ခူးလသည်
အစိုးဆုံးလဖြစ်၏။ “တန်”နှင့်“ခူး”တို့ ပေါင်းစပ်၍ တန်ခူး
ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ စင်စစ် တန်ခူးဟူသည် “ထန်းခူး”ဆိုသော
ဝေါဟာရမှ ပေါက်ဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလာရာသီ၌
ထန်းပင်ပေါ်၌ ထန်းသီးများ လှိုင်လှိုင်ပေါ်ပြီဖြစ်ရာ ထန်းသီး
များအား ခူးသည့်အလေ့ကို အစွဲပြုလျက် “ထန်းခူးလ”ဟု
ဆိုရာမှ ကာလရွေ့လျားလာသည်တွင် တန်ခူးလဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်
လာခဲ့ရသည်။

ဤ၌ အချို့ကလည်း တန်ခူးဟူသည် “တာကူး”မှ
ဆင်းသက်လာသည်ဟူ၍ ဆိုကြသည်။ “တာ”ဆိုသည်မှာ
အချိန်ရာသီဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၏။ “ကူး”ဆိုသည်
မှာ ကူးပြောင်းခြင်းဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၏။ ဘန်ဂဲနွေ
ဂြိုဟ်သည် မိန်ရာသီမှ မိဿရာသီသို့ ကူးပြောင်းခြင်းအပေါ်
အကြောင်းပြု၍ “တာကူး”ဟု ခေါ်တွင်ရာမှ “တန်ခူး”သို့
ရွေ့လျားလာခဲ့သည် ဟူ၍လည်း ယူဆကြကုန်၏။ တန်ခူး
ရက်မပုံ ၂၉ ဟူသော စကားရှိ၏။ တန်ခူးလသည် နေတာ
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ညတာအားဖြင့်လည်းကောင်း တူညီ
ကြ၏။ မွန်းတည့်ဖဝါးမှာ ၃၀ ဖဝါးရှိပြီး စက်နာရီအရ နံနက်
၆:၀၀ နာရီတွင်နေထွက်၍ ညနေ ၆:၀၀ နာရီတွင် နေဝင်၏။

တန်ခူးသည် မိဿရာသီတွင် ကျရောက်ပြီး စိတြ
ကြယ်ထွန်းပကာ အာသာဝတီနက္ခတ်နှင့် နေမင်းကိုမှ စန်း
ယုဉ်ကြကုန်၏။ တံငါတာရာထွန်းပပြီး ရာသီရပ်မှာ ဆိတ်

သတ္တဝါ ဖြစ်လေသည်။

တန်ခူးလနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထူးခြားသောပွဲတော်မှာ ကမ္ဘာအသိထင်ရှားသော သင်္ကြန်ပွဲတော်ဖြစ်ပေသည်။ နှစ်ဟောင်းကုန်၍ နှစ်သစ်သို့ကူးပြောင်းသည့် ပွဲတော်လည်းဖြစ်၏။ သင်္ကြန်ဟူသောစကားသည် “သင်္ကြန်” ဟူသော သက္ကတဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာသည်ဟူ၍ ဆိုကြပြန်သည်။ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ သင်္ကြန်ပွဲတော်သို့ရောက်လျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာဖြင့် ရေကစားကြလေ၏။ နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေးများ နှစ်သစ်သို့ ပါမသွားစေရန် ရေသီတာသွန်းလောင်းခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တန်ခူးလနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးစာဆိုတို့သည် ကဗျာလင်္ကာများ ရေးဖွဲ့စပ်ဆိုခဲ့ကြပေရာ မဟာအတုလမင်းကြီးက -

“နေ့ခါမှီဝယ်၊ ရာသီမိဿ၊ ဂိမှာနမှီ၊ စိတြကြယ်
တိမ်မိုးလယ်မှာ၊ စံပယ်ကွန်ကာ၊ တိမ်ဗေ့ချာဝယ်
ဒေသစာလှမ်း၊ လှည့်လည်ငယ် မြန်းလို
နှစ်ဆန်းငယ်သင်္ကြန်၊ သစ်သစ်သာဖန်တော့တယ်
နိုင်ငံကြော့ပြည်သူမှာ၊ ပန်ဆုယူ တာပျော့နန်းချိန်မို့
လွမ်းလှတယ်လေး...”

ဟူ၍ လွမ်းချင်းကဗျာ စပ်ဆိုခဲ့၏။ အမျိုးသမီးစာဆိုမယ်ခွေကလည်း -

“ကံ့ကော်ဝတ်မှံ၊ မွှေးထုံထုံနှင့်
ရဂုံမြိုင်ဖျား၊ တောတစ်လွှားလည်း
ငှက်ခါးတောင်လို၊ ပူအောင်မယ်ကိုယ်...”

ဟူ၍ အဲချင်းကဗျာ စပ်ဆိုခဲ့၏။ ဆီသည်ရွာသားဦးအောင်ကြည်ကလည်း -

“ကောင်းကင်မိုးလ၊ စိတြနှင့်
မိဿရာသီ၊ အညီခါကျော်
နှစ်ဦးပေါ်ကာ၊ ကံ့ကော်ရင်ခတ်
ပင်လုံးညွတ်လျက်၊ ပွင့်ဖတ်ဝေဝေ
တောင်လေသုတ်ဖြူး၊ လတန်ခူးကို
ဖြူးတူးပျော်ရွှင်၊ တာသဘင်ဝယ်
ဆင်ယင်တုမ၊ လွ-ရရတည်”

ဟူ၍ လူးတားကဗျာ စပ်ဆိုခဲ့၏။ စာဆိုတော် ဦးယာ

ကလည်း -

“ရေသွန်းအခါ၊ လျှောက်မည်ပါမူ
လက်ျာမက၊ လေးဒီပကို
ပိုင်သမည်ရှင်၊ မယ့်သခင်လျှင်
မယ့်ပြင်တစ်ထူး၊ သူတစ်ဦးသို့
မကျူးမကျော်၊ သစ္စာတော်နှင့်
ညီလျော်နိုင်မှ...”

ဟူ၍ အဖြည့်ခံရတု ရေး၍လည်းကောင်း၊ စာဆိုတော်ဦးကြင်ဥက -

“ဪ...ဘုံစိတြာ၊ ယုန်ဣဇာလည်း
ထိတ္တာလုံးညီ၊ တင့်ဆုံးမှီတဲ့
ရာသီတော်ခါ၊ သင်္ကြန်တာဝယ်
စံရာပန်းသတ်၊ နန်းဝရတ်က
မြတ်သမ္ဘာကြွယ်၊ ယဉ်တစ်မွတ်ကျုံး
လှထွတ်နှုန်းသည်...”

ဟူ၍ ညည်းချင်းဖွဲ့ဆို၍လည်းကောင်း၊ ဖိုးသူတော်ဦးမင်းက -

“ကြယ်နှစ်ပြိုင်
သွယ်ဆိုင် ပဝင်း၊
စိတြငယ်နှင့် ငွေလသော်တာတို့
ယုဂန်ချာ တောင်တော်စွန်းမှာ
ထွန်းထိန်လိုလင်း...”

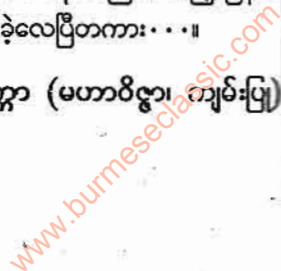
ဟူ၍ သဖြန်စပ်ဆိုခဲ့ပြီး၊ လူဦးမင်းက -

“သောင်သာစွတက်၊ နောင်တစ်ကျာ
ငှက်ညီလာလည်း၊ ပျူငှာကိုယ်စီ
ကြင်မူရာပီတော့တယ်
မူမိုဝံ ကုမ္ဘာငယ်
အံ့ညောင်ကြာ ရွှေတောင်ဝန်းက
လွမ်းထိုက်ပေသင့်”

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့သည်။

အလှထူးသည့် လတန်ခူးကား မြဲဖြူးသည့် ပိတောက်ခိုင်ရွှေဝါနှင့်အတူ မင်္ဂလာကျက်သရေ ခညောင်းသည့် မြန်မာသက္ကရာဇ်အသစ်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့လေပြီတကား...။

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

နှစ်သစ်မင်္ဂလာ သပြေအံ့

■ တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

နှစ်ဟောင်းကုန်၍ နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိပေ
တော့မည်။
ထိုသို့ကူးပြောင်းရာဝယ် နှစ်ဟောင်းမှ ညစ်ထေးသော
အညစ်အကြေးတို့ ပယ်ပျောက်ကင်းစင်ဖို့ရာအတွက် ကြည်
လင်သန့်ရှင်းသော အတာရေစင်တို့ဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
ဖက်ဖျန်းကြကုန်၏။ အေးချမ်းလှသော အတာရေသည် အပူ
နုနုသမျှကို ဖယ်ခွာချကုန်၏။ ဘေးဘယာတို့ကို ဖယ်ရှားပစ်
ကြကုန်၏။

နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းမည့်ဆဲဆဲ “တန်ခူးမည်မှတ်၊
ဖက်ဆွတ်ရေတိုး၊ သင်္ကြန်မိုး” က မာန်ဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ထစ်
ချွန်းရိုက်ခတ် အတောမသတ် ရွာချလိုက်လေသောအခါ
ပိတောက်ပင်အို ပင်ပျိုတို့၏ မြရွက်လွှာကြား၌ ခိုင်ညာပြတ်
တွဲနေကြကုန်သော မြအဖူးတို့သည် ဝတ်လွှာစကို ဆွတ်ခွာချ
ရင်း လောကကြီးတစ်ခုလုံးအား အဝါရောင်တွေ လွှမ်းသွား
စေခဲ့သည်။ တောင်ပြန်လေကလည်း ချိုအိမ္မေးပျံ့သော
ပိတောက်ရနံ့ကို ဆောင်ကျဉ်းပေးနေပြန်တော့သည်။

ပိတောက်တို့ မူးပွင့်ဝေဆာသော ကာလနှင့် တိုက် ဆိုင်လှစွာ သင်္ကြန်ရေကစားပွဲတော်ကလည်း တွဲစပ်လာသည် မို့ လွန်စွာမှ ပန်ရလှပါ၏။

သင်္ကြန်ကာလမှသည် နှစ်သစ်သို့ စတင်ကူးပြောင်း သည့် နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့အထိ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေပြုကြ သည်။ ဘုရားကျောင်းကန်သို့သွား၍ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ဥပုသ်သီတင်း သီလာဆောက်တည်ခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော် များ နာယူကြခြင်း၊ နွားမှသည် ငှက်များ၊ ငါးများ၊ တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊ မူးယစ်သောက်စားမှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သစ်ပင်မခုတ်ခြင်း၊ သွေးမထုတ်ခြင်း။ အရောင်းအကုန်ပြုလုပ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အလှူဒါနပြု ခြင်း၊ သင်္ဘောကြီးရွယ်အိုများကို ခြေသည်းလက်သည်းညှပ် ပေးခြင်း၊ တရော်ကင်ပွန်းတို့ဖြင့် ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ရေလှူ ခြင်း၊ စတုဒီသာကျွေးမွေးခြင်း၊ အစရှိသော ကောင်းမှုကိစ္စများ ကို လုပ်ဆောင်ကြသည်မှာ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော မြန်မာတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ပဲဖြစ်သည်။

မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်သည် နှစ်ကာလတစ်ခု၏ အစ အစဦးအဖွင့်ဖြစ်လေရာ ထိုနေ့အား "မင်္ဂလာအခါတော်နေ့" အဖြစ် ကျင်းပကြသည်။ ထိုသို့ကျင်းပရာ၌ -

- ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများ အနိစ္စရုံတွေ ပပျောက် ပြီး ဣစ္စာရုံအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြစေရန်၊
- ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တို့မှ ကင်းဝေးကြစေရန်၊
- ကောင်းသော စိတ်ဓာတ်များကို ဖယ်ရှားပြီး မကောင်းသောစိတ်ဓာတ်များကို မွေးမြူကြစေရန်၊
- အပျက်နှင့်အကြောက် လောကပါလတရားနှစ်ပါး ထွန်းကားကြစေရန်၊
- ဒြဟ္မဝိဟာရ တရားလေးပါး ထွန်းကားပြန့်ပွားစေ ရန်၊
- မင်္ဂလာတရားတော်များ ထွန်းကားပြန့်ပွားစေရန်

ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်များထားရှိလျက် ကျင်းပကြကုန်၏။ ထိုသို့ ကျင်းပရာဝယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူခဲ့သော ၃၀ ပြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့် ပါလျှင် -

- ၁။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး မင်္ဂလာသုံးပါး
- (၁) အသေဝနာစ ဗာလာနံ = လူဆိုးလူပိုက်ကို မမှီဝဲ မပေါင်းသင်းရခြင်း။
 - (၂) ပဏ္ဍိတာနဉ္စသေဝနာ = ပညာရှိလူလိမ္မာကို မှီဝဲပေါင်းသင်းရခြင်း။
 - (၃) ပူဇာစပုဇေယျာနံ = ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော် ရခြင်း။

- ၂။ နေထိုင်ရေးမင်္ဂလာ သုံးပါး
- (၄) ပတိဂ္ဂပဒေသ ဝါသောစ = သင့်လျော်သော အရပ်၌ နေရခြင်း။
 - (၅) ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ = ရှေ့၌ပြုဖူးသော ကောင်းမှုအထူးရှိခြင်း။
 - (၆) အတ္တသမ္မာ ပဏိစီစ = မိမိ၏ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးကို စောင့်ထိန်းခြင်း။

- ၃။ သင်ကြားရေးမင်္ဂလာ လေးပါး
- (၇) ဗာဟုသစ္စဉ္စ = လောကီ၊ လောကုတ် အကြား အမြင်များခြင်း။
 - (၈) သိပ္ပဉ္စ = စက်မှုလက်မှု အတတ်တို့ကို တတ် ရခြင်း။
 - (၉) ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော = လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာသင်ကြားနား လည်ခြင်း။
 - (၁၀) သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ = အပြောအဆို ချီသာယာ၍ကျေးခြင်း။

- ၄။ ပြုစုရေးမင်္ဂလာ သုံးပါး
- (၁၁) မာတာဝိတ ဥပဋ္ဌာနံ = မိဘနှစ်ပါးကို လုပ် ကျွေးပြုစုခြင်း။
 - (၁၂) ပုတဒါရဿ ဝဂ်ဟော = သားမယားတို့ကို တရားနှင့်အညီ လုပ်ကျွေးခြင်း။
 - (၁၃) အနာပုလောစ ကမ္မန္တာ = အနှောင့်အယှက် ကင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခြင်း။

၅။ လိုက်နာကျင့်သုံးရေး မင်္ဂလာလေးပါး

- (၁၄) ဒါနဉ္စ = စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း။
- (၁၅) ဓမ္မစရိယာ = သုစရိုက်တရားကိုကျင့်ခြင်း။
- (၁၆) ဉာတကာနဉ္စသင်္ဂဟော = ဆွေမျိုးတို့အား ထောက်ပံ့ကူညီခြင်း။
- (၁၇) အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ = အပြစ်ကင်းသော အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း။

၆။ ရှောင်ကြဉ်ရေးမင်္ဂလာ လေးပါး

- (၁၈) အာရတီ = မကောင်းမှုမဖြစ်အောင် စိတ်ဖြင့် ရှောင်ခြင်း။
- (၁၉) ဝိရတီပါပါ = မကောင်းမှု မဖြစ်အောင် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ရှောင်ခြင်း။
- (၂၀) မဇ္ဇပါနာစ သံယမော = မူးယစ်သေစာ မသောက်စားခြင်း။
- (၂၁) အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု = ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်း။

၇။ စိတ်ထားရေးမင်္ဂလာ ငါးပါး

- (၂၂) ဂါရဝေါစ = ရိုသေထိုက် သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်း။
- (၂၃) နိဝါတောစ = မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း။
- (၂၄) သန္တုဋ္ဌိစ = ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း (လောဘအလိုမလိုက်ခြင်း)။
- (၂၅) ကတညုတာ = သူတစ်ပါး ကျူးဖူးကိုသိခြင်း။
- (၂၆) ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ = သင့်လျော်သောအခါ တရားနာခြင်း။

၈။ သည်းခံရေးမင်္ဂလာ လေးပါး

- (၂၇) ခန္တိစ = သည်းခံခြင်း။
- (၂၈) သောဝဓဿတာ = ဆုံးမလွယ်ရခြင်း။
- (၂၉) သမထာနဉ္စ ဒဿနံ = ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း။

(၃၀) ကာလေန ဓမ္မဿကတ္ထာ = သင့်လျော်သော အခါ တရားဆွေးနွေးခြင်း။

၉။ ခြိုးခြံရေးမင်္ဂလာ လေးပါး

- (၃၁) တပေါစ = ခြိုးခြံရွှေတာခြင်း။
- (၃၂) ဗြဟ္မစရိယဉ္စ = မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း (မေထုန်မှရှောင်ခြင်း)။
- (၃၃) အရိယသစ္စာန ဒဿနံ = သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း။
- (၃၄) နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ = နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း။

၁၀။ စိတ်ထားကြံ့ခိုင်ရေးမင်္ဂလာ လေးပါး

- (၃၅) ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိ = လောကဝံတရားနှင့် တွေ့ကြုံရသောအခါ စိတ္တံ ယဿနကမ္မတိ = စိတ်ဓာတ်မတုန်လှုပ်ခြင်း။
- (၃၆) အသောကံ = မစိုးရိမ်ခြင်း။
- (၃၇) ဝိရဇံ = ကိလေသာမြူ ကင်းခြင်း။
- (၃၈) ခေမံ = ဘေးကင်းခြင်း။

စသည်တို့ဖြစ်ကြပြီး ၁ မှ ၃၂ အထိ လောကီရေးရာ မင်္ဂလာ။ ကျန် ခြောက်ပါးမှာ လောကုတ္တရာမင်္ဂလာ။ ၁ မှ ၃၃ အထိ အကြောင်းမင်္ဂလာ။ ကျန်ငါးပါးမှာ အကျိုးမင်္ဂလာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

နှစ်သစ်ကာလသမယ၌ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံပြီးကုတ် အားထုတ်နေထိုင်ကြပါလျှင် မျက်မှောက်ကာလမှသည် နောင်သံသရာအထိတိုင် ကောင်းကျိုးသုခတို့ ခံစားရနိုင်ပါကြောင်း မေတ္တာရည်လောင် ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင် ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

■ တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

မြန်မာ့နှစ်သစ်ကူး ယတြာထူး

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မြန်မာနှစ်သစ်ကူး တန်ခူးလမတိုင်မီ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း နှစ်သစ်ကူး အထူးထုတ်လာခဲ့သည့် ဆယ်စု နှစ် နှစ်စုကျော်ခန့်ရှိပါပြီ။ အင်္ဂလိပ်လအားဖြင့် ပြေလတွင် နောင်တစ်နှစ်အတွက် နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်စာမူကို ခုံခုံ ညားညား ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထုတ်ဝေလေ့ရှိပါသည်။ စာရေးသူ လည်း နှစ်စဉ် ဆောင်းပါး၊ ယတြာအကြောင်း ရေးသားခဲ့ သည်မှာ ၁၈ နှစ်ကျော် ၁၃ နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။

မာတိကာ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါက ရောင်ပြန်နှစ်သစ်ကူး အထူးယတြာကို ဦးစွာပထမ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများကို လေ့လာကြည့်လိုက်ပါက နှစ်သစ်ကူး ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ၊ နှစ်သစ်ကူးယတြာ၊ တစ်နှစ်တာ အကောင်းအဆိုးယတြာ၊ မြန်မာနှစ်သစ်ကူး မဟာသင်္ကြန် ကာလ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်၊ တစ်နှစ်တာဟောစာတမ်း သေည့် အခန်းကဏ္ဍစုံလင်စွာ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့်လည်း ယတြာအမျိုးမျိုး ရေးသား ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ အခြား ဆရာ၊ ဆရာမများလည်း သူတို့ တတ်သောပညာများဖြင့် လမ်းညွှန်အကြံပေးခဲ့ပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အယူအဆမတူသော်လည်း စာဖတ်သူ အပေါ်ထားသော စေတနာမှာ တူပါသည်။ ဥပမာ အများအား ဖြင့် မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂ လာပြု ကြသည်။ စာရေးသူလေ့လာသောအခါ “အတက်နေ့”မှာ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုကြသည်။ မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ ရက် နေ့သည် နောက်တစ်နှစ်၏ နှစ်အစရက်ဖြစ်သည်။ ၁၃၇၇ ခုနှစ် ကုန်ပြီးပါက ၁၃၇၈ ခုနှစ်၏ နှစ်အစပိုင်းရက်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ခရစ်နှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့နှင့်တူသည်။ ထိုနေ့ တွင် နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေးများ ပါမလာစေရန် ရည် ရွယ်သည်။ အတက်နေ့/နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာပြုတာ မဟာပါ။

နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ကို နေထူးနေမြတ်ဟု သဘောထားကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးအများစု ကုသိုလ်ကောင်းမှု အထူးပြုကြသည်။ အဆိုးအညံ့တွေပျောက်စေရန် ယတြာချေကြသည်။ လမ်းသူလမ်းသားများ စုပေါင်း၍ သံဃာတော်ပင့်ကာ ပရိတ်တရားတော်နာယုကြသည်။ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ ဘေးမဲ့(ဇီဝိတဒါန)ပြုကြသည်။

မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သင့်သည့် ဗုဒ္ဓယတြာ၊ လောကီယတြာ၊ တစ်နှစ်တာယတြာများ စုပေါင်း၍ မကျဉ်းမကျယ်မှတ်သားဖွယ် ရေးသားတင်ပြပေးပါသည်။ မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် -

- (၁) ဘုရားရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ နေအိမ်တုရားကျောင်းဆောင်ကို သန့်ရှင်းအောင်ပြုခြင်း၊
- (၂) ပရိတ်တရားတော် နာကြားခြင်း၊
- (၃) ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး တောင်းပန်ကန်တော့ခြင်း၊
- (၄) ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း၊
- (၅) အုန်းသီးပါးစပ်ဖွင့် ယတြာချေခြင်း၊
- (၆) ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုခြင်း၊
- (၇) သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ခြင်း၊
- (၈) ဇီဝိတဒါန ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊
- (၉) သက်သတ်လွတ်စား ဥပုသ်သီလစောင့်၊ မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်ပြု စတုဇီသာကျွေးမွေးဒါနပြုခြင်း၊
- (၁၀) ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်လှည့် ယတြာနှင့် နှစ်သစ်ကူးအထူးယတြာပြုလုပ်ခြင်း စသည်တို့ကိုဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

(၁) ဘုရားရေသပ္ပာယ်ခြင်း

မိမိနေအိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်အား အမွှေးနံ့သာဖြင့် ရေသပ္ပာယ်ပေးရပါမည်။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရမည်။ ပန်းအိုးရေလဲ၍ ပန်းအညွန့်အသစ်များ လှူပေးပါမည်။ ပန်းမျိုးစုံမရလျှင် အောင်အိုးထိုးလှူပေးရမည်။ အမွှေးနံ့သာတိုင်၊ ဆီမီးအလင်းတိုင် ပူဇော်၍ ဘုရားအနေထာတင် ဂါထာများ ရွတ်ဆိုပေးရမည်။

အောင်အိုးထိုးလှူပါက အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ နေ့နံဂြိုဟ်သက်အတိုင်း လှူပါ။ ဥပမာ-တနင်္ဂနွေသား ၆ ညွန့်။

(၂) ပရိတ်တရားတော် နာကြားခြင်း

နှစ်ဆန်း ၁ ရက် အများဆုံးပြုလုပ်ကြသည်။ အချို့ရပ်ကွက် ၂ ရက်နေ့မှာ ပြုလုပ်သည်။ ၁ ရက်နေ့တွင် နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူလှည့်ကြသည်။ ပရိတ်ပန်းအိုးမှာ မွှေးနံ့အညွန့်ထည့်ပါ။ အိမ်ထောင်ဦးစီးတစ်ဦး အညွန့်များထည့်၍ရသည်။ ၁ နွေသားဆိုပါက အထက်ဆောင်ပန်း ၅၊ ၂၊ ၆ ပျဉ်းမာကံ့ကော်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်တို့ထည့်ပါ။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာတိုင် အထက်သုံးလုံးဖြစ်သည်။ တနင်္လာဆိုပါက ၆၊ ၃၊ ၇ သီဟိုဠ်၊ ဆီ၊ ထန်းညွန့်ထည့်ပါ။ ပရိတ်အပ်ချည်၊ ပရိတ်ဆန်နှင့် နုနွင်းထည့်၍ နာယူပါ။ အချို့သံဃာတွေ အစနှင့်အဆုံး မေတ္တာသုတ်ရွတ်ကြသည်။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရွတ်ဆိုပေးရန် ရတနသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်၊ ဘုရားတရား၊ သံဃာဂုဏ်တော် စသည်ဖြင့် အချိန်ရသလောက် ရွတ်ဆိုခိုင်းပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် သီလခံယူထားပါက ဘုရားရေမှာ ပရိတ်အိုးချရွတ်ဆိုနိုင်သည်။ ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်ဆန် နေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပက်ဖျန်းပေးပါ။

(၃) ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး တောင်းပန်ကန်တော့ခြင်း

လူသိများ၍ အကျယ်ချဲ့မရေးတော့ပေ။ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကပ်လှူပူဇော်နည်းစာအုပ် ဝယ်ဖတ်ပြီး ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ အခက်အခဲမရှိ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ပြုလုပ်သင့်သော အစဉ်အစဉ်ဖြစ်သည်။

(၄) ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းတော်ကပ်လှူခြင်း

ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မီး (ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါ) ကပ်လှူနည်းလည်း လူသိများ၍ အကျယ်မချဲ့တော့ပါ။ နံနက် အရုဏ်တက် နေအိမ်ဘုရားရေမှာ ကပ်လှူနိုင်သည်။ စာရေးသူတို့ အဘွားလက်ထက်က နှစ်ဆန်း ၁ ရက် နေ့တိုင်း ဘုန်းကြီးပင့် ဆွမ်းကပ်လေ့ရှိသည်။ သူတို့အညာလေ့ဟု ဆိုပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ စနေသားသမီးများ အတာစား၍ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းအထူး ကပ်လှူသင့်ပါသည်။ ဆွမ်းပွဲ ၂၀ မပြင်နိုင်ပါက ပန်းကန်ကြီးတစ်ချပ်တွင် ဆွမ်းဖွန်းကြီး ၂၀၊ သစ်သီးအလုံး ၂၀ စသည်ဖြင့်ထည့်လှူ၍ ကပ်နိုင်သည်။

ဆွမ်း ရေတော်၊ ယပ်၊ အလင်းတိုင် လေးမျိုးစုံလျှင်ဖြစ်ပါသည်။

အုန်းသီးပါးစပ်ဖွင့် ယတြာချေခြင်း

ဤနည်းမှာ အထက်ဆောင်ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်း၊ ချည်မန်းကွင်းနှစ်ကွင်း၊ အုန်းသီးအခွံကျွတ်တစ်လုံး၊ မွှေးနံ့ ကိုင်းတစ်ကိုင်း၊ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတို့ကိုပါထည့်၊ ဤယတြာဆောင်ရွက်လိုပါက မိမိ၏နဝင်းတွဲ (အထက်ဆောင် ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်း)တို့ သိရှိရပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်၍ မရပါ။ ဘေးမှ ဆောင်ရွက်ပေးသူ၊ နဝင်းပညာဆရာ လိုအပ် သည်။ စာရေးသူနေအိမ်မှာ နှစ်စဉ်ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ခရီး ထွက်သောနှစ် မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။

(၆) ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ခြင်း

ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ အခမ်းအနားမှာလည်း တစ်ဦး တစ်ယောက်၊ မိသားတစ်စု မိမိနေအိမ်မှာ ပြုလုပ်၍ရပါသည်။ သင်္ကြန်စာဖတ်ပြီးပြုလုပ်၍လည်း ရသည်။ ယနေ့ခေတ် လူငယ်အများစု ယုံကြည်စွာ မပြုလုပ်ကြပေ။ စုပေါင်းပြီးပြု လုပ်တာ ပိုကောင်းသည်။ စနစ်တကျပြုလုပ်သော နေရာဌာန၊ ဓာတ်နန်း၊ အယူတော်မင်္ဂလာဟောခန်း စသည်တို့မှာ ပြုလုပ် သင့်သည်။ ဆရာမကြီး ခေါက်တာစောယုနွယ် နေအိမ်မှာ လည်း ပြုလုပ်ပေးပါသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရာတွင် တရော်၊ ကင်ပွန်းသုံး၍ ဆောင်ရွက် ကြသည်။ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပေးလေ့ရှိပါသည်။

(၇) သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ခြင်း

လမ်းသူ၊ လမ်းသား၊ ရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သားတွေ စုပေါင်းပြုလုပ်လေ့ရှိသော ပွဲဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာတရားနှင့်ညီ ၍ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

(၈) ဇီဝိတဒါန ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း

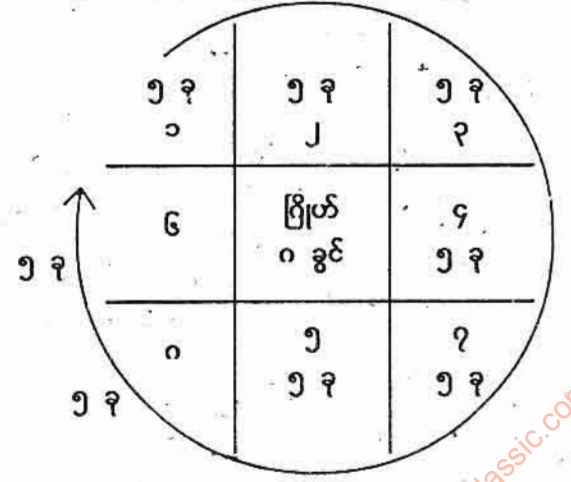
ငါး၊ စာကလေး၊ ဂဏန်း၊ ဆိတ်၊ နွား စသည်တို့ကို စေတနာသဒ္ဓါရှိသူများ စုပေါင်း၍ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။ ဇီဝိတဒါန မလွှတ်နိုင်ပါက နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် သက် သတ်လွတ်စားသုံးသင့်သည်။

(၉) သက်သတ်လွတ်စား ဥပုသ်စောင့်၊ စတုဒိသာကျွေး မွှေးခြင်း

သက်သတ်လွတ် စားနိုင်နိုင်၊ မစားနိုင်နိုင် နှစ်ဆန်း ၁ ရက်တော့ စားသုံးကြပါဟု တိုက်တွန်းပါသည်။ ကိုးပါး သီလစောင့်ထိန်းပါ။ မေတ္တာသုတ် ခြောက်ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။ တန်းစီး တိုင်ထိပ် နေ့နံ့များ သက်ရောက်အလိုက် အစား အစာ စတုဒိသာ ကျွေးမွှေးသင့်ပါသည်။ အချို့လည်း လမ်းပေါ် မှာ စားပွဲခင်း၍ အရပ်ရစ်မျက်နှာမှ လူများကို ထမင်းကျွေးကြ ပါသည်။ ပရိတ်တရားနာကြားရာတွင် အအေးဖျော်ရည် ဒါနပြုကြသည်။

(၁၀) ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်လှည့်ယတြာနှင့် နှစ်သစ်ကူးအထူး ယတြာ

ဂြိုဟ်ရစ်ခွင် ယတြာဆိုသည်မှာ မွှေးနံ့ထောင့်မှ လက် ယာရစ်လှည့်ပတ်၍ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ ကြက်လျှာ စသည် တို့နှင့် ကနက္ကဒိန်ထီးလျှာခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်အညွန့်လည်း ထည့်လျှာနိုင်သည်။ ဥပမာ-အသက် ၄၂ နှစ်ရှိသော တနင်္ဂနွေ သား ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ ကြက်လျှာ၊ သာသနာအလံ စသည်တို့ကို ၄၂ ခု ဝယ်ပါ။ ကနက္ကဒိန် ထီးဖြူကြီးတစ် လက် လျှာပါ။ (အလတ်စားဝယ်၍ရသည်) ကံ့ကော်ညွန့် ၂ ညွန့် (သို့) ၁၅ ညွန့်၊ ၆ ညွန့် အဆင်ပြေသလိုထည့်လျှာပါ။ မွှေးနံ့ထောင့်မှစ၍ ငါးခုစီ လက်ယာရစ်လျှာသွားပါ။ သောကြာထောင့်တွင် လျှာပြီးပါက လက်ထဲတွင် အသေး

နှစ်ခုနှင့် ထီးကြီးတစ်လက်ကျန်မည်။ ပေါင်း သုံးညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်ကို မွေးနံ့ထောင့်မှာ နောက်ဆုံးလှူလိုက်ပါ။ ထိုသို့ လှူပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိမ်း၊ ဂါထာရွတ်ဆိုပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းပါ။ (ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ ရေလှူခြင်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်လှူခြင်း)တို့ကို မိမိစိတ်ဆန္ဒအရ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ တနင်္လာသားသမီး အသက် ၄၃ နှစ်ဆိုပါကလည်း ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား စသည်တို့ကို ၄၃ ခု ဝယ်ပါ။ ကနက္ကဒိန်ထီးဖြူတစ်လက်ဝယ်ပါ။ ဇော်စိမ်း (သို့) ဆီးညွန့် ရှစ်ညွန့် ထည့်လှူပါ။ မွေးနံ့ထောင့်မှ ငါးခုစီ လှည့်လှူပြီး ပိုသောလေးခုကို မွေးနံ့ထောင့်မှာလှူပါ။ အညွန့်ထည့်လှူပါ။ ကျန်နေသားသမီးများလည်း ထိုပုံစံအတိုင်း လှူနိုင်ပါသည်။

တစ်နှစ်တာ နှစ်သစ်ကူးအထူးယတြာ

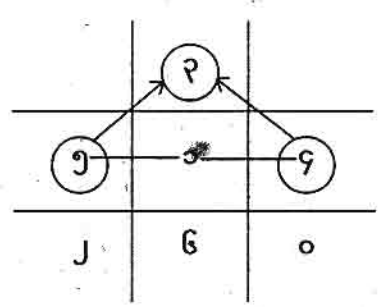
မူလမဟာဘုတ်၊ ကောဇာမဟာဘုတ်အရ ၆ ခု ကြွင်းသည့် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး နေ့နံ (၃၊ ၄၊ ၅) အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ဥပမာ- “လာဘ်မိုးစွေ” ခုနစ်နေ့သား သမီးများအားလုံး ဆီးညွန့် (သို့) နှစ်စိမ်းညွန့် တစ်မျိုးမျိုး ၃ ညွန့်၊ ရွက်လှ ၄ ညွန့်၊ ဖျဉ်းမ ၅ ညွန့်ကို စုပေါင်း၍ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ အိုးတစ်လုံးထဲထည့်၍ ဘုရားကပ်လှူပါ။ ခြောက်နှစ်သွားလျှင် စွန့်ပစ်ပါ။ အနည်းဆုံး သုံးကြိမ်လှူလိုက်ပါ။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး လှူထားစရာမလိုပါ။ ထိုအညွန့်

သုံးမျိုးနှင့် တွဲ၍ ဆီမီး(အလင်းတိုင်) သုံးတိုင် လက်ဖက်ရည်လေးခွက် ထည့်လှူနိုင်ပါသည်။

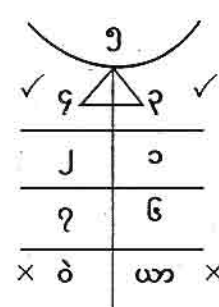
အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးနံ အရွက်အညွန့်၊ ပန်း၊ အရာဝတ္ထု၊ အစား အစာ၊ အဆောင်၊ ဖျော်ရည် စသည်တို့ကို နှစ်ဆန်း ၁ ရက်မှာ ဒါနပြုပေးပါ။ ဆီးဖျော်ရည်၊ လက်ဖက်ရည်၊ လိမ္မော်ရည်၊ ဆေးပြင်းလိပ်၊ ဘောလ်ပင်၊ ဆေးဘူး၊ လိမ်းဆေး၊ ပေါက်စီး၊ စံပယ်ပန်း၊ စိန်ပန်း၊ ဇီဝါပန်း၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ မုန့်လုံးရေပေါ်၊ လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ ဇီးသီး စသည်တို့ကို အဆင်ပြေသလို ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ မိဘဆရာ သမားတို့အား ဒါနပြုပေးပါ။ ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလယူပြီး ပုတီးစိမ်း မေတ္တာပို့ပေးပါ။ အကောင်းဆုံးမှာ စူဠဝေဒဗ္ဗမဟာဝေဒဗ္ဗ မန္တန်တော်ကြီးကို ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ကိုယ်ခန္ဓာ သုံးရှင်းစင်ကြယ်အောင် ပြုမူဆောင်ရွက်၊ အဝတ်အစား သစ်ဝတ်၊ အမွှေးနံ့သာစွတ်ဖျန်းပြီးမှ ရွတ်ဆိုပါ။ တနင်္လာမရဏဖြစ်နေ၍ ငါးသက်စေ့လွတ်ခြင်း၊ ခွေး၊ ခို၊ ငါး၊ ကြောင်၊ ကျီးတို့ကို အစာကျွေးပါ။ စနေသားသမီးများ တာစား၍ အနည်းဆုံး ခုနစ်ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ “သတ္တာဒေဝမနဿနံ သိဒ္ဓိ” ပုတီး ၁၀ ပတ်စိပ်ပါ။ ပုတီးမစိပ်နိုင်ပါက “သဗ္ဗဒွေဂါထာ” သက်စေ့ရွတ်ဆိုပါ။

နှစ်သစ်မှာ ဘေးရန်ကင်းကွာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ...။

ဤနှစ်ကောဇာ မဟာဘုတ်

(၁၃၇၈ ကောဇာမဟာဘုတ်)

(နာမက္ခရတိုင်)

အကောင်းအဆိုးမှာ
၃၊ ၄၊ ၅
ဖြစ်သည်။

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ၊ ဧပြီလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

ကေတိ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပျောက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၀	၁၉၃၂	၁၉၄၄	၁၉၅၆	၁၉၆၈	၁၉၈၀	၁၉၉၂	၂၀၀၄
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၁	၁၉၃၃	၁၉၄၅	၁၉၅၇	၁၉၆၉	၁၉၈၁	၁၉၉၃	၂၀၀၅
ခွေးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၂	၁၉၃၄	၁၉၄၆	၁၉၅၈	၁၉၇၀	၁၉၈၂	၁၉၉၄	၂၀၀၆
ဝက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၃	၁၉၃၅	၁၉၄၇	၁၉၅၉	၁၉၇၁	၁၉၈၃	၁၉၉၅	၂၀၀၇
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၄	၁၉၃၆	၁၉၄၈	၁၉၆၀	၁၉၇၂	၁၉၈၄	၁၉၉၆	၂၀၀၈
ခွေးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၅	၁၉၃၇	၁၉၄၉	၁၉၆၁	၁၉၇၃	၁၉၈၅	၁၉၉၇	၂၀၀၉
ကျားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၆	၁၉၃၈	၁၉၅၀	၁၉၆၂	၁၉၇၄	၁၉၈၆	၁၉၉၈	၂၀၁၀
ယုန်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၇	၁၉၃၉	၁၉၅၁	၁၉၆၃	၁၉၇၅	၁၉၈၇	၁၉၉၉	၂၀၁၁
နဂါးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၈	၁၉၄၀	၁၉၅၂	၁၉၆၄	၁၉၇၆	၁၉၈၈	၂၀၀၀	၂၀၁၂
မြွေနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၉	၁၉၄၁	၁၉၅၃	၁၉၆၅	၁၉၇၇	၁၉၈၉	၂၀၀၁	၂၀၁၃
မြင်းနှစ်မွေးသူ	၁၉၃၀	၁၉၄၂	၁၉၅၄	၁၉၆၆	၁၉၇၈	၁၉၉၀	၂၀၀၂	၂၀၁၄
ဆိတ်နှစ်မွေးသူ	၁၉၃၁	၁၉၄၃	၁၉၅၅	၁၉၆၇	၁၉၇၉	၁၉၉၁	၂၀၀၃	၂၀၁၅

မွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ငါးဖမ်းနိုင်၏။ ငါးခိုင်လုပ်နိုင်၏။ ငါးအရောင်းအဝယ် လုပ်လျှင် ကိုက်မည်။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်း ပွဲ လုပ်နိုင်၏။ ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်နိုင်၏။ နေအိမ်၊ ခြံဝင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။ မကောင်းဆိုးဝါးများ ထွက်ပြေးကုန်ပါ လိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

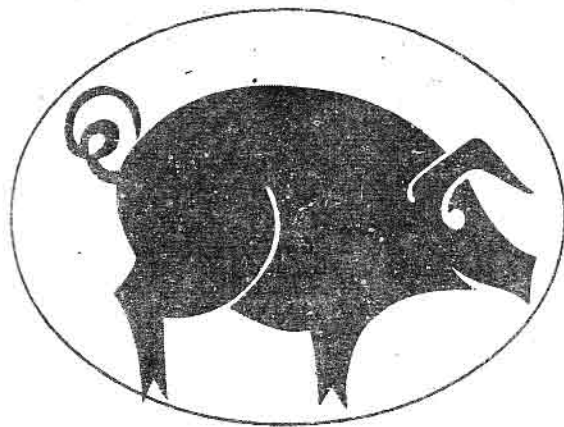
ခရီးမထွက်ရ။ ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ ရေ မကူးရ။ ရေဘေးသင့်နိုင်၏။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးကြရ။ လက် ထပ်ခြင်းမပြုကြရ။ ရှေးဆိုင်ခမ်းမတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ အရောင်း အဝယ်စာချုပ် မချုပ်ဆိုရ။ အမှုပြုသောနာတက်နိုင်ပါသည်။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အိမ်ရာပြောင်း ရွှေ့နိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ စိုက်ပျိုး ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ အိမ်၊ ဝိုဒေါင်ဆောက်လုပ်ပြုပြင်နိုင်၏။ ဝိုဒေါင်ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်း အဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်

ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးကြရပါ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်ရ။ ခဏခေတ္တစောင့်ပါဦး။ မစောင့်ဆိုင်း နိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကြွက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်ဖမ်းနိုင်၏။ သင် ကံကောင်းနေပါလိမ့်မည်။ ငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် အဆင်ပြေမည်။ ရှေးဆိုင်သစ်တည်နိုင်။ ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်း အဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဧပြီလ ၁၅ ရက်နေ့နှင့် ၂၇ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်း မင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။ တို့ပြင် အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ ကောင်း၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ(နိုင်ငံခြား) ကုန်သွယ်မှုမလုပ်ရ။ အရုံးပေါ်လိမ့်မည်။ ကျပ်ကျပ်ရှောင်ပါလေ။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ် မပြောင်းရွှေ့ရ။ ဇာချည်းနီး အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ငါးလုပ်ငန်းမလုပ်ရ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ရေမကူးရ။ ဘေး သင့်တတ်၏။

ရွာနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်၏။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ပွေးပြု၊ ရေးလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ ကောင်း၏။ သားကောင်ဖမ်းနိုင်၏။ တောအမဲလိုက် နိုင်၏။ ငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လက်မထပ်ရပါ။ ခဏခေတ္တရှောင်ပါ။ မရှောင်နိုင် လျှင် အကျိုးယုတ် ရပါလိမ့်မည်။ ဝိုဒေါင်မပြင်ရ။ ခိုက်တတ် ၏။ စေ့စပ်ခြင်းကိုလည်း ရှောင်ပါ။ ခရီး ထွက်နိုင်ပါသော် ဩားလည်း လေကြောင်းခရီးနှင့် ရေကြောင်းခရီးတို့ကို ရှောင် ပါလေ။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံလျှင် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်ပါ။ ကိုက်မည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း လုပ်သင့်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ချုပ်နိုင်၏။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ဆုတောင်းပွဲလုပ်ပေးပါ။ အကျိုးထူးမှုရှိပါမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ နေအိမ်၊ စတိုခန်းနှင့် မီးဖိုဆောင်တို့ကို ပြင်ဆင်နိုင်၏။ ရေတွင်းရေကန်လည်း တူးဖော်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေကြောင်းခရီးကိုဆောင်ပါ။ ၉၊ ၂၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ရေဘေးသင့်တတ်၏။ စေ့စပ်ခြင်း လက်ထပ်ခြင်းမပြုရ။ ငါးမဖမ်းရ။ သားငါးသားကောင် အရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် ရှုံးမည်။ ငွေထုတ်ချေးရ။ အလိမ်ခံရမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဆံသ၊ ခေါင်းရိတ်၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ပါ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးမလုပ်ရ။ မြေမဆွဲရ။ ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးကြရ။ ရေမြောင်းမဖောက်ကြရ။ လာဘ်ပိတ်တတ်၏။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးပေးမည်။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲလုပ်နိုင်၏။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံထူးလာလိမ့်မည်။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

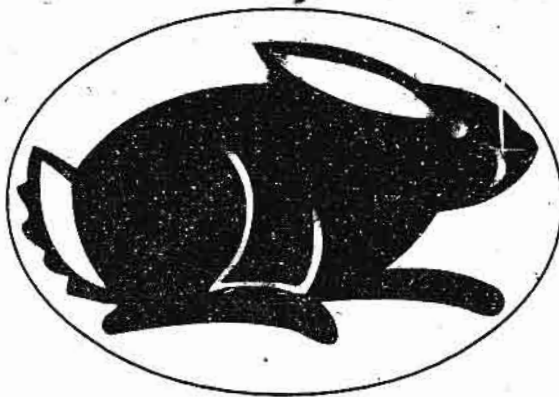
စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ်တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် ကိုက်မည်။ ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့နှင့် ၂၀ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဈေးဆိုင်သစ်မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်လျှင် အရှုံးပေါ်မည်။ မလုပ်ပါနှင့်။ ရှောင်ပါလေ။ လက်ထပ်ခြင်းလည်းရှောင်ပါ။ ငွတ်မလုပ်ရ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

တောအမဲမလိုက်ရ။ သားကောင် မဖမ်းရ။ သားငါးသားကောင်၊ တိရစ္ဆာန်အရောင်းအဝယ်မလုပ်ရ။ အရှုံးပေါ်တတ်ပါသည်။ ခရီးမထွက်ကြရ။ ဆံသ၊ ခေါင်းရိတ်၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ပါ။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲလုပ်ပါ။ အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့နှင့် ၂၁ ရက်နေ့မှာ နေ့ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသည်။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီးကိုသာ ရှောင်ပါလေ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်ငင်း လက်ထပ်ပါနှင့်ဦး။ ခဏဆိုင်းပါ။ စောင့်ပါ။ ငွတ်မလုပ်ရ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ အသုဘမပို့ရ။ သင်္ချိုင်းမြေမနင်းရ။ လာဘ်ပိတ်တတ်၏။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲများ လုပ်ပေးပါ။ အကျိုးထူးမှု ရရှိရပါမည်။ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့နှင့် ၂၂ ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

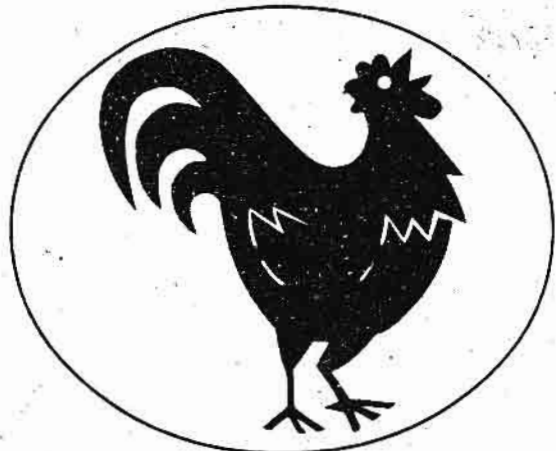
ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ပါ။ လက်ထပ်ခြင်းမပြုရ။ အမှုပြဿနာတက်နိုင်ပါသည်။ အိမ်မီးဖိုဆောင်နှင့် ဂိုဒေါင် မပြင်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မတိုးချဲ့သင့်သေး။ ခဏစောင့်ပါဦးလေ။

မျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းရိတ်ခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့နှင့် ၂၃ ရက်နေ့တွင် လက်ထပ်နိုင်ပါသည်။ ကောင်းလှပေ၏။ ခရီးဝေး၊ နိုင်ငံခြားသွားလျှင် အကျိုးရှိသည်။ ထူးမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လက်ထပ်နိုင်ပါသော်လည်း အသစ်စေ့စပ်ခြင်းမလုပ်ကောင်း။ မလုပ်ရ။ ဈေးဆိုင်သစ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ် မလုပ်ရ။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်၏။ အသုဘမပို့ရ။ သင်္ချိုင်းမြေ မနင်းကောင်း။ ခိုက်တတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်များရမည်။ သင်ကံကောင်းနေတတ်၏။ သားငါး၊ သားကောင်၊ တိရစ္ဆာန် အရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ လုပ်ပေးပါလေ။ ထိုပြင် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလည်းသင့်၏။ ကောင်း၏။ လုပ်ပေးပါ။ ဆေးသမားတော်ပြောင်းပါ။ ဆေးသမားတော်သစ်ရှာထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လက်ထပ်ရ။ အိမ်ရာနှင့်အလုပ် မပြောင်းရွှေ့ကြရ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ် မတည်ထောင်ကြရ။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုရှောင်ပါ။ အကျိုးမပေးပါ။ အရုံးပေါ်မည်။ ရှောင်ပါလေ။ ဈေးဆိုင်သစ်မဖွင့်ရ။ မတည်ရ။ စိုက်ပျိုးရေး မလုပ်သင့်ပေ။ မြေမခွဲကြရ။ ခိုက်တတ်၏။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊
Hong Kong (China)

မာရိသ

ဆင်းရဲခြင်းမှန်သမျှ ကင်းရှင်းတော်မူသော ဖြတ်ခွာတူရား

သာသနာတော်၏ပြည်စုံခြင်း

“ဗုဒ္ဓသာဓုဗုဒ္ဓတာလောကော၊ ဓမ္မဿစသုဓမ္မတာ၊ သံဃဿသုပဋိပတ္တိ၊ သော သာသနသမ္ပဒါ”

လောက၌ သတ္တဝါအများ၏ ချ်သာဖိုရန် နည်း မှန်လမ်းပြ-ဩဝါဒပေးသူ၏ အဆုံးအမကို “သာသနာ” ဟု ခေါ်ရ၏။ ထိုသာသနာသည် သာသနာအရှင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၏ သိဖွယ်မှန်သမျှ မကျန်ရအောင် လုံးဝကုန်စင်သိမြင် နိုင်ခြင်း၊ ဟောပြောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ လိုက် နာကျင့်ကြံသူတို့မှာ အကျိုးရလောက်အောင် ကောင်းမွန်သော တရားတော်ဖြစ်ခြင်း၊ ထိုတရားတော်အတိုင်းကျင့်ကြံ ကြံကြံ အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အစုအဝေး (သံဃာ)များ ပေါ် ထွက်လာခြင်း၊ ဤလက္ခဏာသုံးဖြာ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ညီမှသာ ပြည့်စုံသောသာသနာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

(မာသ(ဗဟို)၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ပြဋ္ဌာန်း လိုက်သော အမျိုးစောင့်ဥပဒေ လေးရပ်အား-ဥပမာ) သမ္ပဒါတရား ၅-ပါး၊ သုတ်သီလကွန်၊ ပါ၊ ၁၉၆။ ၄။ ၂၁၀။

သောကကင်းရေး၌ ကောင်းသောပြည့်စုံခြင်းတရား ငါးပါး

- (၁) ဉာတိသမ္ပဒါ - ဆွေမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
- (၂) ဘောဂသမ္ပဒါ - စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
- (၃) အာရောဂျသမ္ပဒါ - အနာရောဂါကင်းခြင်း။
- (၄) သီလသမ္ပဒါ - အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
- (၅) ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ - အယူဘာသာ မှန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

သမ္ပဒါတရား ရှစ်ပါး၊ တစ်နည်း။ အဋ္ဌဂုံတ္တရ၊ ပါ။ ၁၀၇။ ၄။ ၁၄၀။ ၂၃၉ တို့၌ အကျယ်ရှုပါ။

ယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာဘောဂနှင့် ပြည့် စုံခြင်း။

တမလွန်၌ချမ်းသာကြောင်း ဖြစ်ခြင်းတရားရှစ်ပါး။

- (၁) ဥဠာနသမ္ပဒါ - ထကြွလုံ့လ စီရိယနှင့်ပြည့် စုံခြင်း။
- (၂) အာရက္ခသမ္ပဒါ - ရပြီးဥစ္စာကို သိမ်းဆည်း တတ်မှု။
- (၃) ကလျာဏဗိတ္တတာသမ္ပဒါ- အပေါင်းအသင်း ဆုံမှု။
- (၄) သမဇီဝိတတာသမ္ပဒါ - ချွေတာရေး တတ်သိ လိမ္မာမှု။
- (၅) သဒ္ဓါသမ္ပဒါ - သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံမှု။ (ယုံကြည်မှု၊ ကြည်ညိုမှု။)
- (၆) သီလသမ္ပဒါ - သီလနှင့်ပြည့်စုံမှု (စောင့် ထိန်းခြင်း။)
- (၇) စာဂသမ္ပဒါ - စွန့်ကြဲပေးကမ်းတတ်မှု။
- (၈) ပညာသမ္ပဒါ - နေရာတကာ အမှန်သိတတ်မှု။ တရားတော်ကို ကြားနာ ဖူးမြင်နေကြရခြင်းသည်ပင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်နေကြရခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ တရားတစ်ပုဒ်က ထုတ်ပြထားပါသည်။

“ဓမ္မံပဿတိ မယံပဿတိ”

“ဓမ္မံနပဿတိ မယံနပဿတိ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်က တရားကိုမြင်မှ ငါဘုရားကို မြင်သည်မည်၏။

တရားကိုမမြင်ပါက ငါဘုရားကိုလည်း မမြင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တရား တော်မြတ်ကို သိမြင်နိုင်ရန်သာ အထူးကြိုးစားသင့်ပါသည်။

ဓမ္မဝိစယ ဒေဝါထွဋ်ခေါင် ဦးတိတ်ရှောင်

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချန်

၂၀၁၆ ခုနှစ် မျောက်နှစ် ၁၂ လ ရာသီဖွားများအတွက် လအလိုက်အဟော

မတ်လ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(ဤအဟောများကို ထိုင်းနိုင်ငံမှ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချန် ဟောကြားထားသည်ကို ဘာသာပြန် ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၂ လ ရာသီဖွားများ၏ မွေးဖွား သည့်ကာလ အပိုင်းအခြားသည် အနောက်တိုင်းနှင့်မတူပါ။ မွေးလမွေးရက်ကိုရှာ၍ အဟောများကို ကြည့်ရစေလိုပါ သည်။)

သင်၏အလုပ်တွင် ထိခိုက်လာနိုင်ပြီး အချိန်အခါများစွာ သင် တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်နေရပါလိမ့်မည်။ သင့်တွင် ဆုံးဖြတ် ချက်ချချန် တစ်စုံတစ်ရာရှိနေပါက အကြံပေးနိုင်မည့်သူ တစ် စုံတစ်ဦးကိုရှာပါ။ သင်ပိုင်ဆိုင်ထားမှုများ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့် သင်၏ပစ္စည်းများ ပျောက်ရှုတ်တတ်၍ သတိထားနေပါ။

မကာရ ရာသီဖွား (ဆိတ်ရုပ်) (Capricorn)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင်၏ ဖော်ရွေတတ်မှုနှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုများအရ သင်၏အထက် အရာရှိများနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အပေါင်း အသင်းများ၏အကြားတွင် အလေးဂရုပြုမှုခံနေရမည်။ သင့် ထံသို့ ငွေများ ဝင်လာတော့မည်ဖြစ်၍ စုဆောင်းတတ်ရန် လိုပေလိမ့်မည်။

မိဿရာသီဖွား (သိုးထီးရုပ်) (Aries)

ဧပြီလ ၁၅ ရက်မှ မေလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် တစ်ကိုယ်တည်း ကြံနေရပေမည်။ ယခုလတွင် အလုပ်သစ်တစ်ခုစတင်ရန် အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ အသေးအဖွဲ့ အရာဝတ္ထုများအပေါ် မကြာခဏ ငွေများကို သုံးစွဲနေရပေမည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် မယ်တစ် ရွာ မောင်တစ်မြို့ ဖြစ်နေကြသူများသည် နောက်ဆုံးတွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် အဆုံးသတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကုရာသီဖွား (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်) (Aquarius)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

သင်၏အလုပ်ကို ငြီးငွေ့လာပြီဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံ သစ် သို့မဟုတ် အပိုအလုပ်များကို ရှာချင်နေပေလိမ့်မည်။ သင့်အား မလိုအပ်ဘဲ ငွေသုံးစွဲရန် ဆွဲဆောင်ခြင်းခံရမည်။ ဆင်ခြင်မှုမရှိလျှင် သင်ထုတ်သုံးလိုက်ရသည့် ကုန်ကျငွေ များအတွက် နောင်တရပါလိမ့်မည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ဆုရှင်ရမှုများဖြင့် ပြည့်နှက်နေပါမည်။

ပြီဿရာသီဖွား (ခွားလားဥဿရုပ်) (Taurus)

မေလ ၁၅ ရက်မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

ပထမပိုင်းတွင် သင်သည် စိတ်အားထက်သန်မှုရှိခဲ့ သော်လည်း ပြစ်ဒဏ်သင့်စေသည့် မရိုးမဖြောင့်မှုနှင့် ယှဉ်ပြိုင် ရမှုတို့ကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် စိတ်ဓာတ်ကျနေရပါလိမ့်မည်။ နေရာ သစ်တစ်နေရာသို့ သင်ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံရတတ်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချမှုဖြင့် မိတ်သစ်ဆွေသစ်များဖြင့် တွေ့ဆုံရပါလိမ့်မည်။ အပျော် ရည်းစားထားသည့်သဘောမျိုးဆိုလျှင် ချစ်ရေးချစ်ရာတွင် ဒုက္ခတွေ့ရတတ်ပါသည်။

မိန်ရာသီဖွား (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်) (Pisces)

မတ်လ ၁၄ ရက်မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

လူအများဖြင့် အချေအတင်ပြောဆိုရမှုများရှိသဖြင့်

မေထုန်ရာသီပွား (အမြှော့ရုပ်) (Gemini)

ဇွန်လ ၁၅ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်၌ ရံဖန်ရံခါ မှေ့တတ်ပြီး အမှားများ ပြုလုပ် နေမိတတ်သည်။ ယခုလလယ်မှစတင်လျက် အခြေအနေ များ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။ ယခုလနှောင်းပိုင်း လောက်တွင် အသက်ကြီးသူတစ်ဦးမှ သင့်အတွက် ကံကောင်း မှုများ သို့မဟုတ် ငွေအမြောက်အမြား ပေးလာပါလိမ့်မည်။

ကရကင့်ရာသီပွား (ပုစွန်လုံးရုပ်) (Cancer)

ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

အလုပ်အကိုင်တွင်ရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးပြဿနာဖြင့်ပါ စိတ်တိုစရာများ တွေ့နေရမည်။ စိတ်ဖြေလျှော့ပေးနိုင်ရန် အပန်းဖြေခြင်း သို့မဟုတ် ပါတီပွဲတွင် တက်၍ အချိန်ယူ လိုက်ပါ။ သင်၏ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဘဝတွင် ဖိအားပေးခံရမှု များနှင့် ငွေကုန်ကျမှုများဖြင့် ပြည့်နှက်နေမည်။ ပြင်ဆင်ရ သည့် စားရိတ်နှင့် ဆေးဖိုးများလည်း ကုန်ကျနေပေမည်။ တစ်စုံတစ်ဦးမှ သင့်အား ငွေထုတ်ချေးမည်ဖြစ်သော်လည်း သုံးစွဲရာတွင် သတိထားပါ။

သိဟ်ရာသီပွား (ခြင်္သေ့ရုပ်) (Leo)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင်၏ လုံ့လဝီရိယရှိမှုကို အသိအမှတ်ပြုကြပါလိမ့် မည်။ လစကောင်းကောင်းနှင့် အကျိုးအမြတ်များများ ရနိုင် ရန် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်ကောင်းဖြစ်သည်။ ချစ် မေတ္တာရေးတွင် သင်ချစ်ရသူများမှ သင့်အား ဖူးဖူးမှုတ် အလို လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်နေကြသူများအနေ ဖြင့် သင်ချစ်မြတ်နိုးနေရသူအား ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်လျှင် သင်၏စိတ်ကူးများ အကောင်အထည်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီပွား (အပျိုစင်ရုပ်) (Virgo)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင်၏လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်၏အမှားများနှင့် အထက် လူကြီးများမှ ပြစ်တင်ဝေဖန်လာကြမည်ကို သင်ရှောင်လွှဲ ၍ရနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ငွေကြေးအကျပ်ရိုက်မှုဖြင့် ကြုံတွေ့

ရတတ်သဖြင့် သတိထားနေပါ။ သူတစ်ပါး၏ အကြွေးများ အတွက် အာမခံမပေးပါနှင့်။ အသည်းကွဲရတတ်ပြန်သဖြင့် သတိရှိရမည်ဖြစ်သည်။

တူရာသီပွား (ချိန်ခွင်ရုပ်) (Libra)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

အလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ သင့်အပေါ် ကြင်နာမှု ပေးမည်မဟုတ်ပေ။ သင့်အနေဖြင့် မမျှတမှုများနှင့် ရင်ဆိုင် ရပြီး တာဝန်ခံရမှုများမှာလည်း ထပ်ဆင့်တိုးလာပါလိမ့်မည်။ စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဆက်လက်ဆင်ခြေပေးနေပါက တစ်စုံတစ်ဦး အပေါ် အနိုင်ရရှိရန် ခက်ခဲပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အနေဖြင့် တတိယလူ ကြားဝင်နှောင့်ယှက်လာတတ်၍ သတိ ပြုထားသင့်သည်။

မြိစ္ဆာရာသီပွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်) (Scorpio)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

သင်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အပေါင်းအသင်းများနှင့် သင်၏သူဌေးအပေါ် လက်မြောက်အရုံးပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့ပါက သင်ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မည်။ သင်၏စုဆောင်းငွေများ ဆက်လက် တိုးပွားနေမည်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဖက်တွင် သင်၏ကျန်းမာ ရေးအတွက် ကုန်ကျနေပေမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် ခဏပန်းအချစ်ကိုရရှိရန် ကြိုးပမ်းဖို့လိုပါလိမ့်မည်။

ခနုရာသီပွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်) (Sagittarius)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်အား တာဝန်ခံရမှုများ အသစ်များ ထပ်မံပေးအပ် မည်ဖြစ်၍ သင့်လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပိုမိုစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်း လာပါလိမ့်မည်။ သင့်အတွက် ကားဝယ်ရန်နှင့် ခရီးသွားရန် ယခုလတွင် ငွေများကို သုံးစွဲနေရပါမည်။ အချစ်ရေးသည် စိတ် လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ ပြည့်နှက်နေမည်။ သို့သော်လည်း ချစ်မေတ္တာ သက်ဝင်ပြီး ဖြစ်နေကြသူများအနေဖြင့် သတိရှိနေရပါမည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

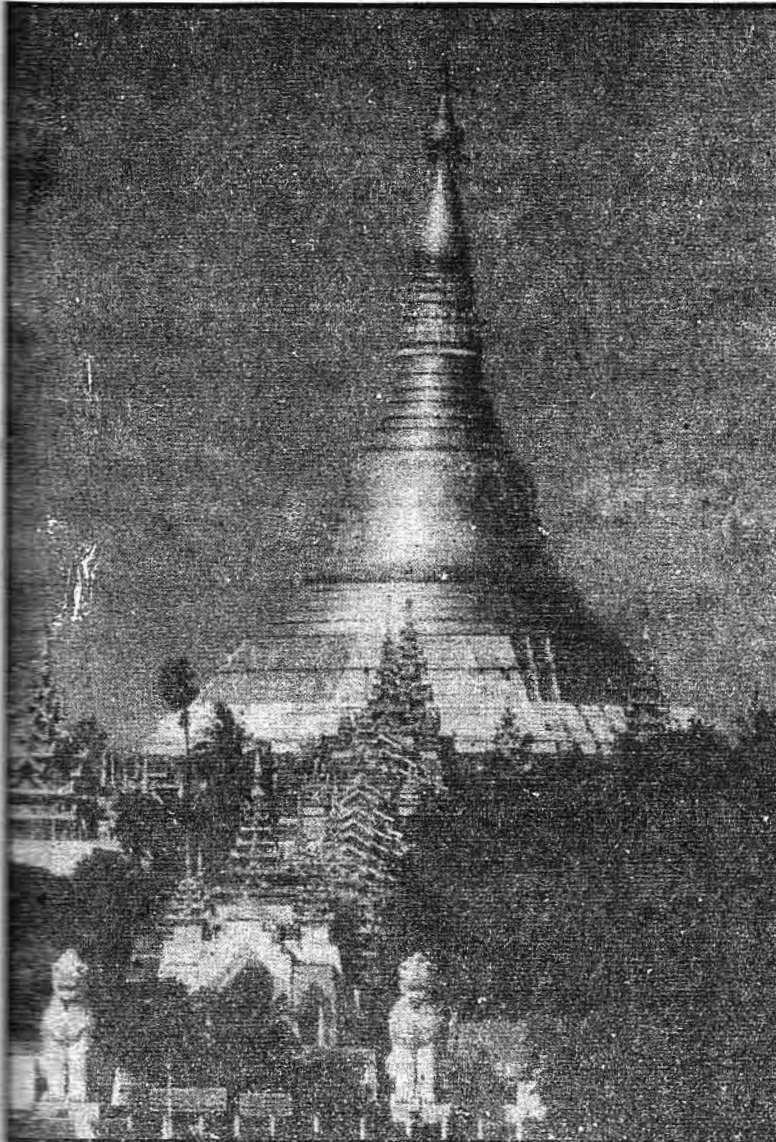
Reference:
BKK Post: Lifestyle, arts of Culture Section.
Here's what awaits in 2016 by Khatha Chinna banchain

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာကပြောပြသည့်

ထူးခြားချက်များ

လင်းရောင်တင်

ကျောက်စာကို စာရွက်ပေါ်မှာ ဖတ်ရပြီ

ကျွန်ုပ်သည် လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး တည်ရှိရာဒေသ ဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်သားဖြစ်ခြင်း ကို အမြဲတစေ ကြံဖန်၍ကျေနပ်၏။ ဂုဏ် ယူ၏။ မြန်မာနိုင်ငံတော်သားဖြစ်သည့် အပြင် ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော် ကြီး၏ ထီးတော်ရိပ်နှင့် မဝေးလှသော ရန်ကုန်သားဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ပို၍ကျေနပ်၏။ ပို၍ဂုဏ်ယူ၏။

ဂုဏ်မယူ၍လည်း ရရီးလား။ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်သည် နယ်နယ် မဟုတ်။ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿ၊ ဂေါတမတည်းဟူသော ဘုရားကြီးလေးဆူ တို့၏ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များ စုပုံတည် ရှိရာ တစ်ကမ္ဘာလုံး ချမ်းသာသမျှနှင့် ဆက်၍၊ စကြဝဠာအနန္တတို့၏ ချမ်းသာ သမျှတို့နှင့်ဆက်၍ မယှဉ်နိုင်သော မွန် မြတ်ကြီးကျယ်သည့် အမွေအနှစ်တို့ ကိန်းဝပ်ရာ အဆောက်အအုံက ပို၍ကြီး ကျယ်နိုင်ပါမည်လား။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရင်ပြင်သို့ တက်၍ ကြည့်ညှိခဲ့၊ အဓိဋ္ဌာန်ဟေ့တင်ခဲ့ သည့် အကြိမ်ပေါင်းလည်း မရေမတွက် နိုင်တော့။ ဤမျှမရေမတွက်နိုင်အောင်

ရောက်နေခဲ့ရသော်လည်း ရွှေတိဂုံစေတီတော်ပေါ်မှာ ရှိနေသည့် ဂန္ထိရဆန်သော နက်နဲဆန်းကြယ်ရာရာ ထူးခြားမှုများကို လေ့လာ၍ ယခုအချိန်ထိ မကုန်နိုင်သေး။ လေ့လာနေရဆဲ၊ လေ့လာရဦးမည်။

အထူးသဖြင့် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းရှိ ကျောက်စာရုံကလေးထဲရှိ ကျောက်စာများကို ဖတ်ရှုလေ့လာချင်သည့်စိတ်သည် တဖွားဖွားပေါ်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော် ကျောက်စာကို သာမန်ကာလှူကာ ဖတ်၍မရ။ အချိန်ပေးရမည်။ သေချာကူးယူရမည်။ တော်တော်မလွယ်သည့်ကိစ္စ။ ထိုမလွယ်သည့်ကိစ္စကို အနစ်နာခံ စေတနာရှေ့ထား၍ အားထုတ်သူက အားထုတ်ထားပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာကို အပင်ပန်းခံ ဖတ်ရှုပြုစုပေးသူက ဆရာကြီးဦးငြိမ်းမောင်(သုတေသနလက်ထောက်၊ အငြိမ်းစား)၊ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ(ပဉ္စမတွဲ) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၂၀ ခုနှစ် စာတမ်းဖြစ်ပါ၏။

ထိုစာတမ်းစာအုပ်ကို အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုနိုင်အောင် ရှာဖွေပေးသူကား ဆရာကြီး ဒေါက်တာဗိုလ်လေး၏သား

ဒေါက်တာအောင်သူ [M.B.B.S(Ygn), Ph.D (Harvard), DSc(Harvard), DSc(Berlin)] ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ဤဆောင်းပါးကို ရေးနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

အသိတရားနိဗ္ဗာန်များ

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာသည် နှစ်မျက်နှာရှိ၍ သက္ကရာဇ် ၂၄၇ ခုနှစ်ဟု ဖော်ပြထားသော်လည်း ကျောက်စာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်အမည် မတွေ့ရ။ ကျောက်စာရေးနည်းအတိုင်းပင် တိကျစွာ ပြန်လည်ကူးယူထားသည့် စာများဖြစ်၍ နားလည်စေရန် ကြိုးစား၍ဖတ်ရ၏။ မြန်မာစာအဓိက သင်ယူစဉ်က တက္ကသိုလ်ဆရာများ၏ကျေးဇူးသည် ဤနေရာတွင် အထောက်အကူ များစွာပေးလေ၏။

ထိုသို့ဖတ်ရှုရသောအခါ ကျွန်ုပ် ယခင်က ဖတ်ခဲ့ဖူး သိရှိခဲ့ဖူးထားသည့် သမိုင်းအကြောင်းအရာများနှင့် ကွဲပြားချက်များကိုလည်း တွေ့ရ၏။ လုံးဝမသိဖူးသေးသည့် အချက်ကိုလည်း သိရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သိရှိရသော အချက်အလက်များကို ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိသတ်များလည်း သိရ

စေလို၍ ဤဆောင်းပါးအား ရေးခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ငယ်စဉ်က ကျောက်စာဘာသာရပ်ကို ကြောက်စရာ အဖြစ် မြင်ခဲ့သော်လည်း ယခု အသက်ကြီးမှ ပြန်၍ဖတ်ရ သောအခါ ကျောက်စာသည် ကြောက်စရာမဟုတ်တော့ဘဲ မြတ်နိုးနှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်လာကြောင်း နားလည်ရသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီဟော်ကြီး၏ မူလဒကာရင်းများ ဖြစ်ကြ သော တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက ညီနောင်တို့၏ နေရင်းဒေသကို ယခင်က ဥက္ကလာပလိုလို၊ ဥက္ကလရစ်လိုလို သိရှိခဲ့ရာမှ ယခု ဤကျောက်စာကို ဖတ်ရသည်အခါကျမှပင် ထိုညီအစ်ကို သည် “အသိတဉ္စနနဂိုရ်”ဟုခေါ်သော မြို့သားနှစ်ဦးဖြစ် ကြောင်း တိကျစွာ သိရ၏။

ထိုအကြောင်းကို ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာ၌ ဖော်ပြ ထားရာ ရှေ့ဘက်စာမျက်နှာ စာကြောင်းရေ ၂၅ တွင် - ရာမညအရပ်၌ ပေါက္ခရာဝတီဟူသော အသိတဉ္စန နဂိုရ်မည်သောပြည်၌ နေထသော တဖုဿ၊ ဘလ္လိကမည် သော...

ဟူ၍ ပါရှိ၏။ ထိုသို့ပါရှိရာ၌ ရာမညသည် ယနေ့ ခေတ်ကဲ့သို့ တိုင်း၏အမည်ဖြစ်ပြီး ပေါက္ခရာဝတီ(သို့မဟုတ်) အသိတဉ္စနမြို့ဟု ခေါ်သည့် မြို့၌နေသည့် ကုန်သည်များဟူ ၍ နားလည်ရမည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကုန်သည်ညီနောင်၏ မူလမြို့မှာ ဥက္ကလာမဟုတ်၊ ဥက္ကလရစ်လည်း မဟုတ်ချေ။ အသိတဉ္စနမြို့သားများ ဖြစ်၏။

စာကြောင်းရေ ၂၆ သို့ ဆက်ဖတ်လိုက်သောအခါ ညီအစ်ကိုဖြစ်ထသော ကုန်သည်နှစ်ယောက်သည် ငါးရာသော ကုန်သည်တို့နှင့်တကွ သင်္ဘောစီး၍ သမုဒ္ဒရာကို ကူး၍(ဥဒ္ဓါဂါ)မည်သော (ကတဟ)မည်သော ချောင်း၏အနား နှစ်ဖက်ကိုမီသော ဥက္ကလရစ်သို့ ရောက်လေကုန်၏။

စာကြောင်းရေ ၂၇ ၌ - ထိုဥက္ကလရစ်သည် တစ်ဖန် မဇ္ဈိမဒေသဖြစ်သော မဂရစ်သို့သွားလို၍ ငါးရာသောလှည်းကို က၍ မဇ္ဈိမဒေသ သို့ ရှေးရှု၍ သွားလေကုန်၏။

ဟူ၍ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤစာကြောင်း နှစ်ကြောင်းကို ဖတ်ရှုလိုက်သောအခါ ဥက္ကလရစ်ဆိုသည် မှာ မြန်မာပြည် အသိတဉ္စန(ဒဂုံ)မှ သင်္ဘောစီးသွားကြပြီး

ကပ်ရောက်သည့် အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိ၏။ ထိုဥက္ကလရစ်မြို့မှ မဇ္ဈိမ ဒေသဖြစ်သော မဂရစ်အရပ်သို့ သွားသောအခါ၌သာ လှည်းငါးရာဖြင့် စီးနင်းသွားကြခြင်းဖြစ်၏။

ဘဝဟောင်းက မိခင်နတ်သမီး

ထို့နောက် လှည်းငါးရာသည် ရှေ့ဆက်သွားရင်း နေရဉ္စရာချောင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုနေရဉ္စရာမြစ်သို့ရောက် သောအခါ အချို့သော စာပေများတွင် ဘဝတစ်ခုက ကုန် သည်ညီနောင်တို့နှင့် ညီအစ်ကိုတော်ဖူးသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေတော်ဖူးသူဟူ၍လည်းကောင်း ဖော်ပြပါရှိ မှတ်သားခဲ့ ဖူးသည်။ နတ်က လှည်းငါးရာကို ရှေ့ဆက်မသွားအောင် ဟန့်တားထားခဲ့သည်ဟု သိရှိခဲ့ရ၏။

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာ၌မူ ဘုမ္မစိုးနတ်သမီးဟုဆို ၏။ ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ အမိဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နတ်ဟူ၍ ဆိုတာသည်ကို လေ့လာရလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကျောက် စာ စာကြောင်းရေ ၃၀ ၌ -

တဖုဿ၊ ဘလ္လိကတို့၏ ဤအတ္တဘောက ရှေးလွန် လေပြီးသော ငါးခုမြောက်သော အတ္တဘော၌ အမိဖြစ်ဖူးသော သူသည် ထိုချင်းတို့ရောက်လေသောအရပ်၌ ဘုမ္မစိုးနတ်သမီး ဖြစ်၍နေသော ထိုနတ်သမီးသည်...

ဟူ၍ ပါရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ လှည်းငါးရာအား ရှေ့ဆက် မသွားဘဲ ရပ်တန့်စေအောင် လုပ်သူသည် တဖုဿ၊ ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ ရှေးဘဝငါးခုမြောက်ကာလက နေထ

www.burmeseclassic.com

တော်ခဲဖူးသူ ဘုမ္မစိုးနတ်သမီးဖြစ်ကြောင်း သိသာပါ၏။

ထိုနတ်သမီးက လှည်းများကို ရပ်တန့်စေပြီး ကိုယ် ထင်ပြခဲ့၏။ ယခုအခါ ဤအရပ်တွင် ဘုရားပွင့်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇယတန သစ်ပင်ရင်းမှာ စံနေကြောင်း၊ ထိုဘုရားရှင်အား ဆွမ်းကပ်စေလိုသောကြောင့် လှည်းငါးရာကို မသွားနိုင်အောင် တားမြစ်ထားရကြောင်း နတ်သမီးက ပြောပြကြောင်းကိုလည်း ဆက်လက်ဖော်ပြထား၏။

ဆွမ်းဦးဒကာနှစ်ဦး

ထို့နောက် ကျောက်စာနံပါတ်(၂) ကျောက်စာမျက်နှာ စာကြောင်းရေ ၈ နှင့် ၉ တွင် -

... မည်သော ညီအစ်ကိုဖြစ်သော ကုန်သည် နှစ်ယောက်သည် ထိုဘုမ္မစိုးနတ်သမီး၏ စကားကို ကြား၍ အာဟာရကျက်အံ့သမျှကိုလည်းကောင်း၊

မဓပိဏ္ဍိတတည်းဟူသော ပျား၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ နှင့်စပ်သော မုန့်ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း ရွှေလင်ပန်းဖြင့်ယူ၍ ဘုရားသခင်ထံသို့.....

ဟူ၍ပါ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အာဟာရကျက်အံ့သမျှကို ဆိုခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းကပ်ကြသည်ဟု နားလည်ရမည်ဖြစ်၏။ ထောပတ်၊ တင်လဲနှင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်ဆုပ်မှာ အချို့ပွဲအနေဖြင့် ကပ်လျှကြသည်ဟု နားလည်ရမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရှုနားလည်ခဲ့ဖူးသည်မှာ ပျားရည်ဖြင့် လုပ်သော မုန့်တစ်မျိုးတည်း ကပ်သလိုလို မုတ်သားခဲရဖူးပါ၏။ ယခုမှပင် ကုန်သည်ညီနောင်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘုရားဖြစ်ခါစ ဆွမ်းဦးဒကာများဖြစ်ကြောင်း နားလည်ပီတိဖြစ်ရပါ၏။

ဆင်္ကေအရေအတွက် စဉ်းစားဖွယ်

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာတွင် အထူးစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းသည်ကား ဆံတော်အရေအတွက်နှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ရှေးရှေးကတည်းက

ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိမှတ်သားဖူးသည်ကား တဖုသနင်က ဘုလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့ လျှောက်ထားတောင်းခံသောကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကိုးကွယ်ရန် ပေးသနားလိုက်သည်မှာ ဆံတော်ရှစ်ဆူ ဖြစ်၏။

ပြန်လာခဲ့သည့်လမ်းတွင် နဂါးမင်းက နှစ်ဆူကိုယူထားလိုက်၏။ ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးကလည်း နှစ်ဆူယူထားလိုက်ပြန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ မူရင်းဒေသ အသိတို့နုမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဆံတော်လေးဆူသာ ပါခဲ့သည်ဟုဆို၏။ ထိုအခါ ဥက္ကလာပမင်းကြီးက သူ့ခမည်းတော် သိကြားမင်းကြီးပြောထားသည်မှာ ဆံတော်ရှစ်ဆူ ရလာမည်ဖြစ်သည်။ ယခု လေးဆူသာ ပါလာသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု မေးမြန်းအပြစ်တင်လေ၏။

ကုန်သည်ညီနောင်လည်း ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ကို ခံရမည်စိုးသောကြောင့် သူတို့ထံမှ ဆံတော်လေးဆူ အခိုးခံခဲ့ရကြောင်း သစ္စာဆို၏။ အကယ်၍ သူတို့ညီနောင်သည် ဤဆံတော်များအား ဌာပနာကာ စေတီတော်တည်ရမည့် ဘုရား၊ စေတီ ဒကာအရင်းများဖြစ်ပါက ဆံတော်ရှစ်ဆူစလုံး ပတ္တမြားကြွတ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေပါစေဟု တိုင်တည်သစ္စာဆိုခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအခါ ပတ္တမြားကြွတ်ထဲတွင် မူရင်းဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပေးသနားလိုက်သည့်အတိုင်း ရှစ်ဆူပြန်၍ ဖြစ်နေသည်ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဌာပနာတိုက်အတွင်းရှိ ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဆံတော်မြတ်သည် ရှစ်ဆူတိတိ ရှိနေသည်ဟု မုတ်ယူခဲ့ကြ၏။

သို့သော်လည်း ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာကို သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်မိသောအခါတွင် တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရလေတော့၏။

ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာ ကျောက်စာမျက်နှာစာကြောင်းရေ ၂၁ မှစ၍ အောက်ပါအတိုင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါ၏။

၂၁...ကိုလျှင် ပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း လက်ရှာလက်တော်ဖြင့် ခေါင်းတော်ကိုသပ်၍ ဆံတော်ရှစ်ချောင်းကိုရ၍ ထိုကုန်သည်...

၂၂...နှစ်ယောက်အားပေးတော်မူ၏။ ထိုကုန်သည် နှစ်

ယောက်တို့လည်း မိမိခေါင်းထက်၌ ရွှေကြုတ်ဖြင့် ထိုဆံတော် ရှစ်ချောင်းကိုခံ၍ လုပ်ဆောင်အပ်သော မိမိကိစ္စတို့...

၂၃...သည် ပြီးစီးပြီးသော် ပြန်လတ်၍ ဥက္ကလာရစ်သို့ ရောက်သောအခါ သင်္ဘောစီး၍ သမုဒ္ဒရာကို ကူးလတ်၍ အသိတစ္ဆေနနဂိုရ်မည်သော မိမိအရပ်သို့ ရောက်ပြန်လတ်တုံ၏။

၂၄...အရပ်သို့ ရောက်ပြန်လာသောအခါ လူတကာတို့ အပေါင်းအား ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြစ်ပါစေလိုသောကြောင့် မိမိ သွားရာရာ ပူဇော်အံ့သောငှာ ဆံတော်နှစ်ချောင်းကို ထား၍ ဆံတော်...

၂၅...ခြောက်ချောင်းကို ရွှေကြုတ်၌ထည့်၍ အသိတစ္ဆေန နဂိုရ်၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ရှိသော တမ္ပဂုတ္တတောင်ထိပ်ထက်၌ ဌာပနာ၍ စေတီလည်းကောင်း၊ စေတီယကကို

၂၆...လည်းကောင်း ပြု၍ပူဇော်ကုန်၏။ သွားရာရာ ဆောင် အံ့ဟူ၍ သင်းတို့ထားသော ဆံတော်နှစ်ချောင်းကို တမူကား၊ သင်းတို့၏ မေ့လျော့သောအဖြစ်ကို ကြည့်၍ ဘယသေနမည်

၂၇...သော နဂါးမင်းသည် ထိုဆံတော်နှစ်ချောင်းကို ယူ၍ ဘူမိန္ဒရမည်သော နဂါးပြည်သို့ဆောင်လေ၍ ပူဇော်ပသ၏။ ထိုအခါကသည် နောင်သောအခါ၌ သိယိုကျွန်း၌ကား...

၂၈...ကာကဝဏ္ဏတိဿမည်သော မင်းကြီးသည် သေရပြည် နှင့် နီးသောအရပ်၌ နဖူးသင်းကျစ်မည်သော နလာတဓာတ်ကို ဌာပနာ၍ စေတီတည်လိုသောကြောင့် ဓာတ်တော်ဌာပနာရာ ဖြစ်...

၂၉...သာ ကျက်သရေတိုက်ကို ပြုစေပြီး၍ ဘုရားဆင်းတု တော်ကို လေးပြုစေပြီး၍ ထိုဆင်းတုတော်၏နဖူး၌ နလာတ ဓာတ်ကို တည်ပြီး၍ ဘုရားဆင်းတုတော်၏ နဖူး၌တမူ...

အထက်ပါ ကျောက်စာ စာကြောင်းကိုကြောင်းကို ဆက်စပ်ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သောအခါ တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုယ်စား ပူဇော်ရန် တောင်းပန်သောကြောင့် ဆံတော်ရှစ်ဆူ ပေးလိုက် သည်မှန်၏။ ရွှေကြုတ်ထဲသို့ ထည့်သွင်းခဲ့သည်လည်း မှန်၏။

သို့သော် အသိတစ္ဆေနနဂိုရ်(ဒဂုံ)သို့ ပြန်ရောက်သော အခါတွင်ကား ဆံတော်အရေအတွက် အနေအထား တစ်မျိုး ဖြစ်သွား၏။ ကျောက်စာ စာကြောင်းရေ ၂၄ တွင် မိမိသွား ရာရာ ပူဇော်အံ့သောငှာ ဆံတော်နှစ်ချောင်းကိုထား၍ဟု

ဖော်ပြပါရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ စေတီ၌ ထည့်သွင်းပူဇော်သည်မှာ ဆံတော်ရှစ်ဆူ မဟုတ်တော့ချေ။

တစ်ခါ စာကြောင်းရေ ၂၅ ၌ ခြောက်ချောင်းကို ရွှေကြုတ်၌ထည့်၍ အသိတစ္ဆေနနဂိုရ်၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ရှိ သော တမ္ပဂုတ္တတောင်ထိပ်ထက်၌ ဌာပနာ၍ စေတီလည်း ကောင်း...

ဟူ၍ ပါရှိပြန်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အတွင်း ဌာပနာသောဆံတော်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အများစု သိမှတ် ထားသကဲ့သို့ ရှစ်ဆူတိတိမဟုတ်တော့ဘဲ ခြောက်ဆူသာ ဖြစ်နေတော့၏။

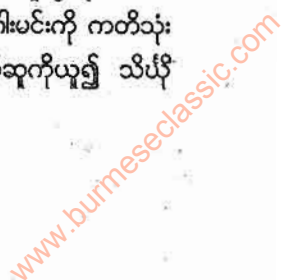
ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ပါး ပူဇော်ရန် ဆောင်ယူထား သော ဆံတော်နှစ်ဆူကို ငယ်သေနအမည်ရှိသည့် နဂါးမင်း က ယူဆောင်သွားပြီး ဘူမိန္ဒရအမည်ရှိသည့် နဂါးပြည်၌ ပူဇော်ထားကြောင်း သိရ၏။

ထိုနောက် သိယိုကျွန်းကိုအုပ်စိုးသော ကာကဝဏ္ဏ တိဿအမည်ရှိသည့် မင်းကြီးသည် သူတို့နေရာ၌ စေတီ တည်သော နဖူးသင်းကျစ်တော်ကို ဌာပနာပြီးရုံဖြင့် မကျေနပ် နိုင်သေးဘဲ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ကိုပါ ထည့်သွင်းဌာပနာလို စိတ် ပေါ်လာပြန်လေ၏။

စာကြောင်းရေ ၃၀ မှ ၃၄ အထိ ဆက်၍ဖတ်ကြည့် လိုက်သောအခါ သိယိုပြည်ရှင် ကာကဝဏ္ဏတိဿမင်းကြီး သည် သူတည်သောစေတီ၏ ဆင်းတုတော်၌ နလာတဓာတ် ကို ထည့်ရပြီဖြစ်သော်လည်း ဆင်းတုတော်၏ ဦးခေါင်းတော် မှာ ဆံတော်ဓာတ်ထည့်ချင်သေးသည်ဟူ၍ စူလဝိဏ္ဏိပါတိက တိဿ မဟာထေရ်ကြီးအား လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့ ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။

ထိုအရှင် စူလဝိဏ္ဏိပါတိကတိဿ မဟာထေရ်ကြီး သည် သူထံပါး၌နေသော အရှင်သီဝထေရ်အား ဘယသေန အမည်ရှိသည့် နဂါးမင်းထံမှ ဆံတော်ကို ယူဆောင်စီမံသော ငှာ ဘူမိန္ဒရနဂါးပြည်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ နဂါးမင်းက ရောက်သောအခါ နဂါးမင်းက -

“ငါထံမှာ ဆံတော်မရှိ၊ ငါ့ရှင်မြိုင်ရှင် ယူသွားနိုင်တယ်” ဟု ဆိုလေ၏။ အရှင်သီဝထေရ်လည်း နဂါးမင်းကို ကတိသုံး ကြိမ်ယူပြီး သူ၏တန်ခိုးဖြင့် ဆံတော်နှစ်ဆူကိုယူ၍ သိယို

ပြည်သို့ ပြန်လာကာ ကာကဝဏ္ဏတိဿမင်းကြီးအား ပေးခဲ့သည်ဆို၏။

သို့ဖြစ်၍ အထက်ပါစာကြောင်းများကို ခြုံယူဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေတိဂုံဘုရားကျောက်စာအရ ရွှေတိဂုံစေတီ ဌာပနာအတွင်း၌ ဆံတော်ခြောက်ခုသာ ရှိကြောင်း သိရ၏။ ကျန်နှစ်ခုမှာ သိပ္ပံပြည်ရှိစေတီ၌ ကိန်းဝပ်နေကြောင်း နားလည်ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ယခင်သိထားသည့် ရှစ်ခုအပြည့် မဟုတ်ပြန်တော့ချေ။

သိပ္ပံပြည်ရှိ စေတီ၌ ဆံတော်နှစ်ခုရှိကြောင်းကို အောက်ပါ ရွှေတိဂုံဘုရား ကျောဘက်စာမျက်နှာ စာကြောင်းရေ ၃၄ အရ တိကျစွာ သိရစေနိုင်သည်။

၃၄...ကာကဝဏ္ဏတိဿမင်းကြီးလည်း ဆံတော်ဓာတ်ကို ထိုဘုရားဆင်းတုတော်၏ ခေါင်းတော်ထက်ထည့်၍ ထိုစေတီဌာပနာရာ ကျက်သရေတိုက်၌ ဘုရားဆင်းတုတော်ကို ဌာပနာ၍ ထိုစေတီကို ပြီးအောင်လုပ်စေ၏။

အထက်ပါ စာပိုဒ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ငါးဆယ်ကျော်မှပင် အသိသစ်တစ်ခု တိုးရလေတော့၏။

အစ်ကိုသောတာပန်၊ ညီရဟန္တာ

ထို့နောက် ရွှေတိဂုံဘုရား ကျောက်စာ ကျောဘက်စာမျက်နှာ စာကြောင်းရေ ၄၇ အထိ ဆက်၍ဖတ်လိုက်သောအခါတွင်ကား နောက်ထပ်မသိရသေးသော အကြောင်းအရာများကို ထပ်မံ၍ သိရှိရပြန်လေ၏။

ထိုအကြောင်းအရာများကား တဖဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်သည် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ဝေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသောအခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား ရှေးဦးစွာ သရဏဝံကိုယူသော ဥပါသကာများထဲတွင် အသာဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး တေဒင်္ဂဘွဲ့ကို ပေးတော်မူလေ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အစ်ကိုဖြစ်သော တဖဿသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ ညီဖြစ်သော ဘလ္လိကသည် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရှိသော ဘလ္လိကထေရ်မည်သော ရဟန္တာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ပေးလေ၏။

အသိတဉ္စန မြို့ဟောင်းနေရာ

တဖဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ ဇာတိချက်ကြော့ အသိတဉ္စနမြို့နေရာသည် ရန်ကုန်မြို့၏ အဘယ်အပိုင်းတွင်ရှိမည်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်သောအခါတွင် ရွှေတိဂုံဘုရား ကျောက်စာ ကျောဘက်စာမျက်နှာ စာကြောင်းရေ ၂၅ တွင်ပါသည့် အကြောင်းအရာကို ဆန်းစစ်ကြည့်မိ၏။

အသိတဉ္စနမြို့၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ရှိသော တမ္ပဂုတ္တတောင်ထိပ်ထက်၌ ဌာပနာ၍ -

ဟူ၍ ပါရှိ၏။ တမ္ပဂုတ္တတောင်ထိပ်ဆိုသည်မှာ ယခု ရွှေတိဂုံစေတီတော်တည်ရှိရာ တောင်ကုန်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ တမ္ပဂုတ္တတောင်သည် အသိတဉ္စနမြို့၏ အရှေ့အရပ်၌ ရှိသည်ဆိုပါက အသိတဉ္စနမြို့သည် ရွှေတိဂုံစေတီ၏ အနောက်ဘက်တည့်တည့်အရပ်တွင် ရှိရမည်ဖြစ်၏။

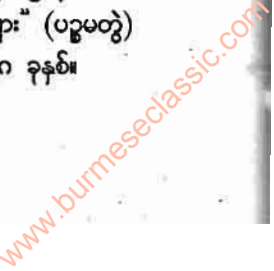
သို့ဖြစ်၍ အသိတဉ္စနမြို့ဟောင်းနေရာသည် ဒဂုံမြို့နယ် အလုံ၊ စမ်းချောင်းနှင့် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်တစ်ဝိုက်တွင် ဖြစ်နိုင်ချေရှိပါ၏။ ထိုမြို့နယ်သားများအနေနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီ ဆံတော်ရှင်ဒကာတို့၏ မြို့သားများအဖြစ် ကြံဖန်၍ ဂုဏ်ယူမည်ဆိုကာ ယူနိုင်ကြပါ၏။

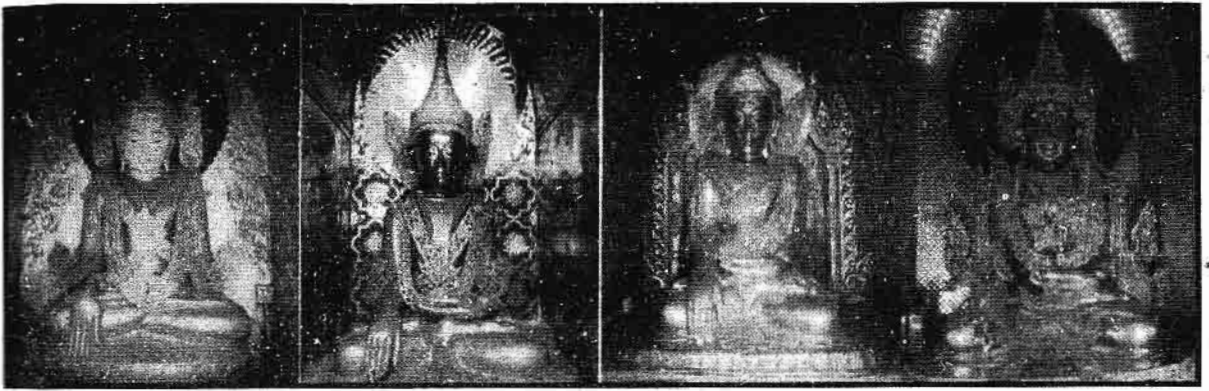
ကျွန်ုပ်သည် ရွှေတိဂုံစေတီကျောက်စာကို ဖတ်ရှုရခြင်းအားဖြင့် မိမိမသိသေးသည်များကို သိရခြင်း၊ သိပြီးသားကဲ့လွဲချက်များကို မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခြင်း စသည့် အကျိုးထူးများကို များစွာရရှိခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိသတ်များလည်း ထိုအကျိုးထူးများကို ရရှိနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ
လင်းရောင်တင်

ကျမ်းကိုး

- ဖတ်ရှုရေးသားစီစဉ်သူ
- ဦးငြိမ်းမောင် (သုတေသနလက်ထောက်-အငြိမ်းစား)
- ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာန။
- “ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ” (ပဉ္စမတွဲ)
- သက္ကရာဇ် ၈၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၉၉၈ ခုနှစ်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် မုခ်လေးဝကျင့်စဉ်ထူး အောင်မြင်စိုး

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောမြွက် မိန့်ဖော်ခဲ့သော သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းတော် စသည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်းအရာစုံတို့ကို နှုတ်ခုံအာရုံဆောင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ကျောက်စာများ ထွင်းထု၍သော်လည်းကောင်း၊ အစရှိသဖြင့် ပေထက်အကွရာတင် ကမ္မည်းထိုးကြလေကုန်ပြီး သာသနာတစ်လျှောက်လုံး ကျင့်ကြံကြီးစားပွားများအားထုတ်ကြစေခြင်းအကျိုးငှာ ကောင်းစွာ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာရ၏။ ထိုအတူ ရေးသူဟောင်း၊ ပညာရှိ၊ သူတော်စင်၊ သူမြတ်လောင်းတို့၏ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရားတို့သည်ကား အတုလပ် အတုမရှိ အနိဗ္ဗိဒ်မဲ့ ဗုဒ္ဓ၏ ဟိတ်တန်ခိုး၊ တရား၏ ဟိတ်တန်ခိုး၊ သံဃာ၏ ဟိတ်တန်ခိုးတို့ကို အပိုမြဲလျက် လက်ာ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စကားပြေဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကျောက်သား၊ ပေရွက်၊ စက္ကူ၊ ပုရပိုက်တို့ဖြင့် ဖီရင်ရေးသားလျက် နောင်လာနောက်သားတို့ အခိုင်အမာ မှတ်သားစေနိုင်ရန်

ပြုစုထားခဲ့ခြင်းတို့မှာလည်း သမိုင်းအထွေထွေ ဖြစ်ပါသည်။
ယခု သံ၊ ဂုံ၊ ပါ၊ မ ဗုဒ္ဓလေးဆူ အောင်တော်မူသော အောင်မြေဌာန၊ မြတ်ဌာနဖြစ်တော်မူသည့် လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မုခ်လေးဝ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ထူးကို အစီအရင်ခံ တင်ပြပါမည်။ အစီရင်ခံတင်ဆက်ခြင်းဆိုတာထက် မှန်ကန်သော၊ အကျိုးပေးသန်သော လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များအတိုင်း တင်ပြခြင်းပါ။ ကိုယ်တွေ့အောင်မြင်ခဲ့သူတို့၏ အကြောင်းများစွာရှိပါသည်။
ကုန်းတော် ၉၉ လုံးမြောက် သိဂုံတ္တရကုန်းတော်မြတ် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးမှ နေရာအသီးသီးတို့၏ အံ့ဩဖွယ်ရာအဖြာဖြာ၊ လျှို့ဝှက်ချက်အပုံပုံဆန်းကြယ်ပုံအခန်းခန်းနှင့် ပြည့်စုံထူးထွေလှပြီး မြန်မာရိုးရာတိုင်းရင်းသားအပေါင်းတို့၏ ကျက်သရေဆောင်မှန်ကင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာစွယ်စုံခရာ၊ သာသနာအစ ရွှေတိဂုံက၊ ရွှေနန်းပြာသာဒ်၊ မြတ်

သောဦးသျှောင်၊ ဘာသာတရား၏ ရွှေထီးမကိုင့်၊ ပညာစဉ်၊ စခန်းစဉ်စုံလင်သည့် အဖိုးအနုဂ္ဂထိုက်သော ပညာပဒေသာဘုံ ဗိမာန်တော်ကြီးဟု ညွှန်းဆိုဖွဲ့အပ်သော မဟာရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ မုခ်လေးဝ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ထူး ဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝိဇီဇနာဇီဝိဋ္ဌံ

မြန်မာပြက္ခဒိန်၏ မြန်မာလပြည့်နေ့၊ မြန်မာလဆန်းနေ့၊ လပြည့်ကျော်နေ့ (အင်္ဂါနေ့)များနှင့် တိုက်ဆိုင်ပါက အစဉ်အတိုင်း နေ့များအလိုက် ပိုမိုသာလွန်ကောင်းမြတ်ပါသည်။ နံနက် ၉ နာရီ၊ ၉ မိနစ်၊ ၉ စက္ကန့်မှ စတင်ပြီး ည ၉ နာရီ၊ ၉ မိနစ်၊ ၉ စက္ကန့်အတွင်း နောက်ဆုံးထား၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပူဇော်ရပါမည်။
သို့သော် ဒုတိယဦးစားပေးအားဖြင့် မိမိတို့ ဆိုင်ရာမွေးနေ့များအလိုက် မွေးနေ့မသိသူများဆိုပါက မိမိအမည်၏ အရင်းလုံးနေ့အလိုက် (ဥပမာ-ဇာဏီ

ဆောင် ဆိုပါက ဇာ = အင်္ဂါနေ့) အဓိပ္ပာန်
ဝင်ရပါမည်။

မိမိတို့၏ မွေးနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ
၁၀:၃၀ နာရီအတွင်းမှာဖြစ်စေ၊ အချိန်
မရပါက ည ၉ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီ
အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။

တတိယအချက်အားဖြင့် အထူး
အရေးကြီးပါက နေ့ရက်၊ အချိန်မရွေးဘဲ
စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ဦးစွာပထမ မိမိတို့နှင့်ဆိုင်သော
သရဏဂုံနှင့် သီလတော်မြတ်တို့ကို နှစ်
သက်ရာ သီလ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀ ပါး
သီလအလိုက် မွေးနံထောင့်မှာ ခံယူ
ကျင့်သုံးဆောက်တည်လိုက်ပါ။

ထို့နောက် ရွှေတိဂုံစေတီတော်
မြတ်ကြီး၏ မူလဒါယကာဖြစ်တော်မူ
သော ဥက္ကပမင်းကြီး၏ ရုပ်တုတော်ရှိရာ
အနောက်မြောက်အရပ်၊ ရာဟုထောင့်
ပထမပစ္စယာ စိန်တောင်ရှေ့တွင် ခြေစုံ
ရပ်၍ မူလဒါယကာဥက္ကလာပမင်းကြီး
နှင့်တကွ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မူလဒါယ
ကာများအား မိမိတို့ကောင်းမှုအရာ၏ အဖို့
ဘာဂကို သီးသန့်အမှုအတန်း ပေးဝေ
ပေးပါ။ မေတ္တာပေးပို့၊ မေတ္တာဓာတ် ခံယူ
ပါ။ လိုရာဆု သီးသန့်အထူးဆုတောင်းပါ။
အံ့ဩဖွယ်ရာ ပြည့်စုံပါမည်။ ဆုတောင်း
ဆုယူ သစ္စာခံပြုလုပ်ပေးပါလေ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ခက်ခဲခြင်း၊
လုပ်ငန်းကိစ္စများ အဆင်မပြေခြင်း၊ ကျန်း
မာရေး ချို့တဲ့မကောင်းမွန်ခြင်းတို့အတွက်
မူ ကကုသန်ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှိရာ
တနင်္လာထောင့်မုခ်သို့ သွားရောက်နေ
ရာယူပါ။ ကကုသန်ဘုရားရုပ်ပွားတော်
မြတ်ကို တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း လျှာပါ။
ဌာပနာထားသော ဘုရားရှင်၏ ပရိဘောဂ
အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

အောက်ပါ ကကုသန်ဘုရားရှိခိုးကို ကိုး
ခေါက်ရွတ်ပါ။

ရန်ငဗ္ဗမေဓဇိဗ္ဗဒ္ဓိဝံဇော ဝါဇော

စတ္တာရိရတနဗ္ဗေဓော၊ ကက္ကု
သန္ဓေ၊ မဟာမိတဿ၊ ကာယာနိစ္စ
ရန္တိပဘာ၊ ဒွါဒသယောဇနေ၊ စတ္တာ
ဘီသ ဟသသာနိ၊ အာယုတဿ
အနတ္တဇရာ၊ ကရောတုမေ၊ မဟာ
နာထောအာယု တဿမဟသိနော။

ထို့နောက် တနင်္လာထောင့်ဖြစ်ပါ
၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး
အနက် အမှတ်(၂)ဂုဏ်တော်မြတ်ဖြစ်
သော “ဣတိပိသောဘဂဝါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ”
ကို ၁၀၈ လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် ပုတီးပတ်ရေ
၁၅ ပတ် စိပ်ပါ။ ကံကော်သားပုတီးဆို
လျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်ပါသည်။

ဦးစွာ ပုတီးခေါင်းကို ညာဘက်
နလုံးသားနှင့်ထိပြီး နမောတဿ ဘဂဝ
တော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သုံး
ကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ ပုတီးပတ်ပြီးပါလျှင်
မျက်နှာကို ပုတီးဖြင့်သပ်ချပြီး “ဣစ္ဆိတံ
ပတ္တိတံ မယံခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတံ” ဟု သုံး
ကြိမ်ရွတ်ပွားပေးပါ။ ညှိုးငယ်၊ ညှိုးနွမ်းစေ
သော လက်ညှိုးနှင့် မစိပ်မူဘဲ လက်မ၊
လက်ခလယ်ဖြင့် စိပ်သင့်ပါသည်။ လှူ
ဖွယ်ဒါနခန်းပါခြင်းအားဖြင့် လာဘ်ခေါ်
အဆင်ပြေ၊ ဆုတောင်းပိုမြောက်သည်
မဟုတ်ပါလော။

အလိမ်အညာခဲခြင်း၊ ပစ္စည်း
အတုအစစ် ခွဲခြားနိုင်ခြင်း၊ မိမိဘဝ
အတွက် မှန်ကန်သော စစ်မှန်ပုဂ္ဂိုလ်
များဖြင့် လက်တွဲလျှောက်လှမ်းလိုခြင်းတို့
အတွက်မူ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်ရှိ ဂေါဏဂုံမြတ်
စွာဘုရား၏ ဌာပနာထားသော ရေစစ်

တော်ကို အာရုံနိမိတ်ယူ၍ ရေစစ်တစ်ခု
လှူဒါန်းလိုက်ပါ။ ကောဏာဂုံမြတ်စွာ
ဘုရားဂါထာတော်ဖြင့် ကိုးခေါက် စတင်
ပွားများပါ။

ဇေယျဇိလဇေ
ဇေယျဇိလဇေဝောဝါဇော

ဂေါနာမနသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ တိသရတန
ဗုဂ္ဂထော၊ တိသဝဿ သဟသာနိ၊
အာယုတဿ မဟေသိနော။

ဓမ္မာမတေနဋ္ဌပေတွာ ဒေဝ
သံယံ၊ သူရာသယေမဟိ လေနေတာ၊
သဒါသောတ္ထိံ ကရောတုမေ။

ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်ဖြစ်သည့်
အတိုင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်
ကိုးပါးမှ အမှတ်(၄)ဂုဏ်တော်ထူးဖြစ်
တော်မူသော “ဣတိပိသောဘဂဝါ
သုဂတောသိဒ္ဓိံ” ကို ဗုဒ္ဓဟူး၏ ဂြိုဟ်သက်
အတိုင်း ၁၀၈ လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် ၁၇
ပတ်တိတိ စိပ်ရပါမည်။ မစိပ်မီ ပုဘီး
ခေါင်းကို ညာဘက်နလုံးသားနှင့်ထိထား
ပြီး နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို
ပါ။ စိပ်ပြီးပါလျှင် “ဣစ္ဆိတံ ပတ္တိတံ
မယံခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတံ” ဟု သုံးကြိမ်ရွတ်
ပြီး မျက်နှာကိုသပ်ချပါ။ လက်မ၊ လက်ခ
လယ်နှင့် စိပ်ခြင်းက အကျိုးထူး ပိုမိုလျှင်
မြန်ထိရောက်စေပါသည်။ ရှေးသူဟောင်း
တို့က ဆေးမွေပါက လက်ညှိုးကိုလွှတ်၍
လက်ခလယ်ဖြင့်သာ မွေလေ့ရှိသော ရှေး
ထုံးကို ပြန်လည်သတိရပါ။ လင်းလွန်း
(သို့) ဗုဒ္ဓဟူးနံသားပုတီးဖြင့် စိပ်နိုင်သည်။
အိုးအိမ်၊ တိုက်တာ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
သာ၊ ခြံ မြေ ယာဉ်၊ ကား၊ စက်ပစ္စည်း
ကိစ္စရပ်များ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးခံရခြင်း

ပျက်စီးခြင်း၊ မှုခင်းပြဿနာများ ရင်ဆိုင်နေခြင်းခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနောက်ဘက်အရပ် ကြာသပတေးတောင့်တွင် သီတင်းသုံးစံမြန်းတော်မူသည့် ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ အထံတော်ရှေ့မှောက်သို့ ဝင်ရောက်ခစားပါ။ ထိုနောက် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအတွင်း ဌာပနာထားသော ကဿပဘုရားရှင်၏ သင်းပိုင်တော်(ရေသနပ်တော်)ကို အာရုံပြု၍ သင်းပိုင်လှူဒါန်းပါ။ ပြီးလျှင် ဗားမဲ့ဆရာတော် လက်တွေ့ကျမ်းပထမလာ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဂါထာတော်ကို ကိုးခေါက် စတင်ရွတ်ပွား ပူဇော်ပါလေ။

ဓမ္မဗျူဟာ

စီးဗွားဆိုတော့ဒီနို့ဒိဗော ခါဇော

ကဿပေါနာမ သဗ္ဗဓမ္မ၊ ဓမ္မရာဇာ ပသံကရော၊ ဝိသတိ ဟတ္ထမဗ္ဗေ ဓောဝိသဟိ သဟဿာယုကော။
အနုပ္ပမောစ အသမော ဒေဝသတ္တာ အနတ္တရော ကရောတုမေ၊ မဟာသန္တိ အရောဂျဉ္ဇသုခံသဒါ။

ပုတီးကို သတ်မှတ်ထားသော နည်းစနစ်များအတိုင်း ကိုင်တွယ်ပြီး ကြာသပတေးတောင့်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါးမှ အမှတ်(၅)ဂုဏ်တော်ဖြစ်သည့် “ဣတိပိသောဘဂဝါ လောကဝိဇ္ဇသိဒ္ဓိ”ဂုဏ်တော်ကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက်အလိုက် ၁၃ ပတ်တိတိ စိပ်ရပါမည်။ ပီတောက်သားပုတီးဖြင့်စိပ်လျှင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။

မိသားစု အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ၊ အိမ်ထောင်ဖက်အချင်းချင်း အိမ်ထောင်

ရေး အဆင်မပြေခြင်း၊ မိမိ၏ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲအုပ်ချုပ်သူ၏ အထင်မြင်လွဲမှားခံရခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခစားခဲ့ရပါမူ မြောက်ဘက်အရပ် သောကြာတောင့်ရှိ မှန်တွင် ကြွမြန်းသီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူသည့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းဆောင်တော်ရှေ့မှောက်သို့ သွားရောက် ဆည်းကပ်ပူဇော်ပါ။ ထိုနောက် ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဌာပနာထားခြင်းကို အာရုံပြုတမ်းတနိမိတ်ယူလျက် မိမိ၏ နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ အာရုံကျသည့် မည်သည့်ပစ္စည်းမဆို ပေးလှူပါ။ ထိုနောက် ဂေါတမဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်ကို ပူဇော်ထားသော ဂါထာတော်ကို ကိုးခေါက် ကျူးရင့်ပူဇော် ရွတ်ပွားလိုက်ပါ။

လားဇဉ်ခြေးဆေခေါ

စီးဗွားဆိုတော့ဒီနို့ဒိဗော ခါဇော

အဠာရသဟတ္ထ၊ဗ္ဗေဓော၊ ဂေါတမ သကျဝုဋ္ဌနော သဗ္ဗညု။ သဗ္ဗလောကာ သုခပ္ပဒေါ။

သဗ္ဗုဓမ္မ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ဘဂ္ဂေဘဂဝါယုကော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သဗ္ဗန္ဓော၊ သောတြာရောဂျဒါတုမေ။

နည်းစနစ် ဖော်ပြထားပြီးသည့် ပုတီးကိုကိုင်တွယ်ပြီး သောကြာတောင့်ဖြစ်ပါ၍ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးထဲမှ အမှတ်(၆)ဂုဏ်တော်ဖြစ်သည့် “ဣတိပိသောဘဂဝါ အနတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရထိ သိဒ္ဓိ”ဂုဏ်တော်ကို သောကြာဂြိုဟ်သက်အလိုက် နှစ်ပတ်စိပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပူဇော်ရပါမည်။ သီး (သို့) သီပေါင်္ဂိုသားပုတီးကို အသုံးပြုနိုင်ပါ၏။

မိမိတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုတီးစိပ်သည့် မှန်ဝ၊ တန်ဆောင်းတော်ကြီးသည်

အခါအားလျော်စွာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ လှူပြည့်နေခြင်း၊ ပိတ်ထားခြင်းများ ရှိခဲ့ပါသော် ထိုတန်ဆောင်းတို့၏ မှန်ဝတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်ရှိသော သက်ဆိုင်ရာဂြိုဟ်တိုင်များတွင်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ် ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်ရန် အရပ်ထောင့်၊ ဂြိုဟ်တိုင်များအားလုံးတို့သည် သောမဂြိုဟ်တိုင်များဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အရပ်ထောင့်တို့သည် မှန်ဝ၊ တန်ဆောင်းကြီးတို့၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နှစ်နာရီစီ ရှိနေပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ကျင့်ကြံအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံကို နမူနာယူ၍ မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်၊ မြို့ တိုင်း စသည့် ဘုရားများတွင်လည်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ယခု ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသည် ကား သိကြားမင်းဆက်ကပ်ထားသော ဝေဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ စေတီတော်မြတ် ၂၈ ဆူတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော စေတီတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် မြန်မာပြည်တွင်သာမကဘဲ ကမ္ဘာအနှံ့ဖွယ်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားလှပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ နေရာထူးများ အသီးသီးအကြောင်းကို စာရေးဆရာ၊ သုတေသီဆောင်းပါးရှင်၊ စာပေပညာရှင်များမှ အဆက်ဆက်ဖော်ထုတ် အစီအရင်ခံတင်ပြထားသည်များကို မှတ်ငှားဖတ်ရှုလေ့လာရပါမည်။ ထိုအထဲတို့မှ လက်လှမ်းမီရာများကို စုစည်းတင်ပြ အစီအရင်ခံတင်ဆက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင်စို့

ထူးမြတ်အာရုံ ရွှေတိဂုံ ထုံမွမ်းဝေဆာ မြတ်ဂါထာ

● သရဖူ

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

တဒါ တတ္ထု ပဋ္ဌာဘာနံ
တေသံ ဧကသေ အဒါအဋ္ဌ၊
လောကဟိတ မပေက္ခန္တော
နာထော ယော တဿ တေ နမေ။

ဤဂါထာသည် လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်
တ်ကြီးအား ရှိခိုးပူဇော်သည့် ဂါထာတော်ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ပြပါမည်။

ယောနာထော-အကြင်မြတ်ဘုရားသည်၊ တဒါ-ထို
ဇာယတန လင်းလွန်းပင်သတ္တဟဝယ် နေတော်မူသော
ဒါ၌၊ တတ္ထု-ထိုလင်းလွန်းပင်အရပ်သို့ ဥပတ္တတာနံ- ဆည်း
ပင်လာကြကုန်သော၊ တေသံ-ထိုတဖုဿနှင့် ဘလ္လိက
နောင်တို့အား၊ အဋ္ဌဧကသေ-ဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ လောက
ဟိတ-သတ္တလောက၏အကျိုးစီးပွားကို၊ အပေက္ခန္တော-အရှည်
ဆက်ထားတော်မူလျက်၊ အဒါ-ပေးတော်မူလေပြီ။ တဿ
ဝထဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တေအဧကသေ-ထိုဆံတော်
စုံဆူတို့ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမေနမာမိ-ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဘုရားရှိခိုးနည်း နောက်တစ်နည်း
ပြုပါသေးသည်။ ပြည်စုံစွာဖော်ပြရပါလျှင်-

တဖုဿနှင့် ဘလ္လိကနှစ်ပါဠိနောင် လှည်းကုန်သည်
တို့သည် အောင်စည်ရိုက်ညောင်း၊ အောင်မောင်းမင်္ဂလာ
အောင်ပြီးခါလျှင် လင်းလွန်းပင်ဝယ် ကြည်ရှင်စံနေ သတ္တဟော
၌ ဝေဝေအသင့် ဆောင်ယူပင့်အပ်သော သက်တော်ထင်

ရှား ကိုယ်တော်မြတ်အလားကဲ့သို့ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်
ပါးကို လွှတ်တော်မူထသော မင်းပီတုန်းလို အမြဲညိုသည်
နှစ်လိုစဖွယ် တင့်တယ်ရောင်လှုပ် ရှစ်ဆူသော ဆံတော်ဓာတ်
တို့ကို ဥက္ကလာပနရသနင်း ဘုရင်မင်းနှင့် မြို့တွင်းပျော်ပါး
လူအများတို့သည် လေးစားကော်ရော် တူပျော်မလွဲပူဇော်ပွဲ
သဘင်ကြီးကို ညီညာဖြဖြ ပြုစုကြ၍ ကကုသန်၊ ကောဏာ
ဂုံနှင့် ကဿပဟု ကမ္ဘာထွတ်တင် သုံးဆူသောမြတ်ဘုန်း
ရှင်တို့၏ တောင်ဝေးတော်၊ ရေသနပ်တော်နှင့် ဓမ္မကရိုဏ်
တည်းဟူသော ဓာတ်တော်မြတ်ကို သိုမှီးဌာပနာ တည်ထားဖူး
ရာဖြစ်သော ၉၉ ကုန်းတို့၏ ဗေဒချက်၊ ဆင်ဦးကင်းသဏ္ဍာန်
ရှိသော ကုန်းတော်ထက်၌ ရွှေတိဂုံဟု လူ့ဘုံမက ဘဝဂံကျ
အောင် ကုတာထင်ပေါ် သန်တောင်တော် ၁၈၆ တောင်၊ ၂
မိုက်နှင့် ၄ သစ် မြင့်တော်မူသော စေတီတော်မြတ်ကြီးကို
လူတစ်ရစ်၊ နတ်တစ်ရစ် ရွှေအစစ်တို့ဖြင့် ပြေပြစ်မွမ်းတင်
ကြည်လင်သပ္ပာယ် တည်ထားကိုးကွယ်အပ်လေသည်။

မြန်တိုင်းကျက်သရေ တင့်ဖြိုးဝေသည့် ရွှေရောင်
ခြည်လျှင် ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို တပည့်တော်သည် ရိသေ
မြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရား...။

ဖူးတွေ့ရသော လူအပေါင်းတို့သည် ဆံတော်ရှင်မြတ်
ကြီးအား နေ့စဉ်ဖူးတွေ့ရသော်လည်း အားရတင်းတိမ်မှုဟူ၍
မရှိ။ သဒ္ဓါတရားအကြည်ညိုပွားလျက် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အနန္တကို ချီးမွမ်း၍မကုန်ရှိကြကြောင်း ဂါရဝတရားဖြင့် ဖော်ပြ
ရေးသားလိုက်ပါသည်။

■ သရဖူ

ရွှေတိဂုံဂန္ထီရ

လင်းရောင်တင်

ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာပြည်၌ လူလာဖြစ်ရသည့်အတွက် ဘဝကိုကျေနပ်၏။ မြန်မာပြည်တွင် လူဖြစ်ရုံမက ရန်ကုန် သားဖြစ်ခြင်းအတွက် ပို၍ဂုဏ်ယူ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကြီး၌ ကမ္ဘာမြေ ပြင်ဝယ် ပထမဆုံးသော စေတီတော်ကြီးဖြစ်သည့် လေးဆူ စာတ်ပုံမြတ် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတည်ရှိရာ ဝန်းကျင်မန်း မဝေးမှာ လူလာဖြစ်ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

“သာသနာအစ ရွှေတိဂုံက”ဟူ၍ ခေါ်စမှတ်ပြုရ လောက်အောင်ပင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အထင်ကရ ထူးခြားမှုတွေကလည်း များပြားလွန်းလှ၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ကြီး တည်ရှိနေသည့် ကုန်းတော်မဟာကိုပင် ပါဠိဘာသာဖြင့် ခုနစ်မျိုးခန့် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နောက်ပိုင်းလူများ အသိနည်း ပါးသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖော်ပြပါမည်။ သိဂုံတ္တရာ၊ တိရိဟ ဂုမ္ဘ သတ္တဘူမိ၊ ဝေဠဝတီ၊ ပေါက္ခရာဝတီ၊ ဘူရိဒတ္တ၊ သီဟရာဇ ဟူ၍ဖြစ်၏။

သိန်းခြေတစ်ကုတ်စာမျှသာ ပင်လယ်ရေအောက်မှ စတင်ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့် “သိဂုံတ္တရာ”ဟု ခေါ်ကြ၏။ ဟိမဝန္တာတောင်မှ မြောက်ဘက်သို့ ဖြာထွက်လာသော တောင် ကြော ၉၉လုံး မြောက် တောင်စွန်းဖြစ်ပြီး တောင်ထွတ် သုံးလုံး ဖိုခုံလောက်ဆိုင် ဆင်ဦးကင်းသဖွယ် တည်ရှိနေသော ကြောင့် “တြိဟဂုမ္ဘ”ဟုလည်းခေါ်ကြ၏။ ကုန်းတော်မြေသည် ရွှေအဆင်း၊ ငွေအဆင်း၊ မြအဆင်း၊ မဟူရာ၊ နီလာ၊ ပတ္တမြား စသည့် အရောင်ခုနစ်မျိုး၊ ချို၊ ချဉ်၊ ငန်၊ ဖန်၊ စပ်၊ ခါး စသည့်အရသာ ခုနစ်မျိုးရှိရာ အရပ်ဖြစ်၍ “သတ္တဘူမိ” ကောက်ပဲသီးနှံ၊ သစ်သီးဝလံ၊ ပန်းမန်သယံဇာတ ပေါကြွယ်

ရာဖြစ်သောကြောင့် “ဝေဠဝတီ”။ နဝင်းစေတီကြီး ကိုးဆူ၊ နဝင်းရုပ်ပွားထော် ကိုးဆူ၊ ဗုဒ္ဓနဝင်းအောင်မြေကြီး ကိုးဌာန၊ ဘေးဝန်းကျင်၌ ကျိုက် စေတီကြီး ကိုးဆူ၊ ရဟန္တာသိမ်ကြီး ကိုးသိမ်၊ ရေကန်ကြီး ကိုးကန်၊ ချောင်းကြီး ကိုးချောင်း၊ အင်းကြီး ကိုးအင်း၊ ကုန်း ကြီး ကိုးကုန်း၊ တန်းကြီး ကိုးတန်း၊ ရေဆိပ်ကြီး ကိုးဆိပ်၊ သင်္ချိုင်းကြီး ကိုးခုရှိသောကြောင့် “ပေါက္ခရာဝတီ”။

တစ်ခါတုန်းက ဤကုန်းထက်၌ ဆင်များကို သတ် ဖြတ်စားသောက်လေ့ ရှိသည့် ကင်းနက်ကြီးတစ်ကောင်ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ အနက်ရောင်အစွယ်ရှိသော ဆင်ဖြူတစ်စီးအား သတ်ဖြတ်မည်အပြုတွင် ပြန်လည်ခုခံသတ်ပုတ်ရာ နှစ် ကောင်စလုံး လက်ပန်းကျပြီး ရန်ပြေငြိမ်းခဲ့ကြရဖူးသော ကြောင့် “ဘူရိဒတ္တ”၊ ကုန်းတော်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်သည့် အခါနှင့် ကုန်းတော်ပေါ်ရောက်သည့်အခါများတွင် အမျိုး ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ဇာတိမာန်နိုးကြားထကြွလာပြီး ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲစိတ်ရဲမာန်တက်ကြွလာသောကြောင့် “သီဟ ရာဇ...”စသည်ဖြင့် ပါဠိလိုခုနစ်မျိုးစုံစေ့အောင် ခေါ်ခဲ့ကြ သည်ကို သိသူ အတော်နည်းသွားပြီဖြစ်လေ၏။

ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်ရှိ အောင်မြေကိုဌာန

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာလူမျိုးအတော်များများ သိရှိသူ နည်းပါးသွားပြီဖြစ်သည့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကုန်းတော်ရှိ အောင်မြေကိုဌာနကို လောကီသမထလမ်းစဉ် လိုက်စားကြ

သူ ပုဂ္ဂိုလ်များ သိထားသင့်ကြ၏။ ထိုအောင်မြေ့ကိုးဌာနတွင် ရှေးခေတ်မွန်၊ မြန်မာဘုရင်များ၊ မျိုးကြီးမတ်ရာများ၊ သေနာပတိများတို့သည် လှည့်လည်၍အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်လေ့ ရှိကြ၏။

ထို့အပြင် လူသူတော်နှင့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြ သည့် ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဦးအောင်၊ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်၊ မင်းအောင်၊ ရသေ့အောင်၊ ပညာအောင်၊ မူယာပင်အဘိုး အောင်၊ တောင်သာအဘိုးအုန်း၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဆရာတော်၊ ရှင်မထီးဆရာတော်၊ ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ဗားထီးဆရာတော်၊ ဗားမြိုက်ဆရာတော်၊ ဗားတမော့ဆရာတော်၊ ရှင်မုံညို၊ တောင်ဘီလာ ဆရာတော်၊ တောင်တွင်း ကြီး မကာရလောပ မတစ်လုံးကျေ ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဓမ္မပါလ၊ ဆံရည်ဆရာတော်(ကောဏ္ဍ ည)၊ ရွှေစင်ဦးကောသလ္လ၊ ယက္ကန်းစင် တောင်ဆရာတော်ဦးဩဘာသာ၊ မုဒုံဂျူးဂျူးကျ ဆရာတော်၊ ဆရာတော်ရှင်ပညာစက္က၊ တွံတေး ဦးခန္ဓာဇော တိက၊ မော်လမြိုင်ပြည်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကလျာဏ၊ မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့လည်း လှည့်လည်အား ထုတ်လေ့ရှိကြ၏။

ထိုအောင်မြေ့ကိုးဌာနတို့မှာ -

- (၁) တာဝဂူ ပတ္တမြားမျက်ရှင် ဘုရားရှေ့တည်တည် ရှိ အောင်မြေ့
- (၂) ကကုသန်လက်ပက်လက် လာဘာရှေ့ရှိ နေ သိဒ္ဓိအောင်မြေ့
- (၃) သိဒ္ဓိအောင်ဘုရားရှေ့ရှိ အောင်မြေ့
- (၄) အနောက်မြောက်ရာဟုထောင့်၊ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် တောင်ဘက် စကားပါ၊ စကားစိမ်းပင် လေးပင်အောင်မြေ့
- (၅) ဆံတော်တွင်းတန်ဆောင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့ အောင်မြေ့
- (၆) ဓမ္မစေတီကောင်းမှု အင်းစေတီရှေ့ အောင်မြေ့ (ခြင်္သေ့တစ်ဖက်၊ ကျားတစ်ဖက်)၊
- (၇) စနေထောင့် ဝိဇ္ဇာညီနောင်စေတီ အရှေ့တည် တည်ရှိ ဝိဇ္ဇာညီနောင် အောင်မြေ့
- (၈) ဒဂုံခင်ခင်လေး မဟာဗောဓိတန်ဆောင်းကြီး အနောက်ဘက် နောင်တော်လတ်စေတီရင်းရှိ ကုမ္ဘာဏ်ယက္ခ အောင်မြေ့

ရခိုင်တန်ဆောင်း
(ကြေး ကျောက်၊ ရွှေ
ဆင်းတုတော်သုံးဆူ)

(၉) စနေထောင့် နေလစကြာဘုရားရှေ့ရှိ စကြာ သိဒ္ဓိနှစ်ပါး အောင်မြေ။

အထက်ပါအောင်မြေကြီး ကိုးဌာနတွင် ရှေးအစဉ် အဆက် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ လှည့်လည်၍ အားထုတ်လေ့ရှိကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် စာရင်းဖြင့်တင်ပြ ပြီး ဖြစ်ပါ၏။ စာဖတ်ပရိသတ်များထံမှ လောကီကျင့်စဉ် လိုက်စားကြသူများသည် အထက်ပါအောင်မြေကြီးကိုးဌာန ကို လက်မလွှတ်သင့်ကြပေ။ သူတော်ကောင်းအဆက်ဆက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်ကို သတိချပ်သင့်၏။ အထူးသဖြင့် ဝိဇ္ဇာ လမ်းစဉ်လိုက်စားသူများ လက်မလွှတ်သင့်။

m m m

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရှိ နဝင်းရုပ်ပွားတော်ကိုးဆူ

အောင်မြေကိုးဌာနကဲ့သို့ပင် သိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များ လက်မလွှတ်ကြသည့် ထူးခြားသည့် နဝင်းရုပ်ပွားတော် ကိုးဆူ သည်လည်း ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီး၏ရင်ပြင် တွင်ရှိနေကြပါ၏။ လောကီသမထလမ်းစဉ် လိုက်စားကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်များသိထားသင့်သည့် နေရာထူးများဖြစ်၍ စေတနာ ချထားကာ ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

(၁) တဝဂ္ဂ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရား

အထက်ပစ္စယံတွင်ရှိသည့် ဘုရားဖြစ်၏။ မျက်လုံး တော်၊ နဖူးတော်တို့၌ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကိန်းဝပ်သည့် ဘုရား ဟု ဆို၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင် တည်ထားသည်ဟုလည်း အဆိုရှိကြ၏။ ထိုဆင်းတုတော်သည် ကံအကြောင်းတိုက် ဆိုင်ပါက ရံဖန်ရံခါတွင် မျက်တောင်ခတ်လေ့ရှိ၏။ မျက်လုံး တော်နှစ်ဆူ နီရဲတောက်ပလာပြီး ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကွန်မြူး ထတ်၏။ ရာဇဓိရာဇ်မင်းလက်ထက် ဗောလောကျန်းထော ဆေးပြီးနောက် မင်းညီမင်းသားများမှအစ မည်သူကမျှ တက် နှင့်မပြတ် ပိတ်ပင်ထားခဲ့သေး၏။ လွန်စွာဆုတောင်းပြည့် သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ယခုအခါ တန်ဆောင်းတော်တွင် ရုပ်မြင်သံကြားလွှင့် ထက်ဖြင့်ပြသကာ အဖူးမြော်ခံထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ မည်

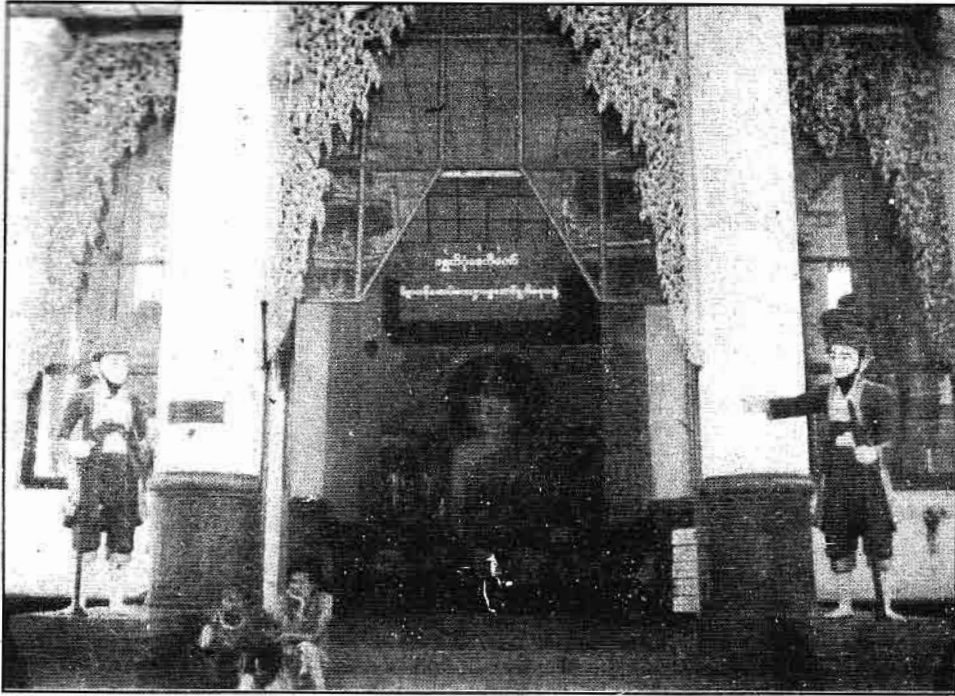
လေးတိုင်စင်တန်ဆောင်း

သို့ပင်ဆိုစေ ထိုဘုရား၏ရုပ်ပုံတော်ရှေ့တွင် ပုတီးစိပ်ပါက သိဒ္ဓိ ထူး ရမည်မလွဲ။

(၂) ကကုသန်လက်ပက်လက် လာဘာမုန့်

လက်ယာဘက်လက်ဝါးတော် ပက်လက်ဖြန့်ထား သော လက်တော်အောက်၌ သော့ခတ်ထားခဲ့ဖူးသော သော့ ကွင်းပေါက်နေရာရှိ၏။ ဂမုန်းပေါင်းစုံဖြင့် သွန်းလုပ်ပူဇော် ထားသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုတန်ဆောင်းအတွင်းမှာပင် နောက် ထပ်လာဘာမုန့်ရုပ်ပွားတော် သုံးဆူလည်းရှိသေး၏။ ပေါင်း လေးဆူ “လာဘာသိဒ္ဓိစည်း” ဟုလည်းခေါ်၏။ အချို့က နေသိဒ္ဓိ စည်းဟူ၍လည်း သတ်မှတ်ကြ၏။ လာဘ်လာဘာအလိုရှိသူ များ ထိုဘုရားရှေ့တွင် အလုပ်လုပ်ကြ၊ ဆုတောင်းကြရန် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်း

(၃) တဝဂ္ဂအောင်သိဒ္ဓိဘုရား

ကကုသန်ဘုရားတန်ဆောင်း (အရှေ့ဘက်တန်ဆောင်း)ရှိ လာဘာမုနိ ဂမုန်းပေါင်းဘုရား၏ ဝဲဘက်တွင်ရှိသည့် ဘုရားဖြစ်၏။ ထိုဘုရားကလေးမှာ လူတစ်ဦးထိုင်စာ တဝဂ္ဂလေးအတွင်းမှာရှိသဖြင့် လူတော်တော်များများက မသိကြ။ ယခုအခါ ထိုနေရာသို့သွားရန် ပို၍မလွယ်ကူချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂူနှင့်အနီးဆုံးအပေးဘက် အဆင့်မှာ “သံယာတော်များသာ” ဟူသော စာတန်းချိတ်ဆွဲထားသောကြောင့် တော်ရုံလူမတွေ့နိုင်ကြ။ ယခုအခါ ထိုဂူတွင်းသို့ဝင်၍ အလုပ်လုပ်ရန်မလွယ်တော့ချေ။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်လောက်တုန်းက ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မသစ္စာဆရာအောင် ညွှန်ပြခဲ့ဖူးသဖြင့် ထိုဘုရားရှေ့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးပါ၏။

ထိုဘုရားလေးရှေ့တွင် စခန်းဝင်သွားခဲ့ဖူးကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများမှာ ဦးအောင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်၊ မင်းအောင်၊ ရသေ့အောင်၊ မူယာပင်အဘိုးအောင်၊ ပညာအောင်၊ အောင်ပုဂ္ဂိုလ်ပညာရှင်များ စသည်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုတဝဂ္ဂအောင်သိဒ္ဓိဘုရားမှာ “ပညာစည်း”ဖြစ်၏။

(၄) ပြဒါးရှင်မဟာမြတ်မုနိ

အင်္ဂါထောင့် အလောင်းတော်ကဿပရုပ်ပွားတော်အနီး၊ မုနိကာအတွင်း ဘောင်ဘက်ကို မျက်နှာပြုထားသည့် ဆင်းတုတော်ဖြစ်၏။ (ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကိုးဆူအနက် အချိုးအကျနဆုံး၊ အသပ္ပာယ်ဆုံးဖြစ်၏။ နဖူးတော်၌ ပြဒါးရှင်လုံးဌာပနာထားသည်ဟု အဆိုရှိကြ၏။)

(၅) ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရားကြီး

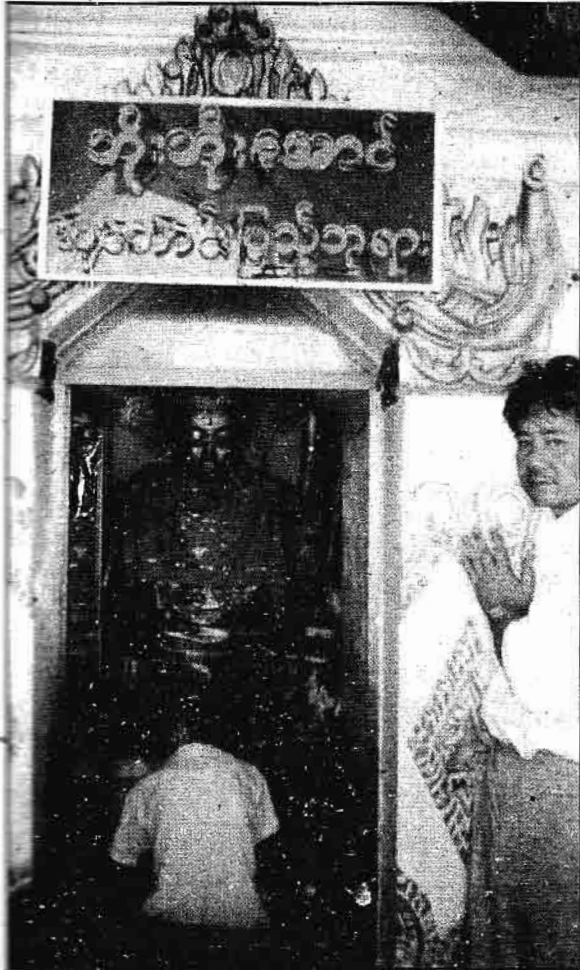
ဓမ္မစေတီ (အင်းစေတီ၊ ခြင်္သေ့တစ်ဖက်၊ ကျားတစ်ဖက်)နှင့် ကျောချင်းကပ်လျက်ရှိ၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင် ပညာစခန်းတက်အပြီး ကုသိုလ်ပြုလျက် တည်ရစ်ခဲ့သည့် ဘုရားဖြစ်၏။ “ပညာစခန်းပြီးတိုင်း အချုပ်” ဟုဆိုကြ၏။

(၆) ပထမံဘိုးဘိုးအောင် တဝဂ္ဂဆုတောင်းပြည့်ဘုရား

နောင်တော်လတ်စေတီ၏ အရှေ့ဘက် မုနိဝဂ္ဂဘုရားဖြစ်၏။ (ယခုအခါ ဒဂုန်ခင်ခင်လေးတန်ဆောင်းနှင့် ကပ်

www.burmeseclassic.com

လျက်) ဘုရား၏အောက်တည့်တည့်တွင် ဆံတော်တိုက်ဥမင် လိုက်လမ်းရှိ၏။ ၁၉၀၄ ခုနှစ်က အာမေးနီးယားလူမျိုး မစ္စတာဒီအက်(စ်)အပရမေသည် ထိုဆံတော်တိုက်ဥမင် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ ဆံတော်ပူဇော် ထားရာ ကရိုက်ဖောင်တော်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်ဆို၏။) ဘိုးဘိုး အောင်ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားရှိရာ နောင်တော်လတ်စေတီ သပိတ်မှောက်ပတ်လည်တွင် ဘီလူးရုပ်များ လက်ရုံးနှစ် ဖက်ကွေးလျက် ထုလုပ်ထားသောကြောင့် “ကုမ္ဘာ့စည်း”၊ “ကုမ္ဘာ့ယက္ခစည်း”ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။

ဘိုးဘိုးအောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတွင် စာရေးသူ ဆုတောင်းစဉ်

(၇) ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဘုရား

ရွှေတိဂုံအရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်း တနင်္ဂနွေထောင့် ဘက်တွင် ရှင်အဇ္ဇဂေါဏတန်ဆောင်းဟူ၍ရှိ၏။ ထိုတန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်လိုက်သောအခါ ဆင်းတုတော်များထံမှ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသော ဝဲဘက်အစွန်ဆုံး ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူမှာ မျက်လုံးတော် တစ်ဖက်ကျဉ်း တစ်ဖက်ကျယ်နှင့်ဘုရား ဖြစ်၏။ ဆိတ်မျက်လုံးတစ်ဖက်၊ နွားမျက်လုံးတစ်ဖက်ရှိသော ဘွဲ့အမည်ရ ရှင်ရသေ့ဝိဒဿရဘွဲ့ခံ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၏ ကောင်းမှုတော်ဘုရားဖြစ်၏။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၇၄ ခုနှစ်၊ သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၉၆ (အေဒီ ၁၅၂) ကဆုန်လပြည့်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းနှင့်အတူ ထွက်ရပ်သို့မြန်းခဲ့သည့် အရှင်အဇ္ဇဂေါဏသည် မထွက်မီ ပုဂံပြည်ကို ရွှေမိုးငွေမိုးရွာခဲ့၏။ ထိုဆင်းတုရှိရာကို “ပြဒါးဝိဇ္ဇာစည်း” ဟူ၍ခေါ်ကြ၏။

(၈) ရှင်မထီးဘုရား

နောင်တော်ကြီးစေတီတော် မြောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း အလယ်တည့်တည့်ရှိသော ဘုရားဖြစ်၏။ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၏တပည့်တစ်ပါးဖြစ်သည့် ရှင်မထီးတည်သွားခဲ့၏။ အရိမဒ္ဒန(ပေါက္ကံရာမ) ပျူစောထီးမင်း၏ ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

(၉) မျက်ရှင်တော်ပညာသိဒ္ဓိဘုရား

နောင်တော်ကြီးစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တန်ဆောင်းအတွင်း ရာဟုထောင့်၌ တောင်ဘက်ကိုမျက်နှာပြု၍ လက်တော်၌ သပိတ်တင်ထားသော ဘုရားဖြစ်၏။ လပြည့်နေ့အရက်တက်ချိန်တွင် မျက်တောင်တော်ခတ်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရှိ ရုက္ခမုဘုမ္မိယ အောင်မြေ့ ငါးဌာန

- (၁) အင်္ဂါထောင့် မယ်ဒက်ဆရာတော် စိုက်ခဲ့သော ဗောဓိပင်နှင့်ရွှေပလ္လင် အောင်မြေ့

- (၂) နောင်တော်ကြီးအရှေ့တောင် အင်္ဂါထောင့် ထန်းပင်များစုဝေးရာ ထန်းညီနောင်အောင် မြေ
- (၃) နောင်တော်ကြီး အနောက်မြောက် လင်း လွန်းပင်အောင်မြေ
- (၄) ရွှေတိဂုံစေတီတော် တောင်ဘက်လင်းလွန်းပင် အောင်မြေ
- (၅) နောင်တော်ကြီးအရှေ့မြောက် အုန်းပင်များ ဝိုင်းပေါက်နေကြသည့် အုန်းအောင်မြေ။
(ယခုအခါ ထိုနေရာကိုအောင်မြေတောဟု ယူဆ၍ မသုံးကြတော့။)

ကြေး၊ ကျောက်၊ ရွှေ၊ မြေ၊ ပြောက်လေအောင် မိဋ္ဌာန်ပါ

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်ရှိသော ရခိုင်တန်ဆောင်း အတွင်း၌ အရွယ်တူ ဆင်းတုတော်သုံးဆူကို ယှဉ်ထားသည်ကို တွေ့ရမည်။ ထိုဆင်းတုတော်သုံးဆူမှာ ကြေးဆင်းတု၊ ကျောက်ဆင်းတုနှင့် ရွှေဆင်းတုသုံးဆူဖြစ်ကြ၏။ မည်သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကိုဝင်ဝင် ထိုဆင်းတုသုံးဆူ ရှေ့မှောက်သို့ရောက်အောင်သွား၍ မိမိတို့အဓိဋ္ဌာန်ကို တိုင်တည်ပြောဆို၍ သစ္စာဆိုပါက လိုရာဆုကိုအောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ရှေးခေတ်အဆက်ဆက် ဆရာအဆူဆူတို့ မိန့်မှာခဲ့ဖူးကြ၏။

(ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ဆုတောင်းခဲ့ဖူးလေပြီ။)

ဂမ္ဘီရဆရာဟု နာမည်ခံသူတိုင်း ထိုတန်ဆောင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရလိမ့်မည်။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်များစွာက ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာကြီးမင်းသိမ်တို့ ဆုံကြသည့် တန်ဆောင်းဖြစ်၏။

လေးတိုင်စင် တန်ဆောင်း

ရခိုင်တန်ဆောင်းနှင့် မလှမ်းမကမ်း၊ စေတီကြီး၏ အရှေ့ဘက်ထောင့်တွင်ရှိ၏။ လူတွေအမြဲဖြတ်သွားနေကြသော်လည်း ထိုတန်ဆောင်း၏ ဂမ္ဘီရကို မသိကြ။ ထိုတန်ဆောင်းသည် လေးဘက်လေးတန် အပွင့်ဓာတ်စီရင်ထား၏။ အာကာသသိဒ္ဓိရစေရန် ထိုတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်

ဝင်ရ၏။ ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်လိုက်စားသူတိုင်း လက်မလွှတ်သင့်သည့် တန်ဆောင်းဖြစ်၏။

ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်း

မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာ၊ ကမ္ဘာ့ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာဓာတ်များ ကိန်းအောင်းသည့်တန်ဆောင်း ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ဘူမိနက်သန်ကျသောနေရာ ဖြစ်၏။

ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် လျှောက်လှမ်းသူများ ဝိဇ္ဇာတို့၏ အကူအညီရယူလိုသူများ မကြာခဏ သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်သင့်သည့် ဌာနတစ်ခုဖြစ်၏။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် ရှိနေသည့် ထူးခြားသော ဂမ္ဘီရနေရာများကို ရေးသားပြုလျှင် ကုန်နိုင်ဖွယ်မရှိချေ။ လေ့လာနိုင်သည်နှင့်အမျှ “ရှာဖွေလေ တွေ့ရှိလေ” ပင်ဖြစ်တော့၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့၏ နှလုံးသည်းပွတ်တမျှ တန်ဖိုးကြီးလှသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း ဌာနကောင်းများစွာရှိပါ၏။ ဘုရားကြီးလေးဆူတို့၏ ဟိတ်ဓာတ်များ ပြည့်စုံစွာ တည်ရှိနေသောကြောင့်လည်း ကုန်းတော်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ကောင်းမှုဓာတ်တွေ့ရိုက်ခတ်တိုးဝေနေသည်ကို သိရှိယုံကြည်ကြရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါးနိဂုံးအနေနှင့် လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းလိုသည်မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသို့ အဖူးအမြော်ရောက်လျှင် လက်ယာရစ်တစ်ပတ် ပူဇော်ပါ။

မိမိအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချင်သည့် နေရာဝင်ပါ။ ပူးချင်သည့် ဆင်းတုဖူးပါ။ ရွတ်ချင်သည့် ဘုရားရှိခိုးဂါထာရွတ်ပါ။ အဆုံးတွင် တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ဓမ္မစေတီမင်းကုသိုလ်တော် ခေါင်းလောင်းကြီးရှိရာသို့ သွားဖြစ်အောင်သွားပါ။ (မိမိအလိုချင်ဆုံးဆုတစ်ခုတည်း (နှစ်ခု၊ သုံးခုလုံးဝေဖြစ်စေရ)ကို ဆုသုံးကြိမ်တောင်း၊ ခေါင်းလောင်းသုံးကြိမ်တိုးပါ။

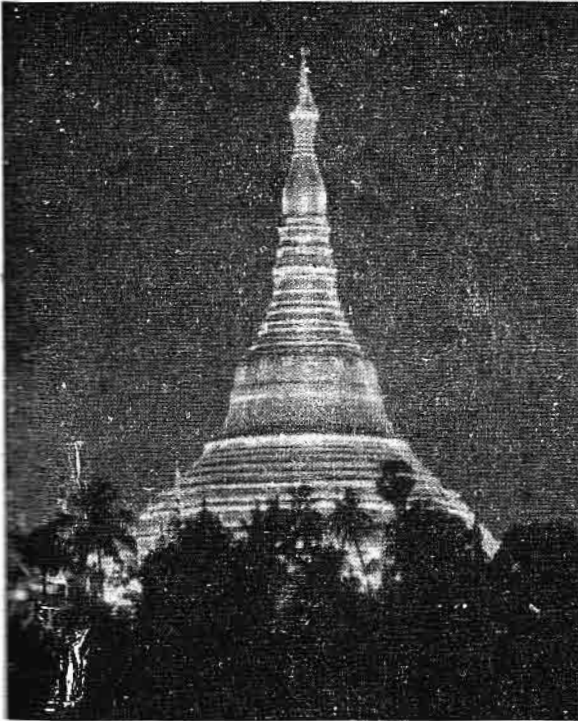
ဣစ္ဆာသယဖြစ်၏။ မယုံမရှိနှင့်။ ကိုယ်တွေ့။

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ

လင်းရောင်တင်

ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော် ဘုရားရှိခိုး

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
သံဃရာဇာ သာသနာပိုင် မောင်းထောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် ထောမနာဂါထာ

သီရိပဝရ ဝိယောနန္တ ယသတြိဘဝနာဒိတျာဓိပတိ
ဣတ္ထိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ နာမံတံဆိပ်ရှိတော်မူသော
အမရပူရ မဟာရာဇဌာနီ ရွှေပြည်ရွှေနန်းတည် ဆင်ဖြူများ
နှင့် ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရားကြီး၏ဆရာ ဉာဏဘိဝံသ ဓမ္မ
ဿနာပတိ မထေရ် သံဃရာဇာ သာသနာပိုင် မောင်းထောင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော် ၂၃၃၇ ခုနှစ်၊
အာဇာတသက္ကရာဇ် ၁၁၅၅ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၃ ရက်၊
အင်္ဂါနေ့ ရဟန်းရှင်လူတစ်ထောင်ကျော် အခြံအရံနှင့်တကွ

အမရပူရ ရွှေမြို့တော်မှ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် စေတီတော်သို့
အဖူးအမြော်ရောက်၍ အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှလာသော
ဆံတော်ဓာတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ်သနစ်သနာအခြင်းအရာ အစီ
အစဉ်အားဖြင့် ချီးမွမ်းထောမနာသော တိဂုံရွှေတိယထော
မနာ တစ်ဆယ့်နှစ်ဂါထာ။

၁။ ယော ဒီပင်္ကရမူလမို၊
ပဒံ ဟတ္ထဂတံ စဇိ၊
သမ္မာသမ္ဗောဓိ မာကဓံ၊
ဝန္ဓေ တဿ သိရောရဟံ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရ
မူလမို - ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ
- သဗ္ဗညုဘုရားဆုကို၊ အာကဓံ အာကဓံန္ဓော - အလိုရှိတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထဂတံ - လက်တော်သို့ရောက်လှဆဲသော။
ပဒံ - နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ စဇိ - စွန့်တော်မူလေပြီ။ တဿ
နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သိရောရဟံ - ဦးခေါင်းတော်၌
ရောက်သော ဆံတော်ဓာတ်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓေ
- ဝန္ဓာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ပူရေတွာ ဗောဓိသမ္ဘာရ၊
မသေသံ ယော အနတ္တရံ၊
မလတ္ထ ဗုဒ္ဓတ္ထံ တဿ၊
ကောသဓာတုဝရံ နမေ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ
သမ္ဘာရ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ပါရမီအပေါင်း
ကို၊ အသေသံ - အကြွင်းမဲ့၊ ပူရေတွာ - ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊
အနတ္တရံ - အတုမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ - ဘုရားအဖြစ်ကို၊ အလတ္ထ
- အလှူ

- ရတော်မူလေပြီ။ တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။
ကေသဓာတုဝရံ - ဆံတော်မြတ်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ - နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ လဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓတ္ထံ ဆတ္တနံ၊
အတိက္ကမ္မ ပဝေဒယိ၊
ဝိပုတ္တိ ရာဇာယတနေ၊
တဿ ကေသဝရံ နမေ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ
- ဘုရားအဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါ - ရတော်မူလေပြီ။ ဆတ္တနံ -
ခြောက်ပါးသောဌာနကို၊ အတိက္ကမ္မ - လွန်တော်မူ၍ ရာဇာ
ယတနေ - ခုနစ်ခုမြောက်သော လင်းလွန်းပင်ရင်း၌၊ ဝိပုတ္တိ
- ဖလသမာပတ်ကို၊ ပဝေဒယိ - အထူးထူးအပြားပြား ခံစား
တော်မူလေပြီ။ တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။
ကေသဝရံ - ဆံတော်မြတ်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ
- နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ တတ္ထ သက္ကဒတ္တိယမ္ပိ၊
နာဂလတံ ဟရိတကံ၊
အနောတတ္ထောဒကံ ဘုဒ္ဓိ၊
ဝေန တဿ သီရောရဟံ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ
- ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟ၌၊ သက္ကဒတ္တိယံ - သိကြားမင်း
လှူသော၊ နာဂလတမ္ပိ - ကွမ်းရိုးခန့်ပူကိုလည်းကောင်း၊
ဟရိတကမ္ပိ - ကြာဠာကိုလည်းကောင်း၊ အနောတတ္ထာ -
အနောတတ္ထအိုင်မှ၊ ဥဒကမ္ပိ - ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဒ္ဓိ -
သုံးဆောင်တော်မူလေပြီ။ တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သီရောရဟံ - ဆံတော်ဓာတ်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်
သည်။ နမေ - နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ တဒါ မုဂ္ဂ သေလ ပတ္တံ၊
မဟာရာဇုဟိ ဒိန္နကံ၊
တထာဂတော ပဋိဂ္ဂဏှိ၊
ဝန္နာမိ တဿ သီသဝံ။

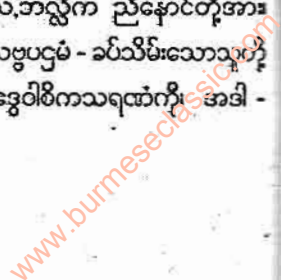
ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ
- ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊
မဟာရာဇုဟိ - စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့
သည်၊ ဒိန္နကံ - လှူအပ်သော၊ မုဂ္ဂသေလပတ္တံ - ဝဲနောင်
အဆင်း ကျောက်ညိုသပိတ်ကို၊ တထာဂတော - ရှေးဘုရားတို့
ကဲ့သို့အလား အကျင့်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ - ခံတော်မူ
ပြီ။ တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီသဝံ - ဦးခေါင်း
တော်၌ရောက်သော ဆံတော်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်
ဝန္နာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၆။ တဒါ ဒိန္နံ ဒွေဘာတိကဇနေဟိ မခုပိဏှိကံ
ပရိဘုဇ္ဇေသိ မန္တမ္ပိ၊
တဿ သီသသိရိ နမေ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ
- ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထ
- ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်းသို့၊ ဥပဂတေဟိ - ဆည်းကပ်လာကုန်
သော၊ ဒွေဘာတိကဇနေဟိ - တပုဿ၊ဘလ္လိက ညီနောင်နှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဒိန္နံ - ပေးလှူအပ်သော၊ မခုပိဏှိကံ -
ပျားမုန့်ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မန္တမ္ပိ - မုန့်ကြွပ်ကျစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပရိဘုဇ္ဇေသိ - ဘုဉ်းပေးတော်မူလေပြီ။ တဿ
နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီသသိရိ - ဦးခေါင်းတော်
၏ ကျက်သရေဖြစ်သော ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို၊ အဟံ -
အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ - နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ယော တပုဿ ဘလ္လိကာနံ၊
တဒါ ဒွိသရဏံ အဒါ၊
လောကမ္ပိ သဗ္ဗပဌမံ၊
တဿ သီရိဝရံ နမေ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ
- ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊
တပုဿ ဘလ္လိကာနံ - တပုဿ၊ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား၊
လောကမ္ပိ - လောကသုံးပါး၌၊ သဗ္ဗပဌမံ - ခပ်သိမ်းသောသူကို
၏ လက်ဦးစွာ၊ ဒွိသရဏံ - ဒွေဝိစိကသရဏံကို၊ အဒါ -

ပေးတော်မူလေပြီ၊ တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
သီရိဝရံ - ကျက်သရေကိုဆောင်တတ်သော ဆံတော်မြတ်ကို
အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ - နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ တဒါ တတ္ထု ပဗ္ဗကာနံ၊
တေသံ ကေသေ အဒါ အဋ္ဌ၊
လောကဟိတ မပေက္ခန္တော၊
နထော ယော တဿ တေ နမေ။

ယော နာထော - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ
- ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထ
- ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်းသို့၊ ပဗ္ဗကာနံ - ဆည်းကပ်လာကုန်
သော၊ တေသံ - ထိုတပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား၊
အဋ္ဌကေသေ - ဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ လောကဟိတံ - သတ္တ
လောက၏ အစီးအပွားကို၊ အပေက္ခန္တော - အရှည်ထောက်
ရှုတော်မူလျက်၊ အဒါ - ပေးအပ်တော်မူလေပြီ၊ တဿ
နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တေ အဋ္ဌကေသေ - ထိုဆံ
တော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ - နမာမိ
ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တေပိ တံ အာယရိတွာန၊
ပေါက္ခရဗ္ဗတိယံ ဂာရုံ၊
သင်္ဃိဝ ကေသ ဧတိယံ၊
နမေ တံ သဗ္ဗပုဗ္ဗကံ။

တေပိ - ထိုတပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့သည်လည်း
တံ - ထိုဆံတော်ဓာတ်ကို၊ အာယရိတွာန - ဆောင်ကုန်၍
ပေါက္ခရဗ္ဗတိယံ - အသိတဉ္စနမည်သော ပေါက္ခရဝတီမြို့၌၊
သင်္ဃိဝ ကေသ ဧတိယံ - သက်တော်ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဧတိကို၊ အာကရံ - ပြုလေကုန်ပြီ၊
သဗ္ဗပုဗ္ဗကံ - ခပ်သိမ်းသောဧတိတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ တံ
- ထိုဆံတော်ဧတိကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ - နမာမိ
ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဥပေါသထု ပေါသထမိ၊
ပုဉ္ဇန္တံ နီလရသ္မိယော။

ဘဂဝိဝ လောကအတ္ထံ၊
ကရောန္တံ တံ သဒါ နမေ။

ဥပေါသထု ပေါသထမိ - ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း
၌၊ နီလရသ္မိယော - ညိုသောရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ပုဉ္ဇန္တံ -
လွတ်ပြုလျက်၊ ဘဂဝိဝ - သက်တော်ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညု
ဘုရားကဲ့သို့၊ လောကအတ္ထံ - လူတို့အကျိုးစီးပွားကို၊ ကရောန္တံ
- ပြုတော်မူတတ်သော၊ တံ - ထိုဆံတော်ဧတိကို၊ အဟံ -
အကျွန်ုပ်သည်၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ - နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ စူဠမဏိ ဒုဿဧတေ၊
ကာလမိ ဗောဓိသတ္တကော၊
ဗုဒ္ဓကာလေ ဣဒံ သဗ္ဗပုဗ္ဗံ တံ နမာမဟံ။

စူဠမဏိ ဒုဿဧတေ - တာဝတိံသာ စူဠမဏိ
ဧတေ၊ မြဟ္မာပြည် ဒုဿဧတေ ဤဧတီနှစ်ဆူသည်၊
ဗောဓိသတ္တကော - ဘုရားလောင်းလက်ထက်ဖြစ်သော၊ ကာလမိ
- ကာလ၌ သဗ္ဗပုဗ္ဗံ - ခပ်သိမ်းသောဧတိတို့၏ ရှေးဦးစွာ
ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓကာလေ ဘုရားရှင်လက်ထက်၌၊ ဣဒံ - ဤရွှေတီ
ဂုံဆံတော်ဧတိသည်၊ သဗ္ဗပုဗ္ဗံ - ခပ်သိမ်းသော ဧတိတို့၏
ရှေးဦးစွာဖြစ်၏၊ တံ တာဝတိံသာ - ထိုသို့သဘောရှိသော ဆံတော်
ဧတိကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ နမာမဟံ ဝန္နာမဟံ၊
ပူဇေမဟံ သီရောရဟံ၊
ပုညမိဒံ ဘဝတု မေ၊
ပစ္စယော အာသဝက္ခယော။

အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ သီရောရဟံ - ဆံတော်ဓာတ်
မြတ်ကို၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ သီရောရဟံ
- ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို၊ ဝန္နာမိ - ခိုးမွမ်းပါ၏။ အဟံ - အကျွန်ုပ်
သည်၊ သီရောရဟံ - ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို၊ ပူဇေမိ - ပူဇော်ပါ
၏။ ဣဒံ ပုည - ဤကောင်းမှုအပေါင်းသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်
အား၊ အာသဝက္ခယော - အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်ခြင်း၌၊
အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်ခြင်း၏၊ ပစ္စယော - အကြောင်း
သည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သံယရာဇာ သာသနာပိုင် မောင်းထောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် ထောမနာ ၁၂ ဂါထာ

(မြန်မာပြန်)

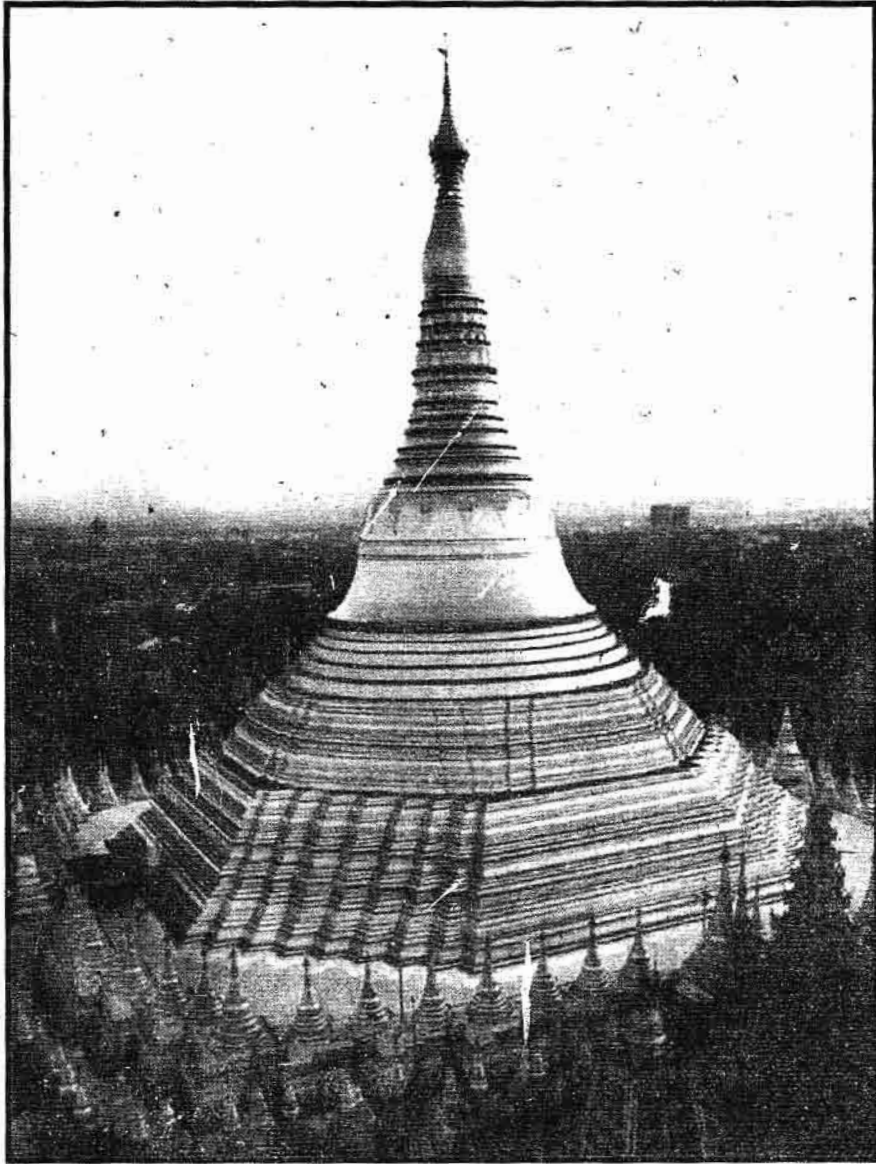
(ပဌမကျော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မာကထိက
ကမ္ဘာ့ပုဒ္ဒသာသနာပြု အရှင်သေဋ္ဌိလ မြန်မာပြန်သည်)

- ၁။ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ သဗ္ဗညုဘုရားဆုကို အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရလှဆဲဆဲဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို စွန့်တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော် ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၂။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်ပေသော ပါရမီ အပေါင်းကို အကြွင်းမဲ့ဖြည့်တော်မူပြီး၍ အတုမရှိသော ဘုရားအဖြစ်ကို ရတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၃။ ဘုရားအဖြစ်ကို ရတော်မူပြီး၍ ခြောက်ပါးသောဌာနကို လွန်တော်မူပြီးလျှင် ခုနစ်ဌာနမြောက်ဖြစ်သော လင်းလွန်း ပင်ရင်း၌ ဖလသမာပတ်ကို အထူးထူးအပြားပြား ခံစား တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၄။ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟာ၌ သိကြားမင်းလှူသော ကွင်းရိုး ခန့်ပူကိုလည်းကောင်း၊ ကြာဒသီးကိုလည်းကောင်း၊ အနော တတ္ထဒိုင်မှ ရေကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင်တော်မူခဲ့ သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ် သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၅။ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟာဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် လှူ အပ်သော ပဲနောက်အဆင်းရှိသည့် ကျောက်ညှိသပိတ် ကို ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကျင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ခံယူ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၆။ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟာဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌ ထို လင်းလွန်းပင်ရင်းသို့ ဆည်းကပ်လာကုန်သော တပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့ လှူအပ်သော ပျားမုန့်

- ဆပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မုန့်ကြွပ်ကျစ်ကိုလည်းကောင်း ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား ဦးခေါင်းတော်၏ ကျက်သရေဖြစ်သော ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ် သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၇။ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟာဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌ တပုဿ၊ ဘလ္လိကညီနောင်တို့အား လောသုံးပါး၌ လက်ဦး ပဌမ ဓွေဝိစိက သရဏာဂုံကို ပေးတော်မူခဲ့သော မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၈။ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟာဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌ ထို လင်းလွန်းပင်ရင်းသို့ ဆည်းကပ်လာကုန်သော တပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား ဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို ပေးအပ် တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်မြတ် ရှစ်ဆူကို အကျွန်ုပ်သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၉။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း၌ ညီသောရောင်ခြည်တော် တို့ကို လွှတ်ပြလျက် သက်တော်ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ လူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ပြုတော်မူသော ထိုဆံတော်ဓာတ်မြတ်စေတီကို အကျွန်ုပ်သည် အခါခပ် သိမ်း ရှိခိုးပါ၏။
- ၁၀။ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ရုက္ခမဏိစေတီ၊ ဗြဟ္မာပြည် ဒုဿ စေတီ ဤစေတီနှစ်ဆူသည် ဘုရားလောင်းလက်ထက် အခါ၌ ခပ်သိမ်းသောစေတီတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏။ ဘုရား ရှင်လက်ထက်၌ ဤရွှေတိဂုံဆံတော်ဓာတ်မြတ် စေတီ သည် ခပ်သိမ်းသောစေတီတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဆံတော်ဓာတ်မြတ်စေတီကို အကျွန်ုပ် သည် ရှိခိုးပါ၏။
- ၁၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို ရှိခိုးပါ၏။ အကျွန်ုပ် သည် ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို ပူဇော်ပါ၏။ ဤကောင်းမှုအပေါင်း သည် အကျွန်ုပ်အား အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်ခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

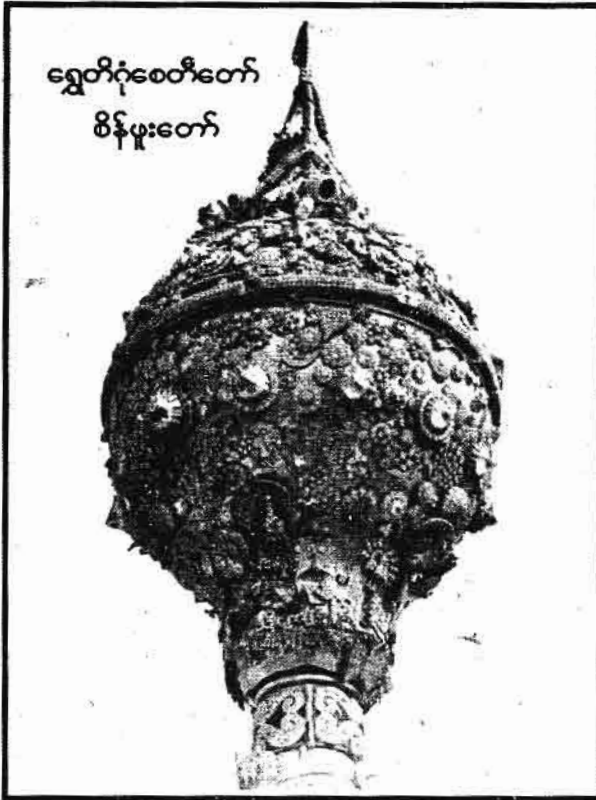
ရွှေတိဂုံ စေတီတော်

လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ က သိဂုံတ္ထရကုန်းတော် မြေမြတ်
တာတွင် ဥက္ကလာပမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ အရုဏ်မတက်မီအချိန်တွင်
တာမောဓိပင်ရင်း၌ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိကာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။ ဘုရားရှင်သည်

ရွှေတိဂုံစေတီတော်
စိန်ဖူးတော်

သတ္တသတ္တာဟာ စံတော်မူပြီး ၄၉ ရက်မြောက် နောက်ဆုံးနေ့တွင် လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ စံနေတော်မူစဉ် ဥက္ကလာပတိုင်းသား တပုဿ နှင့် ဘလိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် နောက်ပါ လှည်းသားငါးရာတို့နှင့်အတူ ကုန်ကူးသန်းသွားလာရင်း မဇ္ဈိမဒေသသို့ ရောက်ရှိလာကြရာ ဘဝဟောင်းက ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲဖူးသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်း၏ ညွှန်ပြမှုကြောင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်ကြလေသည်။ ဘုရားရှင်အား မိမိတို့တွင် ပါရှိလာသော မုန့်ကြွက်ကျစ်နုနှင့် ပျားဆုပ်မုန့်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ဒွေဝါစိက သရဏဂုံနှစ်ပါးနှင့် ဆံတော်မြတ်ရှစ်ဆူကို ပေးအပ်ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ နောင်တော်ဘုရားသုံးဆူတို့၏ ပရိဘောဂဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော သိဂုံထွရကုန်းတော်မြတ်၌ ငါ၏ ဆံတော်များကို ဌာပနာလျက် စေတီတည်ထားကြကုန်လော့ဟူသော ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းသော ပတ္တမြားကြုတ်တော်နှင့် ရတနာပြာသာဒ်တော်၌ ဆံတော်များကို ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူစေပြီး၍ ဦးခေါင်းထက်၌ တင်ဆောင်ကာ ဥက္ကလာပတိုင်းသို့ ကုန်းလမ်းခရီး ရေလမ်းခရီး အသွယ်သွယ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်လာခဲ့ကြပါသည်။ ခရီးတစ်ထောက်အဖြစ် စစ်တွေမြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက် ဆယ်မိုင်ခန့်အကွာ ဖရုံကာကျွန်းမစုများအနက် ဇေဋ္ဌဒီပကျွန်းရှိ အဇ္ဈတ္တနဂရမြို့ အကောက်ဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ ဆံတော်မြတ်များသည် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးကာ ကြည်ညိုဖွယ်အသွင် ဖူးမြင်ကြရသော ဇေဋ္ဌဒီပကျွန်းဘုရင်မင်းနှင့် ပြည်သူပြည်သားတို့မှာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် ဖူးမြင်မဝဖြစ်ကြရလေသောအခါ ကုန်သည်ညီနောင်တို့ထံမှ ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူကို တောင်းခံကြလေသည်။ ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် မပေးအပ်လိုကြသော်လည်း ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူကို အနိုင်အထက်ပြုကာ ဆောင်ယူထားလိုက်လေသည်။

ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် အားမတန် မာန်လျှော့လျက် ခရီးဆက်လက် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ လမ်းခရီးတွင် ရပ်နားလိုခြင်း မရှိသော်လည်း ရာသီဥတုအခြေအနေမှာ မိုးရောလေပါ ပြင်းထန်လာသည့်အတွက် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၁ ရက်နေ့တွင် နာဂရာဇ်မော်အဋ္ဌ (ယခု ပုသိမ်မော်တင်စွန်း)သို့ ရောက်ရှိကာ မဖြစ်မနေ တစ်ညတာ ခေတ္တရပ်နားခဲ့ကြလေသည်။ ထိုည၌ ဆံတော်မြတ်တို့မှာ သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ် ရောင်ခြည်တော်များကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံး ကွန်မြူးထွက်ပေါ်နေသည်ကို ဖူးမြင်ကြရသဖြင့် နဂါးလုလင်တစ်ဦးသည် လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီး ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူကို ခိုးယူ၍ ဇေယျသေန နဂါးမင်းထံ ဆက်သလေသည်။ ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူ ထပ်မံပျောက်ဆုံးသွားပြန်သဖြင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေးကြကာ အမြန်ဆုံး ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပေါက္ခရာဝတီမြို့၏ ဆိပ်ကမ်းပြင်

www.burmeseclassic.com

သော ဓညဝတီ(ခေါ်)ဟပင်း(ကသစ်ပင်ဆိပ်ကမ်း)သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဆိပ်ကမ်း၏ အနောက်ဘက် ခြောက်မိုင်ခန့် အကွာရှိ မေရဒကုန်းသို့ နဝရတ်ပြာသာဒ်ကို ပင့်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်မြတ်တို့အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲလမ်း သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပကာ ပူဇော်ကြလေသည်။ ဆံတော် မြတ်များကို ထိုဒေသဝန်းကျင်မှ ပြည်သူအများ လာရောက် ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။ ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်များ ပင့်ဆောင်လာပြီဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဥက္ကလာပ မင်းကြီးထံ တမန်များ စေလွှတ်လျှောက်ထားစေသည်။

ဆံတော်မြတ်များကို မေရဒကုန်းမှ ဆက်လက်ပင့် ဆောင်လာရာ ဒေးတနောရွာ၊ အင်္ဂလုံးရွာ၊ ဆပုဂံရွာ၊ တရုတ် ကုန်းရွာ၊ တရုဒြရွာ၊ လက်ခိုက်ရွာ၊ ကော့မှူးရွာ၊ ဖလကြီးရွာ နှင့် ကဘင်းရွာများကို ဖြတ်သန်းပင့်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ နောင်တွင် အဆိုပါရွာများ၌ ဆံတော်ကြို့ စေတီများကို အသီးသီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ စနေနေ့တွင် ဥက္ကလာပဆိပ်ကမ်းနေရာ(ယခု ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်း)သို့ ဆံတော်မြတ်များ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သဖြင့် ဥက္ကလာပမင်းကြီး နှင့် ပြည်သူအများသည် တပ်တောင်တန်ခိုလ်ထုဖြင့် ခင်းကျင်း ထား ကြိုဆို၍ ဆံတော်မြတ်များကို အသင့်ဆောက်လုပ်ထား သော ရတနာမဏ္ဍပ်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်စေကာ အားပါးတရ ပူဇော်ကြလေသည်။

ဥက္ကလာပမင်းကြီးသည် ဆံတော်မြတ်လေးဆူ မင်းခရီးတွင် ဆုံးရှုံးခဲ့ကြောင်း ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ ဆျာကတ်တင်ချက်အရ သိရှိရသောအခါ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုး မိမိဌာန်ပြုပြီး ဆံတော်မြတ်များ ကိန်းဝပ်သည့် ပတ္တမြား မြတ်တော်ကို ဖွင့်လေရာ ဆုံးရှုံးခဲ့သော ဆံတော်မြတ်လေးဆူ အပိုင် အဝင် ဘုရားရှင် ပေးသနားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ဆံတော်မြတ်ရှစ်ဆူကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖူးမြင်ကြရလေ သည်။ ဥက္ကလာပမင်းကြီးသည် ဆံတော်များကို ဌာပနာပြု၍ ဆံတော်တည်ထားကိုးကွယ်ရန် စီမံလေသည်။ သိကြားမင်း၏ ဆံတော်အညီဖြင့် သိဂုံတ္တရကုန်းတော်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီးနောက်

ရှေးဘုရားသုံးဆူတို့၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များဖြစ်သော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ တောင်ဝေးတော်၊ ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏ ရေစစ်တော်၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရေသနပ်သင်္ကန်းတော်တို့ကို နတ်မင်းကြီးများ၏ ညွှန်ပြမှု ကြောင့် တူးဖော်တွေ့ရှိ ဖူးမြင်ရပြီး ဘုရားလေးဆူတို့၏ ဓာတ်တော်များကို ဌာပနာပြုကာ ဉာဏ်တော် ၄၄ တောင် (၆၆)ပေ မြင့်သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို တည်ထားခဲ့ပါ သည်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ တွင် ဥက္ကလာပမင်းကြီး၊ တပုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်နှင့် ပြည်သူပြည်သားအများတို့သည် လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင်ပွဲ ကြီးကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဆင်ယင်ကျင်းပပါသည်။ နောင်သောကာလတွင် ဥက္ကလာပမင်းအဆက်ဆက်နှင့် တကွ မင်းဘုရင်အဆက်ဆက်တို့ တိုးချဲ့ပြုပြင် တည်ထားခဲ့ ကြရာ လက်ရှိ (၃၂၆)ပေ မြင့်သော ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် ကြည်ညိုသပ္ပာယ်ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ကြရပေသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲကြီးကို ကျင်းပပြုလုပ်လာခဲ့ သည်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ ပြည့်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ ယခင်နှစ်များ ထက် ပိုမိုစည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ၂၆၀၀ ပြည့် တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ပရိတ်တော် ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲ ကျင်းပခြင်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီး ၂၆၀၀ ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပခြင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဝါခေါင်လပြည့် နေ့တွင် ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီး ၂၆၀၀ ဖြင့် ဆွမ်းတော်ကြီးတင်လှူပွဲ ကျင်းပခြင်း၊ ဒါနဥပပါရမီ စုပေါင်းသွေးလှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပ ခြင်း၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့တွင် ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့ ကျင်းပခြင်းများကိုလည်း စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ရွှေတိဂုံနှင့် စမဗဝ

မန်းသိုက်ဝင်

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကားသော စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံကား ဘုရားကျောင်းကန် စေတီပုထိုးတို့ ပေါများ လှသော နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော် အဆုံးအမ ဖြင့် အေးချမ်းမှု ပြည့်ဝနေသည်ဆိုလျှင် မမှားချေ။ ဤ၌ ဘုရားလေးဆူ၏ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသော ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီးကား မြန်မာနိုင်ငံ၏ မျက်နှာစာလည်း ဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်၏ သီရိကျက်သရေလည်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော် ကြွယ်ဝသည်နှင့်အမျှ ဖူးမြော်ရသူတို့အဖို့ရာမှာလည်း လိုရာ ဆုများ ပြည့်ဝစေ၏။

ဤ၌ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရာ၌ တောင်းဆိုလိုရာ ပြည့်စုံနိုင်ရန်အတွက် ကူထောက်ပေးမည့် ၈၀၀၀ အကွေ့ရာကို အသုံးပြုပြန်နည်းကလေးကို လေ့ လာမှတ်သားထားရာမှ ပြန်လည်တင်ပြချင်ပါသည်။

အဆွေစာရူသူအဖို့ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ရောက်ပါက ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ရှိရာသို့ သွားပါ။ ပြီးလျှင် ဂြိုဟ်တိုင်၏မြောက် ဘက်ရှိ အောင်မြေသို့ရောက်လျှင် အောင်မြေ၏ အလယ် ဗဟိုတည့်တည့်၌ ရပ်ပါ။ ထိုနောက် စေတီတော်ကြီး၏ သပိတ်မောက်အထက် ပန်းဆွဲရှိ လေးထောင့်ကွက်ပုံသဏ္ဍာန်

(၈၀၀၀) အကွေ့ရာကွက်ကိုတွေ့ရမည်။ ထိုအကွေ့ရာကို ကြည့်၍ အသက်အောင့်ပြီး မျက်တောင်မခတ်ဘဲ...

- “၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀
- ၈၀၀၀”

ဟူ၍ ကိုးကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ ပြီးလေသော် လိုရာဆုကို တောင်းပါ။ တောင်းသောဆုကို ပြည့်စုံသည်ဟု မှတ်သား သဖြင့် ၈၀၀၀ ရွတ်လိုသူများအတွက် တင်ပြလိုက် ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မန်းသိုက်ဝင်
www.burmeseclassic.com

သူတို့မြင်ပုံ ရွှေတိဂုံ

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ရွှေတိဂုံစေတီတော်တည်ရှိရာသို့ အစောဆုံး ရောက်ခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံခြားသားတို့ကား ကောင်းသောလာခြင်းမျိုးဖြင့် လာခဲ့ကြသည်မဟုတ်။ သာဓကအားဖြင့် ပေါ်တူဂီလူမျိုး ဖိလစ်ဒီဘာရစ်တို (ခေါ်) ကုလားငဇင်ကား သူသည် ၁၆၀၀ ပြည့်နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတည်ရှိရာ သိဂုံတ္တရကုန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ဓမ္မစေတီမင်း လှူဒါန်းထားသော ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို တွေ့မြင်ရသောအခါ "ဒီခေါင်းလောင်းကြီးကိုသာ သန်လျင်မြို့သို့ သယ်ယူပြီး အရည်ကျိုလိုက်ရလျှင်၊ အမြောက်တွေ သွန်းလုပ်လိုက်ရလျှင်" ဟူသော အတွေးက သူသည်မြေကို နိုက်သွားစေခဲ့သည်။ ထိုအတွေးအတိုင်း ချက်ချင်းပင် အကောင်ထည်ဖော်စေခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အကြံအစည် မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ မြစ်သုံးခုဆိုင်တွင် သင်္ဘောမှောက်ပြီး ခေါင်းလောင်းတော် ဆုအေးဂင်္ဂါရောက်၍ အစပျောက်သွားခဲ့ရသည်မှာ ယနေ့အထိပင်။

နောက်ထပ်ရောက်ရှိကြသူတို့ကား ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှစစ်တပ် ရှင်မဖြူကျွန်းအရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၈၂၄ တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲ၌ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလတို့ အနောက်ဘက်စစ်မျက်နှာပြင်၌ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခတ်ဆင် အောင်မြင်နေစဉ် နယ်ချဲ့စစ်တပ်က ပင်လယ်ကြောင်းမှ သင်္ဘောတွေဖြင့် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ လှည့်ဝင်သည်။ ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်တွင် တပ်စွဲနေရာယူသည်။ မြို့မင်း၏ အမိန့်တော်အရ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလ ဦးစီးသော မြန်မာတပ်မတော်သည် ရာမူးပန်းဝါမှ တပ်ခေါက်ပြီး ရန်ကုန်သို့ ချက်ချင်းချီလာရ၏။ မိုးတွင်းကာလ အနောက်ဘက် ဖြတ်ကျော်ပြီး ခြောက်ရက်အတွင်း ရန်ကုန်သို့ ရောက်သဖြင့် နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတပ်အဖို့ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့က ရွှေတိဂုံကုန်း

တော်ပေါ်မှ အသာစီးရနေကြပြီ။ လက်နက်ချင်းယှဉ်လျှင်လည်း သူတို့က အလွန်ခေတ်မီထိရောက်သော လက်နက်မျိုးတို့ကို ကိုင်ဆွဲထားကြလျက် မြန်မာတပ်သားတို့ကား လူ ၁၀ ယောက်လျှင် တစ်ယောက်ပင် တူမီးသေနတ်ကို မကိုင်စွဲနိုင်ခဲ့ကြ။ မိုးတွင်းကာလ၌ ရာမူးပန်းဝါမှသည် ရန်ကုန်ထိ ခြောက်ရက်အတွင်း ခရီးပြင်းချီလာခဲ့ကြရသည်မို့ စစ်သည်တော်တို့ အလွန်ပင်နွမ်းလျနေကြ၏။ အဆိုးဆုံးသည်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိမိတို့မြန်မာများ အလွန်ပင် အထွတ်အမြတ်ထားသော မြတ်ဘုရားရွှေတိဂုံတည်ရှိရာ ကုန်းတော်ပေါ်၌ ရန်သူများက တပ်စွဲထားကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ လက်နက်ဖြင့် ပစ်ခတ်ဖို့ မဆိုထားဘိ ချိန်ရွယ်ရန်အတွက်ပင် လုံးဝမပြုချင်သော မြန်မာစစ်သည်တော်တို့အဖို့ အလွန်အကြပ်ရိုက်ခဲ့ကြ၏။ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလသည် အစစအရာရာကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်ပြီး ဓနဖြူအထိ ဆုတ်ခွာခဲ့ခဲ့သည်။ ပထမအင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ၏ အဆုံးသတ်ပုံနှင့် ရလဒ်ကို အထူးမဖော်ပြလိုတော့ပါ။

ပုဂံမင်းလက်ထက် ၁၈၅၂ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲ၌လည်း အောင်ပွဲရနယ်ချဲ့တပ်က ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ စဉ့်ကူးမင်း ခေါင်းငံ့လောင်းတော်ကြီးကို စစ်အောင်နိုင်ခြင်း ဆုလာဘ်အဖြစ် သင်္ဘောဖြင့် သယ်ယူသွားခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှာပင် ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ရေထဲသို့ လိမ့်ကျသွားခဲ့ရသည်။ ခေတ်မီတိုးတက်သည်ဆိုသော သူတို့၏အင်ဂျင်နီယာများက အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြပါသော်လည်း ပြန်ဆယ်၍မရခဲ့။ သို့နှင့်သည်အတိုင်းပင် ထားခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ မြန်မာတို့က မိမိတို့ ပြန်ဆယ်ယူ၍ရနိုင်လျှင် မူလနေရာ၌ ပြန်လည်ထားရှိပူဇော်ခွင့်ပြုရန် သက်ဆိုင်ရာအစိုးရကို လျှောက်ထားခဲ့ကြ၏။ "ဝါတို့ရဲ့ ခေတ်မီပညာရှင်တွေတောင် မဆယ်ယူနိုင်

သေးတာ မင်းတို့လို တောသားတွေဆို ဝေလာဒေးပေါ်ဟု မြန်မာတွေအပေါ် အထင်အမြင်သေးသော နယ်ချဲ့အစိုးရက ခွင့်ပြုခဲ့၏။ မြန်မာတွေအဖို့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါမူဝါဒထားအဟုန်၏ အပြင်းအထန် စေ့ဆော်မှု၊ ဒီရေအတက်အကျကို အသုံးချ တတ်သော ရိုးရာနည်းပညာ၏ စွမ်းဆောင်နိုင်မှု၊ မိမိတို့၏ ကာယနှင့် ဉာဏစွမ်းအားကို အပြည့်အဝ အသုံးချခဲ့မှုတို့ကြောင့် စဉ်းကူးမင်းခေါင်းလောင်းတော်ကြီးသည် မူလနေရာမှန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနိုင်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်သည် ငွေကာတို့ လက်ထက်မှစ၍ ရွှေတိဂုံနှင့်ပတ်သက်သော နိုင်ငံခြားသားများရေးသားသည့် အစောဆုံးမှတ်တမ်းများကို ရှာဖွေခဲ့ရာ ပထမဦးဆုံး 'Burma' အမည်ရှိ စာအုပ်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ ထိုစာအုပ်ကို ပြုစုသူတို့မှာ 'Max နှင့် Bertha Ferrar' တို့ဖြစ်ကြပြီး ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် လန်ဒန်၌ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ရရှိသော စာအုပ်မှာ ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော မူရင်းစာအုပ်ဖြစ်ပြီး ထိုစာအုပ်ထဲ၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ ကျိုင်းတုံဘက်မှ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ ဘုရားဖူးလာလေ့ရှိကြပုံအကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုတွေ့ရှိရ၏။

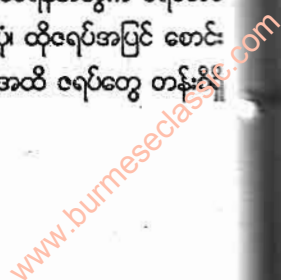
ဒုတိယတွေ့ရှိရသော စာအုပ်မှာ 'The Burma' ဖြစ်၏။ ရေးသားပြုစုသူမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိ စာရေးဆရာ "Sir Janes George Scott" ကလောင်အမည် "ရွှေရိုး" (Shway Yoe) ဖြစ်၏။ ၁၈၈၂ ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြုစု ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်ဖတ်ရှုရသော စာအုပ်မှာ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် နော်တန်စာကြည့်တိုက်၌ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်၏။ ထိုစာအုပ်၏ အခန်း ၁၅ ၌ မြန်မာပြည်ရှိ စေတီပုထိုးများအကြောင်း အကျယ်တဝင့် ရေးသားဖော်ပြထားရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်အကြောင်းကိုလည်း အထူးတလည် ရေးသားတင်ပြထား၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်သည် အင်ဒိုချိုင်းနားရှိ ဘုရားဖူးရန်နေရာများအနက် ကြည်ညိုအလေးအထားခံရဆုံး နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ အရောက်အပေါက်အများဆုံး နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ဖော်ညွှန်းထားသည်။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသွားပြီဖြစ်သော ဘုရားလေးဆူတို့၏

ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဤဘုရား၏ ဌာပနာတိုက်ထဲတွင် ရှိသည့်အကြောင်း၊ မတ်လ(တပေါင်းလ) ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပသည့်အခါ မြန်မာ့နယ်စွန်နယ်ဖျားဒေသမှ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်တွေသာမက ကမ္ဘောဒီးယား၊ ထိုင်းနှင့် ကိုရီးယားနိုင်ငံတို့မှ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ကြပုံအကြောင်းများကိုလည်း တင်ပြထား၏။

ရွှေရိုး၏ ထူးခြားသောတင်ပြချက်တစ်ခုမှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ သက်တမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်သည်။ ဤစေတီတော်ကြီးကို ဘီစီ ၅၈၈ တွင် တည်ထားခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း အခြားပွင့်တော်မူပြီး ဘုရားတို့၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ ရှိနေသည်ဆိုခြင်းတို့ကြောင့် ယင်းကာလထက် ပင်စောနိုင်သည်ဟု ရွှေရိုးကောက်ချက်ချထား၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျောက်စာမှတ်တမ်းအပါအဝင် ခိုင်မာသော အထောက်အထားတို့ကို ဘုရင်မ ရှင်စောပုလက်ထက်တွင်မှ စတင်တွေ့ရှိခဲ့ရသော်လည်း ယင်းစေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ရှင်စောပုလက်ထက်မတိုင်မီ နှစ်ပရံရွှေဒပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ကတည်းက ရှိနေခဲ့သဖြင့် စေတီတော်၏ သက်တမ်းကို အတိအကျသိရှိနိုင်ရန်မှာ ခက်ခဲလှပါကြောင်း ရွှေရိုးက ဖော်ပြထား၏။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ထီးတော်အသစ်တင်ရန် ဗြိတိသျှအစိုးရက ထီးတော်အသစ်တင်ခွင့်ပြုခဲ့ရန်နှင့် ထိုထီးတော်၏ တန်ဖိုးမှာ ဗြိတိသျှသုံးငွေ ပေါင် ၅၀၀၀ ထက်မနည်းကြောင်း၊ ထိုထီးတော်အသစ်ကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး လုပ်အားကိုမူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာတွေက စေတနာ့ဝန်ထမ်း အလှူပြုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။

ရွှေရိုး၏ စာအုပ်ထဲတွင် ၁၈၇၅ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်(သူ မြန်မာပြည်ရောက်ရှိခဲ့ချိန်)က ရွှေတိဂုံကုန်းတော်၏ အနေအထားနှင့် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အသွင်အပြင်မုခ်နှင့် စောင်းတန်းတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံ စသည်တို့ကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထား၏။ ကုန်းတော်ခြေရင်း၌ ထိုင်းဘုရင်က သူတိုင်းပြည်မှ ဘုရားဖူးများလာလှူငှါ နားခိုနေနိုင်ကြစေရန်အတွက် ဇရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားရှိပုံ၊ ထိုဇရပ်အပြင် စောင်းတန်းတစ်လျှောက် ဘုရားရင်ပြင်နားအထိ ဇရပ်တွေ တန်းတို

နေကြပုံ တပေါင်းလဘုရားပွဲတော်၌ စောင်းတန်း၊ စင်္ကြံ၊ ရေပ် တို့၌ လူတွေ ပြည့်သိပ်ကျပ်ညပ်နေလေအောင် စည်ကားလှ ပုံတို့ကိုလည်း ရွှေရိုးက တင်ပြဖော်ညွှန်းထား၏။

ကျွန်တော် နောက်ဆုံးတင်ပြလိုသော စာအုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး စာရေးဆရာ "Norman Lawis" ရေးသား သော "Golden Earth" ဖြစ်၏။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ထိုစာအုပ် ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ စာရေးဆရာသည် အရေးကြီး လှသော အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ၁၉၅၁ ခု နှစ်ဦးတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့စာအုပ်၏ အခန်း ၂၂ တွင် "The Shweda gon" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သူ့ရောက် ရှိတွေ့ရှိခဲ့စားမိခဲ့သော ရွှေတိဂုံအကြောင်းကို တင်ပြထား၏။ သူသည် ၁၁ပေါင်းလ ရွှေတိဂုံဘုရားပွဲတော် ကျင်းပချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်ရာ ပွဲတော်၏ အဓိကနေ့ကြီးဖြစ် သော တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ သွားရောက် ခဲ့၏။ ရွှေတိဂုံစေတီ၏ နေ့မြင်ကွင်းရော ညမြင်ကွင်းကိုပါ အားပါးတရ လေ့လာခဲ့၏။ ခံစားခဲ့၏။ သူက ရွှေတိဂုံသည် ရန်ကုန်မြို့တော်၏ နှလုံးသားနှင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာ သာဝင်တို့၏ ကမ္ဘာလောကအတွက် ဘုရားဖူးရန် အဓိက အခေါင်အချုပ်နေရာ ဖြစ်သည်ဟု သူက လွှမ်းထား၊ ညွှန်းထား၏။ သူ့ရောက်ရှိသွားချိန် နံနက်စောစောပိုင်းမှာပင် ဘုရားဖူးတို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ဂျစ်ကားတန်းကြီးက ရှည်လျားများပြားလှပုံ၊ ရှင်လောင်းလှည့်သော ဂျစ်ကားများ ကိုလည်း တွေ့ရှိရပုံ၊ မှခဲဦးမှသည် စောင်းတန်းတစ်လျှောက် ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လျက်ရှိကြသူ လူတန်းကြီး တွေက တိုးမပေါက်အောင် စည်ကားလှပုံ၊ ရင်ပြင်တော်ပေါ် ၌ စေတီတော်ကြီးနှင့်တကွ ဆင်းတုတော်၊ ရုပ်ပွားတော်များ ကို ဆွမ်း၊ ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူပူဇော်ကြပုံ၊ ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြပုံတို့ကို နေ့မြင်ကွင်းအနေဖြင့် တင်ပြထား၏။

ညမြင်ကွင်းအနေဖြင့် စေတီတော်ခြေရင်း (ယခု အနောက်ဘက်မှခဲနေရာ အနီးတစ်ဝိုက်)၌ ပြသသော ဗလာ အငြိမ့်ပွဲ၊ ရံသွင်းဇာတ်ပွဲ၊ မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဝှေ့နှင့် အစိုးရ ၏ ဌာနဆိုင်ရာ ပြပွဲပြခန်းများအကြောင်းကို သူ့ကြည့်ရှုခံစား မိသမျှ ဖော်ပြထား၏။ မီးရောင်အလွန်လင်းပြီး စပိကာသံတို့

ကျယ်လောင်သူ ညံ့လွန်းလှသော အငြိမ့်ပွဲကိုတော့ သူက သဘောကျပုံမပေါ်။ မိုးအလင်း ကပြသော ရံသွင်းဇာတ်ပွဲကို တော့ သူက ရှေ့ပိုင်း တစ်ခန်းနှစ်ခန်းမျှ ကြည့်သည်။ ကြိုက် နှစ်သက်ပုံရသည်။

ဌာနဆိုင်ရာ ပြပွဲပြခန်းများကို လိုက်လံကြည့်ရှုပြီး သူ့စိတ်ဝင်တစား တင်ပြထားသည်ကတော့ "အကျင့်ပျက် ဝန်ထမ်း ပပျောက်ရေး" ပြခန်းအကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုခေတ် က သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လိုင်စင်ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ဌာနများမှ အကျင့်ပျက် ဝန်ထမ်းအချို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း သိုးသိုးသန်သန် အပုပ်နံ့များ ထွက် နေပေရာ "အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်း ပပျောက်ရေးပြခန်း" ကို ရည် ရွယ်ချက်တစ်ရပ်ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။ မယားက လင်၏ ကုလားထိုင်လက်ရန်းပေါ်တွင် ကနွဲကလျ ထိုင်ပြီး အဂတိလိုက်စားရန်အတွက် လင်ကိုနားသွင်းနေပုံ၊ လင်က မယားစကားကိုနားထောင်ပြီး အဂတိလိုက်စားပုံ၊ အဂတိလိုက်စားသဖြင့် ထိုလင်မယား နေ့ချင်းညချင်း ကြီးပွား ချမ်းသာလာပုံ၊ အစာလွန်ကြူးသဖြင့် အစာမကြေရောဂါဖြင့် ထိုယောက်ျားသေဆုံးသွားရပုံ၊ သေပြီးနောက် ယမမင်းကြီးထံ ရောက်ရှိသွားပုံ၊ ယမမင်းက စစ်ဆေးသောအခါ ထို ယောက်ျားသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အဂတိလိုက်စားမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး မယားစကားကို နားယောင်မိ၍သာဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ့ကိုယ်တိုင်က စိတ်မပါခဲ့ကြောင်းကို တွေ့ရှိရပုံ၊ ထိုအခါ ယမမင်းက သူ့ကို ချက်ချင်းအပြစ်မပေးသေးဘဲ ငရဲပြည် တစ်ခွင် လိုက်လံပြသပုံ၊ အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်း အမျိုးအစား အလိုက် ငရဲခံနေကြရပုံ၊ ဆောက်လုပ်ရေးဌာနမှ အကျင့်ပျက် ဝန်ထမ်းများ လမ်းကြိုတိစက်ဖြင့် အကြိတ်ခံနေကြရပုံ၊ မီးရထားဌာနမှ အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်းများကို မီးရထားသံလမ်း သံချောင်းကြီးဖြင့် ကြိမ်ဒဏ်ရိုက်သလို ရိုက်နှက်နေပုံ၊ အကျင့် ပျက် သမဝါယမဝန်ထမ်းများ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ငွေခဲကို အရည် ကျိုပြီး လောင်းထည့်နေပုံတို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ နောက်ဆုံး ပြကွက်မှာ ထိုယောက်ျား၏ ငနီးမယားသည် လင်သေဆုံး သွားပြီးနောက် လင်သစ်တစ်ယောက်ယူကာ သူ့ရှာဖွေထား ခဲ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ခံစားနေပုံတို့ကို ပြသထား

သည်ဆို၏။ Normal Lewis သည် သူ၏ "Golden Earth" စာအုပ်ကို "ရွှေတိဂုံ" အခန်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထားကြောင်း စိတ်ဝင်စားစဖွယ် ဖတ်ရှုတွေ့ရှိရလေသည်။

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

Ref-

- ၁။ ဗိုလ်ဘရင် "မြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း"
- ၂။ Max & Bertha Fettarr; "Burma"
- ၃။ Shwe yoe; "The Burman"
- ၄။ Normal Lewis; "Golden Earth"

ရည်ညွှန်း

မြတ်ရွှေတိဂုံ ဓမ္မစာစောင်၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ အတွဲ(၁)၊ အမှတ်(၂)၊ စာ-၂၉။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်များနှင့် ဆင်းတုတော်များ၊ တန်ဆောင်းများ၏ စာရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။		
၁။	စေတီပေါင်း	၃၃၈ ဆူ
၂။	ဆင်းတုတော်ပေါင်း	၁၆၆၂ ဆူ
၃။	အာရုံခံတန်ဆောင်း	၄ ခု
၄။	စောင်းတန်းကြီးများ	၄ သွယ်
၅။	တန်ဆောင်းများ	၇၂ ခု
၆။	ကြေးခေါင်းလောင်းများ	၃၁ လုံး
၇။	ပန်းအိုး၊ ပန်းခိုင်များ	၄၄ လုံး
၈။	ပြိုဟ်တိုင်များ	၁၂ ခု
၉။	တံခွန်တိုင်များ	၉ ဝိုင်
၁၀။	မီးမောင်းစင်များ	၃၅ ခု
၁၁။	ဓာတ်တိုင်များ	၆၈ တိုင်
၁၂။	ရေတိုင်ကိများ	၉ ခု
၁၃။	ရေချမ်းစင်	၆ ခု
၁၄။	ရွှေမျက်ကန်များ	၉ ခု
၁၅။	ပြတိုက်	၁ ခု

၁၆။	ပုဒ္ဒဝင်ပြခန်း	၁ ခု
၁၇။	ဂေါပကရုံး	၁ ခု
၁၈။	ဓာတ်လှေကား	၃ စင်း
၁၉။	စက်လှေကား	၁ စင်း

စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ပြပါစာရင်းမှာ ကုန်းတော်တစ်ဝိုက်ရှိ စာရင်းသာ ဖော်ပြပါသည်။ ဝတ္ထုကပြေအတွင်းမှ အဆောက်အအုံများ မပါပါ။

ပြတိုက်တွင် ပြသထားသော ရှေးအနုလက်ရာပစ္စည်းများ

၁။	ဆင်စွယ်နှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၂။	ငွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ငွေထည်ပစ္စည်းများ။
၃။	ကြေးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကြေးထည်ပစ္စည်းများ။
၄။	ပန်းဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ပန်းထည်ပစ္စည်းများ။
၅။	ကြိမ်နှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၆။	နီဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ယွန်းထည်ပစ္စည်းများ။
၇။	ဘော်နှင့်ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်များ။
၈။	ကြေးနီနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၉။	ကြွေနှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၀။	ကျောက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၁။	ရွှေနှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၂။	သစ်သားနှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၃။	မြေနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၄။	သစ်စေးသရီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများ။
၁၅။	ရွှေဒင်္ဂါးပြားများ။
၁၆။	ရှေးခေတ်အသုံးအဆောင် တံဆိပ်ပြားများ။
၁၇။	ငွေပြားကပ်ခိုင်း ဆုတံဆိပ်များ။
၁၈။	ဘော်ကြယ်ထည် ပစ္စည်းများ။
၁၉။	ရှေးခေတ်သုံး ဒင်္ဂါးပြားများ။
၂၀။	ရှေးခေတ်သုံး ပိုက်ဆံအကြွေစေ့ အမျိုးမျိုး စသည်ဖြင့် ပြတိုက်အတွင်းမှာ ပစ္စည်းအမျိုးပေါင်း ၂၉၇၉ မျိုး ပြသထားပါသည်။

ရွှေတိဂုံကုန်းမြေပေါ်မှ အောင်မြေသုံးနေရာ

ညွန့်မောင်ဦး

ယခု တင်ပြမည်ဖြစ်သော အောင်မြေနေရာများမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးသော နေရာတချို့ရှိသလို တချို့ နေရာများမှာ ကျွန်တော်ထက် အသက်ကြီးသောသူများ ပြောပြသည်တို့ကို မှတ်သား၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ အထူးမေတ္တာ ရပ်ခံလိုသည်မှာ ကျွန်တော်မြင်ခဲ့ရသော အောင်မြေ၏ ခုနစ် သက္ကရာဇ်များကို မှတ်မထားမိသည်မှာ ကျွန်တော်၏ ချို့ယွင်းချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအောင်မြေနေရာ

ထိုနေရာသည် တနင်္ဂနွေထောင့် ယခုထီးလော်ပုံစေတီသုံးဆူရှိသည့်အနက် ဘိုးဘိုးအောင်ဂူဘုရားရှေ့ရှိ ထီးတော်ပုံစေတီနေရာသည် ယခင်က အောင်မြေနေရာဖြစ်သည်။

တံခွန်တိုင်ကြီးတစ်တိုင်လည်း ရှိသည်။ ထိုအောင်မြေနေရာသည် တပင်ရွှေထီးမင်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထီးတော်ပုံစေတီများမှာ မင်းတုန်းမင်းကြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို ထီးတော်တင်စဉ်က ချထားသော ထီးတော်ပုံစေတီဖြစ်ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ်ဟု ကမ္မည်းထိုးထားပါသည်။

ယခု မင်းတုန်းမင်းကြီး တင်လှူသော ထီးတော်ကိုလည်း နိုင်ငံတော်ဘက်စုံဖြူပြင်ရေးအဖွဲ့မှ ထီးတော်ကြီးကို ငုံ့၍ စေတီတည်ပေးထားပါသည်။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ထီးတော်ပုံစေတီသုံးဆူ တစ်တန်းတည်းရှိရာ အစွန်ဆုံးမှ ထီးတော်ပုံစေတီမှာ ဆင်ဖြူရှင်မင်း၏ ထီးတော်ပုံစေတီဖြစ်ပါသည်။ အောင်မြေနေရာဟောင်း၏ အနောက်ဘက်မှာ ဘိုးဘိုးအောင်ဂူဘုရားနှင့် ကျော့ချင်းကပ် အနောက်ဘက်မှာ ကျားရုပ်နှင့် ခြင်္သေ့ရုပ်ရှေ့မှာ ခံထားသော ကျားခြင်္သေ့စေတီရှိသည်။ ထိုစေတီနှင့် တစ်တန်းတည်းမှာ ဓမ္မစေတီမင်း လှူခဲ့သော ဓမ္မစေတီဘုရားရှိပါသည်။ ဓမ္မစေတီရုပ်ပွားတော်မှာ ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟုဆို

ပြီး နေနေသည့် အချိန်တိုင်းလိုလို ဘုရားဖူးများ ပုတီးစိပ်အစိတ္တန်ဝင်နေကြပါသည်။

ရင်ပြင်တော်ကို မျက်နှာပြုထားသော ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရားမှာလည်း ပုတီးစိပ်သူများ များပြားလှပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီ ရင်ပြင်ပေါ်မှာ ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရားနှစ်ဆူ ရှိပါသည်။

တစ်ဆူမှာ ရင်ပြင်တော်နှင့်ကပ်လျက် သာသနဓမ္မရက္ခိတ တန်ဆောင်းလိုဏ်ဂူတွင်းမှာရှိပြီး အံ့ဖွယ်ကိုးဆူအနက် အမှတ်စဉ်(၅)မှာ ပါဝင်သော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအောင်မြေနေရာ

ထိုနေရာသို့ အင်္ဂါထောင့်ရှိ တံခွန်တိုင်မြင့်မြင့်ကြီးရှိသော နေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ တံခွန်တိုင်အနီးမှာ စတုသစ္စာပါရမီအသင်းတန်ဆောင်း ရှိပါသည်။ တန်ဆောင်းရှေ့မှနေရာသည် အောင်မြေနေရာဖြစ်သည်။ စတုသစ္စာပါရမီအသင်း တန်ဆောင်းသည် မြင့်မြင့်တည်ဆောက်ထား၍ တန်ဆောင်းပေါ်မှနေ၍ စေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရသည်မှာ အလွန်နီးလွန်း၍ ကြည့်ညိုဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

တန်ဆောင်း အတွင်းမှာလည်း ရုပ်ပွားတော်ကြီး ငါးဆူရှိရာ အလယ်မှ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ "အင်းပန်းပေါင်း" ဘုရား ဖြစ်ပြီး ရှေးထွက်ရုပ်ပေါက်ဆရာကြီးများ တည်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သေသေချာချာဖူးကြည့်ပါ ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်မှာ ကုန်းတော်ပေါ်မှာရှိသော ရုပ်ပွားတော်များနှင့် မတူ တစ်ဖွဲ့ထူးခြားနေပါသည်။ အင်္ဂါထောင့် အောင်မြေတံခွန်တိုင်မှာလည်း သေသေချာချာကြည့်ပါက တံခွန်တိုင် လိုဏ်ခေါင်းအတွင်းမှာ မတ်ရပ်ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ ပူဇော်ထားရှိရာ အလယ်မှရုပ်ပွားတော်မှာ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပါသည်။ အလွန် အချိုးအစားပြေပြစ်၍ ကြေးဖြင့်သွန်း

လောင်းထားပါသည်။

ဤအောင်မြေနေရာကို လွန်ခဲ့သည့် ၁၅ နှစ်လောက် အထိ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ပုတီးစိပ်ပြီး အောင်မြေနှင်းခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပါသေးသည်။

ထိုအောင်မြေနေရာကို စစ်ထွက်သူများနှင့်သော အောင်မြေဟု သိရပါသည်။ ဤအောင်မြေကို တချို့က ဘိုးတော်အောင်မြေ တချို့က မင်းတုန်းမင်းကြီးအောင်မြေဟု ဆိုကြပါသည်။

တတိယအောင်မြေနေရာ

ထိုနေရာမှာ ယခုဘုရားဖူးများ လာရောက်ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေကြသော ရာဟုထောင့်အောင်မြေနေရာဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မှာ လူသိများသော နေရာဖြစ်ပါသည်။ အချိန်တိုင်းလိုလို ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ ပြည့်နေသောနေရာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု အောင်မြေနေရာမှာ အထူးပြုလုပ်ထားသော နေရာဖြစ်၍ ကျယ်ပြန့်သည်။ အောင်မြေမျက်နှာမူရာအရပ်ကလည်း စေတီတော်ကြီးကို ရှင်းရှင်းကြီးဖူးမြင်ရသော နေရာဖြစ်၍ စေတီတော်ကြီးနှင့် အလွန်လိုက်ဖက်သောနေရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအောင်မြေနေရာသည် ကျွန်တော် ကျောင်းသားဘဝက အဂ္ဂိဥဒက ရေဂျာသော အသင်း၏နေရာဖြစ်ပါသည်။ ယခုအောင်မြေအနီးမှာရှိသော ချမ်းသာကြီးဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာလည်း အမိုးမရှိသေးပါ။ ယခင်က အောင်မြေနေရာနားမှာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားပုံစေတီ ရှိသည်ကိုလည်း မှတ်မိနေပါသည်။

ယခု အောင်မြေအကြောင်းကို သိလို၍ ကျွန်တော် မေးကြည့်ရာ မည်သူမျှ တိတိကျကျမပြောနိုင်ကြပါ။ ယခင်က ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်းတွင် ပါဝင်သော မောင်ကံ၏ ခရာရသေ့နေသော နေရာဟုသာ သိရပါသည်။

မောင်ကံနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ မောင်ကံ ရုပ်တုမရှိပါ။ တချို့က အရင်ဘယ်နားမှာရှိသည်ဟု ပြောဆိုနေကြပါသည်။ အမှန်ရှိသည်ကား ရွှေတိဂုံဘုရားနှင့် မနီးမဝေးမှာရှိသော ကမ္ဘာအေးဘုရားမှာသာ မောင်ကံရုပ်တုရှိပါသည်။ မောင်ကံနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်တမ်းတိတိကျကျမရှိပါ။

မောင်ကံမြေပျိုသည့်နေရာကိုပင် အမျိုးမျိုးပြောနေကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံအောင်မြေများအပြင် အာဇာနည်ကုန်း (ယခု သူရဲကောင်းဗိမာန်)နားမှာလည်း အောင်မြေတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုအောင်မြေနေရာသည် အာဇာနည်ကုန်းနှင့် ဘုရားငါးဆူကြားရှိ အလယ်ကုန်းကျောပေါ်တွင် သွပ်မိုးရုံကလေးနှင့် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ကျောက်စာတိုင်တစ်တိုင်လည်း စိုက်ထူထားပါသည်။ ထိုနေရာကို ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က ဖြတ်သွားဖြတ်လာပြုရင်း မြင်ရပါသည်။ ထို့နောက် မနီးမဝေးမှာ ဘာသာခြားများနေထိုင်ပြီး နွားများမွေး၍ ထိုကျောက်စာတိုင်ပျက်စီးသွားပါသည်။ ယခင်က အာဇာနည်ကုန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာမှာ ညောင်ပင်ကြီးများရှိပြီး ဘာသာခြားဘုရားကျောင်းရှိပါသည်။ ယခုအခါ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ သူရဲကောင်းဗိမာန်ကြီးဖြစ်လာပြီး သွေးဆေးကန်ကြီးလည်း ဖြစ်လာပါသည်။ သူရဲကောင်းဗိမာန်အဝင် သွေးဆေးကန်ဘေးနားမှ ပန်းခြံကြီးမှာ ယခုအခါ အလွန်အလွန် သာယာလာ၍ အပန်းဖြေသူများနှင့် စည်ကားနေပါသည်။

ရွှေတိဂုံဘုရားအနီးမှာ နေထိုင်၍ အသက် ၉၀ ခန့်ရှိသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ထိုအောင်မြေအကြောင်း သိလို၍ ကျွန်တော်မေးကြည့်ရာ ကျောက်စာဖတ်ဖူးသော်လည်း ဖဆပလအဖွဲ့မှပြုလုပ်ထားသော ကျောက်စာဖြစ်ကြောင်းသိရပါသည်။ ထိုအဘိုးကြီးမှာ အတော်ဗဟုသုတရှိသော အဘိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားဝန်းကျင်မှာနေထိုင်ပြီး ငယ်စဉ်က စာအုပ်ရောင်းသူဖြစ်၍ ကျွန်တော် သိချင်သည်များကို ပြောပြတတ်ပါသည်။

ဤစာစုမှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ပေါ်ရှိ အောင်မြေနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် မြင်ဖူး သိဖူး ကြားဖူးသည်များကိုသာ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တချို့အမှတ်အသားများမှာ ပျောက်ပျက်ကုန်ပြီး အသစ်အသစ်တို့ ဖြစ်လာကြပါသည်။

ညွန့်မောင်ဦး

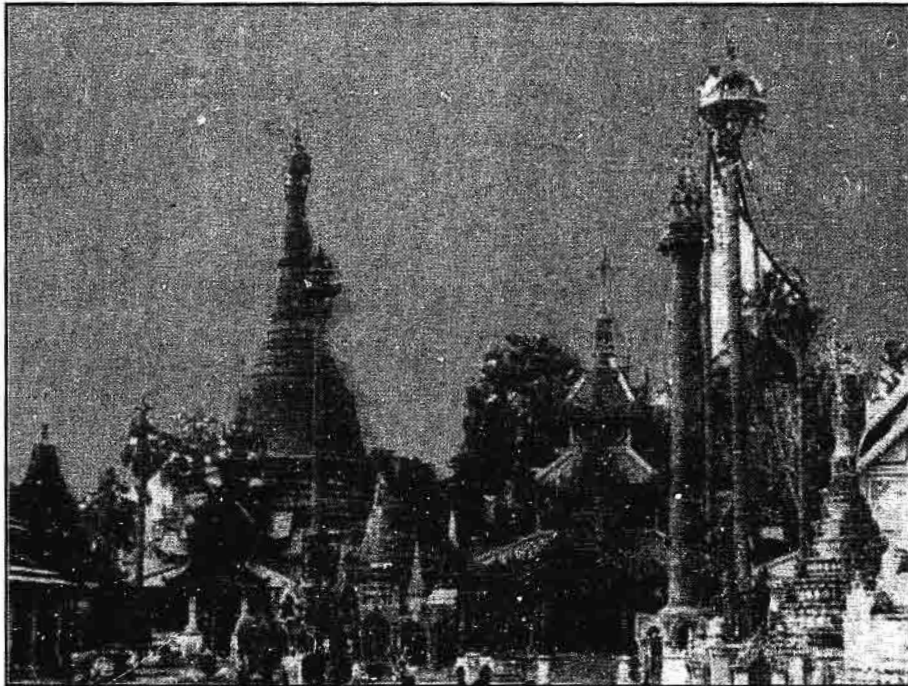
ရှည်ညွှန်း

“မြတ်ဘုရားရွှေတိဂုံနှင့် အံ့ဖွယ်နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး”
(ညွန့်မောင်ဦး) (၂၀၀၈ခုနှစ်၊ မေလ)
(စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၃၂၀၀၆၅၁၀၀၇)

ဆံတော်များကို ဌာပနာခြင်းမပြုမီ ဆေးကြောခဲ့သည်ဟု သမိုင်းတွင်ဆိုခဲ့သော ဆံတော်တွင်းဇုတ်ပြာသာဒ်
(၁၈၇၉ ခုနှစ် မတိုင်မီ)

တော်ကြီးစေတီတော်အား ရှေးကမြင်ရပုံ (သာယာဝတီမင်းခေါင်လောင်းတော်ကြီးတန်ဆောင်း၊ ဆင်ဖြူရှင်မင်း
လှမိန်းမဲ့သော ထီးတော်ပုံစေတီနှင့် ရှေးကျသော တံခွန်တိုင်များဖြင့် မြင်တွေ့ရသည်။)

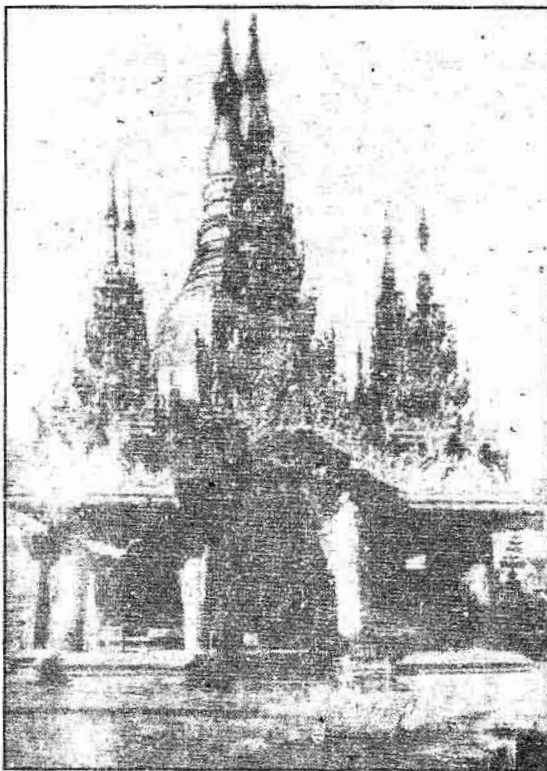
၆-၃-၁၉၃၁ နေ့
စေတီတော်ကြီး၊ မီးမခင်က
အနောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်း၊
မှန်ဦးတန်ဆောင်းနှင့်
ရင်ပြင်တော်ပန်းဆိုင်များ မြင်တွေ့ရပုံ

၆-၃-၁၉၃၁ နေ့က စေတီတော်ကြီး၊ မီးခခြင်းခံရစဉ်က အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းကြီးများ၊ မီးခွဲလောင်နေသည်ကို
မြင်ရပုံ (ဦးဒုတ်သတင်းစာမှ)

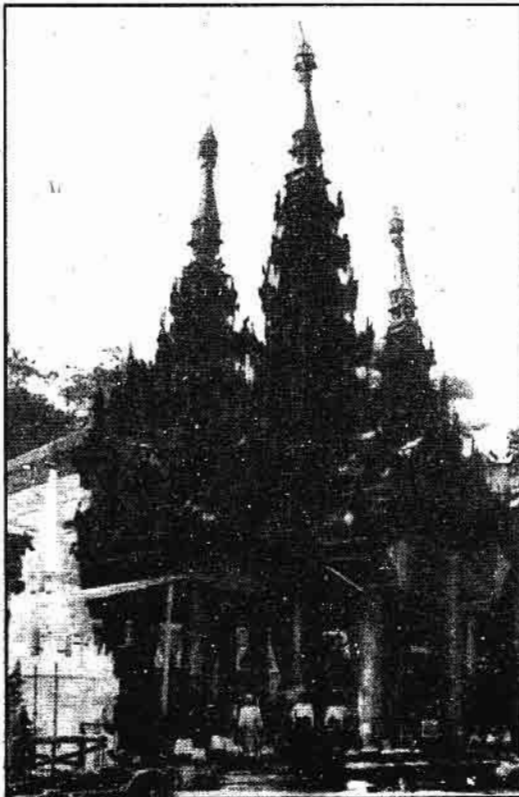
အရှေ့ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့် လက်ရာမြောက်လှလော တန်ဆောင်းကြီးများအား မီးမလောင်မီက မြင်တွေ့ရပုံ

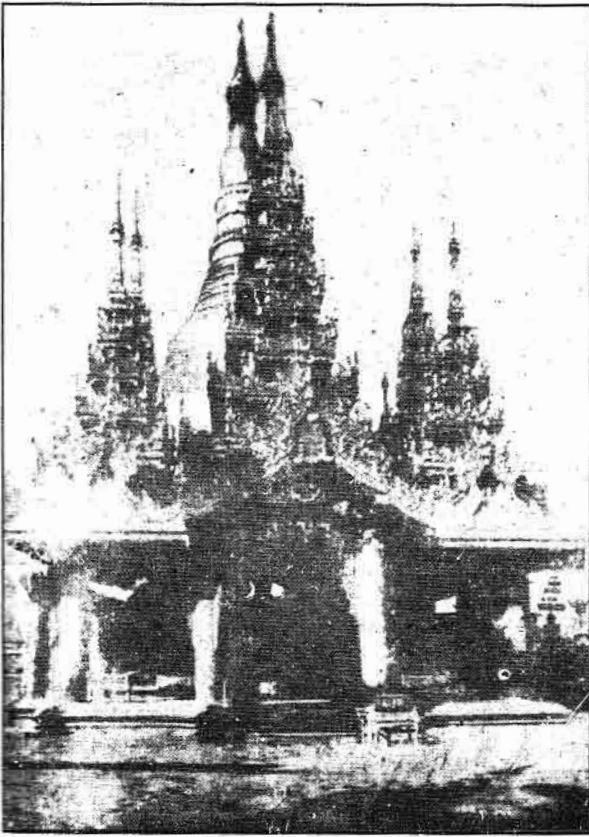
အရှေ့ဘက်အာရုံခံ၊ ဦးကုလားတန်ဆောင်းကြီးပုံ
(၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ ရက်နေ့
စေတီတော်ကြီးမီးခစဉ်
မီးလောင်ခံခဲ့ရပါသည်။)

ရင်ပြင်တော်အရှေ့မှန်ဦးတန်ဆောင်းညာဘက်ရှိ ဒေါ်လှမြော်တန်ဆောင်းကြီးပုံ
(၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ ရက်နေ့ စေတီတော်ကြီး မီးခတ်ကာ မီးလောင်ခံခဲ့ရပါသည်။)

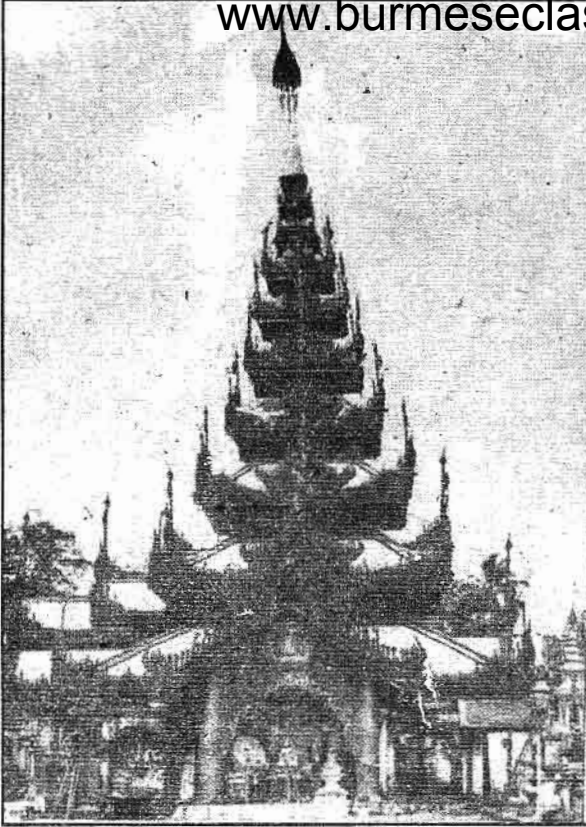
ဦးစံချိန်တန်ဆောင်းပုံ
(အမိုးဘုံဆင့်များမှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလတွင်
တိုက်ခတ်ခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့်
ပျက်စီးသွားလေပြီ။)

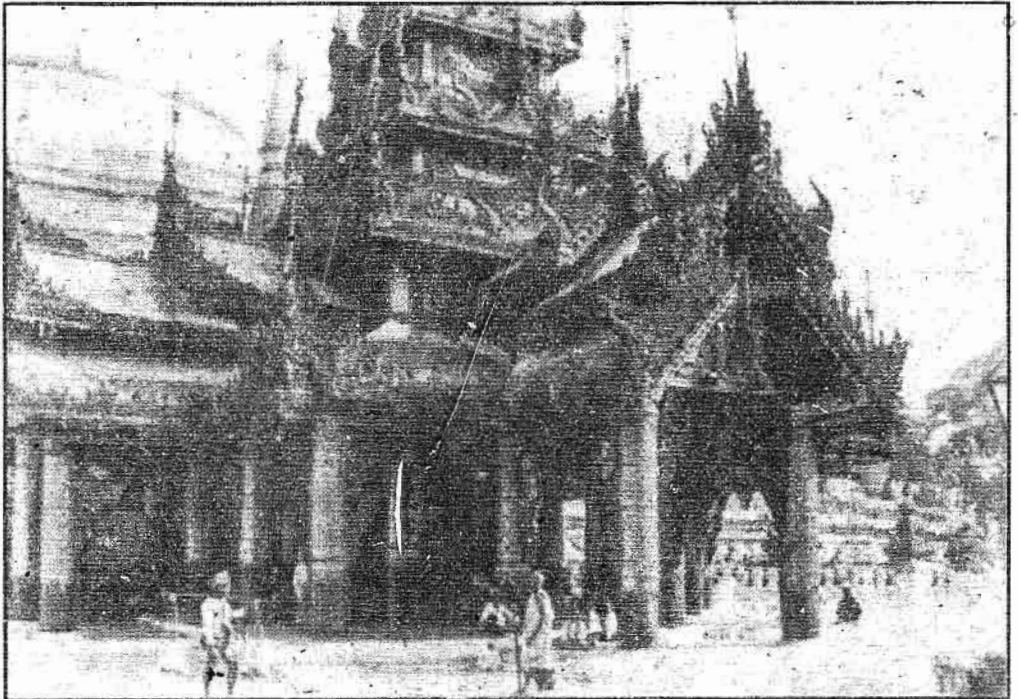
အရှေ့ဘက်အာရုံခံ၊ ဦးကုလားတန်ဆောင်းကြီးပုံ
(၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ ရက်နေ့
စေတီတော်ကြီးပီးခစဉ်
ပီးလောင်ခံခဲ့ရပါသည်။)

အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီး

ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဘရောင်၏လက်ရာဖြစ်သော
တောင်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်း
(၁၈၇၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်း)

မြောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီး
(မုခ်အထက်၌ မှန်စီရွှေချ သစ်သား နတ်သားနှင့် နတ်သမီးရုပ်ကြီးများကို မြင်တွေ့ရသည်။)

ကျိုက်ထီးရိုး ကက်ကင်း

ရွှေတိဂုံ ကက်ကင်း

မင်းသိင်္ခ

ကျွန်ုပ်သည် အနောက်တိုင်း၌ ဂျစ်ပစီဗေဒင်ဆရာများ အသုံးပြုခဲ့သည့် တဲရော့(ခေါ်)ကတ်ပြား ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်ချပ်ဖြင့် ဟောပြောရသော ဗေဒင်တစ်မျိုးကို စိတ်ဝင်စားသည့်အားလျော်စွာ လိုက်စားလာခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုတဲရော့ဗေဒင်မှာ သာမန်ကြည့်လျှင် လေးနက်မှု မရှိရုံမျှမက ရယ်စရာပင် ကောင်းလှတော့၏။ ဗေဒင်မေးသူက ထိုကတ်ပြားထုပ်ကလေးကို ဖဲချိုးသကဲ့သို့ ချိုး၏။ တဲရော့ဗေဒင်ဆရာက ကျန်ဖဲပုံအပေါ်ဆုံးမှ ဖဲချပ်ကိုလှန်၍ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဗေဒင်မှာ ပညာရပ်နှင့် မတူဘဲ ကံစမ်းမဲနှိုက်သကဲ့သို့သာ ရှိလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ပညာကို ပညာနှင့်တူအောင် လိုက်စားလိုသူတို့သည် တဲရော့ဖြင့် ဟောခြင်းကို များစွာစိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ကြာသောအခါ၌ ထိုတဲရော့ဗေဒင်ဖြင့် ဟောခဲ့သော ဟောချက်များသည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝအဖြစ်အပျက်များနှင့် လွန်စွာတိုက်ဆိုင်သည်ဟု ပြောလျှင်ပင် ထိုစကားသည် တဲရော့ဗေဒင်အား ရှုတ်ချသကဲ့သို့ ရှိပေတော့မည်။ တဲရော့ဗေဒင်၏ ဟောပြောချက်များသည် ကျွန်ုပ်၏ ငယ်ထိပ်ကို လက်ဖြင့်ပုတ်၍...

“ဟောဒီမှာ ဟောဒီလို ဖြစ်နေပြီတွေ့လား”

ဟု ပြောလိုက်သကဲ့သို့ မှန်ကန်လှကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် တွေ့လာရသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် ထိုတဲရော့ကို ထိတ်လန့်လာတော့၏။ ရိုသေလာတော့၏။ ထို့ကြောင့် တဲရော့ပညာကို အတော်အတန် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း လိုက်စားလာမိတော့၏။ ထိုသို့ လိုက်စားလာသောအခါကျမှပင် တဲရော့ပညာသည် ကျွန်ုပ်အား တစ်ခုပြီးတစ်ခု သင်ကြားလေတော့၏။

ပထမဦးဆုံး သင်ကြားသည်မှာ တဲရော့ပညာသည် ထွက်ရပ်ခရီးအား အတိအကျ ညွှန်ပြထားသော လမ်းညွှန်စာအုပ်ဖြစ်ကြောင်း သင်ကြားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တဲရော့တွင်ပါသော နံပါတ် ၉ ဖဲချပ်ဖြစ်သည့် ဟာမစ်ဆိုသော ရသေ့ပုံမှာ ဂန္ဓာရီထွက်ရန် နှိုးဆော်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တဲရော့တွင်ပါသော ဖူးဆိုသည့် ကတ်ပြားမှာ ဝိဇ္ဇာလမ်း၌ရှိသော အရူးစခန်းကို မျက်စပစ်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။ တဲရော့၏ နံပါတ် ၂၀ တွင် ဖော်ပြထားသော ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကတ်ပြားမှာ ဝိဇ္ဇာလမ်း၏ ပြည်တော်ဝင်စခန်းကို ညွှန်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။ နံပါတ် ၁၀ ကတ်ပြားဖြစ်သော ကံကြမ္မာရဟတ်ဘီး သင်္ကေတမှာ ထုံကူးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် တဲရော့ကတ်ပြားများကိုကြည့်၍ ထွက်ရပ်ကျင့်စဉ်များကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သို့သော် သဘောပေါက်ရုံနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်သည် မဟုတ်ပေ။ ကျင့်ရန်အပိုင်းကား လိုသေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် တဲရော့ကတ်ပြားများ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်မှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်များလည်း အကြိမ်ကြိမ် ဝင်ခဲ့ရ၏။ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်မြောက်သောအခါ၌ တဲရော့စနစ်အတိုင်း တောရိပ်တောင်ရိပ်တွင် တဲရော့ထုံကူးခြင်းနှင့် တဲရော့လူသားအဖြစ် ခံယူရန် ထုံအဆင့်တစ်ဆင့်ကို သတ်မှတ်ရန် အချိန်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လက်လှမ်းမီရာ တပည့်အချို့ကိုခေါ်၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဆီသို့ ဦးတည်၍ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ထိုတပည့်များမှာ-အထက်

ပန်းဆိုးတန်းလမ်း မှန်စီတိုက်တွင် ဗေဒင်ဟောနေသော ဆရာနန္ဒအောင်၊ ရွှေရှုခင်းတွင် မျက်လှည့်ပြနေသော မကျစ် ရှင်းဆရာနှင်းဦး(ခေါ်)ဆရာစိုးမိုးနိုင်၊ ဆရာကျော်ရင်ထွန်း (ခေါ်)ဆရာသက်နှင်းဆွေတို့နှင့်အတူ ခရီးထွက်လာခဲ့၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့်လေးဦးနှင့်အတူ အခြား အဖော်များလည်း ပါသေး၏။

အခြားအဖော်များမှာ ရန်ကုန်စာပေနှင့် ဘုရားဖူး အဖွဲ့မှ ဦးလှညွန့်၊ ဒေါ်အေးအေးခိုင်၊ ရုပ်ရှင်မျက်မှန်မဂ္ဂဇင်း တိုက်မှ ဆရာမ ဒေါ်ရွှေယမင်းဦးတို့ ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားဖူးရန်သက်သက်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့် လေးဦးမှာ တဲရော့ထုံအတွက် တောရိပ်တောင်ရိပ်များခိုရန် ရည်ရွယ်ချက်များ ပါလာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်ကုန်ဘုရား ဖူးယာဉ် ဦးလှညွန့်မှ စီစဉ်ပေးသော ကားဖြင့်ပင် ကင်ပွန်း စခန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေ၏။

ကင်ပွန်းစခန်းတွင် ရွှေမြိုင်စိန် စားသောက်ဆိုင်၌ ထမင်းစား၍ ခေတ္တနားနေ၏။ ထို့နောက် မော်တော်ကားဖြင့် ရသေ့တောင်သို့ တက်ကြလေ၏။ လမ်းတွင် အရိပ်အာဝါသ ကောင်း၍ ရေတံခွန်ငယ်ရှိသောနေရာ၌ ရပ်ပြီးလျှင် တဲရော့ မန္တန်များကို ဆို၍ ဆရာတပည့်လေးဦး တဲရော့ထုံကူးကြ လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဆရာနန္ဒအောင်က...

“ဆရာကြီးရေ တချို့သူတွေကတော့ ကျိုက်ထီးရိုး သုံးခေါက်တက်ရင် သူဌေးဖြစ်တယ်လို့ အယူအဆ ရှိကြ တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က...

“အထမ်းသမားတွေဟာ တစ်နေ့ လေးခေါက် လောက် တက်နေတာပဲ၊ သူတို့ကတော့ သူဌေးဖြစ်တယ် မကြားမိပါလား”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆရာနန္ဒအောင်က ရယ်လေ ၏။ ထိုအခါ ရန်ကုန်ဘုရားဖူးယာဉ်မှ ဦးလှညွန့်က...

“ကျွန်တော်တို့ တရုတ်တွေမှာလည်း အဲဒီစကားမျိုး ကြားဖူးတယ် ဆရာ၊ အခု ဆရာပြောသလိုပဲ ကျွန်တော်က

လည်း ဘုရားဖူးကားတွေ ထောင်ထားလေတော့ တစ်နှစ် တစ်နှစ်မှာ ခရီးသည်တွေနဲ့အတူ ကျိုက်ထီးရိုးတက်တာ ဆယ်ခေါက်လောက်ရှိတယ်။ ဒီတော့ ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ဒရိုင်ဘာတွေ၊ စပယ်ယာတွေရော ချမ်းသာသင့်နေ ပြီ၊ အဲဒီစကားကို ကျွန်တော်တို့က ယုံရမှာလား၊ မယုံရဘူး လား၊ ဆရာအနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ ပြောစမ်းပါ”

ဟု မေးလေတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ငါတို့ငယ်ငယ်တုန်းက ကန်တော်ကြီးနားမှာရှိတဲ့ အထက်တန်းကျောင်းတစ်ခုမှာ ကျောင်းတက်ရတယ်ကွာ၊ မနက် ငါတို့ကျောင်းသွားတဲ့အခါမှာ ငါတို့ရပ်ကွက်နဲ့ အလွန် နီးတဲ့ အရိုးကုန်းဆိုတဲ့ ရပ်ကွက်က ဦးဘသိန်း ဆိုတဲ့လူကြီး လည်း ငါတို့နဲ့အတူ ကျောင်းကို လိုက်လာလေ့ရှိတယ်။ သူက ငါတို့ကျောင်းက ခန့်ထားတဲ့ ဒရပ်မဲကြီးကွ၊ ငါတို့ဟာ နေ့တိုင်း ကျောင်းသွားကြတယ်ကွ၊ ဦးဘသိန်းကြီးလည်း ငါတို့နဲ့အတူ ကျောင်းသွားတာပဲ။ ငါတို့က စာတွေတတ်လာ တယ်ကွ၊ ဦးဘသိန်းကြီးက ဘာမှတတ်မလာဘူးကွ၊ ကျောင်းသွားတိုင်း စာတတ်လာမယ်ဆိုရင် ဦးဘသိန်းကြီး လည်း စာတတ်လာရမှာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ဦးဘသိန်းကြီးက ဒရပ်မဲလုပ်ဖို့သွားတာ၊ ငါတို့က စာသင်ဖို့ သွားတာ၊ သွားတာ ချင်းတူပေမယ့် ရည်ရွယ်ချက်ချင်း ကွာတယ်လေကွာ၊ ငါတို့ သာ အတန်းတွေအောင်ပြီး ကျောင်းထွက်လာခဲ့တယ်၊ ဦးဘ သိန်းကြီးက အခုထိ စာမတတ်သေးဘူးကွ။ အဲဒီလိုပေါ့ကွာ ကျိုက်ထီးရိုး သုံးခေါက်တက်ရင် သူဌေးဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကား ငါလည်း ငယ်ငယ်က ကြားဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦးဘသိန်းလို ရည်ရွယ်ချက်မျိုးတွေနဲ့ တက်နေရင်တော့ ဘာထူးမှာလဲကွယ့်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆရာနန္ဒအောင်က...

“ဒီလိုဆိုရင် နည်းစနစ်မှန်မှန်နဲ့ သွားနေရင် သုံးခေါက်ဆိုရင် ထူးရမှာပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ထူးတဲ့နည်း ရှိရမှာပေါ့ ဟုတ်လား ဆရာ”

ဟု မေးလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်က...

“ဒီမှာ ဆရာလေး နန္ဒအောင်၊ သုံးခေါက်ဆိုတာ များပါတယ်။ တကယ့်ကို သူ့စနစ်နဲ့သူတက်မယ်ဆိုရင် ကျိုက်ထီးရိုးဟာ တစ်ခေါက်တည်းနဲ့ ထူးနိုင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မဂျစ်ရှင်းဆရာနင်းဦးက...

“ဒီလိုနည်းကောင်းလမ်းကောင်း ရှိရင်လည်း ပြောပြပါဦး ဆရာ”

ဟု စိတ်အားထက်သန်စွာ မေးလိုက်လေတော့၏။

“တို့ငယ်ငယ်တုန်းက အိမ်နားမှာ မဟာပညာဗလ ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်ကွ။ အဲဒီဆရာကြီးကို တချို့ကလည်း အကြားအမြင် ရတယ်လို့ ပြောတယ်။ တချို့ကလည်း အကြားအမြင် ရတာမဟုတ်ဘူး။ ဗေဒင်တတ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ မနောပိုင်တာတဲ့။ အဲဒီမနောပိုင်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ မမေးနဲ့။ ငါလည်း မသိဘူး။ ငါက အဲဒီတုန်းက သူ့သားတွေနဲ့ ကစားဖက်ကွ။ အဲဒီဆရာကြီးက သိပ်သဘောကောင်းတာ။ တို့တစ်တွေ ကစားတာကလည်း ငြိမ်ငြိမ် ဆိမ်ဆိမ် ကစားတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဖြောင်းဆန်အောင် ကစားတာ။ သူ့အိမ်ပေါ် တက်ပြေးလိုက်။ အောက်ဆင်းပြေးလိုက်နဲ့ ဆူညံနေတာ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှ ငါတို့ကို ဆူလားကြိမ်းလား မလုပ်ဘူးကွ။ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့ကွ။ သူ့ဆီကို ဧည့်သည်တွေဘာတွေ လာရင်တော့ ငါတို့ကို ကိုယ်ရှိန် သတ်ပေးရတယ်။ ဧည့်သည်တွေအတွက် ရေခွေးဖန်းတွေ၊ ဘွမ်းအစ်တွေ၊ ဆေးလိပ်တွေ ချပေးရတယ်။ ဧည့်သည်က လိမ္မော်သီးတို့ ကိတ်မုန့်တို့ အဲဒီဆရာကြီးကို လှူသွားရင် ဆရာကြီး ပညာဗလ မစားရသေးဘူး။ သူ့သားတွေနဲ့ တို့က အရင်ယူစားတော့တာပါပဲ။ ယူစားရင်လည်း အေးအေးဆေးဆေး စားတာမဟုတ်ဘူး။ လှယက်စားတာ။ အဲဒီအခါမှာ ဆရာကြီးက စိတ်မဆိုးဘဲ တဟားဟား ရယ်တော့တာပါပဲ။ နယ်ပြီးတော့ မင်းတို့ကောင်တွေကတော့ကွ။ ပုပ္ပားတောင် ဆျာကတွေကျနေတာပဲလို့ ပြောလေ့ရှိတယ်ကွ။ တစ်နေ့ သူ့ဆီကို တရုတ်မိသားစုတစ်စု ရောက်လာတယ်ကွ။ အဲဒီတရုတ်နာမည်ကို ငါကောင်းကောင်းမှတ်မိသေးတယ်

ကွ။ စိန်လျှံတဲ့။ အဲဒီတရုတ်စိန်လျှံက မနက်ဖြန်ကို သူ ကျိုက်ထီးရိုး တက်မယ်တဲ့။ သူတက်ပြီးတာ နှစ်ခေါက်ရှိပြီတဲ့။ သုံးခေါက်ပြည့်ရင် သူ ထောင်ကဲဖြစ်မယ်တဲ့။ အဲဒါကို ဆရာကြီးကို ပြောနေတယ်။ အဲဒါကို ငါက စိတ်ဝင်စားလို့ အသာလေးကပ်ပြီး နားထောင်နေတယ်။ ငါနဲ့အတူ အခြား နှစ်ယောက်လည်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒီနှစ်ယောက်က ဘယ်သူတွေလဲဆိုတော့ ငါတို့နားက သီတာလမ်းဈေးကလေးမှာ ပစ္စည်းထမ်းတဲ့ ဖိုးသခွား ဆိုတဲ့ ကရင်လူပုတစ်ယောက်ရယ်။ ရေထမ်းတဲ့ ကိုတင်အေး ဆိုတဲ့လူရယ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ နှစ်ယောက်က လူကြီးတွေပေါ့ကွ။ ငါကတော့ ကလေးပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဆရာနန္ဒအောင်က-

“ဆက်ပြီးပြောပါဦး။ အဲဒီတရုတ် စိန်လျှံက ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား သုံးခေါက်တက်ရင် ထောင်ကဲဖြစ်မယ် ဆိုတော့ မဟာပညာဗလကြီးက ဘာဆက်ပြောလဲ ဆရာကြီး”

ဟု မေးလေ၏။

“အဲဒီတော့ ဆရာကြီး မဟာပညာဗလက မင်းတို့ တရုတ်လူမျိုး တော်တော်များများဟာ အဲဒီလိုပဲ ယုံကြည်ကြတယ်ဆိုတာ ငါလည်း ကြားဖူးတယ်ကွ။ သုံးခေါက်တက်ပြီး မင်းပြောသလို ထောင်ကဲပေါ့ကွ။ မြန်မာလိုတော့ သူဌေးပေါ့။ ဖြစ်သွားတဲ့ တရုတ်နှစ်ယောက်လည်း တွေ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတရုတ်နှစ်ယောက်ဟာ အစက အတော်မွဲတယ်ကွ။ ကုန်စုံဆိုင်လေး ချောက်တီးချောက်ချက် ရောင်းနေရတာ။ နောက်တော့ ထွန်းထွန်းကားကား ဖြစ်သွားတယ်။ သူတို့ပြောတော့ ကျိုက်ထီးရိုး သုံးခေါက်တက်လို့လို့ ပြောတာပဲ။ ငါလည်း အတော်စိတ်ဝင်စားမိတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို ငါက လူတစ်ယောက်ကို ပြောပြမိတယ်။ အဲဒီတော့ ငါ့ကို ဘာပြန်ပြောသလဲဆိုတော့ အဲဒီတရုတ်နှစ်ယောက်ဟာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးရင်းနဲ့ ဘိန်းကုန်ကူးတဲ့ ဘိန်းတရုတ်တွေနဲ့ သွားပြီးဆက်မိတာ။ ဘိန်းဘယ်လိုချပေးရမယ်ဆိုတာ ဟိုက ညွှန်ကြားချက်တွေပေးပြီး ဒီနှစ်ကောင်ကို ဘိန်းချခိုင်းတာဖြစ်မယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာသွားတာဖြစ်မယ်လို့

ပြောတယ်။ အဲဒီလိုလည်း ဆရာကြီးပညာဗလလည်း ပြော
လိုက်ရော တရုတ်စိန်လျှံက အဲဒီလူပြောတာ လုံးဝမဟုတ်ဘူး။
အဲဒီလူတော့ ငရဲပြည်ရောက်မယ့်သူပဲ။ တရုတ်ချမ်းသာရင်
ဘိန်းချတယ်ချည်း ထင်နေကြတာ။ တရုတ်လောက် အလုပ်
ကြိုးစားတာ ရှိမလား။ တရုတ်လောက် အရောင်းအဝယ်
နားလည်တာ ရှိမလား။ ဒါဟာ သက်သက် တရုတ်လူမျိုးကို
စော်ကားတာ။ ကျွန်တော့်နားမှာသာ ဒီလူရှိရင် ဝက်သားခတ်
တဲ့စားနဲ့ သွားခတ်မိမလား မဆိုနိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။
အဲဒီလိုလည်း ပြောလိုက်ရော ဆရာကြီးပညာဗလဟာ
သဘောကျလွန်းလို့ ရယ်လိုက်တာ မျက်ရည်များတောင်
ထွက်တာ ငါတွေ့တယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏စကားကို
စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသော ဆရာနှင့်ဦးက...

“ပြောပါ ဆရာရဲ့၊ နည်းကောင်းလမ်းကောင်းလေး
ပြောစမ်းပါ”

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“မင်းတို့ကို တစ်ခုပြောပြရဦးမယ်ကွ။ ဆရာကြီး
ပညာဗလ ဆိုတဲ့သူက အလုပ်လုပ်ရင် သိပ်ပြီးသေချာတဲ့
လူကြီးကွ။ ကျိုက်ထီးရိုးတက်ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူဟာ
ပြည့်စုံအောင် လေ့လာတော့တာပဲဟေ့။ သူကိုယ်တိုင်
ခြေလျင်တက်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာ
တယ် မှတ်သားထားတယ်။ ပြီးတော့ အထမ်းနဲ့ တက်ကြည့်
တယ်။ ကျိုက်ထီးရိုးအစ ကင်ပွန်းစခန်းကနေပြီး ကျိုက်ထီးရိုး
တောင်ပေါ်ရောက်လို့ ဘုရားဖူးပြီး ကင်ပွန်းစခန်းကို ပြန်
ရောက်တဲ့အထိ ချွေချွေတာတာ သုံးစွဲသွားရင် ဘယ်လောက်
ကုန်တယ်ဆိုတာ စာရင်းလုပ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါ
လမ်းမှာတွေ့တဲ့ဆိုင်တိုင်း တစ်ဆိုင်ဝင် တစ်ဆိုင်ထွက်
ဖျော်ရည်သောက်လိုက်။ စားစရာရှိတာ ဝင်စားလိုက်။ အေး
အေးဆေးဆေး ဖောဖောသီသီ သုံးသွားရင် ဘယ်လောက်
ကုန်တယ်ဆိုတာလည်း စာရင်းလုပ်တယ်။ အဲဒီခရီးမှာ
ဘယ်လိုဟင်းနဲ့စားရင် ဘယ်လောက်ကုန်တယ်ဆိုတာလည်း

စာရင်းလုပ်တယ်။ ဘယ်လမှာ ဘယ်လောက်အေးတယ်
ဆိုတာလည်း သူက ပြဒါးတိုင်တွေဘာတွေနဲ့ မှတ်တယ်ကွ။
အနွေးထည် ဘယ်လိုဟာမျိုးတွေ ယူသွားရင် တောင်ပေါ်မှာ
နေနိုင်တယ် ဆိုတာကိုလည်း သူက သေသေချာချာ လေ့လာ
တယ်ကွ။ အတိုချုပ်ပြောရရင်တော့ အဲဒီအဘိုးကြီးဟာ
ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အသေးစိတ်
လေ့လာတော့တာပဲဟေ့။ မော်တော်ကားနဲ့လည်း သွားကြည့်
တယ်။ မီးရထားနဲ့လည်း သွားကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ သူ
တပည့်တွေကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး လွှတ်တော့တာပဲဟေ့။
လွှတ်တာလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နည်းစနစ်ချင်း
မတူဘူး။ သူက ဗေဒင်နဲ့ တွက်ချက်ပြီး လွှတ်တာကွ။
ဘယ်နှခုနှစ်မွေးတဲ့ ဘာရက်သားဆိုရင် ဘုရားမှာ ဘယ်ပန်း
လှူရမယ် ဆိုတာကအစ အသေးစိတ် တွက်ချက်ပြီး လွှတ်
တော့တာပဲ။ အဲဒီလိုလွှတ်တဲ့သူတွေရဲ့ ဘဝကိုလည်း သူက
မှတ်တမ်းတင်ထားတယ်။ ခုခေတ်စကားနဲ့ပြောရင် ရီဆော်ချီ
လုပ်တယ်ပေါ့ကွာ။ အဘိုးကြီးဟာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး
ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခုနစ်နှစ်လုံးလုံး အသေးစိတ် သုတေသန
လုပ်ခဲ့တယ်။ ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ။ ဘုရားဖူးက ပြန်လာပြီး
ခရီးပန်းမယ်။ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ နာမည်ဆိုရင်တောင်
ဘယ်လောက်ဆေးသောက်ရမယ်ဆိုတာအထိ သူက အသေး
စိတ် လေ့လာထားတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ရှည်လျားစွာပြောရာ ဆရာနဲ့
အောင်က...

“အဲဒီအဘိုးကြီးနည်းက တကယ်ကို အကျိုးရှိ
သလား ဆရာ”

ဟု မေးလေ၏။

“ဒီလိုကွ။ ဒီအဘိုးကြီး ပြောပြချက်အရ သူတပည့်
ခုနစ်ယောက်ဟာ သူပြောတဲ့နည်းအတိုင်း ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား
တက်ပြီးဖူးတာ တစ်ခေါက်တည်းနဲ့ စီးပွားတက်သွားတယ်။
တရုတ်လို ပြောရရင်တော့ ထောင်ကဲဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ။
အဲဒီလိုပြောဖူးတယ်။ သူကတော့ အဲဒီလူတွေရဲ့ နာမည်တွေ။

လိပ်စာတွေ အကျအန ပြောဖူးတာပေါ့**

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏တပည့် မျက်လှည့်ဆရာ မဂျစ်ရှင်းနှင်းဦးက...

အဲဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ ဆရာရယ်၊ ဆရာ ကြီး မဟာပညာဗလရဲ့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးနည်းကို ဆရာ ရလိုက်သလား

ဟု မေးလေ၏။

**တကယ်က မရလိုက်ဘူးကွ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆရာ ကြီးနဲ့ ငါတို့က ဆွေမျိုးလို ရင်းနှီးတာ၊ သူ့ရဲ့သားအကြီး ကိုသိန်းလှိုင် ဆိုတာက ငါ့အဖေဆီမှာ ပန်းချီပညာသင်တဲ့ ပန်းချီတပည့်ကွ၊ သူ့သားအငယ် မောင်စိန်လှိုင်က ငါတို့နဲ့ ကစားဖက် ရွယ်တူတွေကွ၊ အဘိုးကြီး သေပြီးမှ သူ့အိမ်က မှတ်စုစာအုပ်လေးတစ်အုပ် ရတယ်၊ အဲဒီစာအုပ်ရဲ့ အဖုံးပေါ် မှာ ခဲတံနီပြာနဲ့ ဟောဒီလို ရေးထားတယ်ကွ။

တစ်ခေါက်တည်း ဖူးရုံနှင့် ထောင်ကဲဖြစ်စေသော ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးနည်း

အဲဒီစာအုပ်ကို ငါ သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့် တယ်။ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ ရန်ကုန်ကနေ ကျိုက်ထီးရိုးကို သွားရတဲ့ ရထားခတွေ၊ မော်တော်ကားနဲ့သွားရင် မော်တော် ထားခတွေကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားတယ်။ ဘယ်လိုဟင်းနဲ့ စားရင် ဘယ်လောက်ကုန်ကျမယ် ဆိုတာကိုလည်း အသေး စိတ် ဖော်ပြထားတယ်။ ဘုရားပေါ်ကို ယူသွားရမယ့် အမွှေး တိုင်တွေ၊ ဖယောင်းတိုင်တွေကအစ စောင်တို့၊ အနွေးထည်တို့ စာရင်းတောင် ဖော်ပြထားသေးတယ်။ ပြီးတော့မှ ဘုရားဖူး နည်းရမယ့်သူရဲ့ သက္ကရာဇ်ကို (၇)နဲ့ စားခိုင်းတယ်။ အဲဒီလို (၇)နဲ့ စားခိုင်းပြီးတော့ (၁)ကြွင်းတဲ့ မွှေးသက္ကရာဇ်ပိုင်ရှင်က (၁)ကြွင်းတဲ့ မွှေးသက္ကရာဇ်အထိကို နေ့သားအလိုက် သွားမှာ ကပ်လျှူရမယ့် ပန်းတွေဘာတွေ အသေးစိတ်

ဖော်ပြထားတယ်**

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် အထက်ပန်းဆိုးတန်း လမ်းတွင် ဗေဒင်ဟောပြောနေသော ဆရာနန္ဒအောင်က...

ဒါ မဟာဘုတ်ပေါ့ ဆရာရဲ့၊ သက္ကရာဇ်ကို (၇)နဲ့ စားတယ်ဆိုတော့ ဒါဟာ တခြားဘာမှမဟုတ်ဘူး၊ မဟာဘုတ်တွက်နည်းပဲ၊ အဲဒီမဟာဘုတ်နဲ့ ဒီဆရာကြီးက ဘယ်လိုလုပ်ခိုင်းဦးမှာလဲ ဆရာကြီးရဲ့

ဟု ကျွန်ုပ်အား မေးလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

မင်းတို့ကို ငါက ဇယားလေးတစ်ခု ရေးပြမယ် ကွ၊ အဲဒါဟာ ငါလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီဆရာကြီး လုပ်သွားတာ၊ ငါက မှတ်မိနေလို့ ပြောပြမှာ၊ သူ့စနစ်က မင်းပြောတဲ့အတိုင်း မဟာဘုတ်ပဲ ဆိုကြပါစို့ကွ၊ မြန်မာမွှေး သက္ကရာဇ်ကို (၇)နဲ့ စားမယ်၊ အကြွင်းနဲ့ နေ့သားအလိုက် ဖော်ပြထားတဲ့ပန်းတွေကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှာ လျှူရမယ်ကွ

ဆရာနှင်းဦး၊ ဦးလှညွန့်နှင့် ဆရာနန္ဒအောင်တို့ သည် ကျွန်ုပ်ရေးပြသော ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတွင် လျှူရမည့် ပန်းဇယားကို ကြည့်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏ မှတ်စုများကိုထုတ်၍ ကူးယူကြလေ၏။ ထိုသို့ ကူးယူပြီးနောက် ဆရာနန္ဒအောင်က-

ဒါ လျှူရုံပဲလား ဆရာကြီး

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

**အဘိုးကြီးရဲ့ မှတ်စုထဲမှာ ရေးထားတာကွ၊ ကိုယ့်ရဲ့မွှေးနေရက်အရောက် ရင်ပြင်ပေါ်ကို တက်ရမယ်လို့ ဆိုတယ်၊ တနင်္ဂနွေသားဟာလည်း တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရင်ပြင် ပေါ်မှာ ရှိရမယ်၊ တနင်္လာသားဟာလည်း တနင်္လာနေ့မှာ ရင်ပြင်ပေါ်မှာ ရှိရမယ်ကွ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက အဲဒီမှာ ဆွမ်းတော်ကပ်ခိုင်းရတယ်ကွ၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ရမယ့် အချိန်ဟာ အရုဏ်တက် မဟုတ်ဘူးကွ၊ မနက် ၉း၄၅ မိနစ် မှာ ကပ်ခိုင်းတာ။ ဆွမ်းပါရမယ်၊ ယို ၉ မျိုး ပါရမယ်၊ သောက်တော်ရေ ၅ ခွက် ပါရမယ်၊ ဖယောင်းတိုင် ၅ တိုင် ပါရမယ်၊ ယပ် ၅ ခု ပါရမယ်။ ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီးရင်

လည်း ဆွမ်းတော်ကို ကိုယ်တိုင် စွန့်ရမယ်ကွ။ ဆွမ်းတော် စွန့်တဲ့အခါမှာ စက္ကူကြီးကြီးတစ်ရွက်ပေါ်မှာ အငှလက်ပြိုဟ်ခွင် ချရမယ်။ အဲဒီအငှလက်ပြိုဟ်ခွင်ပုံစံကတော့ ဟောဒီလိုကွ”
ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် အောက်ပါပုံစံကို ရေးပြလေတော့၏။

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
သောကြာ	ကိုတ်	ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ

“အဲဒီကိုးကွယ်စလုံးမှာ ဆွမ်းတွေ၊ ယိုတွေ ပုံရမှာပေါ့ကွာ။ တနင်္ဂနွေထောင့်ကနေ လက်ယာရစ် ရစ်ပြီး ပုံလာရင် နောက်ဆုံးမှာ ကိတ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ပုံရမယ်။ အဲဒီလိုပုံပြီးတဲ့အခါမှာ “စားခွင့်စားထိုက်ရှိတဲ့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဖြစ်စေ စားသောက်နိုင်ပါတယ်” လို့ ပါးစပ်က သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး ဆွမ်းတော်ကို စွန့်ရမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနေရာမှာ အမျှဝေရမယ်။ ရေ ၅ ခွက်ကတော့ ဘေးမှာ သပ်သပ်လောင်းပြီး သွန်ရုံပဲ။ ယပ် ၅ ချောင်းကတော့ မြေကြီးမှာ စိုက်လို့ရရင်လည်း စိုက်ပေါ့။ မရရင် မြေကြီးမှာ လှဲထားရမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီကုန်းတော်ပေါ်မှာပဲ အေးအေးချမ်းချမ်း ထိုင်လို့ရမယ့်နေရာမှာ ထိုင်ပြီးတော့ မေတ္တာပို့ရမယ်။ မေတ္တာပို့တာကတော့...

အနောက်ဘက် မေတ္တာ ၅ မျိုး၊ အနောက်ဘက်ဆိုတာက သတ္တဝါတို့ကို အထူးမရည်ညွှန်းဘဲ သာမညပွားပို့တဲ့ မေတ္တာကို ပြောတာ။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့...

- (၁) သဗ္ဗေသတ္တာ အလုံးစုံသော-သတ္တဝါအပေါင်း
- (၂) သဗ္ဗေပါဏာ-အလုံးစုံသော ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသည့် သတ္တဝါအပေါင်း
- (၃) သဗ္ဗေဘူတာ-အလုံးစုံသော ကိုယ်ထင်ရှားရှိသည့် သတ္တဝါအပေါင်း
- (၄) သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ-အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း

(၅) သဗ္ဗေအတ္တ ဘာဝပရိယာပဒွါ-အလုံးစုံသော ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောရှိသူအပေါင်း
ပြီးတော့ သြဒိဿ မေတ္တာ(၇)မျိုး၊ သြဒိဿ မေတ္တာဆိုတာက သတ္တဝါကို အထူးရည်ညွှန်းပြီး ပွားပို့တဲ့ မေတ္တာကို ပြောတာ။

- (၁) သဗ္ဗာဏုတ္တိယာ-အလုံးစုံသော မိန်းမအပေါင်း
 - (၂) သဗ္ဗေပုရိသာ-အလုံးစုံသော ယောက်ျားအပေါင်း
 - (၃) သဗ္ဗေအရိယာ-အလုံးစုံသော အရိယာအပေါင်း
 - (၄) သဗ္ဗေအနရိယာ-အလုံးစုံသော ပုထုဇဉ်အပေါင်း
 - (၅) သဗ္ဗေဒေဝါ-အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း
 - (၆) သဗ္ဗေမနုဿာ-အလုံးစုံသော လူအပေါင်း
 - (၇) သဗ္ဗေဝိနိပါတိကာ-အလုံးစုံသော အပါယ်သတ္တဝါအပေါင်း
- အဲဒီတော့ အနောက်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါက (၅)မျိုး၊ သြဒိဿ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါက (၇)မျိုးဆိုတော့ စုစုပေါင်း (၁၂)မျိုးပေါ့။ ပို့ရမယ့်မေတ္တာက (၄)နည်း။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့...

- (၁) ဘေးရန် ကင်းကြပါစေ။
 - (၂) စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ။
 - (၃) ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ။
 - (၄) စိတ်နှလုံးဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။
- အဲဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂ ဦးကို မေတ္တာ ၄ နည်း ပွားတော့ (၁၂×၄)=၄၈ ရတာပေါ့။ အဲဒါကို တစ်ခါ အရပ်ဆယ်မျက်နှာနဲ့ ထပ်ပြီးပွားများတော့ (၄၈×၁၀)=၄၈၀ ရတာပေါ့။ အဲဒီ ၄၈၀ နဲ့ စောစောက ၄၈ နဲ့ ပေါင်းတော့ (၄၈၀×၄၈)=၅၂၈ ရတာပေါ့။ အဲဒီလို ပွားပို့ရမယ်။ အဲဒါကျိုက်ထီးရိုးကုန်းတော်ပေါ်မှာပဲ သုံးကြိမ်မေတ္တာပွားရမယ်။ ဆရာကြီး ဦးပညာဗလရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်မှာတော့ သူတပည့်တွေကို ဘယ်လိုမှာကြားထားသလဲဆိုတော့ အဲဒီနည်းကိုပေးတဲ့ ဆရာကြီး၊ သူ့ကိုလည်း ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေလို့ မေတ္တာသီးခြားပို့ခိုင်းသေးတယ်။ ကိုယ့်လူတို့ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်လူတို့ကို နည်းပေးတဲ့ ကိုယ့်ကို ဆရာမင်းသိင်္ခီ ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေလို့ မေတ္တာပို့ရမှာကွ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဆရာနန္ဒအောင်က-

“ဒီအတိုင်းလည်း ပို့နေတာပဲ ဆရာကြီးရယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒီအတိုင်းပို့နေတာ ငါသိပါတယ်။ အခု ဘက မဟာပညာဗလကြီးက သူ့တပည့်တွေကို မှာကြားတဲ့နည်း အတိုင်း မင်းတို့ကို ငါပြောရတာပါ။ သူက ဘာကြောင့် အဲဒီလိုပို့ခိုင်းတယ်ဆိုတာကိုတော့ ငါ အတိအကျ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါထင်တာကတော့ နည်းစနစ်ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြန်ပြီးကျေးဇူးပြုခိုင်းတဲ့သဘော သက်ရောက်တယ်လို့ ငါ ထင်တယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

“အဲဒါက အရေးမကြီးဘူး ဆရာရဲ့၊ ဩဒိဿ ရယ်၊ အနောဒိဿရယ်၊ မေတ္တာပွားပုံ ပွားနည်းရယ်၊ အရပ် ဆယ်မျက်နှာရယ်က ကျွန်တော် မလုပ်တတ်ဘူး ဆရာရဲ့”

ဟု နန္ဒအောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က...

“အဲဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ကွာ၊ ငါ အခုပဲ မင်း တို့ကို မေတ္တာပို့ဖို့ ဇယားလေးတစ်ခု လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သင့် အောက်ပါအတိုင်း မေတ္တာပို့သည့် ဇယားတစ်ခုကို ဆွဲပေးလိုက်လေ၏။

၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်ရေးပြထားသော မေတ္တာပို့ ဇယားပုံကို ကူးယူကြလေ၏။ ထို့နောက် ဆရာနင်းဦးက...

“အဲဒါပြီးရင် ဘာဆက်လုပ်ရဦးမှာလဲ ဆရာကြီး”

ဟု မေးလေ၏။

“အဲဒါပြီးရင် ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်လာပြီပေါ့ ကွာ၊ တခြားနယ်မှာနေရင်လည်း ရန်ကုန်ကို ဝင်သင့်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ အဲဒီအတိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ လုပ်ရဦးမယ်၊ အဲဒါမှ ပြည့်စုံတာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဆရာနန္ဒအောင်က...

“ကျွန်ုပ်ထီးရိုးမှာ လုပ်ပြီးရင် ပြီးတာပဲပေါ့ ဆရာ နေ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ရွှေတိဂုံမှာ ထပ်ပြီးလုပ်ရဦးမှာတုံး”

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီလို နန္ဒအောင်၊ ဟောဒီမှာကြည့်၊ ကျွန်ုပ်ထီးရိုးနဲ့

ရွှေတိဂုံဟာ ကက်ကင်းသဘောမျိုး ပါနေတယ်”

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်ုပ်က ရေးပြ လိုက်လေ၏။

ကျိုက်	ထီး	ရိုး
၂	၇	၄
ရွှေ	တိ	ဂုံ
၄	၇	၂

“အဲဒါကြောင့် မဟာပညာဗလ ဆိုတဲ့ အဘိုးကြီး က သူ့တပည့်တွေကို ကျိုက်ထီးရိုးမှာ လုပ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ရွှေတိဂုံမှာ တစ်ခေါက်လုပ်ခိုင်းတယ်ကွ၊ အဲဒီအတိုင်း အတိ အကျ လုပ်မယ်ဆိုရင် ဟရတ်တွေ ပြောသလို ကျိုက်ထီးရိုး သုံးခေါက်တက်ရင် ထောင်ကဲဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ မဟုတ်တော့ဘူးကွ၊ တစ်ခေါက်တည်းနဲ့ သူဌေးဖြစ်လိမ့်မယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့ကွာ၊ အတိတ်ဘဝက ဒါနမျိုးစေ့ အလျောက် စီးပွားဖြစ်ခြင်းမှာလည်း အကြီး၊ အလတ်၊ အသေးစားရယ်လို့ ရှိလိမ့်မှာပေါ့ကွာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဆရာနန္ဒအောင်က-

“နောက်တစ်ခေါက်အထိ မစောင့်တော့ဘူး ဆရာ ရဲ့၊ အဲဒါတစ်ခေါက်နဲ့ကို အပြီးလုပ်သွားတော့ဇယ်”

ဟု ပြောလိုက်စဉ်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ၎င်း၏စကားကို သဘောကျလွန်း၍ ဝိုင်းဝန်းရယ်မောလိုက် ကြလေတော့သတည်း။

“ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...ဟား”

မြတ်ဗြဟ္မာ့ကိုခံ တရားဖြင့် မယူသောကြောင့်

မောင်ကံသည် ဣစ္ဆာသယလုံတံ
၏ တန်ခိုးဖြင့် မြေလျှိုးပြီး တရုတ်ပြည်
မှ မြန်မာပြည် ရွှေတိဂံစေတီတော်ရှိရာ
သို့ ဦးတည်လာနေ၏။ ခရီးက ဝေးကွာ
လွန်းလှသဖြင့် မောင်ကံတစ်ယောက်
မောပန်းနှမ်းနယ်နေ၏။ သူက “မောပြီ”
ဟု ညည်းညူသော နေရာအရပ်သည်
နောင်တွင် “မော်ဘီ” ဟူ၍ အမည်တွင်

လာရသည်ဆို၏။ မောင်ကံ ရွှေတိဂံ
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို စတင်တွေ့မြင်
နေရသည့်နေရာ၌ ဆွေ့ရုပ်နာပျိုး မြတ်
ဘုရားအား ကြည့်မြင်တိုင်တည်သော
နေရာအရပ်သည် နောင်တွင် “ကြည့်
မြင်တိုင်” ဟူ၍ အမည်တွင်လာရသည်
ဆို၏။ မောင်ကံသည် ရွှေတိဂံကို လှမ်း
မျှော်ကြည့်ညှိကန်တော့နေသော်လည်း

သူ့မျက်နှာက မရွှင်ပူ။ စိတ်မချမ်းသာ
သူ့တစ်ဦး၏ မျက်နှာသည် အဘယ်မှာ
ရွှင်ပျနိုင်ပါမည်နည်း။ မောင်ကံတစ်
ယောက် အဘယ့်ကြောင့် စိတ်မချမ်း
မသာဖြစ်နေရသည်ကို နောက်ကြောင်း
ပြန်သော်...
မောင်ကံသည် မြန်မာပြည်သား
သာမန်လူဆင်းရဲတစ်ယောက်။ သို့ရာ

KSH 2008

တွင် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သည်။ သစ္စာရှိသည်။ တွံတေးတောတန်းတစ်နေရာ၌ ဝိဇ္ဇာတစ်ဦးနှင့်တွေ့ဆုံရာ ထိုဝိဇ္ဇာစေခိုင်းသော စွန်စားရသည့်အလုပ်တစ်ခုကို ဖော်ကံက သတ္တိရှိရှိ သစ္စာရှိရှိဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့၏။ သူ့ခိုင်းစေသော လုပ်ငန်းအောင်မြင်သဖြင့် ဝိဇ္ဇာက မောင်ကံအား လိုရာဆုတောင်းပါဟု အခွင့်အရေးပေး၏။ သို့ရာတွင် မောင်ကံက ဆုမတောင်းတတ်သဖြင့် ဝိဇ္ဇာကပင် သူ့လိုတရ ဣစ္ဆာသယ လှံတံတစ်ချောင်းကို သူ့အား ချီးမြှင့်လိုက်သည်။

ထိုလိုတံ၏တန်ခိုးကြောင့် မောင်ကံတစ်ယောက် လိုတရဦး အစစအရာရာ အဆင်ပြေမည်ဟု ဝိဇ္ဇာကပြောပြသည်။ ယခုပင်လျှင် မောင်ကံကြီးပွားတိုးတက် နိုင်မည့်အရပ်သို့ လှံတံက ပို့ဆောင်ပေးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ဘယ်တော့မှ မပြစ်မှားပါနှင့်။ ပြစ်မှားမိ၍ ဘေးတွေ့လျှင် ငါ့လည်းမကယ်နိုင်။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဘေးဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရလျှင် ဤဣစ္ဆာသယလှံတံကို ငါ့ရိုရာအရပ်သို့ စိတ်ဝန်ဖြင့် ပစ်လွှတ်

လိုက်ပါ။ ငါ့အရောက်လာခဲ့မည်ဟု ဝိဇ္ဇာက အသိပေး သတိပေးစကားများ ပြောကြားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ မြေလျှိုးခရီးဖြင့် ဣစ္ဆာသယလှံတံက မောင်ကံအား တရုတ်ပြည်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းဆီသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးသည် မြင်မြင်ချင်းပင် မောင်ကံကို ချစ်ခင်ကရုဏာသက်သောကြောင့် တပည့်ရင်း၊ ဒကာရင်းအဖြစ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ထား၏။ တရုတ်ဘုရင် ဥတည်ဘွား၏

သမီးတော်သည် ရံရွှေတော်များနှင့် အတူ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ နေ့စဉ်လာရောက် ဆွမ်းစိုလှူဒါန်းလေ့ရှိ၏။ မောင်ကံသည် ထိုမင်းသမီးနှင့် တွေ့ဆုံရည်ခံမိကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သိရှိသွားသောအခါ ဥတည်ဘွားဘုရင်သည် အမျက်တော်ရှပြီး မောင်ကံကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်စေရန် သူ၏ရဲမက်တော်များအား အမိန့်ပေး၏။ သို့ရာတွင် မောင်ကံ၏ ဣစ္ဆာသယလုံတံတန်ခိုးကြောင့် ရဲမက်တော်များက လိုက်လံဖမ်းဆီး၍ မရနိုင်ကြ။ မောင်ကံကို လူစွမ်းကောင်းမှန်း သိသွားသောအခါ ဥတည်ဘွားက ဥပါယ်တစ်မျိုးပြောင်း၏။ သူ့နန်းတော်နှင့် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဖောက်ပေးနိုင်လျှင် မောင်ကံကို သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြားပေးမည်ဟု ဆိုသည်။ သူက ထိုကိစ္စသည် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မှတ်ပြီး မောင်ကံ စိတ်ပျက်လက်လျှော့သွားစေရန်အကြံဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မောင်ကံက မိမိ၏ ဣစ္ဆာသယလုံတံတန်ခိုးဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် နန်းတော်အကြား ရွှေလမ်း၊ ငွေလမ်း ခင်းပြုလိုက်သောအခါ ဥတည်

ဘွားဘုရင်ကလည်း သူ့ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရလေတော့သည်။ မောင်ကံသည် ဥတည်ဘွားဘုရင်၏ သမက်ဖြစ်လာရသော်လည်း ကံကောင်းသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဥတည်ဘွားဘုရင်သည် သူ၏ဆရာ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးနှင့်တိုင်ပင်ပြီး မောင်ကံအား ကြီးလေးသောတာဝန်တစ်ရပ်ပေးအပ်၏။ ထိုတာဝန်မှာ မြန်မာပြည်ရှိ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ဌာပနာတိုက်အတွင်း မှ ဗုဒ္ဓ၏ဆံတော်မြတ်ကို သွားရောက်ယူဆောင်ရန်ဖြစ်၏။ ဥတည်ဘွားဘုရင်တွင် ဗုဒ္ဓ၏စွယ်တော်မြတ်တစ်ဆူ ရှိနေရာ တင်းတိမ်ခြင်းမရှိဘဲ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မှ ဆံတော်မြတ်ကိုပါ ရယူကာ ဆံတော်နှင့်စွယ်တော်ကို ယှဉ်တွဲထားရှိ ကိုးကွယ်ချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆံတော်မြတ်ကို သွားရောက်ယူဆောင်စေရန်အတွက် မောင်ကံအား အာဏာစက်ဖြင့် စေခိုင်းတာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ မောင်ကံက ဆံတော်မြတ်ကို သွားရောက်ခိုးယူရန်ကိစ္စမှာ အလွန်ပင် အပြစ်ကြီးလေးပါကြောင်း မသင့်လျော်ပါကြောင်း ထို့အပြင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်၏ဌာပနာတိုက်တွင် ဓားစက်၊ လှ

စက် တပ်ဆင်ထားရှိသဖြင့် အန္တရာယ်ကြီးမားလှပါကြောင်း၊ သူ့ဆရာဝိဇ္ဇာ မှာ ကြားသတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်း အနန္တော အနန္တငါးပါးကို မပြစ်မှားစွဲပါကြောင်း အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းပြချက်တို့ဖြင့် ငြင်းဆန်ပါသော်လည်း ဥတည်ဘွားဘုရင်က လက်မခံ။ ထိုအချိန်၌ မောင်ကံ၏ဇနီးသည် သားဦးရတနာလေးတစ်ပါးကို ဖွားမြင်နေပြီဖြစ်ရာ ဥတည်ဘွား၏အမိန့်ကို မနာခံပါက ဇနီးရော၊ သားလေးကိုပါ စွန့်လွှတ်ရမည် ကိန်း ဆိုက်နေ၏။ သို့နှင့် နောက်ဆုံးတွင် မောင်ကံသည် ဥတည်ဘွားဘုရင်၏ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ဘဲ ဆံတော်ခိုးယူရန်အတွက် မြန်မာပြည်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ မိမိလုံးဝ မပြုလုပ်လိုသော အမှုတစ်ခုကို ပြုရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ကံ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။ စိတ်လေးနေခြင်းဖြစ်၏။ မောင်ကံသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ရောက်သည်နှင့် ဌာပနာတိုက်အတွင်းသို့ စွန့်စားပြီး ခုန်ပျံဝင်ရောက်၏။ သို့ရာတွင် လည်နေသော ဓားစက်၊ လှစက်နှင့် ထိခိုက်မိပြီး လွင့်စဉ်သွား

မောင်ကံသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ရောက်သည်နှင့် ဌာပနာတိုက်အတွင်းသို့ စွန့်စားပြီး ခုန်ပျံဝင်ရောက်၏။ သို့ရာတွင် လည်နေသော ဓားစက်၊ လှစက်နှင့် ထိခိုက်မိပြီး လွင့်စဉ်သွားကာ ကုန်းတော်တစ်နေရာပေါ်သို့ ကျရောက်၏။ သူ့ခြေထောက်များက လုံးဝ လှုပ်ရှား၍မရနိုင်တော့။

ကာ ကုန်းတော်တစ်နေရာပေါ်သို့ ကျ
ရောက်၏။ သူ့ခြေထောက်များက လုံးဝ
လှုပ်ရှား၍ မရနိုင်တော့။ ကျောက်သား
အတိဖြစ်သွားပြီး ကုန်းမြေပေါ်၌ စိုက်
ထားသလို မြင်နေလေပြီ။ ဘေးဒုက္ခကျ
ရောက်နေပြီမို့ သူ၏ ဣစ္ဆာသယလုံတံ
ကို သူ့ဆရာ ဝိဇ္ဇာရှိမည့်နေရာသို့ စိတ်
မှန်ဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ မကြာမီ သူ
ဆရာဝိဇ္ဇာ သူ့ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်
လာသည်။

“ငါ့မှားကြားခဲ့တဲ့ သတိပေးစကား
ကို နားမထောင်ဘဲ အနန္တောအနန္တ
ငါးပါးကို ပြစ်မှားမိလို့ မင်း အခု ဘေး
ဒုက္ခတွေ့ရပြီ။ ငါလည်း ဘယ်လိုမှ
မကယ်နိုင်။ ဒါပေမယ့် မင်းဇနီးနဲ့ သား
လေးကိုတော့ မင်းရဲ့ထံမှောက်ရောက်
လာအောင် ငါ ခေါ်ဆောင်ပေးမယ်” ဟု
ပြောကြားပြီး ဝိဇ္ဇာသည် သူ၏ကတိ
အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး၏။

သူ့ဇနီးနှင့် သားလေး သူ့ရှေ့
မှောက်သို့ရောက်လာချိန်၌ မောင်ကံ၏
အန္တာကိုယ်တစ်ခုလုံးနီးပါး ကျောက်ဖြစ်
နေလေပြီ။ ဦးခေါင်းပိုင်းတစ်ခုသာ ကျန်
တော့၏။ မောင်ကံ၏ဇနီးက ဝမ်းပန်း
တနည်း ဝိုင်းကြွေး၏။ မောင်ကံက မျက်
ညှည်တွေတွေကျလျက် နောင်တစကား
ဆို၏။ မကြာမီပင် မောင်ကံ၏ တစ်
ထိပ်လုံး ကျောက်သားအတိဖြစ်သော
ကျောက်ရုပ်ဖြစ်သွား၏။ ဇနီးသည်က
သားငယ်ကိုပိုက်ချီလျက် ပဋာမြေလူး
ဆူးတစ်ပိုင်း ဖြစ်သွားရရှာ၏။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်တို့
အား စာရေးသူ ကောလိပ်ကျောင်းသား

ညက မသမာသူတစ်ယောက်
အထက်ပစ္စယံပေါ်ကို
ခိုးတက်ပြီး ဘုရားရွှေကို
အဝတ်နဲ့ပွတ်ခွာယူတယ်။
ဒီမနက် ၄ နာရီ
ကျွန်တော်တို့ အပေါ်တက်ပြီး
ကင်းလှည့်စစ်ဆေးတော့
မူးမေ့သတိလစ်လဲကျနေတဲ့
ဒီသူခိုးကို ဘုရားရွှေတွေ
ပွတ်ခွာထားတဲ့ အဝတ်နဲ့အတူ
ဖမ်းမိခဲ့ကြတယ်။

ဘဝတုန်းက ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရုပ်ရှင်ရုံတစ်
ရုံတွင် ကြည့်ခဲ့ရသော “ရွှေတိဂုံဘုရား
သမိုင်း” ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနှင့် ပတ်သက်
၍ မှတ်မိသမျှ ပြန်လည်တင်ပြခြင်းဖြစ်
၏။ “မောင်ကံ” အဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူ
က ရုပ်ရှင်မင်းသား “အေဝမ်းညွန့်
မောင်” ဤဇာတ်ကားကို သူ့ကိုယ်တိုင်
ဒါရိုက်တာလုပ်၍ ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
ဥတည်ဘွားဘုရင်၏ သမီးအဖြစ် သရုပ်
ဆောင်သူက သူ့ဇနီး မင်းသမီးချောမေ
မြင့်။ အေဝမ်းညွန့်မောင်သည် သူ့ကိုယ်
တိုင် တီထွင်ပြုလုပ်သော ကင်မရာဖြင့်
“ရွှေတိဂုံသမိုင်းစီနီမာစကုပ်” မြင်ကွင်း
ကျယ်ဇာတ်ကားကို ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ထိုစဉ်က
မြန်မာရုပ်ရှင်လောက၌ စီနီမာစကုပ်မြင်

ကွင်းကျယ် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမျိုးကို ထုံး
ဝမရိုက်ကူး။ မထုတ်လုပ်နိုင်သလောက်
ဖြစ်ရာ ရွှေတိဂုံသမိုင်းဇာတ်ကားသည်
စီနီမာစကုပ်ဇာတ်ကား ဖြစ်ရုံမက ကင်
မရာအလှည့်အပြောင်းတို့ဖြင့် အဆင့်
အတန်းမြင့်မြင့် ရိုက်ကူးတင်ဆက်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်
ကြည့်ပရိသတ်အဖို့ အလွန်ပင်အကြိုက်
တွေ့ခဲ့ကြရ၏။ မြန်မာရုပ်ရှင်မင်းသား
တစ်ဦးကိုယ်တိုင် တီထွင်ပြုလုပ်သော
ကင်မရာဖြင့် ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ခဲ့သည်
ဆိုသောကြောင့် လွန်စွာပင် ဂုဏ်ယူမိခဲ့
ကြ၏။

သရုပ်ဆောင်တို့၏ သရုပ်ဆောင်
မှုအပိုင်းတွေမှာလည်း အထူးပြောစရာ
မရှိ။ အလွန်ပင် အကွက်စေ့ကြပါ၏။
မောင်ကံ၏ဖြစ်စဉ်ဇာတ်လမ်းနှင့် ပတ်
သက်၍ ယုတ္တိတန်သည် မတန်သည်ကို
ဝေဖန်နိုင်ရန်အတွက်မူ စာရေးသူအဖို့
လက်လှမ်းမမီနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် ရွှေတိ
ဂုံစေတီတော်နှင့်ပတ်သက်၍ မတော်
မတရားပြစ်မှားမိလျှင် ကြီးလေးသော
ဘေးဒုက္ခတို့နှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပုံ
အကြောင်း ဤဇာတ်ကားဖြင့် မှတ်သား
လောက်ဖွယ် သင်ခန်းစာတစ်ရပ် ရ
လိုက်သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ စာရေး
သူတို့ မူလတန်းကျောင်းသားဘဝတုန်း
က “မောင်ကံ” ၏ ကျော့ ရုပ်ဟုဆို
သော ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်ကို ရွှေတိဂုံ
ဘုရား ကုန်းတော်တစ်နေရာပေါ်တွင်
တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးသည်ကိုတော့ ဝိုးတဝါး
မှတ်မိနေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ထို
ကျောက်ရုပ်ကို မတွေ့မြင်ကြတော့ပါ။

ဆောင်ရွက်တဲ့ ထုတ်ဝေသော ကျောက်ဆစ်
ရုပ်တပ်ရုပ်လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။
သို့ရာတွင် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်း
သည်ကတော့ အမှန်ပင်။

စာရေးသူ အရာရှိငယ်ဘဝတုန်း
က အပတ်စဉ်မွေးနေ့တိုင်း နံနက် ၅
နာရီတွင် ရွှေတိဂုံ အထက်ပစ္စယံပေါ်
သို့ တက်ရောက်ပြီး ဘုရားဝတ်ပြုလေ့
ရှိ၏။ တစ်ရက်သော နံနက်ခင်းတွင်
အချိန်ကျရောက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ဂိတ်
တံခါးဖွင့်မပေးသေးသဖြင့် အထက်
ပစ္စယံသို့ တက်မည့်သူများ တံခါးအနီး၌
စောင့်ဆိုင်းနေကြရ၏။ ထိုစဉ် စေတီ
တော်လှံခြုံရေးဝန်ထမ်းများ အထက်
ပစ္စယံပေါ်မှ ဆင်းလာသဖြင့် စုံစမ်းမေး
မြန်းကြည့်ကြရာ၌ -

“ညက မသမာသူတစ်ယောက်
အထက်ပစ္စယံပေါ်ကို ခိုးတက်ပြီး ဘုရား
ရွှေကို အဝတ်နဲ့ပွတ်ခွာယူတယ်။ ဒီ
မနက် ၄ နာရီ ကျွန်တော်တို့ အပေါ်
တက်ပြီး ကင်းလှည့်စစ်ဆေးတော့ မှုမေ့
သတိလစ်လဲကျနေတဲ့ ဒီသူခိုးကို ဘုရား
ရွှေတွေ ပွတ်ခွာထားတဲ့အဝတ်နဲ့အတူ
ဖမ်းမိခဲ့ကြတယ်။ သူ့ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်
အရတော့ ဘုရားရွှေကို ပွတ်ခွာယူပြီး
အောက်ကိုဆင်းမယ်အလုပ်မှာ ခေါင်း
ထဲမိုက်ခနဲဖြစ်ပြီး သတိလစ်လဲကျသွား
ခဲ့ရတာလို့ သိရပါတယ်”

တာဝန်ရှိသူ လှံခြုံရေးဝန်ထမ်း
တစ်ဦးက ၎င်းပြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ
စာရေးသူတို့နှင့်အတူ အထက်ပစ္စယံ
တွင် ဝတ်ပြုလေ့ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး
က -

“ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကို ရွှေ
ချထားတဲ့ သာမန်အုတ်ပုံကြီးတစ်ပုံလို
သဘောထားလို့ကတော့ သိပ်ပြီးမှား
သွားမှာပေါ့။ ဒီစေတီတော်မြတ်ရဲ့
သမိုင်းအစဉ်အလာက သိပ်ပြီးကြီးမား
ရင့်ကျက်တယ်။ တည်ခဲ့၊ ပြုပြင်ခဲ့ကြ
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း တကယ့်မင်း
ကောင်း မင်းမြတ်တွေ၊ သူတော်စင်
တွေ၊ ခေတ်အဆက်ဆက် ပူဇော်ကန်
တော့ကြသူ၊ လှူဒါန်းကြသူတွေက
လည်း တကယ့်မင်းစိုးရာတတွေ၊ ဝိဇ္ဇာ
တွေ၊ သူတော်စင်တွေ၊ ပြည်သူတွေ
တကယ်ကြည်ညိုသဒ္ဓါအပြည့်နဲ့ ပူဇော်
လှူဒါန်းခဲ့ကြတာခင်ဗျာ။ စေတီတော်ရဲ့
အတွင်းဌာပနာတိုက်ထဲမှာလည်း ဘဒ္ဒ
ကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော်မူသွားတဲ့ ဘုရား
လေးဆူရဲ့ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်တွေ
ကိန်းဝပ်တော်နေတယ်။ ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်ကြီး တည်ပြီးချိန်ကစပြီး ဒီကနေ့
အထိ သမိုင်းစဉ် ခေတ်အဆက်ဆက်
နေ့စဉ် ဘုရားဝတ်ပြုပူဇော် ကြည်ညိုခဲ့
ကြသူတွေရဲ့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါအဟုန်ဟာ
စေတီတော်ကြီးပေါ်မှာ ဘယ်လောက်
စုပုံနေတယ်ဆိုတာ နာမ်သဘော
သဘာဝမို့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မမြင်နိုင်
ပေမယ့် သမာဓိရှိတဲ့လူတွေအဖို့ အာရုံ
ခံကြည့်ပြီး သိနိုင်တယ်။ အဲဒီလို စုပုံ
နေတဲ့ သဒ္ဓါအဟုန်က ဘုရားဖူးလာသူ
တွေအပေါ်မှာ ပြန်ပြီး ရောင်ပြန်ဟပ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားရိပ်ဟာ သာမန်
လူ့အကင်းတွေအတွက် အေးမြစေသလို
မသမာသူတွေအတွက်တော့ ဘေးခစေ
တာ အမှန်ပဲလေ”

“ဓမ္မစေတီမင်း လှူဒါန်းခဲ့တဲ့
ခေါင်းလောင်းကြီးကို အာဏာစက်သုံး
ပြီး အတင်းအဓမ္မ ယူဆောင်သွားခဲ့တဲ့
မိစ္ဆာကောင် ဒီဘရစ်တို(ခေါ်) ငဇင်ကာ
ဟာ ဘယ်လိုဇာတ်သိမ်းခဲ့သလဲ။ မြစ်
သုံးခွဆိုင်မှာ သင်္ဘောမောက်ပြီး ခေါင်း
လောင်းတော်ကြီးလည်း ပျောက်ဆုံး
သွားခဲ့ရတယ်။ ဒီဘရစ်တို(ခေါ်)ငဇင်
ကာကိုယ်တိုင်လည်း အိမ်နောက်ဘက်
လွန်မင်းတရားကြီးရဲ့ တံကျင်လျှိုကွပ်
မျက်စေ့ပြစ်ဒဏ်ကို မချီမဆုံခံရပြီး
အသေဆိုးနဲ့ သေခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား။
နယ်ချဲ့မိစ္ဆာကောင် အင်္ဂလိပ်တွေ စဉ့်
ကူးမင်းခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို ရွှေတီ
ဂုံရင်ပြင်ပေါ်က အာဏာစက်နဲ့ အတင်း
အဓမ္မ သယ်ချီယူဆောင်သွားကြတုန်း
ကလည်း ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရတာပဲ။
ရန်ကုန်မြစ်ထဲ ခေါင်းလောင်းကြီး လိမ့်
ကျန်မြစ်ပြင်သွားတော့ သူတို့ဘာမှမလုပ်
တာဘဲ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ မြန်မာ
တွေက ရိုးရာနည်းပညာကိုသုံးပြီး ပြန်
ဆယ် ပြန်သယ်နိုင်ခဲ့ကြတော့ ရွှေတိဂုံ
ရင်ပြင်တော်ရဲ့ မူလနေရာမှာ ပြန်လည်
ထားရှိ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား။
ဒါတွေဟာ ယုံတမ်းပုံပြင်တွေမဟုတ်ဘဲ
သမိုင်းမှာ ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်ပွားခဲ့ဖူး
တဲ့ ထူးထူးခြားခြား မှတ်သားစရာ ဖြစ်
ရပ်သာကေတွေ ဆိုတာကို မမေ့ကြမို့
လို့ပါတယ်” ဟူသော မြွက်ဆိုချက်တို့မှာ
စာရေးသူအဖို့ တစ်သက်တာ မမေ့နိုင်
စရာ။

မနုဿကျော်ငါး

ဒါနပြုရာ သူတော်ကောင်းများ၏ အလှူမူ (၈) ပါး

- ၁။ သုစိ ဒေတိ - သန်ရှင်းစင်ကြယ်သည်ကို ပေးလှူ၏။
- ၂။ ပထိတံ ဒေတိ - မွန်မြတ်သောအရာကို ပေးလှူ၏။
- ၃။ ကာလေန ဒေတိ - လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ ပေးလှူ၏။
- ၄။ ကပ္ပိယံ ဒေတိ - အပ်စပ်သည်ကို ပေးလှူ၏။
- ၅။ ဝိစေယျ ဇီတိ - စိစစ်ပြီး ပေးလှူ၏။
- ၆။ အတိထံ ဒေတိ - အမြဲမပြတ် ပေးလှူ၏။
- ၇။ ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေတိ - ပေးလှူစဉ် စိတ်ကြည်လင်၏။
- ၈။ ဒတွာ အတ္တမနော ဟောတိ - ပေးလှူပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်၏။

၃၀ ခုရှိ ကံ(၈)ပါး၏ ငရဲစသည် ဆိုးကျိုးများ

- ၁။ ပါဏာတိပါတ - သူတစ်ပါးတို့အသက်ကို သတ်ပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က အသက်တိုတတ်သည်။
- ၂။ အဒိန္နာဒါန - ဒီးယူမှုပြုပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးတတ်သည်။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ - မေထုန်ကျူးလွန်မှု ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က ရန်များတတ်သည်။
- ၄။ မုသာဝါဒ - လိမ်ညာပြောဆိုပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲခံရတတ်သည်။
- ၅။ ဝိသုဏဝါစာ - ကုန်းတိုက်မှုပြုပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က ချစ်သူများ မိတ်ဆွေများနှင့် ကွဲတတ်သည်။
- ၆။ ဖရသဝါစာ - ရိုင်းပျစကား ပြောပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က မနှစ်သက်ဖွယ် အသံရှိတတ်သည်။

- ၇။ သမ္ပပလာစဝါစာ - ပြန်ဖျင်းသောစကား ပြောကြားပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က မိမိစကား သူတစ်ပါးတို့ နားမထောင် ဖြစ်တတ်သည်။
- ၈။ သုရာမေရယပါန - သေအရက် သောက်သုံးပါက ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်တတ်သည်။ လူဖြစ်က ရူးသွပ်တတ်သည်။

၃၁ သီလရဟန်းအား လှူသည့်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အလှူကို စင်ကြယ်စေနိုင်ကြောင်း (၁၀) ပါး

- ၁။ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံထားခြင်း။
- ၂။ သူတော်ကောင်းရဟန်းများနှင့် တူညီစွာ ဦးပြည့်ခေါင်းတုံးဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ ရဟန်းအပေါင်းနှင့် အတူနေထိုင် သက်ဝင်နိုင်ခြင်း။
- ၄။ ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်သေးခြင်း။
- ၅။ သူတော်ကောင်းများနေရာကျောင်း၌ နေထိုင်သေးခြင်း။
- ၆။ သာသနာတော်တည်တံ့မှုကို လိုလားသေးခြင်း။
- ၇။ တရားဟောနိုင်သေးခြင်း။
- ၈။ တရား၌ လဲလျောင်းသေးခြင်း။
- ၉။ ဘုရားရှင်သာအမြတ်ဆုံးဟု ခံယူသေးခြင်း။
- ၁၀။ တစ်လနစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုသေးခြင်း။

၃၂ စူတင် (၁၃)ပါး

- ၁။ ပုံသကူ ဓုတင် - ပုံသကူသင်္ကန်းဆောင်ခြင်း။
- ၂။ တေစီဝရိက ဓုတင် - သင်္ကန်းသုံးထည်သာ ဆောင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိဇ္ဇာပါတိက ဓုတင် - ဆွမ်းခံ၍သာစားခြင်း။
- ၄။ သပဒါနဇာရိက ဓုတင် - အိမ်စဉ်ဆွမ်းခံခြင်း။
- ၅။ ကောသနိက ဓုတင် - တစ်ထိုင်တည်းသာ စားခြင်း။
- ၆။ ပတ္တဝိဇ္ဇာကဓုတင် - သပိတ်ဆွမ်းစားခြင်း။

- ၇။ ခလုပစ္စဘာတ္တိက ဓုတင် - နောက်ဆွမ်းကို မစားခြင်း။
- ၈။ အာရုံညီက ဓုတင် - တောရဆောက်တည်ခြင်း။
- ၉။ ရုက္ခမူလိက ဓုတင် - သစ်ပင်ရင်းမှာသာနေခြင်း။
- ၁၀။ အဗ္ဗောကာသိက ဓုတင် - လွင်ပြင်မှာသာနေခြင်း။
- ၁၁။ သောသာနိက ဓုတင် - သုသာန်မှာနေခြင်း။
- ၁၂။ ယထာသန္တတိက ဓုတင် - ရသမျှသော အခင်းကို သုံးခြင်း။
- ၁၃။ နေသဗ္ဗိက ဓုတင် - ထိုင်၍စားနေ ကျင့်ခြင်း။

- ၂၂။ ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း။
- ၂၃။ ပျင်းရိမှုကို ဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း။
- ၂၄။ မမွေ့လျော်မှုကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂၅။ အရာရာ၌ သည်းခံနိုင်ခြင်း။
- ၂၆။ အတုမရှိခြင်း။
- ၂၇။ ယှဉ်ပြိုင်ဘက်ကင်းခြင်း။
- ၂၈။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခြင်း။

ဓုတင်ဆောက်တည်ခြင်း၏ အကျိုးတရား
(၂၈) ပါး

- ၁။ အသက်မွေးမှု စင်ကြယ်ခြင်း။
- ၂။ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိခြင်း။
- ၃။ အပြစ်မရှိခြင်း။
- ၄။ သူတစ်ပါးတို့အား ဆင်းရဲဒုက္ခ မရောက်စေခြင်း။
- ၅။ ဘေးရန်မရှိခြင်း။
- ၆။ မနိပ်စက်၊ မညှဉ်းပန်းခြင်း။
- ၇။ စင်စစ် ကုသိုလ်တိုးခြင်း။
- ၈။ မဆုတ်ယုတ်နိုင်ခြင်း။
- ၉။ ဗာယာမရှိခြင်း။
- ၁၀။ ကုသိုလ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း။
- ၁၁။ တောင့်တလိုချင်သည်ကို ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၂။ သတ္တဝါတို့အား ဆုံးမနိုင်ခြင်း။
- ၁၃။ စောင့်စည်းမှု ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း။
- ၁၄။ သူတော်ကောင်းများနှင့် လျော်ညီခြင်း။
- ၁၅။ သူတစ်ပါးတို့အား မပိုခိုခြင်း။
- ၁၆။ လာဘီမက်မောမှုကင်းခြင်း။
- ၁၇။ ရာဂကုန်ခန်းလွယ်ခြင်း။
- ၁၈။ ဒေါသကုန်ခန်းလွယ်ခြင်း။
- ၁၉။ မောဟကုန်ခန်းလွယ်ခြင်း။
- ၂၀။ မာန်မနာကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂၁။ အကြံအစည်ဆိုးများကို ပယ်သတ်နိုင်ခြင်း။

နန်းဇတော်သို့ ဝင်ရောက်လည်ပတ်သော
ရဟန်းဇတော်၏ အပြစ် (၁၀) မျိုး

- ၁။ အချင်းချင်းမြင်တွေ့ကြ၍ ရဟန်းနှင့်ပိပုရား ပြုကြ
ရာမှ ဘုရင်က အထင်လွဲတတ်ခြင်း။
- ၂။ ပိပုရားငယ်တစ်ယောက် ကိုယ်ဝန်ရပါက ဘုရင်က
သူ့သွားလာခဲ့သည်ကို မမှတ်မိတော့ဘဲ ရဟန်းကို
စွပ်စွဲနိုင်ခြင်း။
- ၃။ နန်းတွင်းရတနာတစ်ခုခုပျောက်ပါက ရဟန်းအား
စွပ်စွဲနိုင်ခြင်း။
- ၄။ နန်းတွင်းထိပ်တန်းလှူဒါန်ချက်များ ပေါက်ကြားပါက
ရဟန်းကြောင့်ဟု ထင်မြင်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ ဘုရင်နှင့်သားများ (စသည်) လုပ်ကြံမှုဖြစ်ပါက
ရဟန်းပါဝင်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရနိုင်ခြင်း။
- ၆။ များမတ်များကို ရာထူးတိုးပွားပြုပါက ရဟန်းပါဝင်သည်
ဟု စွပ်စွဲခံရနိုင်ခြင်း။
- ၇။ များမတ်များကို ရာထူးချမှတ်ပြုပါက ရဟန်းပါဝင်သည်
ဟု စွပ်စွဲခံရနိုင်ခြင်း။
- ၈။ ဘုရင်ဖြစ်သူ ရုတ်တရက် စစ်ဆင်မှုပြုပါက ရဟန်း
ပါဝင်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရနိုင်ခြင်း။
- ၉။ ဘုရင်ဖြစ်သူက စစ်တပ်ကိုလွှတ်ပြီးမှ ပြန်လည်ရုပ်
သိမ်းလျှင် ရဟန်းပါဝင်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရနိုင်ခြင်း။
- ၁၀။ ရဟန်းတော်များနှင့် မအပ်စပ်သောအာရုံများ နန်း
တွင်းမှာ အပြည့်အဝရှိနေခြင်း။

ကမ္ဘာ (၆)မျိုး

- ၁။ သာရကမ္ဘာ - ဘုရားတစ်ဆူသာ ပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ
- ၂။ မဏ္ဍကမ္ဘာ - ဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ
- ၃။ ဝရကမ္ဘာ - ဘုရားသုံးဆူ ပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ
- ၄။ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ - ဘုရားလေးဆူ ပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ
- ၅။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ - ဘုရားငါးဆူ ပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ
- ၆။ သုညကမ္ဘာ - ဘုရားလုံးဝ မပွင့်ထွန်းသောကမ္ဘာ

ကလံပွာကာမိတ္တ

(မိတ်ဆွေတောင်း၏လက္ခဏာ ချွန်ပါး)

- ၁။ ပိယ - ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ခြင်း
- ၂။ ဂရ - လေးစားဖွယ်ခြင်း
- ၃။ ဘာဝနီယ - စိတ်နှလုံးကို ပွားစေခြင်း
- ၄။ ဝတ္ထ - ဆိုဆုံးမတတ်ခြင်း
- ၅။ ဝစနက္ခမ - စကားမှားကို သည်းခံနိုင်ခြင်း
- ၆။ ကမ္ဘိရကထံ ကတ္တာ - လေးနက်သောစကား ပြောကြားတတ်ခြင်း
- ၇။ နော အတ္ထနေ နိယောကေ - မသင့်ရာကို မတိုက်တွန်း၊ မညွှန်းဆိုတတ်ခြင်း

ကာမဂုဏ်တရားတို့၏ ဥပမာ (၁၀)ချက်

- ၁။ အဋ္ဌိကင်္ဂလူပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် အရိုးစုနှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၂။ မံသပေသုပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် သားတစ်နှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၃။ တိဏှက္ကူပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် မြက်ဖီးတုတ်နှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၄။ အဂါရကာသုပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် ရှားမီးသွေးရဲရဲနှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၅။ သုပိနက္ကပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် ဒိဝီမက်နှင့် ဥပမာတူ၏။

- ၆။ ယာစိတက္ကပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် ငှားထားသောပစ္စည်းနှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၇။ ရက္ခမလူပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် အသီးပြည့်သော သစ်ပင်နှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၈။ အသိသုနပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် သားသတ်ရုံနှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၉။ သတ္တိသူလူပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် ဓား၊ သန်လျက်နှင့် ဥပမာတူ၏။
- ၁၀။ သပ္ပ သိရူပမာ ကာမာ - ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် မြွေဦးခေါင်းနှင့် ဥပမာတူ၏။

ကာယဂတာသတိ (၇)ပါး

- ကာယဂတာသတိ = ကိုယ်ခန္ဓာကိုအခြေခံ၍တရားရှုမှတ်ခြင်း
- ၁။ ရှေ့တက်၊ နောက်ဆုတ်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၂။ တည့်တည့်ကြည့်၊ တစောင်းကြည့်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၃။ ကွေးရာ၊ ဆန့်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၄။ သက်န်းသပိတ်ကို ဆောင်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၅။ စားသောက်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၆။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ရာ၌ ရှုမှတ်ခြင်း
 - ၇။ သွား၊ ရင်၊ ထိုင်၊ အိပ်၊ နိုး ပြော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာတို့၌ ရှုမှတ်ခြင်း

ကာယဂတာသတိကို စကောင်းစွာပွားများအား

ထုတ်ခြင်း၏ အကျိုး (၁၀)ပါး

- ၁။ မပွေလျော်ခြင်းကို သည်းခံနိုင်၏။
- ၂။ ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းကို သည်းခံနိုင်၏။
- ၃။ အချမ်း၊ အပူ၊ ဆာလောင်ခြင်း၊ မုက်ခြင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာ စသည်များကို သည်းခံနိုင်၏။
- ၄။ ဈာန်လေးပါးကို ရနိုင်၏။
- ၅။ တံခိုးကူဒွိပါဒ်ကို ရနိုင်၏။
- ၆။ နတ်နား ဒိဗ္ဗသောတကို ရနိုင်၏။
- ၇။ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်အကြံကို သိနိုင်၏။

- ၈။ ရှေးဘဝများကို သတိရ အောက်မေ့နိုင်၏။
- ၉။ နတ်မျက်စိ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို ရနိုင်၏။
- ၁၀။ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်နိုင်၏။

ကာလဒါန (၅)မျိုး

- ၁။ အာဂန္တုက ဒါန - ဧည့်သည်တို့အားအလှူ။
- ၂။ ဂုဏ်က ဒါန - ခရီးသွားတို့အားအလှူ။
- ၃။ ဂီလာန ဒါန - လှူနာတို့အားအလှူ။
- ၄။ ဇစ္ဆိက္ခ ဒါန - ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးချိန်အလှူ။
- ၅။ နဝသဿ နဝဖလ ဒါန - ကောက်ဦး သစ်သီးဦး အလှူ။

ကိလေသာ (၁၀)ပါး

၁။ လောဘ	၆။ ဝိစိကိစ္ဆာ
၂။ ဒေါသ	၇။ ထိန
၃။ မောဟ	၈။ ဥဒ္ဓစ္စ
၄။ ဗာန	၉။ အဟိရိက
၅။ မိဋ္ဌိ	၁၀။ အနောတ္တပ္ပံ

ကိလေသာခေါင်းပါးကြောင်းတရား (၄၄)ပါး

- ၁။ မညဉ်းဆဲခြင်း။
- ၂။ မသတ်ဖြတ်ခြင်း။
- ၃။ မခိုးယူခြင်း။
- ၄။ မေထုန်မကျင့်ခြင်း။
- ၅။ မုသာမပြောခြင်း။
- ၆။ ကုန်းမတိုက်ခြင်း။
- ၇။ ကြမ်းတမ်းရိုင်းပျူစကား မပြောခြင်း။
- ၈။ ပြိန်ဖျင်းစကား မပြောခြင်း။
- ၉။ သူတစ်ပါးပစ္စည်းရရှိရန် ရှေးရှုမကြံစည်ခြင်း။
- ၁၀။ ဖျက်ဆီးလိုစိတ်မရှိခြင်း။
- ၁၁။ မယူမှန်ခြင်း။
- ၁၂။ အကြံအစည်မှန်ခြင်း။

- ၁၃။ အပြောမှန်ခြင်း။
- ၁၄။ အပြုမှန်ခြင်း။
- ၁၅။ အသက်မွေးမှုမှန်ခြင်း။
- ၁၆။ အားထုတ်မှုမှန်ခြင်း။
- ၁၇။ အောက်မေ့မှု သတိမှန်ခြင်း။
- ၁၈။ တည်ကြည်မှုမှန်ခြင်း။
- ၁၉။ ဉာဏ်အမြင်မှန်ခြင်း။
- ၂၀။ လွတ်မြောက်မှုမှန်ခြင်း။
- ၂၁။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းမှု ကင်းမှန်ခြင်း။
- ၂၂။ စိတ်မပျံ့လွင့်ခြင်း။
- ၂၃။ ယုံမှားသံသယကင်းခြင်း။
- ၂၄။ အမျက်မထွက်ခြင်း။
- ၂၅။ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ခြင်း။
- ၂၆။ ကျေဇူးမကန်းခြင်း။
- ၂၇။ ဂုဏ်မပြိုင်ခြင်း။
- ၂၈။ မပြုစုခြင်း။
- ၂၉။ ဝန်မတိုခြင်း။
- ၃၀။ မစဉ်းလဲခြင်း။
- ၃၁။ မလှည့်ပတ်ခြင်း။
- ၃၂။ မခက်ထန်ခြင်း။
- ၃၃။ မမောက်မာခြင်း။
- ၃၄။ ပြောဆိုဆုံးမ ခံယူလွယ်ခြင်း။
- ၃၅။ ပိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း။
- ၃၆။ သတိမမေ့ခြင်း။
- ၃၇။ သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း။
- ၃၈။ မကောင်းမှုရှက်ခြင်း။
- ၃၉။ မကောင်းမှုမှ ကြောက်ခြင်း။
- ၄၀။ အကြားအမြင်များခြင်း။
- ၄၁။ မပျင်းရိခြင်း။
- ၄၂။ သတိများခြင်း။
- ၄၃။ ပညာပြည့်စုံခြင်း။
- ၄၄။ အယူအစွဲအလမ်းမကြီးခြင်း။

ဗားမဲ့ကုန်းအောင်မြေမှု

ရေ စ က် ချ အ လှူ စေ န် မ န် လ ှ

၁၈ ကြိမ်မြောက် စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်ပွဲ

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ကျွန်ုပ်
စာရေးသူသည် ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်း ကြား
ဇာတိရောက်ရှိ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဘု
ရှားကြီးထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာ
တော်မှ “နိဝင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့မှာ မှန်
နှင့်ရေကန် ရေစက်ချပွဲရှိတယ်။ ၂၄

ရက်နေ့ညနေ ဗားမဲ့ကုန်းကြွမယ်။ ည
နေ ၄ နာရီ အရောက်လာခဲ့ပါ” ဟု မိန့်
ဆိုပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဗုဒ္ဓဂယာမှ
၂၀ ရက်နေ့ ပြန်ရောက်မှာဖြစ်သည့်
အတွက် “လာခဲ့ပါမယ်ဘုရား” ဟု ကတိ
ပြုကာ လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

(၂၄-၁၁-၂၀၁၅) အင်္ဂါနေ့တွင်
စာရေးသူနှင့် ဆရာဦးလှစံတို့သည် မွန်
လွဲ (၃)နာရီအရောက် ကွမ်းမန်းဆရာ
တော်ကျောင်းသို့ အရောက်သွားခဲ့ကြပါ
သည်။ ဗားမဲ့ကုန်းသို့လိုက်မည့် ကျောင်း
သားများ အလှူရှင်များလည်း ရောက်ရှိ

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ည ဆီမီး ၉၀၀၀ ပူဇော်နေပုံ

လာကြပါသည်။ ညနေ (၅)နာရီတွင် ဗဟန်းမှ အဲယားကွန်းမှန်လုံကားကြီးဖြင့် စတင်ထွက်ခွာကြသည်။ ရွှေခြင်္သေ့ အဝေးပြေးကားကြီးကို အသွားအပြန်ရှား ပေးသော ကားအလှူရှင်မှာ ဆရာဦးရဲဝေ(မြန်မာစာ)နှင့် ဓမ္မပိတ်ဆွေများဖြစ်ကြပါသည်။ ဗဟန်းအဖွဲ့တွေလည်း ကားသေးတစ်စီးဖြင့် လိုက်ပါကြသည်။ ဆရာတော်ကား ရှေ့မှသွားပြီးသောအခါ စာရေးသူတို့ကားတွေ နောက်မှလိုက်ကြရသည်။ ထုံးစံအတိုင်း အမှတ်(၃)လမ်းဆုံအထိ ကားပိတ်နေ၍ နှစ်နာရီနီးပါး

ကွမ်းမန်းဆရာတော်ကြီး၊ မယ်ဇော်ဇော်လှိုင်နှင့် စမတော်ထည့်ပေးနေပုံ

မောင်းကြရသည်။ ကားဆရာကလည်း တစ်လမ်းလုံး မရပ်မနားမောင်းသည်။ ဘဲထေးစားသောက်ဆိုင်ရောက်မှပဲ ကားရပ်စားပါတော့သည်။ ခရီးသည်တွေလည်း ကားပေါ်မှဆင်းသည်နှင့် ကျန်းမာရေးပြေးကြရသည်။ ဘဲထေးမှာ ညနေစာစားကြသည်။ စားသောက်ပြီး ဆက်မောင်းသွားတာ ညသန်းခေါင်မှာ ငင်းကျိုက်တောင်ခြေသို့ ရောက်သည်။ တောင်ခြေရောက်တော့ တောင်ပေါ်တောင်တက်ကား အဆင်သင့်လာကြနေသည်။ တောင်ပေါ်ရောက်တော့ အိမ်ရန်နေရာယူကြသည်။ နံနက်မိုးလင်းတော့ အဆင်ပြေသလို သက်သတ်လွတ်စားရသည်။ နံနက်စာ စားပြီးသောအခါ ဗားမဲ့ကုန်းတော်ပေါ်မှ “မဟာအတုလမာရ်အောင် “မာရဝိဇယစေတီ”ကို ဦးစွာပထမ ဖူးမြော်ကြသည်။ ငင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ကို ဗားမဲ့ကုန်းတော်မှ လှမ်းဖူးကြသည်။ နံနက်ပိုင်းတွင် အချိန်အားနေ၍ MRIV-4 အဖွဲ့

နှင့် ဆရာဦးရဲဝေ(မြန်မာစာ) ဆရာ
ဇော်သန်းထိုက်တို့အဖွဲ့တွေ ဝင်းကျိုက်
ထောင်ပေါ် တက်ကြသည်။ စာရေးသူ
တို့လည်း ကျောင်းပေါက်ဝမှ မုခ်ဦး
နှင့်ရေကန်၊ ဇော်ရီဦးကွက်ရုပ်တုကြီး
ထည့်တို့ကို ဓာတ်ပုံလိုက်ရိုက်ကြသည်။
တို့နောက် ကွမ်းမန်းဆရာတော်ကျောင်း
ဆွေးကာ ကထိန်သုကန်းနှင့် မဟာ
အေးမြတ်စွာဘုရားပုံ ကပ်လှသည်။

မုခ်ဦးထွင် ၁၃၇၇ ခု ဝင်းကျိုက်
ထောင် ၂၀၃၅ ဗားမဲ့ကုန်း အောင်မြေ
အထာရကျောင်းတိုက်ဟု ရေးထားသည်။
အစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကြေးစည်နှင့်
ဇော်ရီပုံပြုလုပ်ထားသည်။ ဝင်းကျိုက်၊
ကျော့စည်၊ ဇော်ရီ ကက်ကင်းဓာတ်ပုံ
ချုပ်ပါသည်။ အတွင်းဘက်မှကြည့်သော
အခါ ကွမ်းရွက်ပုံနှင့် ဇီးကွက်ပုံပြုလုပ်
ထားသည်။ ကွမ်းရွက်ပုံကတော့ ကွမ်း
မန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ Logo

(အမှတ်သင်္ကေတ)ဖြစ်ပါသည်။ ဇီးကွက်
သည် ဝင်းကျိုက်နှင့် ဓာတ်တူနဲ့တူဖြစ်
သည်။ အလယ်တွင် အလှူရှင်အမည်
ကမ္ဘာဦးရေးတို့သည်။ မုခ်ဦးနှင့် ရေကန်
အလှူရှင်မှာ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဘုရား
ကြီးအား အမှူးထား၍ အလှူဒါယကာ
ဦးဆန်းညွှန်း+အလှူဒါယကာမ ခေါ်တင်
နဲ့ သားကိုကျော်ကျော့ဌေး သမီးမသိန်း
သိန်းနဲ့ ကိုသန်းဇော်မင်း+မသင်းသင်းကြီး
မြေး မဝင်ဇင်စည်စိမ်း၊ မမေမီစည်စိမ်း
မိသားစုတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

အုတ်ရေလှောင်ကန်ကြီး နှစ်ကန်
မှာ အောင်သစ္စာ၊ မေတ္တာရေကန်တို့ဖြစ်
ပါသည်။ တစ်ကန်မှာ ရေဂါလံ ငါး
သောင်းဆန်ပြီး တစ်ကန်မှာ ရေဂါလံ
တစ်သိန်းဆန်သည်ဟု သိရပါသည်။
ဗားမဲ့ကုန်း အောင်မြေတောရကျောင်း
တိုက်တွင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တန်ခူးလ
သင်္ကြန် ကာလရံပိတ်ရက်တွင် တရား

စခန်းဖွင့်လှစ်ပါသည်။ တရားစခန်းဝင်
ယောက်ျား တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပိုများ
လာသည်။ တောရကျောင်းတွေလည်း
တိုးတက်လာသည်။ စခန်းဝင်ယောက်ျား
နေထိုင်စားသောက်ရေး အဆင်ပြေစေ
ရန် ဆရာတော်မှာ ကြိုးစားဆောင်
ရွက် ထားပါသည်။ သို့သော် လူများလာ
သောအခါ သုံးရေအခက်အခဲရှိလာ
သည်။ ထိုအခက်အခဲပြေလည်စေရန်
မိုးတွင်းကာလမှစ၍ ရေလှောင်ထားရန်
ရေကန်ကြီးများ လိုအပ်လာသည်။ ထို
ကြောင့် ဆရာတော်၏ တပည့်ရင်းများ
ဖြစ်သော ကိုကျော်ကျော်ဌေး၊ မသိန်း
သိန်းနဲ့ မောင်နှမမိသားစုများမှ အုတ်ရေ
လှောင်ကန် တည်ဆောက်လှူဒါန်းပေး
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ
ဆန်း ၁၄ ရက်၊ ၂၅-၁၁-၂၀၁၅ ဗုဒ္ဓ
ဟူးနေ့ည ၇းဝဝ နာရီအချိန်တွင် ဗားမဲ့

ကွမ်းမန်းဆရာတော်နှင့် ကျောင်းသားများ

ကွမ်းမန်းဆရာတော် သိက္ခာထပ်သိမ်ဆွမ်းလောင်းနေပုံ

ကုန်းအောင်မြေတောရ ကျောင်းတိုက် ဓမ္မသုခ ဓမ္မာရုံတွင် ရေစက်ချအလှူ တော်မင်္ဂလာအခမ်းအနား ကျင်းပကြ သည်။ ရေစက်ချအနုမောဒနာတရားကို ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကြားတော ရလမ်း၊ ရွှေကျင်တိုက်မှ ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလမှ ဟောကြားပေးပါသည်။ ည ၈ နာရီခွဲတွင် ရေစက်ချအနုမော ဒနာတရား မဟာကြားပွဲ ပြီးဆုံးသည်။ ဧည့်ပရိသတ်များကို ဆွမ်းစားကျောင်း တွင် ထမင်းနှင့် လက်ဖက်ရည် တိုက် ကျွေးညှော်ခဲ့သည်။ ညဘက်တွင် ဗားမဲ့ ကုန်းရှိ မဟာအတုလမာန်အောင် မာရ ဝိဇယစေတီ ရင်ပြင်တွင် ပုတီးစိပ်သူး စာရားထိုင်သူ၊ ပရိတ်ပတ္တာန်ရွတ်ဆိုသူ တို့နှင့် တင့်တယ်လျက်ရှိပါသည်။ တောင်ပေါ်မှာ လေတယူးဟူးတိုက်နေ ၍ အေးချမ်းလျက်ရှိသည်။ အချို့လည်း အောင်စေတီတုရား ဂန္ဓကုဋီတိုက်ရှိ ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် အဘိုးကလေးဝ

ဆရာတော်ရှေ့မှာ ပုတီးစိပ်ကြသည်။ အောင်မြေမှာထိုင်ပြီး စာရေးသူလည်း ပုတီးစိပ်မေတ္တာပို့သည်။ ဝင်းကျိုက်မြို့ မှ လူငယ်လူရွယ် ယောက်ျားလေး၊ မိန်း ကလေးများ အုပ်စုလိုက် ဝင်းကျိုက် တောင်ပေါ် တက်နေကြသော အသံများ ကြားနေရသည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အဖိတ် နေ့မှာ တက်နေကျဟုဆို၏။ တက်သူ တက်၊ ဆင်းသူဆင်းနှင့် စည်ကားလျက် ရှိပါသည်။ သူတို့အချင်းချင်း မွန်ဘာသ စကားဖြင့် ပြောဆိုနေသံတွေလည်း ကြားပါသည်။ အချို့လည်း ဗားမဲ့ကုန်း မှာ အုပ်စုဖွဲ့လာထိုင်နေကြသည်။ နောက်တစ်နေ့ နိုးလင်းသောအခါ ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် ဆရာတော်ကြီး နှင့် သံဃာတော်များကို အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်လှူကြသည်။ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာမှာ ရဟန်းရှင်လူ အားလုံးအား ဧည့်ဝတ်ကျွေးနှံစွာ ဆက် ဆံသော အရည်အချင်းရှိသည်။ ဝါတွင်း

ကာလတွင် ဗားမဲ့ကုန်းမှာ သံဃာတော် သုံးလေးပါးသာ ဝါဆိုကြသည်။ အချို့ မရွေး သက်လွတ်နယ်မြေဖြစ်သည်။ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းကပ်ပို့ သောအခါ ဧည့်ပရိသတ်များကို နံနက် စာကျွေးမွေးသည်။ ကွမ်းမန်းဆရာတော် ကြီးမှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတိုင်း ဝိပဇာတ်နန်းသို့ ကြွတော်မူပြီး မောင်မလေ့ရှိသည်။ မနေနံနက် ၉ နာရီမှ ဆရာတော်ကို ကံထပ်မည်ဟု ဆို သည်။ နံနက် ၉ နာရီပထိုခင် လှေက အတက်အဆင်းမှာ သိမ်ဆင်းလော့ မည်သူများ တန်းစီစောင့်နေကြသလဲ နံနက် ၉ နာရီတွင် ဗုဒ္ဓစက်တော် စတန်ဆောင်းအပေါ်ရှိ ပြာသာဒ်သိမ်တွင် ဆရာတော်ကို သိက္ခာထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပသည်။ သိက္ခာထပ်(ကံထပ်) သောအခါ သိမ်ဆင်းလောင်းလှူ သည်။ သံဃာကိုးပါး ကြွတော်မူသည့် နံနက် ၁၀ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် ဆရာ

www.burmeseclassic.com

ဆက် သံယာတော်များကို နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်ကြသည်။ ရပ်ဝေးမှ ညော် ဆည်များလည်း ထပ်ရောက်လာကြ သည်။ ဝင်းကျိုက်မြို့၊ ဇရက်ချောင် အမ-ကမှ ဆရာမများနှင့် တပည့်များ စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်လည်း ပင့် ဆောင်လာကြသည်။ ဆရာတော်၊ သံယာတော်များအား နေ့ဆွမ်းဆက် ထပ်ပြီးသောအခါ အလှူရှင်များနှင့် ညော်ပရိသတ်များကို နေ့လယ်စွာကျွေး စွေကြပါသည်။ ရန်ကုန်မှ လိုက်ပါလာ ကြသော ကျောင်းသားလေးများသည် ထိုည ပုဂံဆေး ဝေယျာဝစ္စ ဝိုင်းဝန်းကူ ညီ လုပ်ဆောင်ပေးကြသည်။

နေ့လယ်စာ ထမင်းကျွေးပြီးသော အခါ အချိန်နှင့် ရေခဲမုန့် ဖာလုဒါပါ တိုက်ကျွေးကြပါသည်။ တန်ခူးလတရား စခန်းတွင်လည်း ရေခဲမုန့်အလှူရှင်တွေ ဒါနပြုကြသည်။ ယခုအခါ ဗားမဲ့ကုန်း မှခံဦးဝအထိ ကားတက်ရောက်နိုင်ပြီ ဖြစ်၍ အလှူရှင်များ သွားလာရေး လွယ်ကူကြသည်။ သက်သတ်လွတ် အစားအစာမျိုးစုံ ဒါနပြုကြသည်။ ထမင်းစားပြီး တစ်နာရီလောက် အနား ယူကြသည်။ နေ့လယ် ၂ နာရီမှာ ငာထိန်အလှူတော်မင်္ဂလာ အခမ်း အနားပြုလုပ်မည်ဟု ဆရာတော်က ကြို တင်စီမံကြားထားသည်။ မွန်းလွဲ ၁ နာရီ အချိန်မှာပင် မွေသုခဓမ္မာရုံမှ "တရား နာကြရောက်ကြပါ" ဟူသော မွေတေး သီချင်းသံ ကြားနေရသည်။ ၁ နာရီခွဲ တွင် စာရေးသူတို့လည်း ကင်မရာယူပြီး မွေသုခဓမ္မာရုံသို့ သွားရောက်ကြသည်။ တရားနာပရိသတ်များ တဖွဲဖွဲ

ရောက်လာကြသည်။ ၂ နာရီခန့်မှာ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ပင့် သံယာများ ကြွရောက်လာကြသည်။ ကထိန်အနုမောဒနာတရားကို ရွှေကျင် ကျောင်းတိုက်မှ ဦးသုမင်္ဂလမှ ဟော ကြားပေးသည်။ ဦးစွာပထမ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးသောအခါ ကထိန်မတည်အလှူ ရှင်များဖြစ်ကြသော ကွယ်လွန်သူ အဘိုး အဘွား၊ အမိ၊ အဖနှင့် အဒေါ် များအား ရည်စူး၍ ဦးညွန့်ဦး ညီမ ဒေါ်သီတာကျော်၊ ညီ ဦးမင်းဆွေ၊ သမီး မြင့်မိရီသင်း မိသားစုတို့မှ ကွမ်းမန်း ဆရာတော်ကြီးအား ဦးထိပ်ထား၍ ကထိန်လှူမြတ်သင်္ကန်းကို ကပ်လှူကြ ပါသည်။ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးစုံ ဆွဲခြင်းတွေ လည်း လှူကြသည်။ ကထိန်သင်္ကန်း နှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထု လှူဒါန်းလိုကြသော ညော်ပရိသတ်များထံမှ အလှူရှင်များ လည်း တန်းစီပြီး ဆရာတော်ကြီးကို သင်္ကန်းကပ်လှူကြသည်။ လှူဒါန်းခြင်း ကိစ္စအဝဝပြီးသွားသောအခါ ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလမှ ရေစက်ချ အနုမောဒနာ တရား ဆက်ဟောပါသည်။ အခမ်း အနားများအဖြစ် ဆရာဦးရဲဝေ(မြန်မာ စာ)မှ ပြုလုပ်သည်။ အလှူရှင်များ ရေ စက်ချပြီးသောအခါ ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာ သွန်းပြီးပေးပါသည်။ တရားပဟာ သံယာတော်နှင့် ပင့်သံယာများကြွပြီး သောအခါ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဘုရား ကြီးမှ ခုနစ်နေ့သားသမီး တပည့်တကာ၊ တကာမများအား ငါးဆယ်ကျပ်တန်နှင့် တစ်ရာကျပ်တန် ငွေစက္ကူများ ဝေငှကြ ချပေးပါသည်။ ငွေစက္ကူများကြိုချပြီး သောအခါ ပဒေသာပင်အသီးသီးနှင့်

မဟာဘုံကထိန် အလှူရှင်များ အဖွဲ့ လိုက် ကွမ်းမန်းဆရာတော်နှင့် ဆက်ပုံ ရိုက်ကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှလည်း တပည့်ဒါယကာ ဒါယိကာများအတွက် မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထားကာ ကျန်းမာ ရေးကို မဲဒဲကွက်ဘဲ အပူဇော်ခံ ခွင့်ပြု ပေးခဲ့ပါသည်။

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ည တွင် ဗားမဲ့ကုန်း သာသနာ့အောင်မြေ တွင် ဆီမီး ၉၀၀၀ ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပါ သည်။ စာရေးသူတို့လည်း ဝင်းကျိုက် ဆံတော်ရှင်သို့ ကားဖြင့်တက်ရောက် ကာ ဆီမီးနှင့်နံ့သာတိုင် တွန်းညှိပူဇော် ကုသိုလ်ယူခဲ့ပါသည်။ ည ၁၂ နာရီ အချိန်တွင် ဆေးပေါင်းခသော အချိန် ကာလဖြစ်၍ မယ်လေီဖူးသုပ်ကျွေးပါ သည်။ မယ်လေီဖူးသုပ်လေ့ကြီးရှိရာသို့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ပြီး ဗေ တာဝ်များထည့်သွင်းပေးပါသည်။ ညော် ပရိသတ် နှစ်ရာကျော်၊ သုံးရာနီးပါး လုံ လောက်စွာ စားကြရပါသည်။

လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့တွင် ညော်ပရိသတ်များ ဗားမဲ့ကုန်းမှ အသီးသီး ပြန်ဆင်းကြသည်။ ထိုနေ့ညနေ ၅ နာရီတွင် တောင်မြေမှ ရန်ကုန်သို့ အလာတုန်းက အဲယားကွန်းကားကြီး ဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ ည ၁၁ နာရီအချိန်တွင် ဗဟန်း ကြားတောရသို့ ရောက်ကြသည်။ ဆရာတော်များ ဗားမဲ့ ကုန်းတွင် ဆက်လက်သီတင်းသုံးလျက် ရှိပါသည်။

ဂဗ္ဘိရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

မိုင်းပန်းဆရာတော်

မိုင်းပန်းဒေသနှင့်
မောင်မောင်မြင့်အေး

ယခင်အပတ်မှအဆက်

၎င်းတို့မှာ ၁-၁-၂၀၁၅ နေ့က ဆရာတော်ကို ဖူးပြီးဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်အား ကျောင်းဆောင်သစ် တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မနက်ဖြန် မနက်စောစော ဆရာတော်ထံဖူးရန် တပည့်နှစ်ဦးနှင့် လိုက်ပို့မည်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းတပည့်တစ်ဦးမှာ ယခင်က ဆရာတော်နှင့်အတူ နေဖူးသူဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး တည်းခို ရန် အမှတ်-၂၀၆၊ ချယ်ရီလမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထောင့်၊ တာလော့ရပ်ရှိ နိုင်းစတားဟောတယ် သို့ လိုက်ပို့ကြ၏။

၎င်းနိုင်းစတား ဟော်တယ်မှာလည်း တာလော့ရပ် ချယ်ရီ လမ်းမှာပင်တည်ရှိ၏။ ညဖက်တွင် လားရီး ရွှေတိဂုံသို့ သွားရောက်ဖူးခဲ့ပြန်ရာ ယခင်က ရောကုဖူး သော ရွှေတိဂုံစေတီမှာ သာသနိကအဆောက်အဦ နည်းသော်လည်း ယခုအခါ အဆောက်အဦတို့ များပြား နေပြီ ဖြစ်တော့၏။

၃-၁-၂၀၁၅ နေ့ နံနက်စာ စားပြီးသည့်နှင့် ၇ နာရီခန့်တွင် ဦးမောင်ဝင်းအိမ်ရှေ့တွင် ကလှကာ ဘား တစ်စီးနှင့် ကယ်ဒီနားတစ်စီး ရပ်ထား၏။ ကိုမောင်ဝင်းက

www.burmeseclassic.com

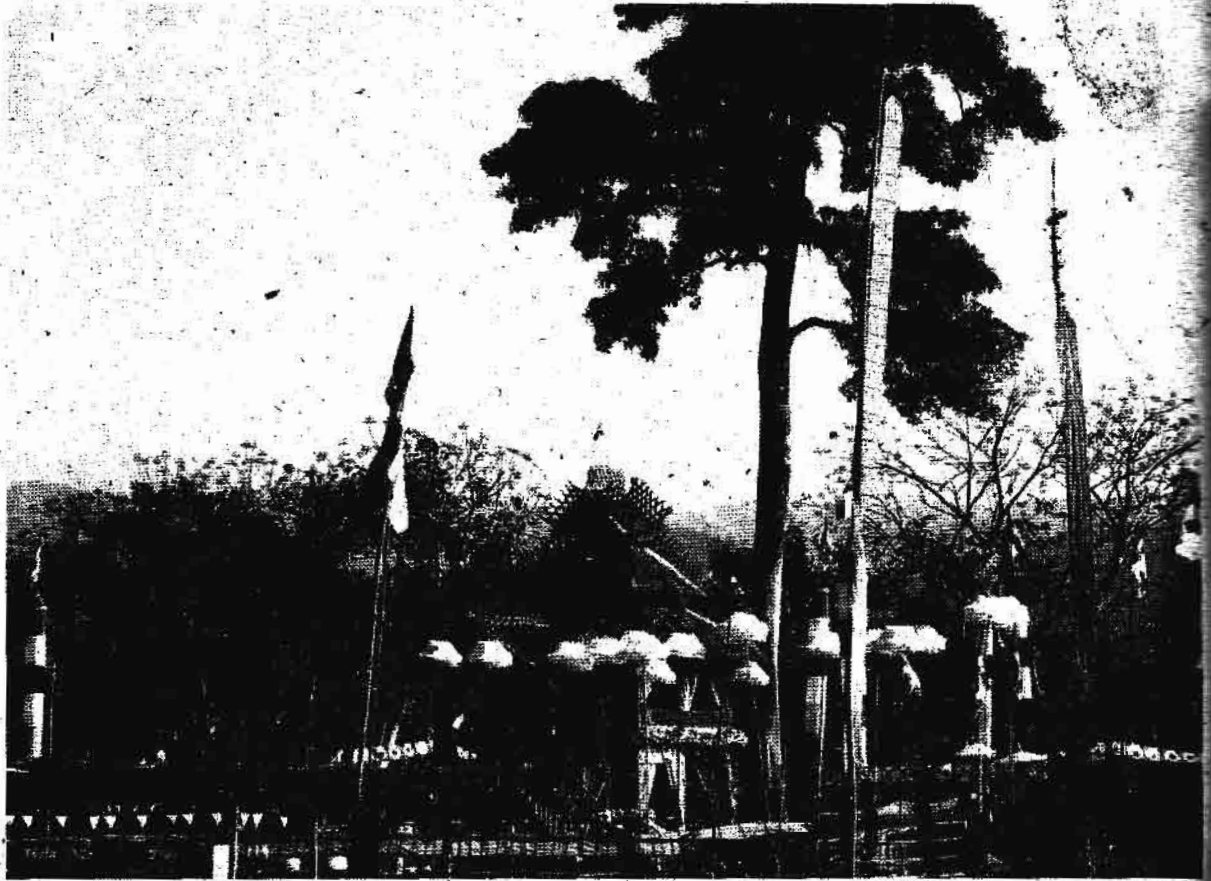
အမေတို့ကို ကျွန်တော် တပည့်နှစ်ယောက် လိုက်ပို့မယ်။ သီပေါကုလားနဲ့ တောင်ကြီးကုလား။ သူတို့က ဆရာတော် နှင့်ကျွမ်းတယ်။ အခု သူတို့ ဖုန်းဆက်ထားပြီပြီဟု ပြောရာ ကျွန်တော်တို့လည်း ကားပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ကြတော့၏။ လိုက်ပို့သူနှစ်ဦးမှာကိုရိုင်းအောင်မိုးထွန်းနှင့် ကိုမင်းမင်းလတ် တို့ဖြစ်ကြ၏။

ကားနှစ်စီးမှာ တာချီလိတ် လေယာဉ်ကွင်း ဘက်မှ ထွက်လာခဲ့၏။ လမ်းခွဲနှစ်ခုတွင် တစ်လမ်းက ကျိုင်းတုံ သွားလမ်း၊ တစ်လမ်းက မိုင်းဖုန်းဒေသသို့။

မိုင်းဖုန်းသွားရွာဟု ပြော၍မရ မိုင်းဖုန်းဒေသဟုပင် ခေါ်ကြသည်။ ထိုဒေသတွင်မှ ရွာကလေးများ ရှိကြ၏။ ဆရာတော်သီတင်းသုံးရာရွာသည် မိုင်းဖုန်းဒေသ ပါတောရွာ တွင်ဖြစ်၏။ လမ်းမှာကတ္တရာလမ်းဖြစ်သော်လည်း ပါတောရွာ မှစကာ မြေလမ်းဖြစ်သွား၏။ ဇန်နဝါရီ ၅ ရက်သည် ဆရာတော်မွေးနေ့ဖြစ်၏။ မွေးနေ့ပွဲသို့ လာရောက်ကြသော ပရိသတ်သည် ဆိုင်ကယ်များ၊ မော်တော်ကားများနှင့်ဖြစ်၏။ မော်တော်ကားများကို သက်ဆိုင်ရာ ကားကွင်းများတွင် ရပ်ထားစေပြီး ပရိသတ်များအားလုံး ဆရာတော်ရှိမည် ထင်သော ကျောင်းများသို့ ခြေလျင်လျှောက်ကြရမည်ဖြစ် ၏။ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူထားသူများက မော်တော်ကားများကို ကားရပ်ကွင်းအတွင်း မောင်းဆင်စေရန် ညွှန်ပြနေကြ၏။ မော်တော်ကားများကလည်း ၎င်းတို့စည်းကမ်းကို လိုက်နာ ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ကို လိုက်ပို့သူများမှ ကိုအောင်မိုးထွန်း က ဆရာတော် မည်သည့်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးမည်ကို ဂေါပကများထံ ဖုန်းဆက်မေး၏။ ဆရာတော် သူ့ကျောင်း တွင်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသည်ဟုသိရ၏။ ဆရာတော် သီတင်း သုံးရာ ကျောင်းသည် တောင် ခြံတွင်ရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့ ကားနှစ်စီးသည် ထိုနေရာရောက်ရန်မောင်းကြ၏။ လမ်း တွင် လူတွေ လူတွေ ဆရာတော်လာမည် အပူတော်ခံမည် ကျောင်းများတွင် စောင့်စားနေကြ၏။ အချို့နေရာများတွင် ဆရာတော်ကို ရှမ်းအိုးစည်များတီးပြီး ကြိုဆိုနေကြ၏။

မိုင်းဖုန်းဒေသဆရာတော် တပည့်နှစ်ယောက် (ပေါ်ပိုင်းရင်)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ကားလေးသည် တောင်ကုန်းများကို
ဝေကာဝိုက်ကာနှင့် ဆရာတော်သီတင်သုံးရာ ကျောင်းလေး
သို့ရောက်တော့၏။ ကောင်းတင်ပြာပြာကြီး၏အောက်
တောင်နံရံကြီးအထက်တွင် ဆရာတော် ဂူအောင်းရာနေရာ
ရှိနေ၏။ ထိုဂူကြီး၏ အောက်ခြေတွင် ဝါတဲလေးရှိနေ၏။
ဝါတဲလေးဟု ဆိုပြားသော်လည်း ခေါင်မြင့်မြင့်လေးနှင့်
ဝရံတာ လေးမှာ ကျောင်းလေးကိုပတ်ထား၏။

ထိုကျောင်းနှင့် မော်တော်ကားလမ်းကို ကျယ်
ပြန့်သော ကန်ကြီးက ခြားထား၏။ ကန်ကြီးထဲတွင်
စကောလောက်ရှိသော ကြာရွက်အရိုင်းကြီးတွေနှင့်
ကြာပူးလေးအချို့သည် ပွင့်နေ၏။ အချို့မှာ ပူးနေ၏။

စိမ်းမှောင်သော တောင်တန်းကြီးမှာ သစ်ရွက်
သစ်ပင်တို့ဖြင့် စိမ်းညိုနေ၏။ ဆရာတော်ထံ ကိုအောင်

မိုးထွန်းက လျှောက်ထားရန်အတွက် တံတားနားက
တံခါးလေးတွင် စောင့်နေ သော ဦးဖင်ကို ရှမ်းဘာသာဖြင့်
လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ကူးသွား၏။
အတန်ကြာသောအခါ ကိုအောင်မိုးထွန်းက ရှမ်းရိုးရာ
လွယ်အိတ် ကလေးများ ပုတီးများ ပွေပိုက်ပြီး ခဏစောင့်
နေဖို့ပြော၏။

“ဆရာတော်က အဖူးမြော်ခံဖို့ ယာခဲမယ်။ ဒီကပဲ စောင့်ပါလို့
ပြောပါတယ်။ ဒကာမကြီးကောပါ လား” လို့ မေးပါတယ်ဟု
ကိုအောင်မိုးထွန်း က ပြောရာ ကျွန်တော့် အမျိုးသမီး၏
မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩမှု ဝမ်းသာမှု တို့နှင့် ပြည့်နှက်နေပြီး
မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်လေးများပင် ဝိုင်းနေတော့၏။
ကိုအောင်မိုးထွန်းက ဆရာတော်အနား ရောက်ရာ
အမျိုးသမီးတွေ အနားမကပ် ဖို့ပါ ပြောကြား၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့လည်း မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကောင်း
ကင်းခန့်မူကြွမ်းလာမည်ကို စောင့်မျှော်
နေခြင်းနဲ့ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သူများ
အထား မိုင်းဖုန်းဆရာတော် တံတား
ထေးပေါ်မုကြွလာမည်ကို လက်အုပ်
ချိန်၍ စောင့်နေကြတော့၏။ မကြာပါ။

ဆရာတော် ကျောင်းသင်္ခမ်းလေး
တံခါးဖွင့်ပြီး ဆရာတော်က ရှေ့က
ခပ်သုပ်သုပ်ကြွ နောက်ကကပ္ပိယလေး
တံခါးခပ်သုပ်သုပ်လေးလျှောက်နှင့် တံ
တံခါးဝသို့ရောက်သည်နှင့် ကျွန်တော်
တို့လည်း ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရသည့်
ပီတိသည် လှိုက်ခနဲလိုက်ခနဲဖြစ်ကာ
ဧည့်သို့ လျှောက်တင်ရမည်မသိ ဖြစ်နေ
၏။ ကျွန်တော်၏ သားကြီးက
မေတ ဝှံပိုးပေးပါဘုရားဟု လျှောက်ရာ
အမှု၊ အမှု၊ အမှုဟု ၎င်း၏ သီလ
ဘာဝနာ ကုသိုလ်တို့ကို ကျွန်တော်
တို့အား မျှဝေပေးရာ ကျွန်တော်တို့လည်း
သာဓု သာဓု သာဓု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို
လိုက်ကြတော့၏။

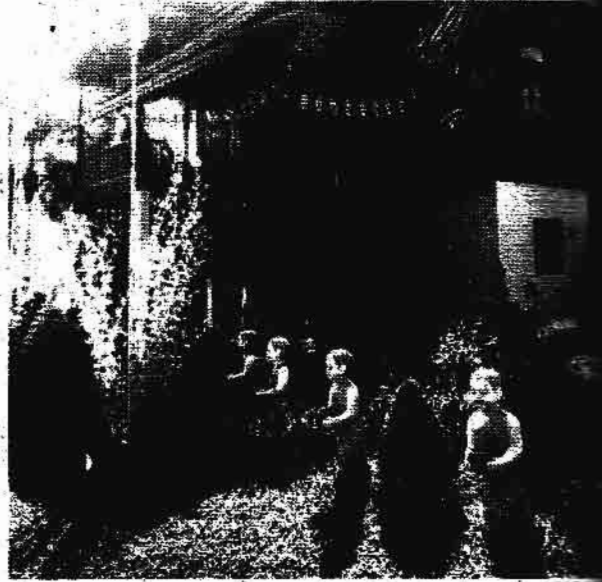
ထို့နောက် ဆရာတော်အား
အလှူငွေများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရာ
ဆရာတော်က ရှမ်းဘာသာဖြင့် ဆုပေး
၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော်က ဓာတ်ပုံ
ခွက်ခွင်တောင်းရာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
ကျွန်တော် လက်ကိုတွဲပြီး ဓာတ်ပုံအရိုက်
ခံ၏။ ထို့နောက် ကပ္ပိယထံမှ ပုတီးကုံး
ဖွားကိုယူပြီး ကျွန်တော်ကို ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် လွယ်အိတ်များကိုပေးပြီး ပရိသတ်များထံ အပူဖော်ခဲရန် ကားပေါ်သို့
တက်လိုက်လေတော့၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဦးအကြိမ်ကြိမ်ချ၍ နောက်
တဖန် ပြန်လည်ဖူးမြော်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းလိုက်ကြ လေတော့၏။

ကိုအောင်မိုးထွန်းက ဆရာတို့ ဆရာမတို့ အရမ်း ကံကောင်းတာပဲ။
ဒီလို ဖူးရဖို့ဆိုတာ တော်တော်ကုသိုလ်နဲ့ မရဘူး။ များသောအားဖြင့်
ပရိသတ်တွေရှေ့မှာပဲ ဖူးရတာ။ ကျွန်တော်သွားလျှောက်တော့ ဆရာတို့

www.burmeseclassic.com

ဆရာမတို့ လာမယ်ဆိုတာ သိနေသလိုပဲ ဆွမ်းစားပြီး တွေ့မှန် စောင့်နေလိုပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော်တောင် အံ့ဩသွားတယ်။ များသောအားဖြင့် သူဘယ်ကျောင်း

သွားမယ်။ အဲဒီ ကိုလာစောင့်ပဲ ပြောတတ်တယ်။ အခု ဆရာတော်က တစ်ယောက်ကို ဘုရားတစ်ဆူစီ ပူဇော်ဖို့ ပေးလိုက်ပါလို့ ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီ ဂေါဝကအဖွဲ့ တွေဆီမှာရှိတယ်။ သူတို့ကို ရှာပြီး ကျွန်တော် ယူပေးမယ်ဟုထပ်ပြော၏။ ကျွန်တော် လက်ထဲမှာ လွယ်အိတ်ရော၊ ပုတီးတွေလည်း တစ်ပွေ့ကြီး နှင့် အံ့ဩဝမ်းသာမှုအပြည့်နှင့် ယခုလည်း ဘုရားတစ်ဆူစီ ထပ်ပြီးရဦးမယ် ဖြစ်၍ ပျော်ပါတယ် မောင်ပြေသိမ်းဟုပင် ပြောရ မတတ်ပင် ဖြစ်တော့၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဦးမောင်ဝင်း+ဒေါ်နန်းညွန့် ညွန့်အေးတို့လှူဒါန်းသော ရေစက်ချထားသောကျောင်းကြီး ဆီကိုလာကြ၏။ ကျောင်းကြီးမှာတစ်ကျောင်းလုံး ကျွန်သား များဖြင့်တည်ဆောက်ထား၏။ ထိုင်းနိုင်ငံ အလှဆင်ပုံ အတိုင်း ပန်းဥယျာဉ်နှင့် ရေအိမ်နှင့် အလွန်ခန့်ညားလှ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဆရာတော်တည်ထားသော ဘုရား နှင့်ဆရာတော် တရားဟောမည့်မဏ္ဍပ်သို့ ရောက်ကြ ပြန်၏။

ဒေသခံတို့သည် ဆရာတော်ကိုဖူးမြော်ရန် နေ့စဉ် ဒေသအသီးသီးမှလာကြရာ ဆရာတော် ရောက်သာမည့်

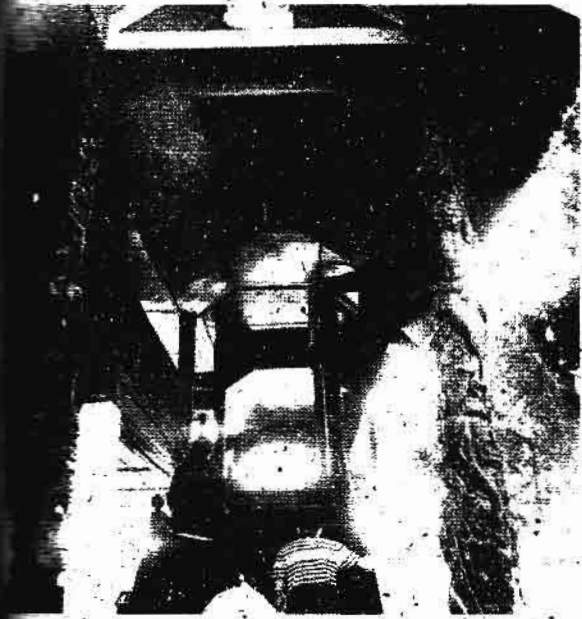
နရာများက အေးအေးသက်သာ စောင်နေကြ၏။
 ကျောင်းတိုင်း ကျောင်းတိုင်း မဏ္ဍပ်တိုင်းမှပင် စောင်နေ၏။
 ထူးခြားချက်မှာ ထိုဒေသတွင် စားသောက်ဆိုင်
 များလာရောက် ရောင်းချခြင်းမရှိဘဲ စတုဒိသာအဖြစ်သာ
 တစ်ဖို့ပြီးတစ်ဖို့ လာရောက်ကျွေးမွေးနေကြခြင်းဖြစ်၏။
 ဆရာတော် လာဖူးသူတို့မှာ မည်သည့်အစား
 အသောက်မှ ဝယ်ယူစားသုံးခြင်းမရှိ၊ စားစရာဆိုင်
 မည်မရှိခဲ့။ ထို့နောက် ဆရာတော် မူလသီတင်းသုံးရာ
 ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြသည်။ ၎င်းကျောင်းကြီးသည်

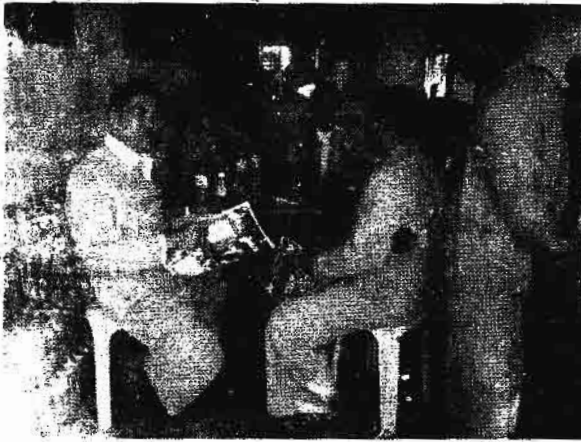
လည်း သစ်သားကျွန်းသားဖြင့် ထွင်းထုတည်ဆောက်ထား
 ၏။ သစ်ကြီးထူကြီးများဖြင့် ဆောက်ထားရာ ခန့်ညားလှ၏။
 ကျောင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြည့်ရာ ဆရာတော် သီတင်း
 သုံးရာနေရာ၊ ညွှန်သည်များ အဖူးမြော်ခံနေရာနှင့် နံရံတိုင်း
 တွင် ဆရာတော်၏ ငယ်ဘဝ၊ ခမည်းတော်များ ဓာတ်ပုံ
 များဖြင့် တင့်တယ်နေ၏။

ကျောင်းအနောက်ဘက်တွင် မဲခေါင်မြစ်ကြီး
 စီးဆင်းနေသည်။ ထိုမဲခေါင်မြစ်ကြီး တစ်ဘက်ကမ်းသည်
 လာအိုသမ္မတနိုင်ငံ၊ ယခု ကျွန်တော်ရုပ်နေသောနေရာ
 သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ ဟိုးခပ်လှမ်းလှမ်း
 မှာက ထိုင်နိုင်ငံ၊ ထိုမဲခေါင်မြစ်မှ ခုန်တက်သွားလျှင်
 ရွှေတိုက်ဒေသ၊ ရွှေတိုက်ဒေသသို့ လှေများမထွက်သဖြင့်
 မသွားဖြစ်တော့။

ကျောင်းပေါ်တွင် လာအိုနိုင်ငံမှ အကြီးအကဲများ
 ဆရာတော်ကို လာဖူးနေပုံကိုပုံကြီးကြီး ချိတ် ထားသည်။
 ထိုကျောင်းကို ဆရာတော်ကြွသွားပြီးပြီ။ ကျန်သော
 ဦးစင်းများက ကျောင်း၏ကြမ်းပြင်ကို တိုက်ချွတ်
 ဆေးကြောနေ၏။

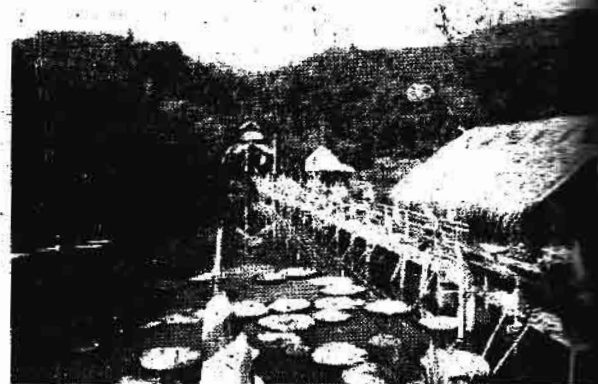
ကျောင်းအောက်ရောက်သော် အသင့်စောင့်နေ
 သော ဂေါပကအဖွဲ့များက ဆရာတော်ချီးမြှင့်သော
 ရုပ်ပွားတော်များကို တစ်ယောက်တစ်ဆူ ချီးမြှင့်၏။

ဂေါပကအဖွဲ့များကလည်း လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ညှဉ်ခံကြသည်။ ထိုကျောင်းကြီးမှတစ်ဆင့် ပါဆာရွာထိပ်ရှိ ဈေးတန်းလေးသို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သွားကြသည်။ ကားရပ်ရန် ခက်ခဲသဖြင့် ချက်ချင်း ဆင်းပြီး ချက်ချင်း ဝယ်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် မည်သည့် ဒေသရောက်ရောက် ထိုဒေသထွက်ကို ရအောင်ဝယ်လေ့ရှိသည်။ ယခင်က ဘန်ကောက်၊ စင်္ကာပူလေယာဉ်ဖြင့် သွားစဉ်ကလည်း အပြန်တွင် လေဆိပ်မှ ရေကိုရအောင်ဝယ်လေ့ရှိသည်။ ယခုလည်း ပါဆာဈေးလေးမှ ပျားလိမ္မော်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံရအောင်ဝယ်ပြီး ကားအပြန်လှည့်တွင် ရအောင်တက်ကြရ၏။

ဆရာတော်၏ သာသနာနယ်မြေသည် ကေ ခုခန့်ရှိမည်ထင်ရ၏။

နေရာတိုင်းတွင် သာသနိက အဆောက်အဦများ ရှိနေ၏။ ဆရာတော် တဖက်နိုင်ငံတွင် သီတင်းသုံးနေစဉ်တွင် တပည့်ဂေါပကများက ထိန်းသိမ်းထားသဖြင့် အဆောက်အဦတို့မှာ အသစ်ပကတိအတိုင်းနှင့် လမ်းယာများမှာလည်းကောင်းမွန်နေ၏။ တောတောင်တို့ ဖုံးလွှမ်းမှု မရှိပေ။ လန်းစကစ်ခေါ် မြေပြုပြင်ခြင်းနှင့် ပန်းဥယျာဉ်များသည် အဆောက်အဦတိုင်းတွင် ရှိနေ၏။ အပြန်ခရီးတွင် မိုင်းဖုန်းသာသနာနယ်မြေကို ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရလို၏ဟု ဆရာတော်ကို အာရုံ ပြုပြီး ဆုတောင်းနေမိ၏။

ယခုဒေသသည် ဆရာတော်ငယ်စဉ် လွန်ခဲ့သောနှစ် ၅၀ ကဆိုလျှင် ငြိမ်းချမ်းသောနယ်မြေ မဟုတ်လက်နက်ကိုင်ပြီး နေကြရ၏။ ကိုးကွယ်မှုမှာ ထေရဝါဒပုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ နတ်ကိုးကွယ်ပြီးနေကြပေ။

ဆရာတော် သာသနာပြုပြီးနောက်တွင် ထိုဒေသသည် ပုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ဆရာတော်၏ ပုံရိပ်သည် မော်တော်ကားစီးလာသော ကျွန်တော်သည် လမ်းဘေးဝဲယာရ၊ ခင်းများကို ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း စိကာစဉ်က ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရတော့၏။

မောင်မောင်မြင်အေး

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ အောင်ပွဲခံလိုလျှင်

ဖောင်ဒေးနှစ် (ပညာရေး)

ကျွန်တော် ဤစာစုကို မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့ရာ နောက်ကျကောင်း နောက်ကျ ဝါမည်။ သို့သော် အချိန်မီဖော်ပြခံရပါ လျှင် ၂၀၁၆ ခု၊ မတ်လတွင် စတင် ဖြေဆိုကြမည့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲဖြေ ကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူများအတွက် ကံကောင်းကြမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

* * *

နံနက်စောစော မိုးရွာလိုက်သဖြင့် ကျောင်းရှေ့ရှိ မြေသားများမှာ စိုစိုစွတ် စွတ်ဖြစ်နေသည်။ ကျောင်းသားကျောင်း သူများနှင့် မိဘအချို့မှာ ထိုင်သူထိုင်၊ ထသူထ၊ လမ်းလျှောက်သူလျှောက်၊ လည်တမော့မော့နှင့် မျှော်သူမျှော် ရှိနေ ကြသည်။

သူတို့အားလုံးမှာ တူညီသောမျှော် လင့်ချက်၊ တူညီသောရင်ခုံသံများနှင့် စိုစွတ်သောမြေပြင်ပေါ်တွင် ဖွဲ့နုပုံကြီးစွာ ကျောင်းဝင်းခြံတံခါးကြီးအဖွင့်ကို မျှော် တံလင့်လင့် ရှိနေကြသည်။

ယနေ့သည် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲ အောင်စာရင်းထွက်မည့်နေ့ မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်သည် ပင်စင်စား ကျောင်းဆရာကြီးဖြစ်သဖြင့် စောစော စီးစီး အိပ်ရာမှထကာ ကျောင်းနှင့်မနီး မဝေးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့သွားပြီး

လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း သတင်း စကားများကို နားစွင့်နေမိသည်။

ကျောင်းဝင်းခြံတံခါးကြီး ပွင့်သွား ပြီး လူအုပ်ကြီးမှာ ကျောင်းဝင်းထဲသို့ စုပြုံတိုးဝင်သွားကြသည်။ မကြာမီ အသံ များထွက်လာပြီး သတင်းစကားများကို ကြားရသဖြင့် ကျွန်တော်သည် အိမ်သို့ ပြန်ကာ သတင်းစကားကို စောင့်ဖတ် နေလိုက်သည်။

“ဆရာကြီး သမီးတို့ပါ”

ခေါ်သံကြားသဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ ကြည့်လိုက်ရာ မိန်းကလေးသုံးဦးသည် အထုပ်ကိုယ်စီပိုက်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင် လာကြသည်။

“ချောချော၊ သီတာနဲ့ သန်းသန်း တို့ပါလား... လာထိုင်ကြကွယ်”

မိန်းကလေးသုံးဦးမှာ ကျွန်တော် ရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။ သူတို့လေး တွေ၏မျက်နှာမှာသည် နံနက်စောစော ရွာသွန်းလိုက်သောမိုးရေကို သောက် သုံးရသောကြောင့် လန်းဆန်းနေသည့် မိုးဆမ်းပန်းကလေးများသဖွယ် ရှင်လန်း နေကြသည်။

“ဘယ်လိုလဲဟေ့ သမီးတို့”

“သမီးတို့သုံးယောက်စလုံး အောင် လို့ ဆရာကြီးကို လာကန်တော့ကြ တာပါ”

သုံးယောက်စလုံး၏အသံမှာ အား တက်သရောရှိကြပါသည်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ သမီး တို့ရဲ့အောင်မြင်မှုကို ဆရာကြီးကတောင် ဂုဏ်ပြုရမှာပါ”

“သမီးတို့ အခုလိုအောင်မြင်ကြ တာ ဆရာကြီးရဲ့ကျေးဇူးတွေ အများကြီး ပါပါတယ်။ ဆရာကြီးလုပ်ပေးတဲ့ အစီ အရင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ကြ လို့ သမီးတို့ စာမေးပွဲကို ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ ဖြေဆိုနိုင်တယ်။ ကျွန် ကြီးစာတွေလည်း မမေ့ဘူး။ မေ့နေတဲ့ စာတွေလည်း စဉ်းစားလိုက်တယ်ဆို ပြန် ပေါ်လာတယ်။ ပြီးတော့လေ စာမေးပွဲ ခန်းထဲမှာ စိတ်လည်း ထူးထူးခြားခြား ကို ကြည်လင်နေတာ။ ဆရာကြီး... အဲဒါတွေဟာ ဆရာကြီးရဲ့ အစီအရင် ကြောင့်ဆိုတာ သမီးတို့ယုံတယ်”

သူတို့သုံးယောက်မှာ အားတက် သရောပြောကြပြီး ကန်တော့ကာ ပြန် သွားကြသည်။ ကျွန်တော်မှာ ဆုများပေး ရင်း တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ပီတိများစိမ့်ပြန် ကာ ကျန်ခဲ့သည်။

သူတို့သုံးဦးမှာ ဘယ်ကျော့အင်၊ ဘယ်ကျူရှင်မှမတက်နိုင်ကြပါ။ လှိုင် သာယာစက်မှုရန် အံ့ထည်ချုပ်စက်ရုံ တွင် အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ ရသမျှ အချိန်တိုလေးများတွင် စာကျက်ကြရ၊ လေ့လာကြရသည်။

စာမေးပွဲနီးလာသောအခါ စိုးရိမ် ပူပန်ပြီး ကျွန်တော်ထံရောက်လာကြ

သည်။ ကျွန်တော်က သနားပြီး အစီရင်ကို လုပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ အစီအရင်မှာ ကျွန်တော် ပညာရေးတက္ကသိုလ်တက်နေစဉ် ဆရာတော်တစ်ပါးက ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်လာခဲ့ရာ ကျွန်တော်သာမက ကျွန်တော်အိမ်ထောင်ကျပြီး ထွန်းကားလာသည့် သားသမီးသုံးယောက် ဘွဲ့အသီးသီးရသည့် အထိ လုပ်ပေးခဲ့သည်။ နီးစပ်ရာတပည့်များကိုလည်း လုပ်ပေးခဲ့သည်။ အကျိုးများကို လက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

သင်တန်းဝင်ခွင့် ဖြေသူများ။ အလုပ်ဝင်ခွင့်ဖြေသူများကိုလည်း လုပ်ပေးခဲ့သဖြင့် အဆင်ပြေသွားကြပါသည်။

အစီရင်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

၁။ စက္ကူဖြူဖြူ သန့်သန့်တွင် တောင်လင်နှင့် "ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်" ၂၄ ပစ္စည်းကို မမှားမယွင်း ပီပီသသရေးပါ။ (ကွန်ပျူတာနှင့်ရိုက်ပါက ရိုက်နိုင်ပါသည်)

၂။ ပစ္စည်းတစ်ခုစီကို ကတ်ကြေးဖြင့် ဖြတ်တောက်ပါ။

၃။ မိမိဆန္ဒရှိသော ဖယောင်းတိုင် ၂၄ တိုင်တွင် ဖြတ်ထားသော ၂၄ ပစ္စည်းစာရွက်ကလေးများကို အစဉ်အတိုင်းရွတ်ဆိုပြီးပတ်ပါ။ (ကော်ကပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ အပ်ချည်ကြိုးနှင့် သော်လည်းကောင်း ကပ်ပါ။ ပတ်ပါ။ စာများကို အပြင်ထားပတ်ရပါမည်။)

၄။ ၂၄ ပစ္စည်းပတ်ထားသော ဖယောင်းတိုင်များကို ဘုရား (အိမ်ရှိ ဘုရား) ရှေ့တွင် မီးမလောင်နိုင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုခံပြီး သုံးလက်မစီခန့်ခွဲကာ

အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆိုပြီး စိုက်ပါ။

၅။ စာမေးပွဲ စဖြေချိန်သည် နံနက် ၉ နာရီဖြစ်သဖြင့် ၉နာရီမထိုးမီ မိဘ (သို့) အုပ်ထိန်းသူတစ်ဦးဦးက အိမ်ရှိဘုရားရှေ့တွင် အဆင်သင့်ပြုလုပ်ထားပါ။

၆။ အချိန်နီးလာလျှင် မိဘ (သို့) အုပ်ထိန်းသူတစ်ဦးဦးသည် ဘုရားကို သီးခြားဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ကာ ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။

၇။ စာမေးပွဲဖြေချိန် နံနက် ၉ နာရီထိုးသည်နှင့် စိုက်ထူထားသော ၂၄ ပစ္စည်း ဖယောင်းတိုင်များကို သီးခြားဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်မီးနှင့် အစဉ်အတိုင်း မီးစွဲအောင်ထွန်းပါ။ (မီးထွန်းနေစဉ် ၂၄ ပစ္စည်းကို ဖယောင်းတိုင်ရှိ ပစ္စည်းနှင့် ကိုက်ညီအောင် နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ရပါမည်။)

၈။ ၂၄ ဝိုင်းကို ထွန်းညှိပူဇော်ပြီးပါက လက်အုပ်ချီပြီး ယနေ့စာမေးပွဲဖြေဆိုသည့် () နေ့သားသမီး မောင်/မ () အတွက် (ဥပမာ-တနင်္ဂနွေသား သမီးမအေးအေးအိုးအတွက်) ၂၄ ပစ္စည်း သိဒ္ဓိဝင်ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိပူဇော်ပါသည်။ ထို () နေ့ သား/သမီး () သည် စာမေးပွဲကို အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်ပါစေဟု နှုတ်မှ သုံးကြိမ်ဆုတောင်းပါ။ ဆုတောင်းပြီးပါက ညာဘက်လက်ညှိုးနှင့် ဖယောင်းတိုင်များကိုတိုးပြီး ၂၄ ပစ္စည်းကို ၉ ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။

စာမေးပွဲဖြေသည့်နေ့တိုင်း မပျက်မကွက် ယုံယုံကြည်ကြည်ပြုလုပ်ပေးပါက စာမေးပွဲဖြေဆိုသည့် မိမိသား/သမီးမှာ စာမေးပွဲကို ကြောက်ရွတ်ထိတ်လန့်မှု

မရှိ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသော ပကတိစိတ်ဖြင့် လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်သည့် အကျိုးထူးတရားကို ခံစားရပါမည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအခါမှသာ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့သည် ထွက်ပေါ်ကွန်မြူးလာကာ အနန္တစကြဝဠာ ဖွဲ့နွဲ့ထွန်းလင်း ထွန်းမိုးလာပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ်မှသာ ဉာဏ်တော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့ ပေါ်လွင်လာပေသည်။

ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသနှင့် နိဒ္ဓေသတို့ကို သုံးသပ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် မျက်မှောက်ချက်ချင်း အခါမလင့် အောက်ပါ ကောင်းကျိုးများ ရနိုင်ပါသည်ဟု ဟောကြားထားပါသည်။

မိမိတို့သန္တာန်၌ ကိန်းအောင်းနေသော ဉာဏအား၊ ကာယအား၊ အစွမ်းသတ္တိတို့ ပေါ်လွင်မည်၊ ထွန်းတောက်မည်၊ ထက်မြက်မည်၊ ပေါ်လွင်ထက်မြင်သည့် ဉာဏ်အား၊ ကိုယ်အား၊ စိတ်အားရှိသည့်အတိုင်းလည်း မျှော်မှန်းသည့် ကောင်းကျိုးဟူသမျှ အခါမလင့် မျက်မှောက်ချက်ချင်း အောင်ပန်းဆွတ်ခူးနိုင်ပေမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤအစီအရင်သည် အခြားနှင့်မတူ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အထွတ်အထိပ်ရောက်ခဲ့သည့် ဒေသနာတော်ကြီးကို ပူဇော်မှုပြုသဖြင့် မုချမသွေ အောင်မြင်မည်ကို ယုံကြည်ကိုးစားကြပါလော့။

အခက်အခဲဟူသမျှ အားလုံးလွယ်ကြပါစေ။

မောင်အေးနစ်(ပညာရေး)

စာမေးပွဲဖြေဆိုမည့် ကလေးများအတွက် ရွှေယတြာ

■ မာန်သစ်ကျော်(ဖြူး)

စိတ်ဓာတ်၊ စည်းကမ်း၊ ပညာ၊ စိတ်ဓာတ်သည် ကျောက်သားကဲ့သို့ မာကျောရမည်။ စည်းကမ်းသည် လူ၏ တန်ဖိုး၊ စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်။ ပညာရုံနှင့် ပွဲလယ်တင့် ပညာဖြင့် မှ လူပျိုးတင့်မည်။ ခန္ဓာမှာ အစား၊ ဘဝမှာ ပညာမှန်၏။

ပျင်းရိခြင်းသည် ဆား(ဖ)ရောဂါ ထက် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း၏။ အချိန်နှင့်ဒီရေသည် လူကို မစောင့်။ အချိန်သည် တန်ဖိုးကြီး၏။ ယခု တိုးတက်နေသော ခေတ်ကြီးတွင် အချိန်သည် ဝယ်လို့မရသေး။ ကုန်ဆုံးသွားသော အချိန်သည် ပြန်မရ။ ငယ်စဉ်မှာ ပညာရှာမိုး။ ပညာမရှိသောသူသည် ရေပေါ်မှာနားနေသော ကျီးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ မတင့်တယ်နိုင်။ လူငယ်တို့၏ ဘဝသည် အောင်လံတိုး ဟိုးဟိုးကျော် ဖြစ်နေမှသာလျှင် အောင်မြင်ကျော်ကြားခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အေးချမ်းခြင်း ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ် ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့ တိုးတက်အောင်မြင်မည်ကို စမ်းစစ်ရမည်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ချက်အပြည့်ရှိရမည်။ မိုင်ထောင်ချီဝေးတဲ့ ခရီးရဲ့အစဟာ ခြေတစ်လှမ်း၊ နိုင်ခုံကြီးမားတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးရဲ့

အစဟာလည်း အုတ်တစ်ချပ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားလေ ဘဝမြင့်မားလေ။
“ဆရာ... ဆရာ
“ဒေါက်... ဒေါက်”
အပြင်မှ ခေါ်သံနှင့်အတူ တံခါး ခေါက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အခန်းထဲမှ နေ၍ “ဒီဘက်တံခါးဖွင့်ထားသည်” ဟု ပြောလိုက်လျှင် အထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ဖတ်နေရင်း မှ တစ်ချက်မျှကြည့်လိုက်လျှင် သမီးလေး ဇဝ်ဝေလွင် ဖြစ်နေ၏။
ကျွန်ုပ်မှ -
“အသံမကျက်မိဘူးကွ။ လာ... လာ သမီး။ ဘာအရေးကိစ္စတွေ ရှိနေပြီလဲကွယ်”

“ဆရာ... သမီးအခု စာမေးပွဲနားနီးလို့ ရွှေကျင်အရာကြီးထဲမှာ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေတာ ကိုးရက်တောင်ရှိသွားပြီ”

“ကောင်းတာပေါ့ သမီးရယ်”
“ဆရာ... သမီး စာတွေလည်း ကျက်လို့မရဘူး”

“ရည်းစားအကြောင်း တွေးနေလို့လား”

“နောက်ပြီးတော့လေ အိပ်လို့လည်းမရဘူး”

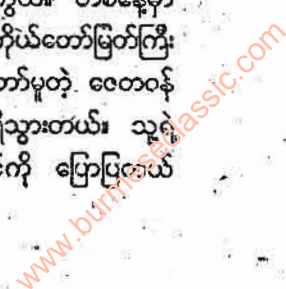
“ခြင်ကိုက်လို့နေမှာပါ”

“ဆရာကလည်းနော်”
“ဒါပြင် စားလို့လည်းမကောင်းဘူး”

“ဟင်းမကောင်းလို့ ဖြစ်မှာပါ”
“မဟုတ်ဘူး ဆရာ”
“မဟုတ်ရင် ဆရာက ဗေဒင်ဆရာ၊ ဆရာဝန်မဟုတ်ဘူး”
“ဆရာက ဒီလောက်တောင် အကင်းမပါဘူး”

ကျွန်ုပ်မှ -
“သမီး အဲဒါတွေက ဘာဖြစ်လို့လဲသိလား။ သမီးတို့မှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ကြောင့် ဖြစ်နေတာ။ စိတ်ကို အမြဲတမ်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လန်းလန်းဆန်းဆန်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ရွှင်အောင် ထားမယ်ဆိုရင် စာကျက်လို့ရမှာပါ။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်သမီး။ ဘုရားရှင်လက်ထက်က ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက စာတွေကျက်တယ်။ မှတ်တယ်ပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့် ကျက်လို့၊ မှတ်လို့ကို မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူဟာ စိတ်အညစ်ကြီး ညစ်နေရတယ်ပေါ့ကွယ်။ တစ်နေ့မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းကိုရောက်ရှိသွားတယ်။ သူ့ရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြတယ်

ပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ဘုရားရှင်က ပုဏ္ဏားကို မိန့်တော်မူတယ်။ အသင်ပုဏ္ဏား... မောဟ၊ ဒေါသ၊ လောဘတွေ ပြည့်နေ ပြန်ရင်လည်း ကျက်လို့ မှတ်လို့ မရနိုင် ဘူး။ နောက်တစ်မျိုးက ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးပေါ်မှာ ပြစ်မှားမိခဲ့တာရှိရင် ကျက်လို့ မှတ်လို့ မရနိုင်ဘူးလို့ မိန့် တော်မူတယ်။ ထိုနောက်မှာ ပုဏ္ဏား လည်း ပြန်သွားလေ၏။

“ဆရာ သမီးလည်း ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးပေါ်မှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သုံးပါးလုံးနဲ့တော့ မပြစ်မှားခဲ့ ပါဘူး။ အနည်းဆုံး နှစ်ပါးတော့ ပြစ်မှား ခဲ့ပါတယ်။ ဟဲ့...ဟဲ့ အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဆရာ”

ကျွန်ုပ်မှ -

“မိဘတွေရဲ့ ခြေသည်း လက် သည်းတွေ ညှပ်ပေးရတယ်။ ခေါင်း လျှော်ပေးရတယ်။ အင်္ကျီလုံချည်တွေ ကို လျှော်ဖွပ်ပေးရတယ်။ အသက်ကြီး တဲ့ မိဘတွေဆိုရင် ချေးကရ၊ သေးကရ လုပ်ပေးရတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီးမှ မိဘ တွေကို ဘုရားခန်းမှာထားပြီး အဖေ၊ အမေတို့အပေါ်တွင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဖြင့် ပြောမှာ၊ ဆိုမှာ၊ နေမှာ၊ ထိုင်မှားများရှိခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပါဆိုပြီး ကန်တော့ရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရွက်မှု၊ ဩကာသ ရွတ်ဆိုပြီး ဘုရားတပည့်တော်သည် ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးပေါ်တွင် ရှေးရှေး ဘဝ၊ ယခုဘဝတွင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သုံးပါးသောက်တို့ဖြင့် ပြော မှား၊ ဆိုမှား၊ နေမှား၊ ထိုင်မှားများရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ထပ်မံပြီး ဆုတောင်းရ တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“သမီး ဆရာမှာတဲ့အတိုင်း လုပ် ပါမယ်ဆရာ။ စာကျက်နည်းလည်း ပြောပါဦး”

ကျွန်ုပ်မှ -

“ဆရာတို့ရဲ့အဘပြောတဲ့ နည်း လေးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ အကြောလျှော့တဲ့နည်း။ စာမကျက် ခင်မှာ ဆုံးမိနစ်လောက် ပက်လက်နေ လိုက်ပါ။ လက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း သက် သောင်သက်သာ ခြောက်လက်မလောက် ခွာချထားပြီးရင် ရင်ဘတ်မောက်သည့် အထိ အသက်ကို ပြင်းပြင်း ဆယ်ကြိမ် ရှူပါ။ ထိုသို့ပြီးလျှင် ခြေထောက်မှစ၍ ငယ်ထိပ် ဦးခေါင်းထိ၊ စိတ်နဲ့ ဖြည်းဖြည်း ချင်း အကြောလျှော့ပါ။ သမီးတို့ဆိုရင် ကျက်ရ၊ မှတ်ရလွန်းလို့ ဦးခေါင်းနဲ့ နှလုံးတွေမှာ သာမန်ထက်ပိုပြီးတော့ တင်းကျပ်နေမယ်။ အဲဒီတော့ ဦးခေါင်း ကအကြောတွေ လျော့လာပြီး လျော့ပါ ပြီလို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြောရင်း လျှော့ပေး ရတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သမီးသဘောပေါက် ပါပြီ။ စားမေးပွဲအောင်အောင် ယတြာ လုပ်ပေးပါ” ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှ -

“စာမကျက်ရင် စားမေးပွဲအောင် မှာ မဟုတ်ဘူး။ စာကျက်မှ စားမေးပွဲ အောင်မှာ” ဟု ပြောလိုက်လျှင် -

“အဲဒါဆိုရင် ယတြာမရှိတော့ ဘူးလား”

“ဒီလိုရှိတယ်သမီးရဲ့။ စားမေးပွဲ ဖြေဆိုတဲ့သဘောဟာ တယ်လောက်ပဲ စာတွေကျက်ထားကျက်ထား ဖြေဆို ခန်းရောက်သွားမှ ရှန်း(လှုပ်)သွားရင်

စားမေးပွဲကျသွားနိုင်ပါတယ်။ စားမေးပွဲ အခန်းကို အကြောက်လွန်လို့ စာတွေ မေ့ကုန်ရင်လည်း စားမေးပွဲကျသွားနိုင် တာပဲ။ အဲဒီလို မဖြစ်ဘူးထားဦး။ ရတ်တရက် ခေါင်းမှူးမယ်၊ ပျိုမယ်၊ အန်မယ်၊ အဖျားတက်လာမယ်ဆိုရင် လည်း စားမေးပွဲကျသွားနိုင်တာပဲ။ ဒါမှ မဟုတ် မိသားစုအရေး ပြဿနာရုပ် ထွေးလို့ စိတ်ရှုပ်စရာကိစ္စတွေ ကြုံလာ လို့ရှိရင်လည်း စားမေးပွဲရှုံးနိုင်တာပဲ။ ဒါတွေဟာ စာကျက်ထားတဲ့ကလေး တွေအတွက် မဆင်မတတ်တဲ့ အနှောင့် အယှက်တွေ ရတ်တရက်ဝင်လာပြီး စားမေးပွဲကျနိုင်တဲ့အကြောင်းတွေထဲက အကြောင်းအရာတချို့သာ ဖြစ်တယ်။

ကဲ...ဒါတွေထားပါတော့လေ။ သမီးက တနင်္ဂနွေသမီးဆိုတော့ မေမြို့ ၁၉ ပွင့်ကို ကြာသပတေးနံပါတဲ့ ဘုရား မှာ လှူ၍ဆုတောင်းပါ”

မှတ်ချက် -

၂ လာ - သပြေ ၂၁ သောကြာ နံပါသော ဘုရား(သို့) သောကြာဂြိုဟ် ခွင်၊ ၃ ဂါ - နင်းဆီ ၁၀ ပွင့် စနေနံ ပါသောဘုရား (သို့) စနေဂြိုဟ်ခွင်၊ ၄ ဟူး - အုန်း ၆ ညွန့် တနင်္ဂနွေနံပါ သော ဘုရား (သို့) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင်၊ ၅ တေး - ကံကော် ၁၅ ညွန့် တနင်္လာ နံပါသောဘုရား (သို့) တနင်္လာဂြိုဟ် ခွင်၊ ၆ ကြာ - ဆီး ၈ ညွန့် သောကြာ နံပါသောဘုရား (သို့) သောကြာဂြိုဟ် ခွင်၊ ၇ နေ - ရွက်လှ ၁၇ ညွန့် ဗုဒ္ဓ ဟူးနံပါသော ဘုရား (သို့) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ခွင်တွင် လှူပါလေ။

မာန်သစ်ကျော်(ဖြိုး)

အပါယ်ရောက်နိုင်သော လိမ္မော်သီး

တက္ကသိုလ်သင်

လောကတွင် လူအချင်းချင်း ပြောဆိုဆက်ဆံကြရာ၌ နှုတ်ထွက်စကားသည် အရေးပါလျက်ရှိ၏။ "လူမှာ ကတိ၊ မင်းမှာ သစ္စာ" ဟူသော စကားရှိသော်လည်း လူအချို့တို့သည် ကတိကို လွယ်လွယ်ပေးတတ်ကြ၏။ ဥပမာ-မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်လာမည်ဟုပြောပြီး မလာတာမျိုး၊ ခင်ဗျားဆီကယူထားသည့် ငွေကို ဒီလကုန်ရင်ပြန်ပေးပါမည်ဟုပြောပြီး ပြန်မပေးတာမျိုး စသည်ဖြင့် ကတိမတည်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားရှိခိုးရာတွင် ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်ရာ၌ "မှသာပါဒါ ဝေရမထိသိက္ခာပဒံ" ဟူ၍ သီလခံယူကြ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ရှိမိလည်လှည့်ပတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏ဟု အနက်ရပါ၏။

မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ဆိုရာ၌ နှုတ်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်လက် စသည်တို့ လှုပ်ပြု၍လည်းကောင်း လိမ်သမှု၊ ညှာဖြန့်သမှုသည် မုသာဝါဒတွင် ပါဝင်သည်။ လိမ်လည်ပြောဆိုရာ၌ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားပျက်စီးအောင် လိမ်ညာဖြောင့်ဆိုသည့်မှသာသည် အပါယ်ရောက်နိုင်သည်။ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွား အနည်းငယ်ပျက်စီးလျှင် အပြစ်ငယ်၍၊ များစွာပျက်စီးလျှင် အပြစ်ကြီးသည်ကို သတိပြုသင့်ပါ၏။

ဤနေရာ၌ မှတ်သားရန်မှာ မုသာဝါဒဆိုသော်လည်း သူတစ်ပါးအကျိုး စီးပွားပျက်စီးအောင် လိမ်လည်သော မုသာဝါဒမျိုးသာ အပါယ်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ပစ္စည်းမပေးလိုသဖြင့် လိမ်သော မုသာမျိုး ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်

သော မုသာမျိုး၊ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို မပျက်စေဘဲ စိမိအပြစ် လွတ်အောင် လိမ်ရသောမုသာမျိုး၊ မိမိ၏သားသမီးများ ပွဲလမ်းစသည်တို့သွားလျှင် အပြစ်ဖြစ်မည်စိုး၍ မသွင်းချင်အောင် လှည့်ပတ်ပြောဆိုသည့်မုသာမျိုးမှာ ပြောပလောက်အောင် အပြစ်မကြီးချေ။ သို့သော် သိက္ခာပုဒ်ပျက်မည်ဟုဆိုသည်။

မှသာဝါဒ အကျိုးစီးပွား

- (၁) မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းအရာဖြစ်ခြင်း။
- (၂) မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလိုစိတ်ရှိခြင်း။
- (၃) ပြောလည်းပြောခြင်း။
- (၄) လိမ်လည်ပြောဆိုသော စကားအဓိပ္ပာယ်ကို အလိမ်ခံရသူသိရှိခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံလျှင် မုသာဝါဒကံမြောက်သည်။ မုသာဝါဒကံကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် အောက်ပါဆိုးကျိုးများ ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

- (၁) ယခုဘဝတွင် စကားပီပီသသ မပြောတတ်ခြင်း။
- (၂) သွားများ မညီမညာရှိခြင်း။
- (၃) ခံတွင်းပါးစပ် ပုပ်ညှီခြင်း။
- (၄) ကိုယ်အရေအသား အပူရှိန်ခြောက်ကပ်၍ စိန်ပြည်ပြည်မရှိခြင်း။
- (၅) မျက်စိ၊ နားစသော ဣန္ဒြေများ နောက်ကျကျရှိခြင်း။

- (၆) ရုပ်အဆင်းချို့တဲ့ခြင်း၊
- (၇) သူတစ်ပါးအပေါ်၌ ဩဇာအာဏာမတည်ခြင်း၊
- (၈) နှုတ်၊ လျှာ ပြောဆိုမှု ကြမ်းစမ်းခြင်း၊
- (၉) စိတ်မတည် လျှပ်ပေါ်လော်လည်တတ်ခြင်း၊ စသည့် များစွာသော အပြစ်များကို ခံစားရတတ်၏။ ဤအချက်ကို လွယ်ကူစွာမှတ်သားထားနိုင်ရန် လက်စပ်ဆို၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

“မုသားစကား ပြောဆိုခြင်းမှ၊ စကားမပီ၊ သွားမညီခြင်း၊ မှုပ်ညှိပါးစပ်၊ ခြောက်ကပ်ကိုယ်ရေ၊ ဣန္ဒြေယွင်းနောက်၊ ရုပ်ဆင်းဖောက်၏။ မခဲရာကဩဇာ၊ နှုတ်လျှာကြမ်းထော်၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်၊ စိတ်မတည်၊ ရှောင်ကြဉ်အမြန်အကျိုးတည်း”

မုသာဝါဒကံနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးမှတ်ဖွယ်

မုသာဝါဒသည် ဝဇီကံလေးပါးတွင် အလွန်ဆိုးဝါးသောကံဖြစ်သည်။ ဘုရားလောင်း သူတော်ကောင်းများသည် သံသရာတစ်ခွင် ကျင်လည်ခဲ့ကြစဉ်က သူ့အသက်သတ်မှု၊ သူ့ဥစ္စာနီးယူမှု၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကျူးလွန်မှု၊ အရက်သေစာသောက်စားမှု စသည့်ကံတို့ကို ရံဖန်ရံခါ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော်လည်း သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားကို ပျက်စီးစေလိုသည်စိတ်ဖြင့် မုသာဝါဒကံကို လုံးဝကျူးလွန်မှု မပြုခဲ့ကြပေ။

မုသာဝါဒကံပျက်လျှင် ခံရမည့် အပြစ်ပြဝတ္ထု

ကဿပုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ကာမိကပြည်သား သောတာပန် ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ဥပါသကာငါးရာတို့နှင့် စိတ်တူသဘောတူ သံပင်စိုက်ခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်းစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုကြ၏။ ထိုဥပါသကာ ငါးရာတို့သည် ကျောင်းသို့ မကြာခဏသွား၍ တရားနာကြ၏။ သူတို့၏မယားငါးရာသည်လည်း လှူဖွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုများဖြင့် ရံဖန်ရံခါ ကျောင်းသို့သွား၍ တရားနာကြ၏။ အလှူဒါနပြုကြ၏။

တစ်နေ့တွင် အရက်သမားတို့သည် ထိုငါးရာသော

မိန်းမတို့ကိုမြင်လျှင် တပ်မက်ကြသဖြင့် အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကာ မိန်းမတို့၏သီလကိုပျက်ဆီးရန် ပြောဆိုကြရာ တစ်ယောက်သော အရက်သမားက ဖျက်ဆီးနိုင်သည်ဟု အလောင်းအစားပြု၍ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ဖျက်ဆီးသဖြင့် မိန်းမတစ်ဦး သီလပျက်ပြီး အရက်သမားနှင့် ဖောက်ပြန်ကျလွန်တော့၏။

ထိုအခါ ရူးသော အရက်သမားမှ တစ်ဆင့် ထိုမိန်းမ၏ လင်ယောက်ျားကြားခဲလရာ မိမိမယားအားခေါ်၍ မေးလျှင် မဟုတ်မမှန်ကြောင်း လိမ်လည် ပြောဆိုသည်။ လင်ဖြစ်သူက ပယုသဖြင့် အနီးအနားတွင်ရှိသော နားရွက်ပြတ်နေသော ခွေးနက်ကြီးကိုပြလျက် “ကျွန်မသည် သူတစ်ပါးယောက်ျားနှင့် ဖောက်ပြန်ကျူးလွန်မိပါက နောက်ဘဝတွင် ဤခွေးနက်ကြီး၏အစားကို ခံရပါစေ”ဟု ထပ်မံကျိန်ဆိုပြန်သည်။

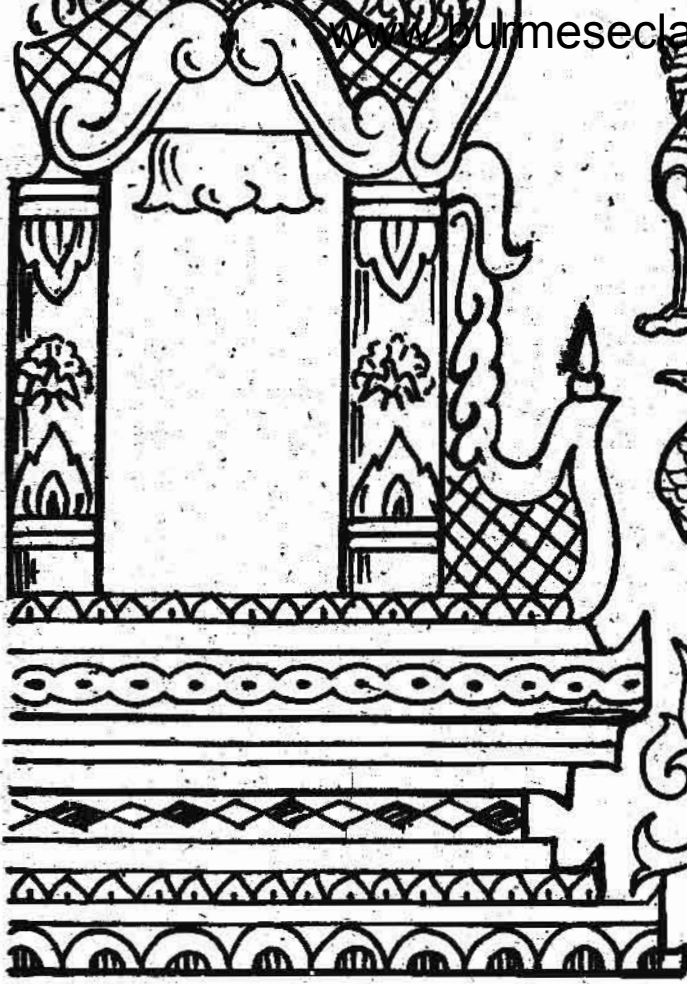
ဤသို့ကျိန်ဆိုသော်လည်း လင်ဖြစ်သူက မယုသဖြင့် အဖော်ဖြစ်သော မိန်းမတို့အား မေးမြန်းပြန်ရာ ထိုမိန်းမတို့ကလည်း သိလျက်နှင့် ကျွန်မတို့မသိပါ။ ဤစကားမမှန်ပါက ထိုမိန်းမကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ကျိန်ဆိုကြသည်။ ဖောက်ပြန်သော မိန်းမသေလွန်လျှင် သီလဆောက်တည်သောလင်ကို လိမ်လည်ပြောဆိုမိသော မုသာဝါဒကံကြောင့် နတ်ပြိတ္တာမ ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်မိန်းမများသည်လည်း မမှန်မကန်စကား ကျိန်ဆိုမိသောကြောင့် ထိုမိန်းမ၏ကျွန်များ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

မုသားဆိုခဲ့ကြသော ထိုမိန်းမတို့သည် တစ်ချိန်က ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုပြီး တရားနာခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကြောင့် နေ့အခါ နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစားရပြီး ညဉ့်အခါ ခွေးနက်ကြီးကိုကံစားခံကြရ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် နတ်စည်းစိမ်ခံစားနေရသော်လည်း လင်ယောက်ျားမရှိသဖြင့် ပျော်ရွှင်မှုမရှိဘဲ ပျင်းရိငြီးငွေ့နေကြရကုန်၏။

သို့ဖြစ်၍ အကုသိုလ်အရာတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော မုသာဝါဒကံကို မကျူးလွန်ဘဲ စောင့်ထိန်းကြရန် အကြံပြုရပါ၏။

တက္ကသိုလ်သင်

ဓမ္မပညာ

နတ်ထီးလှိုင်

ဓမ္မနှင့်ပလ္လင်ကို ပေါင်းစပ်ထားသော ဝေါဟာရစကား
လုံးအသစ် ဖြစ်ပါသည်။ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် ၎တ်
သုတ်ကျေးရွာ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်းတွင် ညစဉ် ဓမ္မပလ္လင်ဟု
သုံးပါ၏။ ညတိုင်း အနောက်ဘက် အာရုံခံကြီးတွင် စုဝေး
နံ့ညိုစွာ တရားနာကြား ဆွေးနွေးလေ့ရှိကြပါသည်။

ဓမ္မဟူသည် တရား၊ သဘာဝ၊ နိယာမများအဖြစ်
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပါသည်။ ဓမ္မ = the truth, law, doctrine,
idea, thought thing, phenomenon ဟု အဘိဓာန်တွင်
ပြထား၏။ အမှန်-သစ္စာ၊ ဥပဒေ-ဓမ္မသတ်၊ ဩဝါဒ၊ စိတ်ကူး
ထင်မြင်ချက်၊ မျက်စိထင်ထင်မြင်ရသည့်မြင်ပုံဟု ဆိုထား
ပါသည်။

ပလ္လင်ကို a divan, couch ပလ္လင်ဟု အဘိဓာန်
တွင်ဆို၏။ သလွန်၊ အိပ်ရာဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော်လည်း မြင့်
မြတ်သူတို့စံပြုနိုးအပ်သော အခင်းနေရာမြင့်ဟု မြန်မာတို့က
သိထားကြပါသည်။ ပလ္လင်ခြောက်မျိုးရှိကြောင်း ကျမ်းဂန်များ
တွင် ပြဆိုထား၏။ ၎င်းတို့မှာ -

- (၁) မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူရာ အပရာဇိတပလ္လင်၊
- (၂) ဗြဟ္မာမင်းတို့ထိုင်သော ကမ လာသန(ခေ)
ကြာပလ္လင်၊
- (၃) နတ်တို့ထိုင်သော ဒိဗ္ဗာသန ပလ္လင်၊
- (၄) လူမင်းတို့ထိုင်သော ရာဇ ပလ္လင်၊
- (၅) တရားသူကြီးတို့ထိုင်သော အဇ္ဈကရနပလ္လင်၊

(၆) ဓမ္မကထိကတို့ထိုင်သော ဓမ္မာသနပလ္လင်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆွမ်းတော်တင်တို့စွန့်ပစ်ရာ သင်ပုတ်(သမုတ်)ပလ္လင် ဟူ၍လည်း ရှိပါသေး၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူရာ ပလ္လင်သည် ဘုရားရှင်၏တန်ခိုး တော်အားဖြင့် မြေမှ အလိုအလျောက်ပေါ်ထွက်လာသည်။ အပရာဇိတပလ္လင်သည် လေးမျက်နှာဖြန့် ဝိလ္လင်လုံးဖြစ်ပါ၏။ ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အပရာဇိတပလ္လင်သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ပေါ်ထွန်းသည်။ ဗောဓိပင် သောင်၏ အရှေ့မျက်နှာ လေးတောင်ကွာတွင် တည်ရှိ၏။ ၁၄ တောင်အပြန့်ကျယ်သည်။

ရာဇပလ္လင်မှာ မာရောင်တံခါးကို ကပ်လျက် တစ်ခြမ်းသာရှိသော ပလ္လင်မျိုး ဖြစ်၏။ ပလ္လင်လုံးကိုလည်း အလယ်ထက်ဝက် မာရောင်ကန်နိုင်သည်။ အနိမ့် အမြင့်ပမာဏကို လိုက်၍ ရာဇပလ္လင်သုံးမျိုး ခွဲနိုင်၏။

- (၁) ၁၆ တောင်ရှိသော မဟာပလ္လင်၊
- (၂) ၈ တောင်ရှိသော မဇ္ဈိမပလ္လင်၊
- (၃) ၄ တောင်ရှိသော စူဠပလ္လင်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ပလ္လင်တစ်ခုလျှင် ခြင်္သေ့၊ ဆင်ပျံ၊ လောကနတ်၊ ခေါင်းမြီး၊ ယမ်း၊ ဆင်နား၊ တံခါးတိုင်၊ သိကြား၊ ကိန္နရာ၊ သမ္မာဒေဝ၊ ခြူး၊ ကြား၊ ဦးဆောက်ပန်းဟူ၍ ၁၂ နေရာ ပါမြဲ ဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့ရုပ်ကို ပလ္လင်အောက်ခံတွင် ထုလုပ်ရသည်။ ကေသရခြင်္သေ့မင်း၏ သန်မြန်ခြင်း၊ ဝင့်ဝင့်ကြားကြားရှိခြင်း၊ ဂုဏ်များကိုယူထား၏။ ခြင်္သေ့ရုပ်ကို ရာဇပလ္လင်ဥကင်၏ လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင်လည်း ထုလုပ်တတ်သည်။ ဆင်ပျံနှင့် လောကနတ်ရုပ်တို့ကိုလည်း ဥကင်၏ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၌ ပင် ထုလုပ်ထား၏။ ပါးစပ်ရာဝင်တွင် ကောင်းကင်တိမ်ညွန့်ကြောင့် ခြင်္သေ့မင်းနှင့်ဆင်ပျံ အချင်းဖြစ်ရာ ဆင်ပျံဦးကင်းကို ခြင်္သေ့မင်းကနင်းလျက် နာမောင်းကိုစပ်ယူစဉ် လောကနတ်သည် ခြေတွင် စည်းဆုပ်တီးလျက် သီချင်းသီဆိုကြောင်း၊ ရန်ပျံငြိုးကြောင်း၊ ၎င်းကိုစွဲ၍ ထိုသုံးရုပ်ထုလုပ်ကြောင်း ဆို၏။

ရာဇပလ္လင် ဥကင်လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ခေါင်းမြီး ယပ်ထားရှိခြင်းမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓအလောင်း ဥခေါင်းမင်းကို တင့်

တယ်လှသဖြင့် မင်းခြောက်ဆက်တိုင် ကြော့ကွင်းအထက်၌ ဖမ်းယူသည့်ရှေးနိ မိတ်ကိုစွဲ၍ အမြီး၏တင့်တယ်ဟန်ကို ယူကာ ထုလုပ်ခြင်းပင်။

ရာဇပလ္လင် ဥကင် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၌ ဆင်နားစာ ပေါက်ထုလုပ်ထားခြင်းမှာ မြတ်သော ဆဇွန်ဆင်မင်းကိုစွဲ၍ ယင်း၏နားနှင့် သဏ္ဍာန်တူစွာ ထုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

တံခါးတိုင်ထုလုပ်ထားခြင်းမှာ ဥကင်၌ မုတ်တံခါးဦး ရှိသည်တစ်ကြောင်း၊ တရာရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်တွင် လည်း တံခါးတိုင်ပါရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သိကြားရုပ်ထုလုပ်ထားခြင်းမှာ မင်း၏ တုရင်ဗိမာန် တွင် သိကြား ၃၃ ပါးစောင့်ရှောက်ဟန်ကိုရည်၍ ထုလုပ် ထားရှိ၏။ ပဓမ္မာကြာပွင့်ခံ၍ သားမြီးယပ်စွဲလျက် လက်ဝဲ ၁၆ ရုပ်၊ လက်ယာ ၁၆ ရုပ်၊ တုရင်ဗိမာန်တွင် တစ်ရုပ် ပေါင်း ၃၃ ရုပ် ထုလုပ်ရသည်။

ကိန္နရာရုပ် ထုလုပ်ထားရှိခြင်းမှာ ကိန္နရာတို့သည် နူးညံ့သောအမူအရာရှိ၍ ပန်းဝတ်ဆံကို စားလေ့ရှိပြီးလျှင် မြတ်ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူသောနေ့၌ ကခုန်တတ်သော ရှေးနိမိတ် ကိုစွဲ၍ ထုလုပ်သည်။

သမ္မာဒေဝနတ်ရုပ်မှာ သမ္မာဒေဝနတ်တို့ စောင့်ရှောက် ဟန်ကိုရည်၍ ထုလုပ်ထားရှိသည်။

ခြူးရုပ်မှာ တီလူးတို့ကြောက်ရွံ့တတ်သဖြင့် ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ် ထုလုပ်ထားရှိ၏။

ကြာမှာလည်း ကျက်သရေပွင့် လန်းခြင်းကိုရည်၍ ထုလုပ်ထားရှိသည်။

ဦးဆောက်ပန်းမှာ ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ်တို့၏အလယ်တွင် တစ်ပင်လျှင် တစ်ခက်ဖြင့် တစ်ပွင့်စီဆွဲလျက် မင်္ဂလာပန်း အဖြစ် အဦးအထွတ်ပြုကာ ထုလုပ်ထားသည်။

ပလ္လင်ရှစ်မျိုးတွင် အရာဌာနအလိုက် ဆောင်ယောင် ရသည်။

ပလ္လင်ရှစ်ခန်းကို မြဝတီမင်းကြီးဦးစက သီချင်းဖြင့် ဖွဲ့ဆိုစီကုံးထား၏။

- (၁) ဥကင်ဘုံဖြင့် သီဟာသော့၊ စိန်ကြောင်ရောင်လင်း၊ သစ်မင်းယမနေ။

စဉ်	ပလ္လင်အမည်	ခံသောအရုပ်	ထုလုပ်ရာ သစ်သား	အသုံးပြုရာကိစ္စ	ထားရှိရာနေရာ
၁။	သီဟာသန	ခြင်္သေ့	ယမနေ	မင်းအပူတော်ခံ	မြေနှုန်းတော်
၂။	ဘမယာသန	ပိတုန်း	ကရဝေး	စက်တော်ခေါ်ရာ	မှန်းနှုန်းဆောင်
၃။	ပဒုမာသန	ပဒုမာကြာပွင့်	သရက်သား	ကန်တော့ခံ	အနောက်ဧတဝန်ဆောင်
၄။	ဟံသာသန	ဟင်္သာ	သင်္ကန်း	ဝတ်ပြုရာ	အရှေ့ဧတဝန်ဆောင်
၅။	ဂဇာသန	ဆင်	စကားသား	လက်ဆောင်တော်ခံယူ	မြတိုက်ဆောင်
၆။	သင်္ခါသန	ခရုသင်း	တောင်ပိန္နဲ	တရားစီရင်ရာ	လေသာဆောင်
၇။	ပိဂါသန	သမင်	ရေသဖန်း	အလှူတော်ရေစက်ချရာ	တောင်စမှတ်ဆောင်
၈။	မယုရာသန	ဥဒေါင်း	ပေါက်သား	ကန်တော့ပန်းသိမ်း	မြောက်စမှတ်ဆောင်

- (၂) မှန်ရဝေငယ်မှာလေ၊ ကြိုင်သင်းပျံမွှေ။ ဘမယာ
သန၊ တောက်ပ ဝင်သဝဏ်ငယ်လေ၊ မုနော
တင့်လွန်း၊ သစ်မွန်ကရဝေးငယ်နှင့်လေ။
- (၃) ဆတ်စဉ်မည်ရေး၊ မြတိုက်မှာ ဂဇာငွေသာ။
စကားသစ်မြတ်စွာ။
- (၄) တောင်လေသာမှာ၊ တောင်ပိန္နဲ၊ သင်္ခါငယ်သိင်္ဂါ၊
ရစ်လက်ျာ၊ မြင့်ကြာတုလွတ်ကံပါလို့လေ။
- (၅) မျက်မြှာပုလဲခြယ်စိကာ၊ ဧတဝန်နန်း၊ သင်္ကန်း
မြတ်ဟံသာ။
- (၆) ရွှေပိဂါငယ်လေ၊ မြသဖန်း၊ စမှတ်ကယ်ဘုံမော်၊
လက်ဥတော်၊ ရှုမျှော်အံ့မခန်းသည်နှင့်လေ။
- (၇) နောက်ဝေယန်နန်း၊ ဧတဝန်၊ ပဒုမာကြာရွက်၊
သရက်မြတ်သစ်မွန်။
- (၈) မြောက်လေသွန်းမှာ စမှတ်ဦး၊ ပေါက်သစ်ငယ်
လှိုဝါ၊ မယုရာ၊ ရှစ်ဖြာထိန်ဝင်း၊ မြူသည်နှင့်
လေ။
စံပျံပျံပါလို့၊ ရှည်ကျူးငယ်သက်တော်၊ ရာ
ကျော်ဖြိုးရလေ၊ ဆောင်ဆောင်နန်းငယ်နှင့်၊
လေးခန်းငယ်ဒီပါ၊ ချုပ်ကာစိုးရလေ။

သောနေရာကား ကိုးခန်းကိုးဌာနဖြစ်သည်။ သီဟာသနပလ္လင်
ကို မြေနှုန်းတော်(နန်းဦးပြာသာဒ်ဆောင်)၌ ထားသည်
မဟုတ်သေး။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် လွှတ်တက်
သည့်အခါလည်း စံမြန်းရန် လွှတ်တော်တွင်ထားရသည်။
“ပလ္လင်ရှစ်ခန်း၊ ရွှေနန်းကိုးဆောင်”ဟူသော ဝေါဟာရပေါ်
ထွက်ခဲ့ပါသည်။
ထို့ကြောင့် “ဓမ္မပလ္လင်”ကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ရ
သည့် မြင်ပုံများကိုချပြရာ နေရာအဖြစ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချင်ပါ
သည်။ အမှန်သစ္စာတို့စံမြန်းအပ်သော နေရာမြင့်ဟုလည်း
ယူဆနိုင်ပါသည်။ ဩဝါဒပေးရာ အဆောင်ဟုလည်း ပြော
နိုင်ပါမည်။ ဓမ္မပလ္လင်၊ နန်းသဘင်ဟု တင်စားချင်ပါ၏။

နတ်ထီးလှိုင်

ပလ္လင်အမျိုးအစားမှာ ရှစ်ရပ်သာရှိသော်လည်း ထား

၁၀၁၂၀၁၂၀၁၂၀၁၂

လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

ဆင်းရဲမှာစိုးလို့ပါ

ပြောင်းဖူးပြတ်သည်တွေ ဆား မဆောင်တာကြာပါပြီ။ ပထမအသည် က ဆားမထားဘဲ ရောင်ကြည့်တော့ လည်း အလုပ်ဖြစ်တာမို့ နောက်တော့ ဘယ်ပြောင်းဖူးပြတ်သည့်မှ ဆား မဆောင်တော့ဘူး။ သိတယ်မဟုတ် လား။ စားဆုံးသူ စိတ်ချမ်းသာရေးထက် ကိုယ်အမြတ်များများရရေး ဦးစားပေး ကြတယ်လေ။

ခါပေမယ့် အဲဒီလူက ဒါကိုမသိ ဘူး။ အခွဲလှန်ထားတဲ့ ပြောင်းဖူးပြတ်ကို ကောက်ကိုင်းစေ့မေးပြီး ဆားတောင်း တယ်။ ဈေးသည်က အထူးအဆန်း သဖွယ် မော့ကြည့်ပြီး ဖြေတယ်။

“ဆားမရှိဘူး”

“အလိုလေးဟဲ့... ဆားကလေး ငါးကျပ်သားလောက်ဆောင်ထားရင် ဆင်းရဲမှာစိုးလို့ထင်ပါရဲ့။ ဒေး... ခွေ တာကြ၊ ခွေတာကြ၊ ထမင်းမစား ရေ မသောက်နဲ့”

အဲဒီခကား ကြားရတဲ့သူတိုင်း မရယ်ဘဲမနေနိုင်ဘူး။ ရယ်ကြတယ်။

ဒိုက်ဦးက စက်ရုံ

“အစ်မရေ... မုန့်ဖက်ထုပ်ကြီး တွေ ကောင်းလိုက်တာ။ စားပါဦး”

နေရာက ဈေးဝယ်ကို ဈေးသည် က ဝိုင်းရိုက်လွှတ်လိုက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ဈေးသစ်ဆိုတာမှာပါ။ မုန့်ဖက်ထုပ်သည် ရဲစွန်းထဲက မုန့်ဖက်ထုပ်တွေ ကောက် ပြီး လှမ်းပြနေတော့ အပြင်ရတဲ့သူ စား ချင်လာတဲ့အတွက် ခေါင်ညှိတ်တယ်။

သူ့လက်ထဲကို မုန့်ဖက်ထုပ် ရောက်လာလို့ ခြေပြီးစားနေခိုက် -

“ကောင်းတယ်နော် အစ်မ” တဲ့။

ခေါင်ညှိတ်ပြတယ်။ တော်တော်ကြာ အောင် အရသာခံစားလို့ ပြီးတော့မှ ဖက်ကို လှသွားလင်းပေါ်ပစ်ချရာက -

“အမယ်လေး... ကောင်းလိုက် တဲ့ မုန့်ဖက်ထုပ်ရယ်။ ဒိုက်ဦးက အချို့ မုန့်ဖက်ရုံကြီးတစ်ခုလုံးများ ဌာပနာ ထားရောလားဟေ့”

လို့ မြည်တမ်းလိုက်တော့ ဝယ် ကျွေးရသူ သဘောကျပြီး ရယ်မောနေ လေရဲ့။

စိုးရိမ်စရာ ဂူကော

လူကြီးတွေရဲ့ စကားဝိုင်းဘေးမှာ ကလေးတစ်စု ကစားနေကြတယ်။ ဖုန် အလူးလူး နှပ်တွေ ပေပေကျံကျံနဲ့ က စားနေတဲ့ အဲဒီကလေးအားလုံးလောက် နီးပါးဟာ မည်းမည်းပိန်ပိန်ကလေးတွေ ချည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်တည်း သာ ကွက်ပြီးဝပပါတယ်။

စကားဝိုင်းထဲက လူကြီးတွေက ဒီကလေးဝတယ်။ ခြေဖမိုးတွေများ ဖားပြုပ်မာန်ဖီနေသလားမှတ်ရလို့ ပြော ဆိုချီးမွမ်းကြပါတယ်။

သူတို့ပြောနေကြဆဲမှာ နောက် ထပ်တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဘာ ပြောနေတာလဲ၊ ဘယ်သူ့အကြောင်းလဲ လို့ မေးစာမယ်။

“ဟဲ့... ကိုလှဝလေးအကြောင်း ပြောနေတာပါ။ ဝလွန်းလို့”

“တကယ် ဖိုးရိုးဝတာမဟုတ်ဘူး ပဲ။ ကလေးဖြစ်ပြီး လူကြီးနီးစားဟဲ့ ကောင်း၊ အဲဒါကြောင့် ဝဝကောကို ဖတ် ဝင်နေတုန်းမှာ အဟောရောဂါဖြစ်နေ တာ”

လှူတာအကုန်စား ဝဝကော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စကားရှိတယ် မဟုတ်
ထား။ ဒါကြောင့်လည်း ဝှက်ကော့ဟော့ဆို
ရင် အစားကျူးသူလို နားလည်ကြ
တယ်။ ဖုတ်ဝင်နေသူဟာလည်း မယုံ
နိုင်အောင် အစားကြားတယ် မဟုတ်
ထား။

အထင်မသေးနှင့်

“မျက်စိက ဓွေလိုသာပေါ့။ မဓွ
များမဓွရင် ငါတို့ကို ကတ္တားပေါ်
အတက်ခိုင်းပြီး ရောင်းစားမယ့်သူငယ်”

အတင်းပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။
ထားယက်ရင်ရဲရဲမှာ ပြောင်ပြောင်ပြော
နေတာ။ ပြောရတဲ့အကြောင်းကတော့
ထင်ကြံရင် ဒီဟာကလေး ဝင်ခွဲခွဲစမ်း
ပါမှာတာ။ ယူတော့ လာခဲ့ပါရဲ့ ဒါပေ
မယ့် ကားခပေးခဲ့ရတယ်ဆိုပြီး တောင်း
တဲ့အတွက်ပါ။

ဒါပေမယ့် အပြောခံရသူက ငြိမ်
မနေပါဘူး။ ပြောင်ချော်ချော်မျက်နှာနဲ့
“အစ်ကိုကလည်း... မျက်စိဓွ
ထယ် ဓွေတယ်မပြောပါနဲ့ဗျာ။ ဂိုရှာရင်း
ဖွားရည်တွေတဲ့ မျက်လုံးလိုခေါ်စမ်းပါ”
လို ချေပတဲ့အတွက် အပြစ်ပြော
တဲ့လူကြီးနဲ့ အဖော်တွေမှာ ရယ်နေ
တယ်။

ထန်းသစ်သည် ထန်းမြစ်

အောင်းရာသီရဲ့ အလှတော့ထဲမှာ
ထန်းမြစ်လိုခေါ်တဲ့ ထန်းမြစ်လည်ပါဝင်
ထား။ ထန်းမြစ်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်
တဲ့ အရပ်ဒေသတွေမှာ ထန်းမြစ်ရယ်

လူရယ်။ အောင်းရယ် ခွဲခြားလို့မရဘူး။
ထန်းမြစ်ကို အများအားဖြင့် ဖုတ်
စားကြတယ်။ အချို့က ပြတ်စားကြ
တယ်။ စမ်းသပ်သူ တချို့က ထန်းမှန်နဲ့
တွဲပြီး ကြော်စားပေမယ့် ခါးတဲ့အတွက်
အကြိုက်နည်းကြတယ်။

ဒါကြောင့် မီးဖုတ်စားကြတာပဲ
များပါတယ်။ လတ်ဆတ်တဲ့ ထန်းမြစ်မှ
သာ အနံ့အရသာကောင်းတယ်။ အမြစ်
ထွက်တဲ့နေရာကို ခေါင်းခေါ်တယ်။ အဲဒီ
နေရာပုပ်နေရင် အနံ့အရသာပျက်တော့
တယ်။

တစ်ခုသော နံနက်ခင်းမှာ မြေး
တွေလုံနေတဲ့မိခင်ကို အဘိုးရောက်လာ
တယ်။ ထန်းမြစ်တွေဖုတ်ထားပြီး ထန်း
မြစ်ကိုယ်စီဝါးစားနေတဲ့ မြေးတွေကို ဆီး
ကြီးပြီး ထန်းမြစ်တစ်ခုပေးတယ်။

“သိပ်ကောင်းတာပဲအဘိုး၊ စား
စား”

အဘိုးက အခွံခွာပြီးစားတယ်။
သုံးလေးချက်လောက်ဝါးအပြီးမှာ တွေး
ပစ်လိုက်ရှာက -

“နင်တို့ဟာက ထန်းမြစ်ရယ်လို့
စားပါတယ်။ အလောင်းစေတည့်တဲ့ ခေါင်း
ပျဉ်ကို ဝါးနေသလားမှတ်ရ။ ထို့...
ခေါင်းပုပ်ကြီး”

မသာပျဉ်ထဲက ခေါင်းပျဉ်ဆိုတဲ့
ပျဉ်တစ်မျိုးဟာ ပုပ်စော်နပါတယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် မြေးတွေရဲ့ရယ်မောသံဟာ ည
လို့နေပါတော့တယ်။

နို့ပြတ်ကပူရှာ

ဦးပေါ်လာတို့ ကိုမန်းကျော်တို့

အမိရပ်ရွာကို စွန့်ခွာပြီး ရွာပြောင်းလာ
ကြတာဟာ မကြာခဏ ပြေးရဲရွာရ
အိပ်ကောင်းခြင်းမအိပ်ရ စားကောင်း
ခြင်းမစားရလို့။

ဒါပေမယ့် ပြောပြောတန်းတန်း
ချောချောမောမော ပြောင်းလာရတာ
မဟုတ်ဘူး။ ညီတွေ၊ အစ်ကိုတွေ၊
ဦးလေးတွေ၊ ဒေါ်လေးတွေ၊ ဦးကြီး၊
ဒေါ်ကြီးတွေနဲ့ အစ်မတွေ ညီမတွေက
ပါ တားဆီးကြတာ ကန့်ကွက်ကြတာ။
“မဖြစ်ပါဘူးဟာ။ ကြာကြာနေ
ရင် စီးပွားလည်းမဖြစ် အသက်လည်း
တိုလိမ့်မယ်”

ဒါက ဦးပေါ်လာရဲ့စကား။

“ဟုတ်တယ်။ ငါလည်းမနေချင်
ဘူး။ ရန်ကုန်မှာပဲ ဖြစ်သလိုလုပ်ကိုင်
စားတော့မယ်”

“အမယ်... ဒီမှာကော ဘာ
အလုပ်များရှိလို့လဲတဲ့။ ကြီးကျယ်လိုက်
တာ။ ဖြစ်သလို လုပ်ကိုင်စားနေရတာပဲ
မဟုတ်လား”

ဒါပေမယ့် ကိုသာဦးကတော့ -

“စိတ်ချလက်ချ မအိပ်ရဘူးဟာ။
ငါအကြောက်ဆုံးက စားပြ”

လို ပြောတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က
တော့ မရှိတဲ့လူကို ရိုဟယ်ထင်ပြီး စားပြ
တိုက်ရင် ပပေးကောင်းလားဆိုပြီး လုပ်
သွားမှာမို့တာကို ပြောတာ။

ဒါပေမယ့် သူ့အစ်ကိုက -

“အောင်မယ်မင်း စပါးတစ်စေ့မှ
မရှိတဲ့ နို့ပြတ်က ပုနေရသေး...။
သူတောင်းစား စားပြကြောက်သလိုပါ
ပဲလား အရပ်တို့ရယ်”

ကိုသာဦးမှာ အစ်ကိုကို စိတ်မဆိုး

နိုင်ဘဲ ရယ်မောနေရပါသတဲ့။

မိခြစ်ကျောက်သုခါ

သူတို့ဆိုက်ကရောင်းတဲ့ ဘဲသားဟင်းကို နှိပ်နှိပ်ချချ မုဆိုးမဆုတ်လာတဲ့ ထင်းစည်းလို့ အပြောခံရတဲ့အတွက် ပထမ ဖွတ်လှိုင်းသားအပေါ် မကြည့်ပသာဖြစ်နေတုန်းမှာ ဖွတ်လှိုင်းသားတစ်စု ထမင်းဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး ဟင်းမျိုးနဲ့မှာတယ်။

သိတယ်မဟုတ်လား။ ရှေ့ကလူဘာပြောပြော စားပွဲထိုးကတော့ ပစ်ခတ်ပြီး ချပေးတာပဲ။ ဒုတိယအချိန်မှာ ဖွတ်လှိုင်းသားတစ်ယောက်က -

“ပန်းကန်တွေ ဖြည်းဖြည်းချပါကွယ်။ မင်းတို့လုပ်ပုံက ငါ့ကို မသဒ္ဓါရေစာ အလကားကျွေးရတယ်သဘောထားနေသလားမှတ်ရ”

ရယ်သံတွေ စဲသွားခါစမှာပဲ နောက်တစ်ယောက်က -

“အမယ်လေး ထမင်းရယ် မိခြစ်ကျောက်ကို ပြုတ်ထားသလားမှတ်ရဟဲ့။ လည်ချောင်းထဲကို ဓားဆိုင်းကပြီး ဆင်သွားသဟ”

ရယ်လိုက်ကြတာ ထမင်းနှင့်သုနင်း ဟင်းသီးသွယ်။

မတ်နေလိုက်တာများ

ကောက်စိုက်ပြိုင်ပွဲမှာ ဘေးကနေပြီး အားပေးကြတယ်။

“ရီရီသန့်ကွ။ အိအိငြိမ်းဟေ့။ မသန်းတဲ့ကွနော်”

နိုင်စေချင်လွန်းလို့ အားပေးတာပါသလို စိတ်အားတက်ကြအောင် တမင်အားပေးသူများလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ကိုယ့်လူဖို့ နိုင်စေချင်လို့ စုရုံးအော်ဟစ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်စုဟာ အော်ရင်းဟစ်ရင်းနဲ့ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြတယ်။

“စောစောပြီးဆိုင်း နိုင်တာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ကောက်ကွက်မုန့်မုန့် အပတ်မတ်မတ်တွေလည်း ပါသေးတယ်တဲ့”

“မသန်းရဲ့ ကောက်ပင်တွေဖြင့် မတ်ပုံတော်”

“အိအိငြိမ်းကကော မမတ်လို့လား”

“မတ်တော့မတ်တာချည်းပါ။ ခါပေးမယ့် ရီရီသန့်က အမတ်ဆုံး”

ဒီအခါမှာ မသန်းကို အားပေးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ပြောလိုက်ပုံက -

“သူများတွေရဲ့ ကောက်ပင်တွေ မတ်ပုံကတော့ ရိုးရိုးမတ်တာ။ မသန်းရဲ့ ကောက်ပင်တွေ မတ်ပုံကတော့ အင်ပိုလေး တံခွန်တိုင်လားမှတ်ရ မတ်လိုက်ထောင်လိုက်ပုံများ”

ကောက်စိုက်ပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ရယ်မောသံများကြောင့် ပိုပိုဆိုပြောပွားပါတယ်။

ထိပေါက်စဉ်နှင့် မဖြာသူ

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ရုံးထဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ တာဝန်များရဲရောက် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာတယ်။

အဲဒီလူဟာ တစ်နေရာမှာ မောင်မောင်တာအမည်နဲ့လိပ်ပြီး နောက်တစ်နေရာတော့ မောင်သိန်းလွင်ဖြစ်သွား

ရော။ တတိယနေရာမှာ သန်းစိန်တို့ စတုတ္ထနေရာမှာ တင်မောင်မြို့... အမည်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောင်းလိပ်နေတာပါ။ အဲဒါကြောင့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးထစ်ယောက်က -

“မျက်စိလည်ချင်စရာ ကောင်းလိုက်တာ မောင်စိန်ရာ။ လက်စသစ်တော့ မိတာပုံးရမယ်ဆိုပြီး လိပ်လွှားတာ မင်းတစ်ယောက်တည်းပါလား”

ဒီအမှုမှာ အမှုလိုက်တစ်ဦးထာဝင်ပြောပြန်တယ်။

“မိတာပုံးရမယ်ဆိုပြီး မင်းထိမ်သွားတဲ့အကြောင်း တိုင်တဲ့စာရင်းထာလည်း ငစ်နံရာ အလိုလေးလေး ထိပေါက်စဉ်ထား အောက်မေ့ရသကွာ”

ရယ်မောသံကြီးကတော့ စခန်းဝင်းအပြင်ကိုတောင် ရောက်တန်ရာခံခဲ့

ဘာသံတွေပါလိမ့်

ဘယ်နေရာကိုပဲသွားသွား။ ဘယ်လမ်းက ဘယ်ကားကိုပဲစီးစီး ဖျက်ပေးတဲ့လမ်းတွေနဲ့ တွေ့နေရတဲ့အခါတုန်းကပေါ့။

ခရီးသည်တစ်စုဟာ လိုင်းကားတစ်စင်းပေါ်မှာ ပါလာကြတယ်။ လူတို့တဲ့နေ့လယ် ၁၁ နာရီ ၁၂ နာရီ ကားကခုန်တယ်။ ချိုင်ထဲကျလိုက်ရင် ခရီးသည်ရဲ့ခေါင်းနဲ့ အမိုးနဲ့ ဆောင်တယ်။ ချိုင်ရှောင်ပြီး ကွေ့မောင်းတော့ ဘေးအကာနဲ့ နံရိုးဆောင့်တယ်... တအားမောင်းရာက ဘာရိတ်ဖမ်းပြုလိုမိဆင်းတော့ ရှေ့ကိုလွှင့်သွားတယ်။ အောက်ပါ ကျောက်ခဲတွေက အဆင်

ပြတ်ပွထပြီး ထိမှန်တယ်။

“ရပ်စမ်းကွာ ဟောရပ်ရပ်။ ကား နှုတ်ပြီး တက်စီးလာပါတယ်။ အမယ် ထေး အရူးမောင်းလာတဲ့ သံပုံးလှည်း ပေါ် ရောက်နေပါကလားဟေ့”

သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ခရီးသည် တစ်ယောက်ဟာ ကားကို အရပ်ခိုင်း ရာက ရေရွတ်မြည်တမ်းပြီးဆင်းပြေး တယ်။ ရယ်မောသံတွေကတော့ ပွက် ထောရိုက်လို့။

ပြည်ပြည်ပေါ့ ယောက်ဖရာ

ဦးပေါ်လာအနေနဲ့ ချင်း မြန်မာ ရောနှောနေထိုင်တဲ့ ရွာတွေမှာလည်း နေခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် ကြုံခဲ့ရတဲ့အကြောင်း အရာကလေးကို ပြောပြတတ်ပါတယ်။

ချင်းများဟာ ခင်မင်တယ်။ ဖော် ရွာတတ်ရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ရိုး သားလိုက်တာလည်း အလွန်ပဲ။ ခင်မင် ရင်းနှီးတဲ့သဘောနဲ့ ‘ယောက်ဖ’လို့ ထည်း ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်တဲ့။

တစ်ညမှာ ဓားပြတစ်ရာဟာ ချင်း လူမျိုးအိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်ရောက်ပြီး ဓားပြတိုက်တယ်။ သိကြတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဓားပြဆိုတာ လူယက်ဖို့လာတာကလား။ ဖူးယစ်ပြီး ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်တဲ့စိတ် နဲ့ ထုလိုက်မယ်။ သတ်လိုက်မယ်။ ရိုက် ထိုက်မယ်ဆိုတဲ့ လှူတွေမဟုတ်လား။

အဲဒါကြောင့် ချင်းအိမ်ပေါ်ကို ရောက်ရောက်ချင်း ခြေနဲ့ကန်၊ ဓားပြား နဲ့ ရိုက်တော့တာပါပဲ။ ဒီအခါမှာ အိမ် ရှင် ချင်းအမျိုးသားကြီးက အံ့အားသင့်

သော်လည်း အေးဆေးတဲ့ လေသံနဲ့ ပြောလိုက်ပုံကတော့ -

“ဝေး...ယောက်ဖရေ ဖြည်း ဖြည်း လုပ်ပါဟ။ အိမ်ကမိန်းမနဲ့ စိတ် ဆိုးလာသလား၊ ယောက်ဖရာ...ဝေး”

ဓားပြများမှာ ထိုခေတ်က မျက် နှာကို အိုးမည်းသုတ်လိမ်းပြီးမှ ဓားပြ တိုက် လေ့ရှိတဲ့အတွက် ဓားပြကို ဘာ လူမျိုးရယ်လို့ မသိပါဘူး။ သူပြောရိုး ပြောစဉ် ပြောတာပါပဲ။

ဦးပေါ်လာရဲ့စကားဆုံးချိန်မှာ ဝိုင်း ပြီးနားထောင်တဲ့ ကလေးတွေမှာ ရယ် ရုန်းမသိပေမယ့် လူကြီးတွေက ရယ် မောကြပါတယ်။

ကြဲမယ်ကြဲရင်

ကိုလိုနီခေတ် ကာကီဘောင်း ဘီတိုဝတ်၊ လီမွှော်ခြမ်း၊ သတ္တလတ် ဦးထုပ်ဆောင်း၊ တစ်တောင်လောက် ရှည်သည့် နံပါတ်တုတ် လက်နက် ကိုင်ပြီး ပုလိပ်(ယခု ရဲ) ဆိုသည့်လူ တွေ တန်ခိုးထွားနေချိန်က ဖြစ်၏။

ထိုပုလိပ်များအား ကျေးရွာသား တွေသာမက သူကြီးကပါ လက်အုပ် ချီ ဘုရားထူးရအောင် ကြောက်ကြရ ချေ၏။

သို့ဖြင့် နတ်ကန်ဦးကို ပုလိပ် ထချို့ ရောက်လာပြီး ပုဒ်မ၊ ပုဒ်ထီး တွေ အမျိုးမျိုးနှင့် ဖမ်းဆီးရမည့် အမှု တွေအကြောင်း ဟန်ပါပါ ပြောနေကြ လေ၏။ ဤတွင် ရွာသား တချို့က ပဲထည့်သည့် ပုတ်တွေ မလာပြီး

ပုလိပ်တွေ ရှေ့ချလေ၏။

“မောင်မင်းတို့...ဒါဘာလုပ် တာလဲ”

“ပုတ်မ၊ ဆိုလို့ ပုတ်တွေ မလာ တာပါ”

ရွာသား၏ အဖြေကြောင့် ပုလိပ် ကြီး ခေါ်ဖောင်းသွားလေ၏။

“ဒါ...မင်းတို့၊ ငါတို့ကို သက် သက် ပမာမခန့်လုပ်တာကွ”

ဤတွင် နောက်တစ်ယောက်က လည်း ကြားဖူးနားဝနဲ့ ဝင်ပြီး ခြိမ်း ခြောက် ဟိန်းဟောက်ပါလေ၏။

“အစစ်ပဲ...မင်းတို့တစ်တွေ အတော်လှပါးတယ်။ မင်းတို့ရွာကို ဗုံးကြဲပစ်မယ် သိလား”

ဤ၌ ရွာသားများက မကြောက် သည့်အပြင် မသိသလို၊ သိသလိုနှင့် အကြောင်ရိုက် ပြောပုံကား -

“ဟာ...ဗုံးကြဲရင် ကောင်း တာပေါ့။ ကြဲရင်လည်း လောက် လောက် ငှငှလေး ကြဲကြပါဗျာ။ အိမ် မှာ ရေထည့်ထားတဲ့ ဗုံး(ပုံး)လိုနေတာ နဲ့ ဟန်ကျသွားပြီး အိမ်က ဗုံး(ပုံး)တွေ အပေါက်တစ်ရာ၊ အဖာတစ်သောင်း ဖြစ်နေလို့ပါ”တဲ့...။

ဦးကောင်းထူး

အနိစ္စဒေသနာဝေ

မဟာထွန်း

တရားတော်ကို ရလိုသော စိတ်ရှိ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟု ခေါ်ရသည်။ ဟိတ်သုံးပါးရှိရာတွင် တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဆင့်အမြင့် ဆုံး ဖြစ်သည်။ ဤဘဝမှာပင် မဂ်ဖိုလ် စသော တရားထူးတရားမြတ်တို့ ရရှိနိုင် လေသည်။

တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လောကီ လုပ်ငန်းမှာဖြစ်စေ၊ လောကုတ္တရာလုပ် ငန်းမှာဖြစ်စေ ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိ တတ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ကောင်းသော လုပ်ငန်းမှာဖြစ်စေ၊ မကောင်းသောလုပ် ငန်းမှာဖြစ်စေ ထူးချွန်တတ်သည်။ မကောင်းသော လုပ်ငန်း၌ ငယ်နာမည် ဟိသကာ၊ နောင်တွင် အင်္ဂုလိမာလဖြစ် လာမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူဆိုးသတ်သမားကြီး တဗ္ဗဒိန္ဒကစသော လူဆိုးကြီးများကို ကြည့်၍ပင် သိနိုင်လေသည်။

ဤလူဆိုးကြီး နှစ်ယောက်တို့ ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို အထိုက် အလျောက် တင်ပြလိုပေသည်။ ဦးစွာ အင်္ဂုလိမာလအကြောင်းကို တင်ပြပေ မည်။

အင်္ဂုလိမာလသည် ရာဇဂြိုဟ် ပြည် ပရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ သား တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင်

ပညာဉာဏ် အလွန်ထက်မြက်သော် လည်း လူဆိုးတို့၏လက္ခဏာ ရှိသော ကြောင့် ဗဒင်ပရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပညာသင်၍ မပေးပေ။

ထို့ကြောင့် . . . အရှယ်ရောက် သောအခါ ပညာသင်ကြားရန်အတွက် တက္ကသိုလ်ကိုသာလွှတ်သည်။

ထိုအချိန်က ခရီးသွားရန်အတွက် ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘော၊ လေယာဉ်ဟူ၍ မည်သည့်ပို့ဆောင်ရေး ခရီးလမ်းကြောင်း မှ မရှိသဖြင့် ကုန်းလမ်းမှ ခြေကျင့်ခရီး ကို အသုံးပြုအားစိုက်ပြီး သွားလာကြ ရသည်။

ဟိသကာသည်လည်း တက္ကသိုလ် ပြည်ရှိရာဘက်ကို မေးမြန်းပြီး အထုပ် ကလေးကိုပိုက်ကာ သွားသည်။ ခရီး အဆင့်ဆင့်ကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီး နောက် တက္ကသိုလ်ပြည်၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီး၏ ဥယျာဉ်ကိုရောက်လျှင် ခရီး ပန်း၍ တစ်ထောက်နားကာ တစ်ရေး တစ်မော အိပ်ပျော်သွားသည်။

ဟိသကာသည်ကား သူယခု ရောက်၍ တစ်ထောက်နားပြီး အိပ်နေ သော်လည်း တက္ကသိုလ်ပြည်ဟု မသိ သလို တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏ ဥယျာဉ် ဟူ၍လည်း မသိရှာပေ။

ကံကောင်းသဖြင့် ထိုအခိုက်မှာ

ပင် တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏ မိန်းမ ရောက်လာသည်။ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး ၏မိန်းမသည်လည်း ပညာတတ်သူဖြစ် သောကြောင့် ဟိသကာ၏ ကြန်အင် လက္ခဏာကို ကြည့်လိုက်ရုံဖြင့်ပင် ပညာချွန်မည့် သူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ် ကြောင်းကို သိလေသည်။

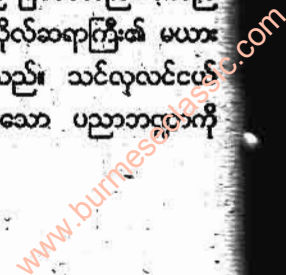
ထို့ကြောင့် အသာပုတ်နိုးပြီး အကြောင်းကို မေးမြန်းလေသည်။

“ထုလင်ငယ် အဘယ်မှလာ၍ အဘယ်အရပ်ကို သွားပါမည်နည်း”

အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်၏ ပျော့ပျောင်းငြင်သာသော လေသံဖြင့် ပြုမှုနှုတ်ဆက်ပုံကို ကြည့်မြင် ကြား လိုက်ရ၍ နီးထလာသော ဟိသကာ၏ စိတ်ကို ကြည်လင်သွားစေလေသည်။ ထို့ကြောင့် အလိုက်သိစွာဖြင့်ပင် နှုတ် သံပြန်၍ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

“မိခင် ကျွန်ုပ်သည်ကား ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်ကဖြစ်ပေသည်။ ပညာတက္က သင်ယူလိုသောကြောင့် တက္ကသိုလ် ပြည်ကို သွားပါသည်”

“ထုလင်ငယ် . . . ဤသည်ကား တက္ကသိုလ်ပြည် ဖြစ်ပေသည်။ ငါသည် လည်း တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏ မယား ကညာဖြစ်ပေသည်။ သင်ထုလင်ငယ် သည် သင်လိုသော ပညာဘာတို့ကို

ထွက်ကုစွာဖြင့်ပင် သင်ယူခွင့်ရပေလိမ့်
မည်။

“ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါ
သည် မိခင်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဤတက္ကသိုလ်
ပြည်၌ သွေးစပ်သောဆွေမျိုး၊ ကောင့်
ရောက်မစမည့်သူဟူ၍လည်း မရှိပါ။
သို့ပါသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ တက္ကသိုလ်
ကြီး၏ အဓိပတိဖြစ်သောသူ တစ်ဦး
တစ်ယောက်နှင့် သိခွင့်၊ ခင်မင်ခွင့်ရ
သည်ကိုလည်း အတိုင်းပင် ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ဖြစ်ပါသည်။”

ဤသို့ဖြင့်ပင် တက္ကသိုလ်ဆရာ
ကြီး၏မယားနှင့် ဟိသကတို့သည် ရင်း
နှီးခင်မင်ခွင့် ရရှိခွာကြ၍ ခေါ်တွားရင်း
ထမ်းဆောင်တွင် ပြောပြခြင်းဖြင့်ပင် ဉာဏ်
ပညာထက်မြက်သော ဟိသကသည်
ထည်း ပညာနှစ်ဖုံကို တတ်မြောက်သွား
လေသည်။

အိမ်ကိုရောက်လျှင် တစ်ဖက်က
ဆူဆူညီညီအသံများအား ကြားရ၍
ဟိသကက မေးမြန်းသောအခါ တက္က
သိုလ်ဆရာကြီး၏မယားက -

“လှလင်ငယ် သင် ယခုကြားနေ
ရသော ဆူညံသံများသည် သင်ဦးတည်
ပြုထားခဲ့သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်
ကြီးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။”

ဟု ပြောပြလိုက်၍ -

“ဤသို့ဆိုလျှင် မိခင် ကျွန်ုပ်သည်
တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီးကို သွား
ကြည့်လိုပါသည်။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ။”

ဟု ဆိုသောကြောင့် သွားခွင့်ပြု
လိုက်သည်။

တက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်ကြား၍
ဆီရောက်နေကြသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၏ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားအမြောက်

အများပင် ရှိကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် ငယ်စဉ်ကပင် ဗီဇခပ်
ဆိုးဆိုးဖြစ်သော ဟိသကသည် ရာဇ
ဂြိုဟ်မှာက တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်
ကြားနေကြသော ကျောင်းသူကျောင်း
သား အတော်များများတို့အား နှိပ်စက်
ကလုပြုခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် ထို
ကျောင်းသူကျောင်းသားများက ဟိသက
ကို မလိုလားကြပေ။ မလိုလားကြ၍
လည်း နှိမ်ချ၍ ဆက်ဆံကြလေသည်။

“သည်အကောင်က ပုဏ္ဏားသား
ကွ။ ဘာပညာမှလည်းမတတ်ဘူး။ သူ
အဖေကလည်း ဆိုးလို့ ပညာသင်မပေး
ဘူး။ စသည်ဖြင့် -

ထိုအခါ ဟိသက ဒေါသထွက်
လေသည်။ သို့သော်လည်း ကျောင်းသား
သစ် ဖြစ်သည့်အလျောက် ရန်ဖြစ်၍
လည်းမသင့်ပေ။ ထို့ကြောင့် လမ်းလာ
ရင်း တက္ကသိုလ်ဆရာကတော်ကြီး သင်
ပေးလိုက်သော ပညာနှစ်ဖုံကို အမှတ်
ရလာကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“သင်တို့သည် အဲလိုချိုးနှိမ်ပြီး
မပြောသင့်ပေဘူး။ ငါ့အကြောင်းကို သိ
လိုက ပညာပြင်ကြစို့လား” ဟု စိန်ခေါ်
လိုက်ရာ -

“ရသည်ကား ပုဏ္ဏားသား။ ငါတို့
က တက္ကသိုလ်ပညာကို တစ်နှစ်သင်
ကြားဖူးကြပြီဖြစ်၍ ပညာတစ်ပုံတတ်
နေကြပေပြီ။ သင်စမ်းလိုက စမ်းနိုင်
သည်” ဟုဆိုကာ သူတို့၏အထိတ်ပညာ
ဖြင့် နာနာရုပ်တစ်ရုပ်ကို (ဂါထာစုပုံ၍)
ဖော်လိုက်ပြီး ဟိသကအား ပြကြလေ
သည်။

ဟိသကလည်း အလွယ်တကူပင်
သူတတ်မြောက်ထားသော ပညာဖြင့်

ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် မျက်မှောက်
ပြုပြီး အလွန်အမင်းပင် အံ့ဩခွာကြ
လေသည်။ ဟိသက ပညာနှစ်ဖုံတတ်
မြောက်ထားသည်ကိုမူ တစ်ယောက်မျှ
မသိကြပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုသူ ဟိသက
က သူပညာတတ်ထားသည်ကိုပြလို၍
၎င်းတို့နည်းတူ ရုပ်နှစ်ရုပ်ကို ဖော်ပေး
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် ဖျောက်
ဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြဘဲ ဆရာကြီးအား
သွားပြမှ ဖျောက်ဖျက်နိုင်ခြင်းဖြစ်လေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဟိသကထက် ဦးစွာ
ရောက်၍ ပညာသင်ပေးနေကြသော သူ
များလည်း သူတို့ထက် ပညာတစ်ပုံသာ
နေသော ဟိသကအား ကြံစည်ကြလေ
သည်။

တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးရော၊ ဆရာ
မကြီးပါ ပညာဉာဏ်မြင့်မြတ်သော
ဟိသကအား အရေးပေးကြသည်ကို
လည်း ရာဇဂြိုဟ်သားတို့က မကျေနပ်
ကြပေ။ ငယ်စဉ်ကပင် အနိုင်ကျင့်ထား
ဖူး၍ မှန်ရိုးစွဲရှိလာကြလေရာ ယခုအခါ
သူတို့မှန်နေကြသော ဟိသကက တက္က
သိုလ်မှာလည်း အသာနေလေရာ များ
စွာမှပင် ဒေါသထွက်နေကြလေသည်။

ဟိသက တက္ကသိုလ်မှာ နေခွင့်ရ
သွားပြီးနောက် တစ်နေ့သောအခါတွင်
ဆရာကြီး သတိပြုမိသည်မှာ ညအချိန်
ကိုရောက်တိုင် တက္ကသိုလ်ကျောင်း
တော်ကြီးတစ်ခုလုံး တန့်လှုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်
သည်။ ဤသည်မှာ ကျောင်းသားများစွာ
တို့အထဲ တစ်ယောက်သော အားရှင်၊
ဗလရှင်ကြီး ဦးရှိနေ၍ အိပ်ပျော်နေခိုက်
လူးလွန်းသောကြောင့်သာ ယခုကဲ့သို့

ကျောင်းတော်ကြီး တန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်မည် ဟု နားလည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မိုးသောက်သို့ရောက် သောအခါ ငှက်ပျော့မည်တစ်ဖီးကို ရှေ့ မှာချပြီး ကျောင်းသားတို့အား ခေါ်၍ အားရှင်း ခွန်ရှင်း ဗလရှင်ကြီးအား ဖော် ထုတ်လေသည်။

“အမောင်တို့ သင်တို့အထံမှ တစ် ယောက်သောသူသည် တက္ကသိုလ် ကျောင်းတော်ကြီး၏ ခေါင်မိုးကို တံထွေး ဖြင့်ထွေး၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူ သည် ဤငှက်ပျော့သီးမည်ကိုယူ၍ စား ပါလော့”

တစ်ယောက်သောသူမျှ တက္က သိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး၏ ခေါင်မိုးကို တံထွေးဖြင့်ထွေး၍ ရောက်နိုင်ခြင်းမရှိ ဘဲ မိမိတို့၏မျက်နှာမှာသာ ပြန်၍ကပ် ကြကုန်၏။ ဟိသကထွေးလေလျှင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး၏ ခေါင်မိုး ဌိကပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးသည် လည်း များစွာသဘောကျကာ ငှက်ပျော့ ဖီးကိုပေး၍ ချီးမြှောက်လေသည်။

ဤတွင်လည်း ရာဇပြိဟ်ကျောင်း သားများ မစ္ဆရိယဖြစ်ကြပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဟိသက၏ အားနည်းချက် ကိုရှာရင်း နောက်ဆုံးတွင် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာမကြီးတို့ ဦးစားပေးသည်ကို အပြစ် ဖို့ကာ ဟိသကသည် ဆရာမကြီးနှင့် ယဉ်ပါးနေပါသည်ဟု တိုင်ကြားကြလေ သည်။

ထိုကုန်းချောစကားကို ဆရာကြီး ယုံလေ၍ ဟိသကအား သေကြောင်းကြံ ကာ လက်ညှိုးတစ်ထောင်ဖြတ်ခိုင်းခြင်း မင်ဖြစ်လေသည်။

(ဇာတ်သည် ရှည်လျား၍ ကျွဲရ

ပေမည်။)

ဟိသက၏ အားကြီးခြင်းသည် ကား အံ့မခန်းရှိစွာသည်။ သာမန်လူများ ခုနစ်ရက်သွားထားသည်ကို ဟိသက တစ်ချက်ခုန်လျှင်ပင် ရောက်သည်ဟူ၏။ ထို့ကြောင့် အားကြီးရှင်ဖြစ်သော ဟိသ ကသည် လူများစွာကို တိုက်ခိုက်သတ် ဖြတ်ပြီး လက်ညှိုးဖြတ်နေသော်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ပြန်လည်ခုခံ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မစွမ်းနိုင်ကြပေ။

ရရှိလာသော လက်ညှိုးများကို မပျောက်မပျက်ရလေအောင် ချည်နှောင် ၍ လည်ပင်းမှာ ပန်းကုံးသဖွယ်ခွဲထား သောကြောင့်လည်း အင်္ဂုလိမာလဟု တွင်သည်။ (အင်္ဂုလိ=လက်ချောင်း၊ မာလ=ပန်းကုံး)

ထိုထို လက်ညှိုးများစွာတို့မှထွက် သော အပုပ်နံ့သည်လည်း နံ့စော်ခြင်း မရှိ ဖွေးဘိသို့ပင် ရှိကြောင်းဆိုသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ထောင်ပြည့် ရန် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းသာလိုတော့ ၍ မိခင်ဖြစ်သူကိုပင်မရောင် လက်ညှိုး ဖြတ်ရန် လိုက်နေဆဲတွင် မြတ်စွာဘုရား ရှင်နှင့်တွေ့၍ အကျွတ်ရသည်။ အကျွတ် ရပုံသည်လည်း မှတ်ဖွယ်ကောင်းသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က -

“ချစ်သား သင်မိခင်၏ လက်ညှိုး ကို မဖြတ်လင့်၊ ငါဘုရား၏လက်ညှိုးကို သာ ဖြတ်ပါလော့”ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အင်္ဂုလိမာလလည်း ဘုရားရှင်အား ဓား ဖြင့်လိုက်လေသည်။

သို့သော် မည်သည့်တန်ခိုးရှင်၊ အားရှင်တို့ဖြစ်စေ ၎င်းတို့၏ တန်ခိုးအား အင် စသည်များမှာ ဘုရားရှင်၏ထံ မောက်ကိုရောက်လျှင် ပျောက်ကြ ပျက်

ကြရသည်။ ဘုရားရှင်ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင် သူဟူ၍ကား သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် တစ် စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိရပေ။

အင်္ဂုလိမာလသည်လည်း ဘုရား ရှင်အား ဓားနှင့်သာလိုက်နေသည်။ ဘုရားရှင်သည် နေရာမရွေ့ ပြကတော့ ရပ်တော်မူနေသည်။ အင်္ဂုလိမာလသည် ဘုရားရှင်၏ အနီးအနားမျှညီပင် ချဉ်း ကပ်မိခြင်းမရှိပေ။ သူ၏ကြီးမားသော အင်အားများသည်လည်း ဆုတ်ယုတ်၍ မောဟိုက်လာလေသည်။ ထိုအခါ... အင်္ဂုလိမာလက -

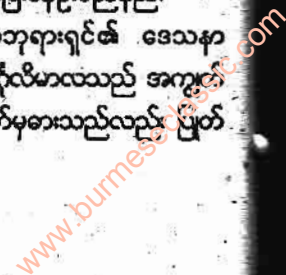
“မြတ်စွာရှင် အကြောက်တရား မရှိဟုကြားဖူးသည်။ ယခုတွင်မူ အဘယ် ကြောင့် ပြေးနေဘိသနည်း”ဟု မေး လေရာ ဘုရားရှင်က -

“ချစ်သား ငါကားမပြေး။ သန္တာ ဝိသင်္ဃံ သံသရိသင်္ဃံ ငါဘုရား၌ ပြေးရန် လည်း မလိုတော့ပြီ။ ပြေးရန်အကြောင်း လည်းမရှိတော့ပြီ။ သင်သာလျှင် ပြေး နေ၏။ ငါမပြေးဘဲ သင်ပြေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏”

ဤတွင်... အင်္ဂုလိမာလသည် အနည်းငယ်မျှ တွေ့ဝေ၍လွှားလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဆက်၍ဟောတော် မူသည်။

“ချစ်သား...သင်သည် ယခင်က လည်း ပြေးနေသည်။ ယခုလည်းပြေး နေသည်။ သည်အတိုင်းဆိုလျှင် နောင် လည်း ပြေးနေရဦးမည်။ ထို့ကြောင့် ချစ် သား...သင်သည် နောင် အဘယ်မျှ ကြာအောင် ပြေးနေဦးမည်နည်း”

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဒေသနာ အဆုံးတွင် အင်္ဂုလိမာလသည် အကျွတ် ရလေ၏။ လက်မှစားသည်လည်း ပြုတ်

ကျသွားလေ၏။ သတ္တဝါမှန်သမျှ ခန္ဓာရ
ထွင် ဖြစ်ပျက်မနား ရဟတ်များကဲ့သို့
တစ်သွားတည်းသွား (ပြေး)နေကြရ
သည်။ ဒုက္ခဖြိုခွဲသည်။ ဖြစ်၊ သေ
သဘောတွင် တည်လျက်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် မမြဲသောအနိစ္စ၊ ဆင်း
ရဲသော ဒုက္ခ၊ အလိုသို့မလိုက်သော
အနတ္တ စသည်မှ အဆုံးမထင်နိုင်သော
သံသရာတိုင်အောင် . . . သူ၏ဉာဏ်
အထောက်ဖြင့် ရှုမြင်ပေါက်မြောက်
သွားလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
အဆုံးအမ၌တည်ကာ မြင့်မြတ်သော
ရဟန်းအဖြစ်မှသည် နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်
အကျိုးရောက်သွားလေသည်။

* * *

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိက အကြောင်းကို ဆက်
ဦးမည်။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကသည်ကား အလွန်
အမင်း စိတ်ထားကြမ်းတမ်းရက်စက်
သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ စာပေ
အရ ရုပ်လက္ခဏာသည်လည်း စိတ်နှင့်
ညီစွာ ကြမ်းတမ်းသော ဩဇာရှိက ရုပ်
လက္ခဏာမျိုးဖြစ်သည်။

နိုင်ငံကျော် လူဆိုးစားပြု အုပ်စု
ကြီးထဲသို့ရောက်လာပြီး သူ့ကိုလည်း လူ
ဆိုးစားပြုအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်အဖြစ်
သတ်မှတ်ပေးပါရန် တောင်းဆိုလေရာ
ထိုဆိုးခေါင်းဆောင်ကြီးက တဗ္ဗဒိဋ္ဌိက၏
ကြမ်းတမ်းပြီး ရက်စက်ယုတ်မာမည်
ရုပ်လက္ခဏာကိုမြင်ရုံဖြင့် သဘောမကျ
ဖြစ်ကာ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လက်မခံတော့ပေ။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကလည်း အလျှော့မပေး
ဘဲ လက်ထောက်လူဆိုးခေါင်းဆောင်ထံ
ဆွဲကပ်ပြီး ရှေ့နည်းအတူ သူ့အား လူ

ဆိုးအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်အဖြစ် လက်ခံ
ရန် တံစိုးလက်ဆောင်ပေး၍ တောင်းပန်
ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ထောက်လူ
ဆိုးဗိုလ်က တံစိုးလက်ဆောင်များကိုယူ
ပြီး လက်ခံလိုက်လေသည်။ လက်
ထောက်က လက်ခံလိုက်သည်ဖြစ်၍
ခေါင်းဆောင်ကြီး ငြင်းပယ်ရန် ခက်လေ
သည်။ ထို့ကြောင့် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီး လူ
ဆိုးအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သွားလေသည်။

သိပ်ပြီးမကြာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဘုရင်
ဗိမ္ဗိသာရ၏ ဘုရင့်တပ်မတော်က ဝိုင်း
ဖမ်း၍ အရှေ့အနောက်စသော အရပ်
လေးမျက်နှာတွင် သောင်းကျန်းနေကြ
သည့် လူဆိုးနှစ်ထောင်တို့ကို မိသွား
လေသည်။ ထိုနှစ်ထောင်တို့အထဲတွင်
တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကတို့ လူဆိုးအဖွဲ့လည်း ပါဝင်
သွားလေသည်။

ထိုခေတ်အချိန်က လူဆိုးများ
အား ကြီးပေးသတ်သောခေတ် မဟုတ်
ပေ။ ညနေတောင်စွယ်ကို နေကွယ်မှ
သူ့အာန် ကိုထုတ်ပြီး ဝက်ပြုတ်အောင်
စားခုတ်သတ်သောခေတ်ဖြစ်သည်။ ထို
အခါ ထိုလူဆိုးများ၏ အထဲကပင် လူ
သတ်သမားတာဝန်ကို ယူမည့်သူအား
မေးမြန်းလေရာ မည်သည့်လူဆိုးကမျှ
တာဝန်မယူကြပေ။

မိမိတို့၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်၊ ဆိုး
ဖော်ဆိုးဖက် ကျေးဇူးမကင်းသော လူ
များချည်းဖြစ်နေလေ၍ မသတ်ရက်ကြ
ပေ။ သတ်မည့်သူသာမရှိလျှင် ဗိမ္ဗိသာရ
ဘုရင်သည် သောတာပန်ကြီးဖြစ်၍ ထို
လူဆိုးနှစ်ထောင်တို့အား သတ်မိန့်ကို
ရုပ်သိမ်းကာ ထိုက်သင့်သော ထောင်
ဒဏ်ကို ကျခံရုံမျှဖြင့်ပင် ထောင်သက်
ကုန်သောအခါ၌ လွတ်မြောက်နိုင်ဖွယ်

ရှိလေသည်။

ယခုမှ ကျေးဇူးကန်း၍ ထောက်
ညွှာခြင်းကင်းသော တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကက "သူ
သတ်မည်" ဟု ဆိုလိုက်ပြီး တဗ္ဗဒိဋ္ဌိက
ကြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ပျော်
ရွှင်နေသလို တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကို လက်ခံ
လိုက်မိသော လက်ထောက်လူဆိုးဗိုလ်
နှင့်တကွ လူဆိုးအားလုံးတို့မှာလည်း
နောင်တရ၍မဆုံး ဖြစ်ကြရလေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် လူဆိုးသတ်ရာထူး
ကို ရရှိသွားသော တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကသည်
လည်း သူ၏ကျေးဇူးရှင် လုပ်ဖော်ကိုင်
ဖက်၊ ဆိုးဖော်ဆိုးဖက် မိတ်ဆွေ/ဆရာ
များဖြစ်ကြသော လူဆိုးငါးရာအပြင်
အရပ်သုံးမျက်နှာက ငါးရာစီဖမ်းမိထား
သော လူဆိုး တစ်ထောင့်ငါးရာ၊ ပေါင်း
နှစ်ထောင်တို့အား တစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက် ခေါင်းဖြတ်၍ သတ်လိုက်လေ
သည်။

နောက်နောက်သော ကာလများ
တွင် ဆိုးမိတ်၍ ဖမ်းမိလာသောလူဆိုး
များကိုလည်း တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကပင် တာဝန်
ယူပြီး ခေါင်းပြတ်သတ်ဖြတ်ပေးနေလေ
သည်။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိက သတ်ဖြတ်ကို တာဝန်
ယူလာခဲ့သည်မှာ သူ့အသက်အရွယ်
ရလာသည်အထိပင် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အသက်အရွယ် ရလာသော
အခါ အားအင်များ ဆုတ်ယုတ်လာ၍
လူများအားသတ် ခေါင်းဖြတ်သတ်ရာ ၌
တစ်ချက်တည်းဖြင့် ခေါင်းပြတ်အောင်
မသတ်ဖြတ်နိုင်တော့ပေ။ ခေါင်းမပြတ်
မချင်း ခုတ်ဖြတ်ပြီး ဖြတ်သတ်နေရလေ
သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုအဖြစ်ကို သိကြ

သော လူဆိုးများက “သေရမည့်အတူ အချက်ပေါင်းများအနာခံပြီး ခုတ်သတ်ခြင်းကို မခံလိုပေ” ဟု ပြောဆိုကာ ဆန္ဒပြကြသဖြင့် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီး လူဆိုးသတ်ရာထူးမှ အနားယူရလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးသည် ရေခိုးချိုး ဖြူးလိမ်းပြင်ဆင်ကာ သားပြွန်းထမင်းစားရန် ပြင်ဆင်လေသည်။ (လူဆိုးသတ်နေချိန်က ကြမ်းတမ်း ရက်စက်သောအသွင်ကို သာတောင်နေရ၍ ဖြူးလိမ်းပြင်ဆင်ခြင်း သားပြွန်းထမင်းစားသောက်ခြင်း စသည်ကို မပြုရလေသလားဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သားပြွန်းထမင်းဟူသည်မှာလည်း ယခုခေတ် ခံပေါက်ထမင်းပင် ဖြစ်ဟန်တူသည်။)

ထိုအချိန်၌ ဤနေ့ပင် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကသည် နွားအသွင်ဖန်ဆင်းထားသော ဘီလူးမ(ခတ်)သတ်၍ သေရမည်။ သေပြီးနောက် တစ်သက်ပတ်လုံး သူသတ်ခြင်းတည်းဟူသော ပါထာဝံပါတိအကုသိုလ်ကြောင့် အဝီစိကို ကျရလိမ့်မည်ဟု သိတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကအား ကယ်တင်ရန် အလိုတူ စာဗ္ဗဒိဋ္ဌိက၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဆွမ်းရပ်လေသည်။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကလည်း စေတနာသဒ္ဓါ တရားရှိဟန်တူသည်။ ချက်ချင်းပင် သားပြွန်းဆွမ်းထမင်းများကို အရှင်သာရိပုတ္တရာအား တစ်ပါးစားလောက်အောင် လောင်းလှူလေသည်။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကအား ကယ်ချွတ်ရန် အစီအမံဖြင့်သာ ကြိုလာတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ကျောင်းတော်သို့ပြန်မကြွဘဲ တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီး၏

အိမ်မှာပင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနောက် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးအား ဆွမ်းတရား ဟောကြားပြီး ဆုံးမတော်မူလေသည်။

သို့သော်လည်း တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးသည်ကား တရားတော်သို့ စိတ်မရောက်နိုင်ပေ။ သူ့ကိုယ်သူ လူသတ်သမား လူဆိုးလူပိုက်၊ တရားမရနိုင်ဟု ယူဆကာ သူ့လူသတ်ခဲ့စဉ်က အကြောင်းဖြစ်စဉ်များကိုသာ အစဉ်အတိုင်း မြင်ယောင်နေလေသည်။

လူဆိုးများအား သတ်ဖြတ်ရန် သုဿန်သို့ ဆွဲခေါ်လာရာတွင် ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြင့် ပါလာကြပုံ၊ ဝိုမြည်းတမ်းတကြပုံ၊ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းကြပုံ၊ ဟိုချုံဝင်း သည်ချုံထွက် သုဿန်ထဲ၌ လူသားစားရန်(စားနေကျလည်း ဖြစ်သော)အသင့်ရောက်ရှိနေကြသည့် တောခွေးများ ဟိုအပင်၊ သည်အပင် တဝဲဝဲဖြင့် ပြန်ဝဲနေကြသော ကျီး၊ လင်းတများ။

စားထက်ထက်ဖြင့် လူဆိုးများ၏ ခေါင်းကို ဖြတ်တောက်လိုက်ရာတွင် သွေးများပန်းထွက်လာပုံ၊ မြေပြင်မှာ ဦးခေါင်းပြတ်ကြီး လိမ့်နေပုံ၊ ကိုယ်လုံးကြီး တုန်ချည်နေပုံ၊ လူနောက်ခိုင်းသည်နှင့် အလောင်းကောင်များကို ကျီး၊ လင်းတများ၊ တောခွေးများ ဝိုင်းဆွဲကြပုံ တင်္ဂါးစီးဖြင့် အစာလှရင်း မာန်စောင်ပြီး ကိုက်ခဲကြပုံ စသည်များကိုသာ တသီတတန်ကြီး မြင်ယောင်နေလေသည်။

တဗ္ဗဒိဋ္ဌိက၏ သည်အဖြစ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ သိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မေးတော်မူသည်။

“ဧကာကြီး တရားတော်ကို နားလည်ပါ၏လော”

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် နားမလည်ပါ။ အမှန်ကို ဆိုရပါမူ တပည့်တော်သည် လူသတ်သမားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားနာ၍လည်း ရနိုင်ဖွယ် မရှိပါဘုရား။”

ဤ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပရိယာယ်သုံး၍ တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးအား မေးတော်မူသည်။

“ဧကာကြီး သင်သည် လူသတ်သမားပြုလုပ်စဉ်က မိမိဘာသာ မိမိ၏ သဘောဖြင့် သတ်သည်လော၊ ဘုရင်ကုစေခိုင်း၍ သတ်သည်လော”

“အရှင်ဘုရား ဘုရင်က စေခိုင်း၍သာ တပည့်တော် သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။”

“ဘုရင်ကခိုင်း၍သတ်လျှင် သင့်၌ အပြစ်ရှိနိုင်ပါ့မလား” (စင်စစ်တွင် မည်သူကခိုင်း၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ အပြစ်သည် အပြစ်သာလျှင်ဖြစ်၏။ အပြစ်အကြီးနှင့်အသေးသာကွာ၏။ ထိုအပြစ်ကိုလည်း မလွဲမသွေ ကျခံရမည်သာဖြစ်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း အပြစ်မရှိဟု ဆိုသည်မဟုတ်ပေ။ ဉာဏ်နည်းသော တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီး တလွဲ(အပြစ်ရှိသည်ကို အပြစ်မရှိဟု) သိသွားစေလို၍သာ ပရိယာယ်ဖြင့် မေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။)

ဟုတ်သည်။ တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးသည် အမှန်ကို မသိပေ။ ဗဟုသုတလည်း နည်းဟန်ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမှန်ကို မသိနိုင်ခြင်းကပင် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကအတွက် အကောင်းဘက်သို့ ရောက်သွားရလေသည်။ ငါလူသတ်လာခြင်းမှာ ဘုရင်က ခိုင်းသည်ဖြစ်၍ ငါမှာအပြစ်မရှိ။ ဘုရင်

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် နားမလည်ပါ။ အမှန်ကို ဆိုရပါမူ တပည့်တော်သည် လူသတ်သမားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားနာ၍လည်း ရနိုင်ဖွယ် မရှိပါဘုရား။”

ဤ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပရိယာယ်သုံး၍ တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးအား မေးတော်မူသည်။

“ဧကာကြီး သင်သည် လူသတ်သမားပြုလုပ်စဉ်က မိမိဘာသာ မိမိ၏ သဘောဖြင့် သတ်သည်လော၊ ဘုရင်ကုစေခိုင်း၍ သတ်သည်လော”

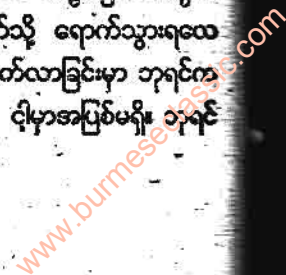
“အရှင်ဘုရား ဘုရင်က စေခိုင်း၍သာ တပည့်တော် သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။”

“ဘုရင်ကခိုင်း၍သတ်လျှင် သင့်၌ အပြစ်ရှိနိုင်ပါ့မလား”

(စင်စစ်တွင် မည်သူကခိုင်း၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ အပြစ်သည် အပြစ်သာလျှင်ဖြစ်၏။ အပြစ်အကြီးနှင့်အသေးသာကွာ၏။ ထိုအပြစ်ကိုလည်း မလွဲမသွေ ကျခံရမည်သာဖြစ်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း အပြစ်မရှိဟု ဆိုသည်မဟုတ်ပေ။ ဉာဏ်နည်းသော တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီး တလွဲ(အပြစ်ရှိသည်ကို အပြစ်မရှိဟု) သိသွားစေလို၍သာ ပရိယာယ်ဖြင့် မေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။)

ဟုတ်သည်။ တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကကြီးသည် အမှန်ကို မသိပေ။ ဗဟုသုတလည်း နည်းဟန်ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမှန်ကို မသိနိုင်ခြင်းကပင် တဗ္ဗဒိဋ္ဌိကအတွက် အကောင်းဘက်သို့ ရောက်သွားရလေသည်။ ငါလူသတ်လာခြင်းမှာ ဘုရင်က ခိုင်းသည်ဖြစ်၍ ငါမှာအပြစ်မရှိ။ ဘုရင်

မှာသာ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယူဆရာ စိတ်ကြည်လင်သွား၍ တံရားတော်ကို ဆက်ပြီးနာကြားလေရာ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်တိုင်အောင် ရရှိသွားလေသည်။

အနုလောမခန္တိဉာဏ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ထဲမှာသာ ရှိသောကြောင့် သောတာပန်အဖြစ်လည်း ရေတွက်နိုင်လေသည်။

* * *

အထက်ပါ ဇာတ်လမ်းနှစ်ပုဒ်ကို အကျဉ်းချုပ်၍ပြခြင်းမှာ ယခုခေတ်ဇနကာ၊ ဇနကာမအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ထိုက်ကို တရားနာကြား ပွားများအားထုတ်သော်လည်း ရနိုင်ပါလားဟု လျှော့တွက်တတ်ကြသည်ကို သိဖူး၍ ရေးပြီထိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် . . . တရားတော်နှင့် အထိုက်တန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍မရှိပေ။ ကုန်ခဲ့သည့်လကဆိုသည့်အတိုင်း ဗျာနန္ဒရိယကကြီး ထိုက်နေကြသော လူများနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုံးပါး တိုရှစ်ထိန်နေကြသော လူများလွဲလျှင် တရားတော်နှင့် ထိုက်တန်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ချည်းသာ ဖြစ်ကြပေသည်။

(အမှန်တကယ် တရားရလိုလျှင် ထိယိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သတ်မှတ်ရကြောင်း၊ ဤဘဝမှာပင် တရားရနိုင်ကြောင်း၊ ထယ်တီး မဟာစည်စသော ဆရာတော်ကြီးများက သတ်မှတ်ခဲ့ဖူးကြောင်းလည်း ကြားဖူးသည်။)

ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာကြား၊ ရှုမှတ်၊ ပွားများ အားထုတ်ကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည်ပင် အချိန်မရွေး တရားထူးကိုရနိုင်ကြောင်း မှတ်ထိုက်ပေသည်။

တင်ပြခဲ့သော ဟိသကခေါ် အင်္ဂလိမာလ၊ လူသတ်သမားကြီး တဗ္ဗဒါဠိကတို့သည်ပင် သက်သာလွယ်ကူစွာဖြင့် တရားထူးကို ရရှိသွားကြသည်မှာ ထင်ရှားခဲ့ပေပြီ။ ထို့ကြောင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည်လည်း ဝိပဿနာတရားတော်ကိုသာ နာကြား၊ ဖတ်ရှုပွားများ အားထုတ်ပါမူ အချိန်မရွေး တရားထူးကို ရရှိနိုင်ကြသည့်အကြောင်း ထင်ရှားပေပြီ။

ထို့နောက် ရှုမှတ်နေကျ အနိစ္စဝိပဿနာ၏ ဒေသကဆယ်ချက်ကို ဆက်ကြည့်စို့။

ကုန်ခဲ့သည့်လက အသက်ငါးဆယ်မှ ခြောက်ဆယ် လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို တင်ပြခဲ့သည်။ ယခုလအတွက် ခြောက်ဆယ်မှ ခုနစ်ဆယ် အဖိုးအိုတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို ဆက်ညှိုးမည်။

အသက်ပိုင်းခြားသည်သာ ဆယ်နှစ်တစ်ဆင့် ကွာခြားသွားပြီး တရားရှုမှတ်နည်းသည်ကား အနိစ္စဒေသနာတော်၏ သဘောအတိုင်းသာဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခက်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယခင်လက တင်ပြရှုမှတ်ခဲ့သည်ကို အာရုံပြုထားရန် လိုစေသည်။

အသက်ခြောက်ဆယ်နှင့် အသက်ခုနစ်ဆယ် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်တို့အား ယှဉ်ကြည့်ပါ။ ခုနစ်ဆယ်အဘိုးက ခြောက်ဆယ်အဘိုးထက် ပိုပြီးရင့်အိုနေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ရုပ်နု နာမ်နုများ မျက်တောင်တစ်ခတ်၊ လှုပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ကုဋေပေါင်းမြောက်မြားစွာ သေဆုံးပျက်စီးနေ၍ ရုပ်ရင့်နာမ်

ရင့်များသာ ထပ်ဖြစ်နေသောကြောင့် တရစ်ရစ်ဖြင့် ရင့်အိုလာနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆယ်နှစ်မျှ ကွာခြားနေသောကြောင့် အသက်ခုနစ်ဆယ်အဘိုးက အသက်ခြောက်ဆယ်အဘိုးထက် ပိုပြီးရင့်အိုနေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနည်းလည်းကောင်း မွေးကင်းစမှ ယခုအချိန်ထိ ထို့နောက် သေဆုံးသည့်အချိန်ထိ ရုပ်နုနာမ်နုများ တစ်သေတည်း သေဆုံးပျက်စီးနေပြီး ရုပ်ရင့်နာမ်ရင့်များသာ ထပ်ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို ရှုမှတ်တတ်လျှင် အနိစ္စဒေသနာတော်ဖြစ်လေသည်။

မိမိတို့၏ ပရမတ်ခန္ဓာပေါ်တင်ပြီး ထိုနည်းအတိုင်း ရှုမှတ်တတ်လျှင် ခန္ဓာငါးပါးသည် မမြဲကြောင်း၊ အနိစ္စအစစ်ကြီးသာ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း နားလည်နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ တရားရှုမှတ်ရာ၌ ခန္ဓာကိုယ်ကို လွှတ်ထား၍လည်း မရပေ။ တရားရှု ကိုယ်မှာတွေ့ဆိုသည့်အတိုင်း အနိစ္စဒေသနာတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် ဤအတိုင်းသာ ရှုမှတ်ကြရသည်။

မရှုမှတ်တတ်စရာလည်း ရှိကြမည်မဟုတ်ပေ။ လစဉ် ရေးသားတင်ပြလာခဲ့သည့်အတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကို အနိစ္စတင်ကာ ရှုမှတ်လိုက်ရုံဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးသည် မမြဲကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး မြင်နိုင်လေသည်။

သည်လအတွက် သည်မျှဖြင့် တော်ကြည့်စို့။

■ မဟာထွန်း

09-73091769

မြို့ရန်ကုန်ဝန်းကျင်မှ ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များ (၃)

ပထမပိဋကအောင်

အလောင်းမင်းတရားကြီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အလောင်းဘုရား၏ ဖွားရာဇာတိချက်မြုပ်မှာ မုဆိုးဘို(ယခု ရွှေဘို)ဖြစ်သည်။ မုဆိုးဘိုရွာ ခေါ်ခြင်းကား ပုဂံပြည်ရှင်ဘုရင် အလောင်းစည်သူသည် မြင်းခွာတောင်မှစ၍ စီးဆင်းလာသော မူးချောင်းကို ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် မြေတူးမှစ၍ သက်နက်ဖောင်တော်နှင့် ရွှေဘိုတိုင်အောင် စွန့်ဆင်းလေသည်။ ရွှေဘိုသို့ ရောက်သည့်အခါ ရွှေတစာဘုရားကို တည်လေသည်။ ထိုဘုရား တည်သောနေရာ၌ မုဆိုးအဖြစ်ဖြင့် အသက်မွေးသော မုဆိုးဘိုကို ထိုဘုရားအနီး၌ လယ်ယာမြေနှင့်တကွ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် ကျွဲ၊ နွားနှင့် စရိတ်ငွေပါ ပေးသနားတော်မူပြီးလျှင် ထိုဘုရားကို ကြည့်ရှုရန် ခိုင်းတော်မူလေသည်။ မုဆိုး ဘိုကို အစွဲပြု၍ ၎င်းရွာကို မုဆိုးဘိုရွာဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ကာလရွေ့လျောသည့်အခါ မုဆိုးဘိုရွာဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ထိုရွာသည် တစ်စတစ်စ ကြီး၍လာပြီးလျှင် မြို့အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုရွာသည် မူးဆိပ်ကမ်း၌ တည်၏။ မူးချောင်းထဲမှ သဲများကို ဆယ်တင်၍ ကမ်းပေါင်ရိုး လုပ်ပြီးလျှင် ထိုနေရာ၌ မူလတည်ရှိသော မုဆိုးဘိုရွာကို ချဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ မုဆိုးဘိုရွာသည် မြို့ဖြစ်သည့်အခါ ကုန်းဘောင်ဟု ခေါ်တွင်ကြလေသည်။ မွန်များက အလောင်းဘုရားကြီးကို လာရောက်၍ တိုက်ခိုက်သည့်အခါတွင် ထိုနေရာမှစ၍ စတင်တိုက်ခိုက်ရာ အလောင်းဘုရားက အောင်မြင်သွားသည်ကို အကြောင်းပြု၍ အလောင်းဘုရားသည် အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ၎င်းနေရာတွင် နန်းတည်လေ၏။ ထို့နောက် 'ရန်ကြီးအောင်' ဟု နာမည်ပေးလေ၏။ ရန်ကြီးအောင်မြို့နှင့် ၎င်းမြို့အနီးအနားတစ်ဝိုက်၌ ရွှေများ ထွက်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ရွှေထွက်ရာ ဗဟိုရံဌာနဖြစ်၍ 'ရွှေဘို' ဟု ခေါ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

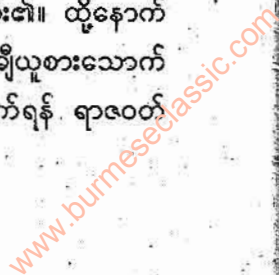
ထိုမြို့သည် တစ်နေ့တခြား စည်ကားလာသည်ကို အကြောင်းပြုပြီးလျှင် သိကြားမင်းစံရာ သုဒဿနမြို့ နှင့် ပမာထားပြီး နတ်သင်္ဃာတို့ အမည်ပေးလေသည်။ ဤအကြောင်းများကြောင့် ရွှေဘိုစည်တော်သံ သီချင်းတို့ အောက်ပါအတိုင်း သီဆိုလေသည်။

“ရန်ကြီးအောင် ကုန်းတောင်မလို့၊ ငါးမည်ရ ဖြည့်ရွှေဘို လေးရန်ကုန် မုဆိုးဘို ရန်မြို့တဲ
နာသိယံမှာ ခားတော်စံရာ”

အလောင်းဘုရားကြီးမှာ မဟာသမကမင်းမှ စ၍ အသမ္ဘိန္ဒ ရာဇဝံသ ခတ္တိယအစစ် ဖြစ်တော်မူသော သီရိမဟာဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ ခမည်းတော် မင်းညိုစံ၊ မယ်တော် မဟာဒေဝီတို့၌ ပဋိသန္ဓေ တည်တော်မူ၍ ၁၀ လစေ့သော် သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ သောကြာနေ့ ညဉ့်တစ်ချက်ကျော် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ် မွန်းတည့်ချိန် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ အလောင်းဘုရားကြီး အနွယ်တော်အား မုဆိုးဆက်ခေါ်သည်ကို အချို့သူတို့က သာမန်မုဆိုးအမျိုးအရိုးမှ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြပြီးလျှင် အလောင်းဘုရားအား သာမန်အမျိုးဟု ထင်ကြလေသည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများကလည်း မြန်မာလူမျိုးများကို နှိမ့်ချပြီးလျှင် အလောင်းဘုရားကို သာမန်အမျိုးမှ ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြလေသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်ကလည်း ပညာမင်းကြီးရုံးရှိ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများနှင့် အငြင်းအခုံန် ဖြစ်ဖူးလေသည်။ အလောင်းဘုရားကြီးမှာ ယခု အင်္ဂလန်ပြည်ရှင်ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ဖြစ်သော ဆဋ္ဌမမြောက်ကျောဘုရင်မင်းမြတ် (George VI King of England) ၏ အဂ္ဂဒေဝီမိဖုရားကြီး ဖြစ်တော်မူသော အယ်လီဇဘက် (Elizabeth) ကဲ့သို့ပင် ဝိပဿနာမျိုးမဟာနွယ်ဖြစ်သည်။ အယ်လီဇဘက် မိဖုရားကြီးအနွယ်မှာ ခမည်းတော်ဘက်ကလိုက်လျှင် စကော့

တလန်ပြည်ရှင် ဒုတိယမြောက် 'ရောဘတ်' (Robert II of Scotland) ဖြစ်လေသည်။ မယ်တော်ဘက်ကလိုက်လျှင် စတုတ္ထမြောက် 'အက်ဒွတ်' (Edward) ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူပင် အလောင်းဘုရားကြီး၏ ဗမာလူမျိုးအနွယ်များကို ဆွေတိုက်စာရင်းအရ မှာ ရှေးဦးစွာ မြန်မာပြည်၌ လာရောက်နေထိုင်သော ရှေးသာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော အဘိရာဇာမင်းမှစ၍ ဆင်းသက်လာသောအကြောင်းကို တွေ့ရှိရလေသည်။ အဘိရာဇာမင်းမှ ဆင်းသက်၍လာသော သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းသည် ပေါက်ပြည်၌ မင်းပြု၏။ (အဘိရာဇာမှစ၍ သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းတိုင်အောင် အနွယ်များကိုပြုလျှင် ရှည်မည်စိုး၍ မြှုပ်ထားလေသည်။ သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းသည် ယခု ပုဂံမြို့တည်သောနေရာ၌ အရိဗ္ဗနေပြည်ဆိုပြီးလျှင် စ၍မြို့တည်သည့်အခါ တောဝက်များက ၎င်းပြည်တွင် နေထိုင်သောသူများကို အနှောင့်အယှက်ပြုပြီးလျှင် ဖျက်ဆီးလေသည်။ မြို့ရိုးကျိုးစီးခါးများ ပြုလုပ်၍ ပြီးသည့်အခါ ထိုဝက်ကြီးများ၏ ရန်များ မပျောက်စေလေသည်။ ထို့နောက် ကျားကြီးများ၊ ခြူးပျံများ လာ၍ဖျက်ဆီးပြန်၏။ ဤအခါလည်း အဆိပ်လူးသောမြားများ စီမံပြီးလျှင် လေးဖြင့်ပစ်သောကြောင့် ထိုရန်များကို နိုင်လေသည်။

ထို့နောက် အလွန်ကြီးသော ငှက်ကြီးတစ်ကောင်သည် လာရောက်ပြီးလျှင် ဖျက်ပြန်၏။ ထိုငှက်ကြီးရန်ကိုမူကား လေးနှင့်ပစ်ပြီးလျှင် မဖြိုဖျက်နိုင်၊ ထိုငှက်ကြီးသည် အလွန်ကြီးမား၏။ မြို့တွင်းသို့ မဝင်မီ ရှေးဦးစွာ မြို့နားတွင်ရှိသော လက်ပံပင်ကြီးနှစ်ပင်ကြားသို့ ဆင်းပြီးလျှင် တောင်ပံတစ်ဖက် တစ်ဖက် လက်ပံပင်တစ်ပင် တစ်ပင်ပေါ်သို့ ဖြန့်၍နား၏။ ထို့နောက် မှ မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် လူများကို ချီလူးစားသောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ မစားသောက်ရန် ရာဇဝတ်

ပြစ်မှု ကျူးလွန်၍ သတ်မည်သူတို့ကို ထိုလက်ပံပင်ကြီးတွင် ချည်နှောင်၍ ထားရ၏။ ယခုကဲ့သို့ လူများကို လက်ပံပင်၌ ချည်နှောင်ပြီးလျှင် ငှက်စာကျွေးရသည့်အခါ ငှက်ကြီးသည် ထိုသူများကို စားသောက်ပြီးလျှင် မိမိအရပ်သို့ ပြန်သွားလေသည်။ ရက်၊ လကြာရှည်သည့်အခါ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ် ကျူးလွန်သောသူကို ငှက်စာအပြစ် မကျွေးနိုင်၍ မြို့သူမြို့သားများအား မဲချပြီးလျှင် တစ်နေ့ တစ်နေ့ လူခုနစ်ယောက်ကျစီ ထိုလက်ပံပင်ကြီးတွင် ချည်နှောင်ထား၍ ငှက်စာကျွေးရ၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေရသည်ကို သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းနှင့်တကွ မြို့သူမြို့သားများမှာ စိတ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်ကြရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းက ပြုစောထီးမင်းကို အိမ်ရှေ့နင်းအပ်ပြီးလျှင် သူ၏ ဇာတိပေတော် စန္ဒာဒေဝီနှင့် ထိမ်းမြန်းလက်ထပ်လေသည်။ ဇာတိပေတော်ကို တည်စက ၎င်းပြည်ကို အရိမဒ္ဒနပြည်ဟု သမုတ်လေသည်။ အဆိုပါ ငှက်ကြီးသည် ဒေါသဖြစ်သည့်အခါ မြေကြီးကို နှုတ်သီးဖြင့် ပေါက်လိုက်လျှင် ယခုကာလ ဗုံးကျသည့်အခါ၌ ရေကန်ကလေး ဖြစ်တိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍သွား၏။ ထိုကဲ့သို့ ငှက်ကြီးပေါက်သည့်အခါတွင် ကန်ကလေး ဖြစ်သွားလေသောကြောင့် အရိမဒ္ဒနပြည်ကို ပေါက်ပြည်ဟု တွင်လေသည်။ ကာလရွေ့လျောသောအခါ ပုဂံပြည်ဟု ဖြစ်နေသည်။ အဆိုပါငှက်ကြီးနီးနီး ကြီးမားသော ငှက်ကြီးမျိုးသည် ယခုကာလ၌လည်း သမုဒ္ဒရာပင်လယ်တွင် ရှိသည့်အကြောင်းကို သမိုင်းစာအရ ထင်ရှားလေသည်။

ပြုစောထီးမင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ပြုစောထီးမင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကား မြင်းမိုရ်တောင်ကို နေနတ်သားက နတ်ရထားဖြင့် လှည့်သည့်အခါတွင် ထိုမြင်းမိုရ်တောင်နားတွင်ရှိသော

သမုဒ္ဒရာအောက်၌ နေထိုင်သော နတ်နဂါးမနှင့် တွေ့ဆုံကြပြီးလျှင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြလေ၏။ နတ်နဂါးမ၌ နေနတ်သား၏ ပဋိသန္ဓေ တည်လေ၏။ နေနတ်သားက နဂါးမထံ သွားလာခြင်းကို ဖြတ်၍ ထားသောကြောင့် နဂါးမက နေနတ်သားအား အလွန်တရာ ဝမ်းနည်း၍ စိတ်နာလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိသန္ဓေကို မွေးဖွားသည့်အခါ၌ ကလေးများအား လူအဖြစ်ဖြင့် မွေးဖွားနိုင်သော်လည်း လင်ကို စိတ်နာပြီးလျှင် ကလေးများအား မကြည့်လို၍ ဥအဖြစ်ဖြင့် ဥနှစ်လုံးကို ဥချလိုက်သည်။ မြန်မာရာဇဝင်အရမှာ ဥတစ်လုံးသည် တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်သွားလေ၏။ ထိုဥတွင်းမှ ပေါက်သောသူငယ်သည် တရုတ်ပြည်၌ ဘုရင်ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရုတ်ဘုရင်ကို မြန်မာများက 'ဥတိဘွား' ဟု ခေါ်သည်။ အခြားဥတစ်ဥသည် ပုဂံပြည်၏ ဆိပ်ကမ်းသို့ မျော၍သွားလေသည်။ ထိုဥကြီးကို ပြုလူမျိုးဖြစ်သော ခဝါသည် အဘိုးကြီးလင်မယားတို့က တွေ့ရှိ၍ မိမိတို့ ဆရာရသေ့ထံသို့ ယူသွားလေသည်။ ရသေ့ကြီးက ၎င်းဥကို ကောင်းမွန်စွာထားရန် ပြောလိုက်လေသည်။ ဆရာရသေ့ကြီး ပြောသောစကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ ထားလေ၏။ အချိန်ကျရောက်သည့်အခါ၌ ပြုစောထီးသတို့သားကို မွေးဖွားလေသည်။ ပညာသင်သောအရွယ်သို့ ရောက်သည့်အခါတွင် ရသေ့ကြီးထံသို့ ပညာသင်ကြားရန် အပ်လေသည်။ ပြုစောထီးသတို့သားမှာ နေနတ်သားနှင့် နဂါးမတို့မှ မွေးဖွားသောသူဖြစ်၍ ခွန်အားဗလ အလွန်ကြီး၏။ ဉာဏ်လည်း အလွန်ကောင်း၏။ ရုပ်အဆင်းလည်း အလွန်တရာလှ၏။ ရဲရင့်သတ္တိလည်းရှိ၏။ ပြုအဘိုးကြီးလင်မယားတို့ မွေးစားသည် ဖြစ်သောကြောင့် အမည်မှည့်သောနေ့တွင် ပြုစောထီးဟု မှည့်၏။ ၎င်းမင်းမှ

ဆင်းသက်၍ လာသော မြန်မာမင်းမျိုးကိုလည်း နေနတ်နွယ်မျိုးဟု ခေါ်ကြလေသည်။ မြန်မာဆွေတော် ချီးတော်များသည် မင်္ဂလာတစ်စုံတစ်ရာပြုလျှင် နေနတ်သားကို ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲဖြင့် ကန်တော့ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးအခါက သဘင်သည်များသည် ဇာတ်တရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်သေးပြသည်အခါတွင်ဖြစ်စေ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီးများတို့ ဇာတ်လမ်းဖြင့်ပြောသည့် အခါ နေနတ်ရာဇာမဟာ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်၏ ရင်သွေးတော် သားတော် အစရှိသည်ဖြင့် ပြောလေ့ရှိကြ၏။ ၎င်းပြင် ရှေးမြန်မာပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ စာရေးသည့်အခါလည်း နေမျိုး အစရှိသည့် 'နေ' ဆိုသော စကားကိုထည့်၍ ရေးလေ့ရှိကြသည်။

ပြုစောထီးမှ အလောင်းဘုရားကြီးတိုင်အောင် ဆင်းသက်သော မင်းစဉ်မင်းဆက်ကား ကမ္ဘာဦးအစမဟာသမ္မတမင်းမှ စလျှင်ပင် မင်းဆက်ပေါင်း (၃၃၄,၅၆၉)လောက်ထိတိုင်အောင် ရှိပေသည်။

အလောင်းဘုရားကြီး အနွယ်တော်များမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း မြို့စား၊ တိုက်စား၊ ရွာစား၊ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားကြလေသည်။ ၁၁၁၄ ခုနှစ်တွင် အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် မွန်တို့ကို အောင်မြင်ပြီးလျှင် မုဆိုးဖိုရွာကို ရတနာသိယံမြို့ သမုတ်ပြီးလျှင် မဟာလောကဓိပတိဟူသော ဘွဲ့တော်ခံယူ၍ ရွှေနန်းတက်တော်မူသည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် မွန်များ၏ ရန်ကို အစဉ်တစိုက် အောင်မြင်ပြီးသောအခါ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ မွန်များကို ပြိုချက်ရာ ၁၁၁၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၌ ဒဂုံမြို့ဟောင်းနေရာ၌ မွန်များ၏ ရန်ကို လုံးဝအောင်မြင်သောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ဟု အစုတ်၍ မြို့သစ်တည်လေသည်။ မြို့မှာ သစ်တပ်

ပတ်ချာလည် ကာရံ၍ထားလေသည်။ သစ်တပ်အမြင့်မှာ ပေ ၂၀ ကျော် မြင့်၏။ သို့သော် အချို့နေရာ၌ ကား ၁၀ ပေ၊ ၁၂ ပေသာ မြင့်၏။ သစ်တပ်၌ သေနတ်ပစ်ရန် အပေါက်များလည်း ဖောက်ထားသည်။ သစ်တပ်ပတ်လည်တွင် ချောင်း သို့မဟုတ် ကျုံးငယ်များ တူးပြီးလျှင် သစ်ပင်များလည်း စိုက်ထား၏။ သစ်တပ်အတွင်း၌လည်း ခံတပ်ကလေးများနှင့် လမ်းကြီးသုံးလမ်းကို လုပ်၍ထား၏။ လမ်းတစ်လမ်းမှာ အရှေ့နှင့် အနောက်သို့၊ ကျန်လမ်းမှာ တောင်မှ မြောက်သို့ ဖောက်၍ထား၏။ ၎င်းလမ်းသုံးလမ်းအပြင် လမ်းငယ်များလည်း များစွာလုပ်ထားသည်။ တောင်ဘက်ဆုံးကျသော အရှေ့နှင့်အနောက်ဖောက်ထားသောလမ်းမှာ ယခုကမ်းနားလမ်း မြောက်ဘက်အနီးတွင်ရှိ၍ ကုလားတန်း ခေါ်တွင်လေသည်။ ကုလားတန်းဟု ခေါ်ခြင်းမှာ အိန္ဒိယတိုင်းသားများနှင့် ဥရောပတိုက်သားများ ထိုစဉ်အခါက ဝင်ရောက်နေထိုင်ကြသည်ကို အစွဲပြု၍ ကုလားတန်းဟု ခေါ်သည်။ (အင်္ဂလိပ်ကို ကုလားပြုခေါ်၍ အိန္ဒိယတိုင်းသားများကို ကုလားမည်းဟု ခေါ်ကြသည်။) ၎င်းလမ်းမှာ ယခင်က ပဲခူးနန်းတော်ခေါ်သောနေရာ၊ ယခုကုန်သည်လမ်းထိအောင် ဖောက်ထား၏။ ပဲခူးနန်းတော်ဟု အင်္ဂလိပ်တို့ ခေါ်ခြင်းမှာ ဟံသာဝတီမြို့စန်မင်း၏ အိမ်တော်နှင့် ရုံးတော်ရှိခြင်းကြောင့် ခေါ်ကြသည်။ မြောက်ဘက်ဆုံး၌ မင်္ဂလာဈေး ရှိသည်။ တောင်နှင့်မြောက် ဖောက်ထားသော လမ်းမကြီးမှာ ယခု ဘားလမ်း(မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း)ပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခုမှာ လွစ်လမ်း(ယခု ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း)ပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။ မြစ်မျက်နှာ တောင်ဘက်တွင် တံခါး သုံးပေါက်၊ မြောက်တွင် သုံးပေါက်၊ အရှေ့တွင် တစ်ပေါက်နှင့် အနောက်တွင် တစ်ပေါက်ရှိ

သည်။ ၎င်းတံခါးပေါက်များအနက် နာမည်ရ တံခါးများမှာ အရှေ့ဘက်ဆုံး မြို့ဝန်ထံခါး၊ အလယ်တံခါးကို 'တံခါးနီ' ရာဇဝတ်သင့်သူများ ထုတ်သောတံခါး၊ တောင်ဘက်တံခါးတို့တွင် အရှေ့ဘက်အကျဆုံးတံခါးကို 'ရိုးတံခါး' ဟု ခေါ်ကြသည်။ ၎င်းသစ်တပ်ပတ်လည်တွင် ကျောက်(သို့မဟုတ်)အုတ်များနှင့် ရေကျိုးကြီးများ ဝန်းရံလုပ်ထားသည်။ မြို့၏ အရှေ့မြောက်နှင့် အနောက်မြောက်မျက်နှာ ခရစ်လမ်း(ယခု ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်း)တွင် ရန်ကုန်မြစ်နှင့် ပုဇွန်တောင်ချောင်းတို့ကိုဆက်သော ဗိုလ်တထောင်ချောင်း၊ လသာလမ်းနှင့် မြစ်ဆက်သော် ချောင်းငယ်တစ်ခု ရှိလေသည်။ ရန်ကုန်မြို့သည် ရေပိုင်းလျက်ရှိသော မြို့မျှသာ ဖြစ်လေသည်။ မြို့၏ တည်နေရာနှင့် အကျယ်အဝန်းကား သစ်တပ်၏ အရှေ့မျက်နှာစာဖြစ်သော ရန်ကုန်မြစ်ကမ်းနားမှာ ဂျူဒါအိစတယ်လမ်း(ယခု သိမ်ဖြူလမ်း)အတိုင်း တောင်မှမြောက်သို့ ဒါလဟိုဒီလမ်း(ယခု မဟာဗန္ဓုလလမ်း)အထိ ကိုက် ၆၀၀ သစ်တပ်၏ တောင်မျက်နှာ ကမ်းနားလမ်းအတိုင်း ဂျူဒါအိစတယ်မှ မဂိုလမ်းအထိ ကိုက်ပေါင်း ၁၃၀၀ အလျားရှိသည်။ အရှေ့မှ အနောက်သို့ တန်းလျက် မရှိချေ။ မြောက်မျက်နှာသည် ဒါလဟိုဒီလမ်းတွင် အရှေ့မှ အနောက်သို့ ဂျူဒါအိစတယ်လမ်းမှစ၍ တောင်ဘက်သို့ ယိုင်လျက် ရှိပြန်သဖြင့် ကိုက်ပေါင်း ၁၁၀၀ အလျားရှိသည်။ အနောက်မျက်နှာမှာ တစ်ဖာလုံ အလျားရှိသည်။ ဆူးလေဘုရားသည် မြို့ပြင်အနောက်မြောက်ဘက်၌ တည်သည်။

မြို့တွင်း၌ မြို့ဝန်မင်းအိမ်တော်နှင့် ရုံးတော်၊ စစ်ကဲ စစ်ကြပ်၊ ဗိုလ်မှူး စသော အရာရှိအိမ်များ၊ မဟာမေဒင်ဗလီ၊ ဘုရင်ဂျီဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ အာမေနိယံ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် အကောက်ရုံးတော်နှင့်

ဆင်းရဲသားအိမ်များ ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားသားများသည် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား၍ နေထိုင်ကြသည်။ ရေများကို မြို့ပြင်တွင်ရှိသော ရေတွင်းများမှ ခပ်ယူဆုံးရွဲရလေသည်။ မြို့ပြင်၌ကား သစ်သားနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော သင်္ဘောဆိပ်ခံတံတား သုံးခုရှိသည်။ တစ်ခုမှာ ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်း၏ တံတားဖြစ်သည်။ ယခု ဘားလမ်းဆိပ်မှာ ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ဧကရာဇ်တံတားဆိပ်နားတွင် အမြောက်ကြီးများ ထားလေသည်။ ဒေါင်းအလံတော်ကြီးကို မြင့်မားစွာ လွှင့်ထူထားလေသည်။ ၎င်းသင်္ဘောဆိပ်နားများတွင် ကုန်တင်ကုန်ချရန်ဖြစ်သော ပစ္စည်းများကို သိုလှောင်ရန် ဂိုဒေါင်များရှိသည်။ ၎င်းသင်္ဘောဆိပ် သုံးခုအနက် တစ်ခုမှာ ယခုလတ္တလမ်းတွင် တရုတ်လူမျိုးတို့၏ သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ရန် မြန်မာမင်း၏ ခွင့်ပြုချက်အရ သင်္ဘောဆိပ်တစ်ခုရှိသည်။ တရုတ်လူမျိုးများလည်း တစ်စ တစ်စ ပင်ရောက်စီးပွားရှာပြီးလျှင် ဆိပ်ကမ်းအနီးတွင် ရပ်ကွက်သီးခြား နေထိုင်ကြသည်။ ကျန်သင်္ဘောဆိပ်တစ်ခုမှာ အခြားနိုင်ငံများမှလာသော သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ရန်ဆိပ်ဖြစ်သည်။ ဥရောပတိုက်သားများသည် ရန်ကုန်မြို့၌ လာရောက်၍ နေထိုင်ကြသည်။ မစ္စတာဂျောင်းဆေး ဆိုသူနှင့် ဘာဘာရှိုန်(Mr Jhaunsey and Baba Sheen) ဆိုသူတို့သည် အကောက်အက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများအဖြစ်၊ မစ္စတာဂျောင်းဆေး ဆိုသူမှာလည်း အခွန်ဝန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ ကြည့်မြင်တိုင်၌ မြို့ဝန်မင်း၊ ဖောင်တော်တံတားရှိ၍ လှေတော်သားများ နေထိုင်ကြသဖြင့် အိမ်ခြေအနည်းငယ်မျှသာ ရှိသည်။ ကြည့်မြင်တိုင်နှင့် ရန်ကုန်အကြားတွင် လယ်ယာများနှင့် တော်များသာရှိသည်။ ပုဇွန်တောင်ရပ်ကွက်မှာ တံငါရွာကလေးတစ်ခုမျှသာ ရှိသည်။ ရာဇဝတ်သင့်သူများ

ကို ယခု ဒါလဟိုလ်လမ်းပြောက်ဘက် ထရုတ်တန်းနှင့်
ကုန်ဈေးတန်းလမ်းကြားမှာ စီရင်၍ အလောင်းများကို
ယခု ဟိုက်ကုတ်လွတ်တော်နေရာမှဖြတ်၍ အလောင်း
များကို သယ်ထုတ်ရသည်။

ရန်ကုန်မြို့ကို အလောင်းဘုရားကြီး

အုပ်ချုပ်ရေး ဓန့်ထားခြင်း

- ရန်ကုန်မြို့ဝန် - ဇေယျနန္ဒ
- ကျိတော်ဝန် - ဗလဝေဠုနှင့် လွင်္ကာနန္ဒ

စစ်ဆက်အရာရှိများ

- မင်းလှမင်းခေါင်၊
- မင်းကျော်စည်သူ၊
- မင်းလှတန်ဆောင်၊
- မင်းလှဥဒိန်ကျော်၊
- မင်းတင်နော်ရထာ၊
- မင်းလှပျံချို၊
- ဗလနန္ဒစည်သူ၊
- ထီးလင်းစော်ဘွား၊
- ဗိုလ်မှူးဗလယော်ခါ၊
- တိုက်လှေ ၅၀၀၊
- မြင်း ၁၀၀၀၊
- စစ်သည်တော် ၃၀၀၀၀၊

အလောင်းဘုရားကြီးမှာ စာရေးသူ သိရှိ
သရွေ့ ရေးရလျှင် နဂါးဗိုလ်ထိပ်တင်ဌေး၏ အဘ
ဖြစ်သည်။ အလောင်းဘုရားကြီးက နဂါးဗိုလ်ထိပ်တင်
ဌေးအား ကျွတ်ဆတ်တော်ပါသည်။

ဆွေစဉ်မျိုးဆက်

အထက်ခုနစ်ဆက်

- ၁။ အဘ
- ၂။ အဘိုး

- ၃။ အဘေး
- ၄။ အဘိ
- ၅။ အဘွဲ့ (သို့မဟုတ်) အဘင်း
- ၆။ အဘွေ
- ၇။ အဘော်

အောက်ခုနစ်ဆက်

- ၁။ သား
- ၂။ မြေး
- ၃။ မြစ်
- ၄။ တိ
- ၅။ မျော့ (သို့မဟုတ်) တွတ်
- ၆။ ကျွတ်
- ၇။ ကျွတ်ဆတ်

အလောင်းဘုရားကြီး

- ၁။ သားတော်ဘိုးတော်ဘုရား
- ၂။ သားတော်အိမ်ရှေ့မင်း(ခေါ်)ရွှေတောင်
မင်း၊ ၎င်းမင်းသည် ခမည်းတော်အရင်
နတ်ရွာစံသည်။
- ၃။ သားတော် ရွှေဘိုမင်း
- ၄။ သားတော် မင်းတုန်းမင်း
- ၅။ နဂါးဗိုလ်မြို့
မြန်မာမင်းမြို့စု ရွာစဉ်ကျယ်စာရင်း ပုရပိုဒ်
မှ ကူးပါသည်။

ပထမိဝိဇ္ဇာအောင်

ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့ခဲ့ရစဉ်က လှပိုးပညာရေး

ကျွန်တော် ကလေးဘဝက အရီးကြီး မကြာခဏပြောလေ့ရှိသော စကားကို နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကျော်သော်လည်း မမေ့နိုင်။ “ဟေ့... တို့မြန်မာနိုင်ငံက အင်မတန်ချမ်းသာတယ်။ ဆီကိုရေချိုးဆေးရိုးမီးလုံး၊ စပါးတောင်လိုပုံတယ်ကွ မှတ်ထား။ ဒါပေမယ့် ကုလားဖြူတွေ အထက်မြန်မာနိုင်ငံသိမ်းပြီး ဆယ့်လေး ငါးနှစ်လည်းရှိရော မြင်းခြံ၊ တောင်သာ၊ မိတ္ထီလာနယ်တွေမှာ သရောကြီးခိုင်း တော့တာပါပဲ။ သရောကြီးခိုင်းတယ်ဆို သော ဝေါဟာရမှာ မကြုံဖူးအောင် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ ဘေးတွေခြင်းဟု အညာအရပ်ဒေသခေါ် စကားဖြစ်ပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤလိုခေါ်သည် ကို ကျွန်တော်မသိပါ။

“အရီးကြီး” ဆိုသည်မှာ ဖခင်၏ အစ်မကိုခေါ်ဝေါ်သော အညာခလေ့သုံး စကားဖြစ်ပါသည်။ အရီးကြီးမှာ ထိုစဉ် က လက်ထက်တော်လေးဟုခေါ်သော သီပေါမင်းခေတ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်ရ ကား ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့ အထက် မြန်မာနိုင်ငံ သိမ်းပိုက်စက အခြေအနေ အရပ်ရပ် အကြောင်းကို ခရေစတုတွင်း ကျ သိခဲ့သူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အလျဉ်း

သင့်သည့်အခါတိုင်း သူ့အတွေ့အကြုံ များကို ပြောပြလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် တို့ မြန်မာနိုင်ငံ ကိုလိုနီခေတ်က မြင်းခြံ၊ တောင်သာ၊ မိတ္ထီလာခရိုင် အတွင်း တောင်သူလယ်သမားများ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆို သဖြင့် တအံ့တံ့သြဖြစ်မိ၏။

အတိတ် သမိုင်းကြောင်းများအရ မိုးခေါင်ရေရှားခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း စသော သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ ကြောင့် လယ်ယာစိုက်ခင်း ပျိုးခင်းများ ပျက်စီးသဖြင့် ကြုံတွေ့ကြရသော ဖြစ် စဉ်များ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်မရ အောင် ကြုံခဲ့ရ၏။ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး ခြင်းဘေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစောဆုံး

မှတ်တမ်းတင်ထားသော မှတ်တမ်းများ ကို အီဂျစ်နိုင်ငံ၊ ဖေရီဘုရင် တို့၏ သင်္ချိုင်းဂူများ နံရံပန်းချီများ မှတ်တမ်း နှင့် ပပိုင်ရပ်(စ်)ကျွန်း မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရသည်ဟုဆိုသည်။

ထိုမှတ်တမ်းများအရ ခရစ်တော် မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် အီဂျစ် နိုင်ငံတွင်း မိုးခေါင်သဖြင့် လယ်ယာစိုက် ခင်းများ ပျက်စီး၍ အီဂျစ်ပြည်သူလူထု အငတ်ဘေးကြုံတွေ့ရသည်ဟုဆိုသည်။ ဤကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် မှတ် တမ်းတင်ထားရခြင်းမှာ အနာဂတ်ကာ လအတွက် သတိပေးစာများလည်း ဖြစ် နိုင်သည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

ထိုအတူ ကမ္ဘာ့သမိုင်း အလယ်

အထိတွင် ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟန်လှူဖို့ အရင်အထိတဲတာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ဖြစ်ကြောင့် လယ်ယာသမားများ လယ် အစာနီကံမျိုးခြင်း မပြုလုပ်နိုင်သော ကြောင့် အငတ်ဘေးကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ရ အည်တု ဆိုသည်။

၁၉ ရာစုနှစ်အတွင်း တရုတ်နိုင်ငံ တွင် မိုးခေါင်ခြင်း၊ ရေကြီးခြင်းစသော သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် တရုတ် ဇာတိများ သန်းချီ၍ သေဆုံးကြရသည် တု သိရ၏။ ထိုရာစုနှစ်မှာပင် အိန္ဒိယ နိုင်ငံတွင်လည်း သဘာဝဘေး အန္တရာယ် ကြောင့် လူထုနှင့်ချီ၍ သေဆုံးခဲ့ရ၏။ ဤအငတ်ဘေးဟာ ရုရှားနိုင်ငံတွင် ထည်း ၁၉ ရာစုနှစ်များက ကြုံခဲ့ရသည် တု သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ သိရ၏။ အငတ်ဘေးသည် အာရှ ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ် များတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်မဟုတ် အာဖရိ ကတိုက်တွင်လည်း သဘာဝဘေးအန္တ ရာယ်၊ စစ်ဘေးအန္တရာယ် စသော အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အငတ်ဘေး အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရ၏။

ဗြိတိသျှတို့ မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်း ဝိုက်ခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ မိုးခေါင် ရေရှား(မိုးနည်းရေရှား)အသံတွင် စိတ် မချမ်းမြေ့စရာ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့ခဲ့ရ သဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် ယင်း အငတ်ဘေးပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် "အငတ်ပြဿနာဥပဒေ" [Famine Code]ကို ရေးဆွဲထားခဲ့၏။ ယခုရေး သားစုဖော်ပြမည့် ဖြစ်ရပ်များ ၁၉၃၀- ၃၀ ခုနှစ်တွင် မိုးခေါင်သဖြင့် မြင်မြင်ခိုင် နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်များတွင် မကြုံဖူး သော ငတ်မွတ်ခေါင်ပါးခြင်းကား ကြုံ တွေ့ရသည့်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝိုက်ဖို့ရေတွင် မိုးလေဝသသည် အလွန်အရေးကြီး၏။ လူသားတို့အတွက် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုး အများကြီးပေးနိုင် လေသည်။ မှန်ပါသည်။ မိုးလေဝသသည် ရန်ငြိုးပွဲသကဲ့သို့ ရုတ်တရက်ဆိုလော နိုင်သည်သာမက လူတို့ဝိုက်ဖို့ထား သော ကောက်ပဲထိန်းများကိုလည်း ဖျက် ဆီးပစ်နိုင်၏။ ထိုစဉ်ကာလက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားသည် လိုအပ်သော ကန်၊ ဆည်မြောင်း၊ ချောင်းများအား တည် ဆောက်ပေးထားခြင်းမရှိသဖြင့် တောင် သူလယ်သမားများအဖို့ မိုးလေဝသမှန် ကန်ပါမှ ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိ ပါမှ ကောက်ပဲသီးနှံ၊ ဆန်ရေစပါး ပဲပြောင်း၊ နှင်းဝါ စသော သီးနှံများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် နိုင်ငံခြားသား အရင်းရှင် များသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးလုပ် ငန်းကြီးများမှန်သမျှ လက်ဝါးကြီးအုပ် ထား၏။ သို့ဖြစ်၍ တောင်သူလယ်သ မားများမှာ မည်သည့်အခါမျှ စီးပွားရေး ချောင်လည်ခြင်းမရှိဘဲ ၁၉၂၉ ခုနှစ်က စ၍ မြန်မာနိုင်ငံ မိုးနည်းရေရှားအရပ် တွင် မိုးလေဝသမှန်ကန်ခြင်းမရှိခဲ့။ သို့ သော် ထိုနှစ်တွင် ကောက်ပဲသီးနှံများ ထိုက်သင့်သည့်ဈေး မရရှိသော်လည်း အသင့်အတင့်ရရှိသဖြင့် တောင်သူ လယ်သမားများ ဟန်မပျက်ခဲ့ကြ။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင်မူ မိုးထူးထူးခြား ခြား ခေါင်လာခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ မြင်းခြံ ခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်တို့မှ တောင်သူ လယ်သမားများ လက်ခိုင်းချနေရသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား၏ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများသည် ယခင်နှစ် များအတိုင်း အခွန်တော်ကို တင်းတင်း

ကွပ်ကွပ်ကောက်ခံသည်။ အခွန်တော် ပေးဆပ်နိုင်ခြင်းမရှိသော တောင်သူ လယ်သမားများအား ဝရမ်းထုတ်၍ ကျွဲ နွားသိမ်း၊ နေ့အိမ်သိမ်း၊ ဝမ်းစာစပါး သိမ်း၊ ဖျိုးစပါးသိမ်း ဖြစ်လာသည်။ အချို့ လယ်သမားများကလည်း ဝမ်းစာနှင့် ဖျိုး စပါးများကို အသေမတန် ကျဆင်းနေ သော ရေမှန်နှင့်ဖြင့် ရောင်းချ၍ အခွန် ဆောင်ကြရ၏။

မိုးခေါင်သဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံ ပျက်ရသော လယ်သမားများအဖို့ တစ် ဦးနှင့်တစ်ဦး ကူညီနိုင်ခြင်းမရှိတော့။ လူ များ ခုကွတွေ့ရသည်သာမက ကျွဲနွား များအတွက် အစာရေစာပါ ရှားပါးလာ သဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ ဒေသကျေးရွာ များတွင် ကျွဲနွားများအား ထန်းပင်ဈေး များ ကျွေးကြရသည်ဟုဆိုသည်။ ငတ် ှတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေး တွေ့လာသော အခါ မြင်မြင်ခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်တို့မှ အငတ်ဘေးခံရသော တောင်သူလယ် သမားအများသည် ၀ဥ၊ ကြောဥ၊ သဖန်း ဥ၊ ပျောက်ဥ၊ ပိန်းဥများ အားပြု၍ ရော နေစားသောက်ကြရသည်။ လူတို့တွင် သာ အငတ်ဘေးကျရောက်သည်မဟုတ်။ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များတွင်လည်း အငတ် ဘေးကြုံကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွဲနွား အများ အစာပြတ်၍ သေဆုံးရသဖြင့် လယ်သမားများမှာ တွစ်ဂူပေါ် နှစ်ပုံဆင့် ဆိုသကဲ့သို့ သောကဝေဒနာ အပြာပြာ တွေ့ကြရ၏။

ဘေးခုကွစေနာ အမျိုးမျိုးကြုံ တွေ့လာကြသောအခါ လယ်သမားအချို့ မှာ ခြုံများသို့သွားရောက်၍ တောင်း ရမ်းစားသောက်ရသည်။ မိုးထူးထူးခြား ခြား ခေါင်သဖြင့် ကန်ရေတွင်း ဈေးများ

လည်း ခန်းခြောက်လာကြရာ ကျွဲနွား
တိရစ္ဆာန်များအတွက် သောက်သုံးရ
ထက် လှအများအတွက် သောက်သုံး
ရပါ အခက်အခဲဖြစ်လာသည်။ ထိုစဉ်
က မှတ်တမ်းများအရ မိတ္ထီလာခရိုင်
ပုံပင်ကျေးရွာမှ လှအများမှာ နမ်းဖတ်
စားကြရသည်။ ယခင်က ကျွဲနွားကျွေး
ရန်ထားသော နမ်းဖတ်များမရှိသဖြင့် ကျွဲ
နွားများမှာ ဒေသပေါက်၊ ဘိန်းနွံပင်၊
ကောက်ကျွေးသီး ပေဥများ စားကြရ၏။

ရာဇဝတ်များသည် ထိတ်လန့်
ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းလောက်အောင်
တစ်နေ့တခြား များလာသည်။ သတင်း
မိမိယာများကလည်း ယခုခေတ်ကဲ့သို့
ထက်ထက်မြက်မြက် သွက်သွက်လက်
လက် သတင်းပေးပို့နိုင်ခြင်းလည်းမရှိ။
အသံလွှင့်ထုတ်လုပ်မှု၊ ရုပ်ဒံလွှင့်ထုတ်
လုပ်မှု မရှိရကား မြန်မာနိုင်ငံ၊ မြင်းခြံ
ခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်တို့၌ ကြုံတွေ့နေ
ရသော အငတ်ဘေးအား မြန်မာနိုင်ငံ
အတွင်း နေထိုင်သူများပင် သိခွင့်မရကြ။
ထိုစဉ်က ထုတ်ဝေကြသော သတင်းစာ
ကြီးအများကလည်း နယ်သတင်း၊
ထောက်များထံမှ ပေးပို့သော သတင်း
များကိုသာ ထည့်သွင်းဖော်ပြကြသဖြင့်
အချို့သတင်းများမှာ ရက်အနည်းငယ်
နောက်ကျမှ သတင်းစာဖတ်ပရိသတ်
သိရှိကြရသည်။ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေး
အာဏာပိုင်များအဖို့ အုပ်ချုပ်ရေးထိခိုက်
မှုမရှိပါက မည်သည့် လှူပေးပြဿနာ
ကိုမျှ ဖြေရှင်းပေးရန် စိတ်ဝင်စားခြင်း
မရှိခဲ့။ သို့ဖြစ်ရာ ယခုခေတ် သဘာဝ
ဘေး အန္တရာယ်ကြုံတွေ့ရမှုတွင်မှ လှ
အများ မိမိတို့အစီအစဉ်များဖြင့်လည်း
ကောင်း လှမှုရေးအသင်းအဖွဲ့များ

အစိုးရမှ တာဝန်ရှိသူများကလည်း
အလျင်အမြန် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်း
များကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ၏။

ထိုစဉ်က ကုလသမဂ္ဂကဲ့သို့ နိုင်ငံ
တကာအဖွဲ့အစည်းကြီးသည် ပေါ်ပေါက်
လာခြင်းမရှိသဖြင့် နိုင်ငံတကာမှ အကူ
အညီပေးပို့ခြင်းလည်း မရှိရကား မြင်းခြံ
နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင် အငတ်ဘေးကြောင့်
ဒေသခံ တောင်သူလယ်သမားများမှာ
လှူပူဇဂ္ဂအပေါင်းအား ခါးစည်း၍ခံကြ
ရ၏။

အာဏာပိုင်များကလည်း သတင်း
ထုတ်ပြန်မှုမရှိခဲ့သဖြင့် သတင်းအမှန်
အကန်ကို မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်သူအများ
သိခွင့်မရကြသဖြင့် ကောလာဟလ
သတင်းများ ပါးစပ်ဂေဇက်သတင်းများ
ယုံစားသတင်းများ တောမီးပမာ မြန်နံ
လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံတွင် စောင်
ရေအများဆုံးနှင့် ဩဇာအကြီးမားဆုံး
သတင်းစာကြီးဖြစ်သော "သူရိယ"
သတင်းစာကြီးသည် အကြီးတန်း
သတင်းထောက်တစ်ဦးအား မြင်းခြံ၊
မိတ္ထီလာ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရမှု
သတင်း တိတိကျကျရယူနိုင်ရန် မြင်းခြံ
ခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်များသို့ စေလွှတ်
ခဲ့၏။ ထိုသတင်းထောက်၏ ကြိုးစား
ထောက်လှမ်းနိုင်မှုကြောင့် မြင်းခြံ၊ မိတ္ထီ
လာခရိုင်များတွင် ဖြစ်ပွားနေသော
အငတ်ဘေးအကြောင်း မြန်မာလူထု
တိတိကျကျ သိလာခဲ့ရ၏။

ထိုခရိုင်များတွင် အငတ်ဘေးနှင့်
အတူယှဉ်တွဲလာသည့် ခိုးမှု၊ စားပြ
တိုက်မှု၊ လုယက်မှု၊ ပြန်ပေးဆွဲမှုများ
ဒီရေအလား တိုးတက်လာခဲ့၏။ မိတ္ထီ

လာခရိုင်၊ သာစည်ပြိုနွယ် ခရိုင်
ကုန်းကျေးရွာရှိ မြိုင်ရှင်ဦးကျွေး၏ စပါး
ကျီးများအတွင်းမှ စပါးများအား အထက်
ဖော်ပြပါ ဘဲပုတ်ကုန်းကျေးရွာအနီးရှိ
ဘွဲ့ကြားကျေးရွာသားများက လာရောက်
၍ စပါးများကို ခွတ်သယ်ယူသွားကြ၏။
ထို့အတူ သာကရကျေးရွာ မြိုင်ရှင်ရှင်
ဦးဖိုးဝင်းပိုင်၊ စပါးကျီရှိ စပါးတင်း ၅၀၀
အား ငယ်မွတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော
လူထုသည် လှူယူသွားကြ၏။ ဤသို့
စပါးထုသူများတွင် အသက် ၁၂ နှစ်
၁၃ နှစ်ရွယ် လူငယ်အများအပြား ပါဝင်
ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ဤစပါးလှူပွဲများ
အကြောင်းကို သူရိယသတင်းစာကြီးက
ဓာတ်ပုံသာကေ ဝေဝေတောဆာနှင့်
ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့
သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံး ဇာတ်
အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ရတော့၏။

ဤသို့အတွင်း မြင်းခြံခရိုင်၊ ရော
ဝတီမြစ်ကမ်းဘေးရှိ ကျေးရွာအချို့ဖြစ်
ရေတက်သဖြင့် ကျေးရွာလူထုမှာ ရေ
ဘေးသင့်ကြရပြန်သည်။ ဗြိတိသျှအာ
ဏာပိုင်များသည် မြင်းခြံခရိုင် ကယ်
ဆယ်ရေးအဖွဲ့အား မန္တလေးတိုင်းမင်း
ကြီး (တိုင်းအုပ်ချုပ်ရေးမှူး) မစ္စတာ
အာရိအာရိဘာရောင်းက နယ်ကအဖြစ်
ပါဝင်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် မြင်းခြံခရိုင်
အရေးပိုင် (ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး) မေဂျာ
အိဝင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါဝင်သော ကယ်
ဆယ်ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းတော့၏။ ထိုအဖွဲ့၏
အဖွဲ့ဝင်အများမှာ ကုန်သည်ကြီးများ၊
ဆန်စက်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၊ ပွဲစာကြီးများ
ပါဝင်သည်ဟု သိရ၏။

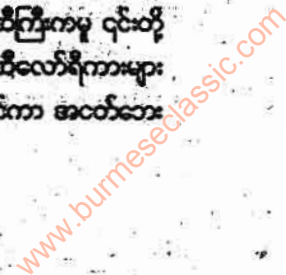
ထို့အတူပင် မိတ္ထီလာခရိုင်က
လည်း ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့များ ဖွဲ့ခဲ့

သည်။ မြင်ခြင်းခိုင်အတွင်းရှိ မလှိုင်
 တောင်သာ စသော မြို့များကလည်း
 ထယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့များပို့၍ အကူအညီ
 ပေးခဲ့ကြရတော့၏။ မြင်ခြင်းခိုင် ကျေး
 ထယ်ဒေသမှာ အငတ်ရောဂါအား ခိုး
 နည်းခံရသော ကျေးလက်လူထုသည်
 ချွေးထွန်းကြီး တောင်သာစသော မြို့များ
 သို့ စုဝေးလာရောက်ကြတော့သဖြင့်
 ဧည့်ပါ တောင်သာမြို့များတွင် အငတ်
 ဘေးကြုံတွေ့ရသော လူထုကယ်ဆယ်
 ရေးစခန်းများကို ယာယီအားဖြင့် ဘုန်း
 တော်ကြီးကျောင်းများတွင် ဖွင့်လှစ်၍
 နိုင်ငံရေးလူထုက မိမိတို့ဘဝနိုင်သလောက်
 နေထိုင်စေပေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။
 ရက်အနည်းငယ် ကြာလာသော
 အခါ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော
 လူထုအား ရေရှည်ကျွေးမွေးထားရန်
 အခက်အခဲဖြစ်လာသည်။ ထိုစဉ်က
 သူရိယသတင်းစာ မှတ်တမ်းများအရ
 အငတ်ဘေးပြဿနာ ကြုံတွေ့ရာတွင်
 မြင်ခြင်းခိုင် ကျေးလက်ဒေသများသို့
 မိတ္တီလာခရိုင် ကျေးလက်ဒေသများ
 အထိ ပို့သည်ဟုသိရ၏။ မြင်ခြင်းခိုင်
 ဧည့်ပါမြို့သို့တက်လာကြသည့် အငတ်
 ထပ်ကြီးမှာ အတော်များပြားသည်ဟု
 သိရသည်။ အငတ်ဘေးကြောင့် မြို့သို့ခို
 အာရုံလာသော လူထုသည် တာဝန်ရှိ
 သူ နှုတ်ပိုင်(မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး)
 အယ်တော်မူပါ စသော ကြေးကြော်သံ
 များ တစ်အော်ကြ၏။ နိုင်ငံရေးမဟော
 စာ ဖိစင်လာခြင်းလည်းမရှိသေးသဖြင့်
 မြို့သို့အစိုးရအားဆန့်ကျင်သော ကြေး
 ကြော်သံများ အော်ဟစ်ခြင်းမပြုပေ။
 ရွာလုံးကျွတ် စုဝေးရောက်ရှိလာ

သော အငတ်တစ်ကြီး၏ ပြဿနာကို
 မြေရှင်းပေးနိုင်ရေးအတွက် တာဝန်ရှိသူ
 များသည် ဗြိတိသျှအစိုးရပြဋ္ဌာန်းထား
 သော "Famine code" အငတ်ပြဿ
 နာဥပဒေအရ အငတ်ဘေးဒဏ်ခံနေရ
 သော လူထုအား နေ့တွက်လုပ်အားခ
 ပေး၍ အလုပ်လုပ်ခိုင်းခြင်းဖြင့် ယာယီ
 မြေရှင်းရန် မြင်ခြင်းခိုင်နှင့် မြို့ပိုင်
 များက စီစဉ်ကြရသည်။
 ထိုအခါအစဉ်အရ ကျေးရွာများရှိ
 ပျက်စီးနေသော လမ်းများကို ပြင်ဆင်
 ခြင်း၊ ရေကန်ဟောင်းများပြင်ဆင်ခြင်း၊
 သောက်ရေသုံးရေရှားပါးသော ကျေးရွာ
 များတွင် ရေကန်သစ်များ တူးဖော်ခြင်း၊
 ရေကန်ဟောင်းများအား ပြုပြင်ခြင်း၊
 ကျေးရွာတစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ လမ်းသစ်
 ဖောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရ၏။ ထို
 အချိန်တွင် ဆရာစံခေါင်းဆောင်သော
 တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံ
 ကြီး ဖြစ်ပွားနေသဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရ
 အဖို့ မြင်ခြင်း မိတ္တီလာခရိုင် အငတ်ဘေး
 အား ချက်ချင်းမြေရှင်းပေးခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့။
 မြန်မာနိုင်ငံ လူထုအဖို့လည်း ဆရာစံ
 အရေးအခင်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားလျက်
 ရှိကြ၏။ ထိုစဉ်က သူရိယသတင်းစာ
 တွင် ဖော်ပြသောသတင်းများအရ ဗြိတိ
 သျှအစိုးရအဖို့များက ထယ်သာပျက်
 သည့် တောင်သူလယ်သမားများအား
 အမတော်ကြေးပေးရန် အလျှင်အမြန်
 ဆောင်ရွက်ကြသည်။ တောင်သူလယ်
 သမားအများကမူ အမတော်ငွေထက်
 မျိုးစပါး ပိုလိုလာကြသည်ဟု သိရ၏။
 အရေးပေါ်ဖွဲ့စားသော ကယ်
 ဆယ်ရေးအဖွဲ့များက သတင်းစာများထဲ

မှ ငွေဖြစ်ဖြစ် ဆန်ဖြစ်ဖြစ် လျှော့ကျပါရန်
 တောင်းဆိုကြသည်။ မြင်ခြင်း မိတ္တီလာ
 စသော မြို့ကြီးများမှ လယ်ပိုင်ရှင်များ
 ကုန်သည်ကြီးများ ဆန်စက်ဝါးစက်ပိုင်
 ရှင်များသည် မိမိတို့အစီအစဉ်ဖြင့်
 ကျေးရွာများသို့ ကွင်းဆင်းပြီး ဆန်
 လိုက်ဝေဝေကြသည်။ သို့သော် ယခု
 ခေတ် အခြေအနေအရပ်ရပ်နှင့်ပတ်သက်
 အငတ်ဘေးဒဏ်ခံရသော လူများအား
 ကူညီရန် စိတ်အားထက်သန်မှုနည်း
 သည်ဟု သိရသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာ
 နိုင်ငံတွင် အခြေခိုက်ထားပြီး အမြတ်
 ထုတ်ယူကြသော နိုင်ငံခြားသားပိုင်
 ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်သော တုံဘောဘားမား
 သစ်ထုတ်လုပ်ရေးကော်ပိုရေးရှင်း၊ စတီး
 ဘရာသားကုမ္ပဏီ၊ ဖူးကာသစ်ထုတ်
 လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ၊ ဘီအိုစီ ရေနံထုတ်
 လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ၊ ဂျမားကုမ္ပဏီ၊ ရော
 ဝတီပြည်တွင်းရေးကြောင်း သွားလာရေး
 ကုမ္ပဏီ စသော နိုင်ငံခြားသား ကုမ္ပဏီ
 ကြီးများသည် မြင်ခြင်း မိတ္တီလာခရိုင်
 များတွင် ဖြစ်ပွားသော အငတ်ဘေး
 ကိစ္စကို ရင်နေကြ၏။ စတီးဘရာသား
 ကုမ္ပဏီကြီးသည် မြင်ခြင်း မိတ္တီလာခရိုင်
 များတွင် ဆန်စပါးဝယ်ယူရေး ဝါကွမ်း
 ဝယ်ယူရေး အခြား ပဲပြောင်း၊ နှမ်း
 သီနှံဝယ်ယူရေးများကို လက်ထိကြီးအုပ်
 ထားသော ကုမ္ပဏီဖြစ်သော်လည်း
 အငတ်ဘေးကယ်ဆယ်ရေးအတွက်
 ထိုက်သင့်သော ငွေလှူဒါန်းခြင်းသတင်း
 မတွေ့ခဲ့ရပေ။ သို့သော် ဘီအိုစီရေနံ
 ထုတ်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီကြီးကမူ ၎င်းတို့
 ပိုင်ဆိုင်သော ကုမ္ပဏီလော်ရီကာများ
 ဖြင့် ဆန်အိတ်များတင်ကာ အငတ်ဘေး

သင့်ကျေးဇူးများသို့ သွားရောက်၍ ဆန်များဝေငွေပေးသည်။ ဤသို့ဝေငွေနေသည့် စာတစ်ပုံသတင်းများကို သူရိယသတင်းစာ၊ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာကြီးများက ဖော်ပြပေးခဲ့၏။

မှတ်တမ်းများအရ မြင်းခြံမြို့တိုင်းရင်းမြန်မာကျောင်း ရှစ်ကျောင်းမှ ကျောင်းသားကျောင်းသူ တစ်ထောင်ကျော်တို့သည် မြင်းခြံမြို့နယ် ကျေးရွာများမှာ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော တောင်သူလယ်သမားများအား ကယ်ဆယ်ရေး ကူညီထောက်ပံ့ရေးအတွက် မြင်းခြံမြို့ပေါ်၌ အတီးအမှုတ် အက အခုန်များနှင့် ဗြူးပေါ်သို့ လှည့်လည်ဖို့ ဆော်ကြ၏။ မြင်းခြံမြို့သူမြို့သားအပေါင်းကလည်း တစ်ခဲနက် သောင်းသောင်း ဖျဖျ ကြိုဆိုအားပေးခဲ့၏။

ဤသတင်းအရ သူရိယသတင်းစာကြီးက ဓာတ်ပုံများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြပေးခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံး အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ခဲ့ရတော့၏။ သူရိယမဂ္ဂဇင်းကြီးကလည်း ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေး တွေ့နေရသည်။ မြင်းခြံခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်ရှိ တောင်သူလယ်သမားအများအား ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များက အမတော်ကြေးငွေ မလောက်မင ထုတ်ချေပုံကို ကာတွန်းဖြင့် သရော်ခဲ့ရာ ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များအဖို့ ထိုအငတ်ဘေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ် သတင်းမှောင်ချရန် မဖြစ်နိုင်တော့သော အခြေအနေသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ဤတွင် မန္တလေးတိုင်းမင်းကြီး (တိုင်းအုပ်ချုပ်ရေးမှူး)နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ

ဗြိတိသျှအစိုးရ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးတို့ မြင်းခြံခရိုင်သို့ လာရောက်ကြပြီး ကွင်းဆင်းလေ့လာ၍ အငတ်ပြဿနာကြုံတွေ့နေရသော မြင်းခြံခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်တို့မှ တောင်သူလယ်သမားများအား အလုပ်စခန်းများဖွင့်၍ အကူအညီပေးရန် ဂတိပြုစွာကြ၏။ အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရေကန်ဟောင်းများ တူးဖော်ခြင်း၊ ရေကန်သစ်များတူးခြင်း၊ လမ်းဟောင်းများ ပြုပြင်ခြင်း၊ ကျေးရွာချင်းဆက် လမ်းသစ်များဖောက်ခြင်း စသောလုပ်ငန်းများပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ပေး၏။ သို့သော် လုပ်အားခပေးမည့်နည်းမှာ အလွန်နည်းသဖြင့် တောင်သူလယ်သမား အငတ်ဘေးဒုက္ခကြုံရသူများအဖို့ အခက်အခဲတွေ့ရ၏။ မှတ်တမ်းများအရ ဝဝပေပတ်လည်တာ တစ်ကျင်းတူးခမှာ သုံးပူး(၂၄ ပြားသာ ရသည်)ထိုကာလက ငွေတစ်ကျပ်လျှင် ၆၄ ပြားဖြစ်၏။ တစ်ဆယ်၊ ခြောက်ပဲ တစ်ကျပ်ဖြစ်ပြီး တစ်ပူးလျှင် နှစ်ပဲဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ ဝဝပေပတ်လည် တာကျင်းတစ်ကျင်း လှူနစ်ယောက် နှစ်ရက်တူးရသဖြင့် လုပ်အားခမှာ လူတစ်ယောက် တစ်နေ့ငါးပြား ခြောက်ပြားသာရရှိသဖြင့် မိသားစုစားသောက်ရန်မလွယ်။ ထိုလုပ်အားခငွေအား ချက်ခြင်းထုတ်ပေးခြင်း၊ နေ့စဉ်ရှင်းပေးခြင်းလည်းမရှိ။ သူ့ရက်တစ်ကြိမ် ငါးရက်တစ်ကြိမ်သာ ထုတ်ပေးသဖြင့် အငတ်ပြဿနာ ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခြင်းမရှိ။

သို့သော် ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံ ဗြိတိသျှအစိုးရမှ အခမဲ့ထုတ်ဝေသော "သုကြီးဂေဇက်" သတင်းစာကမူ ဗြိတိ

သျှအစိုးရ၏ ကယ်ဆယ်ရေးစီမံချက်အရ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော မြင်းခြံခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်များတွင် လူပေါင်း တစ်သောင်းကိုးထောင်ကျော်အား အလုပ်ပေးနေပြီဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံ ဥပဒေပြု အဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် မန္တလေးအမတ် ဦးဘိုရင်က အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော မြင်းခြံခရိုင်နှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်တို့မှ တောင်သူလယ်သမားအား အစိုးရက မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ထားသည် သိရှိလိုကြောင်း မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူက အသေးစိတ်ဖြေကြားခဲ့သည်ဟု သူရိယသတင်းစာကပင် ဖော်ပြပေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြင်းခြံနှင့် မိတ္ထီလာခရိုင်ရှိ တောင်သူလယ်သမားများ ကြုံတွေ့ရသော အငတ်ဘေးအကြောင်း မြန်မာပြည်သူအများ သိခွင့်ရခဲ့သည်။ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော ကနူးလက်နေ လူထုအဖို့ ထိုက်သင့်သော အကူအညီရခဲ့ကာ ၁၉၃၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်တွင်ပင် ဝေဝေဆာဆာနှင့်အထက်ဖော်ပြပါ ခရိုင်များမှ တောင်သူလယ်သမားများ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြပါကြောင်း...။

လှမိုး(ပညာရေး)

- ကျမ်းကိုး
- (၁) ကျွန်တော်မြန်မာ့ဂေဇက်၊ လူထုဦးလှ
- (၂) သူရိယသတင်းစာများ
- (၃) ဗြိတိသျှအစိုးရ အစီရင်ခံစာများ

ဒီဂျစ်လက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

ယခင်လမှအဆက်

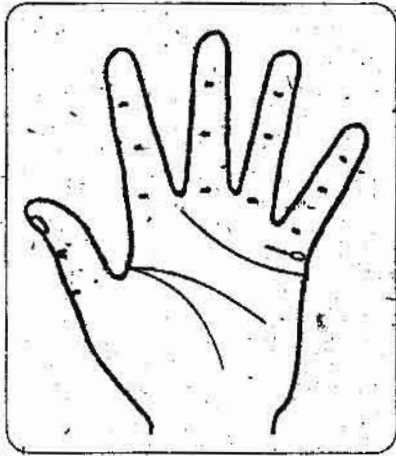
Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

ကျွန်မ၏ ဗေဒင်သင်တန်းတွင် လက္ခဏာပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သင်ကြားရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော လက္ခဏာများကို ကျယ်ပြန့်စွာ မသင်ပေးရသဖြင့် ကျွန်မ မှတ်သားထားသော လက္ခဏာများကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

မင်္ဂလာပျက်သူလေး

အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းကို လက်သန်းရဲ့အောက်ခြေမှ ဆင်းလာတဲ့ လမ်းကြောင်းငယ်တစ်ကြောင်းက ဒေါင်လိုက်ဖြတ်သန်းသွားရင်တော့ -- မင်္ဂလာဆောင်ခါနီးမှာ ကြီးစွာသော အနှောင့်အယှက်တစ်ခုကြောင့် မင်္ဂလာပွဲ ပျက်တတ်ပါတယ်။
မိမိဘက်ကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိမိနဲ့လက်ထပ်မယ့် သူ့ဘက်ကပဲဖြစ်ဖြစ် အနှောင့်အယှက်ပေါ်လို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဆိုးရွားတဲ့ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မင်္ဂလာပွဲကို အနှောင့်အယှက်တွေဝင်လာနိုင်ပါတယ်။

ဂုဏ်ရည်မတူ

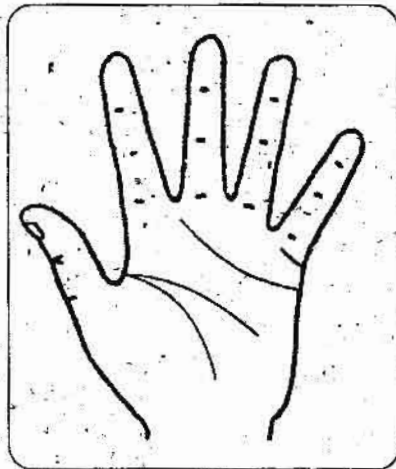
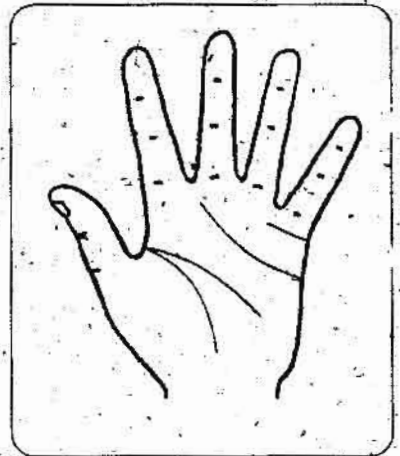
အိမ်ထောင်ရေး လမ်းကြောင်းအစမှာ ကျွန်းသဏ္ဍာန်(စပါးစေ့)ပုံ ပါနေရင်တော့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ရာမှာ ကြီးမားတဲ့ အခက်အခဲကြီး တစ်ခုခုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဘာသာမတူတာတို့ ဂုဏ်ပကာသန ရှေ့တန်းတင်တာစို့ အဆွေအမျိုး တွေရဲ့ ခွဲခြားမှုရှိလို့ အိမ်ထောင်ပြုစအချိန်မှာ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ လက္ခဏာပါ။

ကြီးမှက်ပေါ်

အိမ်ထောင်ရေး လမ်းကြောင်းဟာ ရှည်တော့ရှည်တယ်။

ဒါပေမယ့်... ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ အပေါ်ဘက် (လက်သန်းအရင်းဘက်)နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်ဖြစ်နေရင်တော့ အသက်ကြီးမှက်ပေါ်တဲ့ လေးဆယ်ကျော်၊ ငါးဆယ်နီးပါး လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပါပဲ။

ရတာမလိုတဲ့လက်

အိမ်ထောင်ရေး လမ်းကြောင်းဟာတိုပြီး အပေါ်ဘက်ကို တက်နေမယ် ဆိုရင်တော့ ဒီတစ်သက်မှာ စွဲမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

တစ်ကိုယ်တည်း အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ အဲဒီလို အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်း မျိုးပါတတ်ပါတယ်။

ဆက်ပါဦးမည် ...

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်ပြုပါစေ ...

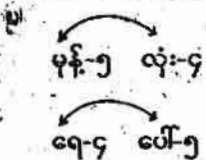
ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph. D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

မုန့်လုံးရေပေါ်ဝေက မြုပ်နေသောငွေများရ

■ ဟိန်းထက်ချာန်

မြန်မာနှစ်သစ်ကူး သင်္ကြန်တွင်း၌ မုန့်လုံးရေပေါ်ကို သင်္ကြန်ကာလ ရိုးရာအစားအစာအဖြစ် စတုဒိသာအလှူအဖြစ် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းလေ့ရှိပါသည်။ တစ်ဦးချင်းအလှူသော်လည်းကောင်း၊ ရပ်ကွက်တွင်း မိသားစုအလှူသော်လည်းကောင်း စုပေါင်းအလှူအဖြစ် ဆင်နွှဲလေ့ရှိကြပါသည်။ ဂန္တီရအမြင်အားဖြင့် မုန့်လုံးရေပေါ်ကိုကြည့်လျှင် -

ဗုဒ္ဓဟူး + ကြာသပတေး = (၉) ကိုးနဝင်းရပါသည်။

ကက်ကင်းဓာတ်ဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ဖန် မုန့်လုံးရေပေါ် ကက်ကင်းနှင့် ကိုးနဝင်းကိုက်ဖြစ်နေသလို မုန့်လုံးရေပေါ်သည် ပွက်ပွက်ဆူနေသော ရေခွေးအိုးထဲသို့ မုန့်လုံးလေးများကို ထည့်လိုက်ပါက မုန့်အသားကျက်မှ ရေပေါ်သို့တက်လာပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အမုန့်တရားကိစ္စများသည် ဖုံးကွယ်ထား၍မရသလို သူ့အချိန်ရောက်လျှင် ပေါ်လာစမြဲဖြစ်ပါသည်။

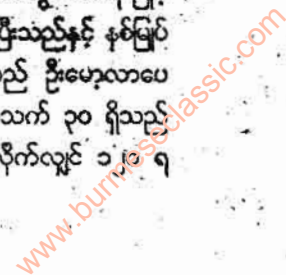
သို့ဖြစ်ရာ အမှုကိစ္စနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူများ၊ ဖုံးကွယ်ထား၍မရသလို သူ့အချိန်ရောက်လျှင် ပေါ်လာစမြဲဖြစ်ပါသည်။ အမှုကိစ္စနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူများ၊ မတရားစွာစွဲခံနေရသူများ ဖြစ်

ပါက (မုန့်လုံးရေပေါ်ကို ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်လျှင် ကိုးနဝင်းကိုက် ၉ လုံး၊ ၁၀ လုံး၊ ၂၇ လုံးလှူပါ။ ဆက်ကပ်ပြီးလျှင်ဒါန်းပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်းစားပါ။ မြုပ်နေသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများနှင့် မိမိတွင်ပိတ်နေသော ကံများလည်း အမြန်ဆုံးပေါ်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနှစ်ဆန်း (၁)ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ အတက်နေ့တွင်လည်းကောင်း မုန့်လုံးရေပေါ်ကို ယတြာအဖြစ် ပြုလုပ်ကြပြီး အန္တရာယ်ကင်းအောင် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်ကိစ္စများ ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ထားခြင်းဖြင့် တစ်နှစ်တွင်း လာဘ်လာဘများတိုးပွားစေရန် အမုန့်ပင်ဖြစ်သည်ဟု မြန်မာလူမျိုးတို့က ယုံကြည်ကြလေသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသမားများအတွက် ပြုလုပ်နည်း

မုန့်လုံးရေပေါ် ၁၀ လုံးတိတိကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူပြီးလျှင် ဝိသောမုန့်လုံးများကို အိမ်နီးနားချင်းများအား ဝေလိုက်ပါ။ ဤယတြာမှာ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် အသုံးပြုခဲ့သော ရှေးယတြာဖြစ်သည်။ ယတြာပြုလုပ်ပြီးသည့်နှင့် နှစ်မြုပ်နေသော သင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် ဦးမော့လာပေလိမ့်မည်။ (ပြုလုပ်နည်းမှာ) သင်သည် အသက် ၃၀ ရှိသည်ဆိုပါစို့။ အသက် ၃၀ ကို ၄ နှင့်မြှောက်လိုက်လျှင် ၁၂၀ ရ

မည်။ မုန့်လုံးရေပေါ် ၁၂၀ လုံးရမည်။ ထိုအနက်မှ ၁၀ လုံးကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူရမည်။ ပိုသော ၁၁၀ လုံးကို အိမ်နီးနားချင်းများ ဝေရမည်။

ဘုရားကပ်လှူရမည့် အချိန်နှင့် နေ့များ

အသက် ၃၀ ကို ၇ နှစ်ဖြင့် စားလျှင် ၂ ကြွင်း။ ထိုယတြာပြုရာမှာ တနင်္လာနေ့နံနက် ၁၀ နာရီတိတိ အချိန်တွင် ပြုလုပ်ရမည်။ အလွန်ထူးခြားသော ယတြာဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး အဆင်မပြေသူများ၊ ငွေကြေးကိစ္စ နစ်မြုပ်နေသူများ ပြုလုပ်သင့်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုသောသူသည် မိမိရောက်ဆဲအသက်ကို (၇)ဖြင့်စားပါ။ စားပြီးသော် အကြွင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။

- (၁) တစ်ကြွင်းလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၂) နှစ်ခုကြွင်းလျှင် တနင်္လာနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၃) သုံးခုကြွင်းလျှင် အင်္ဂါနေ့နံ နက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၄) လေးခုကြွင်းလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၅) ငါးခုကြွင်းလျှင် ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၆) ခြောက်ခုကြွင်းလျှင် သောကြာနေ့နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။
- (၇) သုညကြွင်းလျှင် စနေနေ့နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ပြုလုပ်ရမည်။

သကြားဓာတ်ပါသော မုန့်လုံးရေပေါ် ယတြာ

မုန့်လုံးရေပေါ်ကို သကြားဥပနာပြုပြီး (၉)လုံးရအောင် လုံးရမည်။ လုံးထားတဲ့ မုန့်လုံး (၉)လုံးကလည်း အရွယ်အစား တူ ဆိုက်တူဖြစ်ရမယ်။ မုန့်လုံးရေပေါ် ယတြာပြုလုပ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတဲ့ မုန့်လုံးရေပေါ် (၉)လုံးကို ရေသန့်သန့်နဲ့ ပြောင်စင်အောင်ဆေးကြောထားတဲ့ ကြေးလင်ပန်းထဲကိုထည့်ရမယ်။ မုန့်လုံးရေပေါ်ထည့်ထားတဲ့ လင်ပန်းကိုလည်း ဓာတ်သမားများ အခေါ်အရ ဓာတ်ယတြာလင်ပန်းလို ခေါ်ရပါသည်။

သကြားပါတဲ့ မုန့်လုံးရေပေါ်ကို ဂန္တီရဓာတ်အခေါ်အဝေါ်အရ သိကြားလို ခေါ်တယ်။ ဓာတ်ပစ္စည်းတစ်ခုကို အခေါ်အဝေါ်တိကျမှန်ကန်လေးနက်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ မုန့်လုံးရေပေါ်အတွင်းမှာ သကြားဥပနာသွင်းရတာက အစစအရာရာ သိနိုင်အောင်၊ ကြားနိုင်အောင်၊ မြင်နိုင်အောင် ဓာတ်သဘောအရဖြစ်ပါတယ်။ သကြားဆိုတာ အာပေါလိုခေါ်တဲ့ အအေးဓာတ်ကို ဖိစိုးတယ်။ အပူတွေကင်းငြိမ်းပြီး အေးချမ်းတဲ့ဓာတ်သဘောကို ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဤမုန့်လုံးရေပေါ် (၉)လုံး ယတြာပြုလုပ်ရမည့်အချိန်က မိမိမွေးနေ့နံနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန် ကိုးနဝင်းနှစ်ထပ်ကျတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး မိမိအခက်အခဲကို ဆုတောင်းရမည်။ မိမိမွေးနေ့မရောက်မီလည်း အခက်အခဲခုကွတွေ အရေးကြုံလာတဲ့အခါမှာလည်း မိမိမွေးနေ့ရယ်လို သတ်သတ်မှတ်မှတ်မထားဘဲ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာနေ့ကို ပြုလုပ်နိုင်သော ယတြာဖြစ်ပါသည်။

ကိန္နရီကိန္နရာနှင့် ဂန္တီရဆန်သော မုန့်လုံးရေပေါ်

ကိန္နရီကိန္နရာဆိုသည်မှာ လူတို့၏ ချိုင်းအောက်မှ အုလုံးများ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံးပေါ်လာ၍ လက်က ပုံမှန် အောက်ချထားလျှင် နာနေ၍ လက်က ကားထားရသည်။ (သို့မဟုတ်) မထားရသည်။ ဤသို့ တစ်ဖက်ဖြစ်လို့ မပျောက်သေးမီ နောက်တစ်ဖက်က ထပ်ဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ကိန္နရီ ကိန္နရာမောင်နံ တောင်ပံကဲ့သို့ မြှောက်ထားရသောကြောင့် ကိန္နရီ ကိန္နရာနာလို ခေါ်ခေါ်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် မုန့်လုံးရေပေါ် ၃၃ လုံးတိတိကို ပိုလည်းမပို လိုလည်းမလိုစေဘဲ တစ်ထိုင်တည်းတွင် ကုန်အောင်စားပါက တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဟိန်းထက်ဈာန်

- ကိုးကား
- (၁) ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် မဟာပေါက်ဝိဇ္ဇာဂန္တီရာဇာနယ်မှ တောင်တွင်းကြီးမဟာတံခွန်၏ ကောင်းကျိုးချစ်သော မင်္ဂလာဖြစ်စေသော မုန့်လုံးရေပေါ်ယတြာ
- (၂) ဟိန်းထက်ဈာန်၏ လပြည့်ည သန်းခေါင်ယံတွင် ထူးခြားသည့် သက်ဝင်ဘီလူးနှင့် မြန်မာ့ဝေလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်းလုံးချင်းစာအုပ်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ စိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လူတိုင်း[စိတ်ပညာ]

တို့ယံတွေ့တာတွေ

ရောပဝေသထိကစ၍ ယနေ့ထိ အတ္ထုပ္ပတ္တိတိုင်းပြည်နိုင်ငံတိုင်းလိုလို ဝါဆို သေပြီးသူများကို တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့မြင်ဖူးသည် ဆိုသောသူများ ရှိကြ၏။ ဤသည်မှာ ကမ္ဘာလူသားတို့၏ ရှေးအစဉ်အလာ ယုံကြည်ချက်ဖြစ်ပေရာ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ တစ္ဆေမြောက်သည်။ သေသူက တမလွန်ဘဝမှ ထာ၍ ကိုယ်ထင်ပြသည် စသည်ဖြင့် ဖြောစမှတ်ပြုကြ၏။

စိတ်စိညာဉ်သုတေသီ ဆရာတို့က တစ္ဆေအတွေ့အကြုံများကို စိတ်စိတ်ဆက်သွယ်ခြင်း (ဝါ) တယ်လီဖော်မီဖြင့် အာရုံထင်မှုများဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ တစ္ဆေကို လူအများမြင်ကြခြင်းမှာ တစ်ဦးမှတစ်ဦးသို့ စိတ်ဓာတ်များ ဆက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ တစ္ဆေအကြောင်းကို ရှေးဦးပထမ နှိုက်ခွတ်လေ့လာခဲ့သူ ဒေါက်တာဖရိုဒရစ်ဖေးယား၏ အလိုအားဖြင့် လူတစ်ဦးသေပြီးသည့်နောက် နာရီရိုင်းအတွင်း အခြားလူတစ်ဦးက သေသူကို မြင်ခြင်းမှာ သေမည့်သူသည် သေခါနီးတွင် အခြားလူတစ်ဦးကို သတိရပေမည်။ သို့ဖြင့် သူ၏စိတ်သည် ခုတ်ယူလု၏ စိတ်နှင့် ဆက်သွယ်ပြီး ထိုလူ၏ ဘဝ၌ ကိန်းဝပ်နေပေမည်။ သူသေပြီး

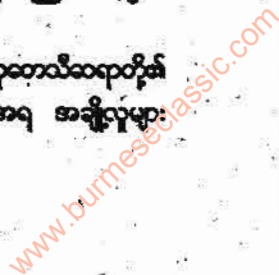
မှ ထိုစိတ်သည် သက်ရှိလူ၏ မနောစိညာဉ်အပေါ်လွှာသို့ ရောက်ရှိ၍ အာရုံထင်လာခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် တစ္ဆေသည် မကြာသေးမီက သေဆုံးသွားသော လူတစ်ဦး၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်မဟုတ်ဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာက သေဆုံးခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သို့မဟုတ် မည်သူမျှမသိသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို လည်း ဆောင်နေလေ့ရှိပေသည်။ ဤကိစ္စမျိုးအတွက် စိတ်စိညာဉ်သုတေသီဆရာတို့က ရှင်ပြရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတစ်ဦး၏ သညာဝေဒနာ အသိအမြင်စသော စေတသိက်များသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထင်ဟပ်နေတတ်၏။ နေထိုင်ဇနာနေရာဌာန သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရုပ်ဝတ္ထုများနှင့် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဆက်စပ်နေတတ်၏။ သို့ဖြင့် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်သေဆုံးပြီးနောက်၊ သို့မဟုတ် ထိုနေရာမှ ဖဲ့ခွာသွားပြီးနောက် နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာ၍ ထိုနေရာသ် အခြားလူတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင် ရုပ်ဝတ္ထုများနှင့် ထိတွေ့သောအခါ ပထမလူ၏ အကြောင်းအရာများသည် အလိုလို အာရုံထင်လာတတ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် ရုပ်ဝတ္ထုများသည် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကို စိတ်ဓာတ်ချင်ဆက်သွယ်ပေး၍ နေရာဌာနတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်နေသော အတိတ်ကာလက

အဖြစ်အပျက်များသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အာရုံအရိပ်နိမိတ်များ ထင်လာစေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စိတ်စိညာဉ်သုတေသီတို့က ယူဆကြလေသည်။

တစ္ဆေကို တွေ့မြင်ခြင်းနှင့် သေပြီးသူသို့မဟုတ် သေခါနီးသူများ ဆက်စပ်နေခြင်းမှာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ လူတို့သည် သေခါနီး၌ ရှေးကကွယ်လွန်သူတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်လေ့ရှိသည်ဟု အဆိုရှိရာ စိတ်စိညာဉ်သုတေသီ ပညာရှင်တစ်ဦးသော် သေခါနီးလူများအား စောင့်ကြည့်ခဲ့သော ဆရာဝန်နှင့် သူနာပြုများကို မေးမြန်းစုံစမ်း သုတေသနပြုလုပ်၍ ထိုအဆိုမှန်ကန်ကြောင်း အတည်ပြုခဲ့လေသည်။ ၎င်းက လူတော်တော်များများသည် သေခါနီး၌ သတိကောင်းစွာရနေလျက်နှင့်ပင် ကွယ်လွန်ပြီးသော ဆွေမျိုးသားချင်းများကို အာရုံထင်မြင်လာကြောင်း တွေ့ရှိရသည်ဟုဆို၏။ အသက်ထွက်ခါနီးဆဲဆဲ ထင်လာသော နိမိတ်အာရုံများတွင် လူနာအား တမလွန်သို့ အရင်ရောက်နှင့်နေကြသူ ကွယ်လွန်သူများက လာခေါ်သည်ဆိုသော ထင်မြင်မှုများမှာ အထူးများပြားကြောင်း အံ့ဖွယ်တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

စိတ်စိညာဉ် သုတေသီဆရာတို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ အချို့လူများ

တွေ့မြင်ရသော တစ္ဆေများမှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သော အသိမိတ်ဆွေများ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်၍ အချို့သောပြုသုများသည် မိမိသေကြောင်း မသိသေးသော အသိမိတ်ဆွေများအား ကိုယ်ရောင်ဖြင့် သတင်း ပေးလိုကြကြောင်း သိရ၏။ တမလွန်ဘဝမှနေ၍ ကျန်ရစ်သော ဗေဒုပျိုးသားချင်းများ၏ ကိုယ်ရောက်စွများတွင် စိတ်ဝင်စားဟန် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လိုဟန် လက္ခဏာများ ပြတတ်ကြ၏။

ဤနေရာတွင် အင်္ဂလန်ပြည် စိတ်ဗညာဉ်သုဇာသနအသင်က အထောက်အထားခိုင်လုံစွာတင်ပြထားသော ကိုယ်တွေ့သောကေတစ်ခု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၇၈ မနီပြည်၌ ရောဘတ်အမည်ရှိ လယ်သမားတစ်ဦး ကြုံတွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ရောဘတ်နေထိုင်သော ဒေသအနီးအနားရှိ ရွာတစ်ရွာ၌ သူ၏မိတ်ဆွေ ဝီလျံနေထိုင်လျက်ရှိရာ တစ်နေ့သ၌ ရုတ်တရက် ဝီလျံဖျားနာပြီး သေဆုံးသွားကြောင်း ရောဘတ် လုံးဝမသိခဲ့ချေ။

ရောဘတ်၏ ကိုယ်တွေ့

ထိုနေ့ည ၉ နာရီက ကျွန်ုပ်သည် မောမောယန်းယန်းနှင့် အိပ်ရာဝင်၍ ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့် အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ ခဏကြာသော် ဝီလျံ၏ကျယ်လောင်သော အသံကိုကြား၍ လန့်နိုးလာပါသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက ကလေးအတွက် မီးအိမ်မငြိမ်းဘဲထားသဖြင့် အခန်းမှာ မီးရောင်ဖြင့် လင်းနေပါသည်။ အခန်းပြတင်းပေါက်အောက်နားမှ ဝီလျံ၏အော်ဟစ်သံကိုကြားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာပေါ်၌ထိုင်ပြီး နားထောင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် သူ့ဘာပြောသည်ကို နားမလည်ပါ။ ထို့နောက် ဝီလျံသည် ရုတ်တရက် အခန်းထဲသို့ရောက်လာပါသည်။ မိန်းမနှင့်ကလေး၏ အိပ်ရာများကိုကျော်၍ ကျွန်ုပ်၏အိပ်ရာနားသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး "သူငယ်ချင်း မင်း ဘယ်လိုထင်သလဲ။ ကနေ့ညနေ ၅ နာရီမှာ ငါသေပြီ" ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိတ်လန့်ပြီး "အို... ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူး" ဟုပြောပါသည်။ သူက "ငါပြောတာအမှန်ပဲ။ သူတို့က ငါ့ကို အင်္ဂါနေ့ညနေ ၂ နာရီမှာ မြေမြှုပ်ချင်ကြတယ်" ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မိမိကိုယ်မိမိ အိပ်မက်မက်နေသလားဟု စစ်ဆေးကြည့်ပါသည်။ အခန်းထဲရှိ မီးရောင်၊ ရေချိုနှင့် ကြည့်မှန်၊ အိပ်ပျော်နေသော ကလေးနှင့် မိန်းမတို့ကို မျက်စိနှင့် သေချာတပ်အပ်မြင်ရသောအခါ သံသယပျောက်၍ အမှန်တကယ်နီးကြားနေကြောင်း ယုံကြည်လာပါသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်က ဝီလျံအား "တိုးတိုးပြောပါ။ ငါ့မိန်းမနီးသွားရင်ခက်မယ်" ဟု ဆိုရာ သူက "မင်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ မင်းမိန်းမကို ငါ မနှောင့်ယှက်ပါဘူး" ဟုပြောပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း "မင်းသေပြီဆိုတာမှန်ရင် ငါဝမ်းနည်းပါတယ်။ မင်းရဲကလေးတွေကို ငါ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်လိုက်ပါမယ်" ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ဝီလျံသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်း၍ ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်တော့မည်ကဲ့သို့ အနီးသို့ကပ်လာရာ ကျွန်ုပ်က "မင်း ငါ့နား သိပ်ကပ်မလာပါနဲ့" ဆိုပြီး ညာလက်ကိုမြှောက်၍ လက်ယမ်းပြပါသည်။ ထိုအခါ ဝီလျံမှာ ပျောက်

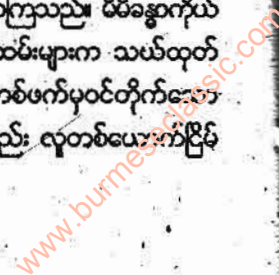
ကွယ်သွားပါသည်။ အိမ်မှာပထမ၌ ကျွန်ုပ် လက်ပတ်နာရီကြည့်လိုက်ရာ အချိန်မှာ ၁၂ နာရီနှင့် ၇ မိနစ်ရှိနေကြောင်း သိရပါသည်။ ဝီလျံသည် ထိုနေ့ညနေ ၅ နာရီကသေဆုံး၍ ဝီလျံ၏ရုပ်ခဲစွာအား နောက် အင်္ဂါနေ့ညနေ ၂ နာရီ၌ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပါသည်။

အံ့ဖွယ် တမလွန်လောက

"လူ" တို့သည် ကွယ်လွန်သည့် အခါ အခြားဘဝအသစ်တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းသွားကြသည်ဟု ဒေါက်တာဂျီနာ့စ်ဒိုက်တာက ဆို၏။ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် သူသည် မိမိဇာတိနယ်လမ်းဆောင်သော လော့စ်ဒါနီဂျယ်လီစ်မြို့ ဆေးရုံကြီးသို့ အလုပ်ဆင်းရန် ထွက်လာခဲ့၏။ ထိုစဉ် လမ်းပေါ်၌ အခြားကားတစ်စင်း အရှိန်လွန်ပြီး သူ၏ကားကို ဝင်တိုက်သွားသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်မှ အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းလာသဖြင့် ကားနှစ်စင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်မိကြသည်။

ဒေါက်တာ "ဒိုက်တာ" သတိပြန်ရသောအခါ မိမိကိုယ်မိမိ ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။ အစပထမတော့ မိမိ၏ ကားခေါင်မိုးထက်တွင် ရောက်ရှိနေသည်ဟု ထင်ခဲ့၏။ သို့သော် အသေအချာကြည့်မှ ခန္ဓာကိုယ်သည် လဟာပြင်ထဲ၌ လွင့်ပျောနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ မိမိသေဆုံးသွားပြီဟု သတ်မှတ်လိုက်မိ၏။

မကြာမီ ကယ်ဆယ်ရေးသမားများ ရောက်လာကြသည်။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ဆေးရုံဝန်ထမ်းများက သယ်ထုတ်သွားကြ၏။ တစ်ဖက်မှဝင်တိုက်သော ကားထဲတွင်လည်း လူတစ်ယောက်ပြီပဲ

သက်နေ၏။ ယာဉ်မောင်းသူဖြစ်သည်။
ဆေးရုံဝန်ထမ်းများက ထိုယာဉ်မောင်း
သူ၏ ရုပ်အလောင်းကို တွေ့လိုက်ကြောင့်
နေသော ကားထဲမှ ခက်ခက်ခဲခဲ ထုတ်
ယူခဲ့ကြရ၏။

ထိုအချိန်တွင် မိမိကဲ့သို့ပင် အချင်း
ဖြစ်ပွားရာနေရာ အထက်၌ အခြား
လူတစ်ယောက် လွင့်ပျောနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုသူက ငိုယိုရင်း မိမိ
အား ခွင့်လွှတ်ပါရန် ခေါက်တာ "ခိုက်
တာ"အား တောင်းပန်စကားဆိုနေ၏။
ယင်းသို့ တောင်းပန်စကားပြောကြားသူ
မှာ အခြားသူမဟုတ်ဘဲ မိမိကားကို
ခေါင်းချင်းဆိုင်ဝင်တိုက်သော တစ်ဖက်
ကားထဲမှ ယာဉ်မောင်းသူဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့ရ၏။ ထိုအခိုက် သူတို့နှစ်ဦးကို
ကောင်းကင်ယံထဲသို့ မမြင်ရသော
"အင်အား" တစ်ခုက သယ်ဆောင်သွား
နေသည်ကို သတိပြုမိလာ၏။

အထက်ကောင်းကင် တစ်နေရာ
တွင် ရှည်လျားသော ဥမင်လိုထဲခေါင်း
ကြီးတစ်ခု တွေ့မြင်ရသည်။ ဥမင်လိုထဲ
ခေါင်း၏ စာစ်ဖက်စွန်းတွင် အလင်း
ရောင်တစ်ခု လင်းလက်နေသည်ကို
လည်း တွေ့ရ၏။ သို့သော် ခေါက်တာ
"ခိုက်တာ"အနီးမှ သူ့အဖော်ကမူ ထို
အလင်းရောင်ကို သတိမပြုသေးပေ။ သူ
ထို ခွင့်လွှတ်ခိုက်သော တာတွတ်တွတ်
ပြောကြားနေဆဲရှိသည်။

သူ့အဆိုအရ အချင်းဖြစ်ပွားနေ
ချိန်က သူသည် အရက်မှူးနေကြောင်း
အရက်ရှုပြီး ပေးခဲခဲအိပ်ခိုက်သွားရာမှ
ထိန်းမနိုင်သိမ်းမဖြစ်ကာ ယခုကဲ့သို့
ခေါက်တာ "ခိုက်တာ"၏ကားကို အချိန်
ကြီးစွာ ဝင်တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်

ဖက်ယာဉ်မောင်းသူသည် လူကောင်း
တစ်ယောက် ဖြစ်ပုံရ၏။ မိမိအမှား
အတွက် ကြီးစွာအောင်တရနေဟန်ရှိ
သည်။ ထိုအခိုက် ခေါက်တာ "ခိုက်တာ"
၏ နားထဲသို့ အခြားအသံတစ်ခု တိုး
ဝင်လာ၏။

ယင်းအသံမှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီ
ဖြစ်သော သူ့ဘွားအေ၏အသံဖြစ်သည်။
သူသိသော အခြားသူများ၏ အသံတို့ကို
လည်း ကြားနေရသည်။ ထိုသူတို့ကို
ခေါက်တာ "ခိုက်တာ" ကောင်းစွာမှတ်မိ
၏။ ၎င်းတို့မကွယ်လွန်မီက မိမိတွေ့
မြင်ခဲ့သော အနေအထားနှင့် ပုံပန်း
သဏ္ဍာန်တို့အတိုင်း ဖြစ်ကြသည်။

အဘွားဖြစ်သူကမူ သူ့ကို လူ
ပြည်သို့ပြန်သွားရန် တိုက်တွန်းနေ၏။
လူပြည်၌ သူ့အနေဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်
ရွက်စရာများ ကျန်ရှိနေသေးကြောင်း
သတိပေးပြောကြားသည်။ ထိုအခိုက်
အတန်က သူ့စိတ်ထဲတွင် ကြေကွဲဝမ်း
နည်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့စားလိုက်ရသည်။
ထိုမှ တစ်ခက်တည်းဆိုသလို ဆစ်ခဲခဲ
နာကျင်မှုဝေဒနာ လိုက်ပါဖြစ်ပေါ်လာ
၏။ မော်တော်ကားပျက်အနီးတွင် လှုပ်
ရှားနေကြသော ကယ်ဆယ်ရေးသမား
များဆီသို့ သူ၏အကြည့်အာရုံ ပြန်လည်
ရောက်ရှိသွားသောအခါ ကားပျက်ထဲမှ
ဆွဲယူလာသော သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ အသက်ရှင်လျက်ပင်ရှိ
သေးကြောင်း တွေ့ရ၏။

ခေါင်းချင်းဆိုင် ဝင်တိုက်ခဲ့သော
ကားထဲမှ ယာဉ်မောင်းမှာ အသက်မရှိ
တော့ကြောင်း နေရာတွင်ပင် ပွဲချင်းပြီး
သေဆုံးသွားကြောင်းကို ကယ်ဆယ်ရေး
သမားများက ပြောကြားနေသလိုလည်း

ကြားရ၏။ ခေါက်တာ "ခိုက်တာ" မှာ ကံ
ကောင်းထောက်မသဖြင့် အသက်မသေ
ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
မှ ခေတ္တခဏမျှထွက်ကာ လွင့်ပျော
သွားသော "ဝိညာဉ်"သည် အခြားဘဝ
တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့၏။ သူနှင့်
အတူ အခြားကားထဲမှ ယာဉ်မောင်း၏
ဝိညာဉ်ကိုလည်း တမလွန်တဝှင့် တွေ့
ဆုံခဲ့ရသည်။

ယာဉ်မောင်း၏ဝိညာဉ်က သူ့ကို
ခွင့်လွှတ်ရန် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်
တောင်းပန်စကားဆိုရာ၏။ ယာဉ်တိုက်
မှုအတွက် သူ့တွင် တာဝန်ရှိကြောင်း
သူ့အမှားကြောင့် ယခုလိုဖြစ်ပွားခြင်း
ကို စိတ်မကောင်းဖြစ်နေဟန်ရှိသည်။
မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုသူသည် အရက်သေ
စာ သော့ကွဲစားထားသည်မှအပ လူ
ကောင်းသူကောင်းတစ်ဦးသာဖြစ်ကြောင်း
ခေါက်တာ "ခိုက်တာ"က နားလည်လိုက်
သည်။ ယင်းနာလည်မှုနှင့်အတူ ထိုသူ
အပေါ် ခွင့်လွှတ်လိုက်၏။ သူ့ခမျာ သူ
မိုက်ပစ်နှင့်သူ အသက်နှင့် လဲသွားခဲ့ရ
ပေပြီ။ မိမိမှာမူ ကံအားလျော်စွာ လူ
ဘဝတွင် ဆက်လက်ကျန်ရစ်ခဲ့ရပေ
သည်ဟု ခေါက်တာ "ခိုက်တာ"က ဆို၏။

အံ့ဖွယ် တမလွန်လောကပါ
တကား...။

ထုတိုး (စိတ်ပညာ)

- ၁။ ဦးအေးမောင်၏ "စိတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ" ၁၉၇၄။
- ၂။ ၁၉၉၂ ဩဂုတ်လ သုတစွယ်စုံ မဂ္ဂဇင်းပါ သူရဦး၏ "ထူးဆန်းတွေ့လာ ဤကမ္ဘာ"။

ဟရီးနီးယားမှ စာ (၂)

■ မောင်ကောင်းမြင့်

ရက်စတွန်

၁၂ မေ ၂၀၁၅

မိတ်ဆွေများနှင့် ချစ်ခင်သူများသို့
နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာများကို
ဖတ်နေရင်း သတင်းစာအဟောင်းပုံထဲ
က သတင်းစာတွေကိုပါ ယူဖတ်မိ
တယ်။ ဖတ်ရင်းနဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းတဲ့ သတင်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်
ကို တွေ့ရတယ်။ သတင်းစာက ၂၄
အောက်တိုဘာ ၂၀၁၄ တုန်းက ထုတ်
တဲ့သတင်းစာပါ။ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ Wash-
ington Post သတင်းစာကြီးက အခမဲ့
ပေးတဲ့ Express သတင်းစာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဓာတ်
ပုံပြပွဲသတင်း ဓာတ်ပုံဆောင်းပါးဖြစ်ပါ
တယ်။ ဓာတ်ပုံဆရာက Captain
Linnaeus ဆိုသူဖြစ်တယ်။ ၁၈၅၂ မှ
၁၈၆၀ ကာလအတွင်း အရှေ့အိန္ဒိယ
ကုမ္ပဏီနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့သူပဲ။ စစ်သားဓာတ်ပုံဆရာပေါ့။
ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်စစ်သည်များစွာဟာ
အိန္ဒိယနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ကြပြီးတဲ့နောက် ဝတ္ထုတွေ၊
ခရီးသွားမှတ်တမ်းတွေ၊ ဓာတ်ပုံပြပွဲတွေ
ကို အင်္ဂလန်နဲ့ အိန္ဒိယမှာ ထုတ်ဝေခဲ့
ပြသခဲ့ကြတယ်။ ဥပမာ - ရုပ်ရှင်ကြည့်
ပရိသတ်အများစု မှတ်မိနေကြမယ့်
The Far Pavillions ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဆို

ရင် မူရင်းဝတ္ထုက M.M. Kaye ရဲ့
ဝတ္ထုဖြစ်တယ်။ ဝတ္ထုရေးသူဟာ အရှေ့
အိန္ဒိယကုမ္ပဏီမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့
တဲ့ မိမိရဲ့အတိုးနဲ့အတူ နေထိုင်ခဲ့ရတဲ့
ကာလ၊ ကလေးဘဝကတည်းက ကြား
ခဲ့၊ ကြုံခဲ့ရတာတွေကို ပြန်ပြီးရေးသား
ခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ် ဖြစ်တယ်။
အလွန်ရောင်းကောင်းတယ်။

အချစ်၊ အလွမ်းနဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့
လူမှုဘဝကို နောက်ခံထားတဲ့ ဒီဝတ္ထုကို
ရုပ်ရှင်ရိုက်ခဲ့တယ်။ ရုပ်ရှင်မှာလည်း
အောင်မြင်တယ်။ အနောက်နိုင်ငံမှာ
Best-Seller ဝတ္ထု၊ Box ပြည့်တဲ့
ရုပ်ရှင်ဖြစ်သလို မြန်မာနိုင်ငံမှာ ထိုဝတ္ထု
ကို ဆရာပြသနန်းတင်က "ရွှေပြည်တော်
မျှော်စိုင်းဝေး" ဆိုပြီး ပြန်ဆိုခဲ့တယ်။
စာဖတ်ပရိသတ် စွဲလမ်းခဲ့ကြတဲ့ ဝတ္ထု
ကြီးပဲဖြစ်ပါတယ်။ [မိမိရေးသားခဲ့တဲ့
သတင်း(မီဒီယာ)လောက(၁၅) စံတော်
ချိန်သတင်းစာ ၂၀.၉.၂၀၁၄ နှင့်
သတင်း(မီဒီယာ)လောက စာအုပ်
စာမျက်နှာ ၉၂/၉၇ မှာပါတဲ့ ဗြိတိသျှ
ဝန်ကြီးချုပ် ဆာဝင်စတန်ချာ့ဆိုလိုလျှင်
အာဖရိကတွင် စစ်မြေပြင်စစ်သား။
သတင်းထောက်ဘဝနဲ့ ကြုံခဲ့တွေ့ခဲ့ရ
တဲ့ ကိုယ်တွေ့တွေကို ရေးသားထုတ်ဝေ
ခဲ့တာ လူကြိုက်များလှပါတယ်။] ယခု
ဖတ်ရတဲ့ 'ကုမ္ပဏီနဲ့လင်းနေရဲ့ ဓာတ်ပုံ

ပြပွဲကို ဝါရှင်တန်ဒီစီ အမျိုးသားအနု
ပညာပြတိုက်မှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ပြပွဲကို
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှ
၂၀၁၅ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်အထိ ပြသခဲ့
ကြောင်း ဖတ်ရတယ်။

ဓာတ်ပုံပြပွဲဆောင်းပါးမှာ ရေးသား
ထားတဲ့ သူ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိက... "၁၈၂၂
ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး အရွယ်ရောက်
လာတော့ ဗြိတိသျှစစ်တပ်ထဲ ဝင်ခဲ့
တယ်။ ၁၈၃၉ ခုနှစ်မှာပဲ အိန္ဒိယကို
ရောက်လာတယ်။ စစ်ထဲမှာ အမှုထမ်း
ရင်း ၁၈၅၀ ပြည့်နှစ်လောက်ကစပြီး
ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့တယ်။ ၁၈၅၃ ခုနှစ်
'လန်ဒန်ဓာတ်ပုံပညာရှင်များအသင်း'
တည်ထောင်ရာမှာ တစ်ယောက်အပါ
အဝင် ဖြစ်ပြီး ၁၈၅၂ မှ ၁၈၆၀ ပြည့်
လောက်ကာလအထိ အိန္ဒိယနဲ့ မြန်မာ
နိုင်ငံတို့မှာ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်
ကူးဖို့ တရားဝင်ခန့်ထားခြင်းခံရတယ်။
'အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် 'ခွန်အား'
ဆိုသော အယူအဆအတိုင်း သူ၏ ခရီး
စဉ်မှ ဓာတ်ပုံများသည် လူတို့ကို
အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့အတွက် နား
လည်စေသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော်
အုပ်ချုပ်သူတို့ကို သိစေသည်' ဟု ရေး
သားထားလေသည်။

ယခု ဓာတ်ပုံပြပွဲမှာ ပုံပေါင်း ၆၀
ကျော် ပြထားခဲ့တယ်။

'ဒဂုဏ် ရန်ကုန်အလံပြတုရား' Signal Pagoda စာတံပုံတွင် "ဧရာဝတီအချက်ပြကိရိယာကို ဘုရား၏ ငှက်ပျောပူးအနီး၌ တပ်ဆင်ထားပြီး သင်္ဘောကပ္ပတိန်များကိုအချက်ပြထားသည်။ ထိုသို့ထားရှိခြင်းမှာ ဒေသအရပ်ရပ်အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခဲ့သည်" ဟု ရေးသားထားပြီး ပုံနဲ့အညွှန် ဖော်ပြထားတာကို ဖတ်ရတယ်။

[အလံပြတုရားဆိုသည်မှာ ယခုအခါ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း အမှတ်(၁) အချက်ပြဆက်သွယ်ရေးတပ်ဟောင်း၊ ဧရာဝတီ ကပ်လျက်ရှိသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းနှင့် ဝိဝကလမ်း (ယခင် ဧရာဝတီလမ်း) ထောင့် အရှေ့တွင် ရှိသည်။ ဘုရားမှာ လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၀ နှစ်ခန့်တစ်ဝိုက်က ပြုပြင်မွမ်းမံထားသောကြောင့် အတော်သပွယ်လျက်ရှိသည်။ နံပါတ် ၃၇ ဘတ်စ်ကားကိုစီးလျှင် ဆက်သွယ်ရေးမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းလိုက်ပါက ဘုရားဝင်ပေါက်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။ ဘုရား၏ အခြားတစ်ဖက် အဆင်းလမ်းမှာ ယခင် စစ်နူးချစ်တက်သို့ ထွက်သောလမ်းဖြစ်၍ ဝိတ်ထားပေးသည်။ ယခု ဗဟန်းအိုင်မှ သပွတရုပ်ရှင်ရုံအထိ တိရစ္ဆာန်ရုံသေးမှ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးကို 'အလံပြတုရားလမ်း' Signal Pagoda Road ဟု တရားဝင်ခေါ်ဝေါ်လျက်ရှိရာ ထိုအခေါ်အဝေါ်သည် အင်္ဂလိပ်တို့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပြီးနောက် ဘုရားပေါ်တွင် အလံပြ(အချက်ပြ) ကိရိယာတပ်ဆင်ခဲ့ခြင်းကို အဖွဲ့ပြုခေါ်

ဝေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဘုရားမှာ အတော်ပြင့်သော ကုန်းပေါ်၌ တည်ထား၍ ယခုခေတ်တိုင်အောင် ရှေးလွန်ခဲ့သော နှစ် ၁၆၀ ခန့်ကကဲ့သို့ လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးအဖြစ် ရှင်းလင်းမနေတော့ဘဲ သစ်ပင်ကြီးများ၊ အဆောက်အအုံပြင်များရှိနေသော်လည်း ရန်ကုန်မြစ်ကို လှမ်းမြင်နိုင်ပေသည်။ စာရေးသူ့အခြားစာတံပုံတစ်ပုံမှာ အမရပူရ (တောင်ဗြူ) ရှိ အနောက်ဘက် သစ်သားတံတားအနီး ကပ်လျက်တည်ရှိသော ထိုင်တော်စု(တင်ပျဉ်ခွေ) ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးဟု ပုံစာရေးသားဖော်ပြထားသော စာတံပုံဖြစ်သည်။

[စာတံပုံတွင်ပါရှိသော ဆင်းတုတော်ကြီး၏ တည်ထားပုံအနေအထားအရ မှန်းဆကြည့်ရသည်မှာ "တောင်ပင်းကြီးဆင်းတုတော်ကြီးဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု ထင်ပါသည်။ အမရပူရမြို့ တောင်သမန်အင်းနှင့် ဦးစိန်တံတားအနီးတွင် ရှိပြီး စာရေးဆရာများ၊ ပန်းချီဆရာများ သွားရောက်လေ့ရှိသော ဆရာတော် ဦးပညာ(အမရပူရ)၏ တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်အနီးတွင် ရှိပေသည်။ ယခုအခါ ပြင်ဆင်မွမ်းမံထားသဖြင့် ၁၈၅၀ ပြည့်နှစ်တစ်ဝိုက်က စာတံပုံနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သည် များစွာ ခြားနားခဲ့ပြီဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ စာရေးသူမှန်းဆချက် လွဲပါကလည်း သည်ခံ၍ ဆရာတော်ဦးပညာက ပြင်ဆင်ရေးသားပေးပါရန် ဤဆောင်းပါးဖြင့် လျှောက်ထားပါသည်။

စီစာတံပုံနှစ်ပုံက မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းနဲ့ အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ (တစ်

နည်း) အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်များ စစ်တပ်များရဲ့ ဆက်ဆံမှုကို မှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့ သမိုင်းပုံရိပ်တွေ ဖြစ်သည်။ "စာတံပုံများသည် သမိုင်းကိုပြောနေကြသည်" လို့ ဆိုရပေလိမ့်မည်။

အဆိုပါ 'စာတံပုံ' ဝင်းပါနဲ့ အတူ ဖော်ပြထားသော အခြားစာတံပုံ သုံးပုံကတော့ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဖြစ်တယ်။ 'ဗို' Fort ခံတပ်က သံအခြောက်ကြီး တစ်လက်ရဲ့ ပုံဖြစ်သည်။ ၁၈၅၀ ခုနှစ်က ရိုက်ခဲ့တယ်လို့ ဖော်ပြထားတယ်။ အခြားတစ်ပုံက 'ချစ်တစ်ပါးတီနှင့် တာရပ်ဘော်လမ်းအကြားရှိ ဆင်တောင်ကုန်း' Elephant Rock ဖြစ်တယ်လို့ ဖော်ပြထားတယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ပုံကတော့ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းအတွင်းရှိ အနီးတန်ရာနာများ ဖြစ်တယ်။ ဟိန္ဒူတို့ရဲ့မြေ (ခေါင်းငါးလုံးဖြင့်) နှစ်ကောင် ပန်းထိပ်လက်ရာနဲ့ အခြားအနုပညာရတနာလက်ရာတွေဖြစ်တယ်။

ယင်းလက်ရာတွေကို ဆောင်းပါးရေးသူက 'တာဝန်ကျေပွန်စွာ' ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းဖြင့် ဖော်ပြတဲ့အတွက် စာတံပုံရိုက်ကူးသူဟာ သမိုင်းမှတ်တိုင်တွေကို စာတံပုံနဲ့ အကောင်အထည် ဖော်ထုတ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုချင်ပုံရတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ယခုလို နှစ် ၁၆၀ ခန့် ကြာပြီမှ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် စာတံပုံဆရာတစ်ဦးရဲ့ သမိုင်းဆိုင်ရာစာတံပုံတွေကို အပေရိုက်နဲ့ပြုပြင်ထောင်စု ခြုံတော်ကြီးမှာ ထာရောက်ပြသတာဟာလည်း သမိုင်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ထင်ဟပ်ခြင်းပဲ ဖြစ်တယ်။

မောင်ကောင်းမြင့်

ဆိုက်ဂင်ဆိုက်

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘိ)

ဒါနဲ့ အရှင်ဘုရား ဒီဘီလူးကြီးနှစ်
ကောင်က ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဘုရားမုခ်ဝ
မှာ ရှိနေတာလဲတုရားဟူ၍ စာရေးသူကို
လာ၍မေးတော့၏။ ဟုတ်ပါ၏။ မေး
လည်းမေးစရာပင်။ ရွှေဘိုမြို့နယ်၏
အနောက်ဘက် နှစ်မိုင်မျှဝေးသော လှ
ချည်မြို့တော် သို့မဟုတ် ရက်ကန်မြို့
တော်ခေါ်သော ဆိပ်ခွန်ရွာကြီးသည်ရှိ၏။

ထိုဆိပ်ခွန်ရွာတွင် သီရိဓမ္မာသော
ကမင်းကြီး တည်ထားတော်မူခဲ့သော
စေတီတော်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး

ထောင်အပါအဝင် အင်ကြင်းတော
စေတီတော်မြတ်ကြီးရှိ၏။ ထိုအင်ကြင်း
တော စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပွဲတော်
ကား နှစ်စဉ် တန်ခူးလဆန်း ၁၀ ရက်
နေ့မှ တန်ခူးလပြည့်နေ့အထိဖြစ်သည်။

၎င်းအင်ကြင်းတော စေတီတော်
၏ မြောက်ဘက်တွင် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်
ကောင်ရှိ၏။ အနောက်ဘက်မှစ၍တွင်
လည်း ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်ရှိ၏။ တချို့
ကား ဘီလူးညီနောင်ဟုလည်း ခေါ်၏။
တချို့က ဘီလူးတစ်ကောင်တည်းပါဟု

လည်း ပြောကြ၏။
စာရေးသူက -
“ဒီဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်က အင်
ကြင်းတောစေတီတော်ကြီးရဲ့ အစော
တော့ပေါ့”

မေးသူက -
“ဒါနဲ့ တောင်ဘက်က ဘီလူးကြီး
က သန်လျက်ကို ထမ်းထားတယ်။
မြောက်ဘက်က ဘီလူးကြီးက သလိပ်
တော်ကို ထမ်းထားတယ်။ ဒါနဲ့ ဘယ်
လိုလဲဘုရား”

www.burmeseclassic.com

မေးသောသူက မေးလာပြီ။ ကိုယ်
ထထည်း ဒီဘီလူးကြီး နှစ်ကောင်
အကြောင်း ဟုတ်တိပတ်တိမသိ။ မေး
တဲ့သူက မေးလာမှတော့ ပြောရုံပဲပေါ့။
ဒီကြောင့် အမေးနွားကျောင်းသား။
အဖြေ ဘုရားအလောင်းဟု စကားပုံပေါ်
ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

“အေး... အေး... မင်းမှတ်ထား
ထူး သန်လျက်ထမ်းနေတဲ့ဘီလူးက
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ တရား
တော်ကို မနာကြားရခင်က ကြမ်းတမ်း
တဲ့သဘောသဘာဝဆိုတော့ သန်လျက်
ကို ထမ်းထားတာပေါ့”

“မှန်ပါဘုရား။ သဘာဝကျပါရဲ့
ဘုရား။ မြောက်ဘက်ဘီလူးကြီး သပိတ်
တော်ကို ထမ်းထားတာကတော့ရော
ဘုရား”

“အေး... အဲဒါက မြတ်စွာဘုရား
နဲ့ တွေ့တော်မူပြီး တရားနာကြားရလို့
ကျွတ်တမ်းဝင်ကာ လိမ္မာယဉ်ကျေး
နူးညံ့သွားတဲ့သဘော”

“မှန်ပါဘုရား။ သဘောပေါက်ပါ
ပြီဘုရား။ ဒီဘီလူးကြီးတွေက အသက်
ရှိသလားဘုရား”

မေးလာပြီ။ ရှာရှာပေါက်ပေါက်မှ
တကယ်ကို ပေါက်ပေါက်ရှာရှာပါပဲ။
ဟုတ်ပါ၏။ အခု မျက်မြင်ကိုယ်တွေ
ပြောရရင်ကား အုတ်တွေနဲ့လုပ်ထား၏။
အဘယ်မှာ အသက်ရှိနိုင်ပါမည်နည်း။

သို့သော် ၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူး
လဆန်း ၇ ရက်နေ့၊ ထိုနေ့ကား ဘီလူး
ညီနောင်နှစ်ကောင်သည် အသက်ရှိ
သည်ဟု ပြောရတော့မယောင်ဖြစ်၏။
အင်ကြင်းတော စေတီတော်ကြီးရဲ့

ပွဲတော်ကြီးကား စနေပါပြီ။ ဈေးသည်
တွေလည်းများလှ၏။ ထိုဈေးသည်တွေ
များထဲတွင် စင်္ကြံခြံမြို့မှ ဈေးလာ
ရောင်းသော ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်၊ ဘာ
သာခြား ကုလားမလေး မအေးအေး
မြင့်၊ သူတို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့၏အဖြစ်
ကား ထူးခြားသည့်သာကေတစ်ရပ် ဖြစ်
တော့၏။ မအေးအေးမြင့်၏ခင်ပွန်းမှာ
ပိုဇီထောင်ဟု ခေါ်၏။

တန်ခူးလဆန်း ၇ ရက်နေ့ ညနေ
တွင် မအေးအေးမြင့်သည် မြေမြင့်မိုရ်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီး မူး
ခနဲ မိုက်ခနဲဖြစ်ကာ သွားရင်းလာရင်း
ဈေးတန်းအလယ်မှာ မြေပြင်သို့ ဗုံး
ဗုံးလဲတော့၏။ မျက်လုံးပြူးပြီး -

“ဟေ့... ငါ့ကို ဘာမှတ်သလဲ။
မင်းတို့ကို ငါစောင့်ရှောက်နေတာကွ”

ဟူ၍ မြေပြင်တွင်လဲသော မအေး
အေးမြင့်ကပြော၏။ ထိုအခါ ဈေးသူဈေး
သားများက ပြောလိုက်၍ မအေးအေး
မြင့်၏ခင်ပွန်း ပိုဇီထောင်က ပြေးလာပြီး
ဇနီးသည်ကို ပွေ့ထွက် သူတို့ဈေး
အရောင်းဆိုင်ထဲသို့ သွင်းလိုက်၏။ ထို
နောက် ဘာမှမပြောတော့ချေ။

“ဘာဖြစ်လို့ ဆက်ပြီးမပြောတော့
တာလဲဘုရား”

“ဘီလူးစည်း၊ လူစည်းဆိုတာရှိ
တယ်လေ။ ဒါကြောင့်မို့ ဘာမှမပြော
တော့တာပေါ့”

“ဒါတင်ပဲလားဘုရား”

“ရှိပါသေးတယ်ဗျာ။ ဒါကတော့
၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ နောက်တစ်နှစ်ပေါ့။
တန်ခူးလဆန်းပိုင်းထဲမှာပဲ ဘာသာခြား
ကုလားမ မသန္တတို့၊ သူတို့က ကြက်

အရှင်တွေမှာပြီးဝယ်၊ လည်ပင်းကိုလို
ကာ အမွှေးနုတ် ခုတ်ထပ်ပြီး အကြွ
ထားတယ်။ ညထမ်းစားကြတော့မလို
ကြည့်လိုက်တော့ ကြက်ဆိုလို့ ဘာမှ
မရှိတော့ဘူး။ အိုးရောပါသွားသတဲ့”

“ဒါက ပွဲတော်အတွင်း ဖြစ်တာ
လားဘုရား”

“အေး... ဟုတ်တယ်။ တချို့ဈေး
သည်တွေက ငှက်ပျောပွဲအုန်းပွဲတွေနဲ့
အကျအနုပွဲတော်ကြတယ်”

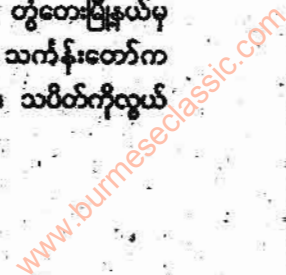
“ဒီဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်က...
ကြောက်စရာကြီးပဲ။ အသက်ရှိတယ်
ပေါ့”

“အေး... ဒါတော့ ငါလည်းမသိ
ဘူးကွ။ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်။ အဲဒါ
က အဲဒဲသားပါလာတဲ့ လှည်းတစ်စီးလေ
ကွာ။ ဘီလူးကြီးအနီး ရောက်တော့
လှည်းသမားကလည်း လှမ်းကြည့်မိ
လိုက်တော့ သပိတ်ထမ်းထားတဲ့ ဘီလူး
ကြီးရဲ့မျက်လုံးတွေ နီရဲပြီးနေတာမြင်ရ
လို့ နွားကို ကြိမ်နဲ့တို့ကာ မောင်းပြေးရ
သတဲ့”

“မှန်ပါဘုရား။ တယ်လည်းကြောက်
စရာကောင်းတဲ့ ဘီလူးညီနောင်ပါလား
ဘုရား”

“မင်းက မေးလာမှတော့ ငါက
လည်း ပြောရဦးမယ်။ အင်ကြင်းတော
စေတီတော်ကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်မှန်က
ခြံသေ့ကြီးနှစ်ကောင်ရဲ့ ဓမ္မာရီပုံပြင်
လေ”

အောက်ပြည်အောက်ရွာ ရန်ကုန်
မြို့၏တစ်ဖက်ကမ်း တွဲတေးမြို့နယ်မှ
ရသေ့ကြီးတစ်ပါး သင်္ကန်းတော်က
လည်း ညစ်နွမ်းနွမ်း သပိတ်ကိုလွယ်

ကာ အင်ကြင်းတောစေတီတော်ကြီးသို့
ရောက်လာ၏။

စေတီတော်ကြီးကို ဦးချကန်တော့
ပြီး သိုက်စာကို ရွတ်ဖတ်နေလေ၏။

“အင်ကြင်းတော စေတီတော်
ဘုရား၊ မျောက်ပါးရွှေတစ်ဖလား၊ ထိုက်
ရင်ထိုက်၊ မထိုက်ရင် အာပဲ့စာဖြစ်မည်”

ဟူ၍ ရသေ့အိုကြီးသည် အထက်
ပါ သိုက်စာကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ
ဖတ်၏။

“အင်း... အင်ကြင်းတောစေတီ
တော်ကြီးမှာဖြင့် ဘယ်မျောက်တစ်
ကောင်မှလည်း မရှိပါလား”

ဟု ဘုရား၊ အုတ်တိုက်ကြီးတစ်
ခုကိုမှီကာ စဉ်းစားနေလေတော့သည်။

ရသေ့အိုကြီးသည် ဘုရားဝင်း၊
အတွင်းတွင် လှည့်လည်ကြည့်သော
အခါ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်ကိုတွေ့၏။

(ယခုတွေ့ရသော ခြင်္သေ့ကြီးများ
မဟုတ်ပါ။ ရှေးကရှိပါသည်) ထိုခြင်္သေ့
ကြီးတစ်ကောင်၏ ဘယ်ဘက်ပါးက
ဖောင်းနေ၏။ ထိုခြင်္သေ့ကြီးကို တွေ့သော
အခါ ရသေ့အိုကြီးသည် -

“အေးဟား၊ မျောက်ကတော့ တစ်
ကောင်မှမရှိဘူး။ အင်ကြင်းတောဘုရား
မှာဖြင့် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်ပဲရှိတာ။
အနောက်ဘက်ကောင်ရဲ့ပါးက ဖောင်း
နေတယ်။ ဒါဖြစ်ရမယ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ
ညရောက်သော် ခြင်္သေ့ကြီး၏ကို ဖျက်
၍ ရွှေတစ်ဖလားရသောဟူ၏။

ရသေ့အိုကြီးသည် ရွှေတစ်ဖလား
ရ၍ ဝမ်းသာကာ ခပ်စောစောပင်ထဲ၌
အင်ကြင်းတောဘုရားကြီး၏ မြောက်
ဘက်မှန်မှ သပိတ်ကိုလွယ်ကာ နံနက်

စောစော ကြွသွားလေတော့သည်။

ဝီဖြူကုန်းရွာ၊ မြို့လှရွာ၊ ဆင်
အင်းရွာ၊ သောင်ထွင့်ကိုင်းရွာ၊ ကူးတို့
ဆိပ်ရွာ စသောရွာများကို ဖြတ်သန်း
လာခဲ့ရာ ညနေစောင်းတွင် ရွာကြီး
တစ်ရွာသို့ ရောက်၏။ ရွာ၏အစွန်က
အိမ်တစ်အိမ်တွင် တစ်ညတာခွင့်ပန်၍
အနားယူပြီး ထိုရသေ့အိုကြီး တစ်ည
တာနားသော အိမ်ကလည်း နီးမောင်နံ
မှန်ဦးသာရှိ၏။ ထိုရွာသည်ကား အမျိုး
သမီးသည် မပေါ့မပါးကြီးနှင့်ဖြစ်၏။
အိမ်ရှင်ဒကာက -

“ဘရသေ့ရဲ့ သပိတ်ထဲက ဘာ
တွေလဲဘုရား”

ရသေ့အိုကြီးက

“ဒကာရာ၊ သပိတ်ထဲက နမ်းဆီ
တွေပါကွ”

အိမ်ရှင်ဒကာက “မှန်ပါတာရား”
သို့နှင့် ညရောက်သော် ရသေ့အို
ကြီးကား ခရီးပန်း၍ အိပ်မောကု၏။
အိမ်ရှင်ဒကာသည် ဇနီးသည်မိက်နာ၍
သားဖွားဆရာမက နမ်းဆီလိုကြောင်း
ပြောရာ အိမ်ရှင်ဒကာကလည်း ရှိ
ကြောင်းပြော၏။ ရသေ့အိုကြီး၏ သပိတ်
ကို သွားစွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ နမ်း
ဆီလုံးဝမဟုတ်ဘဲ ရွှေတစ်ဖလားအပြည့်
ကိုတွေ့ရ၍ ရွှေတစ်ဖလားကိုယူကာ
နမ်းဆီကို ထည့်လိုက်သောဟူ၏။ မကြာ
ပါချေ သားယောက်ျားလေး ဖွားမြင်
လေ၏။

ရသေ့အိုကြီးသည် မိမိတည်းခို
သောအိမ်က ဒကာမ သားယောက်ျား
လေး ဖွားမြင်ကြောင်း သိရ၏။ ဧည့်
ခရီးဆက်ရန် နှုတ်ဆက်ပြီး ထည့်ခို

အိမ်မှ ထွက်ကြွလာ၏။ လမ်းသို့ရောက်
သောအခါ သပိတ်အနေအထားကိုစာတတ်
တာနှင့် ဖွင့်၍ကြည့်သောအခါ ရွှေတစ်
ဖလားကား မပါတော့ချေ။ နမ်းဆီတွေ
သာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ထိုအခါ ရသေ့အိုကြီးသည် သိုက်
စာအရ ရွတ်ဖတ်ပြန်၏။

“အင်ကြင်းတောစေတီတော်
ဘုရား၊ မျောက်ပါးရွှေတစ်ဖလား၊ ထိုက်
ရင်ထိုက်၊ မထိုက်ရင် အာပဲ့စာဖြစ်မည်။
ထိုက်...ရင်...ထိုက်...မ...ထိုက်
ရင်...အာ...ပဲ့...စာ...ဖြစ်မည်။

ရသေ့အိုကြီးသည် ပြောပြီး တစ်
လုံးချင်း ရေရွတ်ပြန်၏။ ထိုက်...ရင်
ထိုက်...မ...ထိုက်...ရင်...အာ
ပဲ့...စာ...ဖြစ်...မည်ဟု စဉ်းစား
ပြီး ညကဖွားမြင်သောကလေးကို ကြည့်
ရှုလိုပါသည်ဟု အိမ်ရှင်ဒကာကို ပြော
သောအခါ အိမ်ရှင်ဒကာက ကလေးကို
ပြန်။ နှုတ်ခမ်းအပွဲကလေးနှင့် တွေ့
လိုက်ရသောအခါ (မင်းရဲပုရွှေလုံးကို ငါ
က ယူပေးရတာပါကွ)ဟုဆိုကာ

“အင်း... ထူးပါပေကွာ။ အင်
ကြင်းတောစေတီတော်ဘုရား မျောက်ပါး
ရွှေတစ်ဖလား၊ ထိုက်ရင်ထိုက်၊ မထိုက်
ရင် အာပဲ့စာဖြစ်မည်တဲ့။ မင်းအတွက်
ပါကွာ။ မင်းရဲ့အတွက်ပါကွ”

ရသေ့အိုကြီးသည် သပိတ်ကို
လွယ်ကာ မိမိသီတင်းသုံးရာကျောင်းသို့
တစ်ထမ်းချင်းလှမ်းကာ ကြွပြန်ရာလေ
တော့သည်။

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို)

မိနိုရတုအလွမ်း

မုသေ့ကျော်စိုး

စိန်ရတနာအလွမ်း

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

“ညှပ်သည်အမျိုးသမီးကြီး နှစ်ယောက်က ဆရာနဲ့တွေ့ချင်လို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါတဲ့ခင်ဗျာ”

သူနဲ့လူလင်လေးက မရွံ့မရှင်နဲ့ လာရောက်တင်ပြသည်။

“ဒါလောက် အလုပ်ရှုပ်နေရတဲ့ အထဲ ဘယ်သူတွေ့လာပြီး ဘာအမှုတွေ ကပ်ကြည့်မလဲမသိဘူး...ဟဲ့”

သူ့ကိုလိုတွေ့ရင်း ဖော်လင်းသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မသိမသာမှုတ် ထုတ်လိုက်မိ၏။

“အေး...ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ပါကွာ။ ဒါပေမယ့် နောက်နာရီဝက်လောက် ကြာရင် ငါအစည်းအဝေးသွားတက်ရဦးမယ်ဆိုတာကိုတော့ ကြိုပြောထားနှင့် ဖို့။ ဒါမှ လျာမရည်ကြမှာ”

ရုံးလှလင်လေးက သူ့အခန်းဝမှ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာ သွား၏။ မကြာမီ ဦးခေါင်းနဲ့ခန္ဓာကိုယ် မတွဲဖက်မိလောက်အောင်ဝသော မိန်းမ ကြီးတစ်ယောက်နှင့် ဝါခြမ်းပြားထောင် ထားသလောက်နီးပါး ပိန်သွယ်ပါးလှ သော မိန်းမတစ်ယောက်တို့ သူ့အခန်း ထဲသို့ ချီတီးရှုန်းတန် အမှုအရာဖြင့် ဝင် ရောက်လာကြ၏။ ဖော်လင်းသည် သူ တို့နှစ်ဦး၏မျက်နှာများကို စူးစိုက်ကြည့် နေရာမှ ပါးစပ်အဟောင်းသာဖြစ်သွား ကာ ခေတ္တမျှ ကြက်သေသောနေမိ၏။

“ဟာ...ဘယ်သူတွေ့များလဲလို့ မမလှနဲ့ မခင်တင်တို့ပါလား။ ဘယ်က နေဘယ်လို မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး ရောက်လာကြတာလဲ။ ပြန်ဆိုရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ တကယ်ပါပဲ”

“ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း။ တို့ကို သူမှတ်မိသေးတယ်။ အနစ်သုံးဆယ် လောက် ပြန်မဆိုမိကြတာတောင် မင်း တို့ကိုမှတ်မိနေတယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာ မောင်ဖော်ရယ်။ အဲ ဦးဖော်လင်းရယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်...အဲ...ရှင်”

သူတို့အထဲမှ ဒေါ်လှလှဆိုသူက ဝမ်းသာစိတ်လှုပ်ရှားလွန်း အားကြီး သဖြင့် ကတုန်ကယင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ပြောဆို နေလေရာ ဖော်လင်းက တည်ငြိမ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

“တက္ကသိုလ်မှာတုန်းကလို ကျွန် တော်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး မောင်ဖော်လို့ပဲ ခေါ်ကြပါဗျာ။ အခုအချိန် ဒါ့အရယ် မှာ ကျွန်တော်ကို စီလိုခေါ်ပေးမယ့်လှ မရှိတော့တာ လွမ်းစရာပါပဲ မမလှ ရယ်။ မောင်ဖော်လို့ ရှားရှားပါးပါးခေါ် သံမျိုး ကြားလိုက်ရတာ ကျွန်တော်မှာ အသက်သုံးဆယ်လောက် ပြိုငယ်စွာ သလို ခံစားလိုက်မိရပါတယ်”

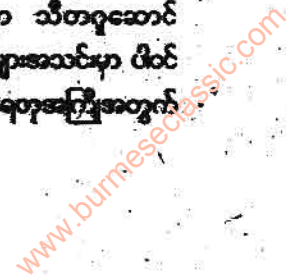
“ဒါကတော့ တို့များ ဆင်ခြင်ရ မယ့်ကိစ္စပါ မောင်ဖော်။ အဲ...ဦးဖော်

လင်းရယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်း က အခုဆိုရင် အတော်အဆင့်မြင့်တဲ့ ရာထူးနေရာမျိုးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင် တဲ့သူ ဖြစ်နေပြီလေ။ ကလေးတွေပြော သလိုဆိုရင် အကောင်ဖြစ်နေပြီမို့ ငါတို့ က မောင်ဖော်လို့ခေါ်ရင် ရိုင်းရာကျ တော့မပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား”

“မမလှပြောတာ...မှန်တာပေါ့ ကိုဖော်ရဲ့ ကျွန်မလည်း သူ့ကိုထောက် ခံတယ်”

“ဟာ...မခင်တင်ကပါ ရှေ့နေ လိုက်ပေးနေပြန်ပြီ။ ခက်တော့တာပဲ ကဲ...ကဲ။ ဒါတွေ ခဏလောက် မေ့ ထားလိုက်ကြရအောင်လား။ တက္ကသိုလ် တုန်းက ဆုံစည်းခင်မင်ခဲ့ကြဖူးတဲ့ မမ လှရယ်။ မခင်တင်ရယ်။ မောင်ဖော်ရယ် ဆိုတဲ့ဘဝဟောင်းကိုပဲ ပြန်ပြောင်း အောက်မေ့ သတိရကြဖို့များ။ အဲဒါနဲ့ ရင် ပိုပြီးပျော်စရာ ကောင်းမယ်ထင် တယ်နော်”

“အေး...တကယ်တော့ ငါတို့ မင်းဆီလာခဲ့ကြတာလည်း အဲဒီခံစား ချက်အတိုင်း ရောက်လာကြတာပါ မောင်ဖော်။ နောက်ပြီး မင်းဆီမှာ အမှု ကပ်စရာလည်း ရှိနေတယ်လေ။ အမှု ငါနဲ့မခင်တင်တို့က သိတာရအောင် ကျောင်းသူဟောင်းများအသင်းမှာ ပါဝင် ပြီး တက္ကသိုလ်စိန်ရတနာအကြီးအတွက်

လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေကြတယ်လေ”
 “ဟာ...ကောင်းတာပေါ့ မမလှ
 ရား ကျွန်တော်တောင် မအားလွန်းလို့
 သာ တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲကို ပြန်မရောက်
 ဖြစ်တာ။ ဒါပေမယ့် ရှေးအပတ်ထဲတော့
 သူရိယဆောင်ကျောင်းသားဟောင်း
 တွေ ပြန်လည်တွေ့ဆုံပွဲကို သွားဖြစ်
 အောင်သွားမယ်လို့ အားခဲထားတယ်။
 ကျွန်တော်က အဲဒီအဆောင်မှာ ဂုဏ်
 ထူးတန်းအောင်တဲ့အထိ ငါနဲ့တောင်
 နေခဲ့တာခင်ဗျာ။ မမလှတို့ရဲ့ သီတဂူ
 ဆောင် ကျောင်းသူဟောင်းတွေရော၊
 သွေးသစ်တွေရော တော်တော်ညီကြ
 တယ်နော်။ သိပ်ပြီး တက်တက်ကြွကြွ
 လည်းရှိကြတယ်။ တီဗွီသတင်းမှာရော၊
 သတင်းစာတွေထဲမှာ ကြည့်ရဖတ်ရ
 တာ အားရလိုက်တာဗျာ”

“ဟဲ့ဟဲ့...တို့ပါတယ်ဆိုရင် ဘယ်
 တုန်းကများ ညှဉ်းလို့လဲ မောင်ဇော်ရဲ့
 သီတယ်မဟုတ်လား”

“သီပါတယ် မမလှရယ်။ သိပ်ပြီး
 ကို သီပါတယ်ဗျာ။ မမလှကတော့လေ
 အရင်အချိုးအတိုင်းပါပဲ”

ဇော်လင်းသည် လှလှ၏မျက်နှာ
 ကိုတစ်လှည့် မခင်တင့်၏ မျက်နှာကို
 တစ်လှည့် ဆွေးမြေ့စွာကြည့်ရင်း လွန်ခဲ့
 သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်မှ အကြောင်း
 ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့
 သတိရနေမိ၏။

* * *

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဘဝ
 တုန်းက ဇော်လင်းအဖို့ အဖက်ဖက်၌
 မျက်နှာငယ်ခဲ့ရ၏။ အကျည်းတန်သည်။

ငွေကြေးချို့တဲ့သူ မဟုတ်သော်လည်း
 စည်းကမ်းကြီးသူ မိဘများကြောင့် စိစိ
 ကုပ်ကုပ်သုံးစွဲခဲ့ရ၏။ သူ့အနေအထိုင်
 က ရိုးလွန်းသည်။ အကျိုးအဝတ်အစား
 ကိုပင် မီးပူထို၍ ဝတ်တတ်သူမဟုတ်။
 သူက စာကိုတော့ အပတ်စာကုတ် ကြီး
 စားလေ့လာသည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း
 စာပေအရေးအသား ဝါသနာထုံမှ
 ကြောင့် နံရံကပ်စာစောင်များတွင် ဝင်၍
 ကလောင်သွေး၏။ သည်လို စာတိုပေစ
 ရေးရင်း လှလှနှင့် ဆုံစည်းမိခဲ့ကြခြင်း
 ဖြစ်၏။ တစ်ရက်သ၌ နံရံကပ်စာစောင်
 တွင် ပါဝင်သော သူဝတ္ထုတိုကလေးကို
 လှလှက စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေရာ
 နောက်ဘက်နား၌ သူရပ်နေသည်ကို
 ပင် သတိပြုမိဟန်မရှိ။

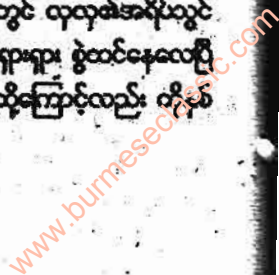
“အေးဗျာ...ကျွန်တော့်ဝတ္ထုတို
 ကလေးကို အခုလိုစိတ်ဝင်တစားဖတ်တာ
 တွေ ရတော့ သိပ်ပြီးဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိ
 ပါတယ်။ ဝေဖန်စရာတွေရှင်လည်း
 အားမနာတမ်း ဝေဖန်ပေးပါဗျာ”

လှလှ၏မျက်နှာဝထားက ချက်ချင်း
 တည်ငြိမ်၍သွားပြီး သူ့ကို ခပ်စိမ်းစိမ်း
 လှည့်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဘာမျှ
 မပြောဘဲ ခြေဆောင်နှင်းပြီး ထိုနေရာမှ
 ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်ခွာသွားခဲ့၏။ ဇော်
 လင်းသည် ထိုနေရာ၌ပင် ရှက်ကိုးရှက်
 ကန်ဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။ သူမကို
 ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါမှန်း မသိရသေးသော်
 လည်း သူ့နုလုံးသားကတော့ သူမကို
 ချော့စွမ်းကောင်းကြီး အသိအမှတ်ပြု
 လိုက်မိလေပြီ။

လှလှနှင့် နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်
 ဆုံကြရသည်ကတော့ တန်ဆောင်မုန်း

လ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်များ၏
 ပဒေသာပင်လှည့်ပွဲတွင် ဖြစ်သည်။
 ဓာတ်ပုံဝါသနာအိုးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဇော်
 လင်းသည် သူ့သူငယ်ချင်းထံမှာ ကင်ပ
 ရာ တစ်လုံးကိုထားပြီး ပဒေသာပင်လှည့်
 သည်များကို လိုက်၍ရိုက်၏။ ထိုသို့
 ရိုက်ရင်း သီတဂူဆောင်ကျောင်းသူများ
 အဖွဲ့အနီးသို့ ရောက်သွားသောအခါ
 ကွမ်းတောင်ကိုင်အဖြစ် ပါစောသူလှလှ
 ကို တွေ့မြင်မိလေရာ သူ့ကင်ပရာထဲမှ
 ဖလင်တစ်လုံးလုံး ကုန်သွားသည်အထိ
 စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်ပစ်လိုက်မိလေတော့
 ၏။ လှလှက နှုတ်ခမ်းရှုပြီး သူ့ကို မျက်
 စောင်းထိုးလိုက်တော့မှ သူ့အရိုက်ရပ်
 သည်။ ထိုပဒေသာပင်လှည့်ပွဲမှစ၍
 လှလှနှင့်သူ့ စတင်ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြ၏။
 လှလှက သူ့ထက် အသက်သုံးနှစ်
 လောက်ကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် သူက
 သူမကို “မမလှ” ဟုခေါ်၏။ သူ့ကိုတော့
 လှလှက “မောင်ဇော်” ဟုခေါ်သည်။ ဇော်
 လင်းသည် လှလှကိုအကြောင်းပြုပြီး
 သူမနှင့် တစ်ခန်းတည်းနေသူ မခင်တင့်
 နှင့်ပါ သိကျွမ်းခင်မင်ခွင့်ရခဲ့၏။

ဇော်လင်းက လှလှကို စာဖတ်ဝါ
 သနာပါသူ (ဝါ) စာပေဝါသနာရှင်တစ်
 ယောက်အနေဖြင့် လေးစားအထင်ကြီး
 ထားသော်လည်း လှလှကမူ သူ့ကို ဤ
 သို့ တုံ့ပြန်မှုမရှိပေ။ “စာရုံး”ဟူ၍ သူ့ကို
 လှောင်းသည်။ နှိမ်သည်။ မည်သို့ပင်
 လှောင်းစေနှိမ်စေ ဇော်လင်းသည် သူမ
 ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ခဲ့၏။ တကယ်တော့
 သူ့နုလုံးသားထဲတွင် လှလှ၏အလိုသို့
 သည် ထင်ထင်ရှားရှား စွဲထင်နေလေပြီ
 မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုနှစ်

အထူးကြီးပြေဆိုတွင် သူသည် လှလှ
ထို ချစ်ရေးဆိုလိုက်မိလေရာ -

“အောင်မယ်... အစုတ်ပထုတ်
အစုတ်ပထုတ် လှပီးဝလို့၊ မျက်နှာသာ
အေး စွေရေးပန်းကန်တက်တယ်။ နှင့်ကို
ကြိုက်လို့ ငါ့ဘဝအတွက် ဘာအာမခံ
ချယ်နိူာတုန်း။ နှင့် ငါ့မေတ္တာကို တစ်
ဆက်ထုံးမိချော်လင့်နဲ့။ အေး... ရမ်း
အနိူာက မရဘဲ နှင့်ဇွတ်ဆက်တိုးရင်
အထူး သူငယ်ချင်းဘဝကနေ နှင့်ဟာ
ငါ့အပန်းဆုံးရန်သူ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

လှလှ၏ တုံ့ပြန်ချက်များက ဖော်
ထင်အသည်းကို ဆတ်ဆတ်ခါနာ
ထွန်းစေခဲ့၏။ တကယ်တော့လည်း ထို
စဉ်က ဖော်လင်း၏ ဘဝအခြေအနေမှာ
အစ်ကွက်မျှ အထင်ကြီးစရာမရှိပေရာ
အည်လောက် အပြောခံခြင်းသည်ပင်
တော်ပေသေးတော့၏။ ယခုမှာ အချစ်
စေအောကြောင့် ဂုဏ်ထူးတန်းစားမေပွဲ
အကျအောင်ပင် အတော်ကြိတ်မိတ်
ကြီးစားပြေဆိုခဲ့ရရှာသည်။ သူ့ဝက်
အစ်တန်းကြီးသော လှလှက ထိုနှစ်
တွင် ဘွဲ့ရသွားခဲ့၏။ သူမ၏ ဇာတိချက်
ကြော အညာပြေသို့ ပြန်သွားခဲ့၏။ ထို
စဉ်မှစ၍ ဖော်လင်းသည် လှလှနှင့်
အောက်ထပ် မတွေ့ဆုံကြရတော့ချေ။

သူသည် ဂုဏ်ထူးတန်း နောက်
ဆုံးနှစ်၌ မခင်တင့်ကို ချစ်ရေးဆိုမိပြန်
သည်။ မခင်တင့်သည် ကဗျာအရေးအစွဲ
တောင်သူ စာပေဝါသနာရှင်တစ်ဦးဖြစ်
ပေရာ ဖော်လင်းသည် သူမအပေါ်တွင်
စာပေသံယောဇဉ် အမျှင်တန်းခဲ့မိသည်။
ထို့ပြင် လှလှ၏အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်
ချင်းသည်ဖြစ်သောကြောင့် သူမအပေါ်

တွင် အချစ်သံယောဇဉ် ပြောင်းလဲတွယ်
တာမိခဲ့ခြင်းမှာ သဘာဝကျပါသည်။

“ကျွန်တော် မခင်တင့်ကို သိပ်ချစ်
နေမိပြီဗျာ။ မခင်တင့်ကသာ ကျွန်တော့်
အချစ်ကို လက်ခံခဲ့ရင် စာပေးပွဲပြီးပြီး
ချင်း လူကြီးနုရနဲ့ လာတောင်းရမ်းမယ်။
လက်ထပ်မယ်။ ကျွန်တော့်အချစ်ကို
လက်ခံမယ်မဟုတ်လား မခင်တင့်ရယ်”

“ဝေးပါသေးတယ်ကိုတော်။ ရှင့်လို
ဘဝအာမခံချက်မရှိသေးတဲ့ လူမျိုးကို
ကျွန်မမိဘတွေက လုံးဝသဘောတူမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ မမလှရဲ့အချစ်ကို
မရလို့ ကျွန်မတက် လှည့်လာတာမျိုး
ကိုတော့ ကျွန်မ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်
မခံနိုင်ဘူး။”

မခင်တင့်က ပြတ်သားလွန်းလှ၏။
တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲ အောင်စာရင်းများ
ထွက်ပြီးနောက် မကြာမီပင် သူမသည်
ဘွဲ့ရအရာရှိငယ်တစ်ယောက်နှင့် ထိမ်း
မြားမင်္ဂလာပြုသွားခဲ့လေသည်။

* * *

“အင်း သူတို့နဲ့ ကွဲကွာသွားခဲ့တာ
အခုဆို အနှစ်သုံးဆယ်တောင်ရှိသွားခဲ့
ပါပေကောလား”

ဖော်လင်းသည် အတိတ်မှ ဇာတ်
လမ်းဟောင်းများအကြောင်း တံမြေမြေ
ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့သတိရ နေမိရာမှ
ပစ္စုပ္ပန်ဆိုသို့ အာရုံပြောင်းလိုက်သည်။

“မိထက် မမလှ အိမ်ထောင်ကျ
ပြီလား”

ဖော်လင်း၏အမေးကြောင့် လှလ
၏မျက်နှာက ညှိုးကျသွားသည်။

“မမက ညီမတွေ့ မောင်တွေကို

ကျောင်းစရိတ် ထောက်ပံ့ခဲ့ရတာနဲ့
အိမ်ထောင်ပြုဖို့ မစဉ်းစားဝံ့ခဲ့ပါဘူး။
မောင်တော်ရယ် အခုတော့ အားလုံး လူ
တစ်လုံးသူတစ်လုံး ဖြစ်သွားကြကုန်ပါ
ပြီ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့သားသမီးတွေကို
ဆက်ပြီးထောက်ပံ့နေရသေးတယ်လေ။”

“အခုတော့ အချိန်အားရတဲ့အခါ
တက္ကသိုလ်စိန်ရတနာကြီးအတွက် ပါဝင်
ကူညီပေးနေတယ်။ လာမည့်အပတ်ထဲ
မှာ မမတို့သီတဂူဆောင်ရဲ့ ဓာတ်ပုံပြပွဲနဲ့
သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ကျင်းပမယ်။ အဲဒါ
ရန်ပုံငွေရှာဖို့ ပို့(စ်)စကတ်ထွက်ရောင်း
ရင်း မောင်တော်ဆီရောက်လာကြတာပဲ။
တစ်ခုတစ်လေ ဝယ်ယူအားပေးဦးလေ။”

ဖော်လင်းသည် ချက်ချင်းပင် သူ
အိတ်ကပ်ထဲမှ ငွေနစ်ရာကျပ်တန်ငါး
ရွက်ထုတ်ယူပြီး လှလှကို ကမ်းပေး
လိုက်၏။

“ငါ့မောင်က သူငွေပဲကွဲ။ မင်း
စာပေလောကမှာ အောင်မြင်မှုရနေတာ
ရော၊ ဌာနမှာ ရာထူးတွေ တစ်ဆင့်ပြီး
တစ်ဆင့် တက်နေတာရော သတင်း
တွေကြားရတိုင်း ငါတို့က ဝမ်းသာပီတိ
ဖြစ်ပြီး ဂုဏ်ယူနေမိကြပါတယ်။”

“ဟင်... ဒီလောက်အကြာကြီး
ကွဲကွာအဆက်ပြတ်နေတာတောင် မမ
လှက ကျွန်တော့်အကြောင်းတွေကို
မပြတ်သိနေတယ် ဟုတ်လား”

“သိနေတယ်ဆိုတာ ခောင်ဖော်
စာပေဆုတွေ မကြာခဏရနေတာ
သတင်းစာတွေမှာရော၊ တီဗွီမှာပါ
မပြတ်တွေ့နေခဲ့ရတာကိုး။ ဇာတ်မင်းသား
ကြီးဖိုးစိန်က လှလှတွေကို မသိပေမယ့်
လှလှတွေကတော့ မင်းသားကြီးကို သိနေ

ကြတယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့ကွယ်။ မဟုတ်ဘူးလား။ မခင်တင့်ရယ်”

မခင်တင့်က ပြန်ဆိုင်းညိတ်ရင်း လှလှပြောသည်များကို ထောက်ခံ၏။

“ဒါထက် မခင်တင့်ရော သားသမီး ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ”

“ကျွန်မက သားချည်းပဲ သုံးယောက်မွေးထားတာ။ နှစ်ယောက်ကတော့ ကျောင်းပြီးသွားပြီ။ အလုပ်တော့ မရကြသေးဘူး။ ကျွန်မက အိမ်ထောင်ရော ကံဆိုးပါတယ် ကိုဇော်လင်းရယ်။ အမျိုးသားက မမလှရဲ့ မောင်ဝင်းကွဲ့တော်တယ်လေး။ ငွေတော့ အရှာကောင်းပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ့ရှာတဲ့ပိုက်ဆံ သူအရက်သောက်ပစ်တာနဲ့ ကုန်သလောက်ပါပဲ”

“အောင်မယ် . . . အောင်မယ် ညည်းက ငါ့မောင်ကို ဒီလောက်အပြစ်မဖို့ပါနဲ့။ ညည်းအသုံးအခွဲကြီးလွန်းလို့ မော်တော်ကားတစ်စီး ပြုတ်သွားတာကို ရော ထည့်ပြောဦးမူပေါ့”

လှလှက မျက်စောင်းထိုးရင်း မခင်တင့်ကို ရန်တွေ့သည်။ သို့ရာတွင် မခင်တင့်ကလည်း ဆတ်ဆတ်ထိမခံပြန်၍ -

“ဟင်းနော် . . . မမလှ ပေါ်သမျှ အဆင်ဆန်းတွေဝယ်ဝတ်လို့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ကုန်သလောက်နီးပါးဖြစ်သွားတာကိုရော သူများမသိဘူးအောက် မေ့လိုလား”

“တော်ကြပါတော့ဗျာ အချင်းချင်းတွေ စိတ်မှာကုန်ကြပါဦးမယ်။ ကိုင်း ကျွန်တော် တခြားဘာများကူညီပေးရဦးမလဲ”

ဇော်လင်းက ကြားဝင်ဖျန်ဖြေလိုက်တော့မှ အခြေအနေ ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားသည်။

“တို့အကြောင်းတွေကို မေးနေတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ မောင်ဇော်တစ်ယောက်ရော အိမ်ထောင်ကျပြီပြီလား”

“ကျွန်တော်ကတော့ တက္ကသိုလ်မှာ ပါနီးမပိုတာ မရွန်ခဲ့လေတော့ မေမေတို့ကိုပဲ အားကိုးလိုက်ရတယ်လေး။ မိဘတွေက ကျွန်တော့်ကို ရပ်ဆွေရပ်မျိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့ကြတယ်။ သူကတော့ ဆယ်တန်းအထိပဲ ကျောင်းနေခဲ့ဖူးရှာပါတယ်။ အဲ . . . ဒါပေမယ့် စာဖတ်ဝိသနာပါသူ ဖြစ်လေတော့ ကျွန်တော်ရောသမျှ စာတွေကို သူက စိတ်ပါလက်ပါဖတ်တယ်။ ဝေဖန်ပေးခဲ့တယ်။ စာပေလောကမှာ ကျွန်တော် အောင်မြင်မှုရခဲ့တာ သူ့ကျေးဇူးတွေ အများကြီးပါတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲခင်ဗျာ”

လှလှနှင့်မခင်တင့်တို့၏ မျက်နှာများသည် ဝမ်းသာသယောင် ပြုံးနေကြသော်လည်း ဆွေးနိပ်များက လွှမ်းမိုးနေ၏။ မိမိတို့ မလိုချင်၍ လှည့်ပစ်ခဲ့မိသော မောင်ဇော်ဆိုသည့် ရွံရှုပ်ကလေးသည် ယခုတော့ ရွှေရုပ်ကလေးဖြစ်နေပြီ မဟုတ်ပါလော့။ ရွံရှုပ်ကလေးဘဝတုန်းက အတင်သေခဲ့ပီခြင်းအတွက် နောင်တရ၍မဆုံး ဖြစ်နေမိကြသလို ရွှေရုပ်ကလေးအဖြစ် ဖြန်လည်တွေ့မြင်ရသော အခါ၌ နှမြောတသနေမိကြပြန်သည်။ အတိတ်ကိုပြန်၍ လွမ်းမိကြပြန်သည်။ စိန်ရတနာအလွမ်းဟု ဆိုရလေမည်လား။ သူတို့သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်း

သား ကျောင်းသုတဝတန်းက အခြစ်ဟောင်းများကို တစ်ကြီး စားပြုပြန်ကြပြီးနောက် ဇော်လင်းကို နှုတ်ဆတ်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြ၏။ တက္ကသိုလ်တုန်းက ဇော်လင်းသည် သူတို့နှင့် လွဲခဲ့ရသောကြောင့် အသည်းနှင့်အောင်ခံစားခဲ့ရဖူး၏။ ဘဝပျက်တော့မလို ဖြစ်ခဲ့ရဖူး၏။ ထိုစဉ်က သူသည် သည်ဖုစာရေးနတ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ပင် ကျိန်ဆဲခဲ့ဖူး၏။ ယခုတော့ သူသည် မိမိ၏ရုံးခန်းထဲမှ အိပ်အိပ်နှင့် ထွက်ခွာသွားသော ဆွေမျိုးဒေသနှင့် ပေါ်သမျှအဝတ်အစား ဒဏ်တို့ အလူးအလဲခံနေရရှာသည့် ဒေါ်လှလှ၏နောက်ကျောပြင်ကို လည်းကောင်း၊ ယိုင်တီယိုင်တိုင်နှင့်ထွက်ခွာသွားသော လင်ဒေသနှင့် မိမိကိုယ်တိုင်၏ အသုံးအခွဲကြီးမှုဒဏ်ကို ခံနေရရှာသူ ဒေါ်ခင်တင့်၏ နောက်ကျောပြင်ကို လည်းကောင်း စိတ်မသက်မသာစွာဖြင့် ငေးကြည့်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက်မှတ် ထုတ်လိုက်မိ၏။ တစ်ချိန်က အကြိမ်ကြိမ် ကျိန်ဆဲခဲ့မိသော ဖုစာရေးနတ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ပြန်၍ ကန်တော့ရင်း ဇော်လင်း တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်မိသည်ကား -

“အလိုလေး . . . လေး . . . လေး ကံကြီးလွန်းလို့သာ ငါ သူတို့နဲ့လွဲခဲ့ရတာပါကလား” ဟူ၍။

မနုဿာတေ့၍ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ပိတောက်ပြေး

တက္ကသိုလ်

တကယ့်ကမ္ဘာ

● ပီတာမြို့

“ဆရာ ဟိုအပတ်က ပန်းကန်
ထုံးပြဿနာ ထပ်ဖြစ်ပြန်ပြီ”

“ဟုတ်လား ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ဟိုတစ်ခေါက်ကလို ဦးအေး
မောင်နဲ့ ပတ်သက်နေပြန်ပြီဆရာ”

“ဘာလဲ၊ ပန်းကန်လုံးက ဦးအေး
မောင်ရဲ့ ခေါင်းရင်းရောက်နေပြန်ပြီလား”

“မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ ဒီတစ်ခါတော့
ဘုရားစင်ပေါ် ရောက်နေတာ”

“ဟာ... ဒါဆို ဦးအေးမောင်နဲ့
ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ အခန်းလူကြီးနဲ့ပဲ ဆိုင်
မှာပေါ့ဗျာ”

“အခန်းလူကြီးက အခန်းကိစ္စနဲ့
အလုပ်ရှုပ်နေတာ၊ ဘုရားစင်ရဲ့ ဝေယျာ
ဝစ္စက ဦးအေးမောင်ပဲ လုပ်နေတာလေ”

“အင်းလေ ဒါဆို ဦးအေးမောင်
ဆရာ၊ ပန်းကန်လုံးပိုင်ရှင် ဖိုးကျော်ရော၊
အခန်းလူကြီးပါ ခေါ်လာခဲ့ဗျာ”

လွန်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်
ထဲ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ် တနင်္သာရီတိုင်း ထောင်
အုပ်စုအတွင်းရှိ (ခ)အဆင့် အကျဉ်း
ထောင်တစ်ခု၌ ခေတ္တ တာဝန်ခံအရာရှိ
အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့စဉ်ကဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
မှာ အမှန်အားဖြင့် ထိုအကျဉ်းထောင်
သို့ ဌာနဆိုင်ရာ စစ်ဆေးရေး (DE)
အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရောက်ရှိနေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်

တာဝန်ခံအရာရှိ ဦးစိန်တင် နှလုံးရောဂါ
ရှုတ်တရက် ဖောက်လာသဖြင့် မြို့နယ်
ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ တက်ရောက်
ကုသမှု ခံယူခဲ့ရ၏။

ဤအခြေအနေတွင် ရုံးချုပ်အနေ
နှင့် ဦးစိန်တင်နေရာတွင် ခေတ္တတာဝန်
ခံအရာရှိတစ်ယောက် စေလွှတ်ပေးရ
မည်ဖြစ်သော်လည်း ယင်းသို့မဆောင်
ရွက်တော့ဘဲ (DE)စစ်ဆေးရန် ရောက်
ရှိနေသော ကျွန်ုပ်ကိုပင် ခေတ္တတာဝန်
ခံအဖြစ် ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြား
လာပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်မှ ဦးစိန်
တင်နှင့် ဝန်ထမ်းများအား (DE) မစစ်
ဆေးနိုင်သေးဘဲ ခေတ္တတာဝန်ခံအရာရှိ
အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေရချိန် ဖြစ်လေ
သည်။

တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဦးဌာန
ထောင်မှူး ဦးအင်သန်းစစ် မနေ့ညက
ထောင်ကျဆောင်မှ အကျဉ်းသား
ဖိုးကျော် ပိုင်ဆိုင်သော ကြွေပန်းကန်လုံး
ပျောက်ဆုံးနေ၍ လိုက်ရှာရာ အကျဉ်း
သား ဦးအေးမောင်၏ ခေါင်းရင်းဘွင်
ပြန်ရာတွေ့ကြောင်း ဦးအေးမောင်မှာ လူ
ကြီးဖြစ်ပြီး အခန်းဘုရားစင်၏ ဝေယျာ
ဝစ္စဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပြီး ဘာသာ
ရေးကြည်ညိုသူဖြစ်၍ အခန်းသားများ
က သူ့မီးဟု မည်သူမျှ မယုံကြည်ကြ
ကြောင်း ဦးအေးမောင်အား ယန်ကန်ပိုင်

ရှင် ဖိုးကျော်အကြား ထင်ယောင်ထင်
မှားဖြစ်စေရန် တစ်ယောက်ယောက်
နောက် ပြောင်ထားခြင်းဖြစ်နိုင်ဖွယ်
ရှိကြောင်း၊ ဖိုးကျော်ကိုယ်တိုင်ကပါ
ဦးအေးမောင်ကို စွပ်စွဲရန် ဆန္ဒမရှိသဖြင့်
ပန်းကန်လုံးအား ဖိုးကျော်အား ပြန်
ပေးလိုက်ပြီဖြစ်၍ အေးအေးချမ်းချမ်း
ဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်မှ ခေတ္တ
တာဝန်ခံဖြစ်နေ၍ သိသင့်သည်ထင်ကာ
လာရောက်ဆွဲတင်းပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ရှင်းပြခဲ့သည်။

ယင်းသို့ဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်
အကြာတွင် ဤဝတ္ထုအစဉ် ဖော်ပြခဲ့
သည့်အတိုင်း ကြွေပန်းကန်လုံး ပြဿ
နာ ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာကြောင်း
ထောင်မှူးဦးအင်သန်း လာသတင်းပို့
ပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က သက်ဆိုင်သူ
အကျဉ်းသားသုံးယောက်လုံးအား ခေါ်
စစ်ဆေးရလေတော့၏။

အကျဉ်းသား ဖိုးကျော်က -
“ကျွန်တော်က နောက်တစ်ခါ
ထပ်မံပျောက်အောင် ပန်းကန်လုံးကို
လက်ဆွဲအိတ်ထဲထည့်ပြီး အိပ်နေခဲ့တာ
ကြာပြီဆရာ၊ ခု ဒီမနက်ကျမှ လက်ဆွဲ
အိတ်စစ်လည်းမပွင့်ဘဲ ပန်းကန်လုံးက
ဘုရားစင်ပေါ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်
သွားတယ်မသိပါဘူး ဆရာရယ်၊ အံ့
ရော”

ဦးအေးမောင်က -

“ကျွန်တော် ဒီမနက် ဂိတ်ကြီး ပေါ်က ၅ နာရီနဲ့ တစ်မောင်းခေါက် တော့ ဘုရားစင်မှာ သောက်တော်ရေလဲ ပြီး ဆီဖီးပူဇော်မယ်လုပ်တော့ ကြွေ ပန်းကန်လုံးရောက်နေတာ တွေ့လိုက်ရ တယ်။ -ဒါနဲ့ ဟိုတစ်ခါလို ပြဿနာ မဖြစ်အောင် အခန်းလှူကြီး ကိုကျောက် ခိုးကိုပြုပြီး ကြိုတင်အသိပေးထားလိုက် ရတယ်”

အခန်းလှူကြီး ကျောက်ခိုးက -

“ကျွန်တော် ဦးအေးမောင်ပြုလို့ ဘုရားစင်ပေါ် ကြွေပန်းကန်လုံးရောက် နေတာတွေတော့ ဖိုးကျော်ဆီသွားပြီး မေးကြည့်တော့မှ သူဖက်အိပ်နေတဲ့ လက်ဆွဲအိတ်ထဲက ကြွေပန်းကန်လုံး မရှိတော့မှန်း သိရတယ်ဆရာ”

ကျွန်ုပ်မှာ အကျဉ်းသားသုံး ယောက်ပြောသည်ကို တဖြည်းဖြည်း နားထောင်၍ စိတ်ဝင်စားလာရာ ထောင် မှူးဦးအင်သန်းအား သွားယူလာစေ လိုက်သည်။ ဦးအင်သန်းယူလာသော ကြွေပန်းကန်လုံးကို ကျွန်ုပ် အနီးကပ် စစ်ဆေးကြည့်ရာ တောက်မြင့်မြင့်နှင့် ဟင်းရည်သောက်ပန်းကန်ဖျိုး ဖြစ်နေ သည်။ အလေးချိန် အနည်းငယ်ပီးသလို ရှိပြီး ပန်းကန်လုံးပတ်လည်တွင် ရေညှိ ညှိပုပ်ပုပ်ကပ်နေကာ အောက်ခြေပိုင်း တွင် စိမ်းပြာပြာဖြစ်နေသည်။ ထိုရေညှိ ညှိပုပ်ပုပ်အောက်တွင် တရုတ်စာဟု ထင်ရသော စာလုံးများ တစ်ဝက်တစ် ပြက်တွေနေရ၏။

ကျွန်ုပ် ဒီဝယ်ဆီနည်းနည်းယူခိုင်း ကာ အဝတ်နှင့်ပွတ်ကြည့်လိုက်ရာ ထို တရုတ်စာလုံးများ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာ

တော့၏။

ကျွန်ုပ်က အကျဉ်းသားဖိုးကျော် အား -

“ကဲ...ပြော မင်း ဒီပန်းကန်လုံး ကို ထောင်ထဲရောက်အောင် ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခိုသွင်းထားတာလဲကွ”

“ကျွန်...ကျွန်တော် ဒီကြွေပန်း ကန်လုံးကို ထောင်ထဲ ခိုသွင်းထားတာ မဟုတ်ပါဘူးဆရာ”

“ဟေ့...ဒါဖြင့် ဒီပန်းကန်လုံးက မိုးပေါ်က ကျလာတာလားကွ”

“ဒါ...ဒါက ဒီ...ဒီလိုပါဆရာ။ ကျွန်တော် တလောက် အုတ်ရိုးနားမှာ မိလ္လာကျင်းတူးတော့ မြေကြီးထဲကနေ ဒီကြွေပန်းကန်လုံး ထွက်လာတာပါ။ အဲ ဒါ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောမိဘဲ ပန်းကန်အဟောင်းတစ်လုံး အနေနဲ့ သုံးနေမိခဲ့တာပါ ဆရာ”

ကျွန်ုပ်က ခေတ္တစဉ်းစားကာ ထောင်မှူးအား -

“ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ တရုတ်စာဖတ် တတ်တဲ့ အကျဉ်းသား မရှိဘူးလား”

“ဟို...လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးပစ်မ နဲ့ ရောက်နေတဲ့ တရုတ်တစ်ယောက် တော့ရှိတယ်။ သူများ ဖတ်တတ်မလား မသိဘူးဆရာ”

“ဒါဆို သူ့ကို ခဏခေါ်လာခဲ့ဗျာ”

ခဏကြာတော့ အသက်ငါးဆယ် ကျော်အရွယ် တရုတ် ဝဇိုင်ဖိုင်တစ် ယောက် ရောက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်က ပန်းကန်လုံးပေါ်ကစာများကို ဖတ်ခိုင်းရာ သူက အတန်ငယ်ကြာအောင် စူးစိုက် ကြည့်နေပြီးမှ ခေါင်းခါပြကာ -

“ဆရာကီး...ဒီစာတွေက ဝတုံ ဖတ်လို့ သေချာနားမိလည်နိုင်ဘူးလေ။

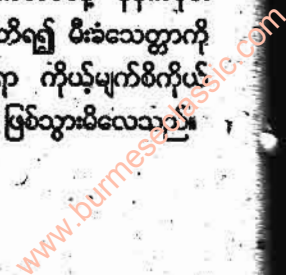
ဒါတော်တော်ရှေးကျတဲ့ ဝတုံတို့စာတွေ ပါ။ ဝထင်တာပြောရရင် ဒါ ဘုရား တရားစာတွေဖြစ်မယ်။ အခု ဝတုံရွတ် ဆိုနေတဲ့ သဗ္ဗဒွေဂါထာလို သဘောမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆရာကီး”

ကျွန်ုပ်က ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ် ကာ ဘာသာရေးလိုက်စားသော ဦးအေး မောင်အား -

“ဦးအေးမောင်ကော ဒီကြွေပန်း ကန်လုံးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုယူဆ လဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒီကြွေပန်းကန်လုံးဟာ မိလ္လာကျင်းထဲက ထွက်ပေါ်လာပေမယ့် တရုတ်စာတွေက ရှေးကျတဲ့ ဘုရားစာ ခံတွ ဖြစ်နိုင်တာရယ်။ မိလ္လာချောင်းနား မှာအိပ်တဲ့ ဖိုးကျော်ဆီမှာ မနေလိုဘဲ ပထမအကြိမ် ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းကို ရောက်နေတာရယ်။ မနေ့ညက စစ်ပိတ် ထားတဲ့အိတ်ထဲကထွက်ပြီး ဘုရားစင် ပေါ်ကို ဒုတိယအကြိမ် ရောက်လာတာ တွေကို ပေါင်းစပ်ကြည့်ရင် ဒီကြွေပန်း ကန်လုံးဟာ မူလက အင်မတန် မြင့် မြတ်သန့်စင်တဲ့နေရာမှာ နေခဲ့ရပြီး သူ ရဲ့ မူလပိုင်ရှင်ဟာလည်း တန်ခိုးဩဇာ ကြီးမားတဲ့သူ၊ ဒါမှမဟုတ် မြင့်မြတ်တဲ့ သူတော်စင် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မိ တယ် ဆရာ”

ကျွန်ုပ် သူတို့အားလုံးကို ပြန် လွှတ်လိုက်ပြီး ကြွေပန်းကန်လုံးကို ထောင်ဘူးဝရုံးခန်းထဲက မီးခဲသေတ္တာ ထဲထည့်၍ သော့ခတ်သိမ်းဆည်းထား လိုက်၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်း ရုံးတက်စဉ် သတိရ၍ မီးခဲသေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်
မနေ့က သေချာ သောပိတ်သိမ်းထားခဲ့
သော ကြွေပန်းကန်လုံးမှာ ပျောက်ချင်း
မလှပျောက်ဆုံးနေ၍ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်က
နေရာအထားမှာသလားဟု တစ်ခန်းလုံး
စားပွဲအံ့ဆွဲ၊ ဗီရိုထဲကအစ လိုက်ရှာ
ကြည့်သော်လည်း လုံးဝရှာမတွေ့တော့
ပါ။ ထူးဆန်းပေစွ၊ ဘယ်ကိစ္စမျိုး ရောက်
သွားပါလိမ့်မလဲ။

ထိုစဉ် ဂိတ်စာရေး ရုံးခန်းထဲဝင်
ထားသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် အောင်
သပြေနှင့် မေမြို့ပန်းစည်းများ ပါလာသ
ည်။

“ဘာကိစ္စလဲ ဂိတ်စာရေး”

“ဪ... ဆရာရုံးခန်း ဘုရားစင်
ပေါ်က ပန်းခဲတွေညှိုးနေစဉ် အသစ်လဲ
ပေးမလို့ပါ”

“ဘုရားစင်... ဘုရားစင်”

ကျွန်ုပ် ရုံးခန်းဘုရားဆီ ပြေးကပ်
သွားကာ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ အလို
တကယ်အံ့ဩစရာပါလား။ ကြွေပန်း
ကန်လုံးသည် ဘုရားကျောင်းဆောင်
အောက်သို့ ရောက်နေပါပေလား။ မယုံ
နိုင်စရာ။ ထူးဆန်းလှပေစွ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ထောင်ပိုင်
ဦးစိန်တင် ဆေးရုံမှ ပြန်ဆင်းလာသဖြင့်
တာဝန်ခံအရာရှိတာဝန်ကို ပြန်လွှဲပြောင်း
ပေးပြီး သူ့အပေါ် တိုင်ကြားထားသော
အမှုကို စစ်ဆေးနိုင်ပါတော့၏။

အမှုမှာ ပစ်စာဖြင့် မဟုတ်မမှန်
လုပ်ကြံတိုင်ကြားထားကြောင်း စစ်ဆေး
ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုကို မိတ်သိမ်းကာ
ဦးစိန်တင်အား စိတ်အေးအေးထားရန်
နှင့် ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ရန် မှာကြား

နှုတ်ဆက်ကာ ကျွန်ုပ်နှင့်အဖွဲ့ အင်းစိန်
ရုံးချုပ်သို့ ပြန်လာခဲ့တော့၏။

ထိုနေ့မှ သုံးလခန့်ကြာသော
အခါ ဦးစိန်တင် အတွက် မင်္ဂလာရှိသော
အထိန်းတစ်ခုထွက်လာပါတော့၏။ တခြား
တော့မဟုတ်။ ဦးစိန်တင်အား တစ်
ဆင့်မြင့်ရာထူး တိုးမြှင့်ပေးလိုက်ပြီး
မန္တလေးတိုင်း ထောင်အုပ်စုမှ (က)
အဆင့် အကျဉ်းထောင်တစ်ခုသို့ ပြောင်း
ရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်စေလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဦးစိန်တင်သည် မန္တလေးတိုင်းသို့
မဝင်မီ ရုံးချုပ်သို့လာကာ ညွှန်ကြားရေး
မှူးချုပ်ထံ သတင်းပို့ရသည်။ အပြန်တွင်
ကျွန်ုပ်အား နှုတ်ဆက်ရန် ဝင်လာလေ
သည်။

“ခင်ဗျား ရာထူးတက်တာ ဂုဏ်
ယူပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကြံတုန်းပေးရဦးမယ်။
ဟိုကြွေပန်းကန်လုံးကိစ္စ ဘာထူးသေး
လဲဗျ”

“အဲဒါပြောချင်လို့ ဆရာဆီ တမင်
လာတာပေါ့။ ဆရာ ကျွန်တော့်ဆီက
ပြန်သွားပြီး နောက်ပိုင်းမှာလည်း ရုံးခန်း
က ဘုရားစင်ပေါ်မှာပဲ ဆက်ထားခဲ့တာ
ပေါ့။ အဲ... တစ်လလောက်ကြာတော့
မယုံနိုင်စရာဗျာ၊ တစ်နေ့မနက်ပိုင်း အိမ်
ဘုရားစင်မှာ သောက်တော်ရေချင်းကပ်
မလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ထောင်ဘူးဝရုံး
ခန်းဘုရားစင်ပေါ်က ကြွေပန်းကန်လုံး
ရောက်နေတာ တအံ့တံ့ည တွေ့လိုက်ရ
တယ်လေ”

“ဟုတ်လား။ တော်တော်အံ့ဩ
စရာပဲ။ ကြည့်ရတာ ဒီကြွေပန်းကန်လုံး
က အလွန်မွန်မြတ်တဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်လိမ့်

မယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ထောင်ထဲက
ဘုရားစင်မှာ မနေနိုင်ဘဲ အိမ်ဘုရားစင်
ပေါ် ပြောင်းရွှေ့လာတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ”

“ဟုတ်တယ်ဆရာ။ အဲဒီနေ့က
စပြီး ထောင်မှာ ဘာပြဿနာမှမရှိဘူး။
လုပ်ငန်းကိစ္စတွေလည်း အားလုံးအဆင်
ပြေတယ်။ လာစစ်သမျှ လူကြီးတွေက
လည်း ကောင်းတဲ့ ချီးကျူးစကားတွေပဲ
ပြောသွားကြတယ်။ ဒါဟာ ကြွေပန်း
ကန်လုံးရဲ့ အစွမ်းပဲဆိုပြီး ရှေးဟောင်း
သုတေသနနှင့်နက် တရုတ်ယဉ်ကျေးမှု
နဲ့ စာပေကျမ်းကျင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
ယောက်ကို အိမ်ကိုခေါ်ပြီး မြကြည့်
တော့ ဒါဟာ တရုတ်ပြည်မင်ခေတ်က
ကောရင်ဘုရင်တွေ သုံးစွဲခဲ့တဲ့ ရှေး
ဟောင်းကြွေပန်းကန် လုံးဖြစ်နေသတဲ့
ဆရာ”

“အင်း... ဒါကြောင့်လည်း ခင်ဗျား
ရာထူးတက်ပြီး နေရာကောင်းကို ပြောင်း
ရွှေ့ရတာထင်တယ်နော်”

“အစစ်ပေါ့ဆရာရယ်။ ပရိုဂျိုးရှင်း
အင်တာဗျူးတုန်းက ဘာမှ ဟုတ်တိ
ပတ်တိ မဖြေနိုင်ခဲ့လို့ ရာထူးတက်မယ်
တောင် မထင်ခဲ့ဘူးလေ”

“ဒါနဲ့ အဲဒီကြွေပန်းကန်လုံးကော
အခု ဘယ်မှာလဲဗျ”

“ဟာ... ဘယ်နှယ်ပေးပါလိမ့်။
ကျွန်တော် ရောက်လေရာမှာ စာစ်သက်
လုံးဆောင်ထားရမယ့် အင်မတန်လာတ်
ကောင်းတဲ့ ပစ္စည်းမို့လို့ အခု တစ်ပါ
တည်းပါလာတယ်လေ ဆရာ”

“ကောင်းပါလေ့ဗျာ”

ဝိတာမြို့

ကြာလျှင် နစ်မွန်းမည်

မိုးဝန်းမွန်(ရာမည)

ဘာသာ၊ သာသနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဆူဆူညံညံကြားနေရသည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့်မှ မထိခိုက်စေချင်ပါ။ သူများအကြောင်း မပြောဘဲ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်ပြောကြရအောင်ပါ။

ကိုယ့်အကြောင်းဆိုသည်မှာ စာရေးသူတို့၏ မြန်မာ အမျိုးသားများအကြောင်း ဖြစ်သည်။ စကားထူးစကားလှ မဟုတ်သော်လည်း နားထဲစွဲ နှလုံးသားထဲမြဲနေသော စကား

တစ်ခွန်းရှိသည်။ “စောင့်လေမျိုးနွယ်”ဆိုသောစကား။

ထိုစကားကို ရှေးကပညာရှိများ၊ ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီ၊ ဘင်များက အလကားထားခဲ့သည်မဟုတ်။ ရှေ့ရေးတွေးပြီး နှင်းလူများ(သို့မဟုတ်) အနာဂတ်မျိုး ဆက်သစ်များအတွက် ထားခဲ့ခြင်းပါ။ လူမျိုးတစ်မျိုးစီတွင် ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု ရှိကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်ဘာသာတရားရှိကြသည်။ ထိုယဉ်ကျေးမှု၊ ထိုဘာသာတရားကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်

www.burmeseclassic.com

အသိတရားရှိကြရန် သတိပေးစကား ချန်ထားရစ်ခြင်း သာဖြစ်သည်။

လူသားများ ရေကြည်ရာ မြက်နရာ ရှာဖွေပြောင်းရွှေ့ကြသည့် သဘောတရားကို လက်ခံသည်။ ထိုသို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသော်လည်း မူလအစက မိဘများကိုးကွယ်သော ဘာသာတရားကို မပြောင်းရွှေ့စကောင်းပါ။ မည်သို့သော အခက်အခဲဖြစ်နေပါစေ မည်သည့်ဥစ္စာနေဖြင့် ဗန်းပြုဖြားယောင်းပါ စေ ယိုင်နဲ့မသွားသင့်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ စွာဖြင့် ကိုယ့်အမျိုး ကိုယ့်ဘာသာ၊ ကိုယ့်သာသနာကို ဖက်တွယ်ထားနိုင်ရမည်။ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် တန်ဖိုးထားတတ်ရမည်သာ။

တိုင်းတစ်ပါး၏ ယဉ်ကျေးမှုများ၊ တိုင်းတစ်ပါး၏ ဘာသာသာသနာများ စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့နေသည်ကို ကာကွယ်ရန် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုအားလုံးမှ အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ဦးချင်းစီ၏ အတွေးအခေါ် ခံယူချက်များကို ဆင်ခြင်တုံတရားများဖြင့် ကာကွယ်ထားပါက အန္တရာယ်ဆိုးများနှင့် ကင်းဝေးနိုင်လိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးအချို့သည် ဆစ်ခြေပေးကောင်းသူများ ဖြစ်သည်။ အမှားကိုဖုံးကွယ်ရန်အတွက် ဆင်ခြေပေးကြသည်။ “အနေနီးစပ်၍ဖြစ်ရခြင်း”၊ “အားကိုးရာလို၍ဖြစ်ရခြင်း”၊ “ဖြားယောင်းမှုကြောင့် ပါသွားရခြင်း” စသည်...စသည်ဖြင့် ဆင်ခြေပေးကြစေပြီ။ မိရိုးဖလာ ဘာသာအယူဝါဒကိုဖျောက်၍ ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ဖြားယောင်းသူများနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါသုလည်းရှိရဲ့ အချစ်ကိုယုံစား၍ လူမျိုးခြားနောက်သို့ပါသုလည်းရှိရဲ့ “ဆင်းရဲတွင်းကလွတ်ချင်၍ ဝီရာဖမ်းဆွဲတာနေမှာပါ” ဟု တစ်မျိုး၊ “သူတို့ဖူးစာပဲဖြစ်မှာပါ” ဟု တစ်သွယ် လွယ်လွယ်ပေါ့ပေါ့လေး ဖြေတွေးတွေးရပေမယ့် မြင်တွေ့ရသည်မှာ ဘဝင်မကျ။ စိတ်မချမ်းသာ။

“ငါတို့ မြန်မာတိုင်းရင်းသူလေးတွေ ပါသွားရှာပြီ” ဟု တွေး၍ နှမြောမိသည်။ အနာဂတ်မြန်မာနိုင်ငံ၏ မျိုးသက်ပွားအကြောင်း စိတ်မကောင်းစွာ တွေးမိစေပြီ။

ထို့ကြောင့်ပင် အမျိုးကောင်းသမီးများသိကြစေ၊ ဖတ်ကြားစေ၊ ဆင်ခြင်နိုင်ကြစေဆိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မျိုးနွယ်ကိုစောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ဦး

အကြောင်း ဖော်ညွှန်းလိုက်သည်။

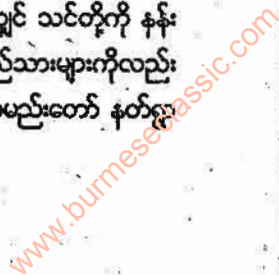
အေဒီ ၁၀၄၃ ခုနှစ်တွင် အထက်မြန်မာနိုင်ငံ၌ အနော်ရထာမင်းနှင့် မွန်သာသနာပြု “ရှင်အရဟံ” ၏ လမ်းညွှန်တရားပြုမှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာလွှမ်းမိုးနေချိန်ဖြစ်သည်။ အရည်ကြီးရဟန်းများ၏ အယူဝါဒကိုယုံကြည်ခဲ့ရာမှ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကို ပြောင်းလဲကိုးကွယ်ခဲ့သည်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်၏ အနှစ်သာရကို ကိုယ်တိုင်နာကြား သိမြင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုတစ်ချိန်တည်းမှာပင် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း “ဟံသာဝတီနေပြည်တော်” တွင် ပုဏ္ဏရိုကမင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံလျက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ပုဏ္ဏရိုကမင်းကြီး သက်တော်ကြီးရင့်၍ နတ်ရွာစံလျှင် သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့စံ တိဿမင်းသားက ထီးနန်းစိုးစံရမှာ နန်းတွင်းအစဉ်အလာဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ပုဏ္ဏားဟူးများက ကောက်ကျစ်သည်။ လူသားဘုရားဟု ပုဏ္ဏားများခေါ်သည့် မြတ်စွာဘုရားကိုးကွယ်သူများက ဟံသာဝတီနေပြည် တော်တစ်ဝန်းလုံးနီးပါးဖြစ်၍ နတ်ဘုရားကိုးကွယ်သူက လူနည်းစုဖြစ်နေသည်ကို ပုဏ္ဏားများက မကျေနပ်ကြ။ တစ်နိုင်ငံလုံး “ဗြဟ္မဏ” အယူကိုယူ၍ နတ်ဘုရားရုပ်တုကို ကိုးကွယ်မှသာ မိမိတို့လည်း အာဏာရမည်ကို တွေးမိကြသည်။ ထို့ကြောင့် အမှန်တရားကိုဖျောက်၍ အကောက်ဉာဏ်ဖြင့် တိဿမင်းသားအား လျှောက်တင်ကြသည်။

“အရှင်သား... ထီးနန်းစံလိုလျှင် ပုဏ္ဏားများကိုးကွယ်တဲ့ ကမ္ဘာနတ်ကြီးကို ကိုးကွယ်ပါမည်ဟု သစ္စာဆိုအဓိဋ္ဌာန် ပြုတော်မူမှသာလျှင် ထီးနန်းကို အလွယ်တကူရပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်တင်ကြသည်။ သန်းခေါင်ယံကာလတစ်ခု၌ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်ရှိ နတ်ဘုရားရုပ်တုရှေ့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်။

“ကျွန်ုပ်အား ထီးနန်းကို အလွယ်တကူရအောင် စောင့်မပါ။ ကျွန်ုပ် မင်းအဖြစ်သို့ရောက်လျှင် သင်တို့ကို နန်းဦးစွဲထား၍ ကိုးကွယ်မည်။ တိုင်းသူပြည်သားများကိုလည်း ကိုးကွယ်စေမည်” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာ

စံပြီးနောက် မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်နှင့် ပြဟူထာအယူဝါဒကို ကိုးကွယ်လိုက်သည်။ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး ပုဒ္ဒဆင်းတုတော်ကို ချောင်းထဲ၊ မြောင်းထဲ စွန့်ပစ်စေသည်။ ပုဒ္ဒအယူဝါဒကို ကိုးကွယ်လျှင်သတ်စေဟု အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ နေပြည်တော်တစ်ဝန်းလုံး နှုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်နှင့် နှစ်မိုင်အကွာတွင်ရှိသော "ပိုင်တရော်ရွာ" ရှိ သူကြွယ်ကြီးသမီး တလထော်(သီလဒေဝီ)အမည်ရှိ မိန်းမပျိုလေး၏ ဂုဏ်သတင်း မှတ်ဖွဲ့သည်။ ငယ်စဉ်မှစ၍ အသက် ၁၅ နှစ်တိုင် ရတနာသုံးပါးကို စေ့စေးနက်နက် ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ မည်သို့သော အခက်အခဲရှိရှိ ပုဒ္ဒဘာသာအယူဝါဒကို မစွန့်မစ်နိုင်သူဖြစ်သည်။

တိဿဘုရင်သိလျှင် တလထော်ကို ခေါ်ယူစည်းရုံးသည်။ "မိဖုရားခေါင်ကြီးအရာဖြင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုအပ်နှင်းမည်။ ပုဒ္ဒဆင်းတုတော်များကိုစွန့်၍ နတ်ဘုရားရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ပါ။ ပြဟူထာအယူဝါဒကိုယူပါ" ဟု ဥစ္စာဓနအပြင် မိဖုရားကြီးရာထူးဖြင့် ဖြားယောင်းသည်။ တလထော်က ရဲဝံ့စွာပင် "မိဖုရားအရာကို လက်မခံပါ" ဟု လျှောက်တင်သည်။ အကြောင်းရင်းကိုမေးသောအခါ "မင်းကြီးသည် မိရိုးဖလာ ပုဒ္ဒဘာသာအယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ပြီး အာဏာစည်းစိမ်အတွက် အယူမှောက်မှား၍ နတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်သည်မှာ အပါယ်လားရန်သာ ရှိတော့သည်။ ထိုသို့ အပါယ်သွားမည့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲမနေလိုသောကြောင့် မိဖုရားစည်းစိမ်ကို ငြင်းရကြောင်း သတ်လျှင်လည်း သေဝံ့ပါကြောင်း" လျှောက်တင်သည်။

ဘုရင်က အမျက်ရှ၍ ဖမ်းစေ သတ်စေ အမိန့်တော်ချသဖြင့် "တလထော်" ကို ဆင်ဖြင့်နှင်း၊ မီးဖြင့်ရှို့ စားလှဖြင့်ခုတ်ပိုင်း စသည့်နည်းမျိုးခုဖြင့် သတ်သော်လည်း တလထော်မသေပါ။ ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုလျက် ရှိခိုးအဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကြောင့် မသေကြောင်း နောက်ဆုံးတွင် တိဿဘုရင်သိသွားတော့သည်။

ဤသည်မှာ တလထော်၏ အသက်စွန့်၍ ဘာသာသာသနာအပေါ် ယုံကြည်မှုနှင့် ရတနာသုံးပါး၏ ပြန်လည်

စောင့်ရှောက်မှုပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သာသနာ့သုရဲကောင်းဖြစ်သော "တလထော်" ကြောင့် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်တစ်ဝန်းလုံး ပုဒ္ဒသာသနာ ဆက်လက်ရှင်သန်ပြန့်ပွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စည်းစိမ်ဓက်၍ အသက်မစွန့်ရဲလျှင် မိရိုးဖလာ ဘာသာအယူဝါဒများ ပျောက်ကွယ်ပျက်စီးရမှာ သေချာပါတယ်။

အမျိုးကိုချစ်သည်။ နိုင်ငံကိုချစ်သည်။ ပြည်သူပြည်သားကိုချစ်သည် ဟု ကြွေးကြော်နေပြီး "နိုင်ငံရေးအသိရှိကြ" "နိုင်ငံရေးကို စိတ်ဝင်စားကြ" ဟု လှုံ့ဆော်နေမှ အမျိုးကိုချစ်ရာရောက်သည် မဟုတ်ပါ။ "မြေမျို၍ လူမျိုးမပြတ်၊ လူမျိုမှ လူမျိုးပြတ်မည်" ဆိုသော အသိရှိရန်၊ "ကိုယ်လူမျိုးနွယ်ကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်ပါ။" ဘာသာခြား၊ လူမျိုးခြားနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို ကာကွယ်တားဆီးပါ" ဟု သတိပေးနှိုးဆော်ခြင်း၊ လက်ခံလိုက်နာခြင်းသည်လည်း အမျိုးကိုချစ်ရာ ရောက်ပါသည်။

အနာဂတ်တွင် မျိုးဆက်ဖယားဆွဲပြုရလျှင် ကိုယ့်တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုအချင်းချင်းမှ ပေါက်ဖွားလာသူသာ ဖြစ်သင့်သည်။ သို့မှသာ ခိုင်မာသော မျိုးချစ်စိတ်၊ နိုင်ငံချစ်စိတ်များ အတူတကွ ထားရှိနိုင်မည်။ "အမျိုးပျောက်မှာ စိုးကြောက်လှပါသည်။ ကြာလျှင် နှစ်မွန်းမည်" ဆိုသော တေးစာသားလိုပင် ကြာလျှင် ခွေးရောပုဂံတင်နှင့် မြန်မာတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုများ၊ ဓလေ့စရိုက်များ၊ ဘာသာအယူဝါဒများ မှေးမှိန်၍ တန်ဖိုးထားမှုများ လျော့ပါးလာမှာ စိုးရသည်။

"ကမ္ဘာကြီးသည် ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်နေပြီ" ဆိုသော စကားအစ်လုံးကို လက်ကိုင်ထား၍ "အများက မိုးခါးရေသောက်နေပြီ ကိုယ်လည်းသောက်မှဖြစ်မယ်" ဟု မတွေးစေချင်ပါ။ မည်သူတွေ မိုးခါးရေသောက်ကြပါစေ မြန်မာတိုင်းရင်းသား၊ တိုင်းရင်းသူ မျိုးဆက်သစ် (အမျိုးကောင်းသားသမီးများ) အမျိုးကို ချစ်ပါ။ မိုးခါးရေသောက်လိုခြင်းကို တင်းခံပြီး အသိတရားရှေ့ဆောင်၍ ဘာသာသာသနာကို တန်ဖိုးထားကာကွယ်ထိန်းသိမ်းပါဟု အထပ်ထပ်တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

မိုးပန်းမွန်(ရာမည)

ကောင်းကျိုးဝေဆာ ဧဟိမိတ္တံဂါထာ

ဂမ္ဘီရသရာလှမျိုး(B.Sc)

မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာ၊ လောကီပညာ လေ့လာ လိုက်စားသောအခါ ဓာတ်ဆင်စာတ်ရိုက်ယတြာကိုလည်း အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုအနေဖြင့် လေ့လာရပါသည်။ တစ်ဖန် ဂါထာမန္တန်ကျင့်စဉ်အနေဖြင့်လည်း ပုတီးစိပ်နည်း၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နည်း၊ ဂါထာရွတ်ဆိုနည်းတို့ကို လေ့လာရပါသည်။ စာရေး သူအနေဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် သမ္မုဒ္ဓေဂါထာ ရွတ် ဖတ်နည်းကို လေ့လာရပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးမှ နှစ်သက်ရာတစ်ပါး ရွေးချယ်ပုတီးစိပ်သည်။ ဆန်းကျမ်းပညာ ရှင် ဆရာကြီးရန်ကြီးအောင်မှ “လောကဝိဒူ” ဘုရားဂုဏ်တော် နေ့စဉ် ပုတီးစိပ်ခိုင်းသည်။ “နေမကောင်းလည်း မပျက်စေနဲ့၊ ဆီလွှားလည်းမပျက်စေနဲ့” ဟု မှာကြားသည်။ လောကီရေးရာ နှင့်ပတ်သက်၍ အထူးအောင်မြင်သည်။ ရွှေဘုံသာလမ်းတွင် ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေ ပောခန်းလာဖွင့်ကြသည်။ တာ ရှည် ရေရှည်ခံတာမရှိကြပေ။ လေးငါးနှစ်ဖွင့်ပြီး ဆိုင်ပိတ်လိုက် ရသည်။ ဆိုင်ခန်းကားခတွေ့ ဈေးကြီးတာလည်းပါသည်။ ပြဿ နာဖြစ်လို့ ပိတ်လိုက်ရတာလည်းရှိသည်။ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ကျော် ရပ်တည်နေသောဆရာကြီးမှာ ဆန်းကျမ်းလက္ခဏာ ပညာရှင် ဆရာကြီးရန်ကြီးအောင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်း နှင့် အခြေချနေနိုင်သည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာလည်းရှိသည်။ ဗေဒင်ဆရာဆိုသည်မှာ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းရမည်ဟု သွန် သင်ဆုံးမသည်။ ဘိုးတော်လုပ်၍မရပေ။ ဆန်းကျမ်းပညာနှင့် စတ်သက်၍ ကျမ်းစာအုပ်များလေ့လာရန် ဆရာကြီးမှ လမ်း ညွှန်ပေးပါသည်။ ထိုစာအုပ်များထဲတွင် ပခုက္ကူဆရာသိန်း၏ ဆန်ပညာစာအုပ်၊ လေယုသိဒ္ဓိဆရာကြီးဦးစိုးမင်း၏ ဆန်းကျမ်း စာအုပ်များ ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လောကီပညာ လေ့လာလိုက်စားရင်း ဖြင့်စရာဖြစ်သော စာအုပ်များကို ဖတ်မှတ်လေ့လာရပါသည်။ ထေ့လာထားသောပညာများကို ခုနစ်နေ့သာသမီးများအတွက်

ပြန်လည်ဟော ပြောပေးရသည်။ ဗေဒင်ပညာတွင် မဟာဘုတ်၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ သုံးစာန်ပျော်နိမ်၊ ဆန်း ကျမ်း နက္ခတ်၊ ဂဏန်းဗေဒင် စသည်ဖြင့် ပညာရပ်အမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ ထိုပညာရပ်များထဲမှ ဆန်းကျမ်းပညာသည် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်များ ရှိသည်။ ဆရာကြီးမင်သိန်သည်လည်း ဆန်းကျမ်းပညာကျွမ်းကျင်သည်။ အစားအသောက် လွတ်လပ်စွာစားသုံးခွင့်ပြုသော ဆရာကြီး သည်ပင် ဆန်းကျမ်းပညာသင်ယူပါက အမဲသားမစားရန် သစ္စာဆိုခိုင်းပါသည်။

ဆန်းကျမ်းပညာရှင်သည် အရက်၊ အမဲသား၊ အထူး ရှောင်ရသည်။ သုရာမေရာယက်နှင့် ပရဒါယက် (ကာမေသု ဝိစ္စာစာရက်) ရှောင်ခိုင်းသည်။ အရက်သေစာသောက်စားခြင်း နှင့် သူတစ်ပါးသားမယားကိစ္စ အထူးပင်ရှောင်ရသည်။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာသီလအရ (ငါးပါးသီလ)နေ့စဉ်စောင့်ထိန်းနိုင်တာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ လမ်းဘေးမှာ၊ ဘုရားစောင်းတန်းမှာ မဟောရ။ အခမဲ့မဟောရ။ ဝါဝင်ဝါထွက် ဆရာသမားကို ကန်တော့ရမည်။ ယတြာကြေးမတောင်းရ စသည့် စည်းကမ်း ချက်များ ချမှတ်ထားသည်။ ဆန်းပညာရှင်သည် စည်းကမ်း တစ်ခုခု ဖောက်ပျက်ပါက ဆန်းပျက်တတ်သည်။ ဘဝပျက် သွားသူတွေ မြင်ဖူးပါသည်။ လေယုသိဒ္ဓိဆရာဦးစိုးမင်း သာဝတ္ထိ ဆန်၊ မဟာဘုတ်ဦးကာကျမ်းကြီးတွင် ဂါထာရွတ်ဖတ်နည်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ထိုဂါထာကို ဝေပုလ္လရာမဆရာ တော်ကြီး၏ ဂါထာမန္တန်ကျမ်း၊ သတ္တမပြောက ကျော်အောင် စံထားဆရာတော်၏ ဂါထာမန္တန်ကျမ်းတွင်လည်း ဖော်ပြပေး ထားသည်။ ဂါထာခေါင်းစဉ်အမည်ကွဲတာ ရှိသော်လည်း ပါဠိ ဘာသာတူပါသည်။ ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီး ဂါထာဟု ရေးတာလည်းရှိသည်။

ဆရာကြီးဦးစိုးမင်းသည် ဆန်းကျမ်းပညာဆန်းပူကို ရွှေရင်မျှော်ဆရာတော်ကြီးထံမှ သင်ကြားမှတ်ယူခဲ့ရသည်ဟု

သိရပါသည်။ တစ်ဖန်ရွှေရင်မျှော် ဆရာတော်ကြီးထံမှ သင်ကြားမှတ်ယူခဲ့သော ဂါထာများနှင့် ကျင့်စဉ်လည်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။

(၁) အမှုထမ်းအရာထမ်းများသည် ရာထူးတက်၍ နာမည်ကျော်စောလိုလျှင် သမ္မုဒ္ဓေဂါထာကို ကျင့်ပါ။

(၂) လူအများစုနှစ်သက်၍ လာဘ်လာဘပေါများလိုလျှင် ဖော်မိတ္တံဂါထာကို ကျင့်ပါ။

(၃) ရှေးရောင်းကောင်း၍ စီးပွားဖြစ်လိုလျှင် ဒီဝါတပတိဂါထာကို ကျင့်ပါ။

(၄) ကျန်းမာရေး ခဏခဏချို့တဲ့၍ နာတာရှည်ရောဂါကို ပျောက်လိုလျှင် သိကြားမင်းဂါထာကိုကျင့်ပါ။

ခုနစ်နေ့သားသမီး အများစုသည် လာဘ်လာဘကို အလိုရှိကြကုန်၏။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းရှိဖို့လည်းလိုသည်။ ဗေဒင်ဆရာထံသို့ ဗေဒင်မေးမည့်သူများ လာရောက်မှ လာဘ်ငွေရမည်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ဖော်မိတ္တံဂါထာ ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သည်။ စာရေးသူလည်း လက်တွေ့ရွတ်ဆိုသည်။ ထူးခြားပါသည်။

ဖော်မိတ္တံဂါထာတော်

ဖော်မိတ္တံပုညံ၊ ယထာရာစိ ကတံဖထံ၊ ဖော်နန္ဒာ ပိယာပုတ္တာ၊ ပိယာသီရိ ပိယာပိယာ၊ ဩောင်း သုဝဏ္ဏဟရ ဇွေဖလံ၊ ဩောင်း-ကာ၊ သမနသီမာမတ္တာယ၊ သဟဿ ပရိဝါရာယ ပိသာခါယ ဗောဓိသတ္တာယ သဗ္ဗနာဂရေ သဗ္ဗဂါပေ သဗ္ဗဂေဟေ သဗ္ဗဇနာန သဗ္ဗလာဘ မိတ္တံ ဘဝန္တု မမသန္တိဟေ ဖော်ဖော်။

ဖော် - အောဟိ ဟုဆိုပါ။ အချို့ အေးဟု ဆိုသည်။ ဇွေးဟုမဆိုရ။ ဇွေ = နှစ်ပါးဖြစ်သည်။ ဩောင်းမှာ ဉုံ၊ သူရီ၊ အံ့ စသည်တို့နှင့်တူသည်။ ဩောင်း-ရပါစေ၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။ အောင်မြင်ပါစေသတည်းဟု အနက်ရသည်။ မန္တန် အစတွင်ထည့်ဆိုသော စကားလုံးဖြစ်သည်။

ဖော်မိတ္တံ ဂါထာထော်ကို ဘုရားရှေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ နေ့စဉ် နံနက်တစ် ကြိမ်/ညတစ်ကြိမ် သက်စေ့ရွတ်ပါ။ ရက်ပေါင်း သက်စေ့ပြည့်လျှင် တစ်ကြိမ်အောင်၏။ တစ်ကြိမ်အောင်လျှင် ကျန်းမာရွှင်လန်းစေသည်။ နှစ်ကြိမ်အောင်လျှင်

မျက်နှာပွင့်လန်းစေသည်။ သုံးကြိမ်အောင်လျှင် သတင်းအတိုက်အခိုက် ရန်အပေါင်းကို အောင်စေသည်။ လေးကြိမ်အောင်လျှင် လာဘ်လာဘရွှင်လန်း၍ ရောင်းဝယ်ကောင်းစေသည်။ ငါးကြိမ်အောင်လျှင် စီးပွားဖြစ်ထွန်းစေသည်။ ခြောက်ကြိမ်အောင်လျှင် လူချစ်လူခင် မိတ်ပေါစေသည်။ ခုနစ်ကြိမ်အောင်လျှင် မင်းစိုးရာဇာ ချစ်ခင်မစေသည်။

ရှစ်ကြိမ်အောင်လျှင် ရောဂါကြီး အနာကြီးကင်းစေသည်။ ကိုးကြိမ်အောင်လျှင် အကြားအမြင်ရ၍ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးစေသည်။

ရွှေရင်မျှော် ဆရာတော်ကြီးက တိကျစွာညွှန်ကြားခဲ့၏။ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါကုန်။

ဝေပုလ္လရာမ ဆရာတော်ကြီးမှ ဤဖော်မိတ္တံဂါထာတော်ကြီးသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာသုခအပြောပြောတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ရိုသေစွာ အားကိုးယုံကြည်စွာ ရွတ်ပွားသရဋ္ဌာယ်အပ်၏။ ရှေးရှေးအခါက (ကာလီဒါသ) ဆရာကြီးများသည် ရတနာဒီပံ ဖယောင်းတိုင်မီးကို ထွန်းညှိဆုတောင်း၍ ဤဖော်မိတ္တံဂါထာပျံကို ရတနာဒီပံ၏ မီးညွှန်ကို စိုက်ကြည့်၍ ရွတ်ပွားခြင်းကြောင့် ရတနာရွှေဇွေများ လာဘ်လာဘများ ရာထူးစည်းစိမ်များစွာ ခံစားရဖူးလေပြီ။ လိုအင်ဆန္ဒမှန်သမျှ ပြည့်ဝစေနိုင်ပါ၏။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဖော်မိတ္တံဂါထာပျံကို ၁၅ ရက်တိတိ ရွတ်ပွား၍ (အနက်)အဓိပ္ပာယ် ဆုတောင်းကို ငါးခါဆိုခဲ့သော် စည်းစိမ်စွာ လျင်မြန်စွာတိုးတက်နိုင်၏။ စသည်ဖြင့်ရေးထားပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ရွှေရင်မျှော် ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ဆိုပါသည်။ တစ်ပတ်ဆယ်ရက်ပြည့်သည်နှင့် စတင်ထူးခြားလာပါသည်။ ရွှေ၊ နီလာ၊ ပုလဲ၊ ပယင်း၊ ရတနာဝင်လာပါသည်။ ဂါထာအနက် အလိုရှိပါက စာရေးသူထံ ဆက်သွယ်ယူနိုင်ပါသည်။ ဘန္တုဝေပုလ္လ၏ ရတနတ္ထယ မဟာသိန္နိ ဂါထာ မန္တန်ကျမ်းတွင်လည်း ပါသည်။ ဖော်-လာပါ-ရောက်လာပါစေဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် သက်စေ့ စတင်ရွတ်ဆိုကြည့်ပါက သက်စေ့ရက်ပြည့်လျှင် ကောင်းကျိုးများရရှိလာမှာ သေချာပါသည်။

ဂန္ထီရသရာဇာဗျိုး(B.Sc)

အစည်းအဝေး

မြဟန်သိန်း(လုပ်သားကောလိပ်)

တစ်ခါတုန်းက အကြောင်းကလေး
တစ်ခုကို ဖောက်သည်ချလိုပါတယ်။

“မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်
ဟာ ညနေစောင်းအချိန်မှာ ပြီးတွင်း
အလည်အပတ် ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။
ဆင်းရဲလတ်မှာ ဓမ္မတေး သီဆိုတီးမှုတ်
နေကြတဲ့ လူတစ်သိုက်ကို တွေ့မြင်
တိုက်ရတဲ့အခါမှာ သူငယ်ချင်းတစ်
ယောက်က...

“ကိုင်း... သူငယ်ချင်းတို့နှစ်
ယောက် ကံကောင်းတာပဲ။ ဓမ္မတေး
ဆိုနေတာကို ဝင်နားထောင်ကြရအောင်”

ဆိုပြီး အဖော်ညီလိုက်တယ်။
ကျွန်တို့သူငယ်ချင်းက...

“ဟာကွာ... မင်းကလည်း ငါက

မင်းကို ခပ်ချောချော ကောင်းမလေးတစ်
ယောက်အိမ် ခေါ်သွားမယ်လို့ စိတ်ကူး
နေတာ”

ဆိုပြီး ငြင်းပယ်လိုက်တယ်။

“မင်းစိတ်ကူးက အကုသိုလ်
အလုပ်ကြီးပါကွာ။ မကောင်းပါဘူး။ ဒီမှာ
ဓမ္မတေးဆိုနေတာကို ဝင်နားထောင်နေ
လိုက်ရင် ငွေမကုန်ဘဲနဲ့ ကုသိုလ်ကို
သက်သောင့်သက်သာခံရမှာ။ မင်းပြော
တဲ့ဆီ ငါမလိုက်ချင်ပါဘူး။ စိတ်ကူး
မလွဲစမ်းပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရာ။ ဒီမှာပဲ
ဓမ္မတေးဝင်နားထောင်လိုက်ကြရအောင်”

“ငါတော့ အိမ်က စထွက်လာ
ကတည်းက မိန်းမချောလေးဆီ သွား
မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာမောင်။ ငါ့စိတ်

ကူးကို ဘယ်နှည်းနဲ့မှ အပျက်မခံနိုင်
ဘူး။ မင်းမလိုက်ချင် နေခဲ့ပေတော့။
ဟိုမှာ အဆိုအကတွေကို စပယ်ရှယ်
ကြည့်ဖို့ ကြိုပြောထားပြီးပြီ။ ဒီတစ်ည
တော့ မိန်းမချောလေးတွေရှိ အညှာရာ
ကြားမှာ ဝိမ်ယူလိုက်ဦးမယ်။ မနက်ဖြန်
ကျမှ ဓမ္မတေးများထောင်ဖို့ စဉ်းစား
တော့မယ်”

“မဟုတ်သေးပါဘူး သူငယ်ချင်း
ရာ။ စဉ်းစားပါဦး။ ကုသိုလ်ရမယ့်ဟာကို
အချိန်နာရီတွေ ရွေးမနေပါနဲ့။ အဲဒီမှာ
ပျော်တာက တစ်ခဏပဲ။ စိတ်ချမ်းသာ
ရမှာ။ ခုဟာက မှောင်ဘဝ ဆက်တိုင်း
ဆက်တိုင်း စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်ရမှာ။
စိတ်ကူးမလွဲချင်စမ်းပါနဲ့။ မင်းလဲအစဉ်

တွေကို ရဲရဲကြီးဖျက်လိုက်စမ်းပါ။ တို့နဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ရတဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်ကို လက်လွှတ်မခံသင့်ပါဘူး။ လာပါ မွေတေးဆင်နားထောင်လိုက်ကြရအောင်”

“သူငယ်ချင်းရာ... ငါ့အကြောင်းကို မင်းလည်း အသိသားနဲ့ လုပ်မယ် ဆိုရင် လုပ်လိုက်ရမူ ကျေနပ်တဲ့ကောင်း အစီအစဉ်ကိုတော့ ငါမဖျက်နိုင်ဘူး”

“မင်း သဘောအတိုင်းပါပဲ။ ငါကတော့ သူငယ်ချင်းကောင်းပီပီ မင်းကို ကုသိုလ်တွေ ရစေချင်လွန်းလို့ပါ”

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တိုင်ပင် ညှိနှိုင်းလို့ မရကြဘူး။ ခေါင်းမာတဲ့ သူငယ်ချင်းက သူ့လမ်းသူ့ဆက်လျှောက် သွားတယ်။ ကုသိုလ်လိုချင်တဲ့ လိမ္မာတဲ့ သူငယ်ချင်းကတော့ မွေတေးနားထောင်ဖို့ ထစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ လိမ္မာတဲ့သူငယ်ချင်းက ပြောမရဆိုမရ ခေါင်းမာတဲ့သူငယ်ချင်းအပေါ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ မွေတေးကို သွားရောက်နားထောင်နေလိုက်ပါတော့တယ်။

မိန်းမချော ပြည့်တန်ဆာမ အိမ်ရောက်သွားတဲ့ သူငယ်ချင်းဟာ အဖော်နဲ့ခွဲပြီး တစ်ယောက်တည်း မွေတေးနားထောင်ဖို့ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းကို အမှတ်ရရင်း သူ့လက်ရှိကြုံနေရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး သတိသံဝေဂစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။

ငါဟာ လှပချောမောတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမလေးရဲ့အသံကို နားထောင်၊ လှပတဲ့ဂူပါရုံကို ငေးမော၊ မြူဆွယ်တဲ့ ဟန်အမူအရာတွေကို သဘောကျ၊ ကိလေသာအာရုံတွေကို တမင်တိုးပွားအောင်လုပ်နေတာ။ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့

သူငယ်ချင်းကတော့ မွေတေးသံစဉ်ကြား အာရုံတွေတည်ငြိမ်ကာ ကုသိုလ်တွေက တစ်ပွဲကြီးရနေမှာ။ ခု ငါခံစားနေရတဲ့ ကာမဂုဏ်အရသာဟာ တဒက်ပဲ။ ဖိုးလင်းရင် ဘာမှကျန်ရစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အစဉ်းစားဉာဏ် နဲ့ ထင်ရာစိုင်းနေတဲ့ လူခိုက်တွေ ကျက်စားရာဒေသပဲ။ ငါ့မှာတော့ ကုသိုလ်နဲ့လွှဲပြီး အကုသိုလ်တွေသာ တိုးပွားနေပါလား။ ငါ့သူငယ်ချင်းနဲ့အတူ မွေတေးနားထောင်ဖို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ရင် ကောင်းမှာ။ ငါ့မှာသွားတယ်။ သူငယ်ချင်းကောင်းရဲ့ စေတနာကို မလေးစားမိဘူး။ ဒီမှာ တွေ့နေရတဲ့ အချောအလှတွေဟာ ငါ့ကို စေတနာဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ ချစ်ခင်လို့ ပြုစုနေကြတာ။ အလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်နေကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ငွေကြေးရလို့ သူတို့ရဲ့ ဝမ်းရေးအတွက် ပြုစုနေကြတာ။ သူတို့ချစ်တဲ့ထဲမှာ ငါ့ကို တဏှာရှုကြီးလို့တောင် ထင်ချင်ထင်နေကြမှာ။ ဒီတစ်ချိန်တော့ ငါ့မှာသွားပြီ”

ဆိုကာ စဉ်းစားတွေးတောနေတယ်။

နောက် ကာမဂုဏ်အာရုံတွေအပေါ် နှစ်ခြိုက်ပျော်မွေ့ လုံးဝမရှိတော့ဘူး။ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ မွေတေးနားဆင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာကိုပဲ မြင်ယောင်နေတယ်။

ဒါပေမယ့် မွေတေးကို နားထောင်မယ်ဆိုပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းဟာ သူထင်သလို မဟုတ်ဘူး။ မွေတေးကို နားထောင်နေရပေမယ့် သူ့စိတ်အာရုံတွေဟာ တည်ငြိမ်မှုမရှိဘဲ သူ့စိတ်အာရုံဟာ မိန်းမချောပြည့်တန်ဆာမအိမ်

သွားတဲ့ သူငယ်ချင်းနောက် လိုက်ပါသွားတယ်။

“တအိအိနဲ့ ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ မွေတေးတွေ နားထောင်နေမယ့်အစား သူငယ်ချင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားပြီး ကောင်မလေးတွေအနားမှာနေရရင် ကောင်းမှာ။ မိန်းမချောလေးတွေရဲ့ ချွဲချွဲပျစ်ပျစ်အသံလေးတွေ နားထောင်း ဆတ်ကော့လတ်ကော့ အမူအရာနဲ့ တင်လှုပ်၊ ရင်လှုပ်၊ ဗိုက်လှုပ်အကတွေ ကြည့်နေရရင် သိပ်ကောင်းမှာ။ ခုဆို ငါ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်တော့ သေရည်လေးတံမြဲမြဲနဲ့ ဝိမ်ကျနေလောက်ပြီ။ ငါလိုက်မသွားမိတာ နာတာပဲ။ လောကမှာ လူဖြစ်လာရိုက် ပျော်စရာတွေရင် ခံစားသင့်တာပဲ”

ဆိုကာ တနံနံတွေးပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေရတယ်။

နှစ်ကာလတွေ ကြာညောင်းပြီး တဲ့နောက်...

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်လုံး ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားကြတယ်။ မရဏရှင်သေမင်းက မွေတေးနားထောင်သူကို ငရဲပြည်ဆွဲချပြီး မိန်းမချော ပြည့်တန်ဆာမအိမ်သွားခဲ့သူကို နတ်ပြည်တင်ပို့ပေးလိုက်တယ်။

ဘုရားသံခင်ဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ နေပုံတိုင်ပုံ အပြင်ပန်းကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘဲ အတွင်းစိတ်မနော့ အတွင်းသဘောကိုသာကြည့်ပြီး စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မြဟန်သိန်း (လှပသားကေလိပ်)

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ဓိရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်စာန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအပိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ။
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၉၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ တဆထလ(၂၇၄၆)

အောင်ဝိဇ္ဇာမိုရီဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခင်ပြီးသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ယန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အကြောများ ရုန်းကန်မှုနည်း၊ ရာနှုန်းပြည့် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ဝိဇ္ဇာမိုရီမှ ကုသရင်း ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောအားဖြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုပုသီးထွက်၊ ဝမ်းသွားအားမရ သွေးပါ၊ စအိုပုသီးရမ်းနာကျင်ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းအမှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာခြင်း၊ အရိအခွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အမြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိပ်ငုပ်၊ ယားယံ/ဖုပိန်ထခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကုသမ်းပျော့ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိသည်။

- ဆေးခန်း - အမှတ်(၃၁၄) ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ KBZ ဘဏ်ဇာ၊ (၀၁-၃၈၇၀၉၇) (၀၉-၃၃၉၂၁၁၃၅)
- ပင်ရင်းမြန်ချီရေး - အမှတ်(၈၆)၊ (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၁၆၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၃၇၃)
- ပင်ပပြန်ချီရေး - ကိုဝင်းပြင်+မောဘီ(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ လူထုဗေဏာ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ(သန်လျင် မြို့ပုလဲဈေးအနီး)၊ အောင်စတုဂံ(၂၇x၈၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၈)၊ (၈၂x၈၃ လမ်းထိပ်)၊ မထူး-မစူး(၂၀x၂၂) မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်(၂၆)၊ (၈၈x၈၉)၊ ငန့်လ(ဈေးချို)၊ အာရောဂျီ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရောဂျီ န(၄)၊ နေပြည်တော်မြို့ပုလဲ၊ ပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုတူး(မကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

AKIRA SUWA

ဝမ်းဝမ်းနိုးနိုး
ပို့ပို့နှင့်သရဏာ

ဝိဇ္ဇာမြင့်နှင့် လရကရုံ

■ မောင်မောင်မြင့်အေး

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက လွန်စွာထူးဆန်းသော ဝိဇ္ဇာမြင့်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ဆုံခဲ့ဖူး၏။

တစ်နေ့သ၌ ဝိဇ္ဇာမြင့်၏အိမ်ရှိရာ ဝိတိုရိယဘုရင်မရိပ်သာလမ်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ဝိတိုရိယဘုရင်မ ရိပ်သာလမ်းရှိ အိမ်မည်းကြီး၏ခြံဝတွင် စောင့်နေသော ခြံစောင့်ဂေါ်ရခါးကြီးမှာ ကျွန်ုပ်ကို ကောင်းစွာမှတ်မိနေပြီဖြစ်၍ ၎င်း၏ဖြူစင်သော သွားများကို နှုတ်ခမ်းမွှေးများဖုံးနေသည့် ပါးစပ်မှ ဖြူပြပြီး ဆရာကြီးရှိတယ်ဟု မြန်မာစကားကို ပီပီကြီးပြောကာ ကျွန်ုပ်ကို တံခါးဖွင့်ပေးသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ကြီးရှိရာသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ပင်လေးများ တန်းစီပိုက်ထားသော မြေပြင်လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့၏။ အိမ်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင် ဝိဇ္ဇာမြင့်၏ ဗာစီဒီး အနက်ရောင်ကာကြီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို တွန်းဖွင့်ဝင်လိုက်ရာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ညှပ်ခန်းကြီး၏အလယ်ရှိ ဆိုဖာကြီးအနီးတွင် ဝပ်၍နေသော အယ်လ်ဇေးရဇင်းခွေးကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ အနီးသို့ အိပ်ပျက်အိပ်ပျက်နှင့်ထလာပြီး ကျွန်ုပ်ကို လှည့်ပတ်နေပြီး အနံ့ခံနေ၏။ လာနေကျလူဖြစ်ခြင်းကို ၎င်းက အနံ့သိပြီး ဖြစ်သည့်အတွက် သူဝပ်နေရာသို့ ပြန်ပြီးဝပ်နေလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤအိမ်ကြီးသို့ လာနေကျဖြစ်၍ ဣန္ဒြေမပျက်ဘဲ ကြီးမားသော ကျွန်းလှေကားကြီးပေါ်သို့တက်ခဲ့၏။ လှေကားကြီး၏တည့်တည့်တွင် ပွင့်နေသော ရတနာသေတ္တာကြီးထဲ ရွှေဒင်္ဂါးများ၊ ငွေဒင်္ဂါးများနှင့် စိန်ရွှေရတနာများ ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသော ပန်းချီကားကြီးကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်းလှေကားကြီးမှတက်လာခဲ့ရာ အပေါ်ထပ်အခန်းကျယ်ကြီးသို့ ရောက်၏။ ထိုအခန်းကျယ်ကြီးအတွင်း၌ -

လွန်စွာကြီးမားကျယ်ဝန်းသော ဘုရားကျောင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့ရ၏။ ဘုရားကျောင်းဆောင်၏ နောက်ခံမှာ မိဂဒါ

ဝုန်တောအုပ်ကြီး၌ သမင်များ ရေသောက်ဆင်းနေပုံ၊ ဒေါင်းများ ကနေပုံကို ဖော်ထား၏။ ၎င်း၏ရှေ့တွင် ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို ထုလုပ်ထားပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ပုံတော်မှာ ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောဟန် ထုထားပြီး ဆင်းတုတော်တစ်ဆူလုံးမှာ ရွှေရောင်ဖြင့် ဝင်းအိမ်နေ၏။

ဘုရားကျောင်းဆောင်၏ ရှေ့မှ ယွန်းအုပ်ကြီးများနှင့် ကန်တော့ပွဲကြီးများကို တွေ့ရ၏။ ကန်တော့ပွဲတွင် ဘုရားပွဲ၊ တရားပွဲ၊ သံဃာပွဲဟု စာများရေးထိုးထား၏။

ထို ဘုရားကျောင်းဆောင်ကြီး လက်ယာဘက်တွင် ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဆွမ်းခံထွက်ဟန် ကြေးသွန်းရုပ်တုကြီးတစ်ခုရှိပြီး လက်ဝဲဘက်တွင် အဘဘိုးမင်းခေါင်၊ အဘဘိုးဘိုးအောင် ရုပ်တုကြီးများမှာ လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

ဆွမ်းအုပ်ကြီးများထဲတွင် အငွေ့တထောင်းထောင်း ထပြီး ပျားရည်၊ ထောပတ်နံ့တို့ သင်းထုံနေသော ယာဂုဆွမ်းများလည်း တွေ့ရ၏။ ဘုရားပန်းအိုးများတွင် သစ္စာပန်းများမှာ စွင့်စွင့်ဝင့်ဝင့်နှင့် စပယ်ပန်းတို့ ရနံ့သည်လည်း သင်းထုံနေ၏။

ထို့ပြင် လွန်စွာကြီးသော စည်ကြီးတစ်လုံးလည်းရှိပြီး ထိုစည်မျက်နှာပေါ်တွင် အောင်စည်တော်ဟု ခေါ်ဆိုဖြင့် ရေးထား၏။ ထိုစည်ကြီးနားမှ မောင်းကြီးတွင်လည်း အောင်မောင်းတော်ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုစည်နှင့် မောင်းကြီးချိတ်ဆွဲရာ တန်းပေါ်တွင် လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေဟူသော စာတန်းကို ဆေးအဖြူဖြင့် ရေးထား၏။

ဆရာကြီးဝိဇ္ဇာမြင့်သည် ဘုရားပုံတော်ကြီးရှေ့ ကော်ဗောဓိပင်တွင် ဘုရားကျောင်းဆောင်ဘက်လှည့်ပြီး တင်ပျဉ်ခွေကာ တရားရှုမှတ်နေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ ငြိမ်စွာ

ဘုရားနှင့် သိဒ္ဓိရှင်များ၏ ကန်တော့လိုက်၏။ ထိုနောက် ဆိတ်ငြိမ်စွာနှင့်ထိုင်ပြီး ခန်းမကျယ်ကြီးကို မျက်စိကစားပြီး ကြည့်လိုက်မိ၏။

အဘဘိုးမင်းခေါင်ရုပ်တုကြီး၏ အောက်ဘက်တွင် ကလေးကစားစရာ မော်တော်ကားတစ်စီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုမော်တော်ကားလေးမှာ နိုင်ငံခြားမှလာသော မော်တော်ကားလေးဖြစ်၏။ မော်တော်ကားတစ်စီးနှင့်မခြား ဖခွည်း အစုံပါဝင်၏။ ထိုကားလေးမှာ မြင်လိုက်သည်နှင့် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုကားလေးကို ကြည့်နေမိ၏။

အတန်ကြာသောအခါ -

“ကိုမောင်မောင်က ဒီမော်တော်ကားလေးကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်နဲ့ တူတယ်”

ဆိုသော ဝိဇ္ဇာမြင့်၏အသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

၎င်း၏အသံသည် တိုးသည်ဟုလည်းမဆိုသာ၊ ကျယ်သည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ နှုတ်ခမ်းဖျားမှလာသော အသံမဟုတ်ဘဲ ရင်ခေါင်းအတွင်းမှလာသောအသံဟု ပြောရမည်ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာမြင့်သည် ၎င်းထိုင်နေသောကိုယ်လုံးကို ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ပြီး ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် ကြည့်နေ၏။

“ကိုမောင်မောင် ရောက်ေးတာတောင်ကြာသွားပြီပဲ။ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားစဝင်ကတည်းက ခင်ဗျားနောက်ကပါလာတာ ခင်ဗျားနဲ့ရန်ကြီးအောင် ပတ်ချာလည်နေတုန်း ကျွန်တော် အပေါ်တက်လာခဲ့တာ။ အလုပ်ကမပြတ်တာနဲ့ ခင်ဗျားကို စကားမပြောဖြစ်တာ” ဟုပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က

“မဟုတ်သေးပါဘူး ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် ဒီအိမ်ထဲဝင်လာတာ ဘယ်သူမှပါမလာပါဘူး” ဟုပြောလိုက်ရာ ဝိဇ္ဇာမြင့်က -

“ထားလိုက်ပါတော့လေ။ ဒါတွေ နောက်မှပြောတာပေါ့။ ကော်ဖီသောက်ရင်း စကားပြောရအောင်” ဟုပြောရင်း အနားတွင်ရှိသော ဆင်စွယ်တွင်တပ်ထားသည့် မောင်းကို သုံးချက်ခေါက်လိုက်ရာ ဘေးအခန်းထဲမှ လူငယ်တစ်ဦး ထွက်လာ၏။ ဝိဇ္ဇာမြင့်က ဘာဘဲ ကိုမောင်မောင် ကော်ဖီသောက်မယ်ဟုပြောပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။

ဝိဇ္ဇာမြင့်သည် အိမ်မှာနေသော်လည်း စပျီဂျပ်အဖြူ လက်တိုနှင့် ဘောင်းဘီအဖြူအရည်ကိုဝတ်ထားရာ လွန်စွာ မှ ၎င်း၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အချိုးကျပြီး ကြည့်ကောင်းလှ၏။

ဝိဇ္ဇာမြင့်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ကြီး၏လှေကားမှ ဆင်းလာပြီး ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ ထမင်းစားခန်းကြီးမှာ ကျယ်ဝန်းလှပြီး မှန်ပြတင်းပေါက်ကျယ်ကြီးများတွင် လိုက်ကာတူကြီးများ တပ်ဆင်ထား၏။ ဘဲဥပုံစားပွဲရည်ကြီးတွင် ကနုတ်ပန်းများနှင့် ကုလားထိုင်များချထား၏။ ထိပ်ဆုံးနေရာနှင့် ဘေးနေရာတွင် ကော်ဖီခွက် (၂) ခွက်ကို မှောက်ထားပြီး ရေခဲခဲကရား၊ ကော်ဖီနပ်ကရား၊ နီကရား၊ သကြားခွက်တို့မှာ ရွှေရောင်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကြွေခွက်များဖြစ်နေ၏။

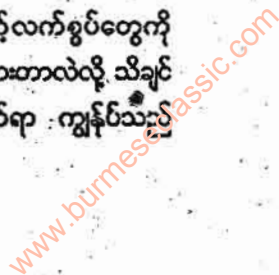
ဝိဇ္ဇာမြင့်သည် ထိပ်ဆုံးစားပွဲတွင်ထိုင်ပြီး -

“ကိုမောင်မောင် ထိုင်လေဗျာ” ဟု ပြောလိုက်ပြီး သူကလည်း ထိုင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ယဉ်ကျေးမှုအရ ၎င်းထိုင်ပြီးမှ ကုလားထိုင်ကိုဆွဲပြီး ထိုင်လိုက်တော့၏။

ဝိဇ္ဇာမြင့် ထိုင်လိုက်သည်နှင့် အနားတွင်ရှိနေသော စားပွဲထိုးကလေးက ကော်ဖီခွက်များအတွင်း ကော်ဖီရည်များ ထည့်ခြင်း၊ လက်သုတ်ပဝါကို ပေါင်ပေါ်တင်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို အနောက်နိုင်ငံရှိ ဟိုတယ်ကြီးများ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်း ကျွမ်းကျင်စွာ ပြုလုပ်ပေး၏။

ဝိဇ္ဇာမြင့်လည်း ပေါင်မုန့်ကို ထောပတ်သုတ်ခြင်း၊ ကော်ဖီသောက်ခြင်းတို့မှာ ဥရောပတိုက်သားတစ်ဦး ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ ပြုကျင့်နေသည့်အပြင် ထိုကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည့် လက်နစ်ဖက်မှာ ညာဘက်လက် လက်သူကြွယ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော နဝရတ်လက်စွပ်၏ အရောင်တလက်လက်နှင့် ဘယ်လက် လက်သူကြွယ်တွင် ပတ္တမြားကို စိန်များရထားသည့် လက်စွပ်မှ အရောင်များလက်ပုံကို ကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေမိတော့၏။

“ကိုမောင်မောင်က ကျွန်တော့်လက်စွပ်တွေကို သဘောကျနေပြီ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဝတ်ထားတာလဲလို့ သိချင်နေတယ်နဲ့တူတယ်” ဟု ပြုံးပြီးမော့လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည်

သုခိုးလှပိသော မျက်နှာဖြင့် -

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ဆရာကြီးရဲ့လက်ဟာ ကော်ဖီသောက်နေတာနဲ့မတူဘဲ စန္ဒရာနီပဲနေသလား ထင်ရ ပါပေရဲ့။ လက်လှုပ်လိုက်တိုင်းလည်း လက်စွပ်နှစ်ကွင်းက တဖျတ်ဖျတ်နဲ့မို့ပါ” ဟု ပြောလိုက်ရာ ဝိဇ္ဇာမြင့်က -

“ဒီလို ကိုမောင်မောင်ရဲ့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ လက်ဝတ်ရတာနဲ့ ကို အလှသဘောနဲ့ဝတ်တဲ့လူတွေ များ ကြတယ်။ အဲဒီလို အလှသဘောတွေ ဝတ်တဲ့ထဲကနေ အဆောင်အဖြစ်နဲ့ ဝတ်လာကြတာလည်း ရှိတာပေါ့ဗျာ။ အဆောင်ဆိုတဲ့သဘောကတော့ ဓာတ်တူပစ္စည်းလို့ လွယ် လွယ်နဲ့ပဲ မှတ်ထားလိုက်ပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ကျွန်တော်တို့ နား ထောင်နေတဲ့ ရေဒီယိုဟာ ကြည့်လိုက်ရင် သေတ္တာလေး တစ်လုံးပဲ။ အဲဒီသေတ္တာလေးထဲမှာ ကျွိုင်တွေ၊ စပရင်တွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားပြီး အဲဒီရေဒီယို အသံကြည့်လင်ဖို့က ကောင်းကင်လဟာပြင်ထဲက လေလှိုင်းတွေပေးဖို့ ကြိုးတိုင် ထောင်ကြရတယ်။ အဲဒီလိုပဲပေါ့ဗျာ။ အဆောင်ဆိုတာ လေ လှိုင်းထဲက မမြင်ရတဲ့အရာနဲ့ ဆောင်ထားတဲ့လူနဲ့ ဆက် သွယ်တဲ့ကိရိယာလို့ပဲ သဘောထားပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က ညာလက်မှာ နဝရတ်လက်စွပ်ဝတ်တာက ဘုန်းကျက်သရေ ထွန်းတောက်ဖို့ပဲ။ ပတ္တမြားဘုန်းတောက်၊ မြကျောက်အေး ချမ်း၊ စိန်စွမ်းရည်ရောင် ကြောင်ကားသိန္ဒြိ မထီဒီလာ၊ မေတ္တာ လွန်စိတ်၊ ဂေါ်မုတ်ခွန်အား၊ ဥဿဖရားကျန်းမာ၊ သန္တကြီးကံ၊ ပုလဲကျက်သရေ ထက်ပြီးဝေသည်။ ကိုးတွေနဝရတ် စွမ်းအင် တည်းလို့ နဝရတ်ကိုးပါး အစွမ်းသတ္တိကို မထီသျှတ္တရကျမ်း လို့ခေါ်တဲ့ ရတနာကျမ်းမှာ ဆိုထားတော့ ဒီနဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်သူဟာ ဒီကျောက်တွေရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ဘုန်းကျက် သရေရှိတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်တဲ့ လူတွေဟာ အဖွားညှင့်ရင် ဝတ်ဆင်လို့၊ ရဘူးလို့ ဆိုကြပြန်တယ်။ ဒီလက်စွပ်ကို ညာဘက်လက်သွယ်ကြွယ်မှာ ဝတ်လေ့ရှိကြတယ်။ ဘယ်ဘက်လက်က ပတ္တမြားနဲ့ စိန်က တော့ ကျပ်က တနင်္ဂနွေသားဆိုတော့ ပတ္တမြားဆောင်ရ တယ်။ တနင်္ဂနွေရဲ့စိတ်က သောကြာဆိုတော့ သောကြာရဲ့ ရတနာက စိန်ဆိုတော့ ပတ္တမြားကို စိန်ကွပ်ပြီး ဝတ်ထားတာ ပေါ့ဗျာ”

မှတ်ချက်

နွေနှံအလိုက် အဆောင်များ
တနင်္ဂနွေသား ပတ္တမြား
တနင်္လာသား ပုလဲ
အင်္ဂါသား သန္တ
ဗုဒ္ဓဟူးသား မြ
ကြာသပတေးသား ဥဿဖရား
သောကြာသား စိန်
စနေသား နီလာ
ရာဟုသား ဂေါ်မုတ်
နွေနှံအလိုက် အထက်ပါရတနာများ ဆောင်နိုင်ပြီး ပိုမိုအစွမ်းထက်စေရန်အတွက် ဥဿ၊ စိန်ပန်း၊ ဇန်းလှကို ရှာအတွဲဖြင့် ပူးတွဲဝတ်ဆင်နိုင်ပါသည်။
ဟု ရည်လျားစွာ ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဩ... ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာမြင့် ဖြစ်လာတာကိုးဟု ငွားတောနေမိ၏။ ကျွန်ုပ်က -
“ဒါနဲ့ ဆရာကြီး ဆရာကြီးအိမ် ဝဲလားကတည်းက ပန်းချီကားကြီးတွေ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီပန်းချီကားတွေကလည်း တစ်ချပ်က နှားလှည်းတစ်စီးပေါ်မှာ ရွှေတွေငွေတွေအပြည့်နဲ့ အဲဒီနောက်ခံက ဘုရားကျောင်းကန်နဲ့ နောက်တစ်ပုံက ကျတော့ ရတနာသေတ္တာပုံကြီးတွေ့ရတယ်။ အဲဒါတွေက ကော ဘယ်လိုသဘောတွေလဲ ဆရာကြီး” ဟု မေးလိုက်ရာ ဝိဇ္ဇာမြင့်က -
“ဒါတွေက ဓာတ်ပန်းချီတွေလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီလှည်း ပုံကို ဘယ်ဘက်က တစ်ဆုပ်ကြည့်လို့ ညာဘက်ကတစ်လှည်း ဝင်တယ်လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။ အခု ထမင်းစားခန်းထဲက ပန်းချီလည်း ခင်ဗျားကြည့်လိုက်ဦးလေ။ လူဝကြီးတစ်ယောက် ထမင်းကို အားရပါးရစားနေတာ။ ဟင်းတွေကလည်း ဟင်း ကောင်းတွေချည်းပဲ။ ဟင်းခွက်တွေလည်းမနည်းဘူး။ ဘေး နားမှာလည်း ယပ်ခတ်သူနဲ့ စည်းစိမ်အပြည့်နဲ့စားနေတဲ့ ပုံကြီး လေ။ အဲဒီပုံကြီးကိုလည်း ဝဝစားလို့ များများလှူလို့ နာမည် ပေးထားတယ်။ အဲဒါလည်း ဓာတ်သဘောတွေပဲလေ”
“ဒီလို ကိုမောင်မောင်ရဲ့ ကျွန်တော် တို့ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟာ စိတ်ကိုဦးစားပေးပြီး ဆောင်ရွက်ရတာလေး စိတ်ကို

အဓိကထားကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ ဟောပြောချက်၊ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ချက်တွေဟာလည်း စိတ်ကိုပဲ အဓိကထားတာ
တွေ့ ရလိမ့်မယ်။

ဆန္ဒဝတောဏီ နာမကမ္မံ နုစိဋ္ဌတိ...တဲ့။

ဆန္ဒပြင်းပြသောသူသည် အတယ်မည်သော အမှု
ကိုစွမ်းအားဖြင့် ပြီးမြောက်အောင်မြင်နိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော်တို့
မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော် အရှင်မြတ်ကြီးက ဟောထား
တာရှိတာပဲ။ အဲဒီတော့ ဘာကိုစွမ်းအား စိတ်သာအဓိကထား
ကျင့်ကြံ လိုချင်တာဖြစ်ရမယ်လေ။ စကားစပ်မိလို့ ပြောရ
ဦးမယ်။ စိတ်ဓာတ်ကိုမြှင့်ပြီး တစိုက်မတ်မတ်နဲ့ ကြိုးစားလို့
ချမ်းသာလာတဲ့အကြောင်း။

၁၉၃၃-၃၄လောက်က စာပေလောကမှာ ဦးဗဂျီ
ဆိုတဲ့ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးတယ်ဗျ။
အဲဒီဆရာကြီးဟာ ကံဘဲမှာနေတယ်။ သူက အဲဒီအချိန်က
တိုးတက်ရေးဆိုတဲ့ ကြိုးပွားတိုးတက်ရေးမဂ္ဂဇင်းလေးတစ်
အုပ်ထုတ်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်က ဦးသန်းတင့်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးကို သူ့အိမ်ကို ထမင်းဖိတ်ကျွေးတယ်။ ဦးသန်းတင့်
အဲဒီအိမ်ရောက်တော့ အဲဒီအိမ်မှာ ဦးဗဂျီက ဓာတ်ပုံကြီး
တစ်ပုံကိုပြတယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံက ဦးဗဂျီဟာ ပုဆိုးတောင်
ရှည်၊ ခေါင်းပေါင်းအုပ်ပေါင်း၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီနဲ့၊ ရူးဖိနပ်နဲ့
မော်ဘော်ကားတံခါးဖွင့်ပြီး တံခါးပေါ်တက်မယ့်ဟန်နဲ့ ဓာတ်ပုံ
ရိုက်ထားတာ။ ဓာတ်ပုံကတော့ မဆန်းဘူးပေါ့ဗျ။ ဒါပေမယ့်
ဓာတ်ပုံအောက်က စာကတော့ ကျွန်တော် အသက် ၄၀
ရောက်ရင် မော်တော်ကားစီးမည်။ ပုဆိုးတောင်ရှည်ဝတ်
မည်။ ခေါင်းပေါင်းအုပ်ပေါင်း ပေါင်းမည် ဆိုပြီးရေးထား
တာတွေတော့ ဦးသန်းတင့်လည်း ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်ပြီး
ဒီလူကြီးကို လှပေါ့ကြီးလို့ ထင်မိသွားတယ်။ ဒါပေမယ့်
ခုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့အချိန်မှာ တိုးတက်ရေးသတင်း
စာဟာ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဦးဗဂျီဟာ သူ့ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်း
ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာကို ဦးသန်းတင့်တွေ့ရတော့ အံ့ဩယူရ
တယ်တဲ့ဗျ။ အဲဒါ စိတ်ဓာတ်အရ မြင့်မြတ်ပြီး ကြိုးစားလို့
ဖြစ်သွားတဲ့လူတစ်ယောက်အကြောင်းပဲ။

ဟု ဝိဇ္ဇာမြင့်က ရှည်လျားစွာ ပြောပြတော့၏။
မှတ်ချက် ။ ။ ဦးသန်းတင့်ဆိုသူမှာ စာရေးဆရာ

ကြီး ဝှပ်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနှင့် ဦးဗဂျီဆိုသူပုံကို ၁၉၈၅ ခုနှစ်
ဘာလထုတ် ဂီတပဒေသာမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။
၎င်းဆောင်းပါးကို သီးခြားဖော်ပြပါဦးမည်။

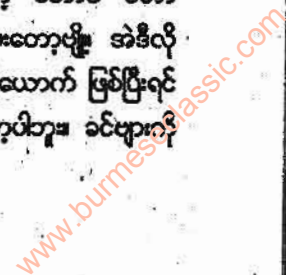
စိဋ္ဌသူ

ကျွန်ုပ် ။ ။ အဲဒါကြောင့် ဆရာကြီးလည်း ဒီလိုပန်းချီကား
တွေ ချိတ်ထားတာပေါ့နော်။

မြင့် ။ ။ ခင်ဗျားလည်း နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဝေနေပြန်ပြီ။ အမှန်
ကတော့ ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ ဒါတွေ
မလိုတော့ပါဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် အိမ်တစ်အိမ်
မှာ ကျက်သရေမကံလာအရာရာနဲ့ ပြည့်စုံနေမှ
စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ကျန်းမာခြင်း
တွေနဲ့ ပြည့်စုံမယ်မဟုတ်လား။ ဒါမှ စီးပွား
ရေး ပညာရေး ကျန်းမာရေးတွေ အဆင်ပြေ
မှာပေါ့ဗျ။

ကျွန်ုပ် ။ ။ အဲဒါဆိုလည်း ဆရာကြီးရယ်... ကျွန်တော့်
ကို တည်တည်သာပြောပါတော့။ ကျွန်တော်
လည်း ကြိုးပွားချင်တဲ့၊ ချမ်းသာချင်တဲ့လူတစ်
ယောက်ဆိုတော့ နည်းလမ်းလေးတွေပေးပါ
ဦးဗျ။

မြင့် ။ ။ ဒီလို ကိုမောင်မောင်ရေး၊ ခင်ဗျား ပထမဆုံး
လုပ်ရမှာကတော့ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်
ကိုးကွယ်ဖို့ပဲ။ ရတနာသုံးပါးဆိုတာက ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာပေါ့ဗျ။ လောကမှာ ရတနာ
သုံးပါးလောက် မြင့်မြတ်တာ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။
အဲဒီတော့ ခင်ဗျားအိမ်မှာ ရတနာသုံးပါးကို
အမြဲတမ်းပူဇော်ရမယ်။ ဘုရားစင်မှာ တတ်
နိုင်သလောက် ပန်းမညှိုးစေနဲ့၊ ဆွမ်းတော်ပွဲ
ကို အမြဲကပ်၊ ငါးပါးသီလယူ၊ အဲဒါသာ
အမြဲလုပ်ပါ။ ခင်ဗျားတစ်သက်လုံးလုပ်ရမယ့်
ယတြာလို့မှတ်ဗျ။ အဲဒီလို ငါးပါးသီလခံယူ
ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီးရင်တော့ ဟောဒီ မဟာ
သရဏဂုံကြီးကို ရွတ်ပေးတော့ဗျို့။ အဲဒီလို
သရဏဂုံတည်တဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီးရင်
ချမ်းသာဖို့ဟာ မဝေးတော့ပါဘူး။ ခင်ဗျားကို

ကျွန်တော် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောကြားပေး
သွားမယ်။ ခင်ဗျားသာ လိုက်နာဖို့ပါ။
ကျွန်ုပ် : ကောင်းပါပြီဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော် ဆရာ
ကြီးပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ဆောင်ရွက်ပါတော့မယ်
ဟု ပြောလိုက်လေတော့သတည်း။

ကျွန်ုပ်သည် ဝိဇ္ဇာမြင့်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ပြောပြ
ချက်အရ နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သည်နှင့် မြတ်
စွာဘုရားအား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းများ ကပ်လှူခြင်း၊
ငါးပိးသီလဆောက်တည်ခြင်း၊ အနန္တောအနန္တငါးပိးတိုက်ဝင်
ဆရာမိဘတို့အား ရှိရှိခြင်း၊ ပြုပြင်ပျူ ကုသိုလ်အပေါင်းတို့
အား ခုနစ်ရက်သားသမီးများနှင့် ဝေနေယျများအား အပူဝေ
ခြင်းတို့ကို ယနေ့ထက်တိုင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါတော့
သည်။

မောင်မောင်မြင့်အေး

ရွတ်ဆိုရန် မဟာသရဏဂုံကို သီးခြားဖော်ပြထား
ပါသည်။

မဟာအတူလ စိန္တာမယ သရဏဂုံတော် (၄၄)ပါး

ဣန္ဒြာသယ နိဗ္ဗိတ လို့တရ ကာမာဝါစေ
ကုသိုလ်ကံစွမ်းအား တည်ဆောက်

- (၁) နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၂) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၃) ဒုတိယဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယဗ္ဗိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယဗ္ဗိ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

- (၄) တတိယဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယဗ္ဗိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယဗ္ဗိ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၅) ဇာတိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဇာတိပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဇာတိပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၆) ဘောဂ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဘောဂ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဘောဂ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၇) ဇီဝိတ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဇီဝိတ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဇီဝိတ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၈) ယာဝဇီဝံ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ယာဝဇီဝံ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ယာဝဇီဝံ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၉) မရဏ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
မရဏ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
မရဏ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၁၀) မရဏကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
မရဏကာလ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
မရဏကာလ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၁၁) သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
- (၁၂) သောတာပတ္တိမဂ္ဂကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တ ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၃) သကဒါဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သကဒါဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သကဒါဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၄) သကဒါဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၅) အနာဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အနာဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အနာဂါမိမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၆) အနာဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အနာဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အနာဂါမိမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၇) အရဟတ္တမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အရဟတ္တမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အရဟတ္တမဂ္ဂ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၈) အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၁၉) နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၂၀) နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

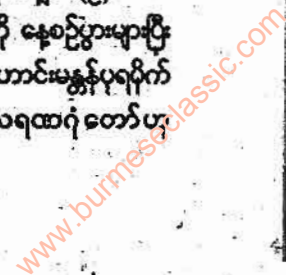
(၂၁) အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ပရိယတ္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ပရိယတ္တံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၂၂) ဗုဒ္ဓေါပေနာထေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဗုဒ္ဓေါပေနာထေ သတ္တပါကာရံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဗုဒ္ဓေါပေနာထေ သတ္တပါကာရံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

(၂၃) ဗုဒ္ဓေါပေသရဏံ အညံနတ္တိံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မောပေသရဏံ အညံနတ္တိံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံယောပေသရဏံ အညံနတ္တိံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇနု သောတ္တိံပေ ပဟာတုသဗ္ဗဒါ။
(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

ဗုဒ္ဓပေါင်း အပုဒ်ရေ (၂၃)ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်း (၂၃)ပုဒ်ကို * ၃ သရဏထံနှင့်မြှောက်လျှင် သရဏထံပေါင်း (၆၉)ပါး ထွက်လာပါမည်။ ၎င်းကို တစ်ပုဒ်လျှင် (၉)ခေါက် နှင့်မြှောက်လျှင် သရဏထံပေါင်း (၆၂၁)ကို နေ့စဉ်ပွားများပြီး သား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းကို အချို့ရှေးဟောင်းမန္တန်ပုဂံဂိုက် မူများတွင် မဟာအတုလစိန္တာမယသရဏထံတော်ဟု ဝိရှိပါသည်။

ကျွန်မနှင့် မြွေများ

မမိုးသိမ့်

အင်္ဂုတ္တိုသစ်မှာ ဌာနဆိုင်ရာမှပေး တဲ့ မြေကွက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာ အားရ ပီတိတွေတဝဝနှင့် ရရှိသည့် မြေကွက်မှာ ရရှိသည့်ချေးငွေလေးဖြင့် သုံးပင်နှစ်ခန်း အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက်ဖြစ်သည်။ ပေ ၄၈ x ၆၀ မြေကွက်တလေးမှာ ၂၀ ကိုအိမ်လေး ဆောက်ပြီး ပိုမြေ ၂၀ မှာ သရက်ပင်၊ ဗာလကာ ပင်၊ ငှက်ပျော်ပင်တွေကို စုံနေအောင် စိုက်လိုက်သည်။ အပင် ကြီးတွေကို ခြံစည်းရိုးပတ်လည် စိုက် ပြီး အလယ်မြေကွက်လက်ကလေးမှာ ခရမ်းချဉ်၊ ချဉ်ပေါင်၊ ပင်စိမ်း၊ နံနံ၊ ဘူးပင်လေးတွေစိုက်ထားတော့ ကျွန်မ ရဲ့အိမ်ဝင်းလေးဟာ စိမ်းစိုနေတာပေါ့။ ရေနံအောင်သုတ်ထားတဲ့ ချဉ်ထောင် အိမ်မည်းမည်းလေးဟာ အစိမ်းရောင် အပင်တွေကြားမှာ အေးချမ်းငြိမ်သက် နေတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။

အဲဒီအေးချမ်းငြိမ်သက်နေတဲ့ ခြံ ဝန်းလေးထဲမှာ ကျွန်မကြည့်နှုားအေး ချမ်းစွာနေသလို အကောင်ရူညို(မြေ) လေးတွေဟာလည်း ခိုနားနေကြတယ် ထင်ပါရဲ့။ မကြာခဏ တွေ့ရတာပဲ ဟိတယ်။ အိမ်ရှေ့ရှေ့မြောင်းထဲကနေ ဖားနောက်ကိုလိုက်လာတဲ့ အကောင် ရူညိုလေးတွေ၊ ချဉ်ပေါင်ပင်ပုပုလေး တွေကြားမှာ နားခိုနေတဲ့ အကောင်

ရူညိုလေးတွေ အများကြီးတွေ့ရပါ တယ်။ ပထမ စတွေ့တုန်းကတော့ ကြောက်မိပေမယ့် မြင်ပါတွေ့ပါများ တော့ ရိုးလာပြီး မကြောက်တော့ပါ ဘူး။ ရေမြေစပ်တွေဆိုတော့ ကိုယ် ကလည်း သူ့ကိုမြင်ရင် အရင်ရှောင် သလို သူတို့တွေကလည်း ကျွန်မကို မြင်ရင် အရင်ပြေးကြတာပါပဲ။ မြေဆို တဲ့သတ္တဝါမျိုးဟာ မျက်စိအမြင်ထက် အမြင်စွတ်နေတဲ့ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ် အပြောတွေကနေ လှုပ်ရှားမှုတွေ ကို သိပြီးအန္တရာယ်ကို ရှောင်ကြ တာပါ။ မြို့သစ်မြေပေါတာ မဆန်းပေ မယ့် ထူးထူးခြားခြား ကြုံရတာလေး တွေ ပြောပြချင်တာပါ။

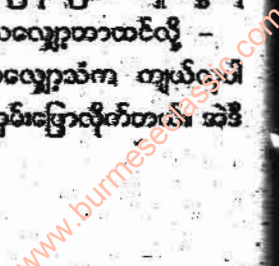
ပထမဆုံး တွေ့ရတာကတော့ မြေဟောက်ပါ။ ကျပ်ပြားလုံးလောက်ရှိ ပြီး သုံးပေလောက်ရှည်ပါတယ်။ သူက ဘယ်ကလာလဲတော့ မသိပါဘူး။ ဘုရားသောက်တော်ရေ စွန့်မယ်လို့ ပြတင်းပေါက်အဖွင့်မှာ အိမ်ရှေ့က တျောက်စည်ပုလေးမှာ သူ့ကိုမြင်ရ တာပါ။ ရေသောက်မယ့်ပုံစံနဲ့ ခေါင်း ထောင်ပြီး တျောက်စည်ပုထဲကရေကို ငုံ့ကြည့်နေတယ်။ နက်ပြောင်နေတာ ကြောင့် မြေဟောက်လို့ ထင်ရေပေ မယ့် ပါးဖျဉ်းထောင်တာ မဖြစ်ရပါဘူး။ သူကလည်း အနောင်အယုတ် ရန်ပြု

သူမရှိလို့ မာန်မသွင်းထားတာ ဖြစ်ပါ လိမ့်မယ်။ ဒါတိုင်းရေမြေစပ်လေးတွေ တွေ့ရတုန်းက မကြောက်ပေမယ့် မြေ ဟောက်ဆိုတဲ့ အသံကြောင့် ကြောက် မိပါတယ်။ အိမ်နားကကလေးတွေကို အသံပြုရင်လည်း ဝိုင်းရိုက်ကြမှာ စိုး ရိမ်ပါတယ်။ သေရင်လည်းသေ၊ မသေရင်လည်း ခြံဝင်းထဲ လျှောက် ပြေးပုန်းခို နားခိုနေမှာ စိုးရိမ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားသောက်တော်ရေနဲ့ လှမ်းပက်ပြီး စိတ်ထဲကလည်း ဝေတ္တာ ပို့နေမိပါတယ်။ သူလည်း ခြံအပြင် ဘက် လျှော့ခနဲ ပြေးထွက်သွားတာ မြန်မှမြန်ပါ။ ဝေလီဝေလီအချိန် လှ သွားလှလာရင်းနေတဲ့အချိန်ပို လမ်း တစ်ပက်ကိုကူးပြီး မြက်တောထဲ ဝင် သွားပါတော့တယ်။ အဲဒါက ပထမ ဆုံးအကြိမ် အန္တရာယ်မြေတစ်ကောင် ကြုံတွေ့ရခြင်းပါ။

ဒုတိယအကြိမ်ကတော့ မီး မလာတဲ့ည၊ လမင်းကြီးထိန်ထိန်သာ နေတဲ့ည။ ၇ နာရီလောက်ရှိပြီ။ လရိပ် ကို ကြည့်နှုားနေတုန်း -

“ရှု...ရှု...”ဆိုတဲ့ အသံကြား မိတယ်။ ခြေရင်ခြုံတာ လှတွေ့ရေ ထင်ပြီး လေလျှော့တာထင်လို့ -

“လေလျှော့သံက ကျယ်လှပါ လား”လို့ လှမ်းပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီ

မြိက အစ်မကြီးက ...

“မီးပျက်နေတယ်လေ မမိုးရဲ့”
အဲဒီတော့မှ အိမ်ရှေ့ကို လှမ်း
ကြည့်မိတယ်။ လား ... လား အိမ်
ရှေ့ဝန်တာနဲ့တည့်တည့် မြေပြောင်
ပြောင်မှာ အကွက်ကြီးတွေနဲ့ မြွေပွေး
ကြီးတစ်ကောင်၊ လက်မောင်းလုံး
အရွယ်လောက်ရှိပြီး ခွေနေတဲ့အခွေ
က ဆန်ကောတစ်ချပ်စာလောက် ရှိပါ
တယ်။ ကြက်သီးပွေးညင်းတောင်ထပါ
ရဲ့။ မြွေကြီးကို ဝိုင်းရံထားတာက အိမ်
ကကြောင်ငါးကောင်လေ။ ကြောင်
တစ်ကောင်က သူ့အနားကိုတိုးလိုက်
ရင် သူက ‘ရူး’ခနဲအော်လိုက်၊
ကြောင်က နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်နဲ့
ကြောင်တွေက မကြောက်ဘူး။
ကြောက်နေတာက ကျွန်မ။ ကြံရာမရ
တော့ ဘုရားစင်မှာရှိတဲ့ တောင်တန်း
သာသနာဖြူ ဆရာတော်ရဲ့ပရိတ်ရေ
ကို ရေပုံးထဲမှာထည့်ပြီး ရေပုံးတစ်ဝက်
လောက် ရောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ
သူရှိရာကို ရေနဲ့လှမ်းပက်ပြီး -

“သွားပါမြွေကြီးရယ်၊ ကြောက်
လို့ပါ။ သူများကိုလည်း မပြောပါဘူး။
သင့်ကို သတ်ကြမှာမို့လို့ပါ”

ပါးစပ်က တတ်တတ်တတ်ပြောပြီး
ပရိတ်ရေနဲ့ လှမ်းပက်လိုက်တယ်။
ကျွန်မက မြွေတွေ့ရင် ပရိတ်ရေနဲ့
ဖက်တာပါပဲ။ ပရိတ်ရေနဲ့ပတ်လို့လား
စကားကိုနားလည်လို့လားတော့ မသိ
ဘူး။ ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေးပဲ တရွေ
ရွေနဲ့ အိမ်ရှေ့ကမြက်တောထဲ ဝင်
သွားပြန်ရော။ အဲဒါက ဒုတိယအကြိမ်
မြွေဆိုးတွေ့ရတာပါ။

တတိယအကြိမ် တွေ့ရတာက

အိမ်ထဲမှာပါ။ အိမ်မှာပွေးထားတဲ့ ခွေး
စုတ်ပွားခွေးလေးက အိမ်သာထဲကို
ကြည့်ပြီး ဟောင်နေတာ မရပ်တော့
ဘူး။ သူ့နာမည်က ‘တုတ်တုတ်’တဲ့။
အသံကျယ်လွန်းလို့ သူ့ကို “R တုတ်
တုတ်”လို့ ခေါ်တာပါ။ အခုလည်း
မနားတမ်းဟောင်နေလို့ နားငြီးလွန်းလို့
ထပြီး အိမ်သာတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်
တာပေါ့။ အိမ်သာကမှတ်ထဲမှာ မြွေ
ကြီးတစ်ကောင် လက်ကောက်ဝတ်
လောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ မြွေက နုနင်း
ရောင်ဝါထိန်ထိန်မှာ အနက်စက်
ပြောက်တွေနဲ့ ပါးပျဉ်းလည်းမထောင်
ဘူး။ အေးအေးဆေးဆေးပဲ အပြင်
ထွက်လာပြီး အိမ်သာရှေ့မှာပဲ ခွေနေ
တယ်။ ခွေးလေးကလည်း ကိုက်မယ်
တက်ကဲပါပဲ။ ဘာမြွေမှန်းလဲ မသိပါ
ဘူး။ ခွေးကိုတစ်ဖက်ကပွေ့ခိုပြီး ထုံးစံ
အတိုင်း ရေနဲ့ပက်တာပဲပေါ့။ ပါးစပ်
ကလည်း -

“ကြောက်ပါတယ် မြွေကြီးရယ်၊
ကြောက်လို့ပါ။ သွားပါတော့။ မေတ္တာ
ပို့ပါတယ်”

ဘယ်နှခါပြောပြီး ဘယ်နှခါ ရေ
နဲ့ပက်မိလည်း မသိပါဘူး။ နားပဲငြီး
လို့လား။ ရေတွေပဲရွဲလို့လားမသိဘူး။
နောက်ဘက်လမ်းဘေး []ထဲကိုဝင်
သွားလေရဲ့။ မြွေထွက်သွားပေမယ့်
သုံးလေးရက်လောက် အိမ်သာဖောက်
ခဲ့ဘူး။ ခုတော့ ဘိုထိုင်လေးလှုပ်လိုက်
ပါပြီ။ မြွေကြောက်လို့ပါ။

စတုတ္ထအကြိမ် တွေ့တာက
တော့ မြွေသေးသေးလေးပါ။ ရယ်ရ
မလို့ ငိုရမလို့ ဖြစ်မိတာက ဒီလိုပါ။
ကျွန်မတို့အိမ်က ဗယောင်းပုဆိုးခင်း

ထားပါတယ်။ ထဘီဟောင်းတစ်ထည်
ကို ရေတွတ်ပြီး ရေပတ်တိုက်လေ့ရှိပါ
တယ်။ အဲဒီထဘီခေါက်လေးကို ရေ
ဆွတ်ပြီးအခေါက်အတိုင်းလေး ရေ
ပတ်တိုက်ပါတယ်။ ရေပတ်တိုက်ပြီး
တော့ ထဘီခေါက်လေးကို ခြေသုတ်
ဖို့ဖြန့်လိုက်ရော ထဘီခေါက်ထဲက မြွေ
လေးတစ်ကောင်ထွက်လာပါတယ်။
လက်မလောက်ရှိပြီး တစ်တောင်
လောက်ရှိပါတယ်။ ခြေသုတ်ဝတ်က
အေးလို့ ဝင်နေတာဖြစ်မှာပါ။ အဲဒီ
တော့မှ အသည်းတွေယားလိုက်တာ။
ကံကောင်းလို့ လက်ကို မြွေမကိုက်
တာပါ။

ပဉ္စမအကြိမ်ကျတော့ နည်း
နည်းထူးခြားတယ်။ ကျွန်မက ဘုရား
ကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ ဖျာလေးခင်းပြီး
ဘုရားရံခိုနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်
မှာ ကျွန်မရဲ့နေရာက တင်ပါးနားကို
အကောင်တစ်ကောင် တိုးတိုက်သွား
သလို ခံစားရတော့ ကျွန်မက ကြက်
တိုးတယ်ထင်တာပေါ့။ ဒါကြောင့်
ကြက်တွေကလည်း ကလိတ်တာဆိုပြီး
လှည့်ကြည့်တော့ ဝိရိအောက်ထဲ
တရွေရွေဝင်သွားတဲ့ မြွေကြီးတစ်
ကောင်၊ အစာဖျိထားတာလား။ ကိုယ်
ဝန်ဆောင်ထားလား မသိပါဘူး။
တရွေရွေပဲသွားနေပါတယ်။ ဝိရိ
အောက်ထဲဝင်သွားတာ သေချာတာ
မို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ တစ်ညလုံး
အလင်းထွန်းပြီး ခန္ဓာသုတ်ကိုရွတ်ရင်း
ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတယ်။ မအိပ်ခဲ့ဘူး။
မီးလင်းနေတော့ သူကထွက်မလာ
ဘူး။ မနက်ပိုးလင်းတော့မှ ခြင်ဆေး
တွေ လိုက်ဖျန်းရတယ်။ သူကလည်း

အိမ်လည်ရာကပြန်သလို အေးဆေးစွာ ထွက်သွားတယ်။

ဆန္ဒမအကြိမ်ကတော့ သည်းတုန်း၊ အူတုန်း အဖြစ်ရဆုံးဟု မှတ်တမ်းတင်ရတော့မလိုပါ။ အဲဒီနေ့က ကျွန်မတို့ ဒဂုံအရှေ့မှာ ကျွန်မတို့တစ်လမ်းတည်း မီးပျက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဖယောင်းတိုင်မီးလေးအားကိုး၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးဖွင့်ထားပြီး နေရပါတယ်။ အဲဒီအချိန် -

“ရှား...ရှား”

ဟု မြည်သံကြားရပါတယ်။ တစ်ခါကြိုဖူးသည်မို့ သည်အသံကို မြွေနှာမူတံသံ၊ မြွေပွေးသံဟု တွေးမိသော်လည်း ဘယ်ကမှန်းမသိ၊ မီးကလည်း ပျက်နေသည်မို့ အမှောင်ထဲမှာ ခပ်ဝေးဝေးထွက်ရုံတဲ တံခါးမကြီးက နေ ထွက်လိုက်၊ ဝင်လိုက် လုပ်နေမိသည်။ ဓာတ်မီးနှင့် ဟိုထိုးဒီထိုးပေါ့။ တံခါးမကြီးရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်မှာ အိမ်ကကြောင်မလေး(မိစော)က ထိုင်နေသည်မို့ တစ်ဖက်ကပ်ပိပြီး အဝင်အထွက်ပြုမိသည်။ အန္တရာယ်ကို မစဉ်းစားမိ။ ဓာတ်မီးနှင့် ကြောင်မလေးဘက်အထိုးမှာ မျက်စိများပြာဝေသည်အထိ ကြောက်လန့်သွားမိသည်။

“အမယ်လေး ... မြွေပွေးခွေကြီးပါလား”

လက်မောင်းလုံးလောက်ခန့် ရှိပြီး လင်ပန်းကြီးတစ်ချပ်စာမျှရှိသည်။ ကြောင်မလေးသာမရှိလျှင် ကျွန်မက မြွေကြီးဘက်ကပ်သွားမိမှာပင်။ မတွေးဝံ့တော့ပါ။ အသက်ကယ်ပေးသော ကြောင်မလေးပါပေ။ အထိတ်တလန့်ဖြင့် ကြောင်မလေးကို အစာပြုလှမ်း

ခေါ်ပြီး တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ အတွင်းကနေ ခြင်ဆေးဖြင့် ဖျန်းလိုက်ပါသည်။ အဲဒီတော့မှ ဖြည်းဖြည်းအေးအေး ခေါင်းရင်းခြံကို ကွားသွားပါသည်။ အဆိပ်ပြင်းအကောင်မို့ တစ်ဖက်ခြံကို လှမ်းပြောရသည်။ တစ်ဖက်ခြံမှာက ပါမောက္ခအငြိမ်းစား ဇနီးမောင်နှံရှိသည်။ ဆရာကတော့ သတ္တိကောင်းပါသည်။ မြွေပွေးကြီးကလည်း ဇနီးမနေဘဲ ဆရာတို့ အိမ်ရှေ့ကျောက်ခင်းလမ်းမှာ အဆန်သား အရှည်လိုက်လဲလျောင်းနေသည်မှာ လည်စင်၍ အသတ်ခံပေးနေသလိုပါ။ ဒါလည်း သူ့ဝှင်ကြွေးပေးဆပ်တာပါ။ ဆရာကတော့ ပြောရှာပါတယ်။

သူတစ်ကောင်ကို မရှင်းလင်းလျှင် နောက်ထပ်လူအများ အန္တရာယ်ရှိမှာလို့။ ခြံထဲမှာမြွေတွေ ခဏခဏတွေ့ရတော့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့နာယက ဆရာမကြီးဒေါ်ကြွယ်ကြွယ်ကို -

“ဆရာမကြီးရယ်၊ မြွေတွေတွေ့လိုက်တာ ခဏခဏပါပဲ”

လို့ ပြောမိတယ်။ ဆရာမကြီးက -

“မမိုးသိမ့်ရယ် ... သည်ဒဂုံက နဂိုက လယ်ကွင်းတွေလေ။ သူတို့က အိမ်ရှင်ပေါ့။ တို့များက အခုမှလာနေတဲ့လူတွေလေ။ သူတို့နေရာ တို့ကလူနေတော့ သူတို့လည်း နေစရာရှာနေကြတာပေါ့”

ဆရာမကြီးပြောသလိုပါပဲ။ နဂိုက သူတို့နေရာတွေမှာ အိမ်တွေဆောက်၊ လမ်းတွေဖောက်နေကြတာကိုး။ ကျွန်မမြွေတွေတာကို အထူးအဆန်းရေးပြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ထူး

ခြားတာလေးရှိလို့ပါ။ သူတို့က ကျွန်မကို အန္တရာယ်မပြုပါဘူး။ သူတို့ကိုတွေ့တိုင်း ထူးထူးခြားခြား ငွေဝင်တာအမှန်ပါပဲ။ လစဉ်ရနေကျလခအပြင် ထူးခြားပြီးရ လာတာပါ။ ဥပမာ ရပ်ဝေးက သားက ငွေပွတာမျိုး၊ ပွဲစားခရတာမျိုး၊ ထိတ်တုတ်ရတာမျိုး ဆိုလိုတာပါ။ အိမ်နားချင်းကလေးတွေကလည်း ကျွန်မနဲ့ မြွေတွေကို သေချာသိနေကြပြီး ...

“ဘွားရေ ... မြွေမတွေ့ဘူးလား” လို့ မေးကြတယ်။ သူတို့က အတိတ်ကောက်တာကိုး။ လင်းမြွေကြီးတွေရင် သူတို့က ၄၅ ဘွားရေ မြွေပွေးကြီးဟဲ့ဆိုရင် ဘွားရေ ၅၅ လို့ပြောကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မနဲ့မြွေတွေကတော့ မိတ်ဆွေတွေထင်ပါရဲ့။ ကြောက်လည်း မကြောက်တော့သလို သတိလည်းမသတ်ချင်တော့ပါဘူး။ မကြာခဏတွေ့နေရတဲ့ မြွေတွေဟာ ကျွန်မကို တစ်ခါမှရန်မပြုပါဘူး။ ကျွန်မလည်း မြွေတွေရင် ရေနဲ့ပက်၊ ခြင်ဆေးနဲ့မူတ်တော့ လုပ်မိတာပါပဲ။ ခန္ဓသုတ်ကိုလည်း “ရွတ်ရတယ်။ တကယ်တမ်း အကုသိုလ်ဖြစ်စီးလာရင်တော့ ကျွန်မရဲ့ ကံကြမ္မာပဲပေါ့လေ။ သတ္တဝါအပေါင်း ဘေးရန်ကင်းဝေး၍ အေးချမ်းကြပါစေ ...။

မမိုးသိမ့်

မယ်တော်ဝဏ္ဏနှင့် လှုပ်တစ်ပြက်

မောင်ဝုတ်စည်

ခေတ်ဟောင်း ဝါရင့်ဒါရိုက်တာ
ကြီးတစ်ဦး အကယ်ဒမီမင်းသမီးကြီး
တစ်ဦး နာမည်ကြီးစာရေးဆရာကြီး
တစ်ဦးနှင့် ဆက်နွယ်ပြီး ပုဂ္ဂားမယ်
တော်ကြီး မယ်ဝဏ္ဏနှင့် ပတ်သက်တဲ့
အကြောင်း ပြောခွင့်ပါတယ်။

အကယ်ဒမီ မင်းသမီးကြီးကလွဲ
ပြီး ကုန်တဲ့နှစ်ဦးကတော့ ကွယ်လွန်
ချာချာကြပါပြီ။ စည်းထားသောအား
ဖြင့် သူတို့နာမည်တွေကိုတော့ မဖော်ပြ
ပါနဲ့တော့။

နတ်ယုံကြည်သူ အပိုင်ကလည်း
အလေးအနက် လက်ခံသင်ယူကြည်
ကြတယ်။ လက်မခံတဲ့သူတွေကလည်း
တုံးဝအယုံအကြည်မရှိဘဲ ပြစ်ပြစ်ပယ်
ပယ်နဲ့ နတ်ဆိုတာ တကယ်မရှိဘူး။
မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စသဖြင့် ပြောကြဆိုကြ
တယ်။ ဒီနှစ်ခုကို စဉ်းစားဖို့ အထက်ပါ
ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ကိုယ်တွေ့လေးကို တစ်
ဆင့်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဝါရင့်ဒါရိုက်တာကြီးက နာမည်
မကြီးသေးခင်အချိန်၊ ပုဂ္ဂားမယ်တော်

ကြီး ဇာတ်လမ်းကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကြတယ်။
မင်းသမီးကြီးက မယ်ဝဏ္ဏအဖြစ် သရုပ်
ဆောင်တယ်။ စာရေးဆရာကတော့
နာမည်ရနေပါပြီ။ ထူးခြားတာက အဲဒီ
စာရေးဆရာက ဂီတမှာလည်း ထူးချွန်
တတ်ကျွမ်းလို့ ဇာတ်ဝင်သီချင်းတို့၊
နောက်ခံတေးဂီတတို့ စီစဉ်ပေးဖို့ပေါ့။

ရုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့နေရာက မေမြို့မှာ
ပါ။ ပန်းခင်းတွေ၊ ပန်းခြံတွေပေါ်တော့
ဖိုပြီး အဆင်ပြေတယ်ပေါ့။ ဒါရိုက်တာ
ကြီးက စည်းကမ်းတစ်ခုထုတ်တေး။

တယ်။ ကားရိုက်တဲ့နေ့ဆိုရင် ရိုက်ကွင်းထဲမှာ ဘယ်သူမှ တရုတ်အမဲမစားရဘူး။ အားလုံးကလည်း လိုက်နာကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် စာရေးဆရာကတော့ လုံးဝအယုံအကြည်မရှိဘူး။ သူက နိုင်ငံရေးသမားလည်းဖြစ်တာကိုး။ ဘယ်လက်ခံမလဲ။ သူ့ပတ္တလားအိမ်ထဲမှာ ပဲကြီးလှော်ထုပ်တွေနဲ့ အရက်ပုလင်းထောင် အရက်သောက်ပြီး အလုပ်လုပ်တာပဲ။ (ဟိုတုန်းက တချို့တီးလုံးတီးကွက်တွေကို တိုက်ရိုက်တီးပေးရတယ်ပြောတယ်။)

ကားရိုက်ရင်းတစ်ရက်မှာ ဒါရိုက်တာကြီးက သူ့တပည့်ကို ခေါက်ဆွဲဝယ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ တရုတ်အမဲနဲ့မဟုတ်ဘဲ ကြက်သား ဘဲသား ရရာနဲ့ပေါ့။ သူ့တပည့်က သွားဝယ်ပြီး သူ့ကိုလာပေးတာပေါ့။

အဲဒီသူတပည့်ခေါက် ခေါက်ဆွဲပန်းကန်ကိုလည်း ကိုင်လိုက်ရော ဟာအမယ်လေးဆိုပြီး လက်တွေ တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ သူ့တပည့်ကို မင်းတော်တော် အသုံးမကျတဲ့ကောင်း မင်းခေါက်ဆွဲတွေ မသန့်ဘူးဆိုပြီး လွတ်ကျသွားတယ်။ တော်ပြီ တော်ပြီ။ ဒီနေ့ ကားဆက်မရှိကန်နဲ့ နားလိုက်တော့ဆိုပြီး ရှောင်နားလိုက်တယ်။

စာရေးဆရာက လုံးဝမယုံဘူး။ ဒါငွေထုတ်အားလုံးပေး ပိုယုံကြည်အောင် ဖိန့်လုံးတွေပဲ။ ဝှင်ဖန်တာပဲထင်တယ်။ လန်ကြုတ်အိုက်တင်လို တွက်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ မယ်ဝတ္ထုက မင်းသမီးကို ဝင်ပူးပါလေရော။

မယ်ဝတ္ထုဝင်ပူးနေတဲ့
မင်းသမီးကြီးကလည်း
တချွတ်ချွတ်နဲ့
အကုန်စားတယ်။
ပန်းတွေမျိုးစုံထဲမှာ
အဆိပ်ဖြစ်နိုင်တဲ့
ပန်းတွေလည်း ပါမှာပဲ။
ပန်းခြင်းတစ်ခြင်းလုံး
အကုန်စားလည်းပြီးရော
နားခိုင်းလိုက်တယ်။

နင်တို့ အဟောင်းကို အသစ်လာလုပ်တယ်။ ပြီးတော့ မလေးမစားနဲ့ စားချင်သလိုစားတယ်လို့ ပြောတော့ ဒါရိုက်တာကြီးက အမေရယ် အပိုက်အမဲတွေ မသိလို့မှားတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ အမေဆန္ဒကို မိန့်ဆိုပါဆိုတော့ ခုချက်ချင်း ငါ့ကို ပန်းဆက်တဲ့။

ဒါနဲ့ စာရေးဆရာကလည်း အနီးအနားယန်ခြံတွေက တွေ့သမျှပန်းတွေ အကုန်နဲ့ ရေစင်စင်ဆေးပြီး ပန်းခြင်းကြီးနဲ့ ဆက်ပျော့ပေါ့။ မယ်ဝတ္ထုဝင်ပူးနေတဲ့ မင်းသမီးကြီးကလည်း တချွတ်ချွတ်နဲ့ အကုန်စားတယ်။ ပန်းတွေမျိုးစုံထဲမှာ အဆိပ်ဖြစ်နိုင်တဲ့ပန်းတွေလည်း ပါမှာပဲ။ ပန်းခြင်းတစ်ခြင်းလုံး အကုန်စားလည်းပြီးရော နားခိုင်းလိုက်တယ်။

ညအိပ်ပြီး မနက်ပိုင်းလင်းတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ စာရေးဆရာက ဒီရက်တွေတာတွေ မအောင်ဘူးလား။ ဝမ်းကောသွားသလား။ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလား။ မနေ့က ဘာဖြစ်လဲသိလားဆိုတော့လည်း ဘာမှမသိဘူးတဲ့။ သူ့စားတဲ့ ပန်းတွေဟာ ထမင်းတစ်နပ်စာလောက်ရှိလို့ စာရေးဆရာ မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။

ဒါတွေဒါတွေထက် ဒါရိုက်တာဟာ အဲဒီကားကစပြီး ဆက်တိုက်အောင်မြင်တဲ့ ဒါရိုက်တာကြီးဖြစ်သွားတယ်။ မင်းသမီးကလည်း ဆက်တိုက်အောင်မြင်ပြီး အကယ်ဒမီထပ်ကွမ်းတွေရတယ်။

စာရေးဆရာကတော့ နယ်ဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်လို့ သူလက်မခံနိုင်သေးပေမယ့် မရှိဘူးလို့တော့ သူလုံးဝမပြောတော့ဘူးဆိုပြီး ဝန်ခံတယ်။ မယ်တော်ဝတ္ထု ပဉ္စန်းဆက်နဲ့ သူတို့အောင်မြင် ကျော်ကြားသွားကြတယ်လို့တော့ မပြောလိုပါဘူး။ သူတို့အောင်မြင်နေတဲ့အချိန်တွေမှာတော့ မယ်တော်ဝတ္ထုကို ယုံကြည်စွာနဲ့ လှူဒါန်းခံနုပြုနေမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြောတာပါတဲ့။

ဒါဆိုရင် နတ်ဆိုတာ တကယ်ရှိသလား။ ယုံကြည်သလား။ မယုံကြည်ဘူးလားဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်ကိစ္စမို့ ထည့်သွင်းစဉ်းစားချင်ရင် စဉ်းစားလို့ရအောင် ရှေ့ကဖြစ်စဉ်လေးတစ်ခု ဖြစ်ပါကြောင်း။

မောင်ပုဂံစည်

ဆုတောင်းပြည့်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တပေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓဝိပေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကဗျင်မြေ)

ကဏ္ဍသင်ခွဲ - ကာလီခါရ် (မြန်မာမြည်)

- ယတြာ စာတ်ရိုက်စာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန် အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခဲပွန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာပေမြို့နယ်၊ ဖုန်း - ၀၁-၅၄၀၇၂၊ ၀၉-၃၁၀၂၂၀၆

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

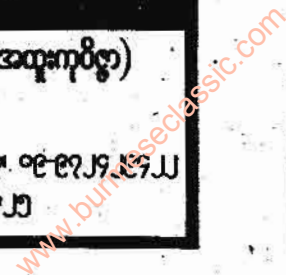
- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ မစပ် မနွှာ မကျပ် မလှီးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ စာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ပုတ်ချင်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် ဓားထိုးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် ဖန္ဒလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင် ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဟန်(လိပ်ခေါင်းအထူးကုပိတ္တ)

မြန်မာ့ဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၁) (၅)လွှာ၊ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၉၁၊ ၀၉-၂၅၀၃၀၃၄၂၇၊ ၀၉-၉၇၂၄၂၆၇၂၊ ၀၉-၃၄၀၆၀၆၀၆၊ ၀၀-၀၁၀၆၀၆၀၆၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ ဖန္ဒလေး။ ဖုန်း-၀၂-၇၅၂၀၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂၅

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ

အိမ်ထောင်ရေး
အကျဉ်းချုပ်

အိမ်ထောင်ရေး

ပိတောက်အိပ်မက် တန်ခူးမျက်ရည်

အင်ကြင်းဖြူဖြူ (တောင်ငူ)

ကိုကိုရေ... ပိတောက်တွေ ပွင့်ခဲ့
ပြန်ပြီ။ ကိုကိုရေ တန်ခူး စတွေ့ခဲ့တာ
လည်း အခုလို ပိတောက်တွေပွင့်တဲ့
အချိန်မှာပဲနော်။ ပိတောက်တွေပွင့်တဲ့
အချိန်မှာ ဆုံတွေ့ခဲ့ပြီး ပိတောက်တွေ
ပွင့်တဲ့အချိန်မှာပဲ ကိုကိုက တန်ခူးကို
ထာဝရ ခွဲခွာသွားခဲ့တယ်နော်။

□

မေမေရဲ့ညီမရှိတဲ့ မန္တလေးမြို့ကို
တန်ခူး အလည်ရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ
အန်တီမေရဲ့သား တန်ခူးရဲ့ အစ်ကို
ဝမ်းကွဲ ကိုနေရဲ့ သူငယ်ချင်းအဖြစ်နဲ့
တို့ကိုကို စတင်ရင်းနှီးခဲ့တာပေါ့။

နယ်မြို့ကနေ သင်္ကြန်အကြိုနေ
စတိုင်မိညာမှာ အန်တီမေတို့အိမ် တန်ခူး
ရောက်ခဲ့တယ်။ နောက်နေ့မနက်
စောစောမှာပဲ...

“အန်တီမေ၊ ကိုနေရော အိပ်နေ
တုန်းပဲလား”

လို့ မေးလိုက်သံကို တန်ခူး အိပ်
ဈာထဲကနေ ကြားလိုက်ရတယ်။

“ဪ...အေး...အေး...သားပြန်
ရောက်နေတယ်ဆိုတာတော့ မင်း

သူငယ်ချင်းဆီကနေ အန်တီမေ ကြားမိ
တယ်။ အလုပ်တွေ အဆင်ပြေရဲ့လား
သား၊ သားမိဘတွေရော နေကောင်း
ကြရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်။
မာမိနဲ့ ဒယ်ဒီလည်း နေကောင်းကြပါ
တယ်။ ကိုနေကို လာတွေ့ရင်းနဲ့ အိမ်မှာ
နန်းကြီးသုပ် လုပ်စားလို့ မာမိက
အန်တီမေတို့အတွက် ထည့်ပေးလိုက်
တယ်။ ဒါက အန်တီမေအတွက်
ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ဆောင်”

“အေး...အေး...ကျေးဇူးပဲနော်
သား၊ အခုလို အန်တီမေအတွက် သတိ
တရ လက်ဆောင်ပါလာတဲ့အတွက်
လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သား
သူငယ်ချင်းကို အန်တီမေ သွားနှိုးလိုက်
ဦးမယ်”

“နေ...နေ...အန်တီမေ ကျွန်တော်
ပဲ သွားနှိုးလိုက်မယ်”

ဆိုတဲ့ ဧည့်ခန်းထဲက အန်တီမေနဲ့
ဧည့်သည်ရဲ့ စကားပြောနေတဲ့အသံ
တွေကို တန်ခူး အိပ်ခန်းထဲကနေ ကြား
နေရတယ်။

ဧည့်သည်က နန်းကြီးသုပ် ပါ
လာတယ် ဆိုပါလား။ တန်ခူးစိတ်ထဲမှာ

ဝမ်းသာသွားမိတယ်။ မန္တလေး နန်းကြီး
သုပ်က တန်ခူး အကြိုက်ဆုံး အစား
အစာပဲလေ။

□

“အန်တီမေ၊ တန်ခူး မနိုးသေး
ဘူးလား”

ဟော မိမိတို့ ရောက်လာကြပြီနဲ့
တူတယ်။ သူတို့ကလည်း စောစော
စီးစီး ရောက်လာကြတာပဲ။ တန်ခူးက
အိပ်ရာထဲမှာ ထပ်နှပ်နေဦးမယ်လို့ စိတ်
ကူးထားတာ ခုတော့ ထရတော့မှာပေါ့။
တော်တော်အလိုက်မသိတဲ့ သူငယ်ချင်း
တွေပဲ။

မန္တလေးမြို့မှာ တန်ခူးရဲ့ အချစ်
ဆုံး သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ရှိတယ်။
တစ်ယောက်ကတော့ တန်ခူးတို့မြို့က
နေ ပြောင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်း မိမိ
ကျော်၊ နောက်နှစ်ယောက်ကတော့
မိမိကျော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးမှ ခင်မင်ရတဲ့
ယမင်းနဲ့ လဲ့လဲ့။ မိမိနဲ့ ပတ်သက်ပြီးမှ
ခင်ခင်ရတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ဒီသူငယ်
ချင်း သုံးယောက်စလုံးဟာ တန်ခူးနဲ့
ညီအစ်မတွေလိုပါပဲ။

တန်ခူးက မန္တလေးကို တစ်နှစ်

မှာ အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်တော့ ရောက်
ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတစ်ကြိမ်ကလည်း
သင်္ကြန်ရက်တွေပေါ့။ မန္တလေးရောက်
တိုင်း ဒီသူငယ်ချင်း သုံးယောက်နဲ့ အမြဲ
ဆုံဖြစ်တယ်။ တန်ခူးရဲ့ အန်တီမေတို့နဲ့
လည်း သူတို့ တော်တော်ရင်းနှီးနေကြ
ပါပြီ။

အန်တီမေက တန်ခူးရဲ့အဒေါ်
ဆိုပေမယ့်လည်း တန်ခူးရဲ့မေမေလိုပဲ
တန်ခူးကို အရမ်းချစ်ပြီး အရမ်းအလို
လိုက်တာပါ။ အန်တီမေမှာ "ကိုနေမျိုး"
ဆိုတဲ့ သားတစ်ယောက်တည်းရှိတော့
တန်ခူးကို သမီးအရင်းတစ်ယောက်လို
ချစ်ရှာပါတယ်။ ကိုနေကလည်း တန်ခူး
ကို ညီမအရင်းလေးတစ်ယောက်လိုချစ်
ပြီး အလိုလည်းလိုက်တော့ တန်ခူးက
ဒီအိမ်မှာ ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးလို့ရတဲ့
မိဆိုးလေးပေါ့။

□

တန်ခူး ပြန်စဉ်းစားနေရာကနေ
အိပ်ရာထဲက ကမန်းကတမ်းထဲပြီး
အိပ်ခန်းထဲကနေ ဧည့်ခန်းထဲကို ပြေး
ထွက်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ တည်ကြည်
လေးနက်စွာတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ ကိုကိုကို
စတွေ့လိုက်တာပဲ။

ကိုကိုတို့ တွေ့လိုက်တော့ တန်ခူး
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရှက်သွားမိတယ်။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ တန်ခူးက အိပ်ရာထဲ
ကနေ အိပ်မှန်စုန်နွား ဆံပင်စုတ်ဖွားနဲ့
ထွက်လာမိတာကိုး။

သူငယ်ချင်းတွေကို စောစော
စီးစီး ရောက်လာလို့ ရန်တွေ့မယ်ဆိုတဲ့
စိတ်ကူးတွေက ကိုကိုကို ခြင်လိုက်တာ
နဲ့ ဘယ်ဆီကို ထွက်ပြေးကုန်ပါလိမ့်။

တန်ခူး ကိုယ်ရှိန်သပ်လိုက်ပြီး
သူငယ်ချင်းတွေကို 'ခဏလေးနော်
မျက်နှာသစ်လိုက်ဦးမယ်' ဆိုပြီး
ဧည့်ခန်းထဲက ပြန်ထွက်ခဲ့တယ်။

အန်တီမေကတော့ တန်ခူးတို့
အားလုံး စားဖို့အတွက် မနက်စာ ပြင်
ဆင်နေလေရဲ့။

သူငယ်ချင်းတွေကလည်း
တစ်ယောက်က ကြာဆံချက်၊
တစ်ယောက်က မုန့်ဟင်းခါး၊
တစ်ယောက်က မုန့်လုံးရေပေါ်တွေ
ယူခဲ့တယ်။ သူတို့အိမ်တွေမှာ လုပ်စား
ကြတာတဲ့။

အားလုံးက အန်တီမေ ပြင်ဆင်
ထားတဲ့ မနက်စာ စားပွဲဝိုင်းမှာ ရောက်
နေကြပြီဆိုတော့ တန်ခူးလည်း မျက်နှာ
သစ်ပြီးတော့ အန်တီမေ ပြင်ဆင်ထား
တဲ့ မနက်စာ စားပွဲဝိုင်းကိုပဲ တန်ခူးပြီး
လာခဲ့လိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ တန်ခူးက သူငယ်ချင်း
တွေကို 'နင်တို့ ယူလာတာတွေက
လည်း ငါ မကြိုက်တာတွေချည်းပဲ။
ငါကြိုက်တဲ့ နန်းကြီးသုပ်ကုတော့ မယူ
လာကြဘူး' လို့ ဇွတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိ
တယ်။

တန်ခူး အကြောက်ဆုံး အစားအစာ
ထဲမှာ မုန့်ဟင်းခါး ပါတယ်ဆိုပေမယ့်

မန္တလေးက မုန့်ဟင်းခါးကိုတော့
တန်ခူး ဘယ်လိုမှ မစားတတ်ဘူး။
မန္တလေးရောက်ရင် နန်းကြီးသုပ်ပဲ
စားတယ်။

အဲဒီမှာ ကိုနေရဲ့ သူငယ်ချင်းက-
"ညီမလေးက နန်းကြီးသုပ်
ကြိုက်တာလား။ ဒါဆို ကွက်တိပဲ၊
ကိုကိုက နန်းကြီးသုပ် ယူလာတယ်"

တန်ခူးက 'ဟုတ်တဲ့' လို့ ကိုကို
ကို ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ကိုနေက တန်ခူးကို လှမ်းစေတယ်။
"ဒီကောင်မလေးကတော့ သူ
များ လာပို့တာတောင် သူကြိုက်တဲ့
အစားအစာပဲ လာပို့ရင်လို ပြောနေ
သေးတယ်။ လာပို့တဲ့သူတွေကိုမှ အား
မနာ" တဲ့။

"အို...ဘာလို့ အားနာရမှာလဲ။
ဒီသူငယ်ချင်းတွေက အားနာရမယ့်သူ
တွေမှ မဟုတ်တာ။ တန်ခူးရဲ့ အကြိုက်
စကွကို သူတို့ သိနေတာပဲ။ သိရုံသာနဲ့
တန်ခူးအကြိုက် မပါတော့ စိတ်ဆိုးတာ
ပေါ့"

လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။
တန်ခူးတို့ စားသောက်နေကြတဲ့
အချိန်မှာပဲ ကိုနေက သူငယ်ချင်းနဲ့
တန်ခူးတို့ကို မိတ်ဆက်ပေးတယ်။

"သူငယ်ချင်း ဒါ ငါ့ညီမလေး
တန်ခူးမေ၊ သူတို့ကတော့ တန်ခူးရဲ့
သူငယ်ချင်းတွေပေါ့။ ညီမလေးတို့ ဒါ
ကိုနေရဲ့ သူငယ်ချင်း အုပ်စိုးတဲ့၊ မှတ်
ထားကြနော်"

“ညီမလေးတို့ ကိုယ့်ကိုလည်း ကိုယ့်ကို ခင်သလိုပဲ ခင်လို့ ရတယ် နော်”

လို့ ကိုကိုက ပြောတော့ ကိုနေ့က...

“သူငယ်ချင်း မင်း အဲဒီလိုပြောရင် မှားသွားလိမ့်မယ်။ ကျွန်တို့ညီမတွေက မဆိုးပေမယ့် ငါ့ညီမလေး တန်ခူးကတော့ အရမ်းဆိုးတာနော်။ ငါ့လိုပဲ သဘောထားလို့ပြောရင် ငါ့ကို ခိုင်းသလို မင်းကိုလည်း တန်ခူးက ခိုင်းလိမ့်မယ်။ သတိထား”

“ဟွန်း...ကိုနေ့နော် တန်ခူးက အရမ်းဆိုးနေတာကျနေတာပဲ။ တော်ပြီ ကိုနေ့ကို မခေါ်တော့ဘူး”

“ဟား...ဟား...ဟား...”

“အဲဒါပဲ ကြည့်တော့ သူငယ်ချင်းရေ...ထစ်ခနဲဆို ငါ့ညီမလေးက စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်မယ် ဆိုတာပဲ။ မင်းတော့ ချောရမယ့်နည်းတွေ လေ့လာထားရတော့မယ်နဲ့ တူတယ်။ မနက်ဖြန်က စပြီး ငါတော့ တာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်ပေးရတော့မယ် သူငယ်ချင်း”

လို့ ကိုနေ့က ပြောလိုက်တဲ့အခါ ကိုကိုက...

“ဘာတာဝန်လဲကွ”

လို့ ပြန်မေးတယ်။

“ဒီငှက်မလေးတွေ ရေပက်ခံ ထွက်ဖို့အတွက် ဂှားမောင်းပေးရမယ့် တာဝန်လေ။ မင်းလည်း မန္တလေး

သင်္ကြန် မလည်ဖြစ်တာ ကြာပြီပဲ။ ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား။ မင်းပါတော့ ငါသက်သာတာပေါ့ကွာ”

“အေး...ကောင်းသားပဲ။ ငါလည်း မန္တလေးသင်္ကြန် မလည်ဖြစ်တာ တော်တော်ကြာပြီ လိုက်ခဲ့မယ်”

လျော်စရာလေးတွေ ပြည့်လျှံနေခဲ့တဲ့ အဲဒီနေ့လေးက သင်္ကြန်အကြီးနေ့လေးပေါ့။ အန်တီမေတို့ခြံထဲက ပိတောက်ပင်ကြီးမှာလည်း ပိတောက်တွေ ပွင့်နေတာ တစ်ပင်လုံး ဝါထိန်နေတာပဲ။

တန်ခူးက ပိတောက်ပန်းတွေကို အရမ်းသဘောကျတာ။ သင်္ကြန်နဲ့ ပိတောက်ကို ယှဉ်တွဲတွေ့ရတာလည်း ကြည်နူးစရာ တစ်ရပ်ပါ။

တန်ခူးတို့သူငယ်ချင်းတွေပိတောက်ပန်းတွေ ခူးနေတုန်း ကိုကို ရောက်လာပြီး...

“တန်ခူး၊ ကိုကို ရေလောင်းမယ်နော်” တဲ့။

“ဟုတ်ကဲ့”

လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ကိုကိုက တန်ခူးကို ရေလောင်းပြီး တန်ခူးလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ ပိတောက်ပန်းတွေထဲက ပိတောက်တစ်ခက်ကို ယူလို့ တန်ခူးရဲ့ နားရွက်ကြားလေးထဲမှာ ထိုးပေးသွားတယ်။

တန်ခူးတို့အဖို့ သင်္ကြန်အကျ။

အကြတ်၊ အတက် သုံးရက်စလုံး ရေပက်ခံ ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီသုံးရက်အတွင်းမှာ ကိုကိုနဲ့လည်း တော်တော်လေး ရင်းနှီးခဲ့ကြတယ်။ ကိုကိုက အရမ်းစိတ်ရှည်ပြီး သည်းခံတတ်တဲ့သူဆိုတာ တန်ခူး သိလိုက်တယ်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ တန်ခူးတို့ကို ကိုနေ့နဲ့ ကိုကိုက မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနဲ့ ကုသိုလ်တော်ဘုရားကို လိုက်ပို့ပေးခဲ့တယ်။ ကုသိုလ်တော်ဘုရားကိုရောက်တော့ ကိုကိုက...

“တန်ခူးကို ကိုကို အရမ်းချစ်ဟယ်”

လို့ ပြောခဲ့တယ်။ တန်ခူးရဲ့ရင်တွေ အရမ်းခနဲသွားတာပဲ။

ဒါပေမဲ့ တန်ခူးက ကိုကိုကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“တွေ့တာဖြင့် မကြာသေးပဲနဲ့ ဘာလို့ ဒီလိုစကား ပြောတာလဲ။ တန်ခူးက ဆိုးတယ်ဆိုတာလည်း ကိုကို သိပြီးသားနော်”

လို့ ပြန်ပြောတော့ ကိုကိုက...

“တန်ခူးကို စတွေ့တဲ့နေ့ကတည်းက ကိုကို အရမ်းချစ်မိသွားတာ။ တန်ခူးက မဆိုးပါဘူး။ လိမ္မာပါတယ်။ တကယ်လို့ ဆိုးခဲ့ရင်တောင် ကိုကိုက အမြဲတမ်း ခွင့်လွှတ်ပြီး ချစ်နေမှာပါ” တဲ့။

ဒီလိုနဲ့ တန်ခူးရဲ့ မြို့လေးကို ပြန်ရမယ့်နေ့ကို ရောက်ခဲ့ပြီပေါ့။ တန်ခူးကို ကားဂိတ်လိုက်ဖို့တော့ ကိုကိုပါ ပါတယ်။

“တန်ခူး၊ ကိုကို တန်ခူးဆီ ဖုန်း

ဆက်မယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို”

လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“ကိုကို တောင်းထားတဲ့အဖြေကို တန်ခူး ပြန်မပေးရသေးဘူးနော်”

“ဟာ...တန်ခူး အခု မဖြေချင် ပါဘူး။ ကိုကို ဖုန်းဆက်တော့မှ ဖုန်းထဲ ကနေ ဖြေပေးမယ်နော်”

လို့ ပြန်ပြောတော့ ကိုကိုက ခေါင်းညှိတ်ဖြုတ်ပြီး တန်ခူးကို ကျန်းမာ ရောဂရုစိုက်ဖို့နဲ့ ကိုကိုကို မဆွေဖို့ မှာနေ တယ်။

တန်ခူးလေ ကိုကိုနဲ့ ခွဲရတော့မယ် ဆိုတော့ ငိုချင်လိုက်တာ။ မနည်းထိန်း ထားပြီး ကိုကို မှာသမ္မုကို ခေါင်းညှိတ် ပြနေမိတယ်။

တန်ခူးနဲ့ ကိုကိုတို့ တစ်ရက်မှ ဖုန်းအဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ပါဘူး။ ကိုကိုကိုလည်း တန်ခူး အဖြေပြန်ပေး လိုက်ပါတယ်။ ဖုန်းထဲမှာပဲ တန်ခူးက စိတ်ကောက်လိုက်။ ကိုကိုက ပြန်ချော့ လိုက်နဲ့ပေါ့။ တန်ခူးရဲ့ စိတ်ဆိုးစိတ် ကောက်တဲ့ အချိန်တွေကိုလည်း ကိုကို က စိတ်ရှည်သည်းခံပြီး တန်ခူး ဆိုး သမ္မုကိုလည်း အနှံ့တာမရွာတဲ့ ကိုကို ပါ။ ကိုကို တန်ခူးကို အရမ်းချစ်တယ် ဆိုတာလည်း တန်ခူး ယုံပါတယ်။

တန်ခူး အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ၁၈ ရက်လောက်နေတော့ ကိုနေနဲ့ ကိုကို

တန်ခူးတို့အိမ်ကို ရောက်လာတယ်။ ကိုကို နိုင်ငံခြားကို ပြန်ထွက်ရတော့မှာ မို့လို့ လာနှုတ်ဆက်တာပါတဲ့။ ကိုကို ပြန်မထွက်ခင် တန်ခူးရဲ့မျက်နှာလေး ကို မြင်သွားချင်လို့ပါတဲ့။

ကိုကိုနဲ့ တန်ခူး ရေဖြေခြားပြီး ဝေးကြရဦးမှာပါလားလို့ တွေးလိုက်မိ တဲ့အချိန်မှာ တန်ခူး မျက်ရည်ကျမိ တယ်။ ကိုကိုက...

“တန်ခူး မငိုနဲ့လေ၊ ကိုကိုက နေ့တိုင်း ဖုန်းဆက်မှာပေါ့” တဲ့။

ကိုကိုတို့ ပြန်သွားပြီး နှစ်ရက်နေ တော့ ကိုကို နိုင်ငံရပ်ခြားကို ပြန်ထွက် သွားတယ်။ ပြန်မထွက်ခင်ညမှာ ကိုကို နဲ့ တန်ခူး ဖုန်းအကြာကြီး ပြောဖြစ်ကြ တယ်။

ကိုကိုက နှစ်တိုင်း တန်ခူးမွေးနေ့ အိမ် ပြန်လာမယ်လို့ ပြောတော့ တန်ခူး က ကိုကိုကတိ တည်ပါစေချင်လို့ ပြန် ပြောလိုက်တယ်။ ကိုကိုကလည်း...

“စိတ်ချ တန်ခူး၊ ကိုကိုကတိ တည်စေရမယ်” တဲ့။

တန်ခူးမွေးနေ့ကို အန်တီမေနဲ့ ကိုနေတို့ နှစ်စဉ် လာနေကျ။ အန်တီမေ တို့ ပြန်ရင် တန်ခူးက မန္တလေးကို လိုက်ပြီး သင်္ကြန်ကို မန္တလေးမှာ ကျ နေကြလေ။

သည်လိုနဲ့ ကိုကို တန်ခူး နေ့စဉ် ဖုန်းအဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့သလို

နှစ်စဉ် ကိုကိုက တန်ခူးမွေးနေ့အိမ် ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ တန်ခူးမွေးနေ့ကို မန္တလေးကနေလာတာ အန်တီမေနဲ့ ကိုနေအပြင် ကိုကိုပါ တိုးလာပါတယ်။ မွေးနေ့ရက်ပြီးတာနဲ့ မန္တလေးကိုတက် ပြီး သင်္ကြန်မှာ ကိုကိုနဲ့အတူ ပျော်နေ ကျပေါ့။

နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့ မတ်လပိုင်း ကုန် ခါနီးလောက်မှာ ကိုကိုက တန်ခူးတို့ ဒီနှစ်တော့ ကိုကို အလုပ်တွေ အရမ်း များနေလို့ တန်ခူးမွေးနေ့အိမ် ပြန်မလာ ပြစ်တော့တဲ့အကြောင်း သင်္ကြန်အကြို နေ့မှ ပြန်ရောက်တော့မယ့်အကြောင်း ပြောတယ်။

တန်ခူးလည်း စိတ်ဆိုးပြီး...

“ကိုကိုဘာသာ ပြန်လာချင်လား မလာချင်နော်၊ တန်ခူးလည်း ဒီနှစ် မန္တလေး သင်္ကြန်ကို မလာတော့ဘူး”

လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဒဲဒီ နောက်ပိုင်းကတည်းက ကိုကိုဖုန်းဆက် ရင် တန်ခူး မကိုင်တော့ဘူး။ တန်ခူး ဖုန်းမကိုင်တော့ ကိုကိုက ဓေးလံဖို့ရွာ ပါတယ်။ ကိုကိုကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော်ဆို တဲ့အကြောင်း၊ ကိုကို တကယ်မအား လို့ ပြန်မလာဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ ကိုကိုနဲ့ စိတ်ကတော့ တန်ခူးဆီမှာပဲ ရောက်နေ တဲ့အကြောင်း၊ ကိုကို ဖုန်းဆက်ရင် ဖုန်းကိုင်ပါဆိုတဲ့အကြောင်း...နဲ့တော့ ပါဝဲ။

ကိုကိုကတော့ နေ့စဉ် ဖုန်းဆက် ပါတယ်။ တန်ခူးက ဖုန်းမကိုင်တော့

မေးလို့ပြီး တန်ခူး ဖုန်းမကိုင်တဲ့အတွက် တော်တော်လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရ တဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်။

တန်ခူးမွေးနေ့ရောက်တော့လည်း မေးလိထဲမှာ တန်ခူးအတွက် မွေးနေ့ ဆုဖွဲ့နဲ့ ကောင်းပေးထားပါတယ်။ တန်ခူး က အန်တီမေတို့ကို ဒီနှစ် မန္တလေးကို ခရီးစဉ်တော့ဘူးလို့ ပြောတော့ အန်တီ မေက...

“ဒါဆို အန်တီမေတို့လည်း သင်္ကြန်ပြီးမှ မန္တလေး ပြန်တက်တော့ မယ်”

ကိုနေက တန်ခူးကို...

“ညီမလေး အုပ်စိုးက ကိုနေဆီ ကို ဖုန်းဆက်တယ်။ သူဖုန်းဆက်ရင် ညီမလေးက မကိုင်ဘူးဆို၊ သူအစွပ် များနေလို့ ညီမလေးမွေးနေ့အဖီ ပြန် မလာဖြစ်တာကို နားလည်ပေးရမှာ ပေါ့။ အုပ်စိုးက ညီမလေးကို တော်တော် ချစ်တာပါ”တဲ့။

“ချစ်ရင် ကတိတည်ရမှာပေါ့” လို့ တန်ခူး ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“ဒါ ကတိခတည်တာမှ မဟုတ် တာ။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မာ ကိုယ်ပြန်လာချင်တိုင်း လာလို့ ခရဘူးလေ”

သင်္ကြန်အကြံပေးမှာ ကိုနေဆီကို ဆိုတဲ့ ဖုန်းဆက်တယ်။ သူ မန္တလေးကို ပြန်ရောက်ချေပြီ။ ဒီညပဲ တန်ခူးဆီကို

သူလာခဲ့မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောခိုင်း တယ်။

ကိုကို လာမယ်ဆိုတော့ တန်ခူး စိတ်ထဲမှာ အရမ်းပျော်သွားတာပဲ။ ကိုကိုလာရင် ကိုကိုချောတဲ့အထဲမှာ ပျော်ဝင်မသွားဘဲ ကိုကိုကို နှစ်ရက် လောက် ပစ်ထားလိုက်ဦးမယ်လို့လည်း တွေးမိတယ်။

တန်ခူးတို့ခြံထဲက ပီတောက်ပင် ကြီးမှာ ပီတောက်ပန်းတွေ ဝါဝါထိန်းပြီး လှနေသလို တန်ခူးရဲ့ အတွေးစိတ်ကူး လေးလည်း လှပပျော်ရွှင်နေတာပေါ့။

တန်ခူး အဲဒီညက အိပ်လို့ မပျော် ဘူး။ အိပ်ပျော်သွားတဲ့ ခဏလေးမှာပဲ တန်ခူး အိပ်မက် မက်တယ်။ ကိုကိုက တန်ခူးအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင် ဆိုပြီး ဆွဲသီးလေး ပေးတယ်။ အရမ်း လှတာပဲ။

“ကိုကိုကို စိတ်မဆိုးတော့နော်၊ တန်ခူး စိတ်ဆိုးတာကို ကိုကို ဘယ်လို မှ မခံစားနိုင်လို့ပါ။ တန်ခူးကို ကိုကို အရမ်းချစ်တာပါ”

လို့ ပြောတယ်။ ကိုကိုကို တန်ခူး အရမ်းသနားသွားပြီး တန်ခူး စိတ်မဆိုး တော့ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တဲ့ အချိန်မှာပဲ ကိုကိုက တန်ခူးနဲ့ဝေးတဲ့ဆီကို ထွက် သွားတယ်။ တန်ခူးလေ “ကိုကို... ကိုကို...” လို့ အော်အော်နေမိပြီး အိပ်ရာ က လန်နီးသွားတယ်။

တန်ခူး နာရီလှမ်းကြည့်လိုက် တော့ နံနက် ၁ နာရီခွဲလောက်ပဲရှိ

သေးတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ တန်ခူး ဖုန်းက မြည်လာလို့ ဖုန်းကိုမလှုပ် တော့...

“သမီး တန်ခူးလား”တဲ့။

ကိုကိုမာမိရဲ့ အသံပါလား။ တန်ခူး ရင်ထိတ်သွားပြီး...

“ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ သမီး တန်ခူးပါ”

လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ဖုန်းထဲက နေ ကိုကိုမာမိရဲ့ ငိုရွက်သံကို ကြားရပါ တော့တယ်။

“သား ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်လို့ ဆုံးဖြဲ သမီးရယ်.....”

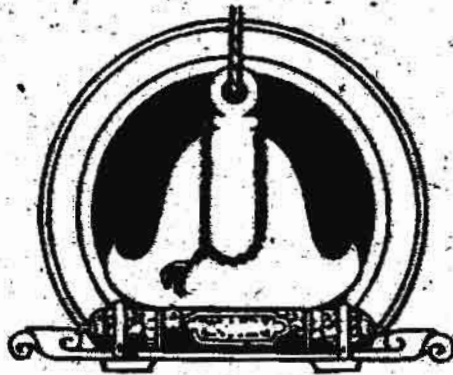
ဖုန်းထဲကနေ ကိုကိုရဲ့မာမိ ဣာ တွေဆက်ပြောနေလဲဆိုတာ တန်ခူး မသိတော့ပါဘူး။ တန်ခူးလည်း အမှောင်ကမ္ဘာကြီးထဲကို ရောက်သွား လို့ပါ။

နှစ်တွေကြာပြီ ဆိုပေမယ့်လည်း ပီတောက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တန်ခူးရဲ့ မျှော်လင့်ခြင်းတွေဟာ အိပ်မက်တွေ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ထိုမျှော်လင့်ခြင်း အိပ်မက် တွေကနေ နီးထဲလာတဲ့ တန်ခူးအတွက် တော့ လက်တွေ့ဘဝဟာဖြင့် မျက် ရည်တွေနဲ့ ကြံစည်နေရဆဲပါ။

အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ)

မည်သူမဖြူ မိမိအမှု လှူကြည့်လိုက်ပါ ယခု

ဝေဖြူပွင့်

နေ့လယ် ၁၂ နာရီ မထိုးသေးပေမင့် ဆောင်းနေ့က အတန်ငယ်ပူစ ပြုလာပေပြီ။ သည်နေ့ ဘယ်မှမသွား။ အိမ်မှာ စာဖတ်ဦးမည်အတွေးနှင့် အရင်းဘက်ပေါ်မှာလှဲကာ စာဖတ် ဖြစ်၏။ နံပုလေးပေါ်မှာ ရေနေ့ဘူး၊ အခင်းလိပ်၊ ဆေးလိပ်ခွက်၊ မီးခြစ်၊ ဖန်ခွက် စိုလင်းစွာထားပေး၍ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာပြုမိ လိုက်သည်။ သည်လို အလိုက်တာသိလုပ်ပေးထားတာကို မြင် တော့ အမှတ်ပေးစကားတစ်ခွန်း ခိုဖြစ်လိုက်ပါသည်။ သည် လိုလုပ်ပေးထားပြန်တော့လည်း ငါ့ယောက်ျားက အလိုက်သိ သား၊ ကျေနပ်စိတ်ဖြင့် ဖတ်လက်စစာအုပ်ကို ပြန်ဖတ်သည်။

ထိုအချိန်မှာ ခြေထောက်ကို ပွတ်သီးပွတ်သပ်လာ လုပ်ပြီး မျက်နှာချိုသွေးနေသော သားကြီးကြောင်က ကျွန်မ မျက်နှာသာပေးရင် အရင်းဘက်ပေါ်တက်ရန် ချောင်းနေ၏။ တစ်ချက်တည်းမှာ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို စစ်ခနဲ စစ်ခနဲ ခြင်ကိုက်ခံလိုက်ရသည်။ စောစောက ကြည့်နှုတ်စိတ် ပီတိ ကလေးသည် ချက်ချင်း ကြက်ပျောက်၊ ငှက်ပျောက် ပျောက် သွားပြီး ထိုစိတ်ကလေးနေရာမှာ ဖေါသက ချက်ချင်းနေရာ

ယူလိုက်သည်။
“ဖိုးသားရေ... နင်ကလည်း အကောင်းတော်တော် ကြိုက်။ ချောင်းပြီး ငါ့ဘေးများလာအိပ်မလို မဟုတ်လား။ အဝန်းမကျတဲ့ကြောင်က ငါ့အနားမှာ လာကပ်နေ၊ အဝန်းကျတဲ့ လှူက ခိုင်းမှာဖိုးလို့ ငါနဲ့ တစ်ပိုင်လောက်ဝေးတဲ့နေရာ သွား နေတယ်။ နေ့လယ်ဘက်ဘည်း ခြင်ကိုက်တာသိရဲသားနဲ့ ခြင်ဆေးထွန်းပေးမထားဘူး။ စာဖတ်တဲ့လူ ခြင်ကိုက်တာပေါ့ သွား... သွား နင်က ဘာမှအဝန်းမကျတဲ့ကြောင်၊ မသွား ဘူးလား။ ငါ့ပိတ်ကန်ထည့်လိုက်မှာနော်”

စိတ်တိုတိုဖြင့် အသံအကျယ်ကြီး ပြောသာနေမိ သည်။ အိမ်ကပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်ခြံထောင့်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာပင်တွေစိုက်၍ ဘာပင်တွေခုတ်နေမှန်းမသိ။ ခြင်တွေက လည်း ကိုက်လိုက်တာ လွန်ပါလေရော။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ ခြင်ဆေးခွက်ကို သွားယူမိညှိရာမှာ အပြင်းထူလျက် ကျွန်မ ပါးစပ်မှ မြည်တွန်တောက်စီးနေမိသည်။ သူ ကြောင်ကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ်မဲပြီး သူပျက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

မောင်နေပြီဆို သူ့အပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို မကျေနပ်သော
စိတ်နှင့် သောင်းကျန်းနေသည်ဆိုတာကို သူကောင်းကောင်း
ကြည့်သိသည်။ အနားတစ်ဝိုက်မှာ သူရှိနေလျှင် ပြေးလာမှာ
ကြောင်ကို ဆုတာရိုက်တာကို သူမကြိုက်ပေ။ ယခုချိန်ထိ
ရောက်မလာဘဲဆို နောက်ဖော်ပြောတော့ကို ရောက်နေသလား။
တစ်အိမ်ခြံက ငှက်ပျောခြံကို သွားနေသလား။

ယပ်တောင်တစ်ချောင်းနှင့် ခြင်တွေ မောင်ထုတ်နေမိ
သည်။ သည်အချိန်မှာပဲ မဟာသံတစ်ယောက် မျက်နှာ
မရွှင်မပျူနှင့် ရောက်လာသည်။

“မွေတောင်မရောက်သေးဘူး၊ ပုလိုက်တာနော်”

“အေးဟယ် ထိုင်လေ။ မျက်နှာမှာ ခွေးတွေ ရွဲလို
ပီလာ။ မေ အအေးသွားယူလိုက်ဦးမယ်။ ဘာသောက်မလဲ”

“နေပါစေမေ မငသာက်တော့ဘူး။ ညကလည်း
ရင်တွေကျပ်လို့ အအေးမသောက်ရဘူး”

“ဒါဆို ကော်ဖီသောက်မလား။ အမောပြေပေါ့”

“မမဆီ စိတ်စာရောက်ပြီမဟုတ်လား။ သိပ်ဆိုင်ကို
ဘာလောင်းရမှန်းမသိလို့ စဉ်းစားမရတာနဲ့ မမဆီ ပြေးလာ
ပေးတာ”

မဟာသံစကား ကြားလိုက်ရမှာ အံ့ဩစိတ်ဖြင့် သူ
မျက်နှာကိုပြင်ဖူးသည့် သူ့စိမ်းတစ်ယောက်နယ် အတန်
ကြာဝိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူတို့မောင်နှမတွေ စားဝတ်နေ
ရေး မပြေလည်တာ ကျပ်တည်းစွာစားသောက်နေရ၍ သူ့မှာ
လည်း အရွယ်နှင့်မမျှ ရင်နှင့်ကျောကပ်ကာ ပိန်လုပ်လုပ်
အလေး ခြစ်နေရာသည်။

ယခုအလှူက ရက်တွေရက်ပျိုးတွေ၊ ငြိ သူ့အမေနှင့်
အစ်မတန်ရင်းနှီးခင်ပင်သူတွေမို့ သူတို့မောင်နှမတွေ မဖြစ်
အနေ သိပ်ဆင်သွားလောင်းကြရာလည်း ခြစ်နေ၏။ သူတို့
အကြောင်း အတွင်းသိ အဆင်သိ ကျွန်ုပ်မှာ ဘယ်လိုအကြံ
အေးရမှန်းမသိ။

“နဲ့... မောင်လှပျိုကြီးနှစ်ယောက်ကလေး ဘာလှူ
အပ်ပြောလဲ။ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပေးထားလဲ”

“ကျွန်မကို ပိုက်ဆံတစ်ထောင် ပေးထားတယ်။ အဲဒါ
နဲ့ ကြည့်လှူတဲ့ အလယ်ကောင်က တွေ့ရက်လွှာစာရွက်
အပြေတွေကို စာအိတ်လုပ်ပေးထားတယ်”

“မမရော သိပ်ဆင်းဘာလောင်းမှလဲ”

စိတ်စာပြောကာတည်းက သိပ်ဆင်းလောင်းမို့ အချိန်
စီစဉ်ပြီပဲပြီ။ မျက်နှာသုတ်ပဝါအကောင်းစား အထူကလေး
ဆယ်ထည် နှစ်ထုပ်ဝယ်ထားပြီပြီ။ ယခုသိပ်ဆင်းက သံယာ
ဆယ်ပိ။ ဆယ်ထည်တစ်ထုပ်က ပိုနေပြီ။ သူ့မောင်တွေက
ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး သံယာဆယ်ပိကို တစ်ပိးတစ်ရာ
လောင်းခိုင်းတာကို စိတ်ပျက်ရှက်ရွံ့စွာနှင့် ခွေးတွေပျံနေရာ
သည်။

“သိပ်ဆင်းလောင်းမို့ မျက်နှာသုတ်ပဝါလေးတွေ ဝယ်
တာစာက ဆယ်ထည်ပိုနေတယ်။ ညီမသိပ်ဆင်းလောင်းလိုက်”

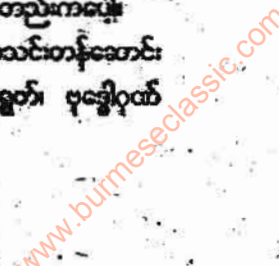
“ဟင့်အင်း။ သည်လိုလည်းမဖြစ်ဘူး။ မမမျက်နှာသုတ်
ပဝါတွေက အကောင်းစားတွေ။ တစ်ထည်တစ်ရာနဲ့ ဘယ်လို
မှ မရနိုင်ဘူး။ အဲသလောက် တန်ဖိုးကြီးတာတွေ ကျွန်မ
မလှူနိုင်ဘူးမမရဲ့”

“နှင်မထင်ရပါဘူး။ မမပေးမှာပေါ့”

“ဒါဆို ကျွန်မတို့မောင်နှမအလှူက ဘယ်မှာပါမှာ
တုန်း။ ဘယ်လိုလုပ် ကုသိုလ်ရမှာလဲလို့”

“ညီမကလည်း အာမဝယ်ပီမို့ကွယ်။ လူတစ်ယောက်
ရဲ့ ကုသိုလ်ကဆိုတာ ဘယ်သူမှမမြင်ရတာမဟုတ်ဘူးလေ။
ထိုထမ်းလာတာသာမြင်ရ ကံထမ်းလာတာ မမြင်ရလို့ ဆို
ထားတယ်မဟုတ်လား။ စိတ်တတ်မကျပါနဲ့။ ခုံမလှူနိုင်
တောင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အလှူကြီးတစ်ခု လှူနိုင်မှာပေါ့။ ကံ
ကံ၏အကျိုးဆိုတာ ရှိသေးတာ။ အကျိုးပေးချိန်တန်ရင်
အကျိုးပေးလာမှာ။ ကိုယ်လှူတဲ့အလှူက ညောင်စေ့လောက်
ကလေးပဲလှူ ကိုယ့်အတုနဲ့သမ္မိတရားအင်ပေါ် မှတည်ပြီး
ညောင်ပင်ကြီးလောက်ရနိုင်တယ်တဲ့။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်
လှူပေး နှိုလည်း ညောင်စေ့လောက်မရတာတွေလည်း ရှိ
တယ်ကွဲ့။ ခြောက်... မေ့နေလိုက်တာ။ တလေးက မမရန်ကန်
သွားသေးတယ်။ ခန္ဓာထိကဲ့ဘုရား အရှေ့တောင်ဘက်မှာ
အာဘိသောတန်ဆောင်မှာ စတုသဗ္ဗာပီရုပ်ရှင် အသင်းရှိ
တယ်။ အဲသည်အသင်းမှာ မမလည်း အသင်းဝင်ထားတာ
ကြာပြီ။ ကြာဆို ၁၉၈၉ ခုနှစ်လောက်ကတည်းကပေါ့။

ခန္ဓာထိကဲ့ဘုရားသွားတိုင်း မမတို့ အသင်းတန်ဆောင်း
က ပီတုန်းပုခိုင်ဘုရားကိုဝင်ဖူး။ ပတ္တန်းရွက်၊ ဗုဒ္ဓေါ့ဂုဏ်

တော်ကိုလည်း ပုဂံစိပ်တယ်။ အသင်းအရေအတွက် အသင်း
သူ့ အသင်းသားတွေ သိရှိအောင်ရွက်ဖို့အရေအတွက် ကြေ
ညာစာတွေဖတ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး မှု့ပြောရိုက်ပြီး မျက်နှာ
အမော့လိုက်မှာ စာပိုဒ်ကြီးတစ်ခုကို ပလတ်စတစ်အကြည်
အုပ်ပြီး ကပ်ထားတာတွေလို မပတ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ
သိပ်ကို တန်ဖိုးကြီးမားပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့စာသားတွေ ဖတ်
လိုက်ရတယ်တဲ့။

“ဘာစာသားတွေပိုလဲ မမရဲ့ ညီမကို ပြောပါဦး”

“ပြောရုံမကဘူး စာရွက်ပါပေးလိုက်မှာ”

ငွေကြေးမရှိသော်လည်း ပေးကမ်းနိုင်သော အလှူဒါန

ခုနစ်မျိုး -

အခါတစ်ပါး၌ လူတစ်ယောက်သည် မြတ်စွာဘုရား
ထံချဉ်းကပ်၍ “အကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အရာကိုလုပ်လုပ်
မအောင်မမြင်ဖြစ်နေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် မအောင်မမြင်
ဖြစ်ပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်သည်။

အသင်သည် အလှူဒါနမပြုတတ်၍ ဖြစ်သည်ဟူ၍
မြတ်စွာဘုရားက ဖြေကြားတော်မူသည်။ ငွေကြေး တစ်ပြား
တစ်ချပ်မျှမရှိသော ဆင်းရဲသားကျွန်ုပ်အဖို့ မည်ကဲ့သို့ အလှူ
ဒါနပြုနိုင်ပါမည်နည်း။ ငွေကြေးမရှိသော်လည်း ပေးကမ်းနိုင်
သောအလှူဒါန ခုနစ်မျိုးရှိသည်။ ထိုခုနစ်မျိုးမှာ...

၁။ မျက်နှာအမှအရာဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း - အပြုံး
ဖြင့် ဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံခြင်း။

၂။ နှုတ်ဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း - အားပေးစကား၊
နှစ်သိမ့်စကား၊ ချီးကျူးစကားများ ပြောဆိုခြင်း၊
ညှာတာစကား၊ နွေးထွေးသောစကားများ ပြော
ဆိုခြင်း။

၃။ စိတ်ဖြင့်အလှူဒါနပြုခြင်း - စိတ်တံခါးကိုဖွင့်၍
သူတစ်ပါးကို ရိုသားပွင့်လင်းစွာ ဆက်ဆံခြင်း။

၄။ အမြင်ဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း - ကောင်းသော
စေတနာအမြင်ဖြင့် သူတစ်ပါးကို ကြည့်မြင်
တတ်ခြင်း။

၅။ ကိုယ်ကာယလုပ်အားဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း -
ကိုယ်နိုင်နင်းသော လုပ်အားပေးမှုဖြင့် သူတစ်ပါး
ကို ကူညီခြင်း။

၆။ နေရာထိုင်ခင်း အလှူဒါနပြုခြင်း - နေရာပီး
ကားစီးသည်အခါ မိမိထိုင်ခုံနေရာကို အိုမင်း
မရွမ်းသူ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသူနှင့် ကလေးငယ်တို့အား
မိမိထိုင်ခုံနေရာကို ပေးထိုင်ခြင်း။

၇။ မိမိနေအိမ်ကို အလှူဒါနပြုခြင်း - မိမိအိမ်နေ
ရာကို သူတစ်ပါးအနားယူရန် ပေးကမ်းခြင်း။

မည်သူမဆို ဤအလှူဒါန ခုနစ်မျိုးသော ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ့ရှိသည့် အကျင့်ကောင်းရှိ
လျှင် အောင်မြင်ခြင်းသည် ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မပေးသော စာရွက်ကို ဖတ်နေရင်း သူမမျက်နှာ
လေးက တစ်စထက်တစ်စ ဝင်းပလာလျက် အဆုံးသောအခါ
သူမမျက်နှာပြင်ဝယ် အပြုံးရိပ်တို့ သစ်လွင်တောက်ပနေသည်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့ စာသားတွေ မမရယ်၊ အဲသည်
စာရွက်ကလေး ညီမတို့မောင်နှမကို ပေးလိုက်ပါလားဟင်း
ဟိုကောင်တွေလည်း ဖတ်စေချင်လို့”

“ပေးလိုက်ပါမယ်ကွယ်၊ ဓမ္မဒါနပြုဖို့ မမ စာကူးစက်
မှာ မိတ္တူကူးထားတာ အများကြီးရှိတယ်”

သူမအိမ်ထဲချဉ်းမြေမှုက ကျွန်မကို ကူးစက်ပြီး ခြင်
ကိုက်နေတာလည်းမေ့ ခြင်ဆေးထွန်းပေးခဲ့ရကောင်းလားဟု
ဒေါသအမျက်သည်လည်း ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိ။ သိပ်
ဆင်းလောင်းရန် သူမကိုပေးမည့် တဘက်ထုပ်ကလေးကို
ထိုစာရွက်ကလေးနှင့်ပတ်ကာ ပေးလိုက်ပါသည်။

မသိသောသူကို သိရန် အသိတရား အမြစ်တရား
ဓမ္မစာရွက်လေးကို ပေးလှူလိုက်ရသော ကျွန်မရင်ထဲမှာ
လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အလှူခုနစ်မျိုးကို နှစ်သက်
ကျေနပ်အားရစွာ ရှိနေသည်မို့ ယခု ဗုဒ္ဓကွကာလလေးမှာပင်
ကျွန်မအတွက် အလှူဒါနကြီးတစ်ခု လှူလိုက်ရသလို
ဝမ်းပြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေပါတော့သည်။

မေတ္တာများစွာဖြင့်

ဇာမြူဗူး

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကျန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်အောင်

ဆရာတို့အောင်ပိုဆော်(အထက်တန်း၊ မ၊ လက်ထပ်ပညာရှင်)အား
ခွဲရာ-ရုန်းတွင် တွေ့ဆုံ၍ ၁၀၀% နှင့်
ပေးပြန်ခဲ့ရာ ကျွန်တော်အား ၁၉၀၄ ခု ဩဂုတ်လအတွင်း
ပြန်ပို့ပေး၍ အရေးကြီးကိစ္စအပေါ်တိုင်ကြားသည့်
ပညာထောက်သင်ခန်း သွားရောက်ရရှိရာ ပေးကြားခဲ့ပါသည်။
ယခုအခါတွင် ဆရာ၏ ပေးကြားချက်များအတိုင်း
စာရေးပြုစုပညာမှတစ်ဆင့် (၁၅-၁-၁၉၀၄)ခုတွင်
ပညာထောက်သင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ရပါသဖြင့်
ဖိစီးမှုများကိုလွှဲ ပေးကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို
အံ့ဩခိုက်နူး ရတင်ပြုစုကိုင်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
B.E (Mech.)
ဝက်ပစ္စည်းစက်ရုံ အ ၁)

ဆရာတို့အောင်ပိုဆော်

(Ex. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက်ထက်၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT
သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘိုလမ်းပွင့်ဘုရားထွေးတန်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

ဂဗ္ဘိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc) ၏

- လူတိုင်းအတွက် ကိန်းဂဏန်းဗေဒနှင့် အဆောင်ယတြာများ။
- ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံ ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကံကောင်းအောင်မြင်
ယတြာများ။
- ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် ဂါထာမန္တန်များ။

ထွက်ပြီ

ပြန်ချိရေး - စာပေနှင်းတော်

ဖုန်း - ၀၉-၂၆၀၂၄၂၂၂၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၄၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၆

မင်းသိင်္ခ

ပဏ္ဍိတ
ဦးမောင်ညွန့်

အောင်သိင်္ခ

နာမည်ရင်း

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား ဖင်းသိပ်

ဓာတ်သိမ်း

ဆိတ်ဖွားတို့ ကမ်းပေါ်သို့ရောက်သည့်အခါ၌ တံငါများနှင့် အလုပ်ကြမ်းသမားများသည် ဆိတ်ဖွားတို့၌ ပစ္စည်းပစ္စယများပါရှိလာပါက ကူညီထမ်းပိုးရန်အတွက် အနီးသို့ကပ်၍ လာကြလေ၏။

ထိုအထဲမှ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြုလျက်ရှိသော အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်လျက် ဦးထုပ်စုတ်ကိုဆောင်းထားသော အလုပ်ကြမ်းသမားတစ်ဦးသည် ဆိတ်ဖွားအနီးသို့ကပ်လာပြီးလျှင် သူ၏လက်တွင်းမှ တစ်စုံတစ်ခုအား ချောက်ခနဲ အသံမြည်စေလျက် ဆိတ်ဖွား၏နားထင်ကို ထောက်လိုက်လေ၏။

“ဆရာဆိတ်ဖွား ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေပါ”

ဟု ထိုသူက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဪ... ဘေးပုလင်းနှင့်မောင်စိုင်း ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားဆီ လာမလို့ ဖိပ်ဗျာ”

ဟုဆိုကာ ဆိတ်ဖွားက ဣန္ဒြေရရ ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ သေတ္တာသည် ကမ်းစပ်ဘက်သို့ ထွက်၍ပြေးလေ၏။ ပြေးရင်း၌လည်း အင်္ကျီကိုချွတ်ဖမ်း၍ ဆုတ်ဖြလိုက်လေ၏။ သေတ္တာနောက်သို့ အလုပ်ကြမ်းသမား ဟန်ဆောင်ထားသော စုံထောက်များက

“မပြေးနဲ့ မပြေးနဲ့ ပစ်လိုက်မယ်”

ဟုဆိုကာ ဝိုင်း၍လိုက်ကြလေ၏။ သေတ္တာသည် ကျောက်ဆောင်ကလေးပေါ်သို့ တက်မြေ့ပြီးနောက် ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ရောက်လျှင် သူ၏အင်္ကျီအပြန်အလှန်အား အသုံးပြု၍ ဘလူးဂျင်းယာဉ်သင်္ဘောကြီးဘက်သို့ လှည့်ကာ (X)အိပ်ကပ်စ်ဟူသော အမှတ်အသားအား အလံပြလိုက်လေတော့၏။

သင်္ဘော၏ရွက်တိုင်၌ ချိတ်ထားသော ကြိုးလှေကားပေါ်မှ မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်နေသော ဖိုသီသည် အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကိုလည်းကောင်း၊ သေတ္တာပြုသော အလံအမှတ်အသားကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာတွေ့မြင်ရပေရာ သူ၏တပည့် ကုလားသင်္ဘောသားများအား ကျောက်ကြီးမရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့၏။

များမကြာမီအချိန်၌ပင် ဘလူးဂျင်းယာဉ် သင်္ဘောကြီးသည် ရေလယ်တွင် ကျောက်ချနေရာမှ ရွက်များတင်ကာ ရွေ့လျားသွားလေတော့၏။

သင်္ဘောနောက်သို့ မော်တော်ဘုတ်တစ်စင်းက လိုက်သော်လည်း သင်္ဘောပေါ်မှ သေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်သဖြင့် မလိုက်ဝံ့တော့ဘဲ ပြန်၍လှည့်လာလေတော့၏။

ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ ရောက်

နေသော သေတ္တာကိုလည်း ရုပ်ဖျက်ထားသော စုံထောက်များက ဖမ်းဆီးလိုက်လေတော့၏။

ဆားပုလင်းနှင့်မောင်ဟု ငါခါသော စုံထောက်ကျော်သည် ဆိတ်ဖွားအား လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ပြီးနောက် မောင်သန်းအေးဘက်သို့လှည့်ကာ -

“မောင်သန်းအေးဆိုတာ မှတ်တယ်”

ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်သန်းအေးက -

“ဟုတ်ပါတယ်”

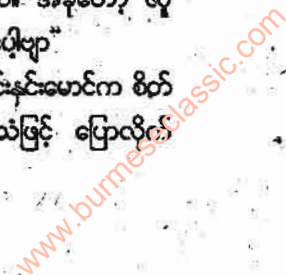
ဟု ဝန်ခံလိုက်လေ၏။

“ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ ကျွန်းပြန်မကျိုးသီးကို သတ်ထားတာတွေ့တယ်။ အဲဒါ ဘယ်သူလက်ချက်လဲ မောင်သန်းအေး”

“ဟောဒီ ကိုဆိတ်ဖွားသတ်တာပါ”

“ဆရာဆိတ်ဖွားက တခြားဟာတွေအတွက် ဘာမှ ဒီလောက်မပြီစွန်းဘူးဗျာ။ ရှေ့နေကောင်းကောင်းနဲ့ ရိုးမှာလျှောက်လွှဲလိုက်ရင် လွတ်တောင်မှ လွတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ အခုတော့ လှေသတ်မှုက ရှိနေပြီပေါ့ဗျာ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင့်မောင်က စိတ်မကောင်းသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်

လေ၏။ သေတ္တာက ဆိတ်ဖွားအား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက်...

“ဆရာဆိတ်ဖွားရေ ဦးနုတ္တိတော့ လွတ်သွားပြီပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆားပုလင်း နှင်းမောင်က ပြုံးလျက်...

“ဪ... ဆရာဆိတ်ဖွား။ လူရမ်း ကားကြီးလေးဦးထားခဲ့တဲ့ ဦးနုတ္တိက ရတနာတွေအတွက်လည်း မပုပါနဲ့ဗျာ။ အဲဒါ နဂိုကတည်းက မရှိတော့ဘူး။ သူ တို့အထဲက ပဉ္စပတသိန်းဆိုတဲ့ လူဆိုး ကြီးက ထုတ်ယူသွားတာ ကြာလှပြီ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြော လိုက်လျှင် ဆိတ်ဖွားက သေတ္တာအား အဓိပ္ပာယ်ပါပါ ကြည့်လိုက်လေ၏။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေတ္တာရေ... ဖိသီးနဲ့ မြေပယ် လွတ်သွားတာကတော့ ငါတို့အမြတ်ပဲ”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ပြောလိုက်ပြန် ရာ သေတ္တာက -

“အစစ်ပဲဗျာ။ ကိုဖိသီးဟာ မမင်း ဖြူကို အစားရလိုက်တာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“အေးဗျာ ကိုဖိသီးက ကျုပ်ကို တောင် နှုတ်ဆက်ဖော်မရဘူး။ ဒီလူက ကျုပ်ခင်သလို မခင်ဘူးဗျာ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြော လိုက်လျှင် သေတ္တာက -

“ခင်ဗျားကို ခင်ဖို့ဟာက ခဝါ သည်နဲ့ မီးသွေးဖုတ်သမား အဆွေခင် ပွန်ဖြစ်သလို ရှိတော့မှာပေါ့ ကိုနှင်း မောင်... ဟားဟားဟား”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အားလုံးက ဝိုင်း၍ရယ်မောကြလေ၏။

“နောက်တစ်ခု ဆရာဆိတ်ဖွားတို့ ရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက် အောင်မြင်တာက တော့ ဟောဒီမောင်သန်းအေးနဲ့ မယဉ် နွယ်တို့ ပြန်ပြီးဆုံစည်းကြတဲ့ကိစ္စပဲ မဟုတ်လား”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြော လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆိတ်ဖွားက အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် -

“ကိုနှင်းမောင် ဒီတစ်ခါတော့ ခင်ဗျားထင်သလို မဟုတ်ဘူးဗျာ...။ မောင်သန်းအေးနဲ့ မယဉ်နွယ်တို့ ပြန်ပြီး ဆုံစည်းကြတဲ့ ကိစ္စကလည်း မဖြစ်နိုင် တော့ဘူးဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့... မောင်သန်းအေးက မယဉ်နွယ်ကို တကယ်ချစ်တာမဟုတ်ဘူးဆိုပါ။ အပျော် ကြံရုံ သက်သက်ပဲလိုပြောတယ်။ ဒါပေ မယ့် တစ်ဖက်က မယဉ်နွယ်ကတော့ သူ့ကို တော်တော်လေးချစ်နေရာတယ်။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ ကျုပ်တာဝန်က တော့ မယဉ်နွယ်ကို မောင်သန်းအေးနဲ့ တွေ့ပေးဖို့ပါပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေသတည်း။

x x x

ဆိတ်ဖွား၏

လူသားတို့အပေါ်၌ထားရှိသော သဘောထား ပြောင်းလဲခြင်း

ဆိတ်ဖွားသည် အမှန်စင်စစ်အား ဖြင့် လူဆိုးတစ်ယောက်မဟုတ်ပေ။ လူ တွေကိုချစ်ခင်၏။ အခက်အခဲတွေ့နေသူ များကို ကူညီလို၏။ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိ၏။ လူတွေကို အကျိုးပြုလို၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းအနေနှင့် ကူညီခဲ့ရသော မောင်သန်း

အေးက ပင်လယ်စားပြုမှုနှင့်ပေါင်း ကာ ၎င်းအပါအဝင် ဖိသီးနှင့် သေတ္တာ တို့၏အသက်ကို လုပ်ကြံခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၌ ၎င်း၏စိတ်၌ လူဆိုးသည်မှာ ကူညီရန်မသင့်သော သတ္တဝါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်၏ဟု မှတ်ချက် ချစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းရေးသား လျက်ရှိသော “လူသားတို့ထွက်ရပ် လမ်း” ဟု အမည်ပေးထားသည့် မေတ္တာ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ စသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို အခြေခံလျက် လူလူ ချင်း မည်သို့မည်ပုံ ကူညီပေးပေးရမည် စသည်တို့ကို ဖော်ပြထားသည့် ကျမ်း စာအုပ်ကြီးအား မင်လယ်ထဲသို့ လွှင့် ပစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဖွားသည် -

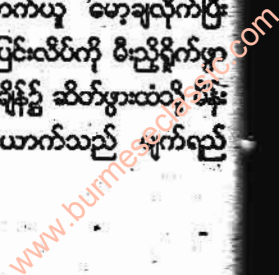
“အင်း... လူတွေ... လူတွေ ကျေးဇူးတရားကို မျက်ကွယ်ပြုတဲ့လူ တွေ” ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်မိ လေ၏။

ထိုအချိန်၌ အစောင့်ပုလိပ်က လေးသည် ဆိတ်ဖွားအား ချုပ်နှောင် ထားသည့် တာမွေဂါတ်အချုပ်ခန်းဆီသို့ လာရောက်၍ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် နှင့်အတူ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုပေးရင်း -

“ဆရာဆိတ်ဖွားအတွက် ဆရာ ကိုနှင်းမောင်က ဝိသိုင်းလိုက်တာပါ”

ဟုလည်း ပုလိပ်ကလေးက ပြော လေ၏။

ဆိတ်ဖွားသည် လက်ဖက်ရည် ခွက်ကို ကောက်ယူ မော့ချလိုက်ပြီး နောက် ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိရိုက်ဖွာ လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဆိတ်ဖွားထံသို့ ခန်း ကလေးတစ်ယောက်သည် မျက်ရည်

ဖူး တတွေတွေကျလျက် ရောက်ရှိလာ
လေ၏။

“ဦးလေးဆိတ်ဖွား နွယ်ကြောင့်
ဒီလိုဖြစ်ရတာပဲ”

ဟု မိန်းကလေးက ဝမ်းနည်းကြေ
တွဲစွာ ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်တယ်ကလေးမ။ ဒါပေမယ့်
မင်းရဲ့ချစ်သူ မောင်သန်းအေးကို မင်း
အနေနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ရပြီဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့
အနစ်နာခံရကျိုး နပ်ပါပြီ မိန်းကလေး”

မယဉ်နွယ်သည် ရိုက်၍ရိုက်၍ ငို
နေလေ၏။ ဆိတ်ဖွားသည် မယဉ်နွယ်
အား စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကြည့်၍နေ
လေ၏။

“ကိုသန်းအေးက နွယ်ကို မယုပါ
ဘူး။ မနေကပဲ သူ့ငွေသမီးတစ်ယောက်
နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ကြပြီ ဦးလေး။ နွယ်
ပြောရာမှာ ရှက်ပါတယ်။ နွယ်မှာလေ
သူနဲ့ရတဲ့ကိုယ်ဝန်က...”

မယဉ်နွယ်က ပြောလိုက်မှ ဆိတ်
ဖွားသည် မယဉ်နွယ်၏ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့
ဖျက်လှဲကို ရွှေ့လိုက်ရာ အတော်အတန်
ဖောင်းဖောင်းမိခဲ့ ဖြစ်လျက်ရှိသောဗိုက်
ထို တွေ့ရလေတော့၏။

“လူတွေ လူတွေ အကြင်နာမဲ့တဲ့
သူတွေ၊ ကျုပ်တော့ လူတွေကို စိတ်
ဆုတ်သွားပြီ ကလေးမ။ လူတွေဟာ
ချစ်စက်လွန်းတယ်။ ကဲ...ကလေးမ
ပြန်ပါတော့။ မင်းကိုကြည့်ရတာ စိတ်
အချင်သာလွန်းလို့ပါ”

ဟုဆိုကာ ဆိတ်ဖွားသည် မယဉ်
နွယ်အား ပြန်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

မယဉ်နွယ် ထွက်၍သွားသည်
အဆီ၌ ဆိတ်ဖွားသည် လက်ကိုနောက်
ဖစ်လျက် အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ ခေါက်

တံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း လူတွေ
အကြောင်းကို လေးလေးနက်နက်စဉ်း
စား၍နေလေ၏။

သူ၏ဦးနှောက်ဟူသော ဓာတ်ခွဲ
ခန်း၌ “လူ”ဟူသော သတ္တဝါကို ဓာတ်ခွဲ
၍ကြည့်နေ၏။ တစ်စစီအဖြေထုတ်၍
ကြည့်နေ၏။ လူနှင့်ပတ်သက်၍ အဆုံး
အဖြတ် ပြုနိုင်ရန်အတွက် အချက်
အလက်ပေါင်းများစွာကို ရရှိဖာလေ
သည်။ ထိုအချိန်၌ အချုပ်ခန်းရှေ့သို့
ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ရောက်ရှိလာ
လေသည်။

“ကိုဆိတ်ဖွား လိုတာကိုပြောပါ။
စားချင်သောက်ချင်တာရှိရင်လည်း ပြော
ပါ။ ကျုပ်လည်း နေ့တိုင်းရောက်နေမှာ
ပဲ။ ဒီဂါတ်ကဌာနအုပ်တွေကိုလည်း
ကိုဆိတ်ဖွား လိုချင်တာတွေကို ဝယ်ခြိမ်း
ပေးဖို့ မှာထားပါတယ်”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြော
လိုက်ရာ ဆိတ်ဖွားကပြုံးလျက် ဆား
ပုလင်းနှင်းမောင်ကို ပြန်၍ကြည့်လိုက်
၏။ သူ၏အကြည့်မှာ မည်သို့သော
အဓိပ္ပာယ်မျိုး ပါဝင်နေသည်ဟု သူ့ကိုယ်
တိုင်ပင်ပြောနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် ကုတ်
အင်္ကျီအတွင်းမှ စီးကရက်ဘူးကိုထုတ်
လိုက်ပြီးလျှင် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီး
ညှိရိုက်ဖွာလေ၏။

“ကိုဆိတ်ဖွားကို လူတစ်ယောက်
က တွေ့ချင်နေတယ်။ ကိုဆိတ်ဖွား
အနေနဲ့ လက်ခံမယ်ဆိုရင် တွေ့ခွင့်ပေး
လိုက်မယ်”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြော
လိုက်ရာ ဆိတ်ဖွားက
“ဘယ်သူလဲ”

ဟု ပေးလိုက်လေ၏။
“ခင်ဗျားတပည့် အိုလံပါ”
“အိုလံ မသေဘူးလား”

ဟု ဆိတ်ဖွားက အားရဝမ်းသာ
ပေးလိုက်၏။

“မကျီးသီးပစ်လိုက်တဲ့ ကျည်ဆန်
ဟာ အိုလံရဲ့ပုခုံးကိုထိတာတော့ အမှန်
ပါ ပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆေးရုံမှာ တက်
ရောက်ကုသလို့ အသက်မသေပါဘူး”

“တွေ့ချင်ပါတယ်။ တွေ့ခွင့်ပေး
စမ်းပါ”

ဟု ဆိတ်ဖွားက အားရဝမ်းသာ
နှင့် ပြောလိုက်လေ၏။

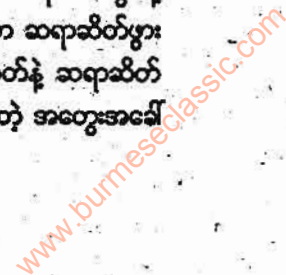
ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က...

“အိုလံရေ မင်းဆရာကြီးက တွေ့
ချင်ပါတယ်တဲ့။ လာခဲ့ပါ”

ဟု ခေါ်လိုက်လျှင် တခေါက်
ခေါက်နှင့် လှမ်း၍လာသော ဇိနပ်သံကို
ကြားပြီးနောက် အိုလံကို တွေ့ရလေ
၏။ ဝိုပြောရောင် သက္ကလတ်တောင်း
ဘီ၊ ရှပ်အင်္ကျီအဖြူ၊ မိုပြောရောင်ကုတ်
အင်္ကျီ၊ နက်ပြာရောင် နက်တိုင်တို့ကို
သေသပ်ချနုစွာဝတ်ဆင်လျက် ခါး၌
လည်း ခြောက်လုံးပြုံးကိုချိတ်ထားသည့်
အိုလံအား အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရလေ၏။

ဆိတ်ဖွားက အိုလံအား ခြေဆုံး
မောင်းဆုံးကြည့်လိုက်၏။ အိုလံကို နား
မလည်သလို ကြည့်လိုက်၏။

“ဆရာဆိတ်ဖွားကို အခုလိုမသေ
မပျောက်ဘဲတွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်
တာ ဆရာဆိတ်ဖွားရယ်။ ကျွန်တော့်ကို
တော့ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဆရာဆိတ်ဖွားနဲ့
နေခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေမှာ ဆရာဆိတ်ဖွား
ရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဆရာဆိတ်
ဖွားရဲ့ တောက်ပြောင်တဲ့ အတွေးအခေါ်

တွေကိုလည်း သိရှိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

ဟု အိုလံက စကားစလိုက်လျှင် ဆိတ်ဖွားက...

“နေစမ်းပါဦး အိုလံ၊ မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော်ဟာ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့် နာမည်က သင်းကြိုင်ပါ။ ဆရာကိုနှင်းမောင်ရဲ့စီစဉ်ချက်အရ တာမွေသင်္ချိုင်းကို သူတောင်းစားအိုလံအဖြစ်နဲ့ လာခဲ့ရတာပါ ကိုဆိတ်ဖွား”

“ဟေ...”

ဆိတ်ဖွားသည် လွန်စွာအံ့ဩ၍ သွားလေ၏။

“ဟုတ်ပါတယ်... ကိုဆိတ်ဖွား။

ကိုဆိတ်ဖွား ထောင်ကလွတ်တဲ့အခါမှာ တောင်ငူသင်္ချိုင်းမှာလည်း သုဘရာဇာ တစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့မှာပေါ့။ အဲဒါဟာ လည်း စီအိုင်ဒီကပါ။ ကျုပ်လွတ်ထားတဲ့ လူပါ။ ဆရာဆိတ်ဖွားကို တောင်ငူ သင်္ချိုင်းမှာ နေလို့မရအောင် လှမ်းပြီး ဝိတ်ထားလိုက်တဲ့ သီဘောပါပဲ။ တောင်ငူမှာဆိုတော့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ကိုဆိတ်ဖွားကို စောင့်ကြည့်ဖို့ မလွယ်ဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တော့မှ ဆရာဆိတ်ဖွားဟာ ရန်ကုန်ကိုတက်လာပြီး တာမွေသင်္ချိုင်းမှာ သုဘရာဇာ လုပ်တာကို အဲဒီအခါမှာ ကျုပ်က သင်းကြိုင်ကို သူတောင်းစားအိုလံအဖြစ်နဲ့ ခင်ဗျားအနားမှာ နီးနီးကပ်ကပ်နေပြီး စောင့်ကြည့်ဖို့ လွှတ်လိုက်ရပြန်တယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ ဆိတ်ဖွားက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လျက်...

“ကျုပ်ဟာ ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာ မကျူးလွန်ရသေးပါပဲလျက် ကျုပ်ဆီကို သူလျှို့ဝှက်လွန်တွေ့လွှတ်ပြီး စောင့်ကြည့်ခိုင်းတာဟာ တစ်ဆိတ်ကလေး ယုတ်မာလွန်းပါတယ် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားပြောရင်လည်း ခံရမှာပဲ ကိုဆိတ်ဖွားဧရေ၊ တခြားလူတွေဆိုရင် အပြစ်ကျူးလွန်မှပဲ ကျုပ်ကလိုက်ပါတယ်။ ဆရာဆိတ်ဖွားလို လူကတော့ အဲဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်သေးဘူးဗျား။ ခင်ဗျားက သိပ်ပြီဉာဏ်ပြေးတယ်။ ခင်ဗျားကို လျှော့ပြီးမတွက်ဝံ့ဘူး။ ဒါကြောင့်ပါ ကိုဆိတ်ဖွား”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က တောင်းပန်လိုက်လေ၏။

“ဟေ့ကောင် အိုလံ၊ အဲ...အဲ စုံထောက်ကြီးသင်းကြိုင် ငါဟာ လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့တယ်။ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ လူသတ်မှုဟာလည်း မင်းအထွက်လက်စားချေလိုက်တဲ့ လူသတ်မှုကွ။ ဒါကို တစ်ခါ မင်းတို့က ငိုကိုမင်းတယ်ဆိုတော့...ဟားဟားဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ဆိတ်ဖွားသည် တအားကုန်အော်ဟစ်ရယ်မောလေ၏။ အိုလံခေါ် စုံထောက်သင်းကြိုင်က ဆိတ်ဖွားအား အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ တောင်းပန်လေ၏။

“ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာဆိတ်ဖွားရယ်။ တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ရတာပါ ဆရာဆိတ်ဖွား။ ဆရာဆိတ်ဖွားလိုလူကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စိတ်နဲ့ တောင် မပြစ်မှားရက်ပါဘူး”

ဟု သင်းကြိုင်က တောင်းပန်ရာလေ၏။

“ဟား...ဟား...ဟား မယဉ်နွယ်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကို မင်းကပဲ သနားလှချည်ရဲဆိုပြီး ငါ့ဆီကိုခေါ်လာတယ်။ အမှုကြီး ဒီအဖြစ်အပျက်ကြီး တစ်ခုလုံးဟာ အဲဒီမယဉ်နွယ်နဲ့ မောင်သန်းအေးရဲ့အုတ်ဂူက စတင်ခဲ့တာပဲ။ တကယ်ပြောရရင် ဒီပြဿနာကို စတင်ပြီး ငါ့ဆီကိုယူလာတာဟာ မင်းပဲမဟုတ်လား အိုလံ။ အခုတော့ မင်းပဲ သူတောင်းစားအိုလံ မဟုတ်ပြန်ဘူး။ စီအိုင်ဒီက သင်းကြိုင်တဲ့ ဟားဟားဟား”

ဟု ရယ်မောကာ ပြောဆိုလေတော့၏။

ထို့နောက် ဆိတ်ဖွားသည် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဘက်သို့လှည့်ကာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ခပ်သောသော ကလေး ရယ်မောလိုက်လေ၏။

“ဟာ...ဟာ တကယ်တော်တဲ့စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်။ ဒါမျိုးမှ တကယ်စုံထောက်က ဘုရားသခင်က စုံထောက်လုပ်ဖို့ ခင်ဗျားကိုလွှတ်လိုက်တာ။ ကြိုက်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကလည်း ကိုယ့်လူကို အရုံးမပေးသေးဘူး။ ဆိတ်ဖွားတဲ့...ဆိတ်ဖွားဆိတ်ကောင်ကလည်း လောကတက္ကသိုလ်ကြီးကဆင်းလာတဲ့ ပရော်ဖက်ဆာကြီးပဲ။ ဒီလိုနဲ့တော့ ဘယ်ကျေနပ်နိုင်ပါ့မလဲ။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ဆိတ်ဖွားအား -

“ကိုဆိတ်ဖွားဟာ လူတော်လေးပဲ။ ယောက်ဆိုတာတော့ ကျုပ်အနေနဲ့

အကြမ်းမရှိ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထူကောင်းတစ်ယောက်လိုတော့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားမှာ သည်းခံခြင်းဆိုတဲ့ အလွန်တရာငြိမ်းအေးတဲ့ တရားတစ်ခု ချွတ်ယွင်းနေတယ်။ ဘယ်တော့ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြဿနာပေါ်လာတိုင်း အကြမ်းမခံတဲ့နည်းကို သုံးလေ့ရှိတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ခင်ဗျားဟာ လူသတ်မှုနဲ့ချည်း ပြဿနာကို အဆုံးသတ်လေ့ရှိတယ် ကိုဆိတ်ဖွား။ ဒီအချက်ဟာ တရားဥပဒေက ခင်ဗျားကို မျက်နှာသာမပေးနိုင်တဲ့အချက်ပဲ။

ဟု တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟာ...ဟာ သိပ်တော်တဲ့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်။ စီအိုင်ဒီကထွက်ပြီး ဓမ္မကထိကများ လုပ်ဦးမလို့လာ ဟာဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆိတ်ဖွားနဲ့နှင်းမောင်တွေကြဦးမယ်။ တွေကြဦးမယ်။ ဆင်နဲ့ခြင်သံတို့ရဲ့ ကမ္ဘာဦးရန်ပွဲလို သံသံမဲမဲကြီး တိုက်ခိုက်ရဦးမယ် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်။”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ဆင်နဲ့ခြင်သံတို့ရဲ့ ကမ္ဘာဦးစစ်မီးကို လောကနတ်သားဟာ စည်းစိမ်ကို ကိုင်ပြီး ငြိမ်းသတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုဆိတ်ဖွား ခင်ဗျားဟာ လူတော်တစ်ယောက်ပဲ။ အစစအရာရာ တော်လွန်းလို့ ခင်ဗျားကို ပရော်ဖက်ဆာကြီးလိုတောင် ထူတွေက နောက်ရင်းပြောင်ရင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားရဲ့ရန်သူအစစ်အမှန်ကို မမြင်နိုင်လောက်အောင် ဒေါသဆိုတဲ့ တိသလ္လာ

တွေ ဖုံးလွှမ်းနေပါကလား။”

ဟုပြောကာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က စီးကရက်ကိုထုတ်၍ ဖိညှိရိုက်ဖွာလိုက်ပြီးလျှင် မီးခိုးများ မှုတ်ထုတ်လိုက်လေ၏။

“ကျွန်ရဲ့ရန်သူအစစ်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူလဲ၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလား။”

ဟု ဆိတ်ဖွားက အော်ဟစ်၍မေးလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားရဲ့ရန်သူဟာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလည်းမဟုတ်ဘူး၊ တရားဥပဒေလည်းမဟုတ်ဘူး။ ပုလိပ်အဖွဲ့လည်း မဟုတ်ဘူး ဆရာဆိတ်ဖွား။”

“ဒါဖြင့်ရင် ဘယ်သူလဲ ဘယ်သူလဲ ငါ့ရဲ့ရန်သူ။”

“လက်စားချေခြင်းဟာ တရားသောအမှုဖြစ်တယ်လို့ လွဲမှားတဲ့ ခင်ဗျားဦးနောက်ထဲက အယူအဆတွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ရန်သူအစစ်ပဲ ကိုဆိတ်ဖွား။”

“ဟာ...ဟာ ပုလိပ်ထဲမှာတော့ ခင်ဗျား အတော်ဆုံးပဲ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပြောတာကို မှန်တယ်လို့တော့ ကျွန်က မဆိုသေးဘူး။ လက်စားချေခြင်းအလုပ်ဟာ မှန်တယ်။ မှားတယ်။ မှန်လျှင် ဘယ်လောက်မှန်တယ်။ မှားလျှင် ဘယ်လောက်မှားတယ်ဆိုတာကို သုတေသနလုပ်ရဦးမယ်။ အဲဒီသုတေသနလုပ်ငန်း လုပ်နေချိန်အတွင်းမှာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို ဆိတ်ဖွားက သတ်တဲ့အလုပ်လည်း အကျိုးစင်မှာပဲ တိုတိုပြောရရင် အဲဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားကို သတ်ပြီး အဖြေထုတ်ရလိမ့်မယ်။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဟားဟားဟား။”

“လက်စားချေခြင်းဟာ ရိုင်းစိုင်း

မှားယွင်းတဲ့ အပြုအမူဖြစ်ပါတယ် ကိုဆိတ်ဖွား။”

“လက်စားချေခြင်းဟာ ချိမြိန်သောအရာဖြစ်တယ် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်။”

“လက်စားချေခြင်းအမူတွေကို တရားဥပဒေက ခွင့်မပြုနိုင်သလို ယဉ်ကျေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကလည်း ခွင့်မပြုတော့ဘူး ကိုဆိတ်ဖွား။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားဟာ ကြီးစင်တက်ရတော့မယ်။ ဒီအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး ကိုဆိတ်ဖွား။”

ဟုဆိုကာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ထွက်၍သွားလေ၏။

“ဟား...ဟား...ဟား။”

ဆိတ်ဖွားကမူ အော်ဟစ်ရယ်မောရင်း သံတိုင်ကိုကိုင်လျက် ကျန်ရစ်လေတော့သတည်း။

x x x

အချိန်ကာလဟူသော အရာသည် မေ့လျော့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည့် သဘောတရားအတိုင်း ဆိတ်ဖွား၏ အဖြစ်အပျက်များသည်လည်း မေ့လျော့ဖွယ်ကောင်းသောအချိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေတော့၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်စဉ်က ထောင်ဖွင့်၍ လွတ်သည့်အထဲတွင် ဆိတ်ဖွားတစ်ယောက်ပါ လွတ်မြောက်သွားသည်ဟုလည်းကောင်း၊ စစ်အတွင်း၌ ဆိတ်ဖွားတစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့ပြီဟုလည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ပြောဆိုခဲ့ကြလေ၏။

သို့ရာတွင် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုသည် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်

၏။ ထိုအပြစ်အပျက်ကား မကျေပင်မြို့ သင်္ချိုင်း၌ ထူးဆန်းသော လှသောခေါင်း ကြီးတစ်ခု ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှ အစ မြန်မာပြည်ပုလိပ်အဖွဲ့သည် လွန်စွာ အလုပ်ရှုပ်ခဲ့ရလေ၏။ ထိုအထဲတွင် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ ခုံထောက်ကြီး ဆား ပုလင်းနှင့်မောင်သည်လည်း လွန်စွာ အလုပ်ရှုပ်ခဲ့ရုံမက လူဆိုးများက နှစ် ကြိမ်တိုင်တိုင် သေနတ်ဖြင့်ပင် ပစ်ခတ် လုပ်ကြံခဲ့ရာ တစ်ကြိမ်၌ ဆားပုလင်း နှင်းမောင်၏ သက်စိမ်းပင် ကြွေခဲ့ရလေ တော့၏။ ထိုလက်ချက်မှာ ဆိတ်ပွား ခေါ် ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များလှသော ပရော်ဖက်ဆာဆိတ်ပွား၏ လက်ချက် ပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ ထိုအမှုကိုစွဲကြီး ပြီး ဆုံးသည်အခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် "ဆား ပုလင်းနှင့်မောင်နှင့် သေသောသူ သည် သုဿန်သို့သွားသည်" ဟု အမည် တပ်ကာ အမှုတွဲပိုင်အား ကျွန်းသေတ္တာ ကြီးအတွင်း၌ သိမ်းဆည်းခဲ့လေတော့၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ဆားပုလင်းနှင့် မောင်နှင့် သေသောသူသည် သုဿန် သို့သွားသည် ဝတ္ထုအား ဆက်လက် တင်ပြပါဦးမည်။ ထိုဝတ္ထု၌ ပရော်ဖက် ဆာ ဆိတ်ပွားနှင့်အတူ လွန်စွာ ဉာဏ် ပညာထက်မြက်လှသော စားတော်ကဲ ကြီး ဦးတွမ်တို့ ပူးပေါင်း၍ ဆားပုလင်း နှင်းမောင်အား ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ ဉာဏ်ကစား ကြပုံ၊ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြပုံအား မလွှဲ မရှောင်သာ ဖော်ပြပေးဦးမည်ဖြစ်၏။

အမှာစာ မဟုတ်ပါ

အောက်တွင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော အကြောင်းအရာမှာ ဤပရော်ဖက်

ဆာ ခေါက်တာဆိတ်ပွား ဝတ္ထုကြီးနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်သောကြောင့် "အမှာစာမဟုတ်ပါ" ဟု ခေါင်းစဉ်ထိုး၍ ရေးသားခြင်းဖြစ်ကြောင်း လေးစားအပ် သော စာဖတ်ပရိသတ်များအား ဝန်ခံ အပ်ပါသည်။

ဤ "ပရော်ဖက်ဆာ ခေါက်တာ ဆိတ်ပွား" ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသားနေစဉ် အတွင်း တစ်ခုသောနံနက်ခင်း၌ ကျွန်ုပ် သည် ပြုပြင်အစီအစဉ်ဖြစ်သော "နမော တဿ" အစချီသည့် ဂါထာပိုဒ်ကို ပုတီး စိပ်ရန်အတွက် ရွှေတိပုံစေတီတော်မြတ် ကြီးသို့ ဘုရားဖူးတက်ခဲ့လေ၏။

ထိုသို့ အစီအစဉ်ပုတီးစိပ်ပြီးသည့် နောက် တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ခေါင်း လောင်းကြီးရှိသော ဧရပ်ပေါ်တွင်ထိုင် ကာ စိတ်အပန်းဖြေလျက်နေစဉ် ကျွန်ုပ် ထိုင်နေရာအနီးသို့ အသက်လေးဆယ် ကျော်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသည့် ဖိုးသူ တော်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဖိုးသူတော်အား စိတ် ဝင်စားသည်နှင့်(မည်သို့သောအကြောင်း ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသည်ဟု ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်မသိပါ။) မသိသော အကဲခတ် ၍ ကြည့်ရှုလေ့လာမိလေ၏။ ဖိုးသူ တော်မှာမူ သူ့အား ကျွန်ုပ်အကဲခတ် နေသည်ကို သတိပြုမိဟန်မပေါ်ချေ။ ထိုစဉ် "ဆရာမင်ဆိန်" ဟု ခေါ်လိုက်သ ကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် လှည့် ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ချိန်က ကျွန်ုပ်ထံ တွင် ဗေဒင်ပညာရပ်များကို ဆည်းပူး သင်ကြားခဲ့ဖူးသော "မောင်ဖြူဝင်း" ဆို သည့် တပည့်ငယ်တစ်ဦး ဖြစ်၍နေ လေ၏။

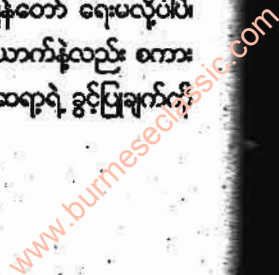
ဖြူ ။ ။ "နေရာကုလျိုက်တာ ဆရာရယ်။ ဆရာအိမ်ကို ကျွန်တော် လာလာရှာနေတာ လေးခေါက်ရှိလွန်းပြီ။ ဒီနေ့တော့ ဘုရားတက်ဖူးရင်း မမျှော် လင့်ဘဲ ဆရာ့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်ဖြင့် သိပ်ဝမ်းသာသွားတာပဲ" ကျွန်ုပ် ။ ။ "စောစောစီးစီး ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားကတော့ ပီတိဖြစ် စရာပါပဲကွာ"

ဖြူ ။ ။ "ဘာဖြစ်လို့လဲဆရာ့ ကျွန်ုပ် ။ ။ "ဒီလိုလေကွာ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က မိမိကိုတွေ့ လို့ ဝမ်းပန်းတသာဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ကို သိရတော့ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ပီတိ ဖြစ်ရမှာပေါ့ကွာ။ တကယ်လို့ မင်းက မြှောက်မပြောဘူးဆိုရင်ပေါ့လေ။ ငါ့ အတွက် ပီတိဖြစ်စရာပေပေပေါ့"

ဖြူ ။ ။ "တကယ်ပါဆရာ။ ကျွန်တော် မြှောက်ပြောနေတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ဆရာ့ကို ကျွန်တော်သိပ်တွေ့ချင် နေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဆရာ့ဆီက အကူအညီတစ်ခု လိုချင် လို့ပါ"

ကျွန်ုပ် ။ ။ "ဘယ်လိုအကူအညီ မျိုးလဲကွ။ ဆိုဝမ်းပါဦး။ ကူညီနိုင်တဲ့ကိစ္စ မျိုးလည်း ဖြစ်ပါစေလို့ မင်းမပြောခင်က တည်းက ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်"

ဖြူ ။ ။ "ဆရာကူညီနိုင်ပါလိမ့် မယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်လည်း ဆရာ ကူညီလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပါတယ်။ ကိစ္စကတော့ ဒီလိုပါဆရာ။ ဆရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကျွန်တော် ရေးမလိုပါ။ ထုတ်ဝေသူတစ်ယောက်နဲ့လည်း စကား ပြောပြီးပြီ။ အဲဒါ ဆရာရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ကို"

ယူမလိုပါ။ ဆရာရဲ့ခွင့်ပြုချက်ရတာနဲ့ ကျွန်တော် စရေးတော့မယ်”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “စောစောစီစီး မင်းတောင်းတဲ့ အကူအညီကို မပေးနိုင်တာတော့ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲကွာ”

ဖြူ ။ ။ “ဘာဖြစ်လို့ ခွင့်မပြုနိုင်တာလဲဆရာ။ ဆရာ့အတွက် ခွင့်မပြုနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်နေပါတယ်”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “ဒီလိုလေကွာ။ ငါက သာမန်စာရေးဆရာတစ်ယောက်ပဲ။ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးလောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှမဟုတ်ဘဲ။ အမျိုးသားရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ၊ မျိုးချစ်အာဇာနည်ကြီးတွေ၊ လွတ်လပ်ရေးဗိသုကာကြီးတွေမှသာ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးအပ်တယ်။ နာမည်ကြီးတိုင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးရမယ်လို့ မယူဆရဘူးကွယ်။ ဒီတော့ မင်းအနေနဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးတဲ့ စာရေးဆရာလုပ်ချင်ရင် ငါအကြံပေးလိုက်မယ်”

ဖြူ ။ ။ “ပေးပါဆရာ ပေးပါ။ ဆရာ ခုလိုရှင်းပြတာတော့ ကျွန်တော်လည်း သဘောပေါက်သွားပါပြီ”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “ဒီတော့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အရင်းရှင်လက်ဝေခံ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီခေတ်ကို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တဲ့ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး ဗိသုကာကြီးတွေရဲ့ ဖြတ်သန်းတိုက်ခိုက်လာရတဲ့ နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲတွေ၊ အမျိုးသားရေးတိုက်ပွဲတွေ၊ ဂျပန်ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေးတွေ၊ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို အန်တုဖက်ပြိုင်မှုတွေကို စနစ်တကျ စုဆောင်းပြီး သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လောက်ရေးပါလား။ ဒီလိုဆိုရင် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ပိုလိုအကနိုး

ရှိလိမ့်မယ်လို့ ငါပြောရဲတယ်”

ဖြူ ။ ။ “ဟုတ်တယ်ဆရာ။ ဆရာပေးတဲ့အကြံ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ခက်လိမ့်မယ်”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “ဒီလိုပေါ့ကွာ။ ကြိုးစားရမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။ ကြိုးစားရင် အောင်မြင်ရမှာပေါ့”

ထိုအချိန်၌ အနီးရှိ ဖိုးသူတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့သက်လှည့်ကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောမှလေ၏။

ဖိုးသူတော် ။ ။ “နေစမ်းပါဦး။ မင်းကဘာလဲ။ စာရေးဆရာလား”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “ဟုတ်ပါတယ် စာရေးဆရာပါ။ မင်းသိသလို ခေါ်ပါတယ်”

ဖိုးသူတော် ။ ။ “ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ။ ငါနဲ့သိတဲ့လူတစ်ယောက်က စစ်ပြန်ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ ဘီလပ်ပြန်ဖိုးသူတော်အကြောင်း ရေးထားတယ်လို့ပြောတယ်။ ငါကတော့ မဖတ်ပါဘူး။ ဖိုးသူတော်ဆိုတော့ ဝတ္ထုဖတ်လို့ မဖြစ်ပေဘူးကိုကွ။ ဘာတဲ့ ‘မြိုင်ဟေဝန်’တဲ့ ဟုတ်လား။ ဟိုလူပြောပြတာတော့ စိတ်ပင်စားစရာပါပဲ။ မင်းရေးတဲ့ဖိုးသူတော်က တတ်လှချည်လားကွ။ ဟိုဟာမေးလည်း သူက သိ၊ ဒီဟာမေးလည်း သူကသိနဲ့။ ဂျင်နရယ်နောလိပ်က တယ်လဲပုံပါလား။ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ပြီးတော့ ဟစ်စထရီအော့ဖ် ဝိန်းတင်းခေါ်တဲ့ ပန်းချီပညာရဲ့ ရာဝဝင်ကိုလည်း သူက သိနေလိုက်တာ... ဟဲဟဲ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”
ဖိုးသူတော် ။ ။ “နည်းနည်းဖစ်ရှင်(စိတ်ကူးယဉ်)မဆန်ဘူးလား။

ဖိုးသူတော်ပဲကွာ။ အင်္ဂလိပ်လို့ ဒါလောက်တတ်ပါ့မလား”

ကျွန်ုပ် ။ ။ “တတ်ပါတယ်ခင်ဗျ”
ဖိုးသူတော် ။ ။ “အေးပေါ့ကွာ။ စာရေးတယ်ဆိုတာလည်း စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို ရုပ်လုံးထုခြင်းတစ်မျိုးပဲပေါ့ကွာ။ မင်းရေးတဲ့ ဖိုးသူတော်မျိုးက ရိုတယ်လို့ ပဲပြောပြော၊ မရှိဘူးလို့ပဲပြောပြော ဒါက သိပ်အရေးမကြီးလှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါကတိတစ်ခုပေးခဲ့မယ်။ အဲဒီကတိက ဘာလဲဆိုတော့ ဒီနေ့ကနေ စပြီး နောက်တစ်နှစ်တိတိပြည့်တဲ့နေ့ မင်းနဲ့ငါ ဒီနေရာမှာ ဆုံကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျရင်တော့ မင်းကိုငါ ပုံတစ်ခုပြောမယ်။ သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ပုံပေါ့ကွာ။ အဲဒီပုံကို မင်းက စာရေးပေတော့ ကဲ... ဘယ်နယ်လဲ”

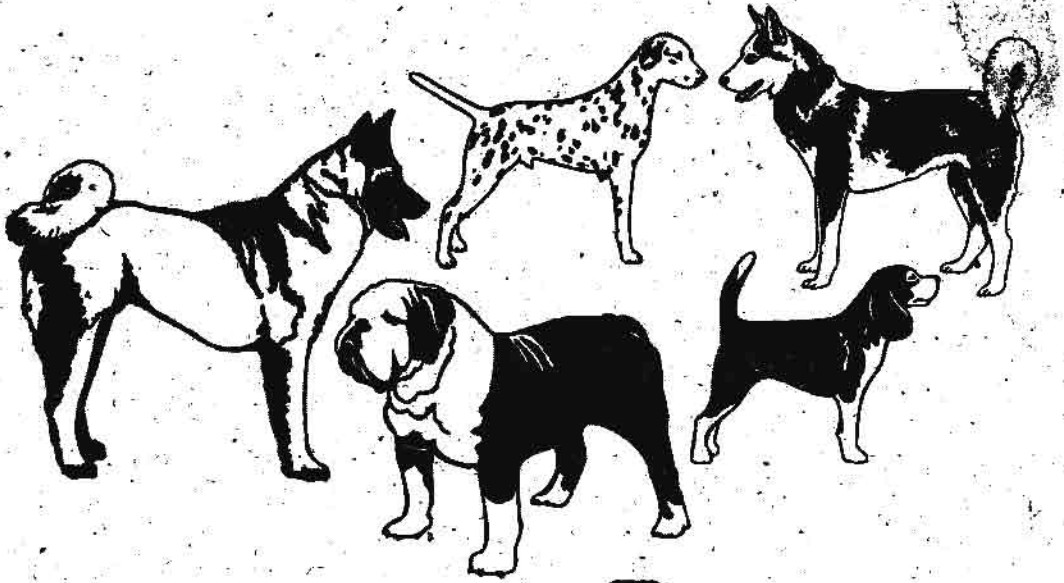
ကျွန်ုပ်လည်း ဖိုးသူတော်၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ရယ်ချင်လာသည်နှင့် ဆက်လက်၍ စကားရှည်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ငြိမ်၍နေလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ဖိုးသူတော်သည် ကြေးစည်ကို ထုကာ ကျွန်ုပ်အား နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

အကယ်၍သာ ဖိုးသူတော်ကြီး ပြောသွားသကဲ့သို့ နောက်တစ်နှစ်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ပြန်လည်ဆုံခဲ့ကြလျှင် “ဖိုးသူတော်ပြောသော ပုံပြင်”ဟူသော စာအုပ် ထွက်လာပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

■ မင်းသိင်္ခီ

ခွေးနှင့် ခွေးများအကြောင်း သိကောင်းစရာ

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

လူဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံ၊ ငရဲ၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကယ်ဘုံ စသည်ဘုံများအနက် အကျွန်ုပ်တို့လူဘုံနှင့် အနီးကပ် ဆက်စပ်လျက်ရှိသောဘုံမှာ 'တိရစ္ဆာန်ဘုံ' ဖြစ်သည်။ လူတို့နှင့် အနီးကပ်ရှိမှုကြောင့် လူတို့နှင့်ယှဉ်ပါးကာ အသိဉာဏ်ရှိသော တိရစ္ဆာန်များရှိသလို လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ဒေသ(တောဝေသာ)များတွင် ကျက်စားနေထိုင်သော တိရစ္ဆာန်များမှာ လူနှင့်ထိတွေ့မှုမရှိ(နည်း)သဖြင့် ရိုင်းစိုင်းသော သားရဲတိရစ္ဆာန်များ (တောခွေး၊ ခွေးအ၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ ဆင်)လည်းရှိသည်။ လူတို့နှင့် နေ့စဉ်ထိတွေ့မှုရှိ၍ ယှဉ်ပါးနေပြီဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်များတွင် အိမ်မွေးခွေး၊ ကြောင်၊ နွား စသည်တို့သည် လူတို့အား ချစ်ခင်၊ အံ့ယောဇော်တွယ်၊ လူကို အသိအမှတ်ပြု တိရစ္ဆာန်များအနက် အိမ်မွေးခွေးသည် လူသားများအတွက်

သံယောဇော်တွယ် ချစ်စဖွယ် တိရစ္ဆာန်များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ခွေးအမျိုးမျိုး

မြန်မာပြည်တွင် ခွေးအမျိုးမျိုးရှိရာ ဗမာခွေး၊ အင်းခွေး၊ ချင်းခွေး၊ ခွေးသမင်၊ ရှမ်းခွေး၊ ခွေးဝဲစာ၊ ခွေးလေခွေးလွင့် စသည်တို့ဖြစ်သည်။

- (၁) နိုင်ငံခြားခွေးမျိုးနှင့် အိမ်မွေး မြန်မာခွေးမျိုးများ အယ်ဇီးရှင်၊ ခွေးဘီလူး၊ ခွေးမွေးစုတ်ဖွား စသည်ဖြင့် အမည်စုံသော နိုင်ငံခြားခွေးများရှိသလို (အိမ်ရှင်)ခွေးရှင်တို့က ဂျက်ဏီ၊ ဘလက်ကီ၊ တိုက်ဂီ၊ ဘိုဖြူ၊ ရန်အောင်၊ ကျားဘို၊ ငွေတို၊ အောင်နက် စသည်ဖြင့် အမည်

www.burmeseclassic.com

သင့်သလို အမည်ပုံမှည့်ခေါ်ကြသည့် ခွေးများလည်း ရှိကြသည်။

(၂) စနစ်တကျ မွေးမြူလေ့ကျင့်ထားသော ခွေးများ
စစ်ခွေး၊ အမဲလိုက်ခွေး၊ အနံ့ခံ ခွေး၊ အဲလှမွေးခွေး၊
ဆိပ်ကပ်ပြခွေး စသည်တို့ဖြစ်သည်။

(၃) ခွေးအမျိုးအစားအလိုက် အရွယ်စုံ၊ အရောင်စုံ
ခွေးပုခွေးသေး၊ ခွေးလတ်၊ ခွေးကြီး၊ အမြီးရှည်၊
အမြီးတို၊ အမြီးမပါ (ငှားတို)၊ အဖြူ၊ အဝါ၊ အကျား၊ အနက်၊
(နီဝါ) စသည်ဖြင့် ရှိကြသည်။

ခွေးကောင်း/ခွေးဆိုး

ခွေးများကို စနစ်တကျမွေးမြူထိန်းကျောင်းထားမှုရှိ
သလို ပိုင်ရှင်မဲ့လွတ်ထားပြီး ကြီးပြင်းသောခွေးများ လည်း
ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါမည်။

ခွေးဆိုးများ

ငင်းခွေးများမှာ စနစ်တကျမွေး မြူထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် ခွေးလေခွေးလွင့်(ပိုင်ရှင်မရှိ)
များဖြစ်ကာ လမ်းသွားလမ်းလာများ၊ ကလေးများ၊ သက်
ကြီးရွယ်အိုများ အပါအဝင် လူများအားလုံးအတွက်
အန္တရာယ်ရှိ တိရစ္ဆာန်များဖြစ်သလို စက်ဘီး၊ မော်တော်ဆိုင်
ကား၊ စသည်ယာဉ်များ (စီးနင်းသူများ)အတွက်
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခြင်း၊ ထိခိုက်ကျိုးပဲ့ဒဏ်ရာရရှိခြင်း
ဖြစ်စေပါသည်။

စနစ်တကျ မွေးမြူစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းမှုမရှိ
သဖြင့် ခွေးရူးရောဂါဖြစ်ပြီး သမ်းသွားများအားကိုက်၍ ခွေး
ရူးပြန်ရောဂါ ရရှိခြင်းနှင့် သေဆုံးမှုအထိ ခံရနိုင်ခြင်း။

လူနေရပ်ကွက်/ကျေးရွာအတွင်းနှင့် လမ်းများပေါ်
တွင် ညအချိန်(လူအိပ်ချိန်)တွင် အူခြင်း၊ ဟောင်ခြင်း
စသည် အမက်လာအသံဆိုးများကြောင့် လူအများအိပ်ချိန်
တွင် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ခွေးလ(တော်အလင်းလ)

ခွေးများ အလေ့လိုက်သောလတွင် အခြားလများ

ထက်ပို၍ နေ့ညမဟု (ထီး/ဝ)စုံတို့များ အပျော်ထွန်းကူး
မှုတို့ကြောင့် လူအများစိတ်ညစ်၊ အပြင်မတော် ကျေ
ခံစားရသည်။

လမ်းဘေးတွေ့ရာနေရာ အညစ်အကြေးမှန် (ခွေး
ပါ၊ သေးပေါက်) မှု အိမ်ခြံဝန်းတံခါး၊ သစ်ပင်မကျန်
ခွေးသေးပန်းမှုအန္တရာယ်တို့အပြင် ခွေးနှင့်အတူ ရောနှော
ယှက်နွယ်၍ လူနှင့်အတူ နေထိုင်မှုကြောင့် နာကျန်းနွယ်
စုအပါအဝင် ခွေးချစ်ကြသူများအနေဖြင့် ခွေးသန်းအန္တရာယ်
(နာကျင်)နှင့် အနံ့အသက်မျိုးစုံနှင့်အတူ ခွေးမှတစ်ဆင့် ရောဂါ
များ ရရှိနိုင်ခြင်း စသည်ဆိုးကျိုးများ တွေ့ကြုံခံစားရသည်။

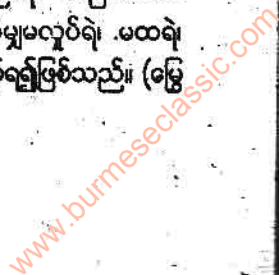
ခွေးကောင်းများ

ခွေးကောင်းများ၊ အသိဉာဏ်ရှိ လိမ္မာသောခွေးများ
ကို မိမိတို့အိမ်၊ မိမိတို့ကျောင်း စသည်တို့ လုံခြုံရေးအ
တွက် မွေးမြူထားရှိမှု၊ အိမ်/ကျောင်း/ရိုင် စသည်တို့
အတွက် ချုံဝန်းသဖွယ် ကင်းစောင့်ပေးမှုများရရှိသည့် အိမ်
ရှင် ခွေးမွေးသူများအား ခိုးသားစားပြတ်တို့၏ ဘေးရန်မှလည်း
အထိုက်အလျောက် ကာကွယ်မှုရရှိ၊ အသိပေးခြင်းလည်း
ရရှိနိုင်ပါသည်။ (ဟောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ လူနောက်
လိုက်ခြင်း စသည်များ)

(၁) မြွေဆိုးအန္တရာယ်လည်း ကာကွယ်ပေးမှု (ကိုယ်တွေ့)

စာရေးသူ၏မိသားစုမှာ ထိုအချိန် ၁၉၇၀ ခုနှစ်
ဝန်းကျင်က မိတ္ထီလာဗြူနယ် (---)ရွာတွင် မိမိ၏ဇနီး
တာဝန်ကျရာ ကျန်းမာရေးဌာနတွင် မိသားစုအတူတကွနေ
ချိန် ဖြစ်ပါသည်။

တောရွာလေ့အရ ညစာကို ညမှောင်ရီသမ်းချိန်
၇ နာရီခန့်မှ မြေကြီးပေါ်တွင် စားပွဲပိုင်းခင်းပြီး မိသားစု
လက်ဆုံစားလေ့ရှိပါသည်။ တစ်နေ့သော ညစာကို မိမိတို့
မိသားစု (မိမိ၊ မိမိ၏ဇနီးနှင့် ကလေးငါးယောက်) စားပွဲပိုင်း
တွင် ပိုင်းပွဲစားသောက်နေစဉ် မိမိတို့၏နောက်ကျောဘက်မှ
မြွေဟောက်တစ်ကောင်(လုံးပတ် လက်ကောက်ဝတ်ခန့်နှင့်
အရှည်သုံးတောင်ခန့်) ရုတ်တရက် ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး 'ရှူး
ရှူး'အသံပေး၍ ရန်မူလျက်ရှိနေသည်ကို သိငြားသော်
လည်း မိသားစုအားလုံး တစ်ယောက်မျှမလှုပ်ခဲ့၊ မထခဲ့၊
ထပြေးလျှင် မြွေဟောက်လိုက်မှာ စိုးရိမ်ရ၍ဖြစ်သည်။ (မြွေ

ဟောက်တို့၏သဘောကား လူအရိပ်အခြည်ကိုကြည့်နေပြီး လူကလှုပ်ရှားလျှင် (ထပြေးလျှင်) လှုပ်ရှားပေါက်တတ်သော အကျင့်ရှိသည်) ထိုအချိန်တွင် မိမိ၏ အိမ်မွေးခွေးလိမ္မာကြီး (Blacky) ဘလက်ကံ 'အောင်နက်' ပြေးဝင်လာပြီး မိမိတို့ နောက်မှ ရန်မူပြီး ပါးပျဉ်းထောင်နေသော မြွေဟောက်၏ အမြီးပိုင်းကို ကိုက်ချိပြီး ဆွဲယမ်းပြေးသွားမှုကြောင့် ထမင်းပိုင်းရှိ မိမိတို့မိသားစုလည်း လှုပ်ရှားရပြီး ထပြေးနိုင်ကြသည်။ မိမိတို့အိမ်မွေးခွေးလိမ္မာကြီးက မြွေဟောက်ကြီး၏ အမြီးပိုင်းကို ကိုက်ချိပြီး ခါယမ်းမှုကြောင့် မြွေဟောက်ကြီး ခါးရိုးဆက် ပြုတ်ထွက်သေဆုံးသွားသလို မိမိတို့၏ အိမ်မွေးခွေးလိမ္မာကြီး (Blacky) 'အောင်နက်' မှာလည်း မြွေဟောက်ကြီးပေါက်မှု(ကိုက်မှု)ခံရသဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ဆေးမကုလိုက်ရဘဲ မိမိတို့၏ သစ္စာရှိခွေးလိမ္မာကြီး အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မိမိအရှင်သခင် မိသားစု၏အသက်ကို မိမိအသက်နှင့်ရင်း၍ ကယ်ဆယ်ခဲ့သည်။

(၂) ဓားပြရန်ကို အသိပေးကာကွယ်ပေးသည့် ခွေးလိမ္မာကြီး 'ကျားဘို'

မိမိငယ်စဉ် ကလေးဘဝ အသက်ငါးနှစ်သားခန့်က ကြုံတွေ့ရသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဆောင်းတွင်း၏ ညတစ်ည အညာကျေးလက်ဒေသဖြစ်သော မိမိတို့နေထိုင်ရာ (•••)ရွာတစ်ရွာလုံး ဆောင်းဥတု၏ အအေးဒဏ်ကြောင့် အိမ်ပေါ်တွင် အိပ်ရာဝင်နေကြပြီဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့အိမ်တွင် အိမ်အဖီ(ဆင်ဝင်)အမိုးအောက်တွင် မီးလှုံသည့်ဓလေ့ကြောင့် အဘိုးမိသားစုမှာ မီးလှုံရင်း အအေးဓာတ်ကို တွန်းလှန်ကာကွယ်နေကြသလို အဘိုး၏ အိမ်မွေးခွေးကြီး 'ကျားဘို' မှာလည်း မိမိတို့အနီးတွင် ဝပ်လျားအအေးဓာတ်ကိုကာကွယ်ရင်း မီးလှုံလျက်ရှိနေသည်။ အိပ်ချိန်ရောက်၍ မိမိတို့မိသားစု (အဘိုး၊ အဘွား၊ အဖေ၊ အမေနှင့်မိမိ) အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားသော်လည်း အိမ်မွေးခွေးကြီး 'ကျားဘို' မှာ ဆင်ဝင်အောက်ရှိ မီးဖိုဘေးတွင် မီးလှုံကျန်ရစ်သည်။

ယခင်က ကျေးလက်ဒေသတွင် လုံခြုံမှုမရှိသည့် အလျောက် ငွေကြေးချမ်းသာသူများ(မိမိဘိုးဘွားမိသားစုအပါအဝင်)မှာ ဓားပြသူခိုးများ၏ရန်ကို ကြောက်ရွံ့နေကြသဖြင့် အိမ်အပေါ် ထပ်လုံခြုံမှုရှိသည့်နေရာတွင် ပုန်း

အောင်းအိပ်ကြရသည်။

အဆိုပါ နှောင်း၏ညတစ်ညတွင် (အောင်နက်) တစ်ဦးဖြစ်သော အဘိုး၏ လယ်ယာလုပ်ငန်းသီးနှံပေါ် ငွေရွှင်ချိန်ဖြစ်၍ ဓားပြများ ရွာတွင်းဝင်ရောက်လာပြီး မိမိတို့အိမ်ပေါ် တံခါးမကြီးကို ထုရိုက်အဖွင့်ခိုင်းသံ၊ ကြိမ်းဝါးသံများနှင့်အတူ ခြောက်လှန့်သေနတ်ဖောက်သံများ ဆူညံလျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရွာသားများအနေဖြင့် ဆောင်းဥတု၏အအေးဒဏ်နှင့် ဓားပြများ၏ရန်မူမှုကြောက်၍ အိမ်ပေါ်တွင်ငြိမ်၍ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ မိမိအဘိုးမှာ ထိုအချိန်က အသက် ၅၀ ခန့် ကျန်းမာသန်စွမ်းသူဖြစ်သော်လည်း မိမိအိမ်တံခါး ထုရိုက်ပြီး အိမ်တံခါးဖွင့်ခိုင်းနေသူ ဓားပြများတွင် သေနတ်ပါရှိသဖြင့် အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ဖွင့်မပေးဘဲ အမြင့် ခြောက်ပေရှိ အိမ်အပေါ်ထပ် နောက်ဖေးတံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဆောင်စားရည်ကိုကိုက်ပြီး ခုန်ချစဉ် မလွယ်ပေါက်စောင့်စားပြတစ်ဦးက ခုန်ချလာသော မိမိအဘိုးအား ဓားဖြင့်ခုတ်လိုက်သော်လည်း မျက်စိလျှင် နားလျှင်သူအဘိုး၏ သတိနှင့် လျင်မြန်စွာ တိမ်းရှောင်နိုင်မှုကြောင့် တံတောင်ဆစ်(ဂျင်ဘု)တွင်သာ အနည်းငယ်ခုတ်မိပြီး ဓားပြလက်မှလွတ်မြောက်လျက် "ဓားပြဓားပြတွေ အိမ်ကိုစီးနေပြီ လာကြပါ၊ လာကြပါ" ဟု အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသဖြင့် ရွာသားများ ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ မီးဖိုဘေးတွင် မီးလှုံရင်း အိပ်ပျော်နေသော အိမ်မွေးခွေးကြီး 'ကျားဘို' ကလည်း ဓားပြများအား လိုက်လံကိုက်ခြင်း၊ ဟောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဓားပြများ ပစ္စည်းယူချိန်မရလိုက်ဘဲ ထွက်ပြေးသွားရသည်။

ဤသည်မှာလည်း မိမိအဘိုး၏ ပစ္စည်းများကို ဓားပြများလက်သို့ မပါအောင်နှင့် အသက်ကို လူများကဲ့သို့ ကယ်ဆယ်ကူညီပေးသည့် အိမ်မွေးခွေးလိမ္မာကြီး၏ ကျေးဇူးကိုလည်း သတိရလျက်ရှိပါသည်။ ဤသို့အားဖြင့် လူလောကပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူများနှင့် အနီးကပ် ခွေးလေခွေးလွင့် ခွေးဆိုးများရှိသလို လူနှင့်အနီးကပ် ရင်းနှီးမှုရှိပြီး အိမ်ရှင်၏ အကျိုးစီးပွားကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကူညီကယ်တင်ပေးသည့် ကျေးဇူးရှင်ခွေးလိမ္မာများလည်း ရှိကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

မောင်နှမတို့အတွက် အကျိုးရှိစေရန်
အားပေးအားပေးရန်
မောင်နှမတို့အတွက်
အားပေးအားပေးရန်

အားပေးအားပေးရန်

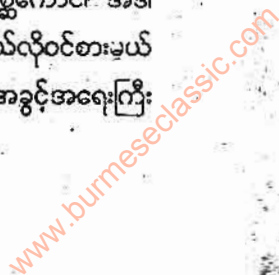
တောဘုမ္မာ ဝဋ်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု မောင်ဟိန်းကျော်

ယခင်လမှအဆက်

ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် ဒေါ်တင်တို့ နှစ်ယောက်အား မိအောင်တစ်လုံး မီးထွန်းပြီး ဦးတင်မြက လိုက်ပို့သည်။ မယ်ဆင့်နှင့် သရဖီဦးတို့ကို ထည်း စည်းရိုးနားအထိ ကရင်လေးက ထိုက်ပို့ပြီး ပြန်လာသည်။ ထို့နောက် ဦးတင်မြ ဇနီး၊ သမီး၊ သမက်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကျော်စွာနှင့် ကရင်လေးတို့ထည်း ရွာလမ်းမှပြန်ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာမှာမူ ရေတွင်းဆိုင်ပေါ်၌ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေကြသဲ။

“ဟေ့ကောင် ပြိတ္တာ၊ ပြန်မယ်လေကွာ”
“မင်းဘကြီးနဲ့ ကြီးဒေါ်အိမ်ဘက်လိုက်သွားရင် ကောင်းမလားလို့”
“လိုက်သွားပြီး ဘာလုပ်မလို့တုံး”
“ဦးတင်မြ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဘယ်နေ့သွားမယ်ဆိုတာ မင်းဘကြီးကို ပြောချင်ပြောနိုင်တယ်ကွ”
“ပြောပြောပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ မင်းကလိုက်သွားချင်နေတာလဲ ပြိတ္တာရာ”
“သိချင်လို့ပေါ့၊ တစ္ဆေကောင်ရဲ့ အဲဒီနေ့ကျရင် မင်းအတွက် ဘာလုပ်

ကြမလဲဆိုတာ ဆရာတော်ကို မေးမယ်လို့ ပြောသွားတာ ပင်း မကြားဘူးလား”
ကျွန်ုပ်သည် ပြိတ္တာအား အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီကောင် ကျွန်ုပ်အကြောင်းကို လွန်စွာ စိတ်အားထက်သန်နေပုံရသည်။
“အဲဒါဘာဖြစ်လဲ၊ သူတို့သွားချင်တဲ့နေ့ သွားပစေပေါ့”
“ဟ... တစ္ဆေကောင်၊ အဲဒါမင်း လူ့ဘဝကို ဘယ်လိုဝင်စားမယ်ဆိုတာ သိရမယ့် အခွင့်အရေးကြီး

ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာကွ၊ အဲဒါ မင်း မသိချင်ဘူးလား။”

“လာစမ်းပါ ပြိတ္တာရာ၊ ဦးတင်မြ အိမ်မှာ ဘိုဖြူဆိုတဲ့ ခွေးတစ်ကောင် ရှိတာ မင်းအသိပဲ။ သင်း ဘယ်အရွေ့ လိုက်နေလဲ မသိဘူး။ တော်ကြာ အရွေ့လိုက်ရာက ပြန်လာပြီး ဟောင်နေမှ ဟတ်ဆုဖြစ်နေမယ်။ မင်း လိုက်ချင်လိုက်သွား၊ ငါတော့ သရက်ပင်ကို ပြန်တော့မယ်”

သူ့အား ပြောပြီးသည်နှင့် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်း မပြုဘဲ မယ်ဆင့် အိမ် မြောက်ဘက်ခြံထဲမှ သရက်ပင် ကြီးပေါ်သို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

“နေပါဦး တစ္ဆေကောင်ရဲ့ မင်း လူ့ဘဝရောက်ဖို့ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးလား။”

ပြိတ္တာသည် ကျွန်ုပ်နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ သူ့အကိုင်းပေါ် သူထိုင်ချလိုက်ပြီးတစ်ဆက်တည်း မေးလာသည်။

“စိတ်ဝင်စားပါတယ်ကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒါဆိုလည်း မင်းအကြောင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာ သိရနိုင်မယ့် ဥစ္စာ၊ မင်းဘကြီးအိမ် လိုက်သွားရမှာ၊ ခုတော့ မင်းက ဒီကိုပြန်လာတာ ဘာလဲ၊ ငါ နားမလည်ဘူး”

“ရေးကြီးခွင်ကျယ်ဖြစ်ရတာပေါ့၊ မင်း လူ့ဘဝပြောင်းတဲ့ အနေ

အထားကိုသိရတာ- ငါလည်း လူ့ဘဝကို ဘယ်လို ကူးပြောင်းရမလဲဆိုတာ သိသွားတာပေါ့။ မင်းနဲ့ ငါ့အဖို့ ဒါထက် အရေးကြီးတာ ဘာရှိလို့လဲ၊ ခုတော့ အဲဒီအကြောင်း သိရမယ့်နေ့ကို မသိရတော့ဘူးပေါ့”

ပြိတ္တာပြောနေဟန်မှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နိုင်လှသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်များစွာက ကျွန်ုပ်မှာ နေရာတကာ၌ ယခုပြိတ္တာကဲ့သို့ပင် အသည်းအသန် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ယခုကဲ့သို့ မျောက်ငါးပိကိုင်မိသလို နေမထိ ထိုင်မထိ ဖြစ်နေသည့် ပြိတ္တာကို အပြစ်မတင်လိုပါ။ အေးတိအေးစက်နေနိုင်လွန်းသည့် ကျွန်ုပ်ကိုယ် ကျွန်ုပ်ပြန်၍ အံ့ဩနေမိသည်။

“ငါလည်း မင်းလိုပဲ သိချင်ပါတယ် ပြိတ္တာရာ၊ မင်းကို ငါတစ်ခုပြောမယ်ကွ၊ နေ့လယ်တုန်က မယ်ဆင့် ကျောင်းပေါ်ကို လာတုန်းက ဆရာတော်နဲ့ မယ်ဆင့် ဘာတွေပြောသလဲဆိုတာ မင်းနဲ့ငါ ကြားခဲ့ရလား။ မကြားရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုရင်နဲ့ ကျောင်းသားတွေ ကျောင့်အောက်ထပ်မှ စာကျက်သံတွေ ဆူညံနေလို့ ဟတ်တယ်နော်”

ပြိတ္တာက တစ်ခွန်းမျှမဟာဘဲ ငြိမ်၍ နားထောင်နေသည်။

“မယ်ဆင့်တစ်ယောက်တည်း ပြန်သွားတဲ့နောက်က လိုက်သွားပြီး ပန်းကို ကိုင်လှုပ်ပြီး ငါမေးခဲ့တယ်။

ပန်းကို ကိုင်လို့ ထိလိုရဲ့လား။ ငါမေးတာတွေကိုကော သူကြားခဲ့လား။ ငါ့ကိုကော မြင်ခဲ့လား။”

“မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ တစ္ဆေကောင်”

“နေ... နေ၊ ငါပြောတာ နားထောင်၊ မီးဖိုချောင်နားမှာ သွားနားထောင်တော့ မယ်ဆင့်နဲ့ ကြီးမေတင်ပြောတာ မင်းရော ငါရောကြားစားမယ်။ ဦးတင်မြအိမ်ပေါ်မှာ ပြောတာတွေလည်း ရေတွင်းပေါင်ပေါ်ကနားထောင်ရတယ်။ မင်းနဲ့ ငါ သိချင်နေတာ သိရဲ့လား။ မသိခဲ့ရဘူး မဟုတ်လား။”

“ငါ ပြောတာနဲ့ ဘာသက်ဆိုင်လို့လဲကွ”

“အဲဒါ ပြောမလို့ပဲ၊ ငါသိသလို မင်းကိုပြောပြနေတာ။ ဒီလိုလေကွာ၊ မင်းပြောပြောခဲ့တဲ့ စကားလိုပေါ့၊ သိချိန်တန်ရင် သိလာမယ်ဆိုတာလေ၊ အခုလည်း မင်းနဲ့ ငါ သိချိန်မတန်လို့ မသိတာလို့ပဲ ထားလိုက် ငါတို့ သိချင်တာကို ရှင်းပြနိုင်တဲ့ ရက္ခစိုးက ဥပုသ်ဆောင်ဝင်နေလို့ မတွေ့ခဲ့ရဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါတို့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ ဘယ်တွေရောက်ခဲ့တာမဆိုတာမင်းအသိပဲ၊ အဲဒီလိုပေါ့ကွာ၊ ငါတို့ ဒါဖြစ်ချင်တယ်၊ မဖြစ်ဘူး။ ဟော ဖြစ်စရာရှိတာ ဖြစ်ချိန်တန်တော့ သူ့အလိုလိုဖြစ်လာတတ်တယ်။ အဲ... အဲဒါ ငါပြောချင်တာ အဲဒါပဲ”

ပြိတ္တာက ကောင်းကင်မှ မှန်တိမှန်ဝါးကြယ်ပွင့်လေးများဆီ ငေးကြည့်

ပြီး အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်နေသည်။

“အေး မင်းပြောတာ ဆရာတော် မကြာမကြာ ဟောကြားတဲ့ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာဆိုတာနဲ့ တူသလိုလိုပဲ။ ထားပါတော့ကွာ၊ ငါတို့ သိချိန်တန်ရင် သိရမယ့်ဟာ အလိုအလျောက်သိဖို့ ဖြစ်လာမယ်။ သိချိန်မတန်သေးရင် ဘယ်လိုပဲလုပ်လုပ် အသိဖို့ဘဲ ဖြစ်လာမယ်”

“အေးပေါ့... ဒါပဲပေါ့ ပြဿနာ”

“ဟေ့... ဟေ့... ဟိုမှာ...”

မီးအုပ်... အလင်းရောင်တွေတယ်၊ လူလာနေတယ်”

ပြဿနာညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ သရက်ပင်၊ ပိန္နဲပင်များ အကြားမှ ကွေ့ကာ ကောက်ကာ ရွေ့လျားလာနေသည့် မီးအုပ်အလင်းရောင်ကို မြင်ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သည်အဖြစ်မျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ တွေ့ကြုံဖူးခြင်း မရှိခဲ့။ မီးအုပ်ကိုင်စွဲလာသူသည် လမ်းသိပြီးဟန် တူ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာ သရက်ပင်ဆီသို့ တည့်တည့်ကြီး ဦးတည်လာနေကြောင်း ထင်ရှားသည်။ မည်သူဖြစ်မည်နည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာရှိ ခြံဝင်းများသည် သူ့ခြံ ကိုယ်ခြံ စည်းရိုးခတ် ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိ။ တစ်ခြံမှ တစ်ခြံသို့ အတားအဆီးမရှိ ကူးလူး

သွားလာနိုင်၏။ ထင်းခြောက်ကောက်သည်ဖြစ်စေ၊ အတို့အမြှုပ်ခုသည်ဖြစ်စေ အသိပေးနေစရာမလို။ ပိုင်ရှင်က ခွင့်ပြုပြီးသားဖြစ်သည်။ သရက်သီး ပိန္နဲသီး ခူးဆွတ်လိုလျှင်မူ ခွင့်တောင်းပြီးမှ ခူးဆွတ်ကြသည်။ အခွင့်မတောင်းဘဲ ပိုင်ရှင်မသိအောင် ခူးယူခြင်း ပြုလေပြုထ မရှိကြပေ။ တစ်ရွာလုံး မြန်မာရော ကရင်ပါ ဆွေမျိုးတော်စပ် နေကြသောကြောင့် အလိုရှိသည့် အသီးအနှံလာတောင်းလျှင် ခြံရှင်က ညာတကာနဲ့သူကဟော သဘောပိုက်ကာ ကြည်ဖြူစွာ ပေးကမ်းလိုက်သည်သာ။

လမွန်းတည့်လုချိန်မို့ ထစ်ခြံလုံးအား ဘော်ငွေရောင် လွှမ်းခြံထားလေသည်။ မီးအုပ်ကိုင်သူအား လရောင်ဖြင့် မြင်လာရပြီးဖြစ်သော်လည်း သစ်ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့်အပြင် တဘက်တစ်ထည် ခေါင်းပေါင်းလွှာခြံလာသည်မို့ လူရိပ်မည်းမည်း ရွေ့လျား လာနေသည်ကိုသာ တွေ့ရနိုင်လေသည်။

မယ်ဆင့်များလား...။

မယ်ဆင့်ခြံတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လည့် မသမာစွာ ဟူ၍ မရှိနိုင်။

ကိုနေဟန်ထားကပီနီပီနီပါးပါး။

သရက်ပင်သို့ တည့်မတ်စွာ လာနေသူမှာ မယ်ဆင့်သာ ဖြစ်မည်

ဟူ၍ ကျွန်ုပ် အလိုလို ထင်မှတ်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ထားတော့။ မယ်ဆင့် ဒီအချိန်ကြီးမှာ အဖော်မပါ တစ်ကိုယ်တည်း ဘာအကြောင်းကြောင့် လာရသနည်း။ ခြေခင်းလက်ခင်း ခြောက်လှန့်စရာ နှင်တံလေးမျှ မပါ။ လက်ချည်းဗလော။

ကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စဉ်က ချစ်သူများဘဝ လပြည့်ည ချိန်းတွေ့ကြစဉ်က မယ်ဆင့် ဤသို့ မျက်ကန်းတစွာ မကြောက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် လပြည့်ညပေမို့ တစ်ခြံလုံး လင်းထိန်နေသည်။ ည ခုနစ်နာရီဆိုလျှင် လထန်းတစ်ဖျားသို့ ရောက်ပြီဖြစ်သည်။

ယခုမှ လဆုတ်ရက်မို့ လမွန်းတည့်သည်တိုင် တစ်ခြမ်းပဲလကလေးကို ရွက်ပျိုနုများ ကိုင်းချင်းယှက်မျှ အလှအယက် ပွေ့ပွက်ဆီးကာနေကြသည်မို့ ပိုးရွေ့လခမျှ သာချင်တိုင်း မသာနိုင်ချေ။

အရိပ်မည်းမည်းက သရက်ပင်ခြေ သစ်မြစ်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ မီးအုပ်အား နံဘေးမှာ ချလိုက်၏။ ခေါင်းပေါ် လွှားခြံထားသည့် ယောဂီတဘက်ကို လည်တွင်းရစ်သိုင်းလိုက်၏။

မယ်ဆင့်မှ မယ်ဆင့်ဖြစ်သည်။

“ကိုရင်သက်ခိုင်း၊ ရှင် မကျွတ် မလွတ်ဘူးဆိုရင် ဒီအပင်မှာရှိမယ်လို့

ကျွန်မယုံတယ်။ ကျွန်မကို ကိုယ်ထင် ပြပါ။ ကျွန်မ မကြောက်ပါဘူး။ ကိုရင် ဘယ်လိုဘယ်ပုံရှိရှိ ကိုရင်ကို ကျွန်မ ရင်ဆိုင်ကြည့်ရပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်သုံးဆယ်ကျော်တုန်းက ရူးရူး မူးမူး အချစ်စိတ်နဲ့ ဒီနေရာကို ကျွန်မ လာခဲ့တာ ကိုရင် မှတ်မိသေးရဲ့လား။ အခု ကျွန်မလာတာလိုက်ဆူပူလောင် တဲ့ ဗျာပါဒနဲ့ လာခဲ့တာ။ ကိုရင် ကျွန်မ ကို ကိုယ်ထင်ပြပါ။ ကိုရင် အိပ်မက် ပေးတဲ့ အကြောင်း ဆရာတော်က ကျွန်မကို ပြောပြလို့ သိပြီးပါပြီ။ ကိုရင် ဘာပြောချင်လဲ၊ ဘာမှာချင်လဲ မှာပါ။ ပြောပါ။ လူနဲ့ နာနာဘာဝတွေ့လို့ မဖြစ်၊ ပြောလို့မဖြစ်ဘူးဆိုလည်း ဒီည ကျွန်မကို အိပ်မက်ပေးပါ။ ကိုရင် အတွက် ကျွန်မ ဘာမဆို အစွမ်းကုန် လုပ်ပေးမယ်ဆိုတာ ကိုရင်အသိဆုံးပါ။

ပြိတ္တာက ကျွန်ုပ် အကိုင်းကို ကူးလာသည်။

“အဲဒါမှ ခွဲပဲ တစ္ဆေကောင်ရေ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ငါလည်း မသိဘူး”

ကျွန်ုပ်လည်း သရက်ပင် အောက်တွင် ထိုင်၍ တတွတ်တွတ် ပြောနေသည် မယ်ဆင့်ကိုနားမလည် နိုင်ပေ။ မယ်ဆင့် ဘာကြောင့်ဒီအချိန် ကြီးမှာ ဒီနေရာကို တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့လေသနည်း။ မယ်ဆင့်ပြော စကားအရ ငယ်စဉ်က ရူးရူးမူးမူး

အချစ်စိတ်နဲ့ ဒီနေရာကို လာသည်။ ယခု အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သော အခါ ဗျာပါဒနှင့်လာသည်။ ဗျာပါဒ ဆိုတာ ပူလောင်သည်ကို သိနေပါ လျက် အပူကိုတရားနှင့် ငြိမ်းသတ်၍ မရနိုင်ဘူးလား။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမှနားမလည်ပါ။ လူတွေက ပိုနားလည်မည် ထင်သည်။ တရားအားထုတ်သည်၊ ကျင့်ကြံနေ သည်ဆိုသော မယ်ဆင့် ပို၍နားလည် နိုင်မည်။

“ကိုရင်သက်ခိုင် ကျွန်မကို ကိုယ်ထင်ပြပါ”

ကိုယ်ထင်ပြပါ။ ကျွန်ုပ် နားမ လည်ပေ။

ဘကြီးထွန်းကြိုင် အိမ်ရှေ့တွင် မယ်ဆင့် ရှေ့လက်တစ်ကမ်းမှာ ကျွန်ုပ် ရပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ မယ်ဆင့်က ကျွန်ုပ်ကို မမြင်ရ။ သို့ဆိုလျှင်မယ်ဆင့်မြင်အောင် ကျွန်ုပ် မပြုလုပ်နိုင်ပေ ဘုန်းကံမြင့်သူ တို့ အာရုံပြုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို မြင်နိုင် သည်ဟု ပြိတ္တာပြောဖူးသည်။

“ကျွန်မကို ဒီည အိပ်မက်ပေး ပါ ကိုရင်ရယ်”

အိပ်မက်ပေးသည် ဆိုခြင်းကို ဒီနေ့တွင်မှ ကြားဖူးသည်။ မည်သို့ မည်ပုံဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် အိပ်မက်ပေးသည် ဆိုသောစကား ဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာ အဖြေရှာနေဆဲ။ သဲသဲကွဲကွဲ နားမလည်ကြသေးပေ။

“ဝုတ်...ဝုတ်...ဝုတ်”
ခွေးဟောင်းသံနှင့်အတူ မီးအုပ် အလင်းရောင်၊ လက်တုတ်(လက်နှိပ် စာတ်မီးအလင်းရောင်များအား အဝေး ဆီ၌ မြင်လိုက်ရသည်။ မဟုတ်မှလွဲ ရော မယ်ဆင့်ကို လိုက်ရှာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“တစ္ဆေကောင်ရေ . . . ငါတို့ စာစ်နေရာကို ရှောင်နေရအောင်လား”
သူ့ဆွဲခေါ်ရာသို့ ကျွန်ုပ်လည်း သဘောတူ၍ လွယ်လွယ်ကူကူပင် လိုက်ပါသွားခဲ့တော့သည်။

◆ ၃၁-ဘုံ ဝင့်အတွင်း ကရွတ်ကင်း လျှောက်တဲ့ တောဘုမ္မာ

ကိုရင်များ၊ ကျောင်းသားများ သည် ကပ္ပိယကြီးနှင့်အတူ ရေငင် ခြင်း၊ ရေဖြည့်ခြင်း၊ ရေဖျန်းခြင်း၊ တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း စသည့် ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း ဝေယျာဝစ္စများကို နေရာအသီးသီးခွဲ၍ လုပ်ကိုင်နေကြ သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်ထံ မင်္ဂလာကိစ္စ ရက်သတ်မှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှအစပြု၍ ကျောင်း အပေါ်ထပ်တွင် ပြောဆိုနေသံများကို ရှင်းလင်းပီသစွာ ကြားနေရသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာသည် စကား တချို့ကို သဲကွဲစွာ မကြားရသဖြင့် ကျောင်းပြတင်းပေါက် တစ်ခုနှင့်

နီးကပ်စွာပေါက်နေသည့် ပိန္နဲပင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ကြသည်။

ဆရာတော်က ဥပုသ်နေ့သီလ ပေးသော ထိုင်ခုံအပေါ်တွင် ထိုင်နေ၏။

ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဦးထွန်းကြိုင် အိမ်တင်၊ ဦးတင်မြ၊ ကျော်စွာ၊ ကရင်ကလေး၊ မယ်ဆင့်၊ သရဖီဦးနှင့် မင်္ဂလာဆောင်မည့် ကောင်လေး၊ သူ့အဖေ၊ သူ့အမေတို့အပြင် အခြား လူကြီးတစ်ယောက်လူငယ်တစ်ယောက်တို့သည် အသီးသီး ပုဆစ်တုပ်လျှက် ထိုင်နေကြသည်။ ဆရာတော် ပြောကြားနေသည့် စကားများကို ရိုသေစွာ နားယူမှတ်သားနေကြ၏။

သရဖီဦး၏ မင်္ဂလာကိစ္စ နေ့ရက် ရွေးချယ်သတ်မှတ်ပြီးသောအခါ မယ်ဆင့် ကိစ္စကို ဦးထွန်းကြိုင်က လျှောက်ထား၏။

“မနုဿတ္တဘာဝေါ နုလ္လဘော တံ၊ လူ့ဘဝမှာ လူဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ခဲယဉ်းတယ်လို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောခဲ့တယ်။ ဗြဟ္မာ့ပြည်က အပ်တစ်စင်းနှင့် လူပြည်က အပ်တစ်စင်းထိဖို့ မလွယ်ကူသလိုဘဲဆိုတာ အကာကြီးတို့ အားလုံး နားလည်ကြပြီဘုရား”

“မှန်ပါ ဘုရား”
“သက်ခိုင်နဲ့ကျုပ်ဟာ ငယ်ငယ် ဆေးကတည်းက ဒီကျောင်းပေါ်က

ဟောဟို ပြတင်းပေါက်သံတိုင်တွေ နားမှာ အလျားမှောက်ပြီး စာကျက်ခဲ့ကြတာပါ။ သူ့ကို လူ့ဘဝမှာ လူပြန်ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ လူပြန်ဖြစ်ခဲ့ရင် သူ့ကိုငယ်စဉ်ကတည်းက ခေါ်ထားပြီး ပရိယတ္တိ သင်ပေးမယ်။ နောက် အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ ရဟန်းဝတ်ပေးမယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ခိုင်းမယ်။ ဒါပေမယ့် သူလူပြန်ဖြစ်ဖို့ ဘုန်းကြီးလည်း မစွမ်းနိုင်ဘူး။ သူ့မှာ လူဖြစ်ဖို့ ကံရှိပါမှ ပြိတ္တာဘဝက သေလွန်ရင် လူဝမ်းထဲမှာ သန္ဓေစွဲကပ်လိမ့်မယ်။ လူဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် နတ်ဖြစ်မယ်။ သတ္တဝါဟူသမျှ ကံစီမံရာ ခံကြရတယ် ဒကာကြီး”

“မှန်ပါ။ ဇာပည့်တော်တို့က သက်ခိုင်အတွက် ဘာကို ဘယ်လို လုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ မိန့်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား”

“ပြိတ္တာဆိုတာ လူက စွန့်ပစ်တဲ့ စားကြွင်းစားကျန်တို့၊ အညစ်အကြေးတို့၊ ခွေးသေ ကြွက်သေ အသေကောင်ပုပ်ရဲ့ အသားတို့ကို မနားတမ်းရှာဖွေစားသောက်ကြရတယ်။ စားပြီးပေမယ့်လည်း ဆာလောင်ခြင်း ထပ်တလဲလဲဖြစ်လို့ အစာစားဖို့ ဟိုဟို ဒီဒီ မရပ်မနား ရှာဖွေကြရပြန်တယ်။ အဝတ်အစားလည်း မရှိဘူး။ နေစရာလည်း မရှိဘူးဆိုရင် ဒီပြိတ္တာတွေရဲ့

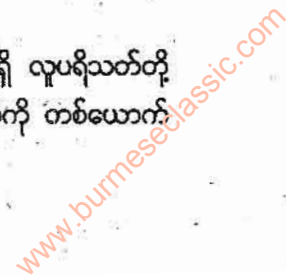
ဆင်းရဲဒုက္ခကို တွေးဆလိုသာကြည့်ပေတော့။ သက်ခိုင်အတွက် လုပ်ပေးနိုင်တာက သူ့အတွက် ရည်မှန်းပြီး သံဃာကို သက်နိုးလှူရင် သူ့ အဝတ်အစားရယ်၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်လှူရင် အစားဒုက္ခ မခံစားရဘဲ စားရမယ်။ ကျောင်းလှူရင်တော့ နေစရာရမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒကာကြီးတို့ သူ့အတွက် လှူပြီး သူ့ကို အမျှဝေတာကို သူက သာဓုခေါ်နိုင်မှ ခုနပြောတာတွေ သူ ခံစားရမှာ”

“မှန်ပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားဟောကြားခဲ့လို့ နာဖူးတာရှိပါတယ် ဘုရား။ သက်ခိုင်က တပည့်တော်တို့ သူ့အတွက် ရည်မှန်းပြီး လှူဒါန်းတဲ့ အဖို့ဘာကို အမျှအတန်းပေးဝေတဲ့အခါ သူက မရှိဘဲ အစာရှာဖို့ တခြားနေရာတွေရောက်နေမှာ စိုးရိမ်ပါတယ် ဘုရား။ နောက်ပြီး သက်ခိုင်က တရားသံ၊ တရားစကားကို မကြားနာနိုင်တဲ့ ပြိတ္တာ၊ သာဓုခေါ်နိုင်တဲ့ ပြိတ္တာ ဖြစ်နေမှာလည် တွေးပူမိပါတယ်ဘုရား”

ဘကြီးဦးထွန်းကြိုင်သည် တွေးပူတတ်သူ ဖြစ်သည် အလျောက် လျှောက်ထားလိုက်၏။

“ဒကာကြီးပြောသလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

ကျောင်းပေါ်ရှိ လူပုရိသတ်တို့ သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်

အပြန်အလှန် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ အတန်ကြာမှ ဆရာတော်အား တအံ့တဩ ငေးမောနေကြလေသည်။

“ဘာလဲ ဒကာကြီးတို့ကကျုပ် ပြောတာကို မယုံကြဘူးလား”

“ယုံပါတယ် အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်က သက်ခိုင်အတွက် အစိုးရိမ်ကြီးသွားလို့ပါဘုရား”

ဘကြီးထွန်းကြိုင်ကပင် ဆရာတော်အား ပျာပျာသလဲ လျှောက်ထားလိုက်၏။

“ကျုပ်က ရမ်းသန်းမှန်းဆပြီး ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ကို သက်ခိုင်က အိပ်မက်ပေးတယ်ဆိုတော့ ဒကာကြီးတို့ လျှာခါနီးတဲ့ အဖို့ ဘာကကို သာဓုခေါ်ချင်လို့ အသိပေးတာ၊ တစ်မျိုးပြောရရင် အဆက်အသွယ်လုပ်တာပဲပေါ့။ ပြိတ္တာတွေဟာ သူတို့ အစားအစာတောင်းချင်တဲ့ အခါ လူတွေရဲ့ ဘုန်းကံကြောင့် လူအနားကို မကပ်နိုင်လို့ သစ်ကိုင်းချိုးချတာတို့၊ အိမ်ထုပ်ကို ပုတ်ပြီး အသံပေးတာတို့ လုပ်တယ်။ ဒါကို လူတွေက ခြောက်လန့်တယ် ဆိုပြီး ကြောက်လန့်ကြတယ်။ ပြိတ္တာက စရိုက်ကြမ်းရင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပေါ့လေ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းပြီး စိတ်သဘောထား မခက်ထန်တဲ့ သက်ခိုင်လို့လူမျိုးကျတော့ လူတွေ ကြောက်လန့် မုန်းတီးမှာမျိုး

မလုပ်ဘူး။ ကျန်ရစ်သူကို အိပ်မက်ပေးတာမျိုးလုပ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒကာကြီးတို့ကိုလည်း အိပ်မက်ပေးမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒကာကြီးတို့မှာက ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ဖို့ နေနေသာသာ သမာဓိတည်ထောင်တဲ့ ကျင့်စဉ်တောင်မှ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု မရှိသလောက်ပါ။

“မှန်ပါတပည့်တော်တို့ ငယ်စဉ်ဘဝက ခေတ်ဆိုး ခေတ်ပျက်ကြီးအတွင်း ကြီးပြင်းခဲ့ရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားလည်း နောင်တော် ဦးဇေနထံမှာ နေလာခဲ့တော့ အသိဆုံးပါဘုရား။ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်းနဲ့ လွတ်လပ်ရေးရပြီးပြန်တော့လည်း သမ္မာအာဇီဝလယ်လုပ်ငန်း ဘယ်မှာ ပြောပြောင့်လုပ်ရလို့လဲဘုရား။ သူပုန် သူကန်၊ ဓားပြသူနဲ့ ဘေးအမျိုးမျိုးနဲ့ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မြဲအောင် ဟိုလူဆက်ကြီးပေးရ။ သူပုန်က နွားဝင်ဆွဲ လိုက်နဲ့ ဆိုတော့ တပည့်တော်တို့ တစ်သက်ပါ။ အခု အရှင်ဘုရားကျောင်းထိုင်မှ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည် ခွင့်ရခဲ့တာ လေးငါးနှစ်ပဲရှိသေးတာကိုဘုရား”

“ဦးထွန်းကြိုင်ပြောတာ မမှားပါဘူး။ ကျုပ်ကလည်း ဦးထွန်းကြိုင်တို့ ဦးတင်မြတို့ မေခင်ကျော်စွာတို့ကို သာမက တစ်ရွာလုံးကို အတွင်းသိအစင်သိပဲလေ။ ဒကာကြီးတို့ တစ်ရွာလုံးဟာ ရိုးသား ဖြူစင်ကြတယ်။

တောနာကောင်ကြောက်၊ အိမ်ထုလုံး ဆွေမျိုးသားချင်း တွေ့ရုံညှိစိတ်နဲ့ ရန်လိုခြင်း အပြီးထားခြင်း မရှိကြဘူး။ မစ္စရိယာမရှိကြဘူး။ လောဘဝိ၊ ဒေါသဝိ၊ နှိမ္မောဟဝိ၊ လောင်မြိုက်ခြင်း ကဝိ၊ သလောက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ဒကာကြီးတို့ကိုတရားဟောကြားပြီးသံသရာက လွတ်မြောက်စေမယ့် ဝိပဿနာတရားတွေရှင်းပြချင်လို့ ဒကာကြီးတို့ ကျောင်းအပ်တာကိုလက်ခံခဲ့တာပဲပေါ့”

“မှန်လှပါ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား”

“ကျုပ်က ဥပုသ်နေတွေ့မှာ ကံကံရဲ့ အကျိုးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတ္တန် ဒေသနာတော်တွေပဲ ဟောပြောခဲ့တာဟာ ဒကာကြီးတို့ကို တရားဓမ္မနဲ့ အလှူဒါနမှာ စိတ်ညွတ်လာအောင် ဟောခဲ့တာပါ။ ကျုပ်ပြောခဲ့သလို ဒီမှာ ကျောင်းထိုင်မယ့် သံဃာတစ်ပါး မပေါ်သေးရင်တော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဟောကြားပေးဖို့ပါ။ ခုတော့ အရှေ့နောက်နဲ့ ရွာမှာ စွန်းလွန်းဝိပဿနာစခန်းလာဖွင့်ခဲ့တာမို့ ဒေါ်မယ်ဆင့်လို့ စခန်းဝင်ကျင့်ကြံပါလို့ ကျုပ် တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်”

“တပည့်တော်မ အဖော်ကောင်းလို့ပါသွားတာပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားက တရားပြပေးမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်မ ဒီရွာမှာပဲ စခန်းဝင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ချင်ပါတယ်”

မယ်ဆင့်စကားကို ဆရာတော်က ပြုံးလျက်နေသည်။

“ကျုပ်က ကျောင်းလက်ခံထားလို့သာနေရတာ၊ အချိန်ယူပြီး ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ပေးမယ့် ကျောင်းဧည့်၊ ဒကာတွေ စွဲမြဲနေတော့ ပင်ပန်းဆလောက် ခရီးမရောက်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်က သစ်တစ်ပင်အောက် ဝါးတစ်ပင်အောက်မှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခွင့်လို့ပါ ဒကာမကြီးရယ်၊ ကျုပ်က တရားမပြုချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။”

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို ပစ်ထားခဲ့ပါနဲ့ဘုရား။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီရွာ ဒီကျောင်းမှာပဲ အဲသက်တော်ရာကျော်တဲ့အထိ စီမံအုပ်ချုပ်ဖို့ ကမ္မတ္တန်းကျောင်း၊ ရိပ်သာတိုးချဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း တပည့်တော်တို့ ထာနေယူပါတယ်ဘုရား။ ပစ္စည်းလေးပါး မချို့တဲ့စေရပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်တို့ လယ်လုပ်ငန်းတွေ ထည်း ပိုပြီး စိုက်ပျိုးကြပါမယ်ဘုရား။”

“ဒကာကြီး ဦးတင်မြ က သေခြင်းတရားနဲ့ တွေခင်းကစားနိုင်လို့လား။ ကွေးသောလက် မဆန့်မီ ဆန့်သောလက် မကွေးမီ သေခြင်းတရား သေခြင်းတရား ရောက်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် ဟောတိုင်း ထည့်ဟောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။”

ဒေါ်မယ်ဆင့် ကတော့ နားလည်ချင်နားလည်လိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ထိုင်နေတာ၊ သွားနေတာ၊ စကားပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော ဆိုတဲ့ ဓာတ်အစုကြီးဟာ စက္ကန့်တိုင်းမှာ ကုဋေခြောက်သန်းလောက် ပျက်ပျက်သွားတာ၊ ပျက်စီးနေတာ၊ အဲဒီဟောင်းပျက်သွားတိုင်းမှာ အသစ်အသစ်တွေက အစားထိုးဝင်လာပြီး ဖြစ်ဖြစ်နေလို့ ဒီဓာတ်အစုခန္ဓာကြီးဟာ သွားတယ်၊ လာတယ်၊ ထိုင်တယ်ဆိုပြီး ထင်မြင်နေရတာဗျ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ဒကာမကြီး။”

“မှန်ပါဘုရား။ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် ဖြစ်လိုက် တစ်ဆက်တည်း ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရုပ်ကြီးပါဘုရား။”

“ဓာ . . . ဒကာကြီးဦးတင်မြ ဘယ်လိုလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အနစ်တစ်ရာကျော်တဲ့အထိ မအိုဘဲ မနာဘဲ မပျက်စီးဘဲ နေပါ့မလား။”

“မနေပါဘူးဘုရား။”

“ဒါကြောင့် ကျုပ်က ဘုရားသားတော်အမည်ခံယူထားပြီး အဝါရောင်သင်္ကန်းကို ဆင်မြန်းထားလေတော့ကာ ရဟန်းတရားကိုလည်း အားထုတ်သင့်တယ် မဟုတ်လား။”

“မှန်ပါ အားထုတ်သင့်ပါတယ်ဘုရား။”

“ရဟန်းတစ်ပါး မရခင်တော့ ကျုပ်လည်း ဘယ်မှ မသွားနိုင်သေးပါဘူးလေ၊ ကျုပ် တပည့်တွေထဲက ကိုရင် ရှင်အာဒိစ္စကတော့ ပရိယတ္တိဘက်မှ ချွန်ပါတယ်။ ဒကာတို့က ရဟန်းသစ်မရှာနိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း ရှင်အာဒိစ္စ ရဟန်းတက်ပြီး ဝါရလာတော့မှ သူ့ကို လွှဲခဲ့မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာပဲ။”

“မှန်ပါအရှင်ဘုရား သင့်လျော်လို့ စိစဉ်တာ မငြင်းပါဘူး ဘုရား။”

“သာဓုပါဗျာ သာဓုပါ သာဓုပါ။ သက်ခိုင်အတွက်လည်း ကျုပ်ပြောသလို သူ့ကိုရည်မှန်းပြီး လှူဒါန်းသူ့ကို အမည်ခေါ်ပြီး အမျှဝေ၊ အမျှရရင် နတ်ဘုံနတ်နန်းလို မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝ၊ ဒါမှ မဟုတ် လူ့ဘဝရနိုင်ပါစေလို့ ကျုပ်လည်း ဒကာ ဒကာမတို့နဲ့ အတူ ဝိုင်းပြီး ဆုတောင်းပေးပါမယ်။”

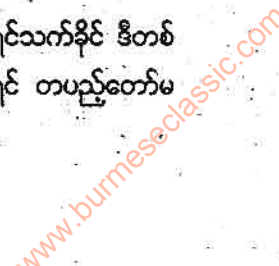
“မှန်ပါ တပည့်တော်တို့ ဆရာတော်မိန့်တဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်ဘုရား။”

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မတစ်ခု လျှောက်ထားပါရစေ ဘုရား။”

“ဘာများလဲ ဒကာမကြီး။”

မယ်ဆင့်သည် အရဲကိုးသော မျက်နှာဖြင့် ဆရာတော်အား ကြည့်နေသည်။

“ဟို... ကိုရင်သက်ခိုင် ဒီတစ်ခါ အိပ်မက်ပေးခဲ့ရင် တပည့်တော်မ

တို့ အလှူပြုလုပ်မယ်အကြောင်း တခြားအရပ်ကို မသွားဖို့အကြောင်း ပြော... ပြောပေးပါဘုရား။

“ဒကာမကြီးက တရားသိရ သိသေးတာကိုး ကျွန်ုပ်ကို အိပ်မက် ပေးရင်တောင်မှ ကျုပ်က ဒီလိုမျိုး မှာထားလို့ရရင်တော့ မှာချင်တာပေါ့ ဒကာမကြီးရယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောဖို့ စကားကြုံပါရတယ်လို့များ၊ ဒါပေမယ့် ဒကာမကြီးစိတ်ချပါ။ သက်ခိုင်ဟာ အခုတောင်မှ ကျုပ်တို့ပြောတာ ဆိုတာတွေကို ကျောင်းအောက်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုပြတင်းပေါက်နားက ပိန္နဲ ပင်ပေါက်က ဖြစ်ဖြစ် နားထောင်ရင် နားထောင်နေမယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ် ဗျ”

ပြိတ္တာက ကျွန်ုပ်လက်တစ် ဘက်ကို တင်းတင်းဆုတ်ကိုင်လိုက် သည်။

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် တစ်ခုလောက် ပေးချင်ပါတယ်ဘုရား။”

ကရင်ကလေးက လက်အုပ်ချီ လျက်ပြောလိုက်သည်။ အားလုံး အကြည့်က ကရင်လေးထံသို့ စုပြုံ ရောက်ရှိသွားသည်။ ကရင်လေးသည် ခိုးခိုးဒေါက်ဒေါက် ပြောလေ့ရှိ၏။ တစ်ခါမျှလည်း အပြီးအမောက် မတည့်။ ဆရာတော်ကို ဘာများပြော လေမည်နည်းဟု တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ရင်မ ထားနေကြရသည်။

“မေးပါကွယ်”
ဆရာတော်က ခွင့်ပြုလိုက်၏။

“တပည့်တော် ကြားဖူးထား တာရှိလို့ပါ။ တပည့်တော် အမေဘက် က အမျိုးတစ်ယောက်ရှိတယ်ဘုရား။ ဖြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှာပါ”

အားလုံးက ငြိမ်သက်နေကြ ၏။

“သေဆုံးပြီးနောက် လေးငါးလ အကြာမှာ လူ့ဘဝပြန်ဝင်စားတယ် ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဘုရား။ တပည့် တော်ဆယ်နှစ်သား လောက်က ကြား ဖူးခဲ့လို့ပါဘုရား။”

“ဆိုစမ်းပါဦး ကရင်လေး ဘယ်လို ကြားဖူးလို့လဲ”

“အဲဒီတုန်းက လွတ်လပ်ရေး မရသေးဘူး။ တပည့်တော် အမိုးရဲ့ အခေါ်တို့ မိသားစုတွေ ဒီရွာမှာလာ ပြီး အတူနေခဲ့ကြတုန်းက အမိုးကို ထိုင်ပြီး ပြောတာကို အနားကနေ ပြီး နားထောင်ခဲ့လို့ သိခဲ့ရတာပါ ဘုရား။”

“ဒါဆိုလည်း မင်းကြားတဲ့ အတိုင်း ဆရာတော်ကို လျှောက်လေ ကွာ”

ဦးတင်မြက တိုက်တွန်းလိုက် လေသည်။

“ဒီလိုပါ အရှင်ဘုရား။ အဲဒီ အဘွားက အသက်ငါးဆယ်ကျော်မှ မွေးတဲ့သား တစ်ယောက်ရှိပါတယ်”

“ဟာ . . . ဒီကောင်ဘာတွေ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ပြောနေတာလဲ။ ဆရာတော်ကို မလေးမစားနဲ့”

ဆက်လက်ပြောဖို့ တိုက်တွန်း မိသော ဦးတင်မြကပင် ကရင်လေး ကို ဟန်မဲ ဟန်တားလိုက်ရ၏။ ဦးမော် လက်အုပ်ချီထားသည့် ကရင်ကလေး ၏ လက်နှစ်ဘက်ဆတ်ခနဲ တုန်သွား သည်။

“ပြောပါစေ ဦးတင်မြရယ်။ ကျုပ်ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက သိကျွမ်းလာခဲ့တာ စိတ်ဆိုးရမယ်သူ ချင်း မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ပြောပါဦး ကရင်လေးရဲ့”

ဆရာတော်၏ ချိုအေးသော အသံကြောင့် ကရင်ကလေးသည် အားတက်သွားပုံရသည်။ ငဲ့သွားသည့် ခေါင်းကို ရဲရဲပင် ပြန်မော်လိုက်၏။

“မွေးလာတဲ့ကလေးက အသား နီကြင်ကြင်နဲ့ ဂျပန်နဲ့တူလို့ ဂျပန်လို နာမည်ပေးထားတယ်တဲ့။ အဲဒီကလေး က ခြောက်နှစ်သားလောက်မှာ ဘယ် သူမှ နားမလည်တဲ့ စကားတွေပြော တယ်တဲ့။ သူ့အစ်ကိုတွေ သူ့အစ်မ တွေက သူနဲ့ အသက်ချင်းကွာတယ် ဘုရား။ အငယ်ဆုံးအစ်မနဲ့တောင် ဆယ်နှစ်ကွာတယ်တဲ့။ သူပြောတဲ့ စကားတွေ ကြားဖန်များတော့ ဂျပန် စကားဖြစ်မယ်။ ဒီအဘွားကြီးလည်း ဂျပန်နဲ့မကင်းဘူး။ ခုတော့ ဘူးပေါ်”

ထလိုပေါ်တယ်ဆိုပြီး တီးတိုးပြောလာတာ ခံရတယ်တဲ့”

“မင်းစကားကလည်း အပြီးရောက်လိုက် ခေါင်းရောက်လိုက်နဲ့”

“ဦးလေးတင်မြ အသာနားထောင်ပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကြားတဲ့အတိုင်း ပြန်ပြောတဲ့ဥစ္စာ”

ဦးတင်မြကို ကရင်လေး နှုတ်ထုန်တိုးပြီး ဝက်နှုတ်ခမ်းနယ် စုပြုလိုက်၏။

“အဲဒီလို တစ်ရွာလုံးက ဘာလို့ ပြောလဲဆိုတော့ ဂျပန်တွေပြေးရင်း ဒဏ်ရာရထားတဲ့ ဂျပန်ဗိုလ်လေး တစ်ယောက်ကို အဘွားက လက်ခံပြီး ကျွေးမွေးထားတယ်။ ဂျပန်ကို မုန်းလို့ သူ့ယောက်ျားကိုတော့ ဖျောက်ကျားတပ်ထဲဝင်ဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ပြီး သူ့ယောက်ျား စစ်ထွက်နေချိန်မှာ ခုလို လက်ခံထားရတော့ ဘယ်သူမှ မသိအောင် ဝက်ထားပြီး အစားအစာ ခိုးကျွေးခဲ့တယ်။ သူက ပြောတော့ တိုက်လူမျိုးကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းလို့ နာကျည်းပေမယ့် ဒဏ်ရာတွေ ဗရမ္မနဲ့ဆိုတော့ သူ မကယ်ရင်သေမှာတဲ့ ဆိုပြီး သနားလို့ တိတ်တိတ်ကလေး ကယ်ထားတာမိတာတဲ့”

“အဲဒါကို ရွာထဲက လူတွေက သိသွားကြရောလား”

“မှန်ပါတယ် အရှင်ဘုရား။ ဒေသိလို့ကလည်း မဖြစ်ဘူးလေ။ အဲဒီ

ဂျပန်က သူ့ရထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေကြောင့် သေသွားတော့ ဝက်ထားရာက ထုတ်ပြီး ရွာကို အသိပေးရတာပေါ့။ တချို့က အပြစ်ပြော တချို့က သနားတတ်တဲ့ စိတ်ထားကို ချီးကျူးကြနဲ့ ကြာတော့ ဒီအကြောင်းကို ရွာပြန်ရောက်လာတဲ့ သူ့ယောက်ျားက တောင် ဘာမှ မပြောတော့ဘူးတဲ့။ ဒီကောင်လေး မွေးစတုန်းက ငါ့ဆယ်ကျော်မှ ကံပေါ်တယ်ဆိုတာ နောက်ပြောင်ပြောကြသေးတယ်တဲ့။ ကလေးက ငယ်ငယ်ကတော့ ကရင်စကားနဲ့ ပါးပါး။ အမိုး ခေါ်သေးတယ်။ နောက်နှစ် နှစ်လောက်စကားမပြောလို့ အသွားပြီထင်တာ။ ပြောလည်း ပြောရော ဂျပန်စကားပဲ ပြောတော့တယ်တဲ့”

“ဟဲ့ကောင် ကရင်လေး။ မင်းဘာသိချင်လို့ အဲဒါတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

ဦးတင်မြထံမှ စိတ်မရှည်သည့် လေသံ ထွက်လာပြန်သည်။

“အဲဒီကလေးက လူဝင်စားဖူး ဂျပန်သေတော့ သူတိုင်းပြည်ကို မပြန်ချင်ဘူး။ အမိအဖ သားချင်းလည်း မရှိဘူး။ ရန်သူကို သနားပြီး အစားအစာကျွေးမွေးတဲ့ စေတနာမျိုး စိတ်မျိုးရှိတဲ့ ဒီမိန်းမကြီးဆိုမှာ လူပြန်ဖြစ်ပြီး ဟိုဘဝက တင်ထားတဲ့ ကျေးဇူးတွေ ပြန်ဆပ်ချင်လို့ အခုလို ပြန်ဝင်

စားတာလို့ သူ့အမေကို ပြောပြတယ်။ သူ့အမေက ဂျပန်လိုနည်းနည်းတတ်လို့ ဘာသာပြန်နိုင်တာ၊ သူ့ အမေကို သူ့သားက အရှင်ဘဝက အမှုထမ်းခဲ့တဲ့ တပ်ရင်း၊ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်တဲ့နေရာ၊ သူထွက်ပြေးပုံတွေ အကုန်ပြောပြနိုင်တယ်။ သူပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် သူ့အမေကိုယ်တိုင် သွားစုံစမ်းတော့ အကုန်အတိအကျ မှန်တယ်တဲ့။ အဲဒါ တပည့်တော်အမိုးရဲ့ အခေါ်သူပုန်ဘေး ရောင်ပြေးရင်း ဒီရွာမှ နေသွားတုန်းက ပြောသွားတာ”

“ကိုကရင်လေး ပြောတာကို မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ သူ့အမေက မေးတယ်။ အမေ့ဗိုက်ထဲ ဘယ်လို ဝင်စားခဲ့တာလဲတဲ့။ အဲဒီတော့ သူက ပြောတယ်။ အမေ ရေသောက်တုန်းက ဓရခွက်ထဲကို ပိုးလောက်လန်းအဖြစ် ပြောင်းပြီး အမေ့ဗိုက်ထဲဝင်လာတာလို့ ကရင်စကားနဲ့ ပြောပြတယ်တဲ့။ တပည့်တော် မေးချင်တာက နှစ်ခုခုရာ၊ တစ်ခုက အဲဒီလို လူ့ဘဝကို ဝင်စားလို့ရသလားနောက်တစ်ခုက အသက်ငါးဆယ်ကျော်မှ ကလေးမွေးသလားဆိုတာပါပဲဘုရား”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ဟာ ဒီကရင်လေးတော့ စွတ်ရွတ်ပြောနေပြန်ပြီ”

ဆက်ပါဦးမည်

မောင်ဟိန်းကျော်

ကမ္ဘာ့စာပေလွတ်ချင်ရင် ဤဓာတ်ဆင်ပါ

ဝ သု န် ဟိ န် : ထ က်

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်၊ ပြည်ထောင်စုနေ့က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်အိမ်သို့ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်မှ 'ကိုကျော်တင့်' တစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။ ကိုကျော်တင့်မှာ ကျွန်တော့်မိခင်နှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်၍ အခုလို လာနေကျ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဒီတစ်ခေါက် လာတာကတော့ နည်းနည်းထူးခြားသည်ဟု ဆိုရချေမည်။

“လာ ... လာ၊ မောင်ကျော်တင့်၊ မင်းကြိုက်တဲ့ ပဲကုလားသီးစုံဟင်း ချက်ထားတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ပြီးတော့ ဘာလချောင်ကြော်၊ သခွားသီး အချဉ်နဲ့ ထမင်းစားသွား”

“စားပြီးပါပြီ အန်တီလှဇေ၊ အခုလာတာကလည်း ပြောရရင် အပူကိစ္စလေး နည်းနည်းပါတယ်။ ဟူး ... မောလိုက်တာဗျာ”

‘မိခင်ဖြစ်သူက ထမင်းခေါ်ကျွေးတာကိုပင် မစားနိုင်ဘဲ ခုံပေါ်တွင် ခြေပစ်၊ လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သော ကိုကျော်တင့်ကို ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်မိသည်။ အင်္ဂလိပ်စာပညာရပ်ကို လေ့လာနေသော ကျွန်တော်မှာ ပြော

ချင်နေ၍ ပါးစပ်တွေယားနေလေပြီ။

“ဟေ့ ... ညီညီ၊ မင်းဒီနေ့ အလုပ်မဆင်းဘူးလား”

“ဒီနေ့ ပြည်ထောင်စုနေ့လေဗျာ။ အလုပ်ပိတ်တယ်လေ”

“ဪ ... ဟုတ်သားပဲ။ ငါ့နယ်နော် ခေါင်းထဲအပူတွေ ရောက်နေလို့ ဘာမှမတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး”

ကိုကျော်တင့်ကို ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်ပင် စိတ်မောသွားရသည်။

“ဟဲ့ ... ကျော်တင့်၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ အန်တီကိုလည်း ပြောပါဦး”

“ပြောမယ် အန်တီလှဇေ၊ ပြောချင်လို့လည်း ဒီကိုလာခဲ့တာ”

“အမေရယ် ... ကိုကျော်တင့်က အပူကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ရုံးရောက်ဂါတ်ရောက်ဖြစ်နေတာပါ။ ရုံးသွားနေရတာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ။ အပူက မပြီးသေးဘူး”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် မိခင်ဇေ၊ ကိုကျော်တင့်ပါ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရသည်။ ကိုကျော်တင့်က မျက်လုံးပြူးပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေရာမှ သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် အသံထွက်လာ၏။

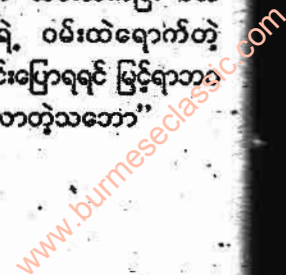
“မင်း ... မင်း ... ဘယ်လို

... သိ ... သိတာလဲကွာ။ ဟုတ်တယ်ကွာ။ ငါအပူတစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်။ ရပ်ကွက်ရုံးကတစ်ဆင့် တရားရုံးအထိ ရောက်နေရပြီကွာ”

“အင်း ... ဟုတ်မယ်။ ငွေကြေးကိစ္စကြောင့် ပြဿနာဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ စကားအပြောအဆိုကြောင့် ပြဿနာတက်ပြီး ရုံးရောက်ကြတာ မဟုတ်လား။ ရှင်းရှင်း ပြောရရင်ဗျာ ရန်ဖြစ်စကားများကြတာ”

“ဟုတ်တယ် ငါ့ညီဇေ၊ ဒါနဲ့မင်းက ဘယ်လိုသိသွားရပြန်တာတုန်း” ကျွန်တော်က စုံထောက်ကြီးတစ်ယောက်၏ဟန်ဖြင့် ‘တဟဲဟဲ’ ရယ်ရင်း ရှင်းပြရ၏။

“ဒီလိုဗျာ၊ အင်္ဂလိပ်စာပညာရပ်လေဗျာ။ ကိုကျော်တင့်လာတဲ့အချိန် အင်္ဂလိပ်စကားနဲ့ ပြောရရင် ဂုဏ်အချိန်တစ်နည်းအားဖြင့် ကြာသာပတေးအချိန်၊ ဗုဒ္ဓဝင်စကားနဲ့ ပြောရရင် ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေယူတဲ့အချိန်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ဘုရားလောင်းလျာဟာတုသိတာဘုံက ဆင်းသက်ပြီး မယ်တော်မာယာရဲ့ ဝမ်းထဲရောက်တဲ့ အချိန်၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မြင့်ရာဘဝက နိမ့်ဆင်းလာတဲ့သဘော”

ကျွန်တော်က စကားကိုရပ်၍ အ ကဲခတ်လိုက်၏။ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေကြတာတွေမှ စကား ဆက်လိုက်၏။

“ပြီးတော့ ရှိရိုးလေးပဲ စဉ်းစား ကြည့်လေ။ ပဋိသန္ဓေတည်နေတဲ့ သန္ဓေလောင်းချဲ့ဘဝဟာ ဘယ်မှာ ကောင်းလို့လဲ။ လုပ်လို့မရအောင် ချုပ် နောင်ခဲနေရသလို နေရတဲ့ဘဝလေ။ ဒါကြောင့် အမှအခင်ကိစ္စလို့ ပြောတာ ပေါ့။ ကြာသပတေးအခါကို စပွတ်တိုင် ထူကြည့်လိုက်ရင် တနင်္လာနံဟာ တိုင် ထိပ်နဝင်းမှာ ရောက်နေလို့ ငွေကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင် တာ။ တကယ်လို့သာ တနင်္လာသား ဖြစ်ရင် အဖြေက တစ်မျိုးဖြစ်မှာ။ အခု ပြောတာတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပြီး အကောင်းတွေဟောရမှာ။ ကိုကျော် တင့်က တနင်္လာသားမဟုတ်ဘဲ ဗုဒ္ဓဟူး သားမှန်း ကျွန်တော်သိနေလို့ အခုလို ဟောတာပေါ့။ ကြာသပတေးအခါမှာ ဗုဒ္ဓဟူးက ‘ခိုက်’မှာ ရောက်နေပြန် တယ်။ ဒီဗုဒ္ဓဟူးဟာ ဘယ်သူနဲ့ ဆက် စပ်နေပြန်သလဲဆိုရင် သောကြာဆိုတဲ့ စကားပြောဆိုခြင်း ကိစ္စတွေနဲ့ နွယ်နေ ပြန်တယ်။ ဒါတွေအားလုံး ခြုံငုံသုံး သပ်လိုက်ပြီး အခုလိုဟောရတာပါ”

“ဟိုက် ... မှန်လိုက်တာ ဆရာ သမားရယ်။ ဘေးအိမ်က ကက်ဆက် အကျယ်ကြီး ဖွင့်တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး စကားအကြီးအကျယ်များတဲ့အထိ ဖြစ် သွားတာပါ။ အခုနစ်ဖက်စလုံးက ရုံး ဝိုင်ထားကြလို့ အခုလို ရှုပ်ကုန်တာ တဲ့။ နစ်နစ်နာနာတွေ ပြောမိဆိုမိကြ ထယ်လေ။ အမှိုက်ကစ ပြာသာဒ်မီး ထောင်ဆိုပါတော့ကွာ”

ကိုကျော်တင့်မှာ နဂိုကတည်းက မဟုတ်မခံ လှူဖြောင့်စိတ်တိုမျိုး ဖြစ်၏။ ပြောစရာရှိလျှင် အားမနာ တမ်း ပြောတတ်တဲ့ သူ့နှုတ်ကြောင့် အခုလို ရှုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကဲ ... ဆရာသမားရေး ဒီ လောက်တတ်နေမှတော့ ယတြာ လေး။ အစီရင်လေး လုပ်ပေးပါဦးကွ။ ငါ့မှာ အလုပ်လည်းပျက်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ လည်းထိခိုက်၊ ဓငွေလည်းကုန်နေရ တယ်ကွာ”

“ဟိုးထား ... ကိုကျော်တင့်၊ ကျွန်တော်က ဝါသနာရှင်အဆင့်ပါဗျာ။ အဲလောက်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး”

“ဝါသနာရှင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပညာရှင် ပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းသိသလောက်၊ တတ် သလောက် လုပ်ပေးပါဦးကွာ”

“လုပ်ပေးလိုက်ပါ သားရယ်၊ ကုသိုလ်ရပါတယ်။ ချော စိတ်သောက တွေ ရောက်နေရတာ”

မိခင်ကပါ မီးလောင်ရာ လေပင့် လိုက်ပြန်သည်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် လည်း စဉ်းစားရလေပြီ။ လောကီအစီ အရင်ချည်း သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘာသာရေးနှင့် နွယ်သော ဗုဒ္ဓယတြာ ကို ပေးရန် စဉ်းစားမိသည်။

“သိပ်လည်း စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားအမှုနိုင်မှာပါ”

“နိုင်မှာကို သိတယ်။ ဒါပေမယ့် ပေရှည်နေလို့၊ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံလည်း အတော်ကုန်နေပြီ”

“ဒီလိုလုပ်ဗျာ။ ခင်ဗျားက ဗုဒ္ဓ ဟူးသားဆိုတော့ တောင်အရပ်ကထိုင် ပြီး ‘ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား’ကို ရည် မှန်းပြီး လွယ်အိတ်တစ်လုံးနဲ့ ရွက်လှ ပန်း ၁၇ ညွှန်ကို လှူလိုက်။ ဝိပဿီ

မြတ်စွာဘုရားကို စိတ်ကအထုပ်ဆုပ် စူးစူးရှရှ လေးလေးနက်နက် အာရုံဖြူ ပြီး လှူနှေးနှေး အလိုဓာတ်ဆင်မှုကို သုံး ရက်ဆက်တိုက် လုပ်ရမယ်။ ပထမ တစ်ရက်ပဲ ကိုယ့်မွေးနေ့ကစလုပ်၊ ‘နောက်ရက်တွေကို အဆင်ပြေတဲ့ ရက်လုပ်၊ သုံးရက်ဆက်တိုက် လုပ် လည်းရတယ်။ ဒီလိုလှူပြီးရင် ကိုယ် စောင့်နတ်နဲ့တကွ သမ္မာဒေဝနတ် ကောင်းနတ်မြတ်တွေ၊ စတုလောက နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့်တကွ ၃၁ ဘုံရှိ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကို အမှုဝေ၊ မေတ္တာပို့ မိမိပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် တွေနဲ့ အမှန်တရားတွေကို သစ္စာပြု တိုင်တည် ဆုတောင်းပေး။ ဒါပါပဲ”

“စိတ်ချ၊ ငါယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်မှာပါကွာ။ ကျေးဇူးလည်းတင်ပါ တယ်”

ကိုကျော်တင့်တစ်ယောက် ကျွန် တော်မှာကြားသည်များကို စာရွက် တစ်ရွက်ဖြင့် ကူးမှတ်ပြီး ဝမ်းသာအား ရဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြန်သွားပါတော့ သည်။ ကျွန်တော်သည်လည်း ဤ ဓာတ်ဆင်ယတြာကို ခုနစ်ရက်သား သမီး အကျိုးအတွက် ဖော်ပြလိုစိတ် တွေဖြစ်ပေါ်လာ၍ တင်ပြလိုက်ရပါ သည်။

များစွာ မခက်လှသော်လည်း အမှန်ပင် အစွမ်းထက်အကျိုးထူး၍ အသင်၏ အခက်အခဲ သောကတို့ကို အမြန်ပြေပျောက်အေးငြိမ်းစေမည် မြန်မှာ ပညာရပ်တစ်ခုကို စေတနာမှန် ဖြင့် ဖော်ထုတ်တင်ဆက်လိုက်ရပါ တော့သတည်း။

အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင် နေရသူ၏ နေ့နံ	ရည်စူးလှူဒါန်းရမည့် မြတ်စွာဘုရား	ထိုင်ရမည့် အရပ်
တနင်္ဂနွေသမီး	အုရိမေတ္တယျဘုရား	အရှေ့မြောက်
တနင်္လာသားသမီး	ကကုသန်ဘုရား	အရှေ့
အင်္ဂါသားသမီး	စိန္တာမုနိဘုရား	အရှေ့တောင်
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား	တောင်
ကြာသပတေးသားသမီး	ပဒုမဘုရား	အနောက်
သောကြာသားသမီး	သုမနဘုရား	မြောက်
စနေသားသမီး	နာရဒဘုရား	အနောက်တောင်

အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင် နေရသူ၏ နေ့နံ	လှူဒါန်းရမည့် ပစ္စည်း	စတင်ပြုလုပ်ရမည့် အချိန်	ပြုလုပ်ရမည့်အကြိမ်
တနင်္ဂနွေသားသမီး	အုန်းထမင်းနှင့် အုန်းပန်း တစ်ညွန့်	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
တနင်္လာသားသမီး	ကံ့ကော်ညွန့် ၁၅ ညွန့်	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
အင်္ဂါသားသမီး	စွယ်တော်နှင့်ဆီး ၈ ညွန့်စီ	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	လွယ်အိတ်တစ်လုံးနှင့် ရွက်လှ ၁၇ ညွန့်	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
ကြာသပတေးသားသမီး	ကြံသကာနှင့် မေမြို့ပန်း ၁၉ ပွင့်စီ	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
သောကြာသားသမီး	သစ်ဆိပ်ညွန့်နှင့် သီဟိုညွန့် ၂၁ ညွန့်စီ	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်
စနေသားသမီး	နာနာတ်ယိုနှင့် ဒန်းညွန့် ၁၀ ညွန့်	မွေးနေ့ ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီ	သုံးရက်

ဝသုန်ဟိန်းသက်

သစ်ဆိမ့်ပန်းရ သူရဇ္ဇ ဘောင်ထကောင်းကြွယ်ရန် လှိုင်းဘူးဦး

ပျဉ်းသော နေ့တစ်နေ့၏ နေ့
ထယ်ခင်း၌ ယခင်အပတ်က ကျွန်ုပ်ထံ
လာရောက်သွားခဲ့သော ကိုသောင်းစိန်
သည် အဖော်အချို့သားတစ်ဦးနှင့်အတူ
ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ကျွန်ုပ်
ဤတွေ့သည်နှင့် ကိုသောင်းစိန်မှ “ဆရာ
ဇေ ဗေဒင်မေးဖို့အတွက်၊ ကျွန်တော်သူ
ငယ်ချင်းကို ခေါ်လာတယ်။ ကိုနိုင်လို့
ခေါ်ပါတယ်။ ဆရာ သူ့ကိုကြည့်ပေးပါ
ဦး” ဟု ၎င်း၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူနှင့် မိတ်
ဆက်ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကိုနိုင်၏ဓမ္မသက္က
ရာဇ်များ ရယူကာ တွက်ချက်၍ တစ်
နှစ်တာ ဆောင်ရန်ရွှေငွေရန်များကို
အကြံပေးပြောကြားပေးရလေ၏။ ထိုသို့
ဟောပြောနေစဉ် ကိုသောင်းစိန်မှာ
အပြင်မှ ထိုင်စောင့်နေရင်း ကျွန်ုပ်တို့
ဟောပြောဆွေးနွေးမှုများကို နားစွင့်နေ
လေ၏။ ကိုနိုင်အတွက် လိုအပ်သည်
များကို တွက်ချက်ဟောပြောပြီးသည်နှင့်
ဤသောင်းစိန်သည် ဘယ်အချိန်က
သွားဝယ်လိုက်သည်မသိသည့် အူအေး
အချို့ရည်ဘူးများကိုကိုင်၍ ကျွန်ုပ်တို့
ဆီရောက်လာကာ “ဆရာလည်း တော်
အော်မောသွားရောပေါ့။ အမောပြေ
အောက်ပို၍ဆရာ” ဟု လက်ထဲမှ အချို့
ရည်ဘူးကို ကျွန်ုပ်ထံကမ်းလိုက်လေ၏။
ကျွန်ုပ်လည်း အချို့ရည်ဘူးကို ဖောက်
အောက်နေစဉ် ကိုသောင်းစိန်မှ -

“ဆရာ ကျွန်တော်တစ်ခုလောက်
မေးပါရစေ” ဟု ခွင့်တောင်းလေ၏။

“ပြောလော့၊ ဘာမေးစရာရှိလို့လဲ။
ကိုသောင်းစိန်ကို ကျွန်တော်ပြောပြီး
သွားပြီနော်။ ကိုသောင်းစိန် မသိလို့ နား
မလည်လို့မေးတာဆိုရင်တော့ ကျွန်
တော် ရှင်ပြဆွေးနွေးပေးမယ်။ စာတော့
မသင်ပေးနိုင်ဘူး။ ဗေဒင်ပညာသင်ချင်
ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဆရာသမား
တွေဖွင့်တဲ့ ဇာတ်သရုပ်ကရထမပညာ
ရှင်တွေရဲ့ အခမဲ့ပညာအိမ်သင်တန်းမှာ
လာတက်ပါ” ဟု “ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြန်
ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ၊ ဆရာတို့သင်
တန်းကိုလည်း လာတက်မှာပါ။ အခုက
ဆရာအရင်အပတ်က ပြောလိုက်တဲ့
သာစည်း ပင်းယ သူရဇ္ဇ နေထကောင်း
ကြွယ်ရန်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်
တော်မှာ အခက်အခဲလေးဖြစ်နေလို့ပါ။
အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆက်မေးချင်လို့ပါ။

“ကဲ... မေးလေ ဘာသီး ငါလိုလဲ”

“ဒီလိုပါဆရာ၊ ဆရာက နေ့သား
တွေအလိုက် နေသင့်တဲ့၊ သွားသင့်တဲ့၊
ယတြာချေသင့်တဲ့ ဗြူတွေကိုပြောပေး
လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က
ဆရာပြောသလို စမ်းချောင်ကြိယာကို
မပြောင်းနိုင်ဘူး။ ဆရာသိတဲ့အတိုင်း
အဲဒီဘက်မှာ အိမ်ခန့်အားခတွေက ခေါင်
နိုက်နေတော့ ဗြူဖွန်က ရခိုကွက်နေရာ

လောက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ ပြောင်းနိုင်မှာ။
အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲလို့ သိချင်လို့ပါ”

“ခင်ဗျားက ပညာရပ်တွေကို ဒါ
ဆိုဒါပဲလို့ ပုံသေမှတ်ထားတာကို။ ကျွန်
တော်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ‘ထဲဝယ်ဉာဏ်
ရှိ မဆုံးတည်း’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဉာဏ်ရှိသ
လို ဖြန့်ကျက်တွေးရမယ်။ ကြံဆရမည်။
အဲဒီလိုတွေးတယ်ဆိုရာမှာလည်း ကိုယ့်
ဖာသာကိုယ် တွေးချင်ရာတွေအပြီး လုပ်
ချင်တာတွေလုပ်နေလိုတော့ မရဘူးပေါ့။
ဒါကြောင့် အတွေ့အကြုံများတဲ့ ကျွမ်း
ကျင်တဲ့ဆရာလိုအပ်တယ်လို့ ကျွန်တော်
ပြောလိုက်တာပေါ့။ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်
ဆိုရင်တော့ ဘယ်တွေးတတ်မလဲ။ ဒီလို
ပဲ ရှေ့က ကျွမ်းကျင်သူက ညွှန်ပြပေးမှ
တွေးခေါ်ကြံဆတတ်မှာလေ။ ဒါကြောင့်
ဆရာရှာရာမှာလည်း တကယ် ကိုယ့်ကို
လမ်းမှန်ကမ်းမှန်ရောက်အောင် ညွှန်ပြ
ပေးနိုင်မယ့်ဆရာကို ရွေးချယ်ဖို့လိုတယ်။
ကျွန်တော်တို့ ခဏတာဝတ်မယ့် အဝတ်
အစားတွေတောင် သေချာ အရောင်၊
အဆင်း၊ ဆိုင်၊ ကိုယ်နဲ့လိုက် မလိုက်၊
သင့်မသင့် ရွေးချယ်ရသေးတာပဲ။ ကိုယ်
တစ်ယောက်တာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်
မယ့် ဆရာကိုတော့ သေချာရွေးချယ်
ရမှာပေါ့။

သားစည်း ပင်းယကြီးနဲ့ ပတ်သက်
လို့ ကျွန်တော် အရင်အပတ်က ပြောခဲ့
သလို နေရာဒေသ နေထိုင်ပြောင်းရွှေ့

တာ၊ ခရီးသွားတာ၊ ယတြာချောတာ အပြင် ကျွမ်းရင်းအလင်္ကာမှာ 'သစ်ဆိမ့်ပန်းရ သူရဇ္ဇ ဆောင်ထကောင်းကြွယ်ရန်' လို့ ဆိုထားပြန်သေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို ကိုယ့်အတွက် အဲဒီလို နံသင့်ကောင်းတဲ့ အရပ်တွေမှာ မနေနိုင်၊ မသွားနိုင်တဲ့လူတွေအတွက် အဆောင်အနေနဲ့ ဆောင်ရင်လည်း ကောင်းပါတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဘယ်လိုဆောင်လဲဆိုတော့ အဲဒီနံသားတွေနဲ့ နံသင့်ရပ်တု ထုတာတို့လည်းရတယ်။ နောက်ပြီး မိမိဆိုင်ရာ ဆပွတ်ကို ကြိုရန်အုပ်တဲ့ နှစ်နံတွဲသစ်ပင်တွေ၊ ပဉ္စပွတ်နံကို စတုရန်းနံအုပ်တဲ့ နှစ်နံတွဲသစ်ပင်တွေကို မိမိတို့ရဲ့ ခြင်္သေ့ပုစာအတွင်းမှာ သူနဲ့သက်ဆိုင်ရာ သီရိလို့ခေါ်တဲ့ ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးပွားစေတဲ့ အရပ်တွေမှာစိုက်ရင်လည်း ကြီးပွားတိုးတက်မှုတွေ ရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

“ဆရာရယ်... ကျွန်တော်တို့က တိုက်ခန်းလေးကျဉ်းကျဉ်းလေးကိုတောင် မနည်းစားနေရတာပါ။ အဲဒီလို သစ်ပင်တွေစိုက်ဖို့လည်း မြေနေရာတွေ မရှိပါဘူး။ စာကလေးအိမ်လိုအခန်းထဲမှာ မိသားစုတွေရပြီး နေရတော့ ဒီသစ်ပင်စိုက်ယတြာကိုလည်း လုပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ တခြားနည်းလမ်းလေးများ မရှိတော့ဘူးလားဆရာ”

“အဲဒီအတွက်လည်း စပုပါနဲ့ဗျား။ လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရဆိုသလိုပဲ ဖြစ်ချင်စိတ်သာရှိ ဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာပေါ့။ အဲဒီလို အခက်အခဲတွေကို ကြိုမြင်လို့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆရာသမားဖြစ်တဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါက်တာစောယုနွယ်က ကိုယ့်တပည့်တွေ ဒီလိုယတြာတွေကို

ကတ်သတ်ရေးဆစ်ပြီးတောင်းတဲ့ လူတွေနဲ့တွေ့ရင် မြေရှင်းလိုရအောင် ကျွန်တော်တို့ကို သင်ထားပေးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လို အခက်အခဲရှိသူတွေအတွက် လုပ်ရမယ့်နည်းလမ်းကတော့ -

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် မိမိရဲ့အိမ်မှာ ပုလင်းတစ်ခုထဲမှာ သဇင်ပန်း (သို့) သစ္စာပန်းကို အမြဲထိုးထားပေးပါ။ တနင်္လာသားသမီးဆိုရင် သင်္ဘောသီးတစ်လုံးပေါ်မှာ နာရီလေးတစ်လုံး တင်ထားလိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် ထန်းသီးပေါ်မှာ အုန်းပန်းလေးစိုက်ထားလိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် အင်တုံတစ်လုံးထဲမှာ ကသစ်ညွန့်များ လန်းဆန်းစွာထည့်ထားလိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ဆိုရင်တော့ ကြေးအိုးထဲမှာ စွယ်တော်ညွန့်များ ထည့်ထားလိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးဆိုရင် အမြင့်တစ်နေရာမှာ လွယ်အိတ်ထဲ၌ ဇီးကွက်ရုပ် ဖို+မ နှစ်ခု ချိတ်ထားပေးပါ။

စနေသားသမီးတွေအဖို့တော့ မိမိလက်နဲ့ ညာလက်ဖြင့် တစ်တောင်ခန့်တိုင်းဖြတ်ထားတဲ့ မန်ကျည်းသားပေါ်တွင် ရွှေဆိုင်များကပ်ရန် မိမိအိမ်၏ အမြင့်တစ်နေရာမှာ ချိတ်ဆွဲထားလိုက်ပါဗျာ”

“အဲဒီဟာတွေ ချိတ်ဆွဲဖို့ အချိန်နဲ့ လိုသေးလားဆရာ”

“ဟုတ်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့မွေးနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီမှာ စီရင်တာပိုကောင်းပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေအတွက် ဘုရားစင်မှာ တင်လှူထားနိုင်သလို ဘာသာ

ခြားတွေအတွက်ကတော့ မိမိတို့နဲ့ မှားခန်း အလုပ်ခန်းရဲ့ အမြင့်တစ်နေရာမှာ ချိတ်ဆွဲ ဒါမှမဟုတ် တင်ထားလိုက်ရင် ရပါတယ်ဗျာ”

“ဆရာရေ... ကျေးဇူးပါပဲ။ ကျွန်တော် အရင်အပတ်က ဆရာ့ဆီကပြန်သွားကတည်းက ဘယ်လိုလုပ်လို့ရမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ။ ခေါင်းကိုခြောက်ရော၊ အမြေမထွက်ဘူး၊ ဆရာပြောပြလိုက်တော့လည်း လွယ်လွယ်လေးပဲ။”

“ဒါပေါ့ မသိရင်တော့ခက်တာပေါ့။ သိရင် လွယ်သွားတာပဲ။ အဲဒီလိုလွယ်ဖို့ အတွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ လွယ်လွယ်ရဲ့ခဲတာမဟုတ်ဘူး။ ဗေဒင်ပညာကို မြတ်နိုးသူဖြစ်လို့ ခင်ဗျားကို မျှဝေပေးလိုက်တာပဲ။ သေချာ စနစ်တကျ လေ့လာလိုက်စားပါဗျာ။ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝီဒီယိုတွေထဲက လူပြုက်တွေ ပြောင်လျှောင်နေသလို ညာဝါးနေလို့ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ ပညာရပ်ကို သေချာ ငွံနပ်နဲ့လေ့လာလိုက်စားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေ အများကြီး ကျင့်ကြံရပါတယ်။ အခုထလုပ် အခုဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့လာသင်ယူပေးဆစ်ပြီးမှ ဖြစ်တာပါ။ ဗေဒင်ပညာကိုတတ်ဖို့ လွယ်ပါတယ်။ ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ကတော့ အင်မတန်မှ ခက်ခဲပါတယ်။ မလွယ်ကူပါဘူး။ ကဲ... ကဲ... ဒီလောက်နဲ့ပဲ ကျေနပ်ပါတော့။ ကျွန်တော်မှာလည်း လုပ်စရာမပြီးပြတ်သေးတဲ့ အလုပ်တွေ ရှိသေးလို့ နောက်တော့မှပဲ ဆုံကြပါဖို့ ဟုနုတ်ဆက်လိုက်ရလေတော့သတည်း။

လှိုင်ဘုမ္မာဦး

ဝိဇ္ဇာရေး ဆေးပညာဖြင့် အောက်ပါရောဂါများကို ကုသပေးသည်

ရွှေပြည်မင်း တိုင်းရင်းဆေးကုဌာန

ထရုဦးခင်မောင်လှ (၀၀၈-၀၂၂၉၀)

- * အသည်းရောင်၊ အသားဝါ၊ အသည်းကြွပ်၊ အသည်းခြောက်၊ ရေညှိခွဲ၊ အသည်းကြီးခြင်း၊ အသည်းအဆိပ်ခြင်း၊ အသည်းအနာဖြစ်ခြင်း၊ နာတာရှည်အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး။
- * နှစ်ရှည်လများ ဆီးချို၊ သွေးချိုကြောင့် အမျိုးသားအားပျက်စီးခြင်း၊ နှင့် ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါ။
- * လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ ခေ့ဝဲတွင် အဖုအကျိတ်၊ ခေ့နာအမျိုးမျိုး။
- * အမျိုးသမီးများသားအိမ်အတွင်းအလုံးအကျိတ်တည်ခြင်း၊ ရက်ရှည်စီးယပ်အဖြူအင်းခြင်း။ ရင်သားအဖုအကျိတ် ခွဲစိတ်မကုမကုတ်ခေ့နှင့် သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့်၊ ခါတ်လုံးများဖြင့် သီးသန့် သက်သာပျောက်ကင်းစေရမည်။
- * ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင် နှစ်ရှည်လများ ဖြစ်ပွားနေသော အလုံး၊ အကျိတ်၊ အရူး၊ ကင်ဇာ(ခေါ်)မြစ်ပွားနာရောဂါအမျိုးမျိုးကို ထက်ခံ၍ ကုသပေးသည်။

ရွှေပြည်မင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေးဌာန
 အမှတ် - ၂၂၊ ဆိပ်(၃)၊ ဝန်ထုတ်လုပ်ရေးဌာန၊ မြို့ပြဌာနဆေးကုရေးဌာန၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်ထုတ်လုပ်ရေးဌာန၊
 နေထုတ်(၀၂)နာရီ ၅ ည(၇:၀၀)နာရီထိ
 ထုတ်လုပ်ရေးတိုင်း ဝိတ်သည်။

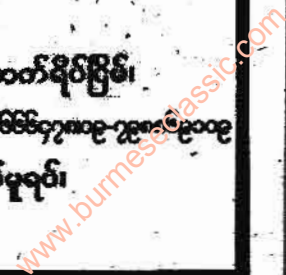
မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှခိဇ္ဇပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နှင့် နက်ကွက်များ၊ အနာကြီးရောဂါ၊ ယားနာ၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ နင်းစု နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
 LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, ECZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်ဖြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ဝိတောက်ရိပ်ခြံ၊ ရန်ကင်း-အင်းစိန်ထမ်းမှတ်၊ တုလားတောင်မှတ်တိုင်၊ သမိုင်း ရန်ကင်းမြို့ ၊ ဖုန်း-၀၀-၆၆၆၇၇၈၀၉-၇၈၀၉-၉၀၀၉
 ဌာနစွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-ယပ် ၂၀ x ၂၉ ထမ်းပြား၊ အောင်တော်မူရပ်၊
 ဝန်ထုထုပြု ၊ ဖုန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၊ ဖုန်း - ၀၉၂၀၀၂၀၄၃

ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်

အိမ်ဂရောင် သစ္စာစကား

■ ကျော်ပြသန့်

(ထစင်လမှအဆက်)

အခန်း (နှစ်ဆယ့်ခြောက်)

မြစ်ကြီးနား ရထားက ည ၈ နာရီတွင် ထွက်မည်။

ရထားထွက်ဖို့ အချိန်တွေလိုသေးသည်။ တစ်နေ့လုံး အားလပ်နေသည်။ သို့ပေမယ့် သီတာ ဘယ်မှမသွားချင်း သွားချင်စိတ်လည်းမရှိ။

ခါကြောင့် ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက သီတာကိုကြည့်ကာ သက်ပြင်းရိုက်သည်။ သီတာက လိမ္မော်ရည်ကို နှုတ်ခမ်းလှူကလေးနှင့် အသာအယာစုပ်စိုက်ရင်း ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကို ကြည့်သည်။

“ဘာလဲ ကိုမြင့်ဇော်။ သီတာကို ကြည့်ပြီး သိပ်စိတ်ပျက်သွားပြီလား။”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက စီးကရက်စို စာစီချက်ရိုက်ဖွားရင်း စွေခနဲကြည့်သည်။

“စိတ်ပျက်တယ်ရယ်လို့တော့ ဧကုတ်ပါဦး။ သီတာကိုကြည့်ပြီး စိတ်အကောင်းလို့”

“သီတာဘဝကပေါ့ ကိုမြင့်ဇော်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက အသာအယာခေါင်းခါသည်။

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်မလဲ သီတာ။ လူမတန် ကံပုံချဆိုသလို ဖြစ်

မနေဘူးလား။ တကယ်တော့ ဘဝဆိုတာ ရတာမလို လိုတာမရဆိုသလိုပေါ့ သီတာ။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မြေ့ပါ သီတာ”

“သီတာမြေ့ပါတယ် ကိုမြင့်ဇော်။ မြေ့လို့မရဘူး။ အို... သီတာဘဝကိုက ဆိုးဝါးလွန်းလှပါတယ် ကိုမြင့်ဇော်”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး၏ သက်ပြင်းရိုက်သံကို ကြားရသည်။ သောက်လက်စ စီးကရက်တို့ကို အစီခံမထိ သေးဆဲ ပြာခံခွက်တွင်းသို့ ထိုးချေလိုက်သည်။ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

“ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် လက်မခံဘူး သီတာ။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ သီတာ ဘဝဆိုတာကို မဆိုးပါဘူးလို့ မငြင်းလို ပါဦး။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုဘဝဆိုနဲ့ကြုံရတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲနေရမလား။ စိတ်ဓာတ် ကျနေရမလား သီတာ။ လောကမှာ အဖြစ်ဆိုနဲ့ ကြုံရသူတွေ အများကြီးရှိနေပါတယ် သီတာ”

သီတာ ဘာပြောရမည်ကိုမသိ။ သက်ပြင်း ရိုက်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကို ဆုတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီတော့ သီတာ ဘယ်လိုနေရမလဲ ကိုမြင့်ဇော်”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက ရယ်

သည်။

“မြစ်လာသမျှဟာ အနှစ်သာရပေါ့သီတာ။ တိုတောင်းဆုတဲ့ ဘဝကလေးအတွင်းမှာ ခံစားသင့်တဲ့ ဘဝအနှစ်သာရကို ခံစားစေချင်တယ်”

စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ဆတ်ခနဲ သီတာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း...

“ကဲပါ သီတာရယ်။ မန္တလေးရောက်တုန်း ဘုရားကြီး ဦးခန္တီတောင်ဘက် သွားကြရအောင်ပါ”

သီတာက ခေါင်းခါသည်။

“သီတာ ဘယ်မှမသွားချင်ဘူး ကိုမြင့်ဇော်”

“သီတာအနားမှာရှိနေတဲ့ ကျွန်တော်ကိုလည်း အားမှာပါဦးဗျာ”

သည်တော့လည်း သီတာ ဘာပြောရမည်မသိတော့။ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားသည်။

ပင်ပန်းကြီးစွာ သက်ပြင်းရိုက်လိုက်သည်။

နွေ...
ပူပြင်းလွန်းသည့်နွေ...
ပို၍ပို၍ ပူပြင်းလွန်းသည့် အညာ
နွေ...
နွေဆိုသည်မှာ အဟောင်းကြောင့်

www.burmeseclassic.com

အသစ်ဝေသည့်သဘော၊ ပုလောင် ထန်ပြင်းလွန်းသည့်သဘော။

နေ့အပူနှင့်အတူ လေပူတွေ ဝေ့ ပါလာတတ်သည်။ သိသည်။ ဟောင်း ရွက်ကြွေ၍ ရွက်ခပ်တွေ ဝေ့စည် နေသည့် အလှအဟကိုလည်း ခံစားရ ကောင်းမှန်းမသိ။

နေ့အပူနှင့် ရင်အပူက အားပြိုင် နေသည်။

အညာနေသည် ပူပြင်းလွန်းသည် ဟု ခံစားရသည်။ ကားလမ်းမပေါ်တွင် အပူရှိန်ကြောင့် တံလျှပ်တွေ ထလို နေသည်။

“တံလျှပ်ကိုရေဆင် ရွှေသမင် အလိုက်များ ဆိုသည့်အတိုင်း စကားပုံ က အာနိသို ထင်ဟပ်လာသည်။

ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး ငှားသည့် ဂျစ်ကားနှင့် ဘုရားကြီးသို့ ဦးစွာလာခဲ့ သည်။ တစ်လမ်းလုံး ခင်သီတာကို ကြည့်ရသည်မှာ သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ဦး နှင့် မတူ။ အကယ်၍ ဝင်သက်ထွက် သက်သာ မရှု့ဘူးဆိုလျှင်လည်း မည်သူ ကမျှ သက်ရှိလို ပြောလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဂျပန်မှလာသည့် ကော်ပတ်ရပ်တစ်ရပ် ကားပေါ်ပါလာသည်နှင့် တူသည်။

သီတာက မလှုပ်မချောက်ရယ်။ သီတာ တွေဝေနေသည်။

“နေ့လည်းနေ့စဉ် ညလည်းရုံဖန် ရက်မချန်တည့် တည့်မတ်မှန်အောင် တမ်းဆိုယံင်စွ...”

နတ်သျှင်နောင်၏ ဓာတုကလျာ ပေါ်ထားရှိသည့် မေတ္တာ ကြင်နာမှု

စသည်များကို ဖော်ပြနေသည့် ကဗျာ လေးတစ်ပိုင်းတစ်ပ။ အိဝော ပိုသည်လို ထင်ခဲ့၏။

ခုတော့...

သီတာအဖို့ အစွဲအလမ်းဆိုသည့် စိတ်ကို ပန်းကလေးတစ်ပွင့်လို ပန်ချင် ပြီ။ အမှန်ကို ဝန်ခံကြစတမ်းဆိုလျှင် မောင်မရှိတော့ဘူး ဆိုပေမယ့် မောင်ကို သတိရနေပြီ။ တမ်းစားနေဆဲ။ စားစား သွားသွား။ နားနားနေနေ မောင်ကိုသာပဲ သတိရနေမိသည်။

ဤသို့ပြင်ပ ဘုရားကြီးသို့ရောက် ခဲ့သည်။ ဘုရားစောင်းတန်းတွင် ပန်း ဝယ်သည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို ဝင် ခံရောက်ပူးပြောသည်။ တန်ခိုးကြီး၍ သပ္ပာယ်ဖွယ်ကောင်းသည့် မဟာမြတ် မုနိစေတီတော်။

“ဘုရား... ဤသို့ပြုရသည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ ချစ်သောသူနှင့် ရိုးမြေကျ ပေါင်းရပါလိမ့်ဘုရား။”

ဆုတောင်းပြည့်သည့် မဟာမြတ် မုနိဘုရားအား ဝတ်ပြုဆုတောင်းပြီးချိန် တွင် သီတာအမိသို့ ဒေါက်တာမြင့်တော် မိုး ရောက်လာသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး အဖော့လိုက်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရ သည်။ အပြုံးနှင့် ပန်းကိုလှမ်းယူသည်။

ဘုရားမရှိထင်တွင်းရှိ ဝတ်ပြုနေ သူများက ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုးနှင့် သီ တာတို့၏ အခြေအနေ အသွင်အလျာ ကို ဝေ့ခနဲကြည့်သည်။ သီတာရင်ထဲ တွင် လိုက်ခုန်မောသလို ခံစားရသည်။

အကယ်၍ သည်နေရာတွင် မောင်သာဆိုလျှင် အဘယ်မျှကောင်း

လေမည်နည်း။ တောမိသည့်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ခင်စိတ်ကြည်နူးရပြီးပေါင်း များစွာကို ကျိန်းသေပြုမိကြလိမ့်မည်။

သီတာရင်ထဲတွင် ပုလောင်စွာခံ စားရသည်။ သက်ပြင်းဟောကို ဟင်းခနဲ ချရင်း ပန်းကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ပုဆစ်ဓူးတုပ် ထိုင်နေရာမှ လေးကန်စွာ ထလိုက်သည်။

ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး ဘုရားပန်း အိုးအတွင်းသို့ ပန်းများကိုထိုးနေချိန် တွင် သီတာ တန်ဆောင်သက်သို့ လေး ကန်စွာ လျှောက်လာသည်။

အသိတို့က နောက်ကျလျက်ရှိ သည်။ ဘာကိုမှ ကြည့်လိုမြင်လိုစိတ် မရှိ။ ဘာအသံမှ ကြားလိုစိတ်မရှိ။

“လာ... သီတာ၊ ဦးခန္တီတောင်ကို သွားရအောင်”

မဖြေမီး၊ မဖြေချင်း။

နတ်က ဖွင့်ဟရမည်ကိုပင် မလို လားဟန်ရှိသည်။ ယခု လက်ရှိပိမိတာဝ က လေပြည်၏နောက်သို့ အတိုင်းမသိ လိုက်ပါခဲ့ရသည့် သစ်ရွက်ခြောက်က လေးနှင့်တူသည်။

တံလျှပ်ပြေးသည်အထိ ပူပြင်း သည့်အညာနေ၏ ရင်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ သည်။ ယခုသော် မြင့်မားသည့် ဦးခန္တီ တောင်ကို လှမ်းမြင်လေပြီ။ မကြာမီ ကားကလေးက ဦးခန္တီတောင်တွင် ထိုး ရပ်၏။ ကားပေါ်မှဆင်းသည်။

ခရုအိမ်ကဲ့သို့ ကောက်ကျောမြင့် တက်သွားသည့် ဖုတ်လှေကားအတိုင်း ဦးခန္တီတောင်ထိပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ ဓာတ်ပုံဆိုင် များက အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ရန်

စိတ်ကြောင့်သည်။ သီတာ စိတ်ဝင်စားရ
ရန်။ သေး၊ အကယ်၍သာ ဒီခရီးသည်
အောင်ပါလာသည်ခရီးဆိုပါက ဘယ်
အောက် မှန်စရာကောင်းပါမည်နည်း။
အောင်လက်ကို ခိုင်ခိုင်ပိုင်ပိုင်ဆုပ်ကိုင်
ထား အပြေးတက်ဆိုက် နားလိုက်နှင့်
အပြေးတမ်း တက်ဖြစ်မည်။

ပြီး...မောင်က အမှတ်တရဇာတ်
ပုံရိုက်ဖို့ ပြောချေလိမ့်မည်။ မောင်နှင့်
ဗျာဠာတို့က မန်းမြို့ကိုနောက်ခံပြု၍
ဖြစ်စေ၊ ရောဝတီမြို့၊ တန့်ကြည်တောင်
တန်း၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး စသည်များကို
နောက်ခံပြု၍ဖြစ်စေ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖြစ်
စိမ့်မည်။

ခုတော့...
သည်ခရီးက အထီးကျန်ဆန်
သောခရီး၊ ပူခဲလောင်သော ခရီး။ ရင်ထဲ
တွင် မောပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိသည်။

ဤသို့ဖြင့်ပင် ဦးခန္တီတောင်ထိပ်သို့
ရောက်ခဲ့သည်ကို အမှတ်ရသည်။ မြို့
ကြီးနှစ်ကျောင်းကို ရောက်ခဲ့ကြောင်း
အမှတ်ရသည်။

ရိဝေရွာ အထေးကို ငေးဖျော်ကြည့်
မိသည်။ တန့်ကြည်တောင်တန်း၊ စစ်
ကိုင်းတံတား မှန်ပျံ၊ စစ်ကိုင်းတောင်
ရိုး၊ ဖုန်းဆိုးမြေ အပြန်အကောက်များ
ထည်မှလွန်သော် မြောက်ဖျား
တွင် ကချင်ပြည်နယ်ရှိသည်။

ဒီနေရာမှာ...
မှောင်ရှိသည်...
သို့မဟုတ်...
မောင် ခေါင်းချရာနေရာ...။

အခန်း (နှစ်ဆယ်ခုနှစ်)

စုကား...
ကချင်ပြည်နယ်နှင့် မြန်မာပြည်
နယ်စပ်။

စုကားကို ကျူးဝင်လာပြီဆိုက
တည်းက အအေးတတ်က လွှမ်းလာ
သည်။ အေးမြသော အောင်းလေတို့
ရေခိုက်လာသည်။

“အေးလာပြီနော် သီတာ။ အနွေး
ထည်ကြယ်သီးလေးတွေတပ်ပြီး နား
ရွက်လှုံအောင် ခေါင်းစည်းထားနော်”

စုကားကို ကျူးဝင်လာစဉ် ပြော
လိုက်သောစကားကို အမှတ်ရသည်။
ကြင်နာမှု အရိပ်အငွေ့သန်းသည့် စကား
မှန်း နားလည်သည်။ အနွေးထည်ကြယ်
သီးကို ရေစေ့တပ်ကာ ခေါင်းစည်းအဝါ
ကို လှုံလှုံစည်းနှောင်လိုက်သည်။

ည...သန်းယံကျူးချိန်တည်း။
စုကားတွင် ရထားဆိုက်ကပ်
ကြောင်း သိသည်။

မှောင်စပျိုကတည်းက ပိတ်ထား
သော တံခါးကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ဘူတာရုံ
တွင်းမှ ပြာထွက်လာသည့် မီးရောင်ကို
မြင်ရသည်။

အခြားအခြားသော ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခုတွင်တော့ အမှောင်နှင့်မည်မည်။
“ပေါင်းသင်း၊ ဓနိကကြော၊ ပေါင်း
သင်း၊ ဓနိကကြော”

“ငုံးဥရမယ်...ငုံးဥ”
“ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ပူပူလေးရ
မယ်။ ကောက်ညှင်းပေါင်း”

လှသံချူသံ တရုတ်တရုတ်နှင့်
ရထားခေါင်းတွဲမှအသံ။ သမုဒ္ဒရာဝမ်း

တစ်ထွာအတွက် ပြေးလွှား၍ရောက်ချ
နေသည့် ရေသည်ကလေးများ။ အသံ
ကို ကြားရသည်။ ရေသည်ကလေးများ
ကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးကြည့်နေသည့်
သီတာကို ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး ရေခနဲ
ကြည့်လိုက်သည်။

“သီတာ...”

သီတာ အသာအယာ စောင်းမဲ့
ကြည့်လိုက်သည်။ မည်သို့သော တန်
မြန်မှုကိုမှ မမေ့ဘဲ ခေါက်တာမြင့်တော်
မိုးကို ငေးမောကြည့်လိုက်သည်။

“သီတာ မဆာဘူးလား”

အသာအယာ ခေါင်းခါလိုက်
သည်။

“ဧနိ...မဟုတ်သေးပါဘူး။ တစ်ခု
ခုတော့ စားဦးပေါ့။ တော်ကြာ လေခဲ
နေလို့ ဒုက္ခဖြစ်နေဦးမယ်။ ပေါင်းသင်းနဲ့
ဓနိကကြောကလေး စားလိုက်ပါလား”

“ပေါင်းသင်းဆိုတာ ဘာလဲဟင်”

ကလေးတစ်ယောက်လို မြန်မေး
လိုက်သည်။

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက ပြောသည်။

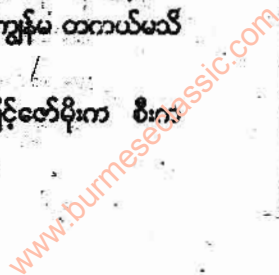
“ဟွန်း...ပေါင်းသင်းဆိုတာ
တောင် မသိဘူးလား”

ခင်သီတာက ခေါင်းခါသည်။
ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက မီးကရက်တစ်
လိပ်ကို မိညှို့ဖွားရွက်လိုက်ပြီး မျက်လုံး
ရွေ့ပြန်ကြည့်သည်။

“စကယ်မသိဘူးလား”

“ရှေး...ကျားကိုက်ပါတယ်ဆိုမှ
ကိုမြင့်တော်က အပေါက်ကလေးနဲ့လား
လို့ မေးနေပြန်ပြီ။ ကျွန်မ ထကယ်မသိ
တာပါ”

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက မီးက

ရက်စွာရင်း ပြီးသည်။

“ပေါင်သင်းဆိုတာ ဘာမှမဟုတ် ပါဘူး။ တစ်ကောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို အခေါ်ကွဲသွား တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်အခေါ်နဲ့ ခေါ် ရရင်တော့ ကောက်ညှင်းကုဉ်တောက် ပေါ့”

“ဪ...”

“ကဲပါ သီတာ၊ ပေါင်သင်းတော့ စားလိုက်၊ တော်ကြာ လေခံနေလိမ့် မယ်”

ကရုဏာရိပ်သန်းသည် စကား မှန်း သဘောပေါက်သည်။ သီတာအဖို့ ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးအား ပညာသို့မျှ တုံ့ပြန်ပြောကြားမှု ပပေးခဲ့သော်လည်း ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး၏ စေတနာ၊ ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး၏ ကြင်နာမှုအား အသိအမှတ်ပြုရမှန်း နားလည်သည်။

သို့ပေမယ့် သီတာအဖို့ ကျောက် ရုပ်တစ်ရုပ်လို ငြိမ်သက်စွာငိုနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးတစ် ယောက် ပေါင်သင်းသည်ကိုခေါ်သည် ကိုလည်းကောင်း၊ ဝယ်သည်ကိုလည်း ကောင်း တွေ့နေသော်လည်း ပညာသည့် စကားမှ ပြောရမှန်းပသိသလို ဝိုင်းတွေ လျက်။

“ရှေ့...သီတာ”

ပေါင်သင်းနှင့် စနိုက်ကြော်အား ကမ်းပေးလာတော့မှ အသိဝင်သည်။ ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးသက်တွင်မှ စနိုက် ကြော်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

ခါပေမယ့် မစားဖြစ်သေး။

“စားလေ...သီတာ”

ဆတ်ဆန် မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

ပေါင်သင်းကို တစ်ကိုက်ကိုက် ရင်း စနိုက်ကြော်ကို တုတ်တုတ်စားသည်။ ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက စီးကရက်ကို အပြင်သို့တောက်ပစ်လိုက်ပြီး သီတာကို ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ တစ်ယောက် တည်းပြောသလို စကားစုတစ်စုကို တစ်လုံးချင်း ပြောသည်။

“အချစ်ရောဂါ၊ ကိုယ်တွင်းနာက၊ ကုရာနတ္ထိ ဆေးပုဂ္ဂိုလို့ ရှေးစကားရှိတော့ ရှိတာပေါ့လေး။ ခါပေမယ့် လူတစ် ယောက်အဖို့ အရာရာမှာ အချစ်ကို ချည်းခွဲ ရှေ့တန်းမတင်သင့်ဘူးလို့ထင် တယ်။ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်ဖြေဖို့ ကိုယ့် ကိုကိုယ်ကုစားဖို့ အများကြီးလိုအပ်ပါ တယ်လေ”

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး စကားဆုံး သွားသည့်အခါ သက်ပြင်းမောကို ဟင်း ခနဲချစ်သူမှာ သီတာ။

ကြည့်စမ်း သီတာရင်မှာ တုန်လို့ ရယ်။

ဝေသီမြင့်မှာသည် တောင်ထွတ်၊ တောင်တန်းများ မိုင်းမိုစိမ်းလဲသည် တောင်တန်းများက မျက်ဝန်းသူငယ် အိမ်အတွင်းသို့ ကြားဝင်လာခဲ့သည်။

အအေးဓာတ်ကလည်း လွှမ်းမိုး က်လျက်ရှိသည်။ နေရောင်၏ အနွေး ဓာတ်သည်ပင် အေးမြခြင်းကို ဖောက် တွင်းနိုင်ခြင်းမရှိ။ နေရောင်ခြည်ကြားမှ နင်းတွေများ ရုတ်နေသည်လို့ ပြောရ မလားမသိ။

အရှေ့အရပ်မှ ခေါင်းပြုထွက်လာ

သည့် နေမင်းသည်ပင် အလောက်အရစ် သို့ ငှပ်လျှိုးလေရန် အသင့်ရှိနေပေပြီ။

ပန္နလေးမှ အပြင်းခရီးနှင့်လာ သည့် ရထားကြီးသည်လည်း မြောက် ဖျား၏မြို့တော် မြစ်ကြီးနားသို့ ဆိုက် ကပ်ရန် အသင့်ရှိနေပြီ။

“အေးမြတဲ့ မြောက်ဖျားမြို့တော် ကို မကြာခင် ခြေချရတော့မှာပါက လား”

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက ပြော လိုက်သည်။

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးကို သီတာ ရောခနဲကြည့်လိုက်သည်။

ဘာမှ မပြောဖြစ်သေးပါ။ မောင် နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းများက စိတ်အသိတွင်းသို့ ရုတ်ရွံ့ဝင်လာသည်။ ကြာမြင့်လာသည့် အချိန်ကတည်းက ရောက်လိုရာသည့်နေရာကို မကြာခင် ရောက်တော့မည်မို့ စိတ်ထဲမှာ ပျော် သလိုခံစားရသည်။

ယခုသော် သီတာတို့အဖွဲ့ မြောက် ဖျားဒေသ၏မြို့တော် မြစ်ကြီးနားသို့ ဆိုက်ရောက်လေပြီ။

သို့သော် သီတာတို့ တာဝန်ကျ သည်မှာ မြစ်ကြီးနားမြို့တွင်းမဟုတ်။ မြစ်ကြီးနားမြို့နှင့် မိုင်တစ်ရာကျော်ဝေး သည့် လောခေါင်တွင်ဖြစ်သည်။ ယင်း အတွက် ယခုချက်ချင်း လောခေါင်သို့ သွားလိုမရ။ မြစ်ကြီးနားတွင် ခေတ္တရွ တည်ခိုရသည်။

မြစ်ကြီးနား၏ ရာသီဥတုသည် အအေးကပ်လျက်ရှိသည်။

ကြည့်လေရာတွင် မြူတွေ့ရမှ နင်းတွေ့ဆိုင်လို့တည်း။

“လောခေါင်မှာ ပိုအေးမှာပဲနော်”
မီးလင်းဖိုတွင် မီးလှဲရင်း သီတာ
က ပြောလိုက်သည်။

“ဟင်း... ကျွန်တော်တို့ကချင်
ပြည်နယ်မှာက မိုးခြောက်လ၊ ဆောင်း
ခြောက်လမို့ အမြဲတမ်း စိုစွတ်အေးမြ
နေတတ်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်တော့
လည်း ဆရာတို့ ကျင့်သားရသွားမှာပေါ့”
ခေါင်ခေါင်းက ရေခဲခဲကြမ်းကို
တစ်ငုံသောက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
နောက်မှ ရေခဲခဲကြမ်းကို တစ်ငုံ
သောက်ရင်း သီတာကို ရေခဲခဲကြည့်
လိုက်ပြီး -

“ဆရာမတို့ ဒီကိုရောက်လာတော့
ကျွန်တော်တို့ အင်မတန် ဝမ်းသာမိ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ပြည်နယ်အတွက်
ဆရာဝန်ကောင်းတွေ အများကြီးလို
အပ်နေပါတယ် ဆရာမ”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက ခေါင်
ခေါင်းကို ရေခဲခဲကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာမှမပူပါနဲ့ဗျား၊ နောက်ဆို
တောင်တန်းဒေသအတွက် ဆရာဝန်
ကောင်းတွေ အများကြီးရှိလာမှာပဲ။
တိုင်းရင်းသားရေးကိုစွဲအတွက် လူတိုင်း
မှာတာဝန်ရှိကြောင်း သိနေကြပါပြီဗျာ”

“ဟာ... ဒါဆို ဝမ်းသာစရာပေါ့”
ခေါင်ခေါင်းက ဝမ်းသာအားရ။

မေခမြစ်။
ရောဝတီမြစ်၏ အဖလို့ ခေါ်ရလေ
မည်လား၊ အဖိလို့ ခေါ်ရလေမည်လား၊
အဖိ၊ မေခ၊ မလိခမြစ်နှစ်သွယ်၏ ဖေါင်း
ဆိုမှုအတွက် ရောဝတီမြစ်ပေါ်ခဲ့သည်

မဟုတ်လား။
မေခမြစ်၏ရေစီးက သိပ်သန်
သည်။ ရေစီးသံက ကြမ်းသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ရေစီးသန်
သည့် မေခမြစ်ယံနံသားတွင် မြားတစ်
စင်းကဲ့သို့ ပြေးနေ၏။

ဆိုင်ကော်၊ မန်ခေါင်း၊ တပူ၊
လကော်... စသည် ရွာကလေးပေါင်း
များစွာကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။ တိုင်းရင်း
သားလူမျိုးများ၏ စရိုက်၊ အသွင်အပြင်
များကို ရင်သပ်စွာမော တွေ့နေရ၏။

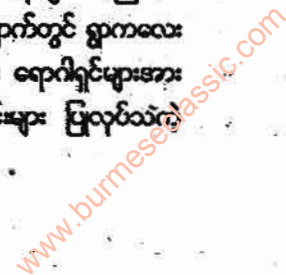
သီတာ ကားပေါ်တွင် ရိုဝေစွာ
ငေးမောပါလာသည်။ သီတာ၏ မျက်စိ
အမြင်များကို စိုးကျူးနေသည်က မြင့်
မားဝေသီသည့် တောင်တန်းများ။
တောင်ခိုးနှင့်တိမ် ရောယှက်စိမ်း၊ တိမ်
နဲ့တောင်ဦး ရောယှက်မိုးနေသည့် မြင့်
ကွင်းများ။

မောင့်ကို သတိပြုနှိမ်း။
မောင်သည် သီတာနှင့်ခွဲကာ ဒီ
တောင်တန်းပေါ်သို့ လာခဲ့သည်။ သည်
တောင်တန်းပေါ်တွင် တိုင်းပြည်တာဝန်
ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

တိုင်းပြည်တာဝန် ထမ်းဆောင်
ရင်း ကျဆုံးသွားသည်လို့ ဆိုသည်။
မောင်သေပြီတဲ့။ သို့တော် သီတာ
အတွက် မောင်သည် မသေသေး။

မောင်သည် သီတာ၏နှလုံးသား
ကို စိုးမိုးလျက်ပင်။
ယင်းသို့ဖြင့်ပင် မနက် ၆ နာရီ
မြစ်ကြီးနားမှ ထွက်လာသည်။ နေမင်း
သည် အနောက်ဂေါ်ယာကျွန်း တောင်
ရွယ်တွင် မေးတင်လျက်ရှိသည်။

မကြာမီနေဝင်တော့မည်။ အလင်း
တို့ကွယ်ပျောက်၍ အမှောင်ဆို စိုးမိုး
တော့မည်။
အအေးဓာတ်က ပိုကဲလာသို
ခံစားရသည်။ သိပ်သည်းသော အအေး
နှင့် သိပ်သည်းသော အမှောင်တို့က
လောကကို စိုးမိုးရန်အသင့်။
လောခေါင်မြို့သည် တောင်ပေါ်
တွင်တည်ရှိသော မြို့ကလေးဖြစ်သည်။
ကေချောင်တောင်ပေါ်မှကြည့်လျှင် ရွာ
ငယ်ကလေးများ၊ တောင်ယာပျက်များ၊
ဖဲကြိုးစကလေးများ၊ ပစ်ချထားဘိသို့
ပျံပျံနေရေး ချောင်းကလေးများကို မြင်
တွေ့ရသကဲ့သို့ ပတ်ပတ်လည်တွင် မြင့်
မားသည့် စောင်းတန်းများက ဝိုင်းရံ
လျက်နှင့်။
နောက်နေ့များတွင် သည်တောင်
တန်းများပေါ်သို့ သီတာသွားရမည်။
လည်ပင်းကြီးရောဂါ ကာကွယ်
တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ခရီးဆက်ရမည်။
ကျန်းမာရေးအတွက် ခရီးရှည်ချီ
တက်ရမည်ဖြစ်သလို နှလုံးသားတွင် စိုး
ကျူးလျက်ရှိသည့် မောင့်ကို ရှာဖွေရန်
စိတ်သန်လျက်လည်း ရှိသည်။
ပင်ပန်းသည့် ခရီးကြမ်းတစ်ခုကို
သွားရမည်ဖြစ်သော်လည်း သီတာ ပျော်
ရွှင်လျက်ရှိသည်။ နက်ပြန် ခရီးထွက်ရ
မည်ကို သိရသည်လည်းကားအိုလျှင် သီ
တာ ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင်
ပျော်လို့နေသည်။
နောက်နေ့တွင် သီတာတို့ ကျန်း
မာရေးအဖွဲ့ စတင်ခရီးထွက်သည်။
ခရီးတစ်လျှောက်တွင် ရွာကလေး
များမှာလည်ပတ်ပြီး ရောဂါရှင်များအား
လက်တွေ့ကုသခြင်းများ ပြုလုပ်သံကြ

သို့ မဟာတမ်း၊ ဖယ်နားတမ်း၊ စည်းရုံး
ဟောပြောမှုများကို လုပ်ရသည်။ ငြိ
တော့ သီတာ နှလုံးသားစိုပြေမှုအတွက်
အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရပြန်၏။

အခြားတော့မဟုတ်။ မောင်ကို
ရှာဖွေသည့်အလုပ်တည်း။ စင်စစ်တော့
သီတာအဖို့ ရှာဖွေသည့်ဆိုသော်လည်း
လက်တွေ့လိုက်လံ ရှာဖွေသည်တော့
မဟုတ်။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မေးမြန်း
စုံစမ်းချင်သော်လည်း တိုင်းရင်းသား ပုဂ္ဂ
အမျိုးသားများ၏စကားကို ပီမိကနား
မလည်သလို မိမိစကားကိုလည်း သူတို့
က နားမလည်ချေ။

သို့ကြောင့် စကားပြန်မှတစ်ဆင့်
ဓာတ်ပုံပြကာ ဤဓာတ်ပုံရှင် ဤရွာတွင်
ရှိမရှိ စုံစမ်းရသည်။ ရွာနှစ်ရွာသုံးရွာ
အထိ မောင်ကို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသပင် မရှိ
မသိကြ။

သီတာ စိတ်ပျက်အားငယ်သလို
ခံစားရသည်။ အများပြောကြသလို
မောင်ကား သေဆုံးသွားလေပြီလို့ပင်
ပြောရလေမည်လားမသိ။

ဤသို့ဖြင့် ရှုကော်ရွာသို့အရောက်။

သေသောသူ ကြာလျှင်မေ့သည်။
ပျောက်သောသူ ရှာလျှင်တွေ့သည်။

ဤကား ရှေးပတ်ကတည်းက
ပေါ်ခဲ့သည့်စကား။ သီတာအဖို့တော့
မောင်သည် သေသူမဟုတ်။ သို့ကြောင့်
မေ့နိုင်စရာမရှိ။

မောင်ကို ပျောက်ဆုံးသူအဖြစ်
သာ သတ်မှတ်သည်။ သို့ကြောင့် တစ်
နေ့တွေ့မည်လို့ ယုံသည်။

ဟုတ်သည်။ ယခုဆော် မောင်ကို
တွေ့ရလေတော့မည်။

ကြည့်... ရှုကော်ရွာသို့ရောက်ပြီး
ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုသမှုများ
ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် ဆုံးမအတိုင်း စကား
ပြန် ဘရန်ဆိုင်နှင့်အတူ မောင်ပျောက်
ရှာဖွေရေးအလုပ်များ လုပ်ရသည်။

အတွေးကြီးတစ်ယောက်နှင့် ဘရန်
ဆိုင် မောင်အကြောင်းစုံစမ်းရေးလုပ်
နေသည်မှာ အတော်ကလေးကြာသွား
ကတည်းက ဘရန်ဆိုင်ထံသို့ ထင်ပြီး
သား။ သူတို့စကားကို နားမလည်ပေ
မယ့် သူတို့အမူအရာတွေကြည့်ပြီး ထူး
ခြားပြီဖြစ်ကြောင်း သိနေသည်။

ဟုတ်သည်။ ထူးခဲ့ခြင်းမရှိ။

“ဆရာမ... ဒီအမေကြီးကပြော
တယ်။ ဓာတ်ပုံရှင်ကို တွေ့ဖူးတယ်တဲ့။
သူတို့ရွာထဲမှာ ရှိတယ်တဲ့။ တွေ့ချင်ရင်
လိုက်ပြမယ်လို့ ပြောတယ်”

ဘရန်ဆိုင်က ဝမ်းသာအားရ
ပြောသည်။ သီတာအဖို့ သိန်းဆူအပြန်
တစ်ရာပေါက်သကဲ့သို့ ဝမ်းသာရသည်။

“ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် လိုက်ကြည့်ရ
အောင်”

“အင်း... ကျွန်တော် အတွေးကြီး
ကို လိုက်ပြီး ပြောလိုက်မယ်”

ဘရန်ဆိုင် အတွေးကြီးဘက်
လှည့်သည်။ ပရူးဘာသာစကားဖြင့်
အတွေးကြီးကို ပြောလိုက်သည်။

“အခုခွားမလားတဲ့ ဆရာမ”

ဘရန်ဆိုင်က မေးသည်။

“သွားမယ်လေ”

အတွေးကြီးဘက်လှည့် စကား
ပြောသည်။

“ကဲ... သွားကြမယ် ဆရာမ”
အတွေးကြီးနောက်သို့ ခင်သီတာ
နှင့် ဘရန်ဆိုင်လိုက်သွားသည်။

အခန်း (နှစ်ဆယ်ကိုး)

အတွေးကြီးအိမ်က ရွာ၏မြောက်
ဘက်ခွန်းတွင်ရှိသည်။

“ရိပ်မျှော်”

အိပ်ရေညှိရောက်တော့ အတွေး
ကြီးက အမည်တစ်ခုကို ခေါ်လိုက်သည်။
ရိပ်မျှော်တဲ့။ ရိပ်မျှော်ဆိုတာ ဘယ်သူ
ပါလိမ့်။ ခင်သီတာ သိလိုစိတ်ဖြင့် အိပ်
ကြီးဘက်သို့ ငေးကြည့်နေမိသည်။

မကြာမီ ပျံ့နှံ့နေသည့် ကချင်
တိုင်းရင်းသား လူရိုအမျိုးသမီးတစ်ဦး
အိမ်တွင်းမှ ထွက်လာသည်။ လီရူး
တိုင်းရင်းသားဝတ်စုံကိုဝတ်လျက် နှစ်နှစ်
သားအရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ကို
ချီမလျက်ဖြစ်သည်။

လူရို အမျိုးသမီးကလေးသည်
ဘာမှနားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ခင်သီတာ
ကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

အတွေးကြီးသည် ပရူးဘာသာ
စကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ အမျိုးသမီး
ငယ်က ဖြေသည်။ ဘာမှန်းမသိ။

အမျိုးသမီးငယ် အနာသို့ရောက်
တော့ အတွေးကြီးက ဓာတ်ပုံကိုပြသည်။
အမျိုးသမီးငယ်က ဓာတ်ပုံကို
သေချာစွာကြည့်သည်။

“အစ်ကိုဗဟ”

ပပီယ တိုးတိုးရေရွတ်သည်။

“သူမရှိဘူး။ တောင်ယားခွက်

သွားတယ်။ ဆက်စောင့်ဦးလေ”
အဖိုးသမီးငယ်က ခင်သီတာကို
အစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ခင်သီတာ
အနားသို့ လျှောက်သွားသည်။

ခင်သီတာ ငေးလျှက်၊ ဝိုင်လျှက်၊
ခင်သီတာအနား၊ ဧရာဝတီတော့
ရိပ်မျှော် ရပ်လိုက်သည်။ အပြန်အပြော
ထုတ်လှသည့် ဝိုင်းကပ်စက်ဝိုင်း၊ ညှိဝိုင်း၊
ဆောတောင်တန်း၊ စိမ်းညိုသောတောင်
စတန်းများကို ငေးမောကြည့်နေ၏။

ယင်းသို့ ငေးမောကြည့်နေရင်း
မျက်ဝန်းသူငယ်အိမ်အတွင်းသို့ ရုပ်ပုံ
ထွာတစ်ခု ကျူးဝင်လာသည်။ ကိုဗမာ
ရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာပါပဲ။ နောက်ပြီး ကိုဗမာနဲ့
တွေ့ခဲ့ပုံကလေးများ။

ရိပ်မျှော် မမေ့နိုင်အေးပါ။
ဒီနေ့က မိုးကလေးစပ်စပ်ရွာနေ
သည့် နေ့ကလေးရယ်ပေါ့။ ရိပ်မျှော်
စောင်းယာမအပြန် မန့်ခေါ်ခဲချောင်းန
ဘေးတွင် တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရိပ်မျှော်
အဖို့ ဗမာအစ်ကိုသည် တပ်မတော်
သားတစ်ယောက်မှန်းတော့ သိသည်။

အစ်ကိုဗမာသည် သူတို့လုံးဝ ရ
ဟန်မရှိ၊ သေနတ်အော်ရာကြောင့် မေ့
မြောနေပုံရသည်။ ရေစီးတွင် မျောပါ
ထာပုံရသည်။

“အစ်ကို...အစ်ကို”
ရိပ်မျှော်ခေါ်ကြည့်သည်။ မရ။
ရိပ်မျှော်သည် အစ်ကိုဗမာ၏ အခြေ
အနေကို လေ့လာကြည့်သည်။ အစ်ကို
ဗမာသည် သေတော့မသေသေး။

သို့ကြောင့် ရိပ်မျှော်ကို ဝမ်းလျှား
ထွဲခိုကာ အိမ်သို့ခေါ်ခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်
တော့ တိုင်းရင်းရိုးရာဆေးများဖြင့် ကု

သည်။ ကိုဗမာ သတိရလာသည်။
“အစ်ကို ဘယ်သူလဲဟင်”
မေးသည်။ မရ။
ကြောင်စင်းသည် မျက်လုံးနှင့် ရိပ်
မျှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ‘အမေကြီးကို
လည်းကောင်း ကျိုးကြည့်ကြောင်ကြည့်
ကြည့်သည်။

“ဘယ်သူလဲ” တဲ့။
မေးနေကြပြီ။ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ။
ငါ ဘယ်သူလဲ။ မသိ။ ဘာမှစဉ်းစားလို့
မရ။

“အစ်ကိုနာမည်က ဘာပဲဟင်
ဟင်။ အစ်ကို ဘယ်တပ်ကလဲဟင်”
သူ စဉ်းစားနေသည်။ အဖြေမရ
ပါ။ နာမည် ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်တပ်က
လဲ။ စဉ်းစားသည် မရ။

“ဘယ်သူတဲ့လဲ။ နာမည်ကရော
ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်တပ်ကလဲ။ အို...
ငါ ဘာမှမသိပါကလား”
တစ်ယောက်တည်း ပြောမိသည်။

“မသိဘူး။ ကျွန်တော် ဘာမှမသိ
တော့ဘူး။ ဘာမှစဉ်းစားလို့မရတော့ဘူး”
အားလုံး သက်ပြင်းရှိုက်မိသည်။
ရိပ်မျှော်နှင့်အမွေက ချဲ့အား အဝတ်
အစားများ လဲပေးရသည်။ ရိုးရာဆေး
များနှင့် ကုသပေးသည်။

ဒီလိုနှင့် ရက်တွေ တပြည်ဖြည်း
ကြာလာသည်။ တဖြည်းဖြည်း အချိန်
တွေ၊ ရက်တွေ ကြွေကျလာသည်။ သူ
နေကောင်းလာပြီ။ ကျန်းမာလာပြီ။

“အစ်ကို နေကောင်းပြီနော်”
“အင်း...”
“အစ်ကို ဘာမှစဉ်းစားလို့ မရ
သေးဘူးလား”

ခေါင်းညှိတ်သည်။
“ဒါဖြင့် အစ်ကို ညီမတို့နဲ့ နေပေါ့
နော်”
“အင်း...”

သည့်နောက် သူ ရိပ်မျှော်တို့ဆီ
မှာ သောင်တင်ခဲ့သည်။ ရိပ်မျှော်တို့နှင့်
မိသားစုလို နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့်
ရက်တွေကြာလာသည်။ နေ့တွေ ပြောင်း
လာသည်။

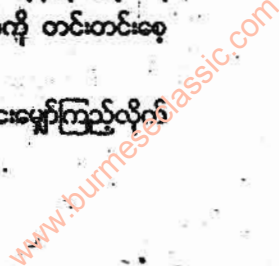
တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရိပ်မျှော်နှင့်သူ
နီးစပ်မှုရှိလာသည်။ ခင်တွယ်လာသည်။
ယခုတော့ သူနှင့်ရိပ်မျှော်က အကြင်
လင်မယားဖြစ်ပြီ။

သူနဲ့လုံးသွေး တစ်ဘက်နှင့် ရိပ်
မျှော်၏နဲ့လုံးသွေးတစ်ဘက် ဆက်ထား
သည့်သားကလေး “ခေါင်ခေါင်း”ပင် ရ
ချေပြီပေါ့။

ခုတော့ သူနှင့်ပတ်သက်သည့်သူ
ပေါ်လာပြီ။ ရိပ်မျှော်ဘက်သို့ လျှောက်
လာသည်။ သီတာ ယခုတိုင် ငေးနေ
ဆဲရှိသည်။ ရိပ်မျှော်က သီတာအနားသို့
ရောက်တော့ ရပ်လိုက်သည်။

“မမကြီး”
သီတာက မော့ကြည့်သည်။
“ဘာလဲ ညီမ”
“အစ်ကိုနဲ့ အစ်မကြီးက
သီတာက ခပ်ယုံယုံပြုံးသည်။
“သူနာမည် တင်ထွန်းနိုင်တဲ့” သူ
ဟာ မမကြီးရဲ့ ခင်ပွန်းပဲ”
“ဟင်...”

ရိပ်မျှော်ရင်မှာ မှန်တိုင်းတိုက်ရ
လေပြီ။ ရိပ်မျှော် အံ့ကို တင်းတင်းစေ့
လိုက်သည်။
အဝေးကို ငေးမျှော်ကြည့်လိုက်

သည်။ အကြည့်တွေ ရိုဝေလို့၊ မိုင်းလို့၊
ထိုစဉ် သူပြန်လာသည်ကို တွေ့
သည်။ ရိပ်မျှော်ရော သီတာပါ အားကိုး
တကြီး ကြည့်နေ၏။ နှစ်ဦးစလုံး၏ရင်
မှာ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့် စိုးရိမ်မှုတို့ စိုးစိုး
လို့နေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး တင်ထွန်းနိုင်
လာရာဘက်သို့ သပ်လေးလေး လျှောက်
လာကြသည်။

သူ အနားရောက်လာပြီ။
“အစ်ကို...”
ရိပ်မျှော်ခေါ်သံ။
သီတာရင်မှ လှိုင်းခတ်သံ။
တင်ထွန်းနိုင်၏ ခြေလှမ်းတွေ တဲ့
ခနဲရပ်သွားသည်။
“မောင်...”
မျက်စိအခံက သီတာထံသို့လည်း
ကောင်း၊ ရိပ်မျှော်ထံသို့လည်းကောင်း
ဓဝေလို့ ရောက်လာသည်။
ရိပ်မျှော်... သူ့ကိုတော့ တင်
ထွန်းနိုင်သိသည်။ သီတာ... သူ့ကိုတော့
တင်ထွန်းနိုင် မသိတော့။
“အစ်ကို”
“မောင်”
နှစ်ဦးစလုံး မျှော်လင့်မှုအတိဖြစ်
တင်ထွန်းနိုင်ကို ကြည့်သည်။
တင်ထွန်းနိုင် လျှောက်လာသည်။
နောက်...
“ရိပ်မျှော်... ညီမ”
ခေါ်သံ ပေါ်လာသည်။
“အစ်ကို...”
ဝမ်းသာအားရခေါ်သံ။
နောက် ရိပ်မျှော်ကို တင်ထွန်းနိုင်
က ထွေးဖက်သည်။
သည်တော့ သီတာရင်ထဲ နှင့်

သွားသည်။ နုလုံးသားကို လုံဖျားချွန်ချွန်
နှင့် ထိုးလိုက်သလို နားသည်။ ရိုက်သံ
တစ်ချက်က ပွင့်လာသည်။
ပုနွေးသည် မျက်ရည်ပေါက်တွေ
က သီတာပါပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်ကျလာ
သည်။

နောက်တစ်နေ့...
သီတာနှင့် တင်ထွန်းနိုင် မန်ခေါ်
ခ ချောင်းနံ့ဘေးတစ်ဘက်တွင် တွေ့
ကြသည်။
ယင်းသို့ တွေ့ကြသည်မှာလည်း
သီတာက သွားခေါ်လို့ဖြစ်သည်။
လေက ညှင်းညှိစွာ တိုက်နေ၏။
လေက တသွင်သွင်တိုက်နေသည်ကို
သီတာ၏ ဆံယဉ်စုတွေ လွင့်နေ၏။
“မောင်...”
“ပြောပါ”
“မောင် သီတာကို တကယ်မသိ
တော့ဘူးလား”
တင်ထွန်းနိုင် ဘာမှမပြော။ ဝိုင်
တွေ့လို့ နေသည်။ စဉ်းစားနေသည်။
အကြော်ပြုလို့ ဒီဓာတ်ပုံကို တင်
ထွန်းနိုင် တွေ့သည်။ ဒီဓာတ်ပုံထဲက
ဓာတ်ပုံရှင်သည် မိမိနှင့် အလွန်တူထူ
ဖြစ်သည်။ မိမိလိုပြောသည်။ ဟုတ်/
မဟုတ် ယသိပါ။
“ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် ဘယ်လို
ပတ်သက်နေသလဲဟင်”
“မောင် တကယ်မမှတ်မိတော့
ဘူးလား”
တင်ထွန်းနိုင်က ခေါင်းခါပြသည်။
သီတာက စိတ်ပင်ပန်းစွာ သက်ပြင်ချိုက်

သည်။ အကျိုးအကြော...ကို ရှမ်း
လင်ပြုသည်။
ခက်သည်က တင်ထွန်းနိုင် ဘာမှ
သဘောမပေါက်။ အမှတ်မရခဲ့။
“မောင်ကို သီတာ မျှော်လင့်နေ
ပါတယ်။ စောင့်စားနေပါတယ် မောင်
ရယ်”

သီတာက ပြောသည်။
တင်ထွန်းနိုင် ဘာပြောရမည်
မသိ။ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုသာ ဝိုင်
တွေ့လို့နေမိသည်။
ထိုစဉ်...
“အစ်ကိုရေ... အစ်ကို”
ခေါ်သံကြားသည်။
ဒီအသံကို တင်ထွန်းနိုင် မှတ်မိ
သည်။ ရိပ်မျှော်ရဲ့အသံ။
“ဟော... ကျွန်တော့်ကို ခေါ်နေ
တယ်။ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်”
တင်ထွန်းနိုင်က သီတာအပါးမှ
ကလေးတစ်ယောက်လို အပြေးထွက်
သွား၏။ သီတာ ဝိုင်လို့ မျက်ရည်တွေ
က ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလာသည်။
“မောင်ရယ်...”
ညည်းသည်။
“ကြေကြေကွဲကွဲ ညည်းလိုက်သ
ပေါ့”

အခန်း (သုံးဆယ်)
တင်ထွန်းနိုင်စိတ်တွေ ဝေဝါးလို့
နေသည်။ ဘာမှ တိတိကျကျ ပိုင်ပိုင်
နိုင်နိုင် မပြောနိုင်ချေ။ နွေရက်ကြောတစ်
ရွက်ကဲ့သို့ စိတ်က လွင့်ချင်တိုင်း လွင့်

ချော့ချင်တိုင်း ပျော့လိုနေသည်။ စိတ်
စောလေလို့ ပြောရမည်လား။

တင်ထွန်းနိုင် ဘာကို ပိုင်ပိုင်တိ
တိ ပြောရမည်မသိ။ သီတာ...။ သူ
ထ ဘယ်သူလဲ။ နတ်ပြည်မီးသူတ ပြန်
ကျလာသည်လား မသိ။

အကြမ်းဖျင်းပြောရလျှင် မိန်းမ
ချော့၊ မိန်းမလှကလေး တစ်ယောက်
သာဖြစ်သည်။ သူ ဘယ်လိုကဘယ်လို
မိမိဘဝတွင်သူ့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဘယ်
ထကယ်လို ပတ်သက်ခဲ့သည်ကို မသိ။

ပြီး... သီတာဆိုသည့် အမျိုး
ဆစ်က မိမိအမည်အား တင်ထွန်းနိုင်
လို့ ပြောသည်။ တပ်မတော်မှ အရာရှိ
တစ်ဦးဟုလည်း ဆိုသည်။

နောက် မိမိသည် သူ့ခင်ပွန်းတဲ့
ဘာတွေလဲလို့ တင်ထွန်းနိုင် ပိုင်
ပိုင်မပြောနိုင်ခဲ့။ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေ၏။

စဉ်းစားမရသည်က သီတာပြ
သည့် ဓာတ်ပုံပါ။ ဒီဓာတ်ပုံကို တင်
ထွန်းနိုင် သေသေချာချာကြည့်မိသည်။
ဓာတ်ပုံက ပိုမိုကမိအရွယ်ဖြစ်သည်။
အမည်ကြီးဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦး စိတ်
တိုင်းကျ ရိုက်ထားဟန်ရှိသည်။ ဆေး
ကျဆေးကောင်းသည်။ နှစ်ယောက်တွဲ
ဓာတ်ပုံ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမ
တစ်ယောက်။ မိမိနှင့်တူသူတစ်ယောက်
နှင့် ခင်သီတာ။

မိမိနှင့်တူသူက တပ်မတော်ဗိုလ်
တစ်ယောက်၏ ဝတ်စုံနှင့်။ ခင်သီတာ
ထံ ဆံထုံးတွေ၊ ဆံညိုတံတွေ၊ ပဝါတွေ
နဲ့လို့။

ခင်သီတာကတော့ ဒီဓာတ်ပုံထဲ
ကလူသည် မိမိတဲ့။ ဟုတ်/မဟုတ်ကို
မူ မိမိဆုံးဖြတ်လို့မရသေး။ ဓာတ်ပုံကို
ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းရှိက်မိသည်ကို
သတိရသည်။

“ဒါ ကျွန်တော် ဟုတ်လား”
မေးမိသည်။ သည်တော့ သီတာ
က ညှိုးငယ်သောအကြည့်နှင့် ကြည့်
သည်။

“မောင် တကယ်မမှတ်မိတော့
ဘူးလား။ မောင် အရာရာကို မေ့နေပြီ
ပေါ့။ ဒီမှာ မောင်၊ မောင် စဉ်းစားစမ်း။
ဒီပုံဟာ မောင်နဲ့သီတာရဲ့ ဘဝအစက
ဓာတ်ပုံလေ။”

“စဉ်းစားပါမောင်၊ မောင်အသက်
လောက်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ သီတာကိုတော့
မောင် မမေ့ကောင်းပါဘူး။”

ရင်ထဲမှာ မောသလို၊ ပူလောင်
သလို ခံစားရသည်။

“အေးကွာ၊ ကျွန်တော် ဘာပြော
ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။”

ပြီး ညည်းညည်းညာညာ ပြောမိ
သည်။ သည်တော့ ခင်သီတာ စိတ်ပျက်
လက်ပျက် သက်ပြင်းချသံကို ကြားရ
သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သည်အကြောင်း
တွေကိုတော့ တင်ထွန်းနိုင် စိတ်ဝင်စား
လိုနေသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ခင်သီတာ
ပြောသလို တင်ထွန်းနိုင်ဟုတ်မဟုတ်
သိချင်နေ၏။ စဉ်းစားလည်ကြည့်သည်။
အဖြေမရ။

သူက အိပ်ရာဝင်ခါနီး တင်ထွန်း
နိုင် ရိပ်မျှော်ကို မိမိပြဿနာနှင့် စပ်

လျဉ်း၍ မေးမိသည်။

“အစ်ကို ဘယ်လိုထင်လို့လဲ”

“ဘာရယ်လိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။
စိတ်တော့ဝင်စားမိတယ်”

“ဒါတွေပေးထားလိုက်ပါ အစ်ကို
ရယ်။ ရိပ်မျှော်လည်း ဘာမှမသိဘဲ”

“အင်းလေ... ဒါလည်း ဟုတ်တာ
ပေါ့”

သည်နောက် စကားစပြတ်သွား
သည်။ အတွေးများနှင့် ငြိမ်သက်နေမိ
သည်။ သည်နောက် အသီးသီး အိပ်ရာ
ဝင်သည်အထိ စကားမပြောဖြစ်ကြ
သေး။

မီးလင်းဖိုမှ မီးရောင်က အား
ကောင်းနေ၏။

မီးလင်းဖိုမှမီးရောင် အားကောင်း
နေလင့်ကစား အအေးဓာတ် ကဲနေ
သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုတွင်လည်း
အမှောင်က သိပ်သည်းလို့။

ကျဉ်းမြောင်းသည့် အိမ်ကလေး
အတွင်းမှာတော့ မီးလင်းဖို၏အရောင်
ကြောင့် လင်းထိန်လို့နေသည်။

အပူက ကဲလို့နေပြန်၏။

အို... ရင်ထဲမှာက ဆယ်နေက
သည့်အပူ။ အချစ်မီးတောင် ပေါက်ကွဲ
သွားပြီ။

သီတာသည် မီးကျည်ခဲတို့ဖြင့်
တွတ်တွတ်ရဲနေသည့် မီးလင်းဖိုအား
ငေးကြည့်နေမိသည်။

တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်
တည်း ချစ်သည်ဆိုသော မောင်။

www.burmeseclassic.com

မောင်၏ ခုတီယုအသက်ဟာ သီတာပါတဲ့။ မောင်ဆိုခဲ့သည်။

မောင်က စိမ်းတယ်။ စိမ်းတတ်သူလား။ တွေးရင်း တွေးရင်း ရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုလာသည်။

မောလျလာသည်။ မွန်းတုန်းသလို ခံစားရသည်။ ငိုချင်သည်။

အို... မျက်ဝန်းမှာလည်း မျက်ရည်စတွေနှင့်ပါလား။

“သီတာ...”

ခေါ်ခံကြားသည်။

လေးကန်စွာ လှည့်ကြည့်သည်။

အို... စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည့် ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရသည်။

ဖင့်နှောင့်လေးကန်စွာ သီတာဘေးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ မိဖိုတွင် လက်ကိုဖြန့်ကာ မီးကင်သည်။

“ညဉ့်နက်လာပြီ သီတာ မအိပ်သေးဘူးလား။”

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက ပေးသည်။ သီတာက အံ့ကိုတင်းတင်းစေ့ရင်း အသာအယာခေါင်းခါသည်။

“သီတာအတွက် ကိုယ် တော်တော်ရင်လေးတယ် သီတာ”

ညည်းသလိုပြောသည်။

“ရှင်...”

သီတာ တအံ့တခြေ

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုးက မိပုကို ငေးကြည့်ရင်း သက်ပြင်းနှိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် သီတာ။ သီတာ အခုခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာဟာ နှလုံးသားဝေဒနာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ သီတာရဲ့စိတ်ချမ်းသာမှု

အတွက် ကျွန်တော် ဘာမဆိုလုပ်ပေးရဲပါတယ် ခုတော့...”

တံတွေးကို မျိုချသည်။ မီးပုံကိုမူ ငေးကြည့်နေဆဲ။

“ကိုမြင့်တော်ကို သီတာ ကော့ဖူးအများကြီး တင်ပါတယ်”

“မလိုပါဘူး သီတာ။ သီတာ့စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် လုပ်ပေးနေရရင် ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါတယ်”

“ဪ... ကိုမြင့်တော်ရယ်”

သီတာ ညည်းသလိုပြောသည်။

ခေါက်တာ မြင့်တော်မိုးက ရီဝေစွာ သီတာ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ကဲပါ သီတာ။ အချိန်လည်းမရှိဘူး။ အိပ်ပါတော့နော်”

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြာမြင့်စွာ စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

အတန်ကြာမှ လေးကန်စွာ သီတာထိုင်နေရာမှထသည်။

လေးကန်စွာ သီတာ အိပ်ခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။

ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး ရီဝေစွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ သီတာ၏စွပ်ထွာပျောက်သွားမှ သက်ပြင်းကိုချုရင်း တိုးတိုးကာလေး ညည်းလိုက်သည်။

“သီတာရယ် ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် မင်းဘာလွန်းကလေး ပေးဖို့ရေနဲ့ ဆင်းပေးလိုက်ချင်ပါရိက္ခယ်”

သီတာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် သက်ပြင်းနှိုက်မိသည်။ လက်မှနှုတ်ချိကို ကြည့်လိုက်သည်။ မီးလင်းဖို့မှ မီးရောင်က ည ၁၂ နာရီ ထိုးပြီဖြစ်ကြောင်းကို

ညွှန်ပြလိုနေသည်။

အအေးတတ် ကံလာသည်ကို သတိရသည်။

သည်နေသည် ပြကွဲနိညွှန်ကြားချက်အရ လပြည့်ရက်ဖြစ်သည်။ မိပေမယ် ပြည်သေည့်လမင်း၏ မျက်နှာပြင်ကို မြင်ရလေမည်မဟုတ်။

အအေး လွန်ကဲလွန်း၏။ ရေကို ခဲသွားလေအောင်အေးသည့် အအေးဒဏ်သည် သီတာ၏ရင်ကို ထွင်းဖောက်မလာခဲ့ချေ။ ရင်အပူကြောင့်လော၊ မီးလင်းဖို့၏ အပူကြောင့်လော ပိုင်ပိုင်မပြောနိုင်။

မှန်ပါသည်။ ရင်တွင်းဝယ် ဆယ်နေကဲသည့်အချိန် လောက်ကျွမ်းစပ်ပျက်ရှိပါသည်။ ယင်ဆို့ ရင်ပူလေအောင် ဖန်တီးသူသည် အခြားသူတော့မဟုတ်။ မောင်ရယ်ပါ။ မောင်ဆိုတာ တင်ထွန်းနိုင်သာ ဖြစ်သည်။

သီတာအဖို့ တင်ထွန်းနိုင်ကို အသက်လောက်ချစ်သည်။ အသက်လောက် မြတ်နိုးသည်။

မောင်သည် သီတာအတွက် ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ဘက်မှ ခုတီယုအသက်ဆိုလျှင်လည်း မှန်သည်။

ဤသို့ မောင်ကို ချစ်လွန်းသည်မို့လည်း သီတာ မောင်ကိုအရှာထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ သိက္ခာတရားကို မပဲ့ကွက်ဘဲ အချစ်မျက်နှာတစ်ခုတည်းကို ကြည့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်...

သီတာအသက် မောင်...

မောင်၏ သဲလွန်စ မျှော်အံ့ပက်

မေ့သတိ ရှိနေသည့်အကြောင်းကို တိကျပိုင်ပိုင် သိရလေတော့ သီတာအတိုင်းမသိ ပျော်လိုက်မိသည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ကြည်နူးလိုက်မိသည့် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျော်ရွှင်လွန်းသည်မို့ ကြည်နူးလွန်းသည်မို့ လူရှေ့တွင် အရှက်ကိုမခံကွက်တ် လုပ်ချင်သလို လုပ်လိုက်ကြသည့်သူများကို သီတာ အလိုလိုကိုယ်ချင်းစားမိလာသည်။

ထိုထိုသောစိတ်ကြောင့်ပင် သီတာမောင်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် လိုက်လာမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မောင်ကို လောလောဆယ် မတွေ့ရသေး။ မောင်တွင် ချစ်ဇနီးရှိကြောင်း “ခေါင်ခေါင်” မည်သော သားတစ်ယောက်ရှိနေကြောင်းကို သိရတော့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သီတာ ရင်တုန်းပန်းတုန်း ဖြစ်ရသည်။

ငါ့ကိုများ မောင်မေ့လေပြီလားလို့ စိုးရိမ်စိတ် ဝင်မိသေးသည်။ ဒါပေမယ့် ရင်တွင်းသို့ ခိုင်လံလာသည့် စိုးရိမ်စိတ်ကို ဖယ်ရပြန်၏။ မောင်ရဲ့အချစ်မောင်ရဲ့မေတ္တာကို သီတာ နားလည်ထားတာ တစ်ခုရှိသည်။

မောင် သီတာအပေါ် ချစ်သည့်အချစ်၊ မောင် သီတာအပေါ်ထားသည့် အကြင်နာ၊ အတွယ်အတာ၊ မောင် သီတာအပေါ်ထားသည့် ယုယမှု။

စသည်များကတော့ မောင်နလုံးသားကို ကျင့်သွားလေဦးမည် မဟုတ်သေး။ တကယ်သာ မေ့နေသည်ထားဦး သီတာကိုတွေ့လျှင်တော့ မောင်စိတ် တစ်မျိုးတစ်မည် ကျိန်းသေပြောင်းလေဖျက်ကို စိတ်ကထင်ပြီးသား။ အပိုင်တွက်ပြီးသား။

သို့ပေမယ့် အထင်နှင့်အမြင်က လွဲခဲ့ပြီကော။

မှန်သည်။ လုံးဝမထင်မှတ်သည့် အခြေအနေနှင့် သီတာ ကြုံခဲ့ရသည်။ မောင်နှင့်တွေ့ရတော့ မျှော်လင့်ထားသည့် မျှော်လင့်ချက် အဆောက်အအုံလည်း လုံးဝပြိုကျခဲ့ပြီပေါ့။ ငွေတောင်ကြီး ပြိုကွဲသကဲ့သို့ ဆိုသောစကားသည် ဤသို့သော အဖြစ်အပျက်မျိုးများမှ ဖြစ်ပျားခဲ့သည်ပင် ဖြစ်ပါချိန်မည်။

မောင်သည် သီတာကို လုံးဝမသိတော့။ လုံးဝမမှတ်မိသော လက်ရှိဘဝများတွင် မောင် ပျော်တတ်ပါသလော။

မောင် ရိပ်မျှော်ကို ကြင်ကြင်နာနာ တွေးဖက်လိုက်သောအချိန်နှင့် သီတာ၏နလုံးသား ကြေမ့သွားသည့် အချိန်သည် တစ်ပြိုင်တည်းထင်။

နောက်ရက်များတွင် မောင်နှင့်တွေ့မည်။ မောင်နားလည်အောင် ပြုမည်ဟု အားခံထားသည်။ အဖြစ်များသည်လည်း နင်းပျောက်သည်နှင့်မခြား။

နံနက်က ကြေးနန်းစာလာသည်။ အမေ သေပြီတဲ့။

သံကြိုးစာသည် သီတာ၏စိတ်အား ဧနီးထိန်းစက်လည်သကဲ့သို့ လည်ထွက်သွားလေသည်။

သီတာချစ်သော အမေ။ သီတာအားကိုးအားထားပြုသော အမေ။ မောင်ကိုယ်စား မောင်ကိုယ်ပွား မြတ်နိုးခဲ့ရသောအမေ။

သည်အမေသည် မိမိနှင့်မောင်အား လောကအလယ်တွင် ထားရစ်ခဲ့လေပြီ။ ပို၍ဆိုရလျှင် အမေသည် သီ

တာအား ဆင်းရဲတွင်းဆီသို့ ပို့လိုက်ပြီဆိုလျှင် မှန်ပေလိမ့်မည်။

မောင် မသေမှန်း သိရသည်နှင့် သီတာ အမေ့ထံသို့ သံကြိုးရိုက်လိုက်သည်။

“မောင် မသေ။ မောင်ကိုရှာတွေ့ပြီ”

သံကြိုးစာက သည်မျှသာပင်။ ရှည်ရှည်ရေးလိုလည်း မဖြစ်။ မောင်ကိုတွေ့တော့ မောင်သည် အရင်တုန်းကလို မောင်မဟုတ်တော့။

သီတာကိုလည်း မသိ။ မိမိဘဝဟောင်းကိုလည်းမသိသည့် လူတစ်ယောက်အသွင်ဖြင့် သီတာ တွေ့ရသည် မဟုတ်လား။

သည်တော့ သံကြိုးစာကို “မောင် မသေ၊ ရှာလိုတွေ့ပြီ” ဟုသာ ရိုက်ရသည်။ အမေ့ထံက ဘာမျှ အကျိုးအကြောင်း ပြန်မလား။

သားကို ပြန်ခေါ်ခဲ့ပါဟုလည်း မလား။ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာခဲ့ပါဟုလည်း မလား။

လာမယ့်လာတော့ သံကြိုးစာက “အမေ သေပြီ” တဲ့။

(ရွှေလဆက်ရှန်)

ကျော်မြသန်း

www.burmeseclassic.com

မိန်းမတို့သဘော စောကြောမသိ

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ဗာရာဏသီပြည်ကြီးတွင် မြဟူ
ဒတ်မင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံလျက်ရှိ၏။
ထိုအချိန်တွင် ဘုရားလောင်းသည်
ရသေ့ဝတ်ကာ ဂင်္ဂါမြစ်၏ကမ်းခြေနှင့်
မန်းမဝေးတစ်နေရာ တောင်ကုန်းပေါ်
တွင် တောရကျောင်းတစ်ကျောင်း
ဆောက်ပြီး ဈာန်သဟဟတ်နှင့် ပြည့်စုံ
စွာ နေထိုင်လေသည်။ ဗာရာဏသီမြို့
အတွင်း သူကြွယ်တစ်ဦးတွင် ဇာတ်ဦး
တည်းသော သမီးတစ်ယောက်ရှိသည်။
ဥစ္စာနေကြွယ်ဝလှသဖြင့် ယင်းမိန်း
ကလေးသည် မောက်မာရိုင်းစိုင်းသည်။
ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းပြီး ဗျက်စီးတတ်

သော ဝါသနာရှိလေသည်။ အမည်ကို
ပင် "ဒုဋ္ဌကမာရီ"ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။
မယ်စရိုက်ကြမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ
သည်။ တစ်နေ့ အိမ်ဖော်အကူများနှင့်
အတူ ဂင်္ဂါမြစ်သို့သွားရောက်ကာ ရေ
ကူးကစားသည်။ ဆည်းဆာရောင်ရှိန်
နေပိုက်ပိုက် ရောက်ချိန်တိုင်းသည်အထိ
မြစ်၏ ထိုအနိက် အနောက်တောင်ဘက်
မှ မိုးညိုလာကာ မိုးကြီး သည်းထန်စွာ
ရွာသွန်းလာလေသည်။ အိမ်ဖော်အကူ
တို့သည် မယ်စရိုက်ကြမ်းကို ရေထဲမှ
ဆယ်ယူခြင်းမပြုကြတော့ဘဲ -
"သည်လောက် ခက်ထန်ကြမ်း

တမ်းတဲ့ ကလေးမ နင့်ထိုက်နဲ့နင့်က
ခံပေတော့"ဟု ပြောဆိုကာ အိမ်သို့
ပြန်ပြေးသွားကြကုန်သည်။
မယ်စရိုက်ကြမ်းသည် သည်း
သည်းထန်ထန် ငိုကြွေးရင်းက ရေစီး
တွင်မျောပါသွားသည်။ နှုတ်မှလည်း
"ကယ်တော်မူကြပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ကယ်
ကြပါဦး"ဟု တစာစာအော်ဟစ်လျက်
ပြင်းထန်စွာ စီးဆင်းလျက်ရှိသော ရေ
အဟုန်ဖြင့် မျောပါသွားသည်။ သန်း
ခေါင်ယံအချိန်သို့ပင် ရောက်ခဲ့ပြီ...
မယ်စရိုက်ကြမ်းသည် ရေစီးတွင်မျောပါ
သွားရာက ဘုရားလောင်းဒီတင်းသုံး

စာ တောရကျောင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိ သူတစ် ဝိန်းကလေးအော်သံကို ကြားရ သည့် ဘုရားလောင်းသည် ရေစီးတွင် နေပါလာသော ဝိန်းကလေးကို တွေ့ မြင်ရသဖြင့် မြစ်ပြင်ကျယ်ကျယ် ရေ ထယ်အထိ ကူးခပ်သွားပြီး ဝိန်းမကြမ်း ကလေးကို ဆယ်ယူလာခဲ့သည်။ ကျောင်း ဝေါင်း-ပက်ရှိသည့်အခါ အချမ်းပြေရ အောင် စီးလှစေသည်။ စားသောက်ဖို့ ငှက်ပျောသီးနှင့် အုန်းရည်များ တိုက် ကျွေးသည်။ ကျောင်းထောင့်တစ်နေရာ မှာ အိပ်ရန်နေရာ စီစဉ်ပေးသည်။ ကိုယ် တိုင်ကမူ ကျောင်းပြင်မှ လွင့်တီးခေါင် တွင် သွားရောက်အိပ်စက်သည်။

သုံးရက်တိုင်တိုင် ကြားမြင်ခဲ့လေ ပြီ။ ဘုရားလောင်းရသေ့က မယ်စရိုက် ကြမ်းကလေးအား "ဒကာမလေး အိမ် ကိုပြန်လိုရပြီ။ ပြန်ပါတော့" လို့ ပြော သည်။ သို့တစေ မယ်စရိုက်ကြမ်းသည် မိမိအိမ်သို့ မပြန်တော့။ ဘုရားလောင်း ရသေ့အား မြူးဆွယ်ကာ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေသည်။ ရသေ့အကျင့်ပျက်သွား ရပြီ။ ရသေ့သည် မယ်စရိုက်ကြမ်းကို ခေါ်ဆောင်ကာ ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာ ထားခဲ့၏။ အတော်အတန်ဝေးသော နေပုဒ်တောရွာတစ်ခုတွင် မထင်မရှား အခြေချကာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့လှထွက်ဖြစ် ရကား လုပ်ကိုင်မစားစားဘဲ ပုန်းရည် ရောင်းစားရသည်။ ထို့ကြောင့် "တက္က ပဏ္ဍိတ" ဟု နာမည်တွင်သည်။

တစ်နေ့ ထိုရွာကလေးကို တော ပုန်းစားပြတစ်ခု ဝင်ရောက်လာပြီး တစ် အိမ်တက်၊ တစ်အိမ်ဆင်း လှယက်

စားပြတိုက်ကြသည်။ ရွာမှပြန်အထွက် တွင် လှယုရရှိထားသည့် ပစ္စည်းများကို ထမ်းရန်နှင့် စားစာခံများခေါ်ယူသွားခဲ့ ရာ တက္ကပဏ္ဍိတ၏မယား မယ်စရိုက် ကြမ်းလည်း ပါရှိသွားသည်။ တောတွင်း တစ်နေရာ တောပုန်းစားပြတိုက်၏ စခန်း သို့ ရောက်ရှိသွားပြီးနောက် ရွာသား များကို ပြန်လည်စေလွှတ်သည်တွင် ရွာ သားများကိုသာ ပြန်ခွင့်ပေးပြီး မယ် စရိုက်ကြမ်းကိုမူ စားပြတိုက်က ပြန်ခွင့် မပေးတော့ဘဲ မယားအဖြစ် ခေါ်ဆောင် ထားလိုက်၏။ စရိုက်နှင့်အကြိုက် တွေ့ပါ ပြီကော။

မယ်စရိုက်ကြမ်းအဖို့ အချို့ရှာ ထန်းညက်အိုးတွေသွားပါပြီ။ စားပြတိုက် မယားလုပ်ရတာ သက်သောင့်သက် သာ မပူမပင်၊ မတောင့်မတ၊ မကြောင့် မကြ ဗိုလ်ကတော်ပီပီ ဒိမ်နှင့်နေရ၏။ ထမင်းတောင် ခူးပြီးစားဖို့မလို၊ စားပြ တိုက်၏ တပည့်တွေက ပျာနေအောင် အရာရာဖြည့်ဆည်းပေးနေသည်။ တော ပုန်းတွေဆိုတော့ ချေ(ဂျီ)သား၊ ဆတ် သား၊ တောဝက်သား၊ လတ်လတ်ဆတ် တွေ ဘောင်းလဲနေအောင်စားရသည်။ လင်က စားပြဆိုတော့ ရတနာစိန် ကျောက်ဆိုတာ ဖယ်တောက်လိုတောင် ကစားနိုင်သည်။ လင်ဟောင်း၊ ရသေ့ လှထွက် တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြုလာပြီးခေါ် လေမလားလို့ တကြောင့်ကြကြ စိုးရိမ် နေရတော့ မယ်စရိုက်ကြမ်း တစ်နည်း တစ်လမ်း ကြုံရဖန်ရတော့မပေ။

ကိုင်း...ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကြုံ ရပါမည်လဲ။ စဉ်းစားစမ်း၊ ဟုတ်ပြီ... အကြံရပြီ။ ရွာမှာကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လင်

ပဏ္ဍိတ ခပ်အအာအား လှည့်ဖျားခေါ် ယူပြီး တောပုန်းလင်ကို မာယာစွဲစေရာ တစ်ချက်မနေ့လိုက်ရပါဘူး။ ပဏ္ဍိတ ကို အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်လို့ ပြောလိုက် တာနဲ့ ပဏ္ဍိတ မရထသဘောနဲ့ ကိစ္စ ချောကရော မဟုတ်လား။ မယ်စရိုက် ကြမ်းသည် စားပြတစ်ယောက်ကို ခေါ် ယူကာ လင်ပဏ္ဍိတထံသို့ စကားထည့် ပြီးလွှတ်လိုက်၏။ "တောမှာ စားပြကို လင်လုပ်နေရတာ မပျော်ဘူးရှင်၊ ကိုယ် လင်ပဏ္ဍိတကိုပဲ မျက်စိထဲမှာ အပြုပြင် နေတာမို့ အမြန်လာခေါ်ပါတော့"

လင်စာက္ကပဏ္ဍိတကလည်း မယား ကခေါ်သည်ဆိုသည်နှင့် အပြေးလာခဲ့ ၏။ မယားနှင့် တိတ်တဆိတ်တွေ့သည့် အခါ မယ်စရိုက်ကြမ်းကလေးက...

"ကိုပဏ္ဍိတရ ခုနေ့ဘက်ဆိုတော့ ခွက်ပြေးဖို့ဖြင့် မလွယ်လှဘူး။ လူဆိုး ဗိုလ်သိသွားရင် နှစ်ယောက်စလုံး ကိစ္စ ချောသွားလိမ့်မယ်။ ခုထတော့ တော ထဲက ချုံတစ်ချုံရှာပြီး ပုန်းနေပါဦး။ အခွင့်သာတာနဲ့ အချက်ပေးလိုက်မယ်။ ဟုတ်ပြီနော"

လင်ပဏ္ဍိတလည်း မယ်စရိုက်ကြမ်း ၏စကားကို ယုံကြည်လျက် တောချုံ တစ်ခုအတွင်း ပုန်းအောင်းနေလိုက်၏။ ညဦးရိုင်းအချိန်တွင် စားပြတိုက်သည် တပည့်လက်သားများနှင့် ယမကာဝိုင်း ဖွဲ့ကာ မူးယစ်ရီဝေပျော်ရွှင်နေကြလေ သည်။ မယ်စရိုက်ကြမ်းသည်လည်း အကြံရှိနေသူပီပီ စားပြတိုက်အနီးသို့ သွားရောက်လျက် အရက်များပေးပြီး မသိမသာ စကားအစ်အောက်ပြော ကြားသည်။

အစ်ကို့ရေ... ခုနေအခါ ရန်သူ ကိုတွေ့မယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်မလဲဟင်၊ ဟင်လို့

ရန်သူကို တွေ့လို့များကတော့ တစ်စီ ဆွဲပစ်လိုက်မှာပေါ့ မိန်းမရဲ့

စားပြိုင်လဲက အရက်ဖန်ခွက်ကို ဒယ်းဒယ်င်ကိုင်ရှောင်ရင်း တဟီးဟီး တဟားဟား အော်ဟစ်ရယ်မောကာ အဖြေပေးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့လား။ အခု ဟောဟို က ချဲ့နောက်မှာ အစ်ကို့ရန်သူရောက် နေလေတဲ့ အစ်ကို့ကား တည်မဲတည် ကြည့်ရသေးတာပေါ့ ဟာဟာ”

စားပြိုင်လဲသည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် အချိန်မဆိုင်း ထသွား သူ့က ချဲ့အတွင်းရှာဖွေရာတွင် လုံနံ လူအံ တက္ကပဏ္ဍိတအား ကုန်းကုန်း ကွကွ တွေ့ရှိရလေသည်။ ပဏ္ဍိတအား လည်ကပ်မှ ကိုင်ဆွဲဖမ်းယူ ခေါ်ဆောင် ကော့ နေရာတွင်ပင် ကန်ကျောက် ရိုက်နှက်ပစ်လိုက်သည်။ ဖနောင့်နှင့် မေါက်သည်။ နားရင်းကို အုပ်သည်။ တက္ကပဏ္ဍိတအား ကန်ကျောက်ရိုက် နှက် ထိုးကြိမ်သမျှ ကြိတ်မှိတ်လျက် ခံနေရာမှ တစ်စက်ကလေးမျှ ညည်းညူ ခြင်းမပြုဘဲ -

“ဒေါသလည်းထွက်၏။ သူတစ် ထူး၏ ကျေးဇူးကိုလည်း နားမလည်၊ ကုန်းကားကိုဆိုကာ မိမိ၏အဆွေ ခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားတတ်သည်”

ဤကားလေးခွန်းကိုသာ ထပ် ပြန်တလဲဆိုနေလေသည်။ စားပြိုင်လဲ သည် လင်ပဏ္ဍိတအား မသေရဲတစ် မည် ကန်ကျောက်ထိုးကြိတ်ပြီး နောက်

မောမောနှင့် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ တစ်ရေခိုးပြန်သည့်အခါ တစ်ကော့ပြန် ဒေါသပေါ်လာပြီး ထက္ကပဏ္ဍိတအား ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ဖို့ ပြင်ဆင်သည်။ လင်ပဏ္ဍိတသည်လည်း ညဦးပိုင်းက သူရှေ့တွင်ခုံသည်အတိုင်း ထပ်မံရေ ရွတ်ပြန်လေသည်။ သည်အခါ စားပြိုင်လဲသည် ထိုးကြိတ်ဖို့ မစဉ်းစားတော့။ အမှူးလည်းပြေလာပြီဖို့ တက္ကပဏ္ဍိတ ရေရွတ်နေသောစကားလုံးများ ဘာ ကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်ရေရွတ်နေပါလိမ့် ဟု စဉ်းစားမိသွားသည်။ လင်ပဏ္ဍိတအား သည်ကားလုံးတွေ ဘာကြောင့် ထပ် တလဲလဲ ရွတ်နေရတာလဲဟုမေး၏။

လင်ပဏ္ဍိတ အကွက်ခွဲရသွားပြီး ထို့ကြောင့် သူနှင့် မယ်စရိုက်ကြမ်း ကလေး၏ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်ကို ဇာတ် ကြောင်းပြန်လျက် အသေးစိတ်ပြောပြ လိုက်လေသည်။ ဤတွင် စားပြိုင်လဲ သည် “သည်မိန်းမဟာ မိမိအပေါ် သည် မျှလောက် ကျေးဇူးရှိသည့် အသက် သခင်ကိုပင် ကျေးဇူးတရားမထောက် ထား။ သတ်ဖို့တောင်ကြံနေပါကလား” ဟု တွေးတောစဉ်းစားမိသွား၏။

“အခုမှ လင်လုပ်ရတဲ့ ငါ့များဆို လျှင်တော့ စဉ်းတောင်မစဉ်းစားပုံပါ လား။ အရှင်ထားနေလျှင် ငါ့အသက်ကို တောင် အသေသတ်မယ့် မိန်းမ အရှင် ထားဖို့မသင့်ဘူး။ မြန်မြန်ကိစ္စတုံးပစ် တာ အကောင်းဆုံးပဲ”

သို့ကလို စဉ်းစားမိပြီး အိပ်ပျော် နေပြီဖြစ်သည့် မယ်စရိုက်ကြမ်းကို အိပ် ရာမှန်းလိုက်သည်။

“မိန်းမ ထ... ထတော့ တို့

တေ လင်ပဏ္ဍိကို သတ်ပစ်ရန်ကြံရ အောင်၊ လာလာ... ထ သွားကြမယ်”

သည်လို ပြောပြီး မိန်းမကို ရွာ အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ် လာခဲ့သည်။ တက္က ပဏ္ဍိတကိုလည်း ဓားနိုးလျက် တစ်ပါ တည်းခေါ်ဆောင်လာလေသည်။ ရွာ အပြင်သို့ရောက်သည့်အခါ လင်ပဏ္ဍိတ ကို ဓားဖြင့်ခုတ်တော့မည့်ဟန်ဖြင့် မြ နေအောင်ထက်သော ဓားကိုလွှဲလျက် လင်ပဏ္ဍိတကိုမခုတ်ဘဲ မယ်စရိုက် ကြမ်းအား နှစ်ပိုင်းပြတ်သွားအောင် ခုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

“ကိုင်း... တစ်တောတော့ရှင်း သွားပြီ ကိုရင်ပဏ္ဍိတရေ လောကမှာ ဒီလို မိန်းမယုတ်ဖို့ အသက်ရှင်နေရင် ကျုပ်တို့လို၊ ခင်ဗျားတို့လို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ ယောက်ျားတွေ ဘယ်နယောက်လောက် ကို ဓုက္ခပေးသွားဦးမလဲ မပြောတတ် ဘူး။ ဒါတွေနဲ့ဝေးတဲ့ဆီ ကျုပ်တို့ ချီ တက်ကြပါဖို့ မကောင်းဘူးလား”

သည်နောက်မှ စားပြိုင်လဲသည် တက္ကပဏ္ဍိတနှင့်အတူတကွ ဘုရား လောင်းရသေ့ ရှေးယခင်က သီတင်း သုံးခဲ့သည့် တောရကျောင်းကလေးဆီ လိုက်ပါသွားလျက် ရသေ့ဝတ်သွားကြ လေတော့သည်။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကျွမ်းကိုး နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော် ငါးရာ့ငါးဆယ်၊ တက္ကပဏ္ဍိတတရား

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးတို့

ကျင့်စဉ်နှင့် ပြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဝိဇ္ဇာ ဝေရုဆရုခအာင်

မဟာပထမံသိဒ္ဓိရှင် ရာကျော်ဘုန်းဘုရားကြီး

ကျွန်ုပ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့်က ကျင့်စဉ်အနေနှင့် မိတ္တူဆွဲဆရာတစ်ဦးကို အဖော်ပြုပြီး မင်းခမ္ဘာတောင်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်က လူသူ အရောက်အပေါက် မရှိသလောက်ပါတဲ့။ သစ်ပင်ချုံ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဝေးလွန်းနေပါတယ်။ ထိုမင်းခမ္ဘာတောင်သည် တောကြီးပဟရီလှ၏။

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးသည် ထီးတဲကျောင်းကလေးတွင် သီတင်းသုံးကျင့်ကြံနေသည်ဟု သိရပါတယ်။ ထိုကျောင်းကလေးတည်နေရာမှာ တောင်ရုံးအရှေ့မြောက်ထောင့်ထောင်ခြေမှာရှိပါတယ်။

ထိုတောင်ကုန်းသည် ဘိုးရာတကုန်းဟုလည်းဆို၏။ တောင်ထိပ်ကို တက်ရန်မှာ မလွယ်ကူလှပါ။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများက ကာဆီးပိတ်ထားသည့်ပြင် ချွေးခိုင်းမြွေဟောက်ကြီးများ ငန်းမြွေကြီးများကလည်း မင်းမှလျှောက်ရှိနေသည်ဟု ဆိုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီးမရှိတော့ဘဲ ဖျော်စီးယိုပွင်းနေသော ထီးကျောင်းကလေးသာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ခေတီတော်မဲ့ရှင်ပြင်မှာ အဓိဋ္ဌာန် ဝုဇာဆီပိပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာမှ ထိုတောင်၌ သီတင်းသုံးကျင့်ကြံတရားအားထုတ်ခဲ့သော ရာကျော်ဆရာ

တော်ကြီး၏အကြောင်းကို သိရတော့၏။ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို မကြာခင်က ကြားသိနေရသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးကို မဖူးလိုက်ရပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ဝှ ခန်းဘွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများအကြောင်းကို ရေးနေချိန်မှာ မောင်ပန်းမွှေးပြုရသော ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ် ကျမ်းကြီးကို ဖတ်ရ၍ ဆရာမောင်ပန်းမွှေးရေးသော ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းအရာထဲမှာ ထုတ်နုတ်ပြီး ရေးသားကြောင်းသိရခံရင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ခန်းဘွယ်ရာများကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

မဟာပထမံဓမ္မစေတီ ဣစ္ဆာသယ သိဒ္ဓိရှင် ဖဟိဒ္ဓိ ရာကျော်ဆရာတော် ဦးသဒ္ဓမ္မဒေဝကီတ္ထိ (၁၆၇၆-၁၉၅၄)

ကျွန်ုပ်သည် ပထမဆရာကြီးဦး အောင်သူဟူသော ကလောင်အမည်နှင့် ရေးသော ဆောင်းပါးများ ဝိဇ္ဇာကြီးများအကြောင်းကို အစဉ်တစိုက် ယနေ့တိုင် ရေးသားလျက်ရှိနေပါတယ်။ အကြောင်း မဟာပထမံဓမ္မစေတီ ဣစ္ဆာသယ သိဒ္ဓိရှင် ဖဟိဒ္ဓိရှင် ရာကျော်ဆရာတော် သဒ္ဓမ္မဒေဝကီတ္ထိဟူသော ဘွဲ့ထူးရရှိတော်မူသော ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အလွန်အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရာများကို ဦးထိပ်ပန်းဆင်လျက်

အကျဉ်းချုပ်ပြီး ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

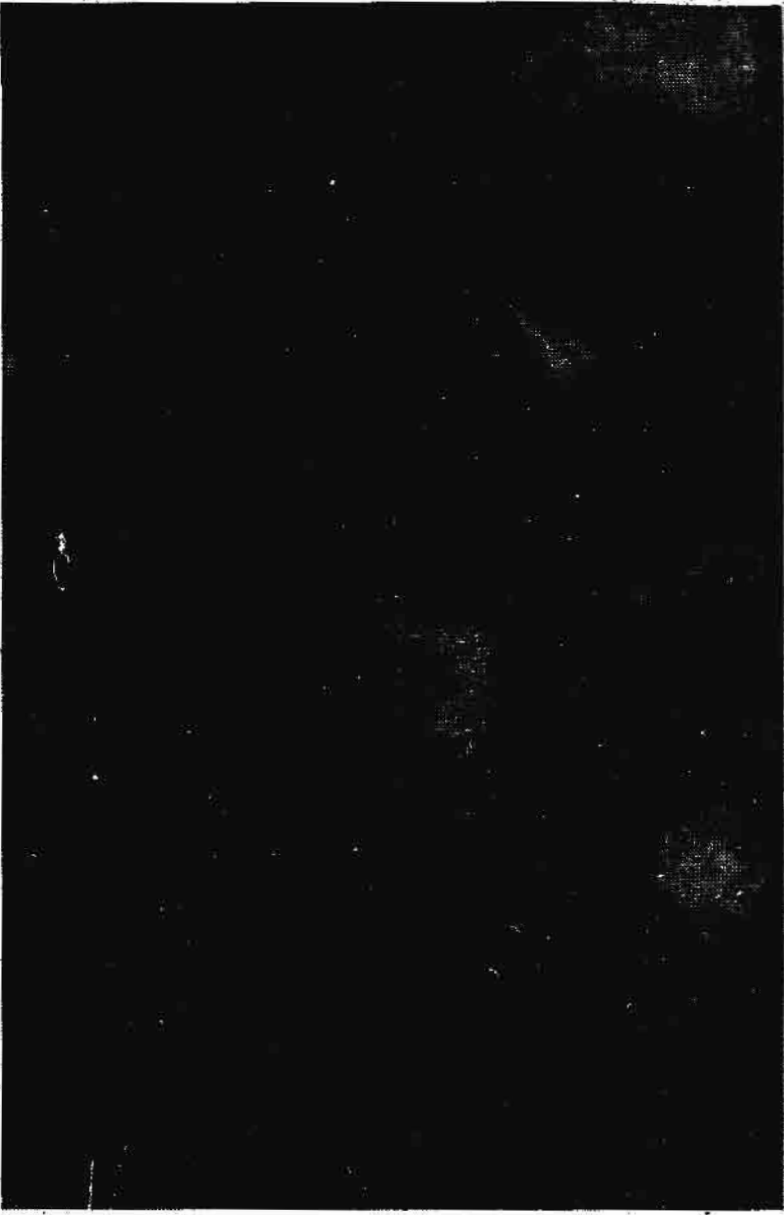
ဆရာတော်သည် ငယ်စဉ် ရှင်ရဟန်းဘဝကပင် အနောက်မဏ္ဍိမ ဂယာသီသတွင် တရားဓမ္မများ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်အားထုတ်ခဲ့ပြီး အာရိယာဝိဇ္ဇာ ဓမ္မရာဇာ ဓမ္မစေတီထမ်းစဉ်ကို ကျင့်ဆောင်ပြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့သည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးပိုင်းက လောကီပညာ ထွန်းကားတွင်ကျယ်ခဲ့ရာတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုလောကီပညာဘက်၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် နှစ်ခဲပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်တော်ကို မင်းဓမ္မ တောင်ကုန်းရှိကျောင်းကလေးတွင်ရှိစဉ် တပည့်များက ဆရာတော်ကြီးကို မေးလျှောက်ရာတွင် မဟာပထမံ သင်္ချာရေတွက်သောနည်းဖြင့် နဝင်းနက္ခတ် နှစ်ပတ်ခွဲခန့်ရှိပြီဟု ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်ကြားတော်မူဖူးသည်ဟု ဆို၏။

ယင်းသို့ဆိုသော် ရှေးကျမ်းများအလိုအရ သတ္တဗြိသ လှည့်ထနတ်သက် မြင်းမိုရ်ပတ်သားဟူ၍ အဿဝတီသရဏီ၊ ကြတ္တိကာ၊ ရောဟနီ၊ ရေဝတီ အဆုံးသတ် နက္ခတ် ၂၇ လုံးတို့သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ဝန်းပတ်၍ လှည့်လည်

သော သတ္တဗိသ ၂၇ နတ်သက် နက္ခတ်ဟု တွက်လေသည်။ ထို ၂၉ သတ္တဗြိသသည် တြင်းနဝင်းကျေနက္ခတ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မူလသတ္တဗြိသနက္ခတ် ၂၇ လုံးကို တည်၍ တွင်းပြင်နှစ် ရပ်ထပ်သော် ၅၄ နဝင်းနက္ခတ်ရရှိ၏။ ထိုနဝင်း ၅၄ ကို တစ်ဖန်ဝဲယာခွဲသော် ၁၀၈ နဝင်း ရရှိလေသည်။ ဤနက္ခတ် ၁၀၈ နဝင်းသည် တစ်ပတ်ပြန်ဖြစ်လေရာ နဝင်းနက္ခတ် နှစ်ပတ်ခွဲဟုဆိုသဖြင့် ၁၀၈ နဝင်းနှစ်ပြန်နှင့်

တစ်ခွဲ ၅၄ တို့ကို ပေါင်းသော် ထိုအချိန် ၁၉၆၄ ခုနှစ်က ဆရာတော်ကြီး၏သက်တော် ၂၇၀ ရှိပြီဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

ယင်းသို့ဆိုသော် ဆရာတော်ကြီး၏ ဓမ္မသက္ကရာဇ်သည် ခရစ်နှစ် ၁၆၇၆ ခုနှစ်ဖြစ်ရာ ဇာတိမှာ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်း ပင်းတယနယ်ဟူ၍ ဆိုလေသည်။ မြို့နံမှာ မောရှမ်း/မိုင်ဆိုင်ဟုဆိုသည်။

ပတ္တိမှာ အင်းဝအမရပူရဖြစ်သည် ဆိုလည်း ငယ်မည်

ထိုစဉ် ရှင်မည်ကိတ္တိ၊ ရဟန်းတော်ဘွဲ့မှာ ဦးသဒ္ဓမ္မကိတ္တိ
ဇာတိတွင် - မဟာပထမဓမ္မစေတီ ထိုက်တော်မူသည်တွင်
ဦးသဒ္ဓမ္မကိတ္တိဟုဆိုသည့် တနင်္လာသားဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ ငွေပင်ရွာရှိ ဝေဿန္တရာဇ်ကြီး၌
စာရေးအားထုတ်စဉ် တွင် သမထနဲ့ ဝိပဿနာကို တွဲပြီးအား
ထုတ်တော်မူပါတယ်။

ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအကြောင်း စာတွေ
ထိုက်တွေမှတ်တမ်းများအရ ခရစ်နှစ် ၁၉၄၆ ခုနှစ်က ကြီး
ထုန်းလမ်းဆုံ အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိ ဘုရား(စေတီဝယ်)
ထလေးများဖြင့် ဝန်းပတ်လည်တည်ထားသော ရာကျော်
ဆရာတော်ကြီးကျောင်းတွင် တစ်နေ့သော နံနက်၌ ဆရာ
တော်ကြီးအခေါ် မောင်အောင်မင်းခေါင်ကြီးတို့နှင့် ဆရာတော်
ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် မိန့်ကြားတော်မူသော စကားအရ
အင်္ဂလိပ်စေတီက မောင်အောင်(ဘိုးဘိုးအောင်) မောင်ပိုင်
(ဘိုးတော်ဦးပိုင်)တို့နှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ရှိခဲ့ကြ
ကြောင်း တစ်ဦးက ရဟန်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ထိုရဟန်းမှာ
မိမိ(ဆရာတော်ကြီး)ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်
မူခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ဟံသာဝတီဦးအုန်းကြိုင်သည် မိမိ၏ မင်းဓမ္မတောင်
တော် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဆရာဘုရားကြီး၏ သူသာ
ဆရာ၊ သူဘဝ၊ သူဓမ္မများ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၂
ခုနှစ်၊ ဝန်နဝါရီလ အမှတ် ၁၇၅၊ စာ ၇ တို့တွင် အတိ
အကျဖော်ပြခဲ့ကြောင်းသိရ၏။

ဆေးပေါင်းခစေတီ

ကန်တော်ကြီးတွင် ဘုရားတည်၍ ရန်ကုန်မြို့လည်း
အေး၊ မြန်မာပြည်ကြီး အေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နိုင်ငံ
စုံ၊ တစ်ပြည်လုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိသော ဆေးဝိဇ္ဇာအပေါင်း
တို့၏ ဘေးပေါင်းစုံကလည်း ဝိကျွန်းမှာရှိတဲ့ ဒီဆေးပေါင်းခစေ
တီတော်မှာ ခလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ဆုတောင်းများ
ထည်း ဖြန့်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အင်းစိန်ဘက်က သောင်း
ကျွန်းသူများရန်လည်း အေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရာကျော်
ဆရာတော်က မိန့်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့ကြီးသည် ထိုစဉ်က မြင်းချမ်းကြသော
ကြောင့် ရင်ကပ်(ခတ်)သာဖြင့် ယွက်ရိုက်ခဲ့သောကြောင့်
ရန်ကုန်နှင့် ရင်ကပ်(ခတ်)တို့သည် ဓာတ်တူဟန်ဖြစ်သော
ကြောင့် ရင်ကပ်(ခတ်)နှင့် ကရင်သည်လည်း ကက်ကင်းဓာတ်
ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သူတို့က ပြောဆိုကြသည်။ ထိုစဉ်
အင်းစိန်က သောင်းကျန်းသူများသည်လည်း ရန်ကုန်ကို ယင်း
ပိုက်နိုင်တော့ကြောင်း ဆိုပါသည်။

အဟိန်းဂါတာကြီး

အောင်ထူးဆန်း ဂါတာတော်ကြီးကို အဖွင့်အစ အခံ
ဂါတာအဖြစ် သုံးတော်မူသည်။ ပြုဖွယ်ရာရာ သာသနာ
လုပ်ဆောင်ချက်အရပ်ရပ် အောင်မြင်ပြီးပြောက်သည့် အထိမ်း
အမှတ်အဖြစ်မှာကား အောင်ထူးဆန်းဂါတာတော်ကို ဆရာ
တော်ကြီးကဦးတော်တိုင် ရွတ်ဆိုသရဇ္ဈာယ်တော်မူသည့်
အောင်ထူးဆန်းဂါ တာတော်ကြီးမှာ "အောင်ထူးဆန်း၊ မန်း
သိုက်စင်၊ ထင်ကျော်သောင့်၊ ဆောင်းထီးဖြူ၊ လူထိပ်မိုး
ဟိုးဟိုးကျော်၊ ပေါ်ထင်ရှား၊ ပွားဘောဂ၊ လသာများ မရူး
လို့ လူစိုလ်ချစ် အပြစ်ကင်း၊ ပြည့်ထင်းထွား၊ နေမင်း လမင်း
သာ၊ သိကြားလာ၍မစေသော်၊ နေမင်းလမင်း ငါ့ခံတွင်းသို့
ယခုချက်ချင်းဝင်စေသော်" ဟု ဆရာတော်ကြီးက ရွတ်လေ့
ရွတ်ထရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မဟာပထမဓမ္မစေတီ ဣတ္ထဝါယ သိန္နီရှင် မဟိန္နီရှင်
ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဦးသဒ္ဓမ္မဇေဝကိတ္တိသည် တပ်ဦး
ကျောင်းတိုက် စံကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်
၁၃၁၈ ခုနှစ် (ခရစ် ၁၉၅၄ ခုနှစ်) တပို့တွဲလပြည့်ကျော်
၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၄ နာရီ ၁၈ မိနစ်အချိန်တွင်
ပထမစခန်းဝိဇ္ဇာလမ်းကို မြန်းကြွတော်မူလေသတည်း။

ဝိဇ္ဇာခရ ဆရာအောင်

ကျွမ်းကိုး

မောင်ပန်းမွှေး ရေး ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ်ကြီး။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပင်တော်သမိုင်း

■ ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

အနုရုဒ္ဓဒေဝဒေါ အနော်ရထာ ပင်းစောသည် ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော် ကြီးကို စတင်တည်ထောင်သော မင်း ဖြစ်၏။ သူသည် သာသနာပြုမင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် မြတ်စွာဘုရား ၏ သာသနာတော်ကြီး ထွန်းကာပြန့် ပွားရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။

ပေါ်ကွဲ နေပြည်တော်နှင့်တကွ နိုင်ငံတော်အနံ့အပြားတွင် စေတီပုထိုး ဂူတော်၊ ဘုရားတန်ဆောင်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓသာသနိက အဆောက်အအုံများ

စွာတို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတော်မူ သည်။ ဆည်မြောင်းကန်ချောင်းတို့ကို ရတနာရှင်လှတို့ အကျိုးအတွက် တူး ဖော်ခြင်း ပြုပြင်ခြင်းများပြုသည်။

ကင်စို့ အိဗ္ဗိများကိုလည်း နိုင်ငံ တော်လုံးခြံရေးအတွက် နိုင်ငံတော်၏ ကာကွယ်ရေးအင်အား နိုင်မြဲစေရန် နိုင် ငံတော်နယ်နိမိတ်တစ်လျှောက် တည် ဆောက်သည်။ ရပ်ဝေးရပ်နီး တိုင်နိုင်ငံ များနှင့် မဟာစိတ်ပြုပြီးဆက်ဆံသည်။ သို့အတွက် သာသနာရေး ယဉ်ကျေးမှု

နှင့် လှူဒါန်း စီးပွားရေးပါ တိုးတက်သည်။

အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားရာ ဂန္ဓလရောင်ပြည်၊ သိန်း ယိုဉ်ပြည်တို့နှင့် သံတမန်ဆက်သွယ်၍ စီးပွားကုန်သွယ်ရေး သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများ ဆောင်ရွက်သည်။ ထို နိုင်ငံများရှိ ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ်များကို ပင်ဆောင်ရန်လည်း ကြိုးစားတော် မူသည်။

ဂန္ဓလရောင်ပြည်တွင် ကိန်းဝပ် တော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပင်တော်ကို

သိမ်ပိုက်ပင့်ဆောင်ရန်အတွက် အနော်ရထာမင်းကြီးသည် စစ်သည်စိုလ်ပါများ စွဲဖြင့် ချီတက်တော်မူသည်။ ရတနာပန်တောင်းကို ခေါင်းပေါ်ရွက်လျက် ပင့်ထွက်သော်ငြား ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကွန်မြူးနေသော စွယ်တော်မြတ်သည် သက်ဆင်းမလာချေ။

ဤသို့ဖြင့် အနော်ရထာမင်းကြီးသည် စွယ်တော်မြတ်နှင့်အတူ ကိန်းဝတ်တော်မူသည့် မြို့ဘုရားကိုသာပင့်ပြီး မြန်ခဲ့ရသည်။ ထိုမြို့ဘုရားကို မြန်မာဘုရင်အဆက်ဆက်တို့ နန်းစဉ်ဘုရားအဖြစ် မင်းစဉ်မင်းဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့တွင် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်ကို နယ်ချဲ့သမားက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ ထိုဘုရားမှာ ကျန်နေခဲ့၏။ သို့အတွက် လှထုက ထိုဆင်းတုတော်တို့ ရွှေကမ္ဘီမြင်ဘုရားအတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ထားကြ၏။

ထိုအနော်ရထာ မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ နဖူးသင်းကျစ်တော်ကို ပင့်ဆောင်ရန်အတွက် သရေခေတ္တရာသို့ ရေအားကြည်းအားဖြင့် ချီတက်တော်မူကာ ခွတ္တပေါင်မင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီတော်အတွင်းမှ နဖူးသင်းကျစ်တော်နှင့် အခြားဓာတ်တော်များကို ပင့်ဆောင်သွားငြား ထိုအထဲ၌ စွယ်တော်မပါချေ။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၄၂၁ ခုနှစ်တွင် အနော်ရထာမင်းကြီးသည် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကို တည်ထားတော်မူသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ နဖူးသင်းကျစ်တော်

နှင့် ဓာတ်တော်များကို ဌာပနာသည်။ ပစ္စယံသုံးဆင့်အထိတည်ပြီးနောက် သိန်းယုန်ကျွန်းရှိ လက်ဝဲအောက် ဓာတ်စွယ်တော်မြတ်ကိုပါ ဌာပနာလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်အရဟံနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဆင်ဖြူတစ်စီး လက်ဆောင်ပေးကာ စွယ်တော်အလှူခံသော သံအဖွဲ့ကို စေလွှတ်သည်။ သိန်းယုန်မင်း ဓာတုသေနသည် အနော်ရထာမင်း ပြုဖူးသော ကျေးဇူးများကို ထောက်ထားလျက် မြတ်စွယ်တော်ကို ပင့်ဆောင်ခွင့်ပြုသည်။

သို့ရာတွင် လက်ဝဲအောက်ဓာတ်စွယ်တော်မြတ်ကို သံတို့ပင့်ဆောင်၍ မရပါ။ စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူမှ ရတနာပန်းတောင်းအတွင်းသို့ သက်ဆင်းလာသည်။ ဓာတုသေနမင်းသည် စွယ်တော်ပွားကိုရွက်လျက် လည်ပင်းအထိ နက်သောရေထဲသို့ဆင်းကာ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်သည်။

သို့အတွက် အနော်ရထာမင်းကလည်း လောကနန္ဒာဆိပ်တွင် လည်ပင်းအထိနက်သော ရေထဲသို့ဆင်းကာ ပင့်ဆောင်သည်။ နန်းတော်တွင်ထားကာ စွယ်တော်ပွားကို ပူဇော်နေသဖြင့် ရှင်အရဟံက သတိပေးရာ ဆင်ဖြူတော်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်လွှတ်သည်။

စွယ်တော်ပွား တစ်ထားသော ဆင်ဖြူတော်သည် တည်ဆောက်ခံရွှေစည်းခုံစေတီတော်၌ဝပ်သဖြင့် မြတ်စွယ်တော်ပွားကို ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၌ ဌာပနာသည်။

အနော်ရထာမင်းသည် စွယ်တော်

ပွားကို ဌာပနာခြင်းဖြင့် သက္ကရာဇ် ၅၅၅ ပူဇော်ရာ လေးကြိမ်တွင် လေးဆူပွားသည်။ ယင်းတို့ကို တန်ကြည်တောင်စေတီ၌တစ်ဆူ၊ လောကနန္ဒာစေတီ၌တစ်ဆူ၊ ကျောက်ဆည်ဇက်ခရွှေတောင်၌ တစ်ဆူနှင့် တူးရှင်းတောင်၌ စေတီတစ်ဆူ တည်ထားဌာပနာခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးနောက် ရှင်မဟာကဿပ အပျူပြုသည့် ရဟန်းငါးရာတို့ ရိုခိုးဦးတိုက်နေစဉ်မှာပင် တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းသည်။ ထိုနောက် ရွှေအဆင်းရှိသော ပဲနောက်စေတီဓာတ်တော်များ ပုလဲအဆင်းရှိသော ဆန်ကျီအရွယ် ဓာတ်တော်များနှင့် မြတ်လေ့င့်အဆင်းရှိသော မုန်ညှင်းစေတီအရွယ် ဓာတ်တော်များအပြင် အောက်ပါရုပ်ကြွင်း ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရ၏။

- (၁) နဖူးသင်းကျစ်တော်၊ (၂) ယာညှပ်ရိုးတော်၊ (၃) ဝဲညှပ်ရိုးတော်၊ (၄) အောက်လက်ယာစွယ်တော်၊ (၆) နာထက်လက်ယာစွယ်တော်၊ (၇) အောက်လက်ဝဲစွယ်တော်။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီဟူသည့် သတင်းကိုကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း အဇာတသတ်မင်းသည် မလ္လာမင်းတို့၏ပြည်သို့ စစ်အင်္ဂါလေးပါးဖြင့် ချီတက်လာသည်။ အဇာတသတ်မင်းသည် တူးအခြားသော ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့ကလည်း စစ်အင်္ဂါကျင်းလျက် ချီတက်လာကြရာ ကိုးပြည်နှင့်တစ်ပြည် စစ်တိုက်မည် သိဖြစ်နေလေ၏။

ထိုအခြေအနေကို ဝင်ရောက်

ထိန်းသိမ်းပေးသူမှာ ဒေါ်နုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
၏။ သူသည် မင်းပေါင်းများစွာ၏ ဆရာ
ဖြစ်ဖူးသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြွင်း
ကျန်ရစ်သော သရီရဓာတ်တော်များကို
အညီအမျှခွဲဝေယူရန် သဘောတူကြ
သည်။ သို့ကြောင့် ဒေါ်နုပုဂ္ဂိုလ်ဦးစီးပြီး
ဓာတ်တော်များကို ခွဲဝေပေးသည်။
ဓာတ်တော်များကို ပြည်တောင်းဖြင့်
ခြင်ပေးနေစဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည့်ညို့
လွန်းသဖြင့် အထက်လက်ျာစွယ်တော်
နှင့် အောက်လက်ယာစွယ်တော်တို့ကို
ဝှက်ထားလေ၏။

သို့ရာတွင် ထိုစွယ်တော်နှစ်ခုကို
ပုဂ္ဂိုလ်မရ လက်ျာအထက်စွယ်တော်
ကို သိကြား လက်ျာအောက်စွယ်တော်ကို
နဂါးတို့ ပင့်ဆောင်သွားကြသောကြောင့်
ဖြစ်ပေသည်။ ကျန်သော ဓာတ်တော်
များကို ရှစ်ပြည်တောင်းမင်းတို့ အောက်
ပါအတိုင်း တည်ထားကိုးကွယ်ကြသည်။

(၁) မဂဓတိုင်း ရာဇဂရိဟန္တ
အတတ်သတ်မင်း တည်ထားကိုးကွယ်
သော စေတီတစ်ဆူ။

(၂) ဝေသာလီပြည်၌ လိစ္ဆဝီမင်း
တို့ တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီတစ်
ဆူ။

(၃) ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌ သကျ
သာကီဝင်မင်းများ တည်ထားကိုးကွယ်
သော စေတီတစ်ဆူ။

(၄) အာလကပ္ပပြည်ဝယ် ဘာ
လရမင်းတို့ တည်ထားကိုးကွယ်သော
စေတီတော်တစ်ဆူ။

(၅) ရာဇပြည်(ရစ်ဂရာမ)၌
ကောသလမင်းတို့ တည်ထားကိုးကွယ်
သော စေတီတော်တစ်ဆူ။

(၆) ဝေသာဒီပပြည်ဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီ
တော်တစ်ဆူ။

(၇) ပါဝါပြည်ဝယ် မလ္လာမင်းတို့
တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီတော်
တစ်ဆူ။

(၈) ကုသိနာရုံပြည်ဝယ် မလ္လာ
မင်းတို့ တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီ
တော်တစ်ဆူ။

စွယ်တော်လေးဆူဟူ၍ ရှိသော်
ငြား ယနေ့ အများသူငါထိနေသော စွယ်
တော်မြတ်များမှာ ဂန္ဓာလရာဇ်(ယနေ့
တရုတ်ပြည်)၌တစ်ဆူနှင့် သိန်းယိုဋ္ဌ
ပြည် (ယနေ့ သီရိလင်္ကာ)၌ တစ်ဆူ။
ပေါင်းနှစ်ဆူသာ ရှိသည်။

အထက်လက်ဝဲ စွယ်တော်မြတ်
ကို ဂန္ဓာရတိုင်းမှ ရဟန်းတော်တစ်ပါး
က ရယူပင့်ဆောင်သွားပြီး မြောက်ပိုင်း
ဥဇနနိင်တွင် ယာယီ ထားရှိပူဇော်
သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ဒိုထန်ပြည်နယ်သို့
ပင့်ဆောင်ပူဇော်နေကြရာက တရုတ်
ချီမင်းဆက်လက်ထက်တွင် တရုတ်
ပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။
တရုတ်ပြည်သို့ရောက်သွားမှသာ တရုတ်
ဘုန်းတော်ကြီး ဖာဟီယန် မဇ္ဈိမဒေသမှ
ဘုရားဖူးအပြန်တွင် ပင့်ဆောင်သွားခြင်း
ဖြစ်၏။

အောက်လက်ဝဲ စွယ်တော်မြတ်
ကို ဓမ္မဿနာပတိ ရှင်သာရိပုတြာ၏
တပည့် ရဟန္တာအရင်မြတ်ခေမာသည်
မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော် တေ
တေဓာတ်လောင်နေဆဲမှာပင် ပင့်ဆောင်
သွားကာ ကာလိဂီရာဇ်ပြည်ရှင် မြဟ္မ
ဒတ်မင်းတို့ ပေးအပ်သဖြင့် သဒ္ဓါကြည်

ညိဗ္ဗာ လက်ခံပူဇော်ခဲ့သည်။
ကာလိဂီပြည်ရောက် စွယ်တော်
မြတ်ကို မင်းအဆက်ဆက်တို့ ပူဇော်ခဲ့
ကြရာ ဂုဏ်သီလမင်းလက်ထက်၌ သိန်း
ယိုဋ္ဌပြည်သို့ ကြွကန်ကြလာ၏။
အကြောင်းသော်ကား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမင်းတစ်
ပါးနှင့် စစ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမင်းသည် ကာလိဂီပြည်
ကို ရယူလိုက်သည်ထက် စွယ်တော်
မြတ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုစိတ် ပြင်းထန်
နေသည်။ သို့အတွက် ဂုဏ်သီလမင်း
သည် မက်တော် အန္တကုမာရမင်းသား
နှင့် သမီးတော် ဟောမာလာတို့ကို စွယ်
တော်မြတ်နှင့်အတူ သိန်းယိုဋ္ဌကျွန်းသို့
စေလွှတ်လိုက်ရတော့သည်။

သိန်းယိုဋ္ဌဘုရင် ကံတ္တိသီရိမေယ
သည် မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့ကို ဝမ်းသာ
အားရ ကြိုဆိုသည်။ စွယ်တော်မြတ်
ကိုလည်း အမြတ်တနိုး ကြည့်ညို့ပူဇော်
သည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ဖြစ်
သည်။ သို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်
တော်ဓာတ်မြတ်မှာ နှစ်ဆူသာလျှင် ရှာ
ဖွေတွေ့ရှိတော့သည်။

ယနေ့အချိန်တွင် မြန်မာတို့၏
လက်ဝယ်ရှိ စွယ်တော်များမှာ စွယ်
တော်ပွားများဖြစ်သည်။ တရုတ်ပြည်ရှိ
စွယ်တော်မြတ်မှ ပွားသောစွယ်တော်
များမှာ မန္တလေးတစ်ဆူနှင့် ရန်ကုန်
တစ်ဆူတို့ဖြစ်သည်။ ကျန်သည့်စွယ်
တော်များမှာ သီရိလင်္ကာမှ ပင့်ဆောင်
လာသော စွယ်တော်ပွားများ ဖြစ်ပေ
သည်။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

စံပြုထိုက်တဲ့ ကံဆိုးသူ

ခေတ်သစ် သမိုင်းပညာရှင်တွေရဲ့ ဈေးဟောင်းသုတေသနက တွေ့ရှိရတဲ့ နိုင်ငံလုံးတဲ့ အချက်အလက်တွေအရ ခရစ်တော်မပေါ်မီ နှစ် ၂၀၀၀ နှင့် ၁၅၀၀ ကြားမှာ ယခင်က မဇ္ဈိမဒေသ လို့ခေါ်တဲ့ အိန္ဒိယပြည် မြောက်ပိုင်း ဒေသကို ဗဟိုအာရှဒေသက စစ်တိုက် ကောင်းပြီး သဘာဝသျှတ ပညာရပ် တွေမှာလည်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ ခြေသလုံး အိမ်တိုင် လူမျိုးတစ်စု ဝင်ရောက်အခြေ ချခဲ့ကြပါတယ်။ ၎င်းတို့တွေက သူတို့ ကိုယ်သူတို့ အာရိယန်တွေလို့ ခေါ်ပါ တယ်။ သူတို့အတုပါလာတဲ့ ပညာရပ် တွေထဲက “နက္ခတ္တပညာရပ်”တွေကို အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်းက အစပြုလို့ ယနေ့ အခါ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ထင်ရှားစေပါ တယ်။

Astology ခေါ်တဲ့ နက္ခတ်ဗေဒ ပညာဟာ ကောင်းကင်ယံမှာ ရှိနေတဲ့ နေ၊ လ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တွေက လူသား တွေအပေါ်မှာ ဘယ်လိုစိတ်ဆက်လွှမ်းမိုး တယ်၊ ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်မှု တွေရှိတယ်၊ ဘယ်အချိန်ကာလမှာ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ် သက်ရောက်မယ် ဆိုတာကို ဖော်ထုတ်ပေးတဲ့ ပညာရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ မယုံကြည်သူများ ရှိပေ မယုံ မယုံကြည်လို့လည်းမရတဲ့ ပညာ ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ရှုသားတစ်ဦးက

စတင် မွေးဖွားလာတာနဲ့ အဲဒီလူသားရှိ နေတဲ့ အရပ်ဒေသက ကောင်းကင်ယံ မှာ တည်ရှိနေတဲ့ နေ၊ လ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တို့ရဲ့ တည်ရှိမှုဟာ ထိုသူရဲ့ ရုပ်၊ နာမ်ခန္ဓာထဲကို Program ရိုက်သွင်း ပေးလိုက်ပါတယ်။ မြင်သာလွယ်အောင် ဥပမာပြောရရင် လွန်ခဲ့တဲ့ကာလတစ်ခု က ပေါ်ခဲ့တဲ့ ကက်ဆက်တီတ်ခွေတွေ လို့ပေါ့။ အသံမသွင်းရသေးတဲ့ အခွေ သစ်တစ်ခုရဲ့ တိပ်သားအညှိရောင်ပေါ် မှာရှိနေတဲ့ သံအောက်ဆိုင်ဗ်မှန်တွေဟာ Direction တစ်ခုတည်းကို လှည့်နေပါ တယ်။ တိပ်ခွေကို အသံသွင်းလိုက်တဲ့ အခါ အသံထွက်ပေါ်လာတဲ့ ပင်ရင်း ပစ္စည်း (လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ တူရိယာသံ စသည်ဖြင့်)တို့ရဲ့ ကွဲပြားတဲ့ “အသံ ဂုဏ်”အရ သံအောက် ဆိုင်ဗ်မှန်တွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ Direction အမျိုးမျိုး အဘက်ဘက်သို့ လှည့်သွားပါတယ်။ ဒါဟာ အသံသွင်းပြီးတဲ့ အခါ နအထား ပါ။ ဒီအခွေကို ကက်ဆက်တီတ်ညှိပြီး ပြန်ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ ကက်ဆက် Head က သံအောက်ဆိုင်ဗ်မှန်တွေရဲ့ Directio အနေအထားပေါ်လိုက်ပြီး ကွဲပြားမှု ကြောင့် လှုပ်စစ်တဲ့ပြန်မှုအမျိုးမျိုး ဖြစ် ပေါ်လာတဲ့အတွက် ကွဲပြားခြားနားတဲ့ အသံတွေ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီ သဘောပါပဲ။ လူသားတွေမွေးဖွားလာ

စဉ် အချိန်အခိုက်အတန့်လေးမှာ အဲဒီ အရပ်မှာ ပေါ်ထွန်းနေတဲ့ နေ၊ လ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တွေနဲ့ လူသားရဲ့ ကြားက အကွာအဝေးနဲ့ တည်ရှိနေမှု ပုံစံတွေ အရ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ သက်ရောက်အား တွေ (နယူတန်၏နိယာမ - ၁ ကဲ့သို့) သာမက ကျွန်တော်တို့ ယနေ့အထိ မသိရှိသေးတဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေက Pro gram ရိုက်သွင်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ဒီလူသားဟာ သူ့တဝမှာ ဘာတွေဖြစ်ပျက်ရမလဲဆိုတာ အတိတ် ဘဝရဲ့ ကုသိုလ်ဇာတ်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ် ပေါ်စေတဲ့ Program သတ်မှတ်ပြီး သွားပါပြီ။ ဒါကို မူလဇာတာ (သို့မဟုတ်) ရာသီဇာတ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒီမူလဇာတာ က စေခိုင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ဘယ်အချိန် ဖြစ်ပျက်ရမလဲဆိုတာတော့ ကော်ဇာ ဂြိုဟ်လို့ခေါ်တဲ့ ကောင်းကင်ယံမှာ လှည့် ပတ်သွားလာနေတဲ့ နေ၊ လ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တွေရဲ့ သဘောအတိုင်း ဖြစ် သွားပါပြီ။ ဒီ Device တွေက Pro gram ကို မောင်းပါမယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မူလဇာတာက ဖြစ်ပျက်ရမလဲဆိုထား တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေဟာ ကောင်းကင်နက္ခတ် (ကောဇာဂြိုဟ်)တွေက တစ်သက်လုံး မခိုင်းမစေလို့ ဘာမှဖြစ်မသွားတာမျိုး လည်းရှိပါတယ်။ ဒီတော့ မူလဇာတာ

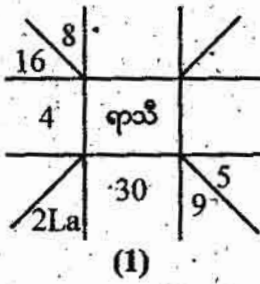
ကိုပဲ အသေကိုင်ဟောလို့ မရပါဘူး။ ဟောကိန်းတွေ မဖြစ်/မပျက်ခဲ့ရင် ဗေဒင်မှာအံ့ပြီပေါ့။ ဗေဒင်ဆရာများပြီပေါ့။ ဗေဒင်ပညာဟာ (420)ပညာဆိုပြီး နာမည်ပျက်စာရင်းဝင်ပြီပေါ့။

ကဲ . . . ဒီလောက်အခြေအနေ သဘောလေးကို တင်ပြပြီးပြီဆိုတော့ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်အကြောင်း ဆက် သွားပါမယ်။ ဂြိုဟ်တွေမှာ သောမ (ကောင်းကျိုးပေးဂြိုဟ်)နဲ့ ပါပ(မကောင်း ကျိုးပေးဂြိုဟ်)ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိတာကို တော့ အများသိကြမှာပါ။ သောမဂြိုဟ် စာရင်းထဲမှာ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသ ပတေး၊ သောကြာပါတယ်လို့ပဲ အကြမ်း ယူင်း မှတ်စေလိုပါတယ်။ ပါပဆိုရင်တော့ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုပေါ့ဗျာ။ အသေးစိတ် သဘောတရားတွေရှိပေမယ့် စာရှုသူတို့ ဒီလောက်သိရင် ကျွန်တော်ဆက်ပြော လို့ရပါပြီ။ အဲဒီထဲက အဓိကကျတဲ့ ပါပ ကောလာဂြိုဟ် သုံးခုအကြောင်းပဲ ကျွန် တော် ဆက်လက်တင်ပြပါမယ်။ ဒီ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်က ဆိုတဲ့အကြောင်း ရေးနေတာ မဟုတ်လား။

စနေဂြိုဟ်က နေအဖွဲ့အစည်း (Solar System)ထဲမှာ သူ့လမ်း ကြောင်း (Orbit) အတိုင်း တစ်ပတ် ပြည့်အောင်လှည့်ဖို့ နှစ် ၃၀ ကြာပါ တယ်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်က တစ်နှစ်ခွဲကြာပြီး ရာဟု(ဂြိုဟ်ဟုပဲမှတ်ပါ)ကတော့ ၁၈ နှစ် ကြာပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီပါပဂြိုဟ် သုံးခု ရာသီ တစ်ခုထဲမှာ ပူး/ယှဉ်ပြီး နောက်တစ် ကြိမ် အဲဒီရာသီမှာဘဲ တပ်ပြီး ပူး/ယှဉ် ဖို့ နောက်ထပ် နှစ် ၉၀ ကြာမှ ထပ်ဖြစ် နိုင်တာလို့ တွက်ချက်လို့ ရပါတယ်။

(ဒီနေရာမှာ ဂြိုဟ်တွေ ဝကြ(Retro) သွားတာကို ထည့်စဉ်းစားတွက်ချက်ရန် မလိုပါ။ ဆွေးနွေးဆိုတဲ့ ပညာရှင်များရှိ လျှင်တော့ ကျွန်တော်ကို အယ်ဒီတာ ချွပ်ကတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်နိုင်ပါတယ်) အဲဒီပါပဂြိုဟ်တွေ တစ်ရာသီထဲမှာ ပူး/ ယှဉ်နေတဲ့အခါ လူသားရဲ့ မူလဇာတာ မှာပါတဲ့ ရာသီရဲ့ သဘောသဘာဝနဲ့ ရပ် တည်နေတဲ့ ဂြိုဟ်တွေရဲ့သဘောသဘာ ဝကို မကောင်းကျိုး ကြီးကြီးမားမားပေး ပါတော့တယ်။ ပါပဂြိုဟ် သုံးလုံး ပူး/ ယှဉ်နေတဲ့ ရာသီမှာ ဇာတာရှင်အတွက် ကောင်းကျိုးပေးရမယ့်ဂြိုဟ်တွေ ရပ် တည်နေရင်လည်း ကောင်းကျိုးမပေး တော့ပါဘူး။ မကောင်းတဲ့ဂြိုဟ်တွေ ရပ် တည်နေရင်တော့ မကောင်းတဲ့အကျိုး ကို လက်ကုန်၊ ဂိတ်ဆုံး၊ ရက်ရက်စက် စက် ပေးပါတော့တယ်။ ကဲ... ဆောင်း ပါးခေါင်းစဉ် တပ်ထားတဲ့အတိုင်း ဖော်ပြ ရမယ့် နမူနာဇာတာကို ကြည့်လိုက်ရ အောင်ပါ။

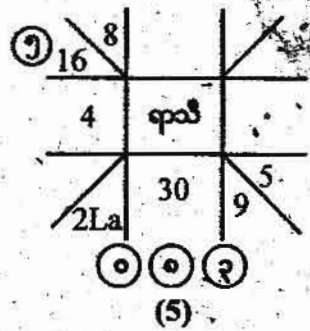
(1) အထက်ပါတာတာဟာ သက်လတ် ပိုင်းကို တောင်ချဉ်းနှင်းဝင်ရောက်လာတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ မူလ ဇာတာ(ရာသီစက်)ဖြစ်ပါတယ်။ အခြား အချက်များကို မစဉ်းစားဘဲ သူမရဲ့ အိမ် ထောင်ရေးအကြောင်းကိုပဲ စစ်ဆေး ကြည့်ရအောင်။

အိမ်ထောင်ဘက်အကြောင်း ဖော် ပြတဲ့ ၇ တန်း ပထမီဘာဝမှာ ဘာ ဂြိုဟ်မှ မရှိပါဘူး။ ရာသီကတော့ မိန် ရာသီဖြစ်ပါတယ်။ မိန်ရာသီကို ဘယ် ပါပဂြိုဟ်မှ မမြင်ထားပါဘူး။ အခြား သမ္ပန္နလည်း မရှိပါဘူး။ ဒီလောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကောင်းပြီလို့ ဆိုလို့မရ သေးပါဘူး။ အိမ်ထောင်ဘက်ကတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဘာသာရေးလိုက်စား သူ၊ လူရိုးလူအေး၊ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းသူလို့ အဟောထွက်ပါတယ်။ ပြင်ပမှာ သိရတာကတော့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဟာ ရုပ်ရည်သန်ပြန်ချောမောသူ၊ ရည် မွန်ယဉ်ကျေးသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အလုပ် အကိုင်အနေနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူခုနစ် သောင်းခွဲလောက်မှာမှ တစ်ဦးဖြစ်နိုင် ခြေရှိတဲ့ ရာကြီးထူးကြီးကို တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသတဲ့။ ပထမီ ဘာဝရဲ့ သခင်ဂြိုဟ်ကို ထပ်ကြည့် လိုက်ရင် သူ့အကြောင်း ပိုသိရဦးမှာပါ။ ဇာတာရှင်ရဲ့မူလဇာတာမှာ လင်ဂြိုဟ် (အင်္ဂါဂြိုဟ်)ကို ကြည့်ရပါဦးမယ်။ မူလ ဇာတာမှာ စနေရော လင်ဂါ ကိုရာသီမှာ တည်ရှိနေပြီး လင်ဂြိုဟ်အင်္ဂါကတော့ ၂ တန်း၊ ကိုဠုပ္ပဘာဝမှာ တည်ရှိနေပါ တယ်။ ၂ တန်းက အိမ်အိမ်သားကို ဖော်ပြတော့ ဘာဝသဘောအရတော့ အလိမ္မာအိမ်ပါ ခင်ပွန်းပေါ့ဗျာ။ ဒါပေ မယ့် ၂က ပါပ ဝနေနဲ့ ယှဉ်တွဲနေပါ တယ်။ ဒါဆို ပြသနာရှိလာပြီ။ ပါပ စနေဂြိုဟ်ရဲ့ သတ္တိကြောင့် ဇာတာရှင် ဟာ အိမ်ထောင်ရေး မကောင်းနိုင်တော့ ဘူး။ အိမ်ထောင်ဖက်ဆုံးရှုံးမှုကို တွေ့ ရတော့မယ်။ အိမ်ထောင်ကွဲလိမ့်မယ်။ ဒီလိုဟောလို့ ရနိုင်ခြေရှိနေပါပြီ။ ဒါဆို

အယ်တော့လဲ၊ ပါပူရီဟ်တော့က တူရာသီ (၃၀နီ ဝနေ ယုဉ်တွဲနေတဲ့ရာသီ) ဝေါ် သက်ရောက်မှုရှိလာတဲ့ ကာလ ရောက်လာရင်ပေါ့။ ပါပူရီဟ်တော့က အဲဒီအချိန်မှာ မူလဇာတာမှာပါရှိတဲ့ မကောင်းတဲ့အကျိုးတရားတွေကို လုပ်နီဦး အလုပ်လုပ်စေမှာပေါ့။ ပါပူရီဟ် တစ်လုံးက လုပ်နီရုံနဲ့ မကောင်းတာ ဖြစ်လာနိုင်ပါပြီ။ နှစ်လုံးဆိုရင်တော့ Booster လို စွမ်းအားမြှင့်ပေးဦး သေချာစေပါဦး ပြင်ပြင်းထန်ထန်ကို ဖြစ်မှာပေါ့။ ပါပူရီဟ် ၃လုံးဆိုရင်တော့ အဆိုးဆုံး ရင်ဆိုင်ရတော့မှာပေါ့။ အောက်ပါ ကောလာဟ်ဟ်ခွင်များကို ကြည့်ပါ။

ပုံ(၂)မှာ ဖော်ပြထားတာက (၁၅ ၈-၂၀၁၂)ရက်နေ့မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကောလာဟ်ဟ်များတည်ရှိတဲ့ အနေအထားဖြစ်ပါတယ်။ တူရာသီမှာ စနေနဲ့ အင်္ဂါ ယုဉ်တွဲတည်နေပါတယ်။ ပုံ(၁) မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ မူလဇာတာကလည်း တူရာသီမှာဘဲ စနေနဲ့အင်္ဂါ ယုဉ်တွဲနေတာပါပဲ။ အဲဒီမကောင်းတဲ့(အိမ်ထောင်ဖျက်ရတဲ့)မူလဇာတာဟာ တူရာသီကို ကောလာစနေရောက်ရှိလာတဲ့ ကာလ ဖြစ်တဲ့ (၄-၈-၂၀၁၂)နေ့ကတည်းက လုပ်နီခဲ့ပြီပါပြီ။ တူရာသီရဲ့ တရားမျှတဲ့ ဘာဝသဘောလဲ ဖျက်စီးသွားပါတယ်။

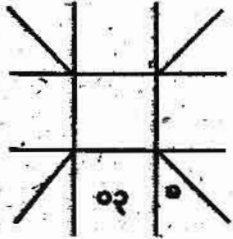
ကောလာစနေရဲ့ သဘောအတိုင်း ကွဲကွာခြင်း ခွဲခွာခြင်းသဘောကို ယူဆောင်လာဦး အိမ်ထောင်ကွဲစေတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံ(၂)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း (၁၅-၈-၂၀၁၂)ရက်နေ့မှာ တူရာသီကို ကောလာအင်္ဂါကူးပြောင်းလာဦး ကံဆိုးမှုတွေကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးတဲ့ အခါကျတော့ လက်ရှိခင်ပွန်းကို ကွာရှင်းခိုင်းစို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီလို့ ဟောချက်ထုတ်နိုင်ပါတယ်။ (၂-၁-၂၀၁၃)မှာ ကောလာရာဟုဟော တူရာသီကို ကူးပြောင်းလာဦး ကောလာစနေရဲ့ မကောင်းမှုအားကို အသေပေါင်းများစွာ မြှင့်တင်ပေးပါတယ်။ မိမိစိတ်ဆန္ဒပြည့်ဖို့အတွက် ရှုသွပ်မိုက်မဲမှုအပြည့်နဲ့ (ခင်ပွန်းကို) ဘာမဆိုလုပ်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ။ ၁၃-၄-၂၀၁၃ မှာ ၃ဂါဟာ မိသားစုအသိကို ရောက်ရှိလာဦး တူရာသီကို ၃ တန်းနဲ့ သပသတ်ပြင်ပါတယ်။ ပုံ(၃)မှာ အဲဒီကာလာအနေအထားကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ ၂၄-၅-၂၀၁၃ ရက်နေ့အထိ ဒီအတိုင်းရှိနေပါတယ်။ ဒီကာလအတွင်းမှာ ခင်ပွန်းနဲ့ လမ်းစခွဲရတော့တာပါပဲ။ သူမကို(ဇာတာရှင်ကို) ပါပူရီဟ်တော့က ကွဲခိုင်းနေပြီလေ။ အရင်ကွဲမပေးရင် အသေပါခွဲပစ်ဖို့အထိပေါ့။ ပုံ(၄) ကောလာဟ်ဟ်ခွင်ကို စစ်ဆေး

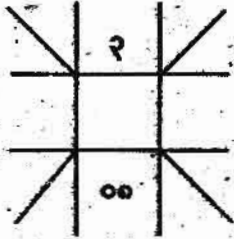
(5.2.2014) မှ (26.4.2014) ထိ

ကြည့်ပါ။ ပုံ(၄)မှာ ကောလာ ကြာသပတေးကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါတယ်။ ၃-၆-၂၀၁၃ မှာ ကောလာ ကြာသပတေးက မေထုန်ရာသီ ရောက်ရှိလာပါတယ်။ မူလဇာတာ (ပုံ-၁)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း မူလ တနင်္ဂနွေနဲ့ သောကြာပေါ့မှာ ကောလာကြာသပတေးက စီးပါတယ်။ နောက်အိမ်ထောင်ထွက်ကြီးစားစေမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တူရာသီမှာ ရပ်တည်နေတဲ့ ကောလာစနေရဲ့ အစွမ်းနဲ့ မူလစနေက မေထုန်ရာသီကို တြိဂေါန သမ္ပန္နဖြစ်နေလို့ ထအလုပ်လုပ်ပြီး နောင်နှေးကြန်ကြာစေကာ တူရာသီမှာပဲ ရပ်တည်နေတဲ့ ကောလာရာဟုရဲ့ သတ္တိကြောင့်လည်း အထမမြောက်စေနိုင်ပါဘူး။ ရဲရဲဟောလို့ရပါတယ်။ တူရာသီကို အင်္ဂါက (၈) တန်း/(၄)တန်းနဲ့ မြင်ချိန်တွေကိုတော့ စာရှည်မှာဖိုးလို့ မဖော်ပြတော့ပါဘူး။

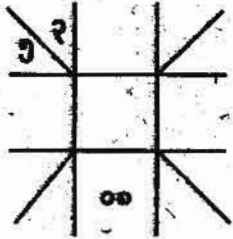
(ပုံ-၅)မှာတော့ မူလဇာတာနဲ့ ကောလာဟ်ဟ်များ ရပ်တည်နေမှုကို ပူးတွဲတွဲတင်ပြထားပါတယ်။ မြန်မာလိုရေပြီး စက်ခိုင်းနဲ့ခိုင်းပြထားတဲ့ ကလေးတွေက ကောလာဟ်ဟ်တော့ရဲ့ ရပ်တည်မှုဖြစ်ပြီး အင်္ဂါလိင်လိုဖော်ပြထားတဲ့ ပုံပုံတင်တော့

(2) (15.8.2012)

(3) (13.4.2013)

(4) (31.6.2013)

မူလဇာတာရဲ့ ဂြိုဟ်တွေတည်ရှိမှု ပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။ ပါပဂြိုဟ်တွေဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု၊ ကောဇာဂြိုဟ်တွေအား လုံး တူရာသီမှာပေါ် ယှဉ်တွဲရပ်တည်နေ တာ ၅-၂-၂၀၁၄ မှာ ၂၆-၄-၂၀၁၄ အထိ ကြာပါတယ်။ ဒီကာလ ၈၁ ရက် အတွင်းမှာ ခင်ပွန်းနဲ့ အပြီးကွဲကွာရစေ တော့တာ ဖြစ်ပေပါတယ်။ ကွဲရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ကျွန်တော် ရှေ့ မှာဖော်ပြထားသလို ကောဇာ ကြာသပ တေးက မူလသောကြာကို စီးထားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ မူလသောကြာ ကို "မိန်းမသားတို့ရဲ့ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု" လို့ ယူရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မူလသောကြာ နဲ့ ယှဉ်တွဲရပ်တည်နေတဲ့ တနင်္ဂနွေကို လည်း တခြားဘက်မှ မတွေ့ရတော့ဘဲ "ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ" ဖြစ်ခြင်းလို့ပဲ ကောက်ချက်ခွဲနိုင်ပါပြီ။ ဒီလောက်ဆိုရင် ပညာရှင်ဆရာများအားလုံး အဖြေသိပြီး ဖြစ်ကြပါလိမ့်မယ်။ ကောဇာကြာသပ တေးကလည်း ဘာလုပ်မလဲဆိုတာကို ပေါ့၊ ရာသီကလည်း မေထုန်ရာသီပေါ့။ အဲဒါ အိမ်ထောင်ကွဲခြင်း အကြောင်း ရင်းပါဘဲ။ ဒီဝေမယ့် ၁၉-၆-၂၀၁၄ မှာ တော့ ကောဇာကြာသပတေးဂြိုဟ်ဟာ မေထုန်ရာသီက ထွက်သွားပါတယ်။ ကောဇာဂြိုဟ်ခွင်ပုံတော့ မဖော်ပြတော့ ပါဘူး။ အဲဒီကာလမှာ ဇာတာရှင်ဟာ "ဖွတ်မရဘဲ ဓားမဆုံး" ရဲ့သာမက အရှက်၊ သိက္ခာ၊ ဘဝအားလုံး ဆုံးရှုံးရ တော့တာမိဘဲ။ ကဲ... နက္ခတ်ဗေဒင် ပညာဟာ စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းဘူး လား။ ဒီဇာတာကို သေသေချာချာ ထပ်လေ့လာရင် ဇာတာရှင်အကြောင်း ရော၊ သူမရဲ့ခင်ပွန်းအကြောင်းရော

အများကြီး ပိုသိရဦးမှာပါ။ ကျွန်တော် တော့ ဆောင်းပါးရှည်လွန်းမှာလို့ ထပ် မရေးတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အရေးကြီး တာတစ်ချက်ရှိသေးတယ်။ မပြောမဖြစ် လို့။

သူမဘဝရဲ့ အမှန်တကယ်ဖြစ်ရပ် က (ပုံ-3)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ကာလမှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို သူမက အတင်း အကျပ်ခြိမ်းခြောက်ပြီး အိမ်က နှင်ချခဲ့ ပါသတဲ့။ (ပုံ-5)နဲ့ ဖော်ပြထားတဲ့ကာလ မှာတော့ အပြီးတိုင် လှင့်မယားကွဲ တရားဝင်လက်မှတ်ထိုး ဖြစ်သွားပါသတဲ့ ဗျာ။ ဒါဆိုရင် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာဟာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ဘူးပေါ့နော်။

ကဲ... အားလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်ရ ရင်တော့ ဇာတာရှင် အမျိုးသမီးဟာ သူမရဲ့ သာယာချောမွေ့နေတဲ့ အိမ် ထောင်ရေးကို ရှုသွပ်မိုက်မဲစွာ ဆင်ခြင် တုံတရားကင်းမဲ့စွာ သူမဘာသာ ဖျက် ဆီးပစ်ခဲ့တယ်။ ဇာတ်ရှုပ်တွေခင်းခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အရာအားလုံး ဆုံးရှုံးသွား ခဲ့ပါတယ်။ သူမကို ဒီလိုဖြစ်အောင် ခိုင်း စေတာကတော့ ပါပဂြိုဟ် အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုတို့ရဲ့ တူရာသီမှာ တစ်ပြိုင်နက် စုစည်းပြီး ကောဇာစီးခြင်းပါဘဲ။ ပါပ ဂြိုဟ်လောကမှာ ဒီဂြိုဟ်ဆိုး သုံးလုံး အပြင် ဒီပြင် သူတို့လိုဆိုးတဲ့ ဂြိုဟ်မရှိ တော့ပါဘူး။ ဒါကို တခြား ဘယ်သောမ ဂြိုဟ်မှလည်း မကယ်နိုင်ပါဘူး။ ထူးခြား တာကတော့ ပါပဂြိုဟ်သုံးလုံးရဲ့ စုစည်း ပြီး မကောင်းကျိုးပြုအားဟာ တခြားဇာ တာရှင်ဆိုရင် ဘာမှမဖြစ်နိုင်သလောက် ရှိပေမယ့် သူမရဲ့ မူလဇာတာမှာ အိမ် ထောင်ရေးမကောင်းကြောင်း ဖော်ပြနေ တဲ့ စနေ+အင်္ဂါ ယှဉ်တွဲမှုအပေါ် စီးမြင်

လိုက်တော့ အဆိုးတာကအဆိုးဆုံးဖြစ် ပါတယ်။ ဒါတောင် ကျွန်တော်တို့မသိ သေးတဲ့ ဒီထက်ဆိုးဝါးမှုကကြမ္မာတွေ ဇာတာရှင်မှာ ရှိနေနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီ ကောဇာ ပါပဂြိုဟ်တွေရဲ့ တူရာသီမှာ စုစည်းမှုအနေအထားကလည်း နောက် ထပ် နှစ် ၉၀ ကြာမှ ၈၁ ရက်ကြာ တစ်ခါပြန်ပေါ်ပေါက်နိုင်မှာပါ။ သူ့လောက် ဆိုးတဲ့သူလည်း မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် လည်း ဒီဆောင်းပါးကို "စံပြုထိုက်တဲ့ ကံဆိုးသူ" လို့ ခေါင်းစဉ်တပ်မိခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။ လတ်တလောမှာတော့ ဖြစ် နိုင်ရင် သူမရဲ့ခင်ပွန်းဟောင်းဇာတာကို ကျွန်တော် အသေးစိတ် စစ်ချင်စိတ် ပေါက်နေမိပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေမှာ သံသရာအကျိုးကိုငဲ့ ပြီး ဗေဒင်ပညာကို ပယ်တော်မူပေပါ တယ်။ ပစ္စုပ္ပန်မှာပြုတဲ့ ကောင်းမှု ကုသိုလ်အကြောင်းတရားတွေက ကောင်း တဲ့အကျိုးတရားတွေ ဖြစ်ပေါ်စေမယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်။ အနာဂတ်မှာ ကံ ကိုဆက်တဲ့ တဏှာ၊ အတိတ်ကံကို တွက်တဲ့ ဗေဒင်ပညာတို့ကို ပယ်တော်မူ စေပြီး ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ကို ရှုခြင်းဖြင့် ကံကိုဖြတ်တဲ့ ဝါဒကို ကျင့်စဉ်နည်း လမ်းနှင့်တကွ လမ်းညွှန်တော်မူပါတယ်။ သို့သော်လည်း သံသရာထဲမှာ လှည့် လည်နေပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုမဝင့်သေးဘဲ ကျွန် တော်ကတော့ ပဟောဋ္ဌိဗြေသလို စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းတဲ့ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာထဲ မှာ ပျော်နေမိပါသေးတယ်။

နတ္ထယျာ

စီးပွားရေးကောင်းစေသော ဆော်လမ္မန်ဘုရင်၏ အဆောင်

ကိုမောင်သန်းဝင်း

အနောက်တိုင်း ဂန္ဓာရီပညာရှင်များသည် လည်းကောင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကေတရုပ်(symbol)များကို လွန်စွာမှ သုံးစွဲကြပေ၏။ ပုံစံအားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင် ဆော်လမ္မန်ဘုရင်၏ ကြယ်ပွင့်ဟုခေါ်သော ငါးထောင့် ကြယ်ကို ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စေသော အဆောင် သရုပ်အဖြစ် အသုံးပြုကြလေ၏။

ပယောဂအတွက်အဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြ လေ၏။ ယင်းကြယ်ကိုပင် အချို့က 'လှပခြင်းကြယ်ပွင့်' ဟုလည်း အမည်တပ်ကြသေး၏။ တစ်ဖန် ဒေးဗစ်၏ ကြယ်ပွင့်ဟုခေါ်သော ခြောက်ထောင့်ကြယ်ကို ဖန်ဆင်း ရှင်၏ သင်္ကေတ သရုပ်အဖြစ် မှတ်ယူကြပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သော သရုပ်သင်္ကေတ (symbol)များကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိထားလေ၏။ ယင်းသို့ ရရှိထားခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏အဘိုး ဒေးဗစ်ဆိုင်မှန် ကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

အဘိုးသည် အနောက်တိုင်း၊ အရှေ့တိုင်း လောကီပညာရပ်များကို စိတ်ဝင်တစားရှိရာမှ ထိုထို ပညာရပ်များရှိရာ နေရာဒေသများစွာသို့ သွားရောက် လေ့လာခဲ့ဖူးလေ၏။ အဘိုး၏ မှတ်တမ်းများအရ အဘိုး သည် တိဗက်၊ အာဖရိက၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယား၊ အီရန် စသည်များသို့ ရောက်ခဲ့ လေ့လာခဲ့သည်ဟူ၏။

အဘိုး စုဆောင်းထားခဲ့သော သရုပ်သင်္ကေတ (symbol)များ အကြောင်းကို ဆက်ပါဦးမည်။ သရုပ်

သင်္ကေတအားလုံးသည် ဂန္ဓီရဆန်လှပါဘိတောင်း၊ ယင်းတို့တွင် နေ့သားအလိုက် ဆောင်ရမည့် သရုပ် သင်္ကေတများ ပါရှိသလို ငွေကြေးခန ပေါကြွယ်ဝစေ သော အဆောင်၊ ရောဂါမဖြစ်အောင် ဆောင်သော အဆောင်၊ ဆေးဆရာများ၊ ဆရာဝန်များ၊ ဆေးခန်းများ တွင် ဆောင်ရမည့်အဆောင်၊ အတိတ်နိမိတ် ကြိုတင် သိစေသော အဆောင်၊ လာဘ်ရှင်စေသော အဆောင်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ချောမောစေသောအဆောင်၊ ပီယအဆောင်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စေ သော အဆောင် စသည်ဖြင့် စုံစီနဖာ ရှိနေလေ၏။

ဆော်လမ္မန်အဆောင်များကို ရှေးခေတ်အခါ က ရွှေ၊ ငွေ၊ သံ၊ ကြေး၊ ဘော် စသည်တို့နှင့် ပြုလုပ် ဆောင်ကြကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆော်လမ္မန်အဆောင် သရုပ် သင်္ကေတများစွာအနက်မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စေသော အဆောင်ကို လွန်စွာစိတ်ဝင် တစား ရှိလေရာ မိတ္တူတူးစက်ဖြင့် ပုံကြီးချဲ့ကာ ကျွန်ုပ်၏ စားသောက်ဆိုင် အမြင့်တစ်နေရာတွင် ချိတ်ဆွဲထားရှိ ပြီး မိမိ၏ စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်း အောင်မြင်စေ ကြောင်း ဆုတောင်းဆုယူပြုခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ စားသောက်ဆိုင်မှာ ထခြားသူတို့၏ စားသောက်ဆိုင် လောက် ဝင်ငွေမကောင်းလှ။ ဆော်လမ္မန်အဆောင် ထားရှိပြီး တစ်လကျော်ခန့် အတွင်း ထူးခြားမှု ရှိလာလေတော့၏။ ခြောက်လခန့်

ကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်းကောင်းစေသော တံဆိပ်ပိုင်း

တွင် ဆိုင်ခန်းကို တိုးချဲ့ရလေတော့၏။

သို့နှင့်မပြီး။ အသေးစားငွေချေးငွာနတစ်ခု တွင် ငွေချေးပြီး ဆိုင်ခွဲသုံးခုဖွင့်ကာ သားသမီးတို့အား ဦးဆောင်ဦးစီးပြုစေ၏။ သူတို့၏ ဆိုင်ခွဲများတွင်လည်း ဆော်လမွန်အဆောင်ကို ထားရှိစေလေ၏။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ ဆိုင်ခွဲများသည်လည်း အောင်မြင်လေ၏။ နှစ်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အောင်မြင်မှုများလည်း တိုးတက်လာ၍ သားသမီးတို့တွင် တိုက်၊ အိမ်ကိုယ်စီ၊ ကားကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်တည်နေလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် 'ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်တစားရှိပါက ရှယ်ယာငွေ ထည့်ဝင်နိုင်ပါသည်' ဟု သတင်းစာတွင် ကြေညာလေရာ ရှယ်ယာဝင်လိုသူ များ တဖွဲဖွဲ ရောက်လာကြလေ၏။

ချုပ်၍ဆိုရလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဆယ်နှစ်ခန့် အတွင်း သူကြွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်တည်ခဲ့လေပြီ။ ဆိုရလျှင် ယခုရေးသား ဖော်ပြထားသော အဆောင်ပုံ အရ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စေသော အဆောင်ကြောင့်ပါတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

Ref; 'SUN' Dec 12-1994

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

ကျွန်ုပ်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်မှုမဂ္ဂဇင်း

စာမူကိစ္စ၊ ကြော်ငြာကိစ္စများကို

ဆက်သွယ်မေးမြန်းလိုလျှင်

နံနက် ၁၀ နာရီမှ

နေ့လည် ၂ နာရီအတွင်း

အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း

ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

(အစိုးရ ရုံးပိတ်ရက်များ ပိတ်ပါသည်)

တိုက်-၂၇၊ အခန်း-၁၂၊

၅၂-လမ်း(အောက်)၊ မြေညီထပ်၊

ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

အရတော်လှစွာ ပုဒ္ဒဘာသာ

■ တက္ကသိုလ်မျိုး

ဦးချီတစ်ယောက် အားလပ်နေ
၍ ရာနယ်တစ်စောင် ဖတ်နေပါသည့်
မိတ်မယ်တို့ မြန်မာ့ပြန်ပုံနှိပ်ရေး ဝတ်
တာလား။ သားကြီးတစ်ယောက်တို့
လှမ်းကြည့်လိုက်ရင် -

“မောင်မောင် မင်းမိန်းမ ခွေပြီ
လား”

“မိနေမနက်တာပဲ ခွေတာလဲ”

“ဘာပဲလားလဲ”

“မိတစ်ခါလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ”

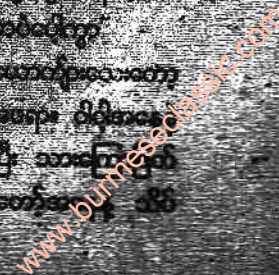
မောင်မောင် မိတ်မယ်တို့ရက်
မြန်မြန် နှိပ်ခန်းတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်
သည်တို့ ဦးချီကြည့်နေပါသည်။ မိတစ်
ခါတစ်ခါတို့ မောင်မောင်မိန်းမခွေလား
မိန်းမတစ်ယောက်လေးတို့ နှိပ်ခန်းပြန်
သည်။ မောင်မောင် မောင်မောင်တို့
ချစ်နေသည့်မှာ တစ်ပိုင်းအားလုံး
ဖြစ်သည်။

မောင်မောင် မိတ်မယ်တို့ရက်
ခင်းမောင်မောင် မောင်မောင်တို့
တစ်ယောက်တည်း တစ်ယောက်ပဲ။

ပျောက်မိပြီး ငြိမ်သက်လာသည့် ဦးချီ
အနေနှင့် သားကြီးတို့ အားလုံးက
ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဘာလေးလေးခွေလား လိုက်သား
သင် ကိုယ်ချစ်ရမောင်မောင်က”

မိမိပင်ပန်း မောင်မောင်လေးက
လိုချင်တာပေါ့ အားလုံးက ပါရှိအောင်
မိတစ်ယောက်ခွေပြီး သားကြီးတို့
မှာဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး
ပဲလားလားလား”

သာမောင်သော် စိတ်မကောင်း
သည့်လေသံနှင့် ပြောကြားရင်း နေအိမ်
မှ ထွက်ခွာသွားသည်။ ဦးမျိုးတစ်
ယောက် သားဖြစ်သူ၏ ဖြစ်အင်ကို
ကြည့်ပြီး ပြောနေပါသည်။ နှုတ်မှလည်း

“မိကောင် မြန်မာပြည်မှာလူလာ
ဖြစ်တာ တော်တော်ကံကောင်းတယ်။
အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာသာ လူဖြစ်ရင်တော့
မိကောင် အခုထက် ဆယ်ဆလောက်
ခံစားသွားရမယ်”

ဟု အသံထွက်အောင် ပြော
လိုက်လေသည်။

(၂)

ဦးမျိုးသည် ပြီးခဲ့သည့်ခြောက်လ
လောက်က ဝန်ဖြစ်သူနှင့်အတူ အိန္ဒိယ
နိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့
သည်။ သံဝေဇနိယ လေ့ရွာနဲ့ ဘုရားဖူး
ခရီးစဉ်၌ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ၁၅၇ မိုင် ကွာ
ဝေးသော ဗာရာဏသီခရီးစဉ် ပါဝင်
သည်။ ဂယာမှ ဗာရာဏသီခရီးစဉ်၌
ခြောက်လမ်းသွား ဟိုင်းဝေးလမ်းကြီး
မှာ အတော်ကောင်းမွန်သည်။ အသွား
သုံးလမ်း အပြန်သုံးလမ်း ဖောက်လုပ်
ထားရာ အပေါ်ယံကြည့်ပါက ခရီး
အတော်တွင်မည်ဟု မှတ်ဆင်ရသော်
လည်း ကားအသွားအလာ အလွန်များ
၍ ခရီးထင်သလောက် မပေါက်ပေ။
အထူးသဖြင့် ကုန်တင်ကားကြီးများ
အဆက်ပြတ် သွားလာနေ၍ တစ်စီး
နှင့်တစ်စီး ကျော်တက်မောင်းရသဖြင့်
ခရီးသိပ်မတွင်ခြင်ဖြစ်သည်။ ပြီးအောင်
ပြန်အထွက် တစ်နေရာမှာ၌ ယာဉ်

ပိတ်ဆိုမှုနှင့် ကြုံကြရသည်။

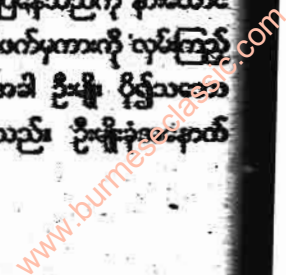
ဦးမျိုးတို့ ဘုရားဖူးယာဉ်မှာ ခရီး
သည် ၃၅ ယောက်ခံခဲ့သည့် အဲယား
ကွန်း ဘတ်စ်ကာဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယ
နိုင်ငံလုပ် တာတာဘတ်စ်ကား ဖြစ်
သည်။ လေအိတ်တပ်ဆင်ထားခြင်း မရှိ
သော်လည်း လေအိတ်ကားနီးပါး ငြိမ်
ညောင်းလှသည်။ ကားအောက်ပိုင်း၌
ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်နိုင်သော
အခန်းပါစင်၍ လူနီသည် ထိုင်ခုံနေရာ
သည် အတော်မြင့်၏။ ဘေးပတ်ဝန်း
ကျင်ကို ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာ
နိုင်သည်။

ဦးမျိုးတို့စီးလာသည့် ဘတ်စ်
ကာသည် ပြိုင်ယံတစ်ပြိုင်အဝင်၌ လမ်း
ကြောင်းပိတ်ဆိုနေ၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း
သာ မောင်းနေရသည်။ ထိုစဉ် ဘတ်စ်
ကားဘေး၌ယဉ်လျက် အစိုးပေါ် ပစ်
ကတ်ကားအရည်တစ်စီး လာရပ်သည်။
ကားပေါ်၌ လူအတော်များများ ဝတ်
ကောင်းစားလှ အိန္ဒိယဝတ်စုံများကို
ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ထိုလူများကြား
တွင် ဖော်တော်ဆိုင်ကယ် အသစ်တစ်
စီး ဖြန့်တင်ခဲ့အသစ်တစ်လုံး သံသေတ္တာ
ငါးလုံး၊ အခြားအိမ်အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းများတင်ထားသည်။ ကားရှေ့ခန်း
၌ ပြီးလိပ်ပြင်ဆင်ထားသည့် အိန္ဒိယ
အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက်နှင့် သူ့ဘေး
တွင် အဖေ အမေဖြစ်ဟန်တူသည့်
အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီး
ကြီးတစ်ဦးတို့ ကျပ်ကပ်တည်းတည်း
ထိုင်လျက် ထိုက်ပါလာသည်။ ဦးမျိုးတို့
ကားပေါ်၌လိုက်ပါသည့် အောင်ချစ်သာ
ဘုရားဖူးအဖွဲ့ခိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သင်

မြင့်အောင်က -

“ဘုရားဖူးများ ကြုံကြိုက်တိုက်
ဘေးကကားကိုကြည့်ကြပါ။ အိန္ဒိယ
နိုင်ငံ ပဒိန္နာတာသာဝင်တွေရဲ့ မင်္ဂလာ
ဆောင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေလေတစ်ခုပါ။
အခုတွေ့ရတာက သတို့သမီးကို သတို့
သားရဲ့အိမ်ရိုရာ သတို့စာပီးမိသားစု
ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းတွေက ပို့ဆောင်
တဲ့ကားပါ။ အခုတွေ့နေရသလို သတို့
သမီးမိဘတွေက ပစ္စည်းအစုံအလင်နဲ့
သူတို့သမီးကို သတို့သားအိမ်ကို ပို့
ဆောင်ပေးရတာပါ။ သမီးရှင်အနေနဲ့
သတို့သားရဲ့ အရည်အချင်း ပညာဂုဏ်၊
မိဘအသိုင်းအဝိုင်းကိုလိုက်ပြီး ထိုက်
ထိုက်တန်တန် ပစ္စည်းနဲ့ တင်တောင်း
ကြရပါတယ်။ သတို့သမီးဘက်က တင်
တောင်းမယ့် တစ်နည်းပြောရင် လက်
ဖွဲ့မယ့်ပစ္စည်းအပေါ် သတို့သားဘက်
က ကျေနပ်မှ လက်ခံမှ မင်္ဂလာဆောင်
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ
သမီးများများမွေးတဲ့ သမီးရှင်တွေဟာ
ဥစ္စာပြည့်စုံအောင် ရှာဖွေနေဆောင်းရပါ
တော့တယ်။ သမီးအိမ်ထောင်ပြုတဲ့
အခါ မျက်နှာမငယ်အောင်ရယ်၊ သမီးနဲ့
ထိုက်တန်တဲ့ သမက်ရရှိရယ်။ တစ်ချို့
စီးပွားဥစ္စာကလည်း မပြည့်စုံ၊ သမီးက
လည်း အများကြီးမွေးမိတဲ့ မိဘတွေဆို
ရင် နောက်ဆုံး သေကြောင်းကြုံတဲ့
အထိ ဖြစ်ကြပါတယ်”

ဒေါ်သင်မြင့်အောင် စိတ်ရှည်
လက်ရှည်ရှင်ပြနေသည်ကို နားထောင်
ရင်း ဘေးတစ်ဖက်မှကားကို လှမ်းကြည့်
မိလိုက်သည့်အခါ ဦးမျိုး ပို၍သဘော
ပေါက်သွားပါသည်။ ဦးမျိုးအဖေအဖေ

ဘက်၌ လိုက်ပါလာသည် အောင်ချမ်း သာဘုရားမှအဖွဲ့မှ ဝေယျာဝစ္စလိုက်ပါ လုပ်ဆောင်ပေးနေသည် အိန္ဒိယအမျိုး သားလေး "ဋေး" ဆိုသူကလည်း ဗမာ စကား မပီတပီဖြင့် -

"အိမ်ထောင်ကျပြီးရင် သတို့ သမီးက သူ့ယောက်ျားအိမ်မှာ လိုက်နေ ရတယ်။ ယောက်ျားနဲ့ ယောက္ခမအပြင် အိမ်မှန်စွာတွေ့အားလုံး လုပ်ပေးရတယ်။ မိဘအိမ်တောင် ယောက်ျား ယောက္ခမ ခွင့်မပြုရင် မပြန်ရ မလည်ရဘူး"

ဟု ဋေးစကားကြားမိသော ဦးမျိုး သည် တရုတ်ပြည်၌လည်း မိန်းကလေး တို့၏ဘဝသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မခြားပါ လားဟု တွေးနေမိသည်။

ထိုအတွေးများနှင့်အတူ ငါတို့ မြန်မာနိုင်ငံသား အမျိုးသမီးများ၏ဘဝ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိသည်။ ငါတို့မြန်မာ နိုင်ငံဖွား မိန်းကလေးများ၏ ဘဝကား ထွတ်လပ်ပါဘိ။ လိင်ခွဲခြား နှိမ်ချခံရမှု ကင်းပါဘိ။ သမီးရှင်တို့အနေနှင့် စိတ် ချမ်းသာစရာကောင်းပါဘိဟု မှတ်ချက် အခါခါ ချနေမိသည်။

ဦးမျိုးတို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဝယ် သတို့သားဘက်က များသောအားဖြင့် သတို့သမီးရှင်မိဘများထံ တင်တောင်း ခိုးရုံကြသည်။ ချမ်းသာသူတို့အနေနှင့် စိန်တစ်ဆင်စား တိုက်တစ်လုံး ကား တစ်စီး လက်ဖွဲ့မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ကုန်ကျစရိတ် ထာဝန်ယူမည်ဟူ၍လည်းကောင်း သတို့ သားမိဘအဆင်အတန်းလိုက်၍ တောင်း ရမ်းယူတတ်ကြသည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး နေရေးထိုင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း

သတ်သတ်မှတ်မှတ်မရှိ။ ဆိုရိုးစကား တော့ ရှိသည်။

"သျှောင်နေ့နက် ဆံထုံးပါ"ဟု သော စကားအရ ယောက်ျားလေးအိမ် မိန်းကလေးလိုက်နေတတ်သည်။ ယခု ခေတ်၌ အဆင်ပြေသလို နေတတ်ကြ သည်။ ဝန်းမောင်နံ သီးခြားအိမ်ခွဲနေ တတ်ကြသလို တချို့လည်း မိန်းကလေး အိမ် လိုက်နေမှုမျိုးလည်းရှိတတ်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဓလေ့ထုံးစံနှင့် ကွာခြားပါ ဘိ။ မြန်မာနိုင်ငံသား မိန်းကလေးဖြစ်ရ တာ ကံကောင်းလေစွဟု ဦးမျိုး မှတ် ချက်ချီမိသည်။

(၃)

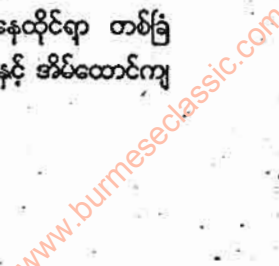
ဦးမျိုး၏ စိတ်အစဉ်သည် အိန္ဒိယ နိုင်ငံသို့ ရောက်နေရာမှ ပြန်လည်သတိ ဝင်လာသည်။ သားကြီးမောင်သော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက်အတွေးဝင်လာ သည်။ ဦးမျိုး၌ သားသုံးယောက်ထွန်း ကားခဲ့သည်။ မောင်သော်ကား အကြီး ဆုံး။ ခင်မောင်မော်ကအလတ်။ ခင် မောင်ကျော်က အငယ်ဆုံး။ ဦးမျိုးအနေ နှင့် သားသုံးယောက်၏ ပညာရေးကို အထူးအားပေးခဲ့သည်။ ခင်မောင်သော် နှင့် ခင်မောင်မော်က ဆေးကျောင်း တက်ပြီး ဆရာဝန်များဖြစ်လာသည်။ ခင်မောင်ကျော်က အင်ဂျင်နီယာဖြစ် လာသည်။ သားသုံးယောက် ပညာရေး အတွက် ဦးမျိုး အတော်ကုန်ကျခဲ့သည်။ ကျူရှင်ခေတ်စားသည့်ကာလမို့ သူငယ် တန်းမှ ဘွဲ့ရသည်အထိ ကျူရှင်ထား ပေးရသည်။ ဦးမျိုးလို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊

သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်တစ် ဦးအနေဖြင့် ငွေကို ရေလိုချုံး၍ သား များပညာရေး ဖြည့်ဆည်းပေးရသည်။

သားသုံးယောက်စလုံး ဘွဲ့ရပညာ တတ်များ ဖြစ်လာပြီးနောက် အသီးသီး လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ကြသည်။ ခင်မောင်သော် က ဆရာဝန်ဖြစ်ပေမယ့် ဆရာဝန် အလုပ်မလုပ်။ ကားဝယ်ချောင်းလုပ် သည်။ ခင်မောင်မော်ကလည်း သူ့ အစ်ကိုကြီးလို ဆရာဝန်မလုပ်။ ဆောက် လုပ်ရေးကန်ထရိုက်လုပ်သည်။ အငယ် ခင်မောင်ကျော် တစ်ယောက်ကတော့ စက်မှုပညာ မဟာဘွဲ့ ဆက်လက်သင်ရန် ထွက်သွားသည်။ ဦးမျိုးမှာ သားသုံး ယောက်အတွက် အရင်းအနှီး ပညာ သင်စရိတ် ပေး၍မဆုံး ကုန်၍မဆုံး ရှိ တော့သည်။

ဦးမျိုးအတွက် ထပ်မံကုန်ကျ သည်ကတော့ ခင်မောင်သော်နှင့် ခင် မောင်မော်တို့ မင်္ဂလာဆောင် ကုန်ကျ စရိတ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ခင်မောင် သော်ယူမည့် မိန်းကလေးက သူနှင့်တစ် တန်းတည်းဖြစ်သူ ဝေဝေထွန်း ဖြစ် သည်။ ဆရာဝန်မဂုဏ်နှင့် လိုက်ဖက် အောင် ဦးမျိုးက ဆီခိုးနားဟိုတယ်၌ မင်္ဂလာဆောင်ပေးရသည်။ နေရေးထိုင် ရေးအတွက် ဦးမျိုး၏ခြံဝင်းအတွင်း၌ တစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး သီးခြားဆောက် ပေးရသည်။ ဒါတင်မက ယခုကလေး သုံးယောက်ရသည်တိုင်အောင် ဦးမျိုး အိမ်၌ပင် စားမြဲသောက်မြဲဖြစ်သည်။

အလတ်ကောင် ခင်မောင်သော် ကလည်း ဦးမျိုးတို့နေထိုင်ရာ တစ်ခြံ ကျော်မှ မိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျ

သည်။ သူ့ကိုလည်း ထရိတ်ဒါးဟိုတယ်
၌ မင်္ဂလာဆောင်ပေးရသည်။ နေရာ
အတွက်လည်း ဦးမျိုးမြအတွင်း၌ပင်
မြေလွတ်တစ်နေရာ တစ်ထပ်တိုက်
တစ်လုံး ဆောက်ပေးရသည်။ ခင်မောင်
မော်က ခင်မောင်သော်ထက် တစ်ချက်
သာသွားသည်ကတော့ အိုးခွဲစားခြင်းဖြစ်
သည်။ သူ့စိတ်ကြိုက် စားလိုရာ စားနိုင်
ရန် အိုးခွဲစားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ခင်မောင်
မော်က ကြွေးကြော်ခဲ့သည်။ ဒါကိုပင်
ဦးမျိုး တွေးဖူးထပ်ထပ်တင်နေမိသည်။

အိန္ဒိယမပြန်ရောက်ပြီး ဦးမျိုး
သည် "ငါသာ တခြားတိုင်းပြည်မှာ လူ
ဖြစ်ရလျှင်" ဟူသောအတွေးဖြင့် စိတ်
ကြိုက်နေမိသည်။ သားသုံးယောက်ဖခင်၊
ပညာတတ်သားများ၏ ဖခင်ဟူသော
ဂုဏ်ခြံပျားကြောင့် မျက်နှာအလွန်
ပွင့်မည်ကိုလည်း တွေးတောနေမိသည်။

ဦးမျိုး အတွေးနယ်ကျွဲရင်း ပက်
လက်ကုလားထိုင်ပေါ်၌ မေးခနဲ အိပ်
ပျော်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့ အလှူမီနီယံ
တံခါးဖွင့်ပြီး သားကြီးခင်မောင်သော်
ဝင်လာမှ နီးလာသည်။

"မောင်သော်... မင်းမိန်းမရော၊
ကလေးရော နေကောင်းတယ် မဟုတ်
လား"

"နေကောင်းကြပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ကျွန်တော် ယောက်ျားလေးလိုချင်
တာမရလို့ စိတ်မကောင်းဘူး အဖေရာ"

"မောင်သော်... မင်း မိန်းကလေး
တွေချည်းမွေးလို့ မင်းကို ဘာထိခိုက်
စရာရှိလို့လဲကွာ။ အခုခေတ်မှာ မိန်း
ကလေးကမှ အထိန်းအခုကျောင်းရ
သက်သာတာ။ ယောက်ျားလေးဆို

အပေါင်းအသင်းများမှာစိုးရ၊ ဆေးစွဲမှာ
စိုးရနဲ့ မင်းဒုက္ခရောက်မှာ"

ဦးမျိုး ဘယ်လိုပင် တရားပြစေ
ကာမူ မောင်သော် သဘောမတွေ့ပါ။
မျက်နှာသုန်သုန်မှုန်မှုန်နှင့် -

"ဒီတစ်ခါ ယောက်ျားလေးပဲဆို
ပြီး အာထရာဆောင်းတောင်မရိုက်ဘဲ
မွေးမှသိချင်တာနဲ့ မျှော်လင့်နေခဲ့တာ။
ကျွန်တော်တို့ကိုက ကံဆိုးပါတယ်"

မောင်သော်စကား ကြားမိလေ
သောအခါ ဦးမျိုး မနေသာတော့ဘဲ -

"မောင်သော် မင်း မြန်မာပြည်
မှာ လူဖြစ်တာ သိပ်ကံကောင်းတယ်။
အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာဆိုရင် မင်းဘဝ မတွေ့
ဝံ့စရာပဲ။ မင်း သမီးသုံးယောက် အိမ်
ထောင်ရေးအတွက် မင်းရှာပေတော့။
သမက်ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရအောင်
သမက်ကို တင်တောင်းဖို့ မင်းရှာရတော့
မယ်။ အခု မင်း မြန်မာပြည်မှာလည်း
လူလာဖြစ်တယ်။ လူဖြစ်တော့လည်း
ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗမာလူမျိုးဖြစ်ပြန်တယ်။
ဒါကြောင့် မင်းသိပ်ကံကောင်းတယ်။
ငါတို့နိုင်ငံ ငါတို့လူမျိုးမှာ လိင်ခွဲခြားပြီး
နှိမ်ချဆက်ဆံတာ မရှိသလောက်ဖြစ်
တော့ သမီးမွေးလည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး
ကွာ။ ကိုယ့်သားသမီးက ကိုယ့်သား
သမီးပဲ။ ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် ချစ်ရမှာပဲ"

ဦးမျိုးက သားကြီးမောင်သော်ကို
အိန္ဒိယနိုင်ငံ လူနေမှုကို နမူနာထား၍
သဘောပေါက်အောင် ပြောနေသော်
လည်း မောင်သော်က သဘောမပေါက်။
သူလိုချင်တာမရ၍ မောင်သော် မကျေ
နပ်။ ဒါကြောင့် စောဒကတက်ပြန်သည်။

"အဖေ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အဖေ

တို့ အမေတို့ကလည်း ယောက်ျားလေး
ချည်း သုံးယောက်မွေးစာလို့ ဖေဖေတို့
ဘက်ကလည်း မောင်သော်ယောက်ျား
ဝေဝေတစ်ယောက်ပဲ မိန်းကလေး။ ကျွန်
တာ ယောက်ျားလေးတွေပဲ။ ကျွန်တော့်
ကျမှ ကံဆိုးတာပါ အဖေရာ"

ဦးမျိုး မနေသာတော့ပေ။ ဒီတစ်
ခါ မောင်သော် သဘောပေါက်အောင်
ပြောရပေတော့မည်။

"မောင်သော်... မင်း သေသေ
ချာချာနားထောင်။ ယောက်ျားလေးတွေ
ချည်းမွေးလို့ မင်းအဖေ ငါ ဂုဏ်ယူဝမ်း
သာမယ် မင်းထင်လို့လား။ ငါ့ဂုဏ်မယူ
နိုင်ဘူးကွာ။ မင်းတို့တောင်းသလောက်
ပေးနိုင်အောင် ငါ့မှာ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရှာရ
ဖွေရတာ။ အခု အသက်ခြောက်သွယ်
ကျော်၊ ခုနစ်ဆယ်နီးပါးအထိပဲ။ နောက်
ပြီး မင်းတို့အနေနဲ့ အဖေရယ်၊ အဖေ
ရယ်ဆိုပြီး နင်းနှိပ်ပြုစုပေးတာ ဘယ်
နှခါ ရှိဖူးလို့လဲ။ ငါမှတ်မိသလောက်
ပြောရရင် တစ်ခါမှမရှိဘူး။ သမီးမိန်း
ကလေးမွေးထားရင် အဖေ၊ အဖေ
အပေါ် အီလိုက်သိသိနဲ့ ပြုစုချင်ပြုစု
မှာ။ တကယ်တော့ မင်းတို့ယောက်ျား
လေးတွေ မွေးရတာ ငါတို့နာတယ်ကွာ
ငါတို့က အပေးချည်းပဲ"

ဦးမျိုး စိတ်ထဲရှိသမျှ ပြောလိုက်
ရ၍ စိတ်အတော်ရှင်သွားသည်။ ဦး
စကားကြားမိသည့် မောင်သော်အဖေ
နှင့်ကား သားယောက်ျားလေးလိုချင်
သောစိတ်များ ဘယ်ရောက်သွားမှ
မသိအောင် ဖြစ်မိပေတော့သည်။

တက္ကသိုလ်

ကျွန်ုပ်နှင့်

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဝိဇ္ဇာကြီးများသည် ဤလူ့လောကတွင်ရှိနေကြသေးသည်။ အချို့သော ဝိဇ္ဇာကြီးများသည် အရှင်ထွက်ဟုခေါ်သော ဝိဇ္ဇာတို့စံမြန်းရာ စိန်ကြီးမြိုင်ကြီး ဂနင်ကြီးအတွင်းရှိ လှသုမန်း တောက်ကြီးများမည်းအတွင်းရှိ လိုဏ်ဂုထံတွင်တစ်မျိုး၊ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်ကိုမိုခို၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်စို့ကို အမိုးအကာလုပ်၍ ဝါးကျောင်း၌ စံပျော်၊ တောပျော်သူတော်စင် ရသေ့ရဟန်းတို့လည်း ရှိကြ၏။

မိမိကိစ္စမပြီးသေး၍သော် လည်းကောင်း၊ ကုန်းကြောင်းလျှောက်သွားသတ္တဝါများကို ကယ်တင်ရင်း ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်ရင်း သာသနာပြုနေကြသော မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာကြီးများလည်း ရှိနေကြသည်။

ဝိဇ္ဇာလမ်းလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့၏ အထုံရေစက်အလိုက် ဖြစ်စေ၊ ဝါသနာအလိုက်ဖြစ်စေ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း အင်းဝိဇ္ဇာဖြစ်ရန်၊ အင်းပညာ လေ့လာလိုက်စားခြင်း ဆေးဝိဇ္ဇာဖြစ်ရန် ဆေးပျားကို

ရှာဖွေထုထောင်းဖော်စပ်၍ အသက်ရှည်ရန် ကြံစည်တွေ့ဆေ သိဒ္ဓါရကသတ္တဝါများလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာနယ်ကို အရောက်သွားရန် လှူဝိဇ္ဇာကြီးများလည်း ရှိနေကြ၏။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ် ယခုတင်ပြလိုသည်က ဆေးပညာအကြောင်း၊ ဆေးစွမ်းအကြောင်း၊ တစ်နည်း၊ ခက်ခဲနက်နဲ ကမ္ဘီရနယ်ပယ်ထဲမှ ထွက်ရပ်ပြီး မြောက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြွရောက်လာပြီး လက်ဝါးချင်းရိုက်ပေးလိုက်သော ပညာကို ခံယူရရှိလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား ဆရာကြီးဦးရိန်းပင် ဖြစ်ပေသတည်း။

ထို့နောက် ကြွရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ပန်းသီးနှင့်အလွန်တူသော်လည်း ပန်းသီးမဟုတ်သော သစ်သီးတစ်လုံးပေး၍ ချက်ချင်းစားစေသည်။ ဆရာကြီးသည် ချက်ချင်းစားလိုက်ရာ စားနုသမျှ သစ်သီးများနှင့် ခြားနားသော အရသာရှိသည်ကို ထူးထူးခြားခြား သတိပြုမိ၏။

ထို့နောက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးက စကား

ဆိုလိုက်သည်။

“မောင်ရိန်း မင်းကို အဘာရဲ့ပညာတွေ လွှဲပေးလိုက်ပြီပြီ၊ ဒီကနေ့ကစပြီး မင်းဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်မဟုတ်တော့ဘူး” စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမှ မှာကြားလေရာ နောက်မှ အိပ်မက်မှန်းသိရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤသည်၏ နောက်ပိုင်း နှစ်အတော်ကြာသောအခါ ဆရာရိန်းသည် ရှမ်းနယ်တစ်ခွင်သို့ သွားရောက်ဆေးကုသခဲ့သည်။ ဥစ္စာစောင့်၊ သိုက်ဆက်၊ လူဝင်စား စသည်တို့ကို ကုဆုခံကြောင်းသိရ၏။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဆရာရိန်းသည် ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝါပမနှင့် လှပုဂ္ဂိုလ်ဦးဘောဂတို့ထံမှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ပညာရပ်များ တန်ခိုးသိဒ္ဓိနှင့်သက်ဆိုင်သော ကိစ္စများကို ထပ်မံသင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးရိန်းထံသို့ အခါအားလျော်စွာ သွားရောက်၍ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာ ဆရာရိန်းမှ မာန်မာန်မရှိဘဲ ပျူပျူရာရာ လက်ခံတွေ့ဆုံ၍ ၎င်း၏ နာမည်ကျော် ရွှေပြာဆေးအကြောင်းကို

www.burmeseclassic.com

ပြောပြရာတွင် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်ဖြစ်
သော ဂျပန်၊ ထိုင်း၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ ဆိုဗီ
ယက်၊ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန် စသော
နိုင်ငံများမှ ရွှေပြာဆေးကို မှာယူသုံးစွဲ
၍ ရောဂါဆန်းများကို ပျောက်ကြောင်း
ပြောပြလေ့ရှိပါသည်။

အံ့ဖွယ်ရွှေပြာ

ရင်းအပြင် ရွှေပြာလုပ်နည်းကိုင်
နည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အသေးစိတ်
အချက်အလက်များကို ဆရာကြီးရှိန်း
နှင့် တွေ့ကြုံခိုက် အသေးစိတ်မေးမြန်း
သည်များကို ပြန်လည်ဝေမျှလိုပါ၏။
ယနေ့ နာမည်ကြီးနေသော ဆရာကြီး
ရှိန်း၏ ၉၆ ပါးသောရောဂါ ပျောက်
စေရုံသာမက နုပျိုစေ၊ ခွန်အားတိုးစေ
သည့် ရွှေပြာဆေးသည် မြန်မာတိုင်း
ရင်းဆေးလိုလည်း ပြောလိုမရသလို
(Chemical)များနှင့် ဖော်စပ်သည့်
အင်္ဂလိပ်ဆေးများနှင့်လည်း လားလားမျှ
မဆိုင်ပေ။ ရွှေပြာဆေးသည် စင်စစ်
ကား သာမန်ဆေးမဟုတ်။ အင်္ဂိုရတ်
ဆေးစစ်စစ်ဖြစ်လေသည်။

ရွှေပြာ၏ အဓိကကုန်ကြမ်းသည်
ပြဒါးပျံဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်လိုနေရာမျိုး
ဆောင်းတွင်းတွင် ကောင်းကင်၌ပျံတက်
သည့် ပြဒါးကို အမဲသားကျွေး၍ ဖမ်း
ထားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြဒါးပျံကိုဖမ်း
ရခြင်းသည် လွယ်ကူသောအလုပ်
မဟုတ်ပါ။ ပြဒါး၏ သဘောသဘာဝ
သည် ပုံမှန်အားဖြင့် အတားအဆီးများ
ကို ကျော်ဖြတ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိ

လေသည်။ ဖမ်းပြီးသော်လည်း ပျံပြေး
နိုင်သေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပျံမပြေးနိုင်
စေရန် အစီအမံအတားအဆီးများဖြင့်
စနစ်တကျဖမ်းရခြင်း ဖြစ်၏။ အဓိက
စီမံထားသည်ဆိုသည်မှာ အင်္ဂိုရတ်
အောင်ထားသော ဓာတ်လုံးဖြစ်သည်။
ပြဒါးမှန်လျှင် အဆိပ်ရှိလေသည်။ လူကို
အကျိုးမပေးဘဲ သေစေသည်အထိ ဖြစ်
စေနိုင်သည်။

သတ္တုမှန်က သတ္တုဆိပ်တော့
အနည်းအများရှိတတ်သည်။

ထိုဖမ်းထားသော ပြဒါးပျံကို သေ
အောင်ဖုတ်ရသည်။ လုပ်ငန်းစဉ်သည်
အချိန် နှစ်နှစ်ခန့်ပေးရသည်။ ဖုတ်သည့်
အခါတွင် မြေပြင်တွင်ဖုတ်လိုမရဘဲ
တောင်ပေါ်တွင်သာ ဖုတ်လိုရသည်။ ထို
ကဲ့သို့ နှစ်နှစ်ကြာမျှဖုတ်မှ ပြဒါးပျံမှာ
သေသွားပြီး မပျံနိုင်သောအဆင့်သို့
ရောက်လေသည်။ ထိုသေသွားသော
ပြဒါးမှ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးရောပြီး ပြာဖြစ်
အောင်လုပ်ရသည်။ ထိုပြာကို တစ်လ
တိတိ ဖွဲ့နှင့်ရောပြီး အဆိပ်ကိုထုတ်ရ
သေးသည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်များအားလုံး
သည် အင်္ဂိုရတ်လုပ်ငန်းများပေါ်တွင်
အခြေခံ၍ စင်သည်အထိ အဆိပ်ကင်း
သွားမှ ထိုပြဒါးသည် လူကိုပါ အကျိုး
ပြုနိုင်သည်။ အစွမ်းရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။
အဆိပ်ထုတ်ပြီးသား ပြဒါးအား
ပြာအဆင့်ရောက်စေရန် တစ်နှစ်ခန့်ဖို
ထားရလေသည်။ အဆင့်ဆင့် အောင်
မြင်လာသော ပြဒါးများကို ရွှေပြာအဆင့်
ရောက်ပြီး ဆေးသိဒ္ဓိမြောက်စေရန်
ဓာတ်လုံးနှင့်ရော၍ စီမံခြင်းဖြစ်သည်။

စသည်ဖြင့် ဆရာရှိန်းသည် ရွှေ
ပြာအဆင့်ရောက်အောင် စနစ်တကျ
ဆောင်ရွက်ရသည့် လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်
ကို ပြောပြပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင်
ဆရာကြီးရှိန်းသည် ဤလူလောကထဲမှ
ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးတစ်
ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာကြီး
ရှိန်း၏ ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း
များကို အကျဉ်းရှုသော ဖော်ပြရပါတော့
သတည်း။

မိုငြမ်း

ဝိဇ္ဇာရေနယ ဆေးပညာထူးချွန်
အ.မ.ယ.ဆ ဆေးတော်ကြီးတိုင်းချုပ်
ကျမ်း ဒေါက်တာရှိန်း (M.D)(M.A)
ဂန္ထီရဖြစ်ရပ်မှန်များ မင်းဟိန်းခန့် ရေး
သောကျမ်းမှ ထုတ်နုတ်ရေးကြောင်း
ဝန်ခံပါ၏။

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

ထုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါများ
 ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
 ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
 ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျဉ်၊အောင်)
 ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင်၊မျက်စိ
 မှန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
 တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
 ရောဂါများအတွက်သက်သာပေးပါသည်။
 တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
 Diabetes, urine-stone, urine
 (red, yellow, excess, minimization,
 miximization), uncontrollable urine,
 urine (tingling, cramping),
 heating, dimming eyes due to urine,
 hypertension, nape pain,
 hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
 Source-741, Dana Theikdi street,
 Ward 8, Mayangone Township,
 Yangon, Myanmar,
 Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊ အမှတ်-၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

မိမိ
အိမ်ထဲမှာ...

အိမ်ထဲမှာ

ဂန္ထီရ ခွတ

(ယခင်လမှအဆက်)

ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်ကို ပင်ပင် ဝန်းပန်းမလုပ်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၏။ တွန့်ခွာဝတစ်လျှောက် ကုသိုလ်ကံ ၏ ထောက်ပံ့မှုကြောင့်လား မသိ။ သက်သောင့်သက်သာ အလုပ်များ သာ လုပ်ကိုင်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ကိုင် နေရသူများအား တွေ့ရလျှင် သူတို့ အား အလွန်ပင် ကရုဏာသက်မိပေ ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က နယ် ဗျားဘက်သို့ မကြာခဏဆိုသလို ခရီး သွားရသည်များရှိဖူး၏။ ထိုအခါတွင် နေပူကျကျတွင် အလုပ်လုပ်နေသော လမ်းပြင်လုပ်သားများအား တွေ့ရ၏။ တွန့်ခွာသည် သူတို့ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ လုပ်ကိုင်နေရသည်ကို မကြည့်ရက် ပေ။ သို့သော်သူတို့ကား ကျွန်ုပ်ယူဆ သ်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ နေပူစစ်ခါးထဲ တွင် ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်နေရသည့်တိုင် ပျော်ရွှင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

သေသေချာချာစဉ်းစားကြည့် သောအခါ လူသည် ရောက်ရာဘဝ တွင် ပျော်ရွှင်ရမည်သာ ဖြစ်၏။ ထောင်ကျနေသူသည် ပျော်စရာ မဟုတ်သည်တိုင်အောင် အနည်းဆုံး တော့ အဆင်ပြေအောင်နေမှ ဖြစ်ပေ ဖည်။ သို့မှသာ သူ့အတွက် သက်သာ ရာရပေမည်။ မဟုတ်ပါက သူသည် စိတ်ဆင်းရဲသည်နှင့်ပင် သေသွားနိုင် ၏။ ကျွန်ုပ်သည် စဉ်းစားရင်း ကျွန်ုပ်

ဖတ်ဖူးသော ပါပီလွန်ဝတ္ထုကြီးအား သွား၍သတ်ရမိပေ၏။ ဇာတ်လိုက် သည့် တိုက်ပိတ်ခံထားရချိန်တွင်ပင် စိတ်ဓာတ်မကျအောင် ကြံဖန်၍နေ၏။ ဘဝကို အရှုံးမပေးသူ ဖြစ်၏ အသက် ကိုရှင်အောင် မွေးမြူ၏။ သူ့ဘဝလွတ် လမ်းတိုရအောင် ကြံဆောင်၏။ မည် သို့ပင်ကြံဆောင်စေကာမူ ဝဋ်ကြွေး မကျေသေးသဖြင့် မလွတ်နိုင်ဘဲ ပြန်မိ သွားပြန်၏။ အမျိုးမျိုးဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရပြန်၏။ သူ့အခု အကျဉ်းကျခံနေရ ခြင်းသည် သူ့အား လူသတ်မှုဖြင့် တရားစွဲချက်တင်ပြီး ထောင်ချလိုက် သဖြင့်သာ ထောင်ကျရခြင်း ဖြစ် သဖြင့် သူ့ထောင်မှလွတ်ရန်အတွက် အမြဲကြံစည်နေခြင်းဖြစ်၏။

အကယ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ် ယောက်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အခုဘဝတွင် သူ့ဖြစ်မှုကိုမကျူးလွန်သော်လည်း အရင်ဘဝက ပြုခဲ့သောအမှုကြောင့် အခုဘဝတွင် ပြန်လည်၍ ပေးဆပ်ရ သည်ဟု နားလည်ပေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ သူ့ထောင်ကလွတ်လျှင် သူ့အား မတရားထောင်ချလိုက်သောသူများ အား ပြန်လည်ကလွတ်စေချေမည်ဟု အမြဲကြားဝါး၍နေပေ၏။

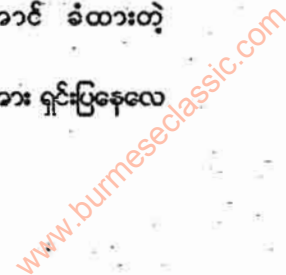
အကယ်၍သာ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့နှင်းနှင့်ဆိုသော ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ ကိုသာ သိရှိခဲ့ပါမူ ကြွေးဟောင်းကို ဆပ်ပြီးလျှင် ကြွေးသစ်ထပ်အတင်ခံ

တော့မည်မဟုတ်ပေ။ ဆို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဗုဒ္ဓဘာ သာဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်ရသည်ကို လွန်စွာမှ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူလျက် ရှိပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုပါပ၊ မောင်တို တို့နှင့်အတူ တိုင်ကျင်းများတူးခြင်း၊ သစ်တိုင်များစိုက်ခြင်း၊ တန်းများရှိက် ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရသဖြင့် အလွန်ပင် ပန်းလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏လက်များမှာ လည်း ပေါက်ပြဲလျက်ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ် တို့ သုံးဦးသည် ကတုတ်ခတ်ခြင်း အလုပ်ကို နှစ်ရက်မျှ အပြင်းအထန် လုပ်ရလေ၏။ အားလုံးပြီးစီးသွားသော အခါ ကိုပါပသည် ကတုတ်ကျင်းထဲသို့ မြေကြီးများဖြည့်ရန် ကြိုးစားပြန်လေ ၏။ မြေကြီးများမထည့်မီ မောင်တိုစိုက် ပျိုးထားသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင် ကလေးများအားလည်းကောင်း၊ အိမ် ရှေ့ခြံစည်းရိုးရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ အားလည်းကောင်း ရှင်းလင်းကာ ထွက်ရှိလာသော အခိုက်များအား ကတုတ်ကျင်းထဲသို့ထည့်လေ၏။

“သစ်ကိုင်း သစ်ခက်တွေကို ထည့်တယ်ဆိုတာက တကယ်တော့ ရေစစ်လုပ်တဲ့ သဘောပဲကွ။ တစ် နည်းအားဖြင့် တို့နောက်ဖိုမယ်မြေ တွေ ပါမသွားအောင် ခံထားတဲ့ သဘောပေါ့”

ဟု မောင်တိုအား ရှင်းပြနေလေ

၏။ မောင်တိုကား သူစိုက်ပျိုးထားသော အပင်ကလေးများ ခုတ်ပစ်သဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မကြည်မလင်ဖြစ်လျက်ရှိပေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုခိုင်မိနေရာ ကိုပါပက -

“ယုစမ်းပါနဲ့ ငါ့လူရာ။ မောင်ရင့်အပင်တွေထက် ပိုကောင်းတဲ့အပင်တွေ ငါပြန်စိုက်ပေးနိုင်ပါတယ်ကွ”

ဟု မောင်တိုအား ချွေးသိပ်နေလေ၏။ ကိုပါပနှင့် မောင်တိုသည် ကတုတ်အတွင်းသို့ ခြေများမထည့်မီ ကတုတ်တိုင်များ တောင့်ခံနိုင်စေရန် အတွက် ကမ်းနားဘက်မှ ထောက်တိုင်များ ထပ်မံ၍ ထောက်ပြန်လေ၏။

အားလုံးပြီးစီးသွားသောအခါ ကိုကြွေးသီး၏အကူအညီဖြင့် ရှေးထဲရှိ အမှိုက်ပုံမှ အမှိုက်ခြောက်များ၊ မြေဆွေးများအား မြွေရေခွံ့အိတ်များဖြင့် ထည့်ကာ ဆိုက်ကားဖြင့်သယ်၍ ဖြည့်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငါးရက်မျှပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်နောက်ဖေးသည် ယခင်ကကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ တစ်ပြန့်တစ်ပြူးတည်း ဖြစ်သွားလေတော့၏။ ထိုအခါမှပင် ကျွန်ုပ်သည် ကိုပါပ၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို ပုံဖော်မိလာလေတော့၏။

“ခင်ဗျား တော်တော်စိတ်ကူးကောင်းတဲ့လူပဲ”

ဟုလည်း နှုတ်မှဖွင့်ဟကာ ချီးကျူးမိလေ၏။ ထိုအခါ ကိုပါပက -

“စိတ်ကူးက ကျုပ်စိတ်ကူးမဟုတ်ဘူးဗျ။ ကျုပ်စိတ်ဆွေအဘိုးကြီးရဲ့စိတ်ကူး။ ကျုပ်က သူ့စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးရုံ သက်သက်ပဲ”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

“ဟုတ်ပါပြီ ကိုပါပရယ်။ ဒါပြီး

သွားတော့ ဘာများဆက်လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားပါသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“စိတ်ကူးတာက စိတ်ကူးပဲဗျ။ စိတ်ကူးအတိုင်းဖြစ်မလာသေးသမျှ စိတ်ကူးဟာ စိတ်ကူးပဲဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ဆိုရာမှာလည်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရုပ်ရှင်ရိုက်သလိုမျိုးပဲ။ ဝတ္ထုတယ်လောက်ပဲ ကောင်းကောင်း ပုံဖော်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာမကောင်းရင် ရုပ်ရှင်ကားကောင်းတစ်ကား ဖြစ်မလာတော့ဘူး။ အဲ... ဒါပေမယ့် သာမန်ဝတ္ထုလေးတစ်ပုဒ်ကိုပဲ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာက အသက်သွင်းတဲ့အခါမှာ အဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်သွားရင်တော့ အကယ်ခမီတွေ အများကြီးရသွားချင် ရသွားနိုင်တာပဲဗျ။ ဒီနေရာမှာတော့ ပုံပိုးမှုတို့၊ အတတ်ပညာတို့ အနုပညာတို့ ကျွန်းကျင်မှုတို့လိုတယ်ဗျ။ အဲဒီအတွက် အချိန်ယူရဦးမယ်။ အဖြစ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံးလုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ကျုပ်ရင်ထဲက စိတ်ကူးကို ပုံဖော်ရသေးခင် မပြောချင်သေးဘူးဗျ။ လောလောဆယ် ကျုပ်ရဲ့စိတ်ကို အလွတ်အဖြစ်ထားပြီး ကျုပ်ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ကလေးကရတဲ့ ပီတိလေးကိုပဲ ခံစားလိုက်ချင်သေးတယ်။ အေးအေးပေါ့ စာရေးဆရာရယ်။ ယုစမ်းပါနဲ့ဗျ။ ကျုပ်အကောင်းဆုံးလုပ်မှာပါ”

ဟု ပြန်၍ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်၍နေလိုက်ရပေတော့၏။

ကိုပါပသည် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ရောက်နေသည်မှာ တစ်ပတ်ခန့်ပင်ရှိပြီဖြစ်၏။ သူသည် ပြန်မည့်အကြောင်းကိုလည်း

မပြောသေးသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ကိုပါပ ဘာတွေကြုံစည်နေသည်ကို သိချင်နေမိ၏။ ကိုပါပသည် တစ်ခါတစ်ရံ အပြင်သို့ထွက်သွားတတ်ရာ ညနေစောင်းမှပြန်လာတတ်၏။ ဘယ်ကိုသွားသည်ကိုမူ ကျွန်ုပ်အား ပြောမပြုပေ။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အလိုက်သိစွာပင် မမေးဘဲနေလိုက်၏။ အားလပ်သောနေ့များ၌ ဝေါင်းရင်းထောင့်ရှိ ကုက္ကိုပြင်အောက်တွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးကိုချကာ မည်သူနှင့်မျှ စကားမပြောဘဲ တစ်ယောက်တည်းနေတတ်၏။ တစ်နေ့တွင်ကိုပါပက ကျွန်ုပ်အား -

“ဒီလိုရှိတယ်စာရေး ဆရာရေ။ ကျုပ်တော့ အရင်းအနှီးလည်း သက်သာ ခြလည်းလှ၊ ပိုက်ဆံလည်းပြန်ရမယ့် အလုပ်ထပ်ခုကိုခင်း စားမိတယ်ဗျ။ ဥပမာဗျာ ... ပန်းပင်ကို အလှသက်သက်စိုက်တာထက်စာရင် ပန်းအိုးတွေနဲ့ထည့်ပြီးရောင်းရင် ခြလည်းလှမယ်၊ ပိုက်ဆံလည်းရမယ်၊ ကိုယ်လည်းအလုပ်နဲ့လက်မပြတ်ဘူးပေါ့။ နောက်ပြီးအသက်ရှည်ချင်ရင် သစ်ပင်စိုက်ဆိုတဲ့ စကားပုံလည်း ရှိတာပဲ မဟုတ်လား”

ဟုပြောရာ ကျွန်ုပ်က -

“ခင်ဗျားစိတ်ကူးကတော့ အလွန်ကိုကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သစ်ပင်စိုက်တယ်ဆိုတာလည်း နည်းစနစ်ရှိတယ်ဗျ။ အခုလို ပြန်ရောင်းဖို့အတွက်ဆို ပိုပြီး နည်းပညာလိုအပ်တာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“မှန်လိုက်လေ ကိုယ့်လူရယ် ဆရာမပြရင် ငါပိဇုတ်တာဇီဇာင် နည်းမကျဘူးဆိုတဲ့ စကားပုံလည်းရှိ

နေတာပဲဟာ ဆရာကတော့ရှိမှာပေါ့
ဗျာ အဲဒီအတွက်လည်း ကျုပ်စိတ်ထား
ပါတယ်။ စိုက်ပျိုးရေးဌာနကနေ အငြိမ်း
စားယူထားတဲ့ ကျုပ်စိတ်တွေ ကိုဝင်း
ကြည်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိပါတယ်
ဗျာ သူက မိသားစုစားဝတ်နေရေး
လည်း ပူရတဲ့သူ မဟုတ်တဲ့အပြင် သူ
ထုတ်ထားတဲ့ပညာတွေကို အသုံးပြု
ချင်နေတဲ့လူ။ အခကြေးငွေကတော့
ကျုပ်တို့အဆင်ပြေရင် ပြေသလိုပေါ့။
အဲဒီကိစ္စ ကျုပ်တာဝန်ထားပါ။ တစ်
ခုရှိတာက အစပိုင်းတော့ စာရေးဆရာ
ဇာနည်နည်းပါးပါ။ စိုက်ထုတ်ရလိမ့်
မယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားတပည့်
မောင်တိုလည်း ခြေငြိမ်သွားအောင်၊
စာရေးဆရာလည်း တစ်ခါတစ်ရံ
အထီးကျန်ဆန်တဲ့ ရောဂါပျောက်သွား
အောင်၊ ကျုပ်လည်း ကျုပ်စိတ်တွေ
မြဲပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးအပေါ်လည်း တာ
ဝန်ကျေအောင်ရယ်ပေါ့ဗျာ”

ဟု ရှင်းပြလေ၏။
“တစ်ခုရှိတာက ကျုပ်ညီဘုန်း
ကြီးက သူ့ကျောင်းရှေ့က ခြင်္သေ့ကြီး
တို့ ပြင်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဗျာ။ အဲဒီ
ထော့ကာ ကျုပ်ဘီလပ်မြေ၊ အုတ်၊
ဆဲ၊ ကျောက်အစ စီစဉ်ပေးဖို့ရှိတယ်။
ဒီတော့ ကျုပ်ပြန်ရဦးမယ်။ ဟိုရက်က
ကျုပ်ပျောက်သွားတာလည်း ကျောင်း
တို့ဖြန့်ကြည့်တာဗျာ ဘုန်းကြီးက ကျုပ်
ပြန်အလာကိုစောင့်နေတာ။ ပန်းတ
ဇော ဆရာ ကိုအောင်မောင်းကလည်း
ထုပ်ချင်လွန်းလို့ ဖင့်တကြကြဖြစ်နေပြီ
မြောရရင်တော့ဗျာ ဘုန်းကြီးရွေးခဲ့လေ
ဗျာ ခုမှတော့နေကြတာဗျာ။ ကျုပ်လည်း
သာယာမတတ်နိုင်ဘူး။ တားကြည့်
ထယ်။ တားကြည့်လို့မရရင် မြောက်
ပေးရုံပဲ ရှိတော့တာပေါ့။ ဟုတ်ဘူး

လား”
ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က -
“ကို ပါပရယ် ... ခင်ဗျား
ပေါ်လစီကတစ်မျိုးပါလားဗျာ”
ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက-
“ဒီလိုရှိတယ်ဗျာ။ လောကမှာ
အမြင်အမျိုးမျိုးရှိကြတယ်ဗျာ။ ကိုယ်
ကမှားတယ်မြင်ပေမယ့် သူက မှန်
တယ်မြင်ချင် မြင်နေတတ်ကြတာ။
ဒါကြောင့်မို့ အယူအဆမျိုးမျိုး။ ခံယူ
ချက်အမျိုးမျိုး ဖြစ်လာတာပေါ့ဗျာ။
အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်စဉ်ပေါ်မှာ
ကြည့်တဲ့ အမြင်တွေလည်း ကွဲသွား
တာပေါ့။ အမြင်ကွဲသွားတဲ့အတွက်
သုံးသပ်ချက်တွေလည်း ကွဲသွားတယ်။
သုံးသပ်ချက်တွေ ကွဲသွားတဲ့အတွက်
ဆုံးဖြတ်ချက်တွေလည်း ကွဲသွား
တယ်။ အဲဒီအပေါ်မှာလိုက်ပြီး အုပ်စု
တွေပါကွဲသွားကြတော့တာပဲ။ ဒါတွေ
ဟာလည်း တကယ်တော့ မဆန်းပါ
ဘူးဗျာ။ ခုမှဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေလည်း
မဟုတ်ပါဘူး။ အဓိကကတော့ လော
ကကြီးမှာ နေတတ်ဖို့ အရေးကြီးပါ
တယ်။ နေတတ်ရင် ကျေနပ်စရာပါ။
မနေတတ်ရင်တော့ ရုက္ခစိုးတောင်မှ
သူများမိန်းမဖြစ်ရတယ်ဆိုတဲ့ ပုံပြင်
လေးတစ်ပုဒ်ရှိတယ်”

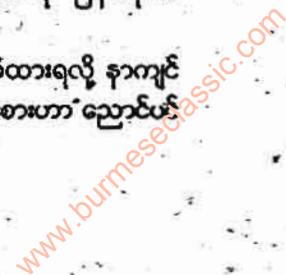
ဟု စကားစလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့
နှစ်ဦး စကားပြောနေသည်ကို ဘယ်
နေရာကနေ ချောင်းပြီး နားထောင်နေ
သည်မသိသော မောင်တိုသည် အနား
သို့ ရုတ်ခြည်းရောက်လာလေ၏။
ပုံပြင်အားပြောပြရန်လည်း ကိုပါပအား
ပူဆာလေတော့၏။

“ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ရွာတစ်
ရွာမှာ ဘိန်းစားတစ်ယောက် ရှိတယ်
တဲ့။ အဲဒီဘိန်းစားဟာ ဧကအလုပ်မှ

ရေရေရာရာ မလုပ်ဘူးတဲ့။ ဘာသာ
ညဘက်မှာ ရွာထဲကအိမ်တွေမှာ
လိုက်ခိုးသတဲ့။ ခိုးလို့ရတာကို ရောင်း
ချပြီး ဘိန်းနဲ့ စားစရာအချို့ဝယ်ပြီး
ရွာပြင်တောထဲက ညောင်ပင်ကြီးတစ်
ပင်အောက်မှာ တစ်နေကုန် ပိုန်းပြီး
နေတော့တာပဲတဲ့။ များများစားစားရခဲ့
တဲ့အခါကျတော့လည်း နှစ်ရက်၊ သုံး
ရက်ဆိုသလိုပေါ့။ နည်းနည်းပဲခိုးလို့
ရတဲ့အခါကျတော့လည်း တစ်ရက်ပဲ
နေပြီး ညဘက်ကျတော့ ပြန်ခိုးတာ
ပေါ့။ အဲဒါကို ညောင်ပင်စောင့်ရကွစိုး
က အပင်ပေါ်ကနေ မြင်တွေ့နေရ
တယ်တဲ့။ ဘိန်းစား ဘိန်းရှူတဲ့အခါ
ထွက်တဲ့အငွေ့တွေကို ရှူမိတဲ့ ညောင်
ရုက္ခစိုးဟာ ကြာလာတော့ သူပါ ဘိန်း
စွဲလာတယ်တဲ့။

ဘိန်းစားက ခိုးလို့မရတဲ့ရက်
တွေမှာ ဘိန်းမရှူရရင် သူပါ မနေနိုင်၊
မထိုင်နိုင် ဖြစ်ရသတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ နေလာ
ရင်း တစ်နေ့တော့ ဘိန်းစားက ခိုး
လို့မရတဲ့အတွက် မုဆိုးမတစ်ယောက်
အိမ်က လှန်းထားတဲ့ ထဘီကိုဝင်ခိုး
တာ မုဆိုးမ အပေါ့ထသွားတာနဲ့တိုး
ပြီး မိသွားတော့ မုဆိုးမက သူ့ခိုးသူ့ခိုး
လို့အော်တာပေါ့။ ဘိန်းစားလည်း ကြ
ရာမရတော့ဘဲ လက်ထဲက ထဘီကို
ပစ်ချပြီး ပြေးမိပြေးရာ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ
က ကံဆိုးချင်တော့ တုတ်တွေ၊ ဓား
တွေကိုင်ထားတဲ့ လူတစ်စုနဲ့ တည့်
တည့်တိုးပြီး အရိုက်ခံရတယ်တဲ့။ ဘိန်း
စားလည်းတိမ်းရင်း ရှောင်ရင်းနဲ့ ပြေး
မိပြေးရာစွတ်ပြေးခဲ့တာ မနက်မိုးလင်း
မှ ညောင်ပင်ကြီးဆီကို ပြန်ရောက်
ခဲ့တယ်။

ပိုင်းအရိုက်ခံထားရလို့ နာကျင်
ကိုက်ခဲနေတဲ့ ဘိန်းစားဟာ ညောင်ပင်

ကြီးသိ နောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ နာကျင်လွန်းတာကြောင့် မလှုပ်မယှက်ခွေပြီး အိပ်နေတော့တာပေါ့။ အချိန်ကျလို့ ဘိန်းမရှူတဲ့အခါကျတော့ ... ညောင်ရုက္ခစိုးဟာ ဘိန်းရှူချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်လာတယ်တဲ့။ ခုခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင် တော့ ယင်းထဲတယ်ပေါ့။

ဘိန်းစား၊ ဘိန်းရှူနီးရှူနီးနဲ့ စောင့်နေတဲ့ ညောင်ရုက္ခစိုးဟာ မနေနိုင်တော့တဲ့အဆုံး ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ဘိန်းစားကို သွားနှိုးသတဲ့။ အိပ်ချင်မှုတူးနဲ့ နီးလာတဲ့ ဘိန်းစားဟာ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ပြောင်ပြောင်လက်လက်နဲ့ ညောင်ရုက္ခ စိုးကိုမြင်တော့ စိတ်တိုသွားတာပေါ့။ ဘာလဲဗျာ ... စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ ခင်ဗျားကတစ်မှောင်၊ ဘာလုပ်မလို့လဲလို့ ဘုဆတ်ဆတ်မေးလိုက်သတဲ့။

ဘိန်းရှူချင်နေတဲ့ ညောင်ရုက္ခစိုးက မင်းဘာဖြစ်လို့ဒီနေ့ ဘိန်းမရှူသလဲလို့ မေးလိုက်တော့ ဘိန်းစားက ဘိန်းရှူဖို့နေနေသာသာ ကံကောင်းလို့ အသက်မထွက်တယ်ဆိုပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ညောင်ရုက္ခစိုးကို ပြောပြလိုက်သတဲ့။ အကြောင်းစုံကို သိသွားတဲ့ ညောင်ရုက္ခစိုးဟာ ဒါဆိုရင် ငါဘာကျညီရမလဲပြော။ မင်းဘာလုပ်ချင်သလဲလို့မေးသတဲ့။ ဘိန်းမစားရလို့ ညစ်နေတဲ့ ဘိန်းစားက ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာလားလို့ မေးလိုက်တယ်။ ညောင်ရုက္ခစိုးကလည်း ဘိန်းရှူချင်နေတာဆိုတော့ တကယ်ပေါ့လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်တဲ့။

အဲဒါဆိုရင် ကျုပ်မှာ အကြံတစ်ခုရှိတယ် အဲဒီအကြံအေ့င်ရင် ကျုပ်ရော၊ ခင်ဗျားရော အဆင်ပြေပြီလို့ ဘိန်းစားကပြောလိုက်တော့ ညောင်

ရုက္ခစိုးက သဘောတူတယ်။ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာသာပြောပါလို့ တောင်းဆိုသတဲ့။ အဲဒါနဲ့ ဘိန်းစားလည်းသူ့အကြံကို ညောင်ရုက္ခစိုးကိုပြောလိုက်သတဲ့။ နောက်တစ်နေ့လည်းရောက်ရော ညောင်ရုက္ခစိုးက ချောမောလှပတဲ့ မိန်းမပျိုအသွင်ကို ဖန်ဆင်းလိုက်တယ်။ ဘိန်းစားကတော့ မယ်ဒလင်တစ်လက်ကိုပိုက်ပြီး ရွာထဲကိုဝင်သွားကြတယ်တဲ့။

ရွာထဲရောက်တော့ ရေပ်တစ်ခု ဖော်မှာ နေရာယူကြပြီး မိန်းမပျိုက သာယာ ငြိမ်ညောင်းတဲ့တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သီကျူးလိုက်တယ်။ ဘိန်းစားကလည်း မယ်ဒလင်ကို အကွက်ကျကျတီးလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ရွာသားတွေဟာ သူတို့ဆီကို ရောက်လာကြတယ်တဲ့။ မိန်းမပျိုရဲ့ သာယာငြိမ်ညောင်းတဲ့သီချင်းသံကိုလည်း ချီးမွမ်းကြတယ်။ ဘိန်းစားရဲ့ ပြောင်မြောက်လှတဲ့ မယ်ဒလင်လက်သံကိုလည်း ထောမနာပြုကြတယ်။ ပွဲပြီးသွားတော့ သူတို့ကို ငွေစကြေးစလေးတွေ ပေးကမ်းကြတယ်တဲ့။

သူတို့နှစ်ယောက်လည်း ရတဲ့ငွေစကြေးစလေးတွေနဲ့ စားစရာသောက်စရာနဲ့ ဘိန်းတွေကိုဝယ်ပြီး ဧကထဲမှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးဆီကို ပြန်လာကြပြီး ထိုင်အတိုင်း ဘိန်းစားက ဘိန်းရှူတာပေါ့။ ညောင်ရုက္ခစိုးကလည်း ညောင်ပင်ပေါ်ကနေ ဘိန်းငွေ့ကိုရှူရင် မိန်းမလှိုက်တာပေါ့။ သူတို့အတွက်တော့ လောကနိဗ္ဗာန်ပေါ့။ ဘိန်းနဲ့ စားစရာတွေကုန်သွားတော့ နှစ်ယောက်သား ရွာထဲကိုဝင် ညောင်ရုက္ခစိုးက မိန်းမပျိုယောင်စောင့်၊ ဘိန်းစားက မယ်ဒလင်တီးပြီး ဖျော်ဖြေ

ကြပေါ့။ ရတဲ့ငွေစကြေးစလေးတွေနဲ့ ဘိန်းနဲ့စားစရာတွေဝယ် ရွာထဲဝင်ကြီးသိပြန်လာ၊ ထိုင်အတိုင်း ဘိန်းရှူကြပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အဆင်ပြေနေကြတာပေါ့။ တစ်နေ့တော့ အတော်အလှမ်းဝေးတဲ့ တောရွာလေးတစ်ရွာကို ရောက်သွားကြတယ်တဲ့။ အဲဒီရွာလေးမှာ သူတို့နှစ်ယောက်သိသို့ ဖျော်ဖြေနေကြတုန်း ပြန်းဆိုရန်ရင်းကြမ်းတမ်းတဲ့ ဘုရင့်သားတော်တစ်ပါးဟာ သောက်စားမှုယစ်ပြီး တောကစားထွက်လာတာနဲ့ ကြုံကြိုက်ပြီး ချောမောလှပတဲ့ အဲဒီမိန်းကလေးကိုလည်း မြင်ရော တမ်းတမ်းခွဲကြိုက်သွားတယ်တဲ့။

ဘုရင့်သားတော်ဟာ မူးယစ်နေတဲ့အပြင် ကိုယ်စိတ်နုလုံးကလည်း ကြမ်းတမ်းတာကြောင့် အတင်းအဓမ္မသိမ်းပိုက်လိုက်တယ်တဲ့။ အစွဲချိုးပြောရရင်တော့ အနေမတတ်တော့ ညောင်ရုက္ခစိုးပင်လျှင် သူများမိန်းမဖြစ်သွားရတယ် ဆိုတဲ့သဘောပေါ့။

ဟု ဆိုကာ အဆုံးသတ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါမောင်တိုက် “ဟုတ်ရဲ့လား ဦးပါပရယ်” ဟု စောဒကတက်လိုက်လေ၏။ ကိုပါပက -

“ပုံပြင်ပါဆိုမှ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မယ်၊ မဟုတ်ချင်လည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ။ အဓိကက ပုံပြင်လေးတွေထဲကနေ အတုယူစရာလေးတွေ ဆင်ခြင်စရာလေးတွေကို သာဓကအနေနဲ့ ထုတ်နုတ်ပြီး လူတွေအသိတရားရှိဖို့ သိပေးတာပဲပေါ့”

ဟု ရှင်းပြလိုက်မှ မောင်တိုက် “ညော် .. ဒီလိုလား” ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်တို့အနီးမှ ထွက်သွားလေ

တော့၏။

ထိုနေ့ညနေတွင် ကိုပါပသည် ပြန်တော့မည်ဟု ပြောဆိုကာ ကျွန်ုပ် အားနှုတ်ဆက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ညစာ စားသောက်ပြီးမှ ပြန် ပါလာ ကိုပါပရယ်”

ဟု ပြောသည်ကိုလက်မခံဘဲ

“ညစာက အိမ်မှာ စားစား။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ စားစား။ ထမင်း

ဆိုင်မှာစားစား အတူတူပါပဲဗျာ။

အဓိကက စားတဲ့နေရာက အဓိက

မဟုတ်ပါဘူး။ စားတာကသာ အဓိက

ပါ။ စားတယ်ဆိုတာက အဓိကမကျ

ပြန်ဘူးဗျာ။ ဗိုက်ပြည့်သွားဖို့က အဓိက

ကျပြန်တယ်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်

ပြောရရင်တော့ဗျာ။ ဗိုက်ဆာခြင်းဆိုတဲ့

အကြောင်းကြောင့် ထမင်းစားတယ်။

စားတဲ့အတွက် ဗိုက်ပြည့်ခြင်း။ အာ

သာပြေခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးကိုရတယ်။

တကယ်တော့ဗျာ လောကကြီးက

အကြောင်းနဲ့အကျိုး ဆက်စပ်ပြီးတော့

ဖြစ်နေတာဗျာ။ သူ့ဟာသူ အလွတ်မဲ့

ဖြစ်နေတာ ဘာမှမရှိဘူး။ အဲဒါကို

သိတဲ့ ဉာဏ်ကိုတော့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ

ဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်ဗျာ။ ကိုယ်လူနား

လည်အောင် ဥပမာလေးနဲ့ ပြောရရင်

တော့ ဟိုးရှေးရှေးက ရွာတစ်ရွာမှာ

မောင်ကျိုးနဲ့ မောင်ကန်းဆိုတာ ရှိ

တယ်တဲ့။ မောင်ကျိုးက မျက်စိ

ကောင်းပေမယ့် ခြေထောက်ကျိုးနေ

တဲ့အတွက် လိုရာခရီးကို မသွားနိုင်

ဘူးဖြစ်နေတယ်။ မောင်ကန်းကတော့

ခြေထောက်ကကောင်းပါရဲ့။ ဒါပေမယ့်

မျက်စိက ကန်းနေပြန်တော့ လိုရာ

ခရီးကို မသွားနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ် ယောက်

တ ခြေထောက်ကျိုးပြီး တစ်ယောက်

ကမျက်စိကန်းနေတဲ့အတွက် လိုရာ ခရီးကို တစ်ယောက်ချင်းစီသွားဖို့ အခက်အခဲရှိကြတယ်တဲ့။

အဲဒီတော့ လိုရာခရီးကိုရောက်

ဖို့အတွက် ခြေထောက်ကျိုးနေတဲ့

မောင်ကျိုးကို မျက်စိမမြင်တဲ့

မောင်ကန်းက ထမ်းပြီး မျက်စိမြင်

တဲ့မောင်ကျိုးရဲ့ လမ်းညွှန်တဲ့အတိုင်း

သွားတဲ့အခါကျတော့ လိုရာကိုရောက်

ကြတယ်တဲ့။ အဲသလိုပဲ အကြောင်း

နဲ့အကျိုးဟာလည်း ဒီလိုပါပဲဗျာ။ သွား

ပြီးပျို့စာရေးဆရာရေ။”

ဟုဆိုကာ ထွက်သွားလေတော့

၏။

တစ်နေ့သ၌ မရောက်တာကြာ

ပြီဖြစ်သော ဦးမြဘူးကြီးသည် ကျွန်ုပ်

ထံသို့ ရောက်၍လာလေ၏။ ဦးမြဘူး

သည် ကျွန်ုပ်အား ပုတီးလေးတစ်ကုံး

လက်ဆောင်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က

အကျိုးအကြောင်း မေးသောအခါ ဗုဒ္ဓ

ဂယာသို့ ဘုရားဖူးသွားပြီး ပြန်လာ

သဖြင့် ကျွန်ုပ်အတွက် လက်ဆောင်

ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း သာဓုခေါ်ရလေ၏။

“ဒါဆက်နေပါဦးကွ။ မင်းခြံက

အရင်လို မဟုတ်တော့ပါလားကွ။ ပုံစံ

ပြောင်းသွားတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်

တာလဲ ငါလည်း ရှင်းပြမိပါဦး”

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဒီလိုရှိတယ် ဦးလေးဦးမြဘူးရဲ့။

ဦးလေး မလာဖြစ်တဲ့ ရက်ပိုင်းအတွင်း

မှာ ကိုပါပဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့

မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလူက ဒီခြံ

ရဲ့မူလပိုင်ရှင် ဦးသောင်ဆိုတဲ့ အဘိုး

ကြီးရဲ့မိတ်ဆွေပဲ။ ဒီတော့ သူက သူ့

မိတ်ဆွေအဘိုးကြီးရှိစဉ်က မိတ်ကူး

ထားတဲ့အတိုင်း ဒီခြံကို ပြုပြင်ခွင့် ပြုပါ

လို့ တောင်းဆိုလာတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့

ကလည်း သူ့စိတ်ကြိုက်မြင်ခွင့် မေး

လိုက်တယ်။ အဲဒါနဲ့ အခုလို ပြုပြင်မှု

အချို့ စလုပ်ထားတာပဲဗျာ”

ဟု ရှင်းပြလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက

“မင်းကောင်က အခြေအတည်

တကျရော ရှိရဲ့လားကွာ”

ဟု မေးလေရာ ကျွန်ုပ်က -

“အခြေအတည်တကျတော့ မရှိ

ဘူးဗျာ။ နေတာတောင် သူညီဘုန်းကြီး

ကျောင်းမှာကပ်နေတာ။ သူ့အပြော

အရတော့ သူ့မှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်

တာကလွဲလို့ ဘာဆိုဘာမှ မရှိဘူးလို့

ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဘာမှ

မရှိတဲ့ ပါပလို့ နာမည်ပေးထားတဲ့

အကြောင်း”

ရှင်းပြလိုက်ရ၏။ ထိုအခါ ဦးမြ

ဘူးက -

“ဟုတ်မှလည်းလုပ်ပါ ငါ့လူရာ။

တော်ကြာ မတော်တရော်လူတွေနဲ့

တွေ့ကုန်ပါဦးမယ်”

ဟု သတိပေးစကား ပြောလေ

၏။ ကျွန်ုပ်က -

“အဲဒီလိုလူစားမျိုးတော့ မဟုတ်

လဲဘက်ပါဘူးဗျာ ဦးလေးရ။ သူ့ကြည့်

ရတာ လူကောင်းတစ်ယောက်နဲ့တူပါ

တယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ

ဦးမြဘူးက -

“ငါတော့ ဒီကောင်ကို ကြည့်

ချင်သေးတယ်ကွ။ လူတော်ယောက်

ကို ချက်ချင်းကြီး ယုံကြည်ဖို့တော့

မလွယ်ဘူးကွ။ ငါက မင်းအတွက်

ပြောတာ။ ခုခေတ်က အတော်အရွပ်

သားလား မောင်ရာ။ တော်စတော် လူ

ယုံဖို့က ခပ်ခက်ခက်ပဲ”

ဟု စိုးရိမ်သည်လေသဖြင့် ပြော

www.burmeseclassic.com

လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း -

“ဦးလေးကို ကျေးဇူးတင်ပါများ။ ဒီတစ်ခါ ကိုပါပလာရင် ကျွန်တော် ဦးလေးကို လာခေါ်ပါမယ်။ ဦးလေးလည်း စကားပြောကြည့်ပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်ရ၏။ ထို့နောက် ဦးမြဘူးသည် သူ၏ ဗုဒ္ဓကယာဘုရားဖူး သွားသည့်အကြောင်းများအား ပြောပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း စိတ်ပါဝင် ဘေးစွာဖြင့် နားထောင်ရ၏။

“ငါပြန်ရောက်တာ အတော် လေးကြာပြီကွ။ နေမကောင်းဖြစ်နေ ကာနဲ့ မလာဖြစ်တာ။ ခရီးပန်းသွား ဝယ်ထင်ပါတယ်ကွာ”

ဟူသော စကားဖြင့် အဆုံး ခတ်လေ၏။ မောင်တိုက -

“ဘကြီး ရောက်တုန်းရောက် က် ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ပါ”

ဟု ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်ရာ ဦးမြ ချွေးက -

“မင်းက ဘာဟင်းတွေ ချက် ခွဲတုံး”

ဟု မေးခွန်းထုတ်လိုက်လေ၏။ မောင်တိုက -

“ငါးသလောက် ရေချိုလေး က်ထားတယ် ဘကြီးရဲ့။ ဈေးထဲမှာ ခုန်းသီးပေါတာနဲ့ မရန်းသီးလည်း ဂုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားထယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက

“တို့စရာကရောဟေ့ ကောင် လား” ဟု မေးပြန်၏။ မောင်တိုက

“တို့စရာကတော့ ရုံးပတ်သီးနုနု လေးတွေကို ရေခွေးဖျောထားတယ်။ နောက်ပြီး ထိကရုံးသန်သန်ကြီးတွေ တွေတာနဲ့ ဝယ်လာခဲ့တယ်”

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက “သွားရည်ကျလာပြီကွ ပြန်ပြန်လုပ်”

ဟု အမိန့်ပေးလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်တိုက “ဘကြီးကတော့များ ဆွဲ မယ်ဆိုတာချည်းပဲ” ဟု ပြောကာ မီး ဝိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့၏။

မောင်တို ထွက်သွားသောအခါ ဦးမြဘူးက -

“မင်းရဲ့ ပါပဆိုတဲ့ကောင်က ဘာတွေများလုပ်မယ် စိတ်ကူးထား တယ်ဟု ပြောသလဲ”

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကို သူ ကိုယ်တိုင်တောင် မသိသေးဘူး ဖြစ် နေတယ် ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ စဉ်းစားတုန်းပဲ လို့ ပြောတာပဲ”

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရာ ဦးမြဘူး က “မရေရာလိုက်တာကွာ” ဟု ညည်း ပြောလေး ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“မရေရာဘူးလို့တော့ ပြောလို့ မရဘူး ဦးလေးရဲ့။ နောက်ဖေးမှာ ကတုတ်ခတ်ထားတာကတော့ လက် တွေပဲ မဟုတ်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“အေးလေး ကြည့်သေးတာပေါ့ မောင်ရာ”

ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးသည် ရောက်တတ်ရာရာ စကား များ ပြောဆိုလျက်ရှိရာ အတော်ကြာ သောအခါ မောင်တိုက ထမင်းစားလို့ ရပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် မောင်တို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသော ငါးသလောက် ရေချိုဟင်းနှင့် မရန်းသီးသုပ်၊ ငါးပိရည် တို့စရာနှင့် မြိန်ရက်စွာ စားသောက်ကြ လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ထမင်းစား သောက်ပြီးသောအခါ ရေခွေးကြမ်း တစ်အိုးဖြင့် နှစ်ယောက်သား စကား

ပိုင်းဖွဲ့ကြပြန်၏။ မောင်တိုက ထမင်း ပိုင်းအား သိမ်းဆည်းလျက်ရှိ၏။ ထို အခိုက် ခြံတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ကိုပါပ ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က “ပြောရင်း ဆိုရင်း လာပါပြီ ဦးလေးရာ” ဟု ပြော လိုက်ရာ ဦးမြဘူးက “ဘာလာတာလဲ ကွ” ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ မေးလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကိုပါပသည် အိမ် ပေါ်သို့ပင် တက်လာနေပြီ ဖြစ်လေ၏။ ကိုပါပသည် အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း -

“ပျောက်ချက်သား ကောင်းလှ ရှည်လားလို့ မမေးစမ်းပါနဲ့ကိုလှလုရား လောလောဆယ် လက်ဖက်ရည်အချို လေး တည်းလိုက်ပါဦးဗျ”

ဟု ဆိုကာ သူဝယ်လာသော လက်ဖက်ရည် ပါဆယ်ထုပ်အား မောင်တိုအားပေး၍ ထည့်ခိုင်းလေ၏။

“ဒါနဲ့နေပါဦး ကိုပါပ။ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထဲက ချိုင့်ကြီးထဲက ဘာတွေ တုံးဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ တို့ပါ ပက -

“အာမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျား မင်း လေးကြီးလို့ခေါ်တဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း က မာသီးပေါင်းပေါ့ဗျာ”

ဟု ချီးမြှားကာ မီးဖိုထဲရှိ မောင်တို အား ပေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ကိုပါပ ထမင်းရောစားပြီးပြီ လား” ဟု မေးလိုက်ရာ -

“အဲဒီကိစ္စက ဖြေရင်ရှည်မယ် ထင်တယ်ဗျ။ အတိုချုပ်ဖြေရင် စား ပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် မစားရသေးဘူး”

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

“ကိုပါပ ခင်ဗျားကတော့ ခင်ပြီ ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ညည်းလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“မင်းက စာရေးဆရာလုပ်နေပြီး ဒီလောက်လေးတောင် သဘောမပေါက်ဘူးလားကွ။ သူပြောတာက မွေးကတည်းကနေ ဒီအချိန်ထိတော့ စားပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် ဒီအချိန်ကနေ သေတဲ့အထိတော့ မစားရသေးဘူးလို့ ပြောတာပေါ့ကွ။ ဟုတ်တယ်မို့လားမောင်”

ဟု ကိုပါပအား သူ့အဖြေ ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို အထည်ပြုချက် လှမ်း၍ ယူလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဟုတ်လိုက်လေ ဦးကြီးရယ်။ ကွက်တိပါပဲ”

ဟု ပြောကာ မောင်တိုလာချပေးသော လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ငုံသောက်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဦးမြဘူးနှင့် ကိုပါပကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“မိတ်ဆက်ပေးဖို့ မလိုပါဘူးကွာ။ လူမြင်ကတည်းက ငါတို့လို ခွစာဆိုတာ သိပါတယ်။ ငါတို့အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် တိုးတာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် အားလုံးရယ်မော်ကြရလေ၏။ ကိုပါပက -

“ဒီလိုရှိတယ်ဗျ။ ခွစာဆိုပြီး တော့လည်း ခွတိုက်တဲ့အနေနဲ့ ထမင်းနှစ်နှစ်ကနေ သုံးနှစ်စားပါဘူး။ ဝိုက်ဆံမပေးဘဲလည်း လိုင်းကားမစီးပါဘူး။ မျက်နှာပဲသစ်ပြီး သွားမတိုက်ဘဲ မနေပါဘူး။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ခွစာလည်း လူပါပဲ။ လူတွေလိုပဲ ခံစားချက်ရှိပါတယ်။ ခံစားချက်ကို အမြင်ကို အမြင်အတိုင်း၊ အရိုကို အရိုအတိုင်း ပြောတတ်တဲ့လူကိုပဲ လူတွေက ခွစာလို့ ကင်ပွန်းတပ်ကြတာပါ။ တစ်နည်း

အားဖြင့် ပြောရရင် Follow မလိုက်တတ်ဘူးပေါ့။ လောကကြီးနဲ့ လူတွေနဲ့ Harmony ဖြစ်အောင် မနေတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရရင်ဗျာ နည်းနည်းတော့ ကြီးကျယ်နေမလားမသိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သံသရာဆိုတာ ရှိတယ်။ သံသရာရဲ့ သဘောက အမြဲလည်ပတ်နေတယ်။ အဲဒီ သံသရာကနေ လွတ်ထွက်ဖို့ဆိုရင် ရုန်းထွက်ရမယ်။ အဲဒီလို ရုန်းထွက်ဖို့ကတော့ သံသရာစီးကြောင်းကနေ ဖိလားသော်လည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုသော်လည်းကောင်း ဘေးတိုက်သော်လည်းကောင်း ရုန်းကန်ထွက်မှ လွတ်ရာကို ရောက်မယ်။ ဒါမှ မဟုတ်လို့ကတော့ သံသရာ ရေယဉ်ကြောမှာ မျောလို့ကို ဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် တစ်ခုပြောပြမယ်။ လောကမှာ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ လောကတံထွာ ဓမ္မတာလို့ သူများတွေ ပြောကြတယ်။ ဘုန်းကြီးရဟန်းတွေကို အိမ်ထောင်သားမွေးခြင်းအလုပ်ကို မလုပ်ရဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရားက ပိနည်းတော်တွေနဲ့ ပညတ်ထားတယ်။ အဲဒီအတွက် သံဃာတော်တွေက လိုက်နာတယ်။ တကယ်တော့ သံဃာဆိုတာလည်း ပုထုဇဉ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ပုထုဇဉ်စိတ်ရှိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းအားဖြင့် လူအများရဲ့ ကြည့်ညှိလေးစားခြင်း၊ အပူဇော်ခံထိုက်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဂုဏ်နဲ့ပြည့်စုံသွားတယ်။ အမှန်ကတော့ လောကကြီးကို အမှန်အတိုင်း ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်ဖို့ လိုတယ်ဗျ။ ဘာသားယိမ်းလိုက်၊ ရောယိမ်းလိုက် လုပ်နေလို့ကတော့ အများမိုးခါးရေ

သောက်တိုင်း လိုက်သောဆန်နေမယ်ဆိုရင်ထော့ မြူးမိတဲ့ငါးလို လည်နေမှာပဲ။ တစ်ခုရှိတာက ဖောက်ထွက်တယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ အစွန်းမရောက်ဖို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလည်း ဖောက်ထွက်ခဲ့တာပဲ။ ဒေဝဒတ်လည်း ဖောက်ထွက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒေဝဒတ်ဟာ အယူအဆပိုင်းမှာ အစွန်းရောက်သွားတဲ့အတွက် နိဗ္ဗာန်ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ အပါယ်ငရဲကို ကျသွားရတယ်။

အထူးသဖြင့်တော့ဗျာ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ပညာရှိများအစွန်းရောက်သွားရင် အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ ထပ်ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် နှစ် ၅၀ လောက် ဇာတ်မျောကြီးကသွားတာကတော့ အထင်ရှားဆုံး ဥပမာပဲပေါ့”

ဟု ရှင်းပြရာ ဦးမြဘူးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ -

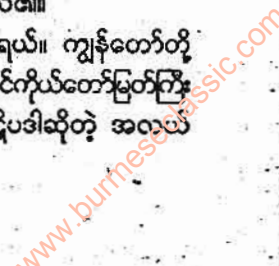
“ဟုတ်လိုက်တာမောင်ရာ။ ဟုတ်... ဟုတ်နဲ့ကို မြည်နေတာပါပဲ။ သောက်ကျိုးနည်း ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ ခုမှတွေ့ရတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောကာ ချီးမွမ်းလေ၏။ “ခက်တာက လူဆိုတာမျိုးက အစွဲအလမ်းကလေးကလည်း ရှိသေးသကဲ့သို့ပေါ့”

ဟု ကိုပါပက စကားစလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“ဆိုပါဦးမောင်ရယ်” ဟု စကားထောက်လိုက်လေ၏။

“ဒီလိုပါဦးရယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကတော့ မစွဲမပဋိပဒါဆိုတဲ့ အလယ်

အလတ်လမ်းကိုပဲ လိုက်ဖို့ တောခွဲ တာပဲ။ သို့သော်လည်း သတ္တဝါတို့ရဲ့ သဘောကိုက အတ္တဆိုတဲ့ ငါ့ဦး ဆောင်တာဖြစ်လေတော့ အကြောင်း အရာတစ်ခုကို စဉ်းစားထိုင်။ ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ခုကိုချမှတ်ကြတိုင်း ငါဆိုတဲ့ အစွဲလေးက ပါမှန်းမသိ ပါနေလေ တော့ကာ ကိုယ့်အယူအဆနဲ့ ကိုယ် တော့ မှန်တယ်လို့ ယူဆလို့ ရပေမယ့် လူအများလက်မခံနိုင်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် မျိုး။ လုပ်ရပ်မျိုးဖြစ်နေတတ်တာပေါ့။ ဥပမာ အနေနဲ့ဆိုရင် ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေလိုမျိုးပေါ့”

ဟု ကိုပါပက ပြောလိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“ခက်တဲ့ ကောင်ကွာ။ မင်းနယ် မှန်တိုင်းမပြောဘူး။ အခုခေတ် ကောင်းနေလို့ အရင်ခေတ်လိုမျိုးသာ ဆို မင်းလိုကောင်မျိုး သောက်ကျိုး နည်းမယ့်ကိန်းပဲ” ဟု ပြောလေ၏။

“ကျွန်တော်က အချင်းချင်းတွေ ခို့ ပြောတာပေါ့ ဦးလေးရဲ့။ အများစု တော့ ဘယ်ပြောပါမလဲ။ အကယ်၍ ဒီကိစ္စနဲ့ ကျွန်တော် ထောင့်ထဲရောက် ရင်တော့ ဦးလေး လက်ထောက်ချလို့ သာပဲ” ဟု ကိုပါပက ပြောလိုက်ရာ

“မင်းပြောသမျှ တောက် လျှောက် တည့်လာခဲ့ပြီးမှ ဒီတစ်ခါ တော့ လွဲချက်များ မြဘူးဆိုတဲ့ကောင် သူများဒုက္ခရောက်မယ့်အလုပ် တစ် သက်မလုပ်ဘူးမောင်”

ဟု ပြန်လည်ချေပလိုက်လေ၏။ ကိုပါပက -

“ဒါဆိုဦးလေးက မဟုတ်တာ လုပ်တဲ့လူကို ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ဆိုပြီး လက်ခံထားတဲ့ ကြံရာပါပေါ့”

ဟု နောက်ပြောင်၍ ပြောလိုက်

ရာ ဦးမြဘူးသည် ဒေါသများ တချိုး ရှူးထွက်လာပြီးနောက် -

“တယ်... ဒီကောင်တော့လား ခိုက်ထဲလေထိုးပြီး ရန်ကုန်ဖြစ်ထဲ ပစ်ချလိုက်ရ ပေါလော့မျောနေရော့ မယ်” ဟု ကြိမ်းဝါးလိုက်လေ၏။ ထို အခါ ကိုပါပက -

“ဦးလေးနယ်များ ပေါက်ပေါက် ရှာရှာ ခိုက်ထဲလေထိုးပြီးတော့ပဲ ရန်ကုန် ဖြစ်ထဲ ပစ်ချရမယ်လို့။ ဒီအတိုင်းပစ်ချ လည်း ရသားနဲ့ဥစ္စာ”

ဟု စောဒက တက်လိုက်ရာ ဦးမြဘူးက -

“တယ်ခက်တဲ့ ကောင်ပဲ။ ဂန္တီရ ခွစာရဲ့ ဝိတ်ဆွေလေကွာ။ မင်းမေ့နေ သလား။ နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ်တော့ ခွကျ လိုက်ရမှ စားဝင်၊ အိပ်ပျော်သကွ”

ဟု ပြန်၍ရှင်းပြလိုက်ရာ အား လုံး ရယ်မောကြရလေ၏။

ကိုပါပသည် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ -

“ဒီလိုရှိတယ် စာရေးဆရာရေး ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးကလည်း သူ့ခြင်္သေ့ ကြီးကို ဆက်လုပ်တာပါပဲ။ ပန်းတမော့ ဆရာ ကိုအောင်မောင်းကလည်း မြောက်ပေးတာပါပဲ။ ခြင်္သေ့ကြီးက လည်း ခြင်္သေ့နဲ့မတူဘဲ ခွေးနဲ့ပိုတူတာ ပါပဲ။ ကျုပ်ကလည်း မကျေနပ်တာက မကျေနပ်တာပါပဲ။ အရာအားလုံးက သူ့သဘောသူ့ဆောင်ပြီး ဖြစ်ပျက်နေ ကြတာပါပဲချာ”

ဟု ညည်းတွားလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကိုပါပအား -

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားညီ ဦးစင်းရဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးဖြစ်ပြောက်ရေး စီမံကိန်းကြီး က အထမြောက်ပြီပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ၊ ကိုပါပက

“အထမြောက်ရဲ့ ဘယ်ကမလဲ ကိုယ့်လူရယ်။ ပြီးတော့ခင်ပြီ။ သွားမှ ဥစ္စာ”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က

“ပြီးတော့လည်း ပြီးတာပါပဲ ကိုပါပရယ်” ဟု နောက်၍ပြောလိုက် ရာ ကိုပါပက -

“ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ရုံရှိတာပေါ့ စာရေးဆရာရယ်”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး စကားပြောနေ သည်ကို စိတ်မဝင်စားသကဲ့သို့ ငြိမ်၍ နားထောင်နေသော မောင်တိုက်က -

“ဒါနဲ့ ဦးပါပ အသက်ဘယ် လောက်ရှိပြီလဲ”

ဟု ဆိုင်းမဆင့် ဗိုဆင့် ကောက် ၍ မေးလေ၏။ ကိုပါပက တစ်ချက်ပြီး ရင်း -

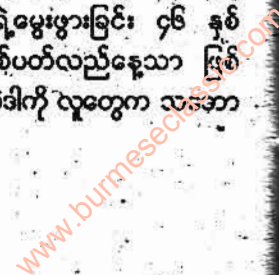
“အသက်မေးရင်တော့ မင်း ဦးလေးနဲ့ ရွယ်တူလောက်ပါပဲကွာ။ အတိအကျ ပြောရရင်တော့ လေး ဆယ့်ခြောက်နှစ် ဆိုပါတော့။ ဒီနှစ် ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့ကပဲ လေးဆယ့် ခြောက်နှစ်ပြည့်တယ်”

ထိုအခါ မောင်တိုက်က -

“ဒါဆို ဦးပါပ မွေးနေ့က ဇူလိုင် လ ၂ ရက်ပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“အဲဒါက ဒီလိုရှိတယ်ကွ မောင် တို့ရဲ့။ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်က ငါ့မွေးနေ့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဇူလိုင်လ ၂ ရက်တော့ မဟုတ်ဘူး ကွ။ ငါ့မွေးနေ့က လွန်ခဲ့တဲ့ ၄၆ နှစ်မှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။ အခု ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့ဆို တာက ငါ့မွေးဖွားခြင်း ၄၆ နှစ် မြောက် နှစ်ပတ်လည်နေ့သာ ဖြစ် တယ်ကွ။ အဲဒါကို လူတွေက သဘော

မပေါက်ကြဘူး။ မွေးနေ့ဆိုပြီး လုပ်လိုက်ကြတာ။ တကယ်က လူတစ်ယောက်မှာ မွေးနေ့ဆိုတာ တစ်ရက်တည်း ရှိတာပါကွာ။ အဲဒီလိုပဲ သေနေ့ဆိုတာလည်း တစ်ရက်တည်း ရှိတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သေခြင်းကတော့ နှစ်မျိုးရှိတယ်မော့ဦး။ လူသေခြင်းနဲ့ ဘဝသေခြင်းဆိုပြီး ရှိတယ်ကွ။ ဥပမာပြရရင် သိပ်မကောင်းဘူးကွ။ မင်းသိမှာပါ။ တချို့လူတွေ အသက်တော့ မသေသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် လုပ်မှာ၊ ကိုင်မှာ၊ တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်စေ၊ လူအများက လက်မခံနိုင်တဲ့ ရောဂါဆိုပြီး ကြီးကြောင့်ဖြစ်စေ လူရာမဝင်တော့ဘူး ဖြစ်သွားတဲ့လူတွေရှိတယ်။ အဲဒီလူမျိုးကို ဘဝသေတယ်လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ ဒီမှာ မောင်တိုရေ... ဘဝသေတဲ့ အဖြစ်မျိုးတော့ ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံနဲ့ မောင်ရေ။ ဘဝသေပြီဆိုမှဖြင့် လူဖြစ်ရုံပဲသော မှတ်တော့ကွ။ တချို့များကျပြန်တော့လည်း လူသာသေတာမောင်၊ ဘဝက ရှင်သန်နေတုန်းထဲပျ။ ဥပမာ အနေနဲ့ပြောရရင်တော့ကွာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဆိုပါတော့။ နောက် အနုပညာရှင်တွေ၊ ပန်းချီပညာရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေလိုမျိုးပေါ့ကွာ။ သူတို့သေသွားသည်တိုင် သူတို့ အနုပညာတွေကို မြင်တိုင်း သူတို့ကို လူတွေက သတိတရ ရှိနေတတ်ကြတာမျိုးကို 'ဘဝမသေသူတွေလို့ခေါ်တာပေါ့ကွာ'

ဟု ရှင်းပြလေ၏။ ထိုအခါ ဦးမြဘူးက -

“ငါ့လူက ဘယ်ဆိုးလို့တုံး။ ငါတို့လည်း မင်းသိသလိုတော့ သိသားကွ။ ဒါပေမယ့် မင်းလို ဝါစစ်ခါမှ ပြောပြောပေါင်ကွာ”

ဟု ချီးမွမ်းလေ၏။ မောင်တိုက “အဲဒါခေါ်တာပေါ့ ဦးပါပရယ်။ ကျွန်တော့်အဖြစ်က လူမသေဘဲ ဘဝသေမလို့ ဖြစ်နေပြီပျ”

ဟု မချီတင်ကံ လေသံနှင့် ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ကြီးကျယ်လှပါလား မောင်ရာ၊ မင်းက ဘဝသေရအောင် ဘာတွေများဖြစ်လို့တုံးကွ”

ဟု မေးခွန်းထုတ်လိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော်က ဘာမှမဖြစ်ဘူးပျ။ ဖြစ်တာက ကျွန်တော့်ယောက်ျားလောင်းကြီးပျ...။ အဘွားကြီးက ခုတလော သူ့သမီးကို ဟိုဈေးကောက်လုပ်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့ သဘောကျနေတယ်ပျ။ ကျွန်တော့်ကို သိပ်မကြည့်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီကောင်က ပိုက်ဆံလေးကလည်း လက်ထဲရွှင်တာကိုပျ။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ကောင်က ငွေဟာကိုဗျာဟု ညည်းလေ၏။ သူ့ကိုသာ မရရင် ကျွန်တော့်ဘဝက သေပြီပျ”

ဟု ရှုံးခဲ့နှင့်ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“မပူစမ်းပါနဲ့ ငါ့လူရာ။ မိဘတိုင်းက သူတို့သားသမီးကို ဒီလိုပဲ အမြင့်ဆုံးကို မှန်းကြတာပါပဲကွ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့လည်း သူနဲ့သူ တန်ရာတန်ရာပဲ ညားကြတာပါကွာ။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်။ မင်းသေသေချာချာနားထောင်”

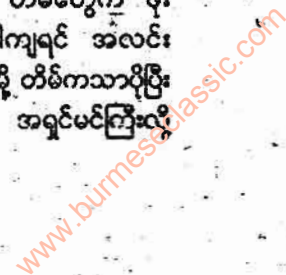
ဟု ဆိုကာ စတင်၍ ပြောလေတော့၏။

“ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကြွက်တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုမှာ ကြွက်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး စိုးစံသတဲ့။ ကြွက်ဘုရင်ကြီးမှာ သားတော်၊ သမီးတော်တွေ

အများကြီးရှိပေမယ့် တစ်သားတစ်သော သမီးတော်လေးကိုတော့ ကြွက်ဘုရင်ကြီးက အလွန်ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသတဲ့။ သူ့သမီးတော်လေးကလည်း သိပ်ချောသိပ်လှတော့ တော်ရုံတန်ရုံကြင်ဖက်နဲ့ သဘောမတူနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတာပေါ့။

တစ်နေ့တော့ ကြွက်ဘုရင်ကြီးက သူ့မှူးကြီးမတ်ရာတွေကို ခေါ်ပြီး သူ့သမီးတော်လေးအတွက် ကြင်ရာတော်ကို ရှာဖွေပေးဖို့ တောင်းဆိုထယ်တဲ့။ ဘုရင်ကြီးအကြောင်းကို သိနေတဲ့ အမတ်တစ်ယောက်က အရှင်မင်းကြီးအရှင်မင်းကြီး သမီးတော်လေးဟာ တော်ရုံသတို့သားနဲ့ မထိုက်တန်တဲ့ တော်ဝင်သတို့သမီးလေး ဖြစ်တာကြောင့် လောကရဲ့ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်တဲ့ နေမင်းကြီးနဲ့သာ ထိုက်တန်ပါသည်။ ထိုကြောင့် သမီးတော်လေးကို နေမင်းကြီးနဲ့သာ လက်ဆက်ပေးရန် သင့်တော်ပါသည်လို့ လျှောက်လိုက်တော့ ဘုရင်ကြီးလည်း အမတ်ရဲ့ မြှောက်ပင့်ပြီးပြောတဲ့ လျှောက်တင်စကားကို သဘောကျတော်မူပြီး မှန်ပေတယ်။ ငါ့သမီးတော်လေးဟာ နေမင်းကြီးနဲ့သာ ထိုက်တန်သူ ဖြစ်ပေတယ်။ ဒါကြောင့် နေမင်းကြီးနဲ့ ပေးစားပယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သတဲ့။

ဒါပေမယ့် နောက်ထပ် အမတ်တစ်ယောက်က ထပ်မံလျှောက်တင်ပြန်တယ်။ နေမင်းကြီး ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပါပဲမင်းကြီး၊ သို့သော်လည်း ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ နေမင်းကြီးလည်း တိမ်တွေက ဖုံးကွယ်လိုက်တဲ့အခါကျရင် အလင်းရောင်မပေးနိုင်တာမို့ တိမ်ကသာပိုပြီး မြင့်မြတ်လှပါတယ် အရှင်မင်းကြီးလို့

လျှောက်လိုက်ပြန်တယ်။ ကြွက်ဘုရင် ကြီးလည်း ဒါလည်းမှန်တာပဲ။ ဒါဆိုရင် ငါ့သမီးတော်ကို တိမ်နဲ့ပေးစားမယ်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်တဲ့။

အဲဒီအခါ တတိယမြောက် ကြွက် အမတ်တစ်ယောက်က ကန့်ကွက် လိုက်ပြန်ပါသတဲ့။ ဒုတိယမြောက် မှန် တော့ မှန်ပါတယ် မင်းကြီး။ သို့သော် လည်း တိမ်တွေဆိုတာ မိုးရွာလိုက်ရင် ပျောက်ပျက်ကုန်နိုင်တာမို့ လောကမှာ အမြတ်ဆုံးက မိုးသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ် အရှင်မင်းကြီးလို့ လျှောက်ပြန်သတဲ့။ ကြွက်ဘုရင်ကြီးလည်း ဒါဆို ငါ့သမီး တော်ကို မိုးနဲ့ ပေးစားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြန်သတဲ့။

စတုတ္ထမြောက် အမတ်ကလည်း လျှောက်ပြန်ပါသတဲ့။ မိုးက လောက မှာ တန်ခိုးအကြီးဆုံးဆိုတာ မဖြစ်နိုင် ပါဘူး မင်းကြီး။ ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ မိုးဘယ်လောက်သည်သည် သစ်ပင်တွေကိုတော့ ပြိုလဲမသွားစေ နိုင်ပါဘူးလို့ လျှောက်လိုက်သတဲ့။ ကြွက်ဘုရင်ကြီးလည်း ဟုတ်တာပဲ။ လောကမှာ သစ်ပင်ကသာ တန်ခိုး အကြီးဆုံးပဲလို့ သတ်မှတ်ပြီး သူ့သမီး တော်လေးကို သစ်ပင်နဲ့ပေးစားဖို့ ဆုံး ဖြတ်ချက်ချ လိုက်ပြန်သတဲ့။

ထိုအခါ နောက်အမတ်တစ် ယောက်က ဟိုး ... ဟိုး နေပါဦး မင်းကြီး။ ဆန္ဒမစောပါနဲ့ဦး။ လောက မှာ သစ်ပင်ဟာ အကြီးမြတ်ဆုံးဆိုတာ မမှန်ပါဘူးဘုရား။ သစ်ပင်တွေကို လောက ပြိုလဲအောင် လုပ်နိုင်တာမို့ လောကမှာ လောကသာ အမြင့်မြတ် ဆုံးဖြစ်ပါတယ်လို့ လျှောက်တင်ပြန် သတဲ့။ ကြွက်ဘုရင်ကြီးလည်း ထုံးစံ အတိုင်း သူ့သမီးတော်ကို လေနဲ့ပေး

စားမယ်ဖြစ်ပြန်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့်လည်း ဘုရင်ကြီး ဆုံး ဖြတ်ချက်က ခဏတာပဲခံတယ်တဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နောက်ထပ် အမတ်တစ်ယောက်ရဲ့ လျှောက်တင် ချက်ကြောင့်ပဲတဲ့။ လောဟာ ဘယ် လောက်ပဲ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တယ်ဆို ဦးတော့ မြေကြီးကိုတော့ လွင့်စင်သွား အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါဘူးလို့ လျှောက်လိုက်တာကို ဘုရင်ကြီး လည်း မှန်လိုက်လေကွယ် ငါမေ့နေ လိုက်တာ။ လောကမှာ မြေကြီးသာ လျှင် အမြတ်ဆုံးဆိုတာ ငါကိုယ်တော် မေ့နေတော်မူတယ်။ ငါ့သမီးတော် လေးကို မြေကြီးနဲ့ပေးစားဖို့ စီစဉ်ကြ ပေတော့လို့ ပြောပြီး ညီလာခံစံဖို့ ပြင် သတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ နောက်ဆုံးမှာ ရောက်နေတဲ့ အမတ်ငယ်လေး တစ် ပါးက အရှင်မင်းကြီး နေပါဦးဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုး တင်ပြပါရစေဦးဘုရား လို့ လျှောက်တင်လိုက်တော့ မောင် မင်းက ဘာများလျှောက်တင်ဦးမလို့ တုံးကွယ့် အမတ်ငယ်လေးရဲ့လို့ ပြန် မေးလိုက်တယ်တဲ့။

အဲဒီအခါ အမတ်ငယ်လေးဟာ မဝံ့မရဲနဲ့ ရှေးကတင်ခဲ့တဲ့ ပညာရှိ အမတ်ကြီးများရဲ့ လျှောက်တင်ချက် များဟာ အင်မတန်မှ လျော်ကန်လှပါ တယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်မျိုး အရဲကိုးပြီးတော့ လျှောက်တင်ပါရစေ မင်းကြီးလို့ ပြောသတဲ့။ မင်းကြီးက လည်း ပြောစေလို့ ခွင့်ပြုလိုက်တော့မှ မှန်လှပါ လောကမှာ မြေကြီးဟာ အမြင့်မြတ်ဆုံးဆိုတာ မှားပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြေကြီးကို ကိုက်ဖောက်တူးဆွပြီး ကျွန်တော်မျိုး

တို့ ကြွက်တွေက အဆိုက်အမြဲလုပ် နေကြတာကို သူမဟန်တာနဲ့ပဲပါဘူး ဘုရား။ ဒါကြောင့် လောကမှာ ကျွန် တော်မျိုးတို့ ကြွက်တွေသာလျှင် အမြင့်မြတ်ဆုံးပါဘုရားလို့ လျှောက် တင်လိုက်တဲ့အခါ ကြွက်မင်းကြီး လည်း နောက်ဆုံး အမတ်ငယ်ရဲ့ လျှောက်တင်ချက်ကို အားရတော်မူပြီး ဆုလာဘ်များ ချီးမြှင့်တော်မူလိုက် တယ်။ သူ့သမီးတော်လေးကိုလည်း ကြွက်အပေါင်းထဲက အသင့်တော်ဆုံး ကြွက်နဲ့ ပေးစားဖို့ စီစဉ်လိုက်တော့ တယ်တဲ့ကွ။

ကိုပါပ၏ ပုံပြင်ဆုံးသွားသော အခါ မောင်တို့၏ မျက်နှာသည် ဝင်း လဲ့၍ နေပေတော့၏။

“ဦးပါပဏလည်းဗျား။ ကျွန် တော်က ကြွက်ဖြစ်နေပြီပေါ့ဗျ”

ဟု မချိုမချည်မျက်နှာပေးနှင့် ပြောလိုက်ရာ -

“မင်းက ကြွက်မဖြစ်ပါဘူး မောင်တို့ရာ။ ငါက ဥပမာပေးတာပါ ကွ။ တကယ်တော့ မင်းကောင်မလေး က မင်းနဲ့ပဲ ညားမှာပါကွ။ စိတ်မပူ စမ်းပါနဲ့ ငါ့လူရာ စိတ်ချနေစမ်းပါကွ။ သိပ်မကြာခင် မင်းယောက္ခမလောင်း လျာကြီး မင်းကို လာခေါ်ပါလိမ့်မယ် ကွ။ စောင့်ကြည့်နေပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်တို့က “တကယ်လား ဦးပါပ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ကိုပါပက လည်း “တကယ်ပေါ့ကွာ”ဟု ပြန် ၍ဖြေလိုက်လေတော့၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ထိုး

အံ့ပယ်ထူးဆန်း

ဆေးဝွမ်းကောင်းများ

မျိုးသန်းထွန်းကို (ရေစကြို)

(လခင်လမှအဆက်)

အသားအပျိုးပျိုး

ဓာတ်စာ စားသောက်လိုသူနှင့် ဓာတ်စာပေးသော ဆေးဆရာများအတွက် ပိုမိုချိန်ဆနိုင်စေခြင်းဟု ဘောသဗ္ဗနယ ဆေးပညာအရ ဓာတုရသကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ နွားသား-ပထဝီကိုဆောင်စေတတ်၏။ လိပ်နာကို လျင်မြန်စွာပျောက်စေတတ်၏။ သွေးတက်၏။ လေကိုနိုင်၏။ အားကိုဖြစ်စေ၏။ ဝမ်းပီးတောက်၏။ ၎င်းအသားကို ဖတ်၍လျှင် ပုပ်သော ရောဂါဟူသမျှတို့သည် ပေါ်ထွက်၍လာတတ်သည်။

၂။ ကျွဲသား-ပူ၏။ လေကိုနိုင်၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သွေးသက်၏။ ဒေသနာနာယအလိုအားဖြင့် ကျွဲသားသည် အအေးစာဖြစ်၏။

၃။ ကြွဲသား- လေသလိပ်ကိုနိုင်၏။ ဆီးကို ရွှင်စေတတ်၏။

၄။ ကျားသား-ပူ၏။ လေကိုနိုင်၏။ အားကိုပွားစေတတ်၏။ မျက်စိနာနှင့်သင့်၏။ အင်္ဂါဇာတ်၌ဖြစ်သော အနာနှင့်သင့်၏။

၅။ ဆင်သား- ခွန်အားပြည့်စေတတ်၏။ သွေးကိုလေးစေတတ်၏။ လေကိုနိုင်၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။

၆။ ကြောင်သား-အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ မွှေးသောအနံ့ရှိ၏။ မျက်စိနာနှင့်သင့်၏။ လေကိုနိုင်၏။ သုက်သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။

၇။ ကျွဲ(ချေ)သား-အေး၏။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ခိုင်တတ်၏။ ဆိမ့်ချို၏။ ဝမ်းပီးကိုတောက်စေတတ်၏။ သိန္နီပိတ်ကိုနိုင်၏။

၈။ ဝိုင်သား-ဆိမ့်၏။ နူးညံ့၏။ ဆူ၏။ ရတ္တပိတ်နာကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကို ပျက်စေတတ်၏။

၉။ ဆတ်သား-အေး၏။ ဆိမ့်၏။ ရတ္တပိတ်နာကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကိုပျက်စေတတ်၏။

၁၀။ ဒရယ်သား-အေး၏။ ချို၏။ ဝမ်းကိုချုပ်စေတတ်၏။ ကိုယ်ကို စည်ပင်စေတတ်၏။ ခွန်အားကို တိုးပွားစေတတ်၏။ သည်းခြေကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကို ပျက်စေတတ်၏။ အစာနှင့် စမြင်းဒေါသကို ကြေစေတတ်၏။ ကိုယ်လက်ဖောရောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။

၁၁။ တောဆိတ်သား-ချို၊ ဆိမ့်ရသာရှိ၏။ စဉ်းငယ်ဖန်၏။ သွေး၊ လေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။ အဖျားပျောက်၏။

၁၂။ အိမ်ဆိတ်သား-ပူပူမအေး၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေတို့ကိုနိုင်၏။ နှာစေးနာ၊ ဓာတ်ကျိုး၊ ဓာတ်ပျက်နာနိုင်၏။ အစာဟောင်းများခြင်းကို ပြုတတ်၏။ သုက်ကိုလည်း ပွားများစေတတ်၏။

၁၃။ မြင်းသား-ချို၏။ စဉ်းငယ်ချဉ်၏။ ဇုလာ၊ သရောနာ၊ အားကုန်ခန်းသော အနာတို့ကို နိုင်၏။ ယောက်ျားများနှင့် လွန်စွာသင့်၏။

၁၄။ ဝက်သား- အေး၏။ ဆူ၏။ ဖန်၏။ ခွေးကိုထွက်စေတတ်၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။ ပုန်ခြင်းနှင့် လေတိုးကျင့်လည်ခြင်းကို ယယ်နိုင်၏။ ကုန်ခန်းသော သုက်နှင့်အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝစေတတ်၏။

၁၅။ ဝက်ဝံသား- ပူ၏။ မျက်စိနာနှင့်သင့်၏။ အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။

၁၆။ သို့သား-လေကိုနိုင်၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေကို ပျက်
စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေ၏။ အစာကြေ၏။
အားကိုပွားစေ၏။

၁၇။ ကြွက်သား-ဓာတ်ကုန်ခန်းသောအနာ၊ ကျင်ကြီးကျင်
ငယ် အောင့်သောအနာတို့ကို နိုင်၏။ ချောင်းဆိုးပန်း
နာနှင့် မြင်သရိုက်နာတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။ သူငယ်နာနှင့်
လည်း သင့်၏။

၁၈။ ပူးသား-ဓာတ်ကုန်ခန်းသော အနာ၊ ဆီး၊ ဝမ်းအောင့်
သောအနာ၊ မြင်း သရိုက်နာ၊ ပန်းနာ၊ ချောင်းဆိုးနာ
တို့နှင့် သင့်၏။

၁၉။ ပွေးသား-ဆီးနှင့်ဝမ်းကို ရွှင်စေတတ်၏။ ဓာတ်ကျိုး၊
ဓာတ်ပျက်ကို ဆက်စေတတ်၏။ ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာ၊
မြင်းသရိုက်နာတို့နှင့်သင့်၏။

၂၀။ ဖြူသား-အေး၏။ သည်းခြေကိုနိုင်၏။ အဆိပ်ကို
ပယ်နိုင်၏။ ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာနှင့် တြိဒေါသကြောင့်
ဖြစ်သော အနာတို့ကိုနိုင်၏။

၂၀။ ဖွတ်သား-ဆိမ့်၏။ ဖန်စပ်သောရသာ ရှိ၏။ လေသည်း
ခြေကိုနိုင်၏။ ဝစေတတ်၏။ အားကိုပွားစေတတ်၏။
အပူကိုငြိမ်းစေတတ်၏။ သွေးတက်။

၂၂။ ပုတတ်သား-ပျက်စိနာနှင့်သင့်၏။ သုက်ကိုပွားစေ
တတ်၏။ ချို၏။ အပူကို ငြိမ်းစေတတ်၏။

၂၃။ ပိုးသား(ပိုးပျံထုတ်ယူသော ပိုးမျိုး)-ဆိမ့်၏။ သုက်ကို
ပွားစေတတ်၏။ လေသည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ ဝစေ
တတ်၏။

၂၄။ သင်ပေါင်းပိုး-ဆူ၏။ ချို၊ ဆိမ့်ရသာရှိ၏။ အေး၏။
အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ လေသည်းခြေကိုနိုင်၏။ သုက်
ကိုပွားစေတတ်၏။ (ငင်းသင်ပေါင်းပိုးမှာ ကြီးလျှင်
စာပုတီးဖြစ်၍ ပျံသည်ဟု ဆိုသည်။)

၂၅။ ခါချဉ်-ချဉ်၏။ ဝမ်းကိုရွှင်စေတတ်၏။ လေကိုနိုင်၏။
သလိပ်နှင့်အစာကို ကြေစေတတ်၏။ သုက်ကိုပျက်
စေတတ်၏။

၂၆။ ပုစုန်-ဆိမ့်၏။ လေကိုနိုင်၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။

၂၇။ ဖားသား-ချိုဖန်သော အရသာရှိ၏။ သွေးနှင့်လေကို

တက်ကြွစေ၏။ ကိုယ်လက်ဖောရောဂါခြင်းကို ပြု
တတ်၏။ ထုံကျင်ကိုက်ခဲသူ၊ အညောင်းခဲသူ၊ ဝမ်းပယ်
မီးတွင်းရောက်မိန်းမတို့နှင့် မသင့်။

၂၈။ မြွေသား-မြင်းသရိုက်နာ၊ လေနာ၊ ပိုးနာ၊ အဆိပ်နာ
တို့ကိုနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ ပျက်စိနာ
နှင့်သင့်၏။ ဉာဏ်ပညာကို ပွားစေတတ်၏။

၂၉။ စပါးကြီးမြွေသား-မြင်းသရိုက်နာကို လွန်စွာနိုင်၏။
ပျောက်သား-သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။ ဆိမ့်၏။ ပျက်စိ
နာနှင့်လည်း သင့်၏။ ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာ၊ မြင်းသ
ရိုက်နာတို့နှင့်လည်း သင့်၏။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ကို
ရွှင်စေတတ်၏။

၃၀။ မျောက်လေပွေးသား-ပကတိမျောက်သားထက် ထက်
မြက်၏။ လျင်မြန်ပေါ့ပါးစေတတ်၏။ သည်းခြေနှင့်
သင့်၏။ သွေးကို ကြွစေတတ်၏။

၃၂။ ယုန်သား-အေးချိုရသာရှိ၏။ အဆိပ်နည်း၏။ ချုပ်၏။
ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ လေသလိပ်ကိုနိုင်၏။
လေနာနှင့်သင့်၏။ အဖျားနာ၊ ဝမ်းပျက်နာ၊ သုက်ခန်း
သောအနာတို့နှင့် သင့်၏။

၃၃။ ရှဉ့်သား-လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်တို့ကို ပွားစေ
တတ်၏။ အိမ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ပါးသက်နာ၊ မြင်း
သရိုက်နာတို့ကို နိုင်၏။

၃၄။ ရူးပျံသား-သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။ ပျက်စိနာနှင့်
သင့်၏။ ပန်းနာ၊ ချောင်းဆိုး၊ မြင်းသရိုက်နာနှင့်သင့်၏။
ဆီး၊ ဝမ်းကို ရွှင်စေ၏။

၃၅။ လင်းနီသား-အေး၏။ ဆီးချုပ်၏။

၃၆။ တောကြက်သား-သလိပ်ကို ပျက်စေတတ်၏။ လေ
သည်းခြေတို့ကို နိုင်၏။ အားအင်ကုန်ခန်းသောအနာ၊
အော့အန်နာ၊ ချမ်းဖျား၊ တုန်ဖျားတို့ကို နိုင်၏။

၃၇။ ကြက်တိန်ညင်သား (ချို ဖန်) သည်းခြေနာ၊ ဆီး၊
ဝမ်းအောင့်သောအနာတို့ကို နိုင်၏။ အသက်ရှည်
ခြင်း၊ ဝမ်းတန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးခြင်းတို့ကို ပြု
တတ်၏။

၃၈။ အိမ်ကြက်သား (ချို ဖန်) အရသာရှိ၏။ အစာ

- ၃၉။ ကြွေ၏၊ လေကိုနိုင်၏၊ အကြောကို ဆိုင်းစေတတ်၏၊ ကျီးကန်းသား၊ အသွေး၊ အသား၊ သုက်တို့ကို ခန်းခြောက်စေတတ်၏၊ ပန်းနာနှင့်သင့်၏၊ ရူးသွတ်စေတတ်၏၊ အစဉ်မစားအပ်သော အစာတည်း။
- ၄၀။ ကြက်တူရွှေသား-အေး၏၊ သုက်ကိုပွားစေ၏၊ ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာနှင့် သင့်၏၊ ဝမ်းချုပ်၏။
- ၄၁။ ခါသား-အေး၏၊ ချို၏၊ မောဟိုက်နာ၊ ပန်းနာ၊ လေနာနှင့် သလိပ်ထန်သောအနာတို့ကို နိုင်၏၊ ဝမ်းဗီးကို တောက်စေတတ်၏။
- ၄၂။ ခင်ပုတ်သား-ပူ၏၊ သုက်သွေးကိုခြောက်စေ၏၊ အားကို ယုတ်လျော့စေတတ်၏၊ သည်းခြေကိုပျက်စေတတ်၏။
- ၄၃။ နိုသား-ဆီးဝမ်းကို ရွှင်စေတတ်၏၊ ဩဒေါသကို ပျက်စေတတ်၏။
- ၄၄။ ချိုးသား-သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ သွေးတို့ကိုနိုင်၏၊ လေပျက်၏။
- ၄၅။ ငှုသား-လေကိုနိုင်၏၊ ဝမ်းချုပ်၏။
- ၄၆။ ငှဲသား-အေး၏၊ အဖျားကိုနိုင်၏၊ ဝမ်းဗီးတောက်၏။
- ၄၇။ စာကလေးသား-သုက်ကို အလွန်ပွားစေတတ်၏၊ သလိပ်ကိုလည်း ပွားများစေတတ်၏။
- ၄၈။ တကျိုးသား-အေး၏၊ သလိပ်ပွား၏၊ လေနိုင်၏။
- ၄၉။ စက္ကဝတ်သား-အားကိုဖြစ်စေ၏၊ သုက်သလိပ်ကို ပွားစေ၏၊ လေကိုနိုင်၏။
- ၅၀။ မျိုင်းသား-အေး၏၊ လေကိုနိုင်၏၊ ဆီး၊ ဝမ်းကို ရွှင်စေ၏။
- ၅၁။ ရစ်သား-(ပူ ချို ဆိပ်) ဝမ်းချုပ်၏၊ ဩဒေါသကိုနိုင်၏၊ အရည်အဆင်းကို ကြည်လင်စေ၏။
- ၅၂။ လင်းယုန်သား-သုက်ကိုခန်းစေ၏၊ သွေးသားကို လျော့ပါးစေ၏၊ ပူ၏၊ အစဉ်စားမှု ရူးတတ်၏၊ မစားအပ်။
- ၅၃။ စွန်သား-ပူ၏၊ သုက်၊ အသွေး၊ အသား၊ အားအင်ကို ကုန်ခန်းစေ၏၊ သည်းခြေကိုပျက်စေတတ်၏၊ အစဉ်မစားအပ်။
- ၅၄။ သိန်းသား-ပူ၏၊ (စွန်နှင့် အကျိုးတူ၏)

၅၅။ ဥဒေါင်းသား-ပူ၏၊ လေနိုင်၏၊ သုက်နှင့်သလိပ်ကို ပွားစေတတ်၏၊ ပညာဉာဏ်ကို တိုးပွားစေတတ်၏၊ ဝမ်းဗီးကို တောက်စေတတ်၏၊ အဆင်းကို လှပစေ၍ ခွန်အားကို တိုးစေ၏။

ငှက်အမျိုးတို့၏ အကျိုးသွား
(ခြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါတို့ကို သီးခြားဖော်ပြခြင်း)

- ၁။ ကြက်သား-ဖန်ချိုအရသာရှိ၏၊ ပူ၏၊ အစာကို ကြေစေတတ်၏၊ လေကိုနိုင်၏၊ အသံသာခြင်းနှင့် ခွေးထွက်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ အကြောကို ဆိုင်းတွစေတတ်၏၊ ကြက်သားဟူသမျှတို့ကို ကြက်စုသီးဆီဖြင့် ချက်၍မစားအပ်။ (ဤကား သာမန်ကြက်သားကို ဆို၏)။
- ၂။ ကြက်ဖြူသား-ချိုဖန်ရသာရှိ၏၊ အစာကိုကြေစေတတ်၏၊ အသားအရေကို တိုးပွားစေတတ်၏၊ သည်းခြေကိုနိုင်၏၊ ဝမ်းကို ကျစေတတ်သည်ဟု ဆို၏။
- ၃။ ကြက်နက်သား-ချိုဖန်ရသာ ရှိ၏၊ ပူ၏၊ လေ သလိပ်၊ သည်းခြေနာ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အောင်သောအနာ၊ စာတ်ပျက်သောအနာ၊ နာတာရှည်၊ ညောင်းနာ၊ အရိုးကျိုးသောအနာတို့ကို ပျောက်စေတတ်၏။
- ၄။ ကြက်တိန်ညင်သား-ချိုဖန်ရ သာရှိ၏၊ သည်းခြေနာ၊ ကျင်ကြီးကျင် ငယ်အောင်သောအနာတို့ကို နိုင်၏၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ဝမ်းတန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုတတ်၏၊ မျက်စိနာနှင့်လည်း သင့်၏။
- ၅။ ကြက်သား(တော)-တောကြက်သားသည် သလိပ်ကို ပျက်စေတတ်၏၊ လေသည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏၊ အားခွန်ကုန်ခန်းသောအနာ၊ အော့အန် သောအနာ၊ ချမ်းဖျားတုန်ဖျားတို့ကို နိုင်၏။
- ၆။ ကျီးသား-အသွေးအသား၊ သုက်တို့ကို ခန်းခြောက်စေတတ်၏၊ ပန်းနာနှင့်သင့်၏၊ ရူးသွပ်စေတတ်၏။ (အစဉ်မစားအပ်သော အစာတည်း။)

- ၇။ ကျေးသား-အေး၏ သုက်ကို ပွားစေတတ်၏။ ချောင်း
ဆို၊ ပန်းနုနှင့် သင့်၏။ ဝမ်းကိုချုပ်စေတတ်၏။
- ၈။ ခါသား-အေး၏။ ချို၏။ မောဟိုက်နာ၊ ပန်းနု၊ လေ့နာ
နှင့် သလိပ်ထန်သောအနာတို့ကို နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို
တောက်စေတတ်၏။ အားနှင့်သုက်ကို တိုးတက်စေ
တတ်၏။ (၎င်းခါသည် တောင်ခါ၊ တောခါဟူ၍
နှစ်မျိုးရှိ၏။) တောင်ခါသည် အဖြူအပြောက်ကလေး
ရှိ၏။ တောခါသည် သေးငယ်သော အတန်းများရှိ၏။
၎င်းတို့သည် ကျက်စားရာဒေသ အပိုင်းအခြားရှိကြ
၏။ မိမိတို့ ကျက်စားရာအရပ်သို့ အခြားခါလာ၍
ကျက်စားမှု ခွပ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ခွပ်သောအခါ၌
အတော်ကြာမြင့်လျှင် ခေါသအစွမ်းကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အတက်ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း
ပျက်စိပြာ၍ မမြင်ရှိတတ်၏။ အချို့လည်း ခွပ်သည်
နှင့်ပင်သေတတ်၏။ လူတွေ့လျှင်လည်း လွယ်လှင့်
တကူဖမ်းနိုင်၏။ အလွန်ခေါသခက်ထန်သော ငှက်
မျိုးပင်တည်း။
- ၉။ ခင်ပုတ်သား-ပူ၏။ သုက်သွေးကို ခြောက်စေတတ်၏။
အားကို ယုတ်လျော့စေတတ်၏။ သည်းခြေကို ပျက်
စေတတ်၏။ ၎င်းခင်ပုတ်ကို (ဝီးကွက်)ဟူ၍ ယခု
ခေါ်ကြ၏။
- ၁၀။ ခိုကြီးသား-အေး၏။ လေကိုနိုင်၏။ ဝမ်းကို ချုပ်စေ
တတ်၏။ သုက်နှင့်အားကို ပွားစေတတ်၏။
- ၁၁။ ခိုငယ်သား-ကျင်ကြီး။ ကျင်ငယ်ကို ပွားစေတတ်၏။
တြိခေါသကို ပျက်စေတတ်၏။ (၎င်းခိုသားများကို
မုန်ညင်းဆီနှင့် ချက်ကြော်၍ မစားကောင်း။)
- ၁၂။ ချိုးဂုရုသား-ပူ၏။ သလိပ်နာတို့ကို နိုင်၏။ ချွေးကို
ထုတ်စေတတ်၏။ အသံကိုကောင်းစေတတ်၏။ လေ
ကို အနည်းငယ်ပျက်စေတတ်၏။ (၎င်းအသားကို
လည်း မုန်ညင်းဆီနှင့် ချက်ကြော်၍မစားအပ်။)
- ၁၃။ ချိုးလည်ပြောက်သား-သလိပ်။ သည်းခြေ သွေးတို့ကို
နိုင်၏။ သုက်ကို ပွားစေတတ်၏။ (၎င်းအသားကို
လည်း မုန်ညင်းဆီနှင့် ချက်ကြော်၍ မစားအပ်။)

- ၁၄။ ချိုးလင်းပြာသား-အေး၏။ ရတ္တပိတ်နာကိုနိုင်၏။
- ၁၅။ ငှာသား-လေကိုနိုင်၏။ ကျင်ကြီးကိုနည်းစေတတ်၏။
ရေငော်သော အနာကို ပျောက်စေတတ်၏။
- ၁၆။ ငှာသား-အေး၏။ အဖျားကိုနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေ
တတ်၏။ (ငှာကြီးသားသည်လည်း ၎င်းနှင့် အကျိုး
ပေးခြင်းတူ၏။)
- ၁၇။ စာသား(တော)-တောစာသည် သုက်နှင့်သလိပ်ကို
ပွားပွားစေတတ်၏။ လေကို ပျက်စေတတ်၏။ ရတ္တ
ပိတ်နာကို နိုင်၏။
- ၁၈။ စာသား(အိမ်)-အိမ်စာသည် သုက်ကို အလွန်ပွားစေ
တတ်၏။ အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သလိပ်ကိုလည်း
ပွားပွားစေတတ်၏။
- ၁၉။ စွန်ခေါင်းဖြူသား-သွေးသား သုက်တို့ကို ခန်းခြောက်
စေတတ်၏။ ပူ၏။
- ၂၀။ စွန်သား-ပူ၏။ သုက်၊ အသွေးအသား၊ အားအင်တို့ကို
ကုန်ခန်းစေတတ်၏။ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။
(အစဉ်မစားအပ်။)
- ၂၁။ စက္ကဝက်သား-အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သုက်သလိပ်
ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ လေကိုနိုင်၏။
- ၂၂။ ဇာမထီငှက်သား-လေ၊ သည်းခြေကိုနိုင်၏။ ငှက်သား
တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။
- ၂၃။ တင်ကျီးသား-အေး၏။ သုက်သလိပ်ကို ပွားစေတတ်
၏။ လေကို နိုင်၏။
- ၂၄။ ဗျိုင်းအောက်သား-အေး၏။ လေကိုနိုင်၏။ ကျင်ကြီး
ကျင်ငယ်တို့ကို ရွှင်စေတတ်၏။ (၎င်းဗျိုင်းအောက်
သားကို သခွားချဉ်သီးနှင့် ချက်စားသော် လေ့နာ
ပျောက်၏။)
- ၂၅။ ဝီလုံးငှက်သား-ပူ၏။ ဆိပ်၏။ ချို၏။ ဖန်၏။ ဝမ်းမီးကို
တောက်စေတတ်၏။ သန့်ပိတ်နာနှင့် သင့်၏။ အဆိပ်
ကိုနိုင်၏။ ဉာဏ်ပညာနှင့် ဝမ်းမီးကို ပွားစေတတ်၏။
ယစ်သား-ပူ၏။ ချို၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။
တြိခေါသကိုနိုင်၏။ အရေအဆင်းကို ကြည်လင်စေ
တတ်၏။ ဝမ်းကို ချုပ်စေတတ်၏။

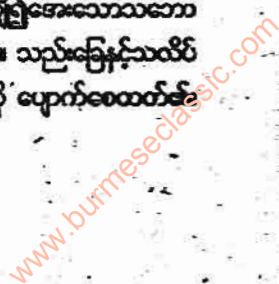

- ၂၇၂။ ရုဗ္ဗတီဝဂ်သား-ပု၏။ အသွေးအသားနှင့် သုဂ်တို့ကို ခန်းခြောက်စေတတ်၏။ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။ (အစဉ်မစားအပ်။)
- ၂၇၃။ ရွှေပြည်စိုးဝဂ်သား။ ဆီး၊ ဝမ်းချုပ်သော အနာတို့ကို ပျောက်စေတတ်၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကို နိုင်၏။ (အထူးကား) ၎င်းရွှေပြည်စိုးဝဂ်သည် သပိတ်လွယ်ဝဂ်နှင့်စာ၏။ သို့သော် သပိတ်လွယ်ဝဂ်သည် ရင်၌ သပိတ်ကဲ့သို့ အမည်းကွက်ကလေးရှိ၏။ ရွှေပြည်စိုးဝဂ်ကား ဤသို့မရှိ။
- ၂၇၄။ လင်းတသား-ပု၏။ သွေး၊ သုဂ်၊ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့ကို ခန်းခြောက်စေတတ်၏။ အသားအရေကို ပျက်စေတတ်၏။ ရှုသွပ်ကာ ရောဂါဖြစ်တတ်၏။ (အစဉ်စားမူ ရူးသွပ်တတ်၏။ မစားကောင်း။)
- ၂၇၅။ လင်းယုန်သား။ သုဂ်ကိုခန်းခြောက်စေတတ်၏။ သွေးသားကို လျော့ပါးစေတတ်၏။ ပု၏။ (အစဉ်စားမူ ရူးသွပ်၏။ မစားအပ်။)
- ၂၇၆။ ဝမ်းဘဲသား-အေး၏။ လေနာကိုနိုင်၏။ ဝမ်းကိုပျော့စေတတ်၏။ သုဂ်သလိပ်ကို ပွားစေတတ်၏။
- ၂၇၇။ သပိတ်လွယ်ဝဂ်သား-သလိပ်။ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ ဆီး၊ ဝမ်း ချုပ်သော အနာတို့ကို ပျောက်ငြိမ်းစေ၏။ (၎င်းဝဂ်အိပ်သော အိပ်တန်းအောက်၌ ရွှေအိုးရှိတတ်သည်ဟု ရှေးလူကြီးများ ပြောစမှတ်ရှိ၏။)
- ၂၇၈။ သိန်းဝဂ်သား-ပု၏။ သွေး၊ သုဂ်အားတို့ကို ယုတ်လျော့စေတတ်၏။ သည်းခြေကိုပျက်စေတတ်၏။
- ၂၇၉။ ဟင်္သာသား-အေး၏။ လေကိုနိုင်၏။ သုဂ်ကို ပွားစေတတ်၏။ အလိုရမ္မက်ကို ကြံစေတတ်၏။ အသံကို ကောင်းစေတတ်၏။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေကို ဆူဖြိုးစေတတ်၏။
- ၂၈၀။ ဥဒေါင်းသား-ပု၏။ လေကို နိုင်၏။ သုဂ်၊ သလိပ်ကို ပွားစေတတ်၏။ ပညာဉာဏ်ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ အရုပ်အဆင်းကို လှပစေ၍ ခွန်အားကို တိုးပွားစေတတ်၏။
- ၂၈၁။ ဥပျိုင်းသား အေး၏။ သုဂ်ကိုပွားစေတတ်၏။ လေကိုနိုင်၏။

ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဝဂ်သားများမှာ ရှေးကဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အသားအမျိုးမျိုးတို့တွင် အချို့ပါဝင်ပြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဆိုရာတွင် ကျမ်းဂန်ပုဂံများရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိုမို၍ စုံလင်စွာ ဗဟုသုတရရှိစေရန်လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ခြေနှစ်ချောင်း သတ္တဝါ ကြက်၊ ဘဲ၊ ဝဂ်တို့ကို သီးခြားကာထူထပ်စုစီခဲ့ခြင်း၌ ထုတ်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရေအမျိုးမျိုး

- ဗဟုသုတအလိုတရ ရေအမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးကို ဖော်ပြပါဦးအံ့။
- ၁။ ကန်ရေ-ဆိမ်း၊ ချို၊ စပ်သော သဘောရှိ၏။ အစာကြေ၏။ သလိပ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်သော ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်၏။
 - ၂။ ကုန်းထွက်ရေ(ခြောက်သွေ့သောကုန်းမှ ထွက်သည့် ရေ) အော့အန်နာ၊ ခံတွင်းနာ၊ လျှာခင်နာတို့နှင့် သင့်၏။ ရေငတ်နာကိုနိုင်၏။ ကိုယ်လက်ကို ပေါ့ပါးစေတတ်၏။
 - ၃။ ကျောက်ရေ(ကျောက်၌ဖြစ်သောရေ တော၌ဖြစ်သော ရေကြည်)-လေး၊ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကို နိုင်၏။
 - ၄။ ကျောက်ဖျာရေ-အလွန်အေးချမ်း၏။ အညစ်အကြေးကင်း၏။
 - ၅။ ကျောက်ဆောင်ရေ-နုလုံးကို နှစ်သိမ့်စေတတ်၏။ ဒေါသသုံးပါးကို နိုင်၏။
 - ၆။ စီးရေ(စမ်းချောင်းမှစီး၍ ဆင်းသောရေ)- သလိပ်ကို နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးစေတတ်၏။
 - ၇။ စန္ဒရကန်(စန္ဒရကန်ကျောက်မှ ထွက်သောရေကိုဆိုသည်။ ၎င်းကျောက်မှာ လရောင်နှင့်တွေ့လျှင် အလိုအလျောက် ရေထွက်သည်ဟု ဆိုကြ၏) အလွန်အကျိုးကြီး၏။ ဒေါသသုံးပါးကို ပယ်နိုင်၏။
 - ၈။ စိမ့်ရေ(စိမ့်တော၌ရှိသောရေ) ချို၍အေးသောသဘောရှိ၏။ ဝမ်းမီးကို ငြိမ်းစေတတ်၏။ သည်းခြေနှင့်သလိပ် ယှဉ်၍ဖြစ်သော သွေးဝမ်းနာကို ပျောက်စေတတ်၏။

- ၉။ ဆီးနှင်းရေ-အလွန်ချမ်းအေး၏။ သောက်သောသူတို့၏ အသားအရေကို စိုစိမ့်စေတတ်၏။ သွေးသားကောင်း၏။ ကိုယ်ပူသောအနာကို ပျောက်စေ၏။ သလိပ်။ သည်းခြေကို ပွားစေ၏။
- ၁၀။ ဆန်ဆေးရည်-ဝမ်းရပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ သွေးသည်းခြေကို ငြိမ်ဝပ်စေတတ်၏။
- ၁၁။ ဆန်လှော်ရည်-အပူကိုငြိမ်းစေ၏။ ဝမ်းရပ်၏။ လေ့သလိပ်။ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။
- ၁၂။ ဆန်ပန်းရည်-ကိုယ်တွင်းအေး၏။ အပူကိုနိုင်၏။ လေ့သလိပ်နှင့် သင့်၏။
- ၁၃။ တွင်းရေ-ဝန်သောသဘောရှိ၏။ သည်းခြေနှင့်သလိပ်ကို နိုင်၏။ ဝမ်းမီးတောက်၏။ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး၏။
- ၁၄။ တုံမဆန်ရေ(မစီးဘဲ အိမ်၌နေသောရေ)၊ အမြိုက်ရသာနှင့်တူ၏။
- ၁၅။ ထန်းရည်ချို-သည်းခြေခိုက်၍ အိပ်ခြင်း၊ ဓာတ်မီးငှပ်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်စေတတ်၏။
- ၁၆။ နဝတတ်ရေ(ဟိမဝန္တာတော အနောက်တက္ကအိုင်မှ ထွက်သောရေ)-ဒေါသသုံးပါးနှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသော အနာတို့ကို ပျောက်စေ၏။
- ၁၇။ နေ့ချင်းရေ(နေ့ချင်းခပ်သော ရေကို ကြည်လင်အောင် စစ်ပြီးမှ ကျက်အောင်ကျို၍သောက်သော်) ချောင်းဆိုး ကုတ်ဟီးနာ၊ သလိပ်ခဲနာ၊ အစာမကြေသော အနာတို့ကို ပျောက်စေ၏။
- ၁၈။ ပွတ်ရေ(တွက်ရေ ရှံ့ရေ)-ဆာလှိုက်တတ်သည်။ မသောက်အပ်။
- ၁၉။ ပုန်းရည်ချေး-ပူ၏။ အစာကြေ၏။ ကိုယ်ပူနာ၊ အဖျားနာတို့ကို သောက်ခြင်း၊ လိမ်းခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းတတ်၏။ လေ့ သလိပ်ကို နိုင်၏။
- ၂၀။ ပျားရည်-အသစ်၊ အဟောင်းနှစ်မျိုးတွင် အသစ်သည် သလိပ်ကိုနိုင်၏။ လူဝမ်း၊ အသံသာ၏။ အဟောင်းသည် (တစ်နှစ်ကျော်လျှင် အဟောင်းဟုခေါ်သည်) ရင်ချောင်၏။ ချောင်းဆိုးပျောက်၏။ အဆီခဲနာ၊ သလိပ်နာတို့ကိုနိုင်၏။ လူကို ပိန်စေ၏။ ဝမ်းချုပ်၏။
- ၂၁။ မမီးရေ(လူမသုံး၍ တော၌ နှစ်ဖျားစွာတည်နေသော

- ရေကို ဆိုသည်) နောက်ကျိုကျို၏။ ပိုးရှိတတ်၏။ အညှီလည်းရှိတတ်၏။ မသောက်အပ်။
- ၂၂။ မိုးဦးရေ-အိုင်းအနာ၊ ပရမေအနာကို ဖြစ်စေတတ်၏။ မသောက်အပ်။ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်လများတွင်ရွာသော မိုးရေသည် လေ့နာ၊ သည်းခြေနာ၊ ရင်ဘတ်နာ၊ သလိပ်နာကိုနိုင်၏။ အခြားသောလများ၌ရွာသော မိုးရေကို မသောက်အပ်။
- ၂၃။ မိုးသီးရေ-အလွန်အေး၏။ သည်းခြေကိုနိုင်၏။ လေ့သလိပ်ကို ပျက်စေ၏။
- ၂၄။ ရေအေး-သွေး သည်းခြေကို ငြိမ်းစေတတ်၏။ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ချမ်းအေးခြင်း၊ အမောပြေခြင်း၊ ကိုယ်၏စည်ပင်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။
- ၂၅။ ရေနွေး-ပူဆာလှိုက်လှဲသော် အနာ၊ သွေးပျက်သော အနာ၊ လေဆန်နာ၊ ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းရောင်နာ၊ ဝမ်းပြည့်နာ၊ ဝမ်းအေးနာ၊ သလိပ်ဖျား၊ လေ့ဖျား၊ ချောင်းဆိုးနာ၊ အဆီခဲနာ၊ (ခုနစ်ရက်အတွင်းဖြစ်သော) အဖျားသစ်နာတို့ကို နိုင်၏။
- ၂၆။ ရေကျက်အေး-ကိုယ်ပူနာ၊ ဝမ်းပျက်နာ၊ သည်းခြေနာ၊ သွေးနာ၊ မူးဝေနာ၊ အရက်မူးသောသူ၊ အဆိပ်သင့်သူ၊ ဆီးချုပ်သူ၊ ရေငတ်နာ၊ အော့အန်နာ၊ မောပန်းနာ၊ သန္နိပါတ်နာတို့နှင့် သင့်၏။ မှတ်ချက်။ ။ ၎င်းရေကျက်အေးကို နေ့၊ ည၌ကျူး၍ ထားပြီး မသောက်ရ။ တေတေခိုညှပ်သောကြောင့် ဝမ်းမီးချက်၍ ကျက်လျှင်ချင်၏။ ဝမ်းချုပ်၏။ ဒေါသသုံးပါးပျက်၏။ ၎င်းရေကျက်အေးကို တစ်ဖန် ရေနွေးပြု၍လည်း မသောက်အပ်။ အဆိပ်နှင့်တူသည်ဟု ဆို၏။
- ၂၇။ လက်ယက်ရေ-ချိုသောသဘောရှိ၏။ အစာကြေ၏။ ဒေါသသုံးပါးကို နိုင်၏။
- ၂၈။ လယ်ကွက်ရေ-ဒေါသကို ပျောက်စေ၏။ အစာကြေ၏။ ချိုသော သဘောရှိ၏။
- ၂၉။ လောင်သင်းရေ-ဖက်စွပ်ရေတို့သည် ဘေးဥပဒါဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ငှက်ဖျားစွဲတတ်၏။
- ၃၀။ သမုဒ္ဒရာရေ-ငန်၏။ ခပ်သိမ်းသောဒေါသကိုနိုင်၏။

- ၃၀။ ၎င်းရေတို့ မီးဖြင့်ကျိုချက်၍ မသောက်အပ်။ သမုဒ္ဒရာရေ(အနောက်စီးရေ)-လေးသောရသာရှိ၏။ အလွန်ဂုဏ်သော သွေး သည်းခြေနှင့်တူသည် ဆို၏။ မသောက်အပ်။
- ၃၂။ သမုဒ္ဒရာ(အရှေ့စီးရေ)-လေးသောရသာရှိ၏။ အား ကုန်ခန်းသော အနာတို့ကို လွယ်လင့်တကူ ပျောက် စေတတ်၏။
- ၃၃။ သေရက်ရေ-ချောင်းဆိုး၍ ကိုယ်ခြောက်သောအနာ၊ သွေးကျန်နာ၊ ခွေးမထွက်သောအနာ၊ သည်းခြေနာ၊ ဖန်းနာ၊ အနာပုပ်တို့ကိုနိုင်၏။ အစာကြေ၏။ ရဲရင့်၏။ ကာလဝမ်းကိုနိုင်၏။
- ၃၄။ သစ်ခေါက်ရေ-၎င်းကို နွားနက်ကျင်ငယ်ရေနှင့်ရော၍ ဖွဲမီးနှင့်ကျိုပြီးသောက်သော် လေ့နာ၊ မျက်စိနာတို့ ကို ပျောက်စေ၏။ အပြဲသောက်လျှင် အသက်ရှည်၏။
- ၃၅။ သစ်ရွက်ရေ-ငန်သောသဘောရှိ၏။ သည်းခြေ၊ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။
- ၃၆။ ဟိမဝန္တာရေ(ဟိမဝန္တာတော၌ရှိသောရေ)-သည်းခြေ နှင့်သင့်၏။ နတ်အပေါင်းတို့ နှစ်သက်ကြကုန်၏။
- ၃၇။ ရေခဲ-လေးသောရသာရှိ၏။ ပူသောအခိုးရောက်၏။ အစာကိုကြေစေ၏။ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ ရင်ကိုချောင်စေ ၏။ (သကြားနှင့်နှိပ်၍ လုပ်အပ်သော "ရေခဲမုန့်" သည် နို့စို့ကလေးများနှင့် မသင့်။)
- ၃၈။ အင်းရေ-ငန်စပ်သောသဘောရှိ၏။ သည်းခြေနာကို ပျောက်စေတတ်၏။
- ၃၉။ အံသုဒကရေ(နေ့တွင်နေပူခံ၍ ညတွင်လရောင်ခံ သောရေ)-တို့ဒေါသကိုနိုင်၏။ သွေး၊ လေလမ်းကို ပိတ်စေ၏။ အကြောလေး၏။ အားဖြစ်၏။
- ၄၀။ အုန်းရည်-ရင်နာ၊ ဆီးထိုးနာ၊ သည်းခြေပျက်နာ၊ ချောင်းခြောက်ဆိုးနာ၊ အစာမဝင်သောအပူကို ပျောက် စေ၏။ ဝမ်းမီးတောက်၏။ ၎င်းသောအပူ ဝင်သောအပူ တို့ကို ထုတ်စေတတ်၏။

ဗဟုသုတအလိုတိုင်းရေဖြင့် ရေမျိုး ၄၀ ကို စာ နှောင်းရှိသည့်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခု ထာလွန်ပူ ဘုံဘိုင်ရေ၊ အပီစိတွင်းရေ၊ ပေါင်းချွေးရေ၊ ဘီလပ်

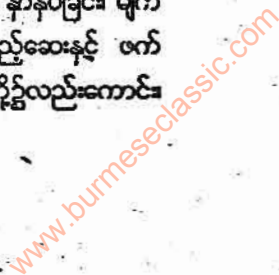
ရည်စသည်ဖြင့် ရေမျိုး ၄၀ က ကျော်လွန်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ မှတ်ယူသုံးစွဲခြင်း ပြုသည်/မပြုသည်ကို အပထားပြီး နောက် သားနှောင်လာတို့အတွက် ရှာရှာဖွေဖွေ မှတ်တမ်းတင်ရစ် ခဲ့ကြသော ရှေးဆရာကြီးများ၏ စေတနာကိုကား လေးစားအပ် ပါသတည်း။

ဆီအမျိုးမျိုးတို့၏အကျိုးကို ဆိုပေအံ့

ဆီမျိုးဟူသမျှသည် အရသာအားဖြင့် ဆိမ့်၏။ အနည်း ငယ်ပျူဖန်၏။ များသောအားဖြင့် ဆီးနှင့်ဝမ်းကို ချုပ်စေတတ် ၏။ အဆီဩဇာရှိ၏။ ကိုယ်အလုံးကိုပျံ့နှံ့တတ်၏။ ပူ၏။ လေ ကို အထူပာဖြင့်နိုင်၏။ သည်းခြေကိုပျက်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေတတ်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဆံပင်နှင့် သင့် ၏။ အရေနှင့်သင့်၏။ ခေါင်း၌ဖြစ်သောဒဏ်ကို ပျောက်စေ တတ်၏။ ဉာဏ်ပညာကို တိုးပွားစေတတ်၏။ ကြောခဲ၏။

နမ်းဆီ

နမ်းဆီသည် ဆိမ့်၏။ စဉ်းငယ် ဖန်၏။ ခါး၏။ ကြော ခဲ၏။ ဝမ်းမီးကိုချက်၍ ကျက်လျှင်ဆိမ့်၏။ ပူ၏။ လိမ်းလျှင် အေး၏။ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေတတ်၏။ အားကြီးစေတတ်၏။ အဆင်းကို လှစေတတ်၏။ အသံကိုကောင်းစေတတ်၏။ သုက် ကိုပွားစေတတ်၏။ ပိန်သောသူကို ဝေစေတတ်၏။ ဝေသောသူ ကို ပိန်စေတတ်၏။ လေသလိပ်ကိုနိုင်၏။ သွေး၊ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။ ကိုယ်အလုံးကို ပျံ့နှံ့စေတတ်၏။ အကြောကို လျော့စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေတတ်၏။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို ချုပ်စေတတ်၏။ သားအိမ်ကို သုတ်သင်ရှင်း လင်းစေတတ်၏။ ဉာဏ်ပညာကို တိုးပွားစေတတ်၏။ မောပန်း ခြင်းကို ပျောက်စေတတ်၏။ အနာပေါက်နှင့် ဆီးများစွာသွား သောရောဂါတို့ကို နိုင်၏။ နားနှင့် အင်္ဂါကြီးငယ်၊ ဦးခေါင်း ကိုက်ခဲခြင်းတို့ကို နိုင်၏။ ယားနာ၊ နှုနာ၊ ပိုးနာတို့ကိုနိုင်၏။ လိမ်းနယ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုလိမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကိုလိမ်းခြင်း၊ စား သောက်ခြင်း၊ မုန့်၊ ဟင်းလျာတို့၌ခတ်ခြင်း၊ နာနပ်ခြင်း၊ မျက် စဉ်းခတ်ခြင်း၊ နားကိုခတ်ခြင်း၊ ဝမ်းချူသည့်ဆေးနှင့် ဖက် စပ်ခြင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ကျိုးပဲ့သည်တို့၌လည်းကောင်း။

ထိခိုက်သောကြောင့် အထိရောက်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ခွေး
စသော သားကောင်တို့ ကိုက်ခဲရာ၌လည်းကောင်း နမ်းဆီကို
သာ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။

မုန်ညင်းဆီ

မုန်ညင်းဆီသည် စပ်သောအရသာရှိ၏။ သက်သော
အရသာရှိ၏။ ခြောက်ကပ်၏။ ပူသောသတ္တိရှိ၏။ ဝဲနာ၊ နူနာ၊
ပိုးနာ၊ သဲလိပ်နာ၊ သုက်နာ၊ ဝိတ် ကိုက်နာ၊ လေနာတို့ကို
ပယ်ရှားနိုင်စွမ်း သောသတ္တိရှိ၏။ သွေး၊ သည်းခြေကိုလည်း
ပျက်စေတတ်၏။ အထူးအားဖြင့် လျင်စွာ ဝမ်းမီးတောက်စေ
တတ်၏။ အစာကို ကြေစေတတ်၏။ သည်းခြေနာ၊ သွေးနာ၊
နုလုံးနာ၊ ဝမ်းနာ၊ နူနာ၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ပေါက်သောအနာ၊
ဦးခေါင်းနာ၊ နားနာတို့ကို ပျောက်စေတတ်သော သတ္တိရှိ၏။

မုန်ညင်းနီဆီ

မုန်ညင်းနီဆီသည် သက်၏။ ပူ၏။ စပ်၏။ ဆီးကို
ချုပ်စေတတ်၏။ အားကိုဖြစ်စေခြင်း၊ သိပ်မွေစေခြင်း၊ ဝဲနာ၊
နူနာ၊ ပိုးနာ၊ ကိုယ်ရောင်နာများကို ပျောက်စေတတ်ခြင်း၊
သည်းခြေကိုပျက် စေတတ်ခြင်းသတ္တိရှိ၏။

(ဥတုဘောဇန၊ သင်္ဂဟကျမ်း၌မူကား မုန်ညင်းဆီကို

- (၁) ပကတိမုန်ညင်း၊ (၂) မုန်ညင်းဖြူ၊ (၃) မုန်ညင်းနီ၊
- (၄) မုန်ညင်းနက်ဟူ၍ လေးမျိုးခွဲလျက် မုန်ညင်းဖြူကို ဆီ
ကိုယူ၍ သုံးလေ့မရှိသောကြောင့် ၎င်းဆီ အကျိုးအပြစ်တို့
ကို ဆေးကျမ်းတို့တွင် မဆိုဟုဖော်ပြထား၏။ ကျန်သော
မုန်ညင်းသုံးမျိုးကိုမူကား အကျိုးတူပြ၏။ ဗုဒ္ဓဂုဏ္ဍ ပကာသနီ
ဆေးကျမ်းတွင်မူကား ပကတိမုန်ညင်းကိုပင် မုန်ညင်းဖြူဟု
ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။)

ကြက်ဆူရိုးဖြူဆီ

ကြက်ဆူရိုးဖြူဆီသည် ဆိပ်၏။ စဉ်းငယ်စပ်၏။ ကြေ
ခဲ၏။ ပျစ်၏။ စဉ်းငယ်ဖန်သောအရသာလည်းရှိ၏။ ဝမ်းကို
သက်စေတတ်၏။ ဂူနာ၊ လေဖျဉ်း နာ၊ ဆီး၊ ဝမ်းချုပ်သော
အနာ၊ ချက်အောက်၌ အလုံးဖြစ်သောအနာ၊ ကျောက်ကုန်းမီး

ညောင်းတို့၌ တိုးကျင်သောအနာ၊ အောင့်သောအနာ၊ ခါး
တောင့်ခိုင်သောအနာ၊ ကိုယ်ရောင်နာ၊ သွေးဂူနာ၊ အနာ
ပဆုပ်နာ၊ အင်ပျဉ်ထဲသော "ဝါတရနာ"၊ သုံးရက်၊ လေးရက်
ဖျားပြီးလျှင် ကိုယ်ရောင်သော "အာမဝါတနာ" တို့ကို နိုင်၏။
ငှက်ဖျား၊ ချမ်းဖျား၊ တုန်ဖျားတို့ကို နိုင်၏။

ကြက်ဆူရိုးနီဆီ

ကြက်ဆူရိုးနီဆီသည် ကြက်ဆူရိုးဖြူဆီထက် ကြေ
ခဲ၏။ ပျစ်ခွဲ၏။ စိမ်းရွှေနီရှိ၏။ အကျိုးသွားအားလုံးမှာ အထက်
ပါ ကြက်ဆူရိုးဖြူဆီနှင့် တူ၏။

ကြက်ဆူမှာ မြန်မာကြက်ဆူ သင်္ဘောကြက်ဆူဟူ၍
နှစ်မျိုးရှိ၏။ ယခုဖော်ပြခဲ့သော ကြက်ဆူဆီ၏ အကျိုးသွား
များမှာ မြန်မာကြက်ဆူဆီကိုသာ ဆိုလိုသည်။ ၎င်းမှာ ထန်း
လျက်ကျိုရာတွင် ဆူဝေ၍မကျစေရန် အစေ့ဆီကို အိုးနုတ်
ခမ်းတွင်သုတ်ထားလေ့ ရှိကြသော ကြက်ဆူမျိုးပင်ဖြစ်လေ
သည်။ အချို့ကား နိပါးဆိုးရာတွင် ၎င်းအစေ့ကို ထည့်၍
သုံးတတ်ကြသည်။ ခြံစည်းရိုးများတွင် ပေါက်လေ့ရှိသည်။
သင်္ဘော ကြက်ဆူမျိုးကား ဆေးပက်၌ အသုံးဝင်သော ကြက်
ဆူမျိုးမဟုတ်ပေ။

ဝမ်းနုတ်ဆေး(ဝါ) ဝမ်းနုတ်ဆီအဖြစ်ဖြင့် အများသုံး
စွဲလျက်ရှိကြသော ကြက်ဆူမျိုးကား မြန်မာကြက်ဆူသာ
လျှင်ဖြစ်၏။ ၎င်းကြက်ဆူဆီဖြင့် လေနာရှိသောသူ၊ ဖျား
သောသူ၊ ကလေးသူငယ်နှင့် အဘိုးအိုများ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
မိန်းမများကို ဝမ်းနုတ်ပေးနိုင်၏။

အောင်မဲဖြူစေ့ဆီ

အောင်မဲဖြူစေ့ဆီသည် ဆိပ်၍ စဉ်းငယ်ချဉ်သော
အရသာရှိ၏။ ပူ၏။ စပ်၏။ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်
တို့ကို ပျက်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေတတ်၏။

အောင်မဲညိုစေ့ဆီ

အောင်မဲညိုစေ့ဆီသည် အောင်မဲဖြူဆီနှင့် အကျိုး
ပေးတူညီ၏။

နမ်းကျပ်ဆီ

နမ်းကျပ်ဆီသည် (ဘီသွားဆီဟုလည်းခေါ်သည်) ဝမ်းဗီးကို တောက်စေတတ်၏။ ပုဇွန်၊ ကြေးခဲ၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ လေ ကိုနိုင်၏။ မျက်စိနှင့်မသင့်။ ဥတုအေးလျှင်ခဲ၏။ ဆိပ်၏။ ချွပ် ၏။ ကျင်ကြီးကို ပွားများစေတတ်၏။ အသားအရေ၌ဖြစ် သော ပွေ၊ ညှင်း၊ တင်းတိပ်စသော အနာတို့ကိုနိုင်၏။

(ဗဗ္ဗဂုဏ်အေးကျမ်းအတိုင်း "နမ်းကျပ်"ဟု ဖော်ပြလို သော်လည်း ၎င်းကို ဥတုဘောဇန၊ ရှုတော်မူဆေး အဘိဓာန် တို့၌ "ဘီသွားဆီ"ဟုသာ ဖော်ပြကြ၏။ ထိုဘီသွားဆီကို ရှုတော်မူ ဆေးအဘိဓာန်တွင် "အင်္ဂလိပ်ဘာသာအားဖြင့် (လင်ဆစ်အစိုင်)ခေါ်သည်"ဟု ဖော်ပြထား၏။ ဦးထွန်းငြိမ်း အဘိဓာန်တွင် (Linseed Oil)ကို ပိုက်ဆံဆီ (ဝါ) စိကျောင်း ကွမ်းဖတ်ဆီဟု ပြန်ဆို ထားသောကြောင့် စဉ်းစားဖွယ်ရာ ပင် ဖြစ်၏။

"ဘီသွား"ကို ရခိုင်လူမျိုးတို့က "နမ်းကျပ်"ဟုခေါ်သည် ဟု ဥတုဘောဇန သင်္ဂဟကျမ်းတွင် ဆို၏။ ထို"ဘီသွား" ကား လျှော်ပင်အမျိုးဖြစ်၏။ ဤအပင်က လျှော်ကို အဝတ် အထည်လုပ်ရ၏။ ဘီသွားလျှော်မှဖြစ်သောအဝတ်ကို ပါဠိ ဘာသာအားဖြင့် "ခေါမ"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဒုကူလ"ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဆို၏။

သုဝဏ္ဏသာမ တတ်တော်၌ ဘုရားအလောင်းတော် သုဝဏ္ဏသျှံသတို့သား၏ ဖခင်ကို "ဒုကူလ"ဟူ၍ အမည် ထင်ပွန်းတပ်ခြင်းမှာ ၎င်းကို မွေးဖွားစဉ်အခါက ဤ"ဘီသွား" လျှော်မှဖြစ်သော အဝတ်ဖြင့် အနီးလုပ်သည်ကို အစွဲပြု၍ "ဒုကူလ"ခေါ်ကြောင်း အဂ္ဂမဟာသေနာ ပတိယောဗြူစား စင်ကြိုက မှတ်ချက်ရေးထားခဲ့လေသည်။

ရှုတော်မူ ဆေးအဘိဓာန်တွင် "ဘီသွားဆီ"ဟူ၍ ရေး ၍ အက္ခရာစဉ် တာတုဂုဏ်ကျမ်းတွင်မူကား "နမ်းကျပ်"ဟူ၍ ဖော်ပြ၏။

ဝန်ပန်းဆီ

ဝန်ပန်းဆီသည် ပုဇွန်၊ စပ်၏။ လေးတွဲ၏။ နမ်းကျပ်

ဆီနှင့်အကျိုးတူ၏။ (ရခိုင်ဆေးကျမ်း၌ နမ်းကျပ်ကို နမ်းကြီး ဟုဆိုသည်။)

ဆူးပန်းစေ့ဆီ

ဆူးပန်းစေ့ဆီသည် ချဉ်၏။ ပုဇွန်၊ ကြေးခဲ၏။ စပ်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ မျက်စိနှင့်မသင့်။ သွေး၊ သည်း ခြေ သလိပ်တို့ကို ပျက်စေတတ်၏။ (ဗဗ္ဗဂုဏ်ပကာသနီဆေးကျမ်း တွင် မျက်စိကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏ဟုဆိုသည်။)

မယ်ဇယ်ဆီ

မယ်ဇယ်ဆီသည် ဆိပ်၏။ စဉ်းငယ်ဖန်၏။ လေ၊ သလိပ်တို့ကိုနိုင်၏။ မြင်းသရိုက်နာကို နိုင်၏။

သင်းဝင်ဆီ

သင်းဝင်ဆီသည် ခါး၏။ ထက်၏။ ဝဲနာတို့ကို ပျောက် စေတတ်၏။ သွေး၊ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။

လွန်ဆီ

လွန်ဆီသည် (လွန်ဆံဆီ) ဆိပ်၏။ ကြေးခဲ၏။ သလိပ် ကိုပွားစေတတ်၏။ များစွာမပူသောကြောင့် လေ၊ သည်းခြေ ကို နိုင်အောင်သုံးသင့်၏။ သည်းခြေနာနှင့် သင့်၏။

ဘိန်းဆီ

ဘိန်းဆီသည် ဆိပ်၏။ အေး၏။ ဝမ်းဗီးချက်ပြီးနောက် လည်း ဆိပ်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ကြေးခဲ၏။ သုက်ကို ပွားစေတတ်၏။ လေ၊ သလိပ်ကိုနိုင်၏။

("ဘိန်း"ဟူသော မြန်မာဝေါဟာရနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာကား ဘိန်းသီးမှထွက်သော အစေးကို ပါဠိဘာ သာအားဖြင့် "အဟိဗေန"ဟူ၏။ ဟိန္ဒူ ဘာဂါလီတို့က "အဟိန်း" ဟုခေါ်ကြ၏။ မြန်မာတို့က အတုလိုက်၍ခေါ်ရာတွင် မဝိ သောကြောင့် "ဘိန်း"ဖြစ်သည်ဟု ဥတုဘောဇနဆေးကျမ်း အဆိုရှိ၏။)

သရက်စေ့ဆီ

သရက်စေ့ဆီသည် ဆိမ့်၏။ စဉ်းငယ်ခါး၏။ အလွန် ကောင်းသောအနံ့ရှိ၏။ လေ၊ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ ဩဇာမရှိ။ စဉ်းငယ် သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။

ဘီသွာဆီ

ဘီသွာဆီသည် ဗဗ္ဗဂုဏ ပကာသနီကျမ်းတွင် "ဘီသွာဆီ ဟုခေါ်၏။ ရှုတော်မူဆေးကျမ်း အဘိဓာန်တွင် "ဘီးသွားဆီ" ဟုရေး၏။ အကျိုးသွားကား ပူ၏။ ဆိမ့်၏။ လေကိုနိုင်၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။ ကျင်ကြီးကို ပွားစေတတ်၏။ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ အရေပြားညှစ် ဘော ပွေ့၊ ညှင်း၊ တင်းတိပ်စသော အနာတို့ကို ပျောက်စေ တတ်၏။ (ရခိုင်အခေါ် နမ်းချက်ဆီကိုပင် ဘီသွာဟု ခေါ်ဆို ဟန်ရှိပေသည်။)

ကလိန်ဆီ

ကလိန်ဆီသည် ခါး၏။ သွေး၊ သည်းခြေကို ပျက်စေ တတ်၏။ ယားနာ၊ နူနာ၊ ပိုးနာတို့ကိုနိုင်၏။ တက်၏။ (ပိုးကို နိုင်၏။ ဆိုသမျှကို အာတွင်၌ရှိသော သန်ကောင်မျိုးကိုနိုင် သည်ဟူ၍ မှတ်လေ)ဟု ဥတုဘောဇနတွင် ညွှန်ပြထားသည်။

ရှမ်းနမ်းဆီ

ရှမ်းနမ်းဆီသည် ပူ၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ ကြေလွယ်၏။ ဝမ်းချုပ်၏။ သွေး၊ သလိပ်တို့ကိုနိုင်၏။ (ဤရှမ်း နမ်းဆီကို ပါဠိဘာသာအားဖြင့် "တဂရီ" ဟုခေါ်၍ မြန်မာလို "နမ်းကြွပ်" ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။)

နမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်သားရန်ရှိသည်ကား နမ်း သည် (က) နမ်းနက်၊ (ခ) နမ်းဖြူ၊ (ဂ) နမ်းနီဟူ၍ သုံးမျိုးရှိ သည်။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် -

(က) နမ်းနက်ကို အသက်ကြီးသောကြောင့် "နမ်း ကြီး" ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။

(ခ) နမ်းဖြူကို အသက်ငယ်သောကြောင့် "နမ်းလှိုင်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သာထွန်းဖြူ" ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ် ကြ၏။

(ဂ) နမ်းနီကို "ဘတ်မွေ" ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။

အသက်အငယ် ဆုံးဖြစ်၏။

ထိုနမ်းသုံးမျိုးတို့တွင် နမ်းနက်သည် အကောင်းဆုံး အစွမ်းအထက် ဆုံးဖြစ်၏။ နမ်းဖြူကား အလယ်စားဖြစ်၍ နမ်းနီကား အညံ့ဆုံးဖြစ်လေသည်။

နမ်းဟူသမျှသည် ဆိမ့်၏။ စပ်၏။ ခါး၏။ ငန်၏။ ကြောခဲ၏။ ဝမ်းမီးချက်၍ ကျက်လျှင် ဆိမ့်၏။ စဉ်းငယ်စပ်၏။ ပူ၏။ အဆီဩဇာရှိ၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေကိုနိုင်၏။ အား ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဆံပင်နှင့်သင့်၏။ ကိုယ်ကိုလိမ်းလျှင် အေး ၏။ လူတို့၏ကိုယ်အရေနှင့်သင့်၏။ နို့ရည်ကို ပွားများစေ တတ်၏။ ပေါက်သောအမာ (အနာပေါက်) နှင့်သင့်၏။ သွား နှင့်သင့်၏။ စဉ်းငယ်ဆီးကို များစေတတ်၏။ ဝမ်းချုပ်၏။ လေ ကိုနိုင်၏။ ဝမ်းမီး အသိဉာဏ်များကို ပေးတတ်၏။ မြင်သရိုက် နာကို နိုင်၏။ (ဥတုဘောဇန)

အုန်းဆီ

အုန်းဆီသည် ချိုဆိမ့်၏။ အေး၏။ အကြောတို့ကို လေးစေတတ်၏။ ဝမ်းမီးချက်ပြီးနောက်လည်း ချိုဆိမ့် ၏။ လေ၊ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့ကို ရှင်စေ တတ်၏။ ဝမ်းမီးကို ပျက်စေတတ်၏။

တမာဆီ

တမာဆီသည်(တမာသီးဆံမှအဆီ) သလိပ်နာကို ပျောက်စေတတ်၏။ ချမ်းမြေ့သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ပေါ့သောရသာယာနသတ္တိရှိ၏။ ဆူးဖြူးလွန်းသော(ဝလွန်းသော) အနာကိုနိုင်၏။ ဝသူကို ဝိန်စေနိုင်၏။

သစ်ဆိမ့်ဆီ

သစ်ဆိမ့်ဆီသည် ချိုဆိမ့်သောအရသာရှိ၏။ ချမ်းမြေ့ ခြင်းသဘောရှိ၏။ ပျစ်ခွဲခြင်း၊ လေးတွဲခြင်းသတ္တိရှိ၏။ လေ နှင့်သည်းခြေကိုနိုင်၏။ အေး၏။

ချီးဆီ

ချီးဆီသည် အလွန်ပူသည်ဖြစ်၍ ထက်သောဂုဏ်။

www.burmeseclassic.com

စပ်သောရုဏ် လွန်ကဲ၏။ ပိုးနာ၊ နှုနာများကို ပယ်နိုင်၏။ အန်ခြင်း၊ ဝမ်းသွားခြင်းတို့၌ ထူးမြတ်သောသတ္တိရှိ၏။
“ခိုး”ဟူသည်ကား “သစ်ခေးပင်”တည်း။ စုမာဂဏ အတိအကျ၊ သက္ကတအတိအကျ၊ ရတနာကောသကျမ်းများ၌ ဆို၏။ (ဒဗ္ဗဂဏ)။

တုရဝတီ

တုရဝတီသည် ပူ၏။ စပ်၏။ အနုပျိုးကိုနိုင်၏။ မှတ်ချက်။ တုရဝပင်ဟု ယခုခေတ်တွင် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခြင်းမရှိပေ။ “ကတုံကနက်”ပင်ကို တုရဝခေါ်သည်ဟု ဒဗ္ဗဂဏပကာသထိကျမ်းတွင် ညွှန်ပြထား၏။ ကတုံကနက်ပင်ကိုသော်မှ ယခုခေတ်တွင် သိသုရှားလှ၏။ တုရဝခေါ် ကတုံကနက်ပင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်အရွက်မှာကား ပုန်းညက်ရွက်နှင့်တူ၍ အသီးမှာ မုန်ညင်းသီးနှင့်တူ၏။

လျှော်ဆီ

လျှော်ဆီသည် ခါး၏။ ဖန်၏။ ဆိမ့်၏။ ပေါ့သော သတ္တိရှိ၏။ ပိုးနာ၊ နှုနာ၊ ဝဲနာ၊ ထူလာသရော(ဒုလာ)နာတို့ကို ပျောက်စေတတ်၏။

ကြိုးဆီ

ကြိုးဆီသည် အသံကို ကောင်းစေတတ်၏။ ပိုးနာ၊ နှုနာများကို ပျောက်စေတတ်၏။ ဇပိက်သောအမာ (အနာပေါက်)ကိုလည်း ပယ်နိုင်၏။

စင်လယ်ရင်ကပ်ဆီ

ပင်လယ်ရင်ကပ်ဆီသည် စပ်၏။ ပူ၏။ ထက်သော သတ္တိရှိ၏။ ကြောခဲကျက်ခဲ၏။ လေ့ကိုနိုင်၏။ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ လူ့ကိုဝစေတတ်၏။ သည်းခြေ လေ၊ သလိပ်တို့ကို ပွားများစေတတ်၏။

ထင်းရှူးဆီ

ထင်းရှူးဆီသည် စပ်သောအရသာ၊ ခါးသောအရသာ၊ ပူသောအရသာ၊ ဖန်သောအရသာရှိ၏။ ပိုးနာ၊ နှုနာနှင့်

အနာပေါက်တို့ကို ပျောက်စေနိုင်၏။

လက်ခုပ်ဆီ

လက်ခုပ်ဆီသည် ပူ၊ စပ်၊ ခါး၊ ဖန် အရသာရှိ၏။ အနုအပျိုးပျိုး၊ ပိုးအပျိုးပျိုးနှင့် အနာပေါက်ပျိုးဟူသမျှကို နိုင်၏။ ပျောက်စေတတ်၏။

ရင်းတိုင်ဆီ

ရင်းတိုင်ဆီသည် ထင်းရှူးဆီနှင့် အကျိုးပေးတူ၏။

သံလွင်ဆီ

သံလွင်ဆီသည် ချို၊ ဆိမ့်၏။ အကြောကို လေးစေတတ်၏။ လေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကို နိုင်၏။ ဆီးကို ရွှင်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို ပျက်စေတတ်၏။

ဒေဝတာဆီ

ဒေဝတာဆီသည် ဖန်သောအရသာ၊ ပူသောသတ္တိရှိ၏။ အနာပေါက်ပျိုးနှင့် အနုပျိုးတို့ကို ပျောက်စေတတ်၏။ ပိုးကိုနိုင်၏။ “ထင်းရှူးကြီးဆီ”ကို “ဒေဝတာဆီ”ဟုခေါ်ကြောင်း အချို့ဆေးကျမ်းများတွင် ဖွင့်ဆို၏။

အကျော်ဆီ

အကျော်ဆီသည် ခါး၏။ စပ်၏။ ပူ၏။ ဖန်၏။ ပိုးနာ၊ နှုနာများကို ပယ်ပျောက်စေနိုင်၏။ အနာပေါက်များနှင့်သင့်၏။

မြေပဲဆီ

မြေပဲဆီသည် ဆိမ့်၏။ စပ်၏။ အေး၏။ အကြောကို လေးစေတတ်၏။ လေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တို့ကို ရွှင်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို ပျက်စေတတ်၏။

နံ့သာဆီ

နံ့သာဆီသည် စပ်၏။ ခါး၏။ ဖန်၏။ ပူ၏။ နှုနာပေါက်သော အမာခဲတို့ကို နိုင်၏။ ပိုးကိုနိုင်၏။

ရိတ်ဆီ

ရိတ်ဆီသည် စပ်သောအရသာ၊ ခါးသောအရသာ၊ ပူသောသတ္တိ၊ ဖန်သောအရသာရှိသည်ဖြစ်၍ ပေါက်သော အမာနာ၊ ပိုနာ၊ နှုနာတို့ကိုနိုင်၏။ (နံ့သာဖြူဆီကိုပင် ရိတ်ဆီ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကြောင်း၊ ဒဗ္ဗဂုဏ်ဆေးကျမ်းတွင် ဆို၏။)

ငါးကြီးဆီ

ငါးကြီးဆီသည် (ပင်လယ်ငါးကြီးများ၏ အသည်းကို ချက်၍ရသောအဆီ) ချိုဆိမ့်သောအရသာရှိ၏။ အေး၏။ အကြောကိုလေးစေ၏။ လေ၊ သည်းခြေတို့ကိုနိုင်၏။ ဆီး၊ ဝမ်းကို ရှောင်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကိုပူစေတတ်၏။

ဖွတ်ဆီ

ဖွတ်ဆီသည် အေး၏။ စီးလောင်သောအနာ၊ ရေနွေး ပူလောင်သောအနာနှင့် အသားအရေပွန်းသော အနာတို့၌ သုတ်လိမ်းမှု ပျောက်လွယ်စေတတ်၏။

မြွေငန်းဆီ

မြွေငန်းဆီသည် ဆံပင်ကို နက်စေတတ်၏။ ဆံပင်ကို သန်စွမ်းစေတတ်၏။

စပါးကြီးမြွေဆီ

စပါးကြီးမြွေဆီသည် မြင်သရိုက်နာကိုနိုင်၏။ ဆံပင် ကိုနက်စေ၊ သန်မာစေ၏။ မျက်စိနာနှင့်သင့်၏။ ဆိမ့်၏။ သုက် ကို ပွားစေတတ်၏။

လပိုင်ဆီ

လပိုင်ဆီသည် အသားတွင်သို့ စိမ့်စို၍ဝင်တတ်၏။ တွင်းမာနေသော အကြောတို့ကို ပျော့ပျောင်းစေတတ်၏။ (လပိုင်ဆီ စစ်၊ မစစ် စမ်းလိုသော် လက်ဖဝါးပေါ်၌ တစ်စက် ချ၍ကြည့်ရမည်။ လက်ဖဝါးပေါ်သို့ စိမ့်စိုပေါက်ထွက်လျှင် လပိုင်ဆီစစ်၏။ မပေါက်ထွက်လျှင် မစစ်ဟုမှတ်လေ။ ရှုတော် မှု ဆေးအဘိဓာန်)။

ထိုမှတစ်ပါး ဆီမျိုးများတို့ ရှိကုန်သေး၏။ ယခုခေတ်

တွင် အရာဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့မှ အဆီကိုထုတ်ယူရ၍ သုံးစွဲနေကြပြီဖြစ်သောကြောင့် ဆီမျိုးတို့၏အကျိုးကိုရေးလျှင် ကုန်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။ အတိုချုပ် မှတ်ယူရန်မှာကား -

အသားမျိုးတို့မှ ထုတ်ယူသောအဆီဖြစ်လျှင် ထိုထို သတ္တဝါတို့၏ အသားများအကျိုးကို ဆေးကျမ်းများ၌ ဖွင့်ဆို ထားသည့်အတိုင်း အဆီ၏အကျိုးကိုလည်း မှတ်ယူကြရန်ဖြစ် ၏။ ဥပမာ-ဝက်သား၌ အေးသောသတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလျှင် ဝက်ဆီလည်း အေးသောသတ္တိ ရှိမည်သာဖြစ်၏။

အပင်၊ အသီး၊ အရွက်၊ အပွင့်၊ အမြစ်၊ အခေါက် စသည်တို့မှထုတ်ယူ သောအဆီဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအပင်တို့၏ သတ္တိအတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်၏။ ဥပမာ ကနုနီစေ့မှထုတ်ယူရ ရှိသော ကနုနီဆီသည် ကနုနီစေ့ကဲ့သို့ ဝမ်းကိုသက်စေလိမ့် မည်သာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဆီမျိုးတို့၏စွမ်းရည်ကို ဤမျှနှင့် အဆုံး သတ်ပါသတည်း။

ပျားရည်အကြောင်း သိကောင်းစရာ

ပျားရည်ကို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး သုံးစွဲကြသည်ဖြစ် သောကြောင့် မိမိတို့၏ တိုင်းပြည်မြို့ရွာ ဒေသအလျောက်၊ လူမျိုးအသီးသီးတို့၏ သုတေသနပြုချက်များကို စာအုပ်စာတမ်း များစွာတို့တွင် ဖတ်ရှုတွေ့မြင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေ၏။ မြန်မာ နိုင်ငံတွင်လည်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွား တိုင်းရင်းသား တို့၏ လေ့လာတွေ့ရှိချက်၊ မှတ်သားထားချက်များကို ဆိုင် ရာစာအုပ်စာတမ်းများနှင့် စာနယ်ဇင်းတို့တွင် မကြာမကြာ တွေ့ရှိကြရသည်သာဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ပျားရည်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးခေတ်မြန်မာ ပညာရှိကြီးများ၏ အယူအဆ ဗဟုသုတတို့ကိုလည်း သိရှိ ထားရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်မိသဖြင့် ရှေးဟောင်း ရှေးကျမ်းများတွင် ခေတ်အစီဆုံး အစုံလင်ဆုံးဟု ယူဆရ သော အဂ္ဂမဟာသေနာပတိဝန်ရှင်တော် ယောမြို့စားမင်းကြီး ပြုစုထားသည့် "ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟ" ကျမ်းမှ ပျားရည်နှင့် ပတ်သက်သည့် အခန်းကဏ္ဍကို (မူရင်းအတိုင်း) ထုတ်နှုတ် ၍ ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ပျားရည်တို့၏အကျိုးကို ဆိုပေအံ့

ရာဇဝဏ္ဏဘကျမ်း၊ ရာဇနိယဏ္ဍကျမ်း၊ ဘာဝပုဏ္ဏသကျမ်း၊ သုဿုတကျမ်းတို့တွင် ပျားရည်မျိုးတို့ကို အယူဝါဒမည် ကွဲပြားကြသည်ကို ညှိနှိုင်း၍ ထုတ်နုတ်ရေးသားပေးအံ့။ ပျားရည်မျိုးဟူသမျှသည် ချို၏၊ ဖန်၏။ အဆီမရှိ ကြေလွယ်၏။ အေး၏။ ဝမ်းဗီးကိုတောက်စေတတ်၏။ အနည်းငယ်စားလျှင် ဝမ်းချုပ်၏။ ဝအောင်စားလျှင် ဝမ်းပျော့ပျော့သွား၏။ လူကိုပိန်စေတတ်၏။ အသံကိုကောင်းစေတတ်၏။ မျက်စိနှင့်သင့်၏။ တင်အပ်၏။ (အမာ ဟူသည်ကား “အနာ”ကိုဆိုလိုသည်)။ ကိုယ်အပေါက်ငယ်တို့မှဝင်၍ ပျံ့နှံ့တတ်၏။ နှလုံးကို ပျို့စေရှင်းလင်းတတ်၏။ နှလုံးကို နှစ်သက်စေတတ်၏။ လွန်စွာကြည်လင်ခြင်းကို ပြုစေတတ်၏။ အဆင်းကို ကောင်းစေတတ်၏။ ဉာဏ်ပညာကို ပွားစေတတ်၏။ သုက်ကိုပွားစေတတ်၏။ ခဲတွင်းကို ရှင်းစေတတ်၏။ နှုတ်ကို မြိန်စေတတ်၏။ နှုတ်၊ မြင်းသရိုက်နှုတ်၊ ချောင်းဆိုးနှုတ်၊ သွေး သည်းခြေ သလိပ်၊ မောဟနာ(ခုလားရောဂါကို ဆိုလိုသည်) မောပန်းသောအနာ၊ ဝှီးနှုတ်၊ အဆီခဲနှုတ်၊ ရေငတ်သောအနာ၊ အော့နှုတ်၊ ပန်းနှုတ်၊ ရှုဟိုက်သောအနာ၊ ဝမ်းသွန်၊ ဝမ်းပျက်နှုတ်၊ ဝမ်းချုပ်သောအနာ၊ ကိုယ်ပူနှုတ်၊ ထိခိုက်ရှုနာသောအနာ၊ ဓာတ်အားခွန်ကုန်ခန်းသောအနာတို့ကို နိုင်၏။ စဉ်းငယ် လေကိုပျက်စေတတ်၏။ အရိုးကျိုးကို ဆက်တတ်၏။ မေထုန်ကို များစွာပျက်စေနိုင်၏။ အားကို ဖြစ်စေတတ်၏။ အဆိပ်ကိုနိုင်၏။

သုဿုတကျမ်း၌ကား ကြေလွယ်သောကြောင့် သလိပ်ကိုနိုင်၏။ ပျစ်ချွဲသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ချိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စဉ်းငယ်ဖန်သောကြောင့်လည်းကောင်း သည်းခြေကိုနိုင်၏ဟု ဆို၏။

ပျားကြီးရည်

ကြောင်ကျားသော အဆင်းရှိသော ပျားကောင်ကြီးမျိုးသည် “မက္ခိက”မည်၏။ ဤကား ဘာဝပုဏ္ဏကျမ်းအလို၊ သုဿုတ၊ ရာဇဝဏ္ဏဘ၊ ရာဇနိယဏ္ဍကျမ်းတို့၌ကား ဤပျားကြီးမျိုးသည် “ပုတ္တိက”မည်သည်ဟု ဆို၏။ (ဤပျားကြီးရည်သည် နမ်းဆီနှင့်တူသည်ဟု ဘာဝပုဏ္ဏသကျမ်း၌ ဆို၏။ ရာဇဝဏ္ဏဘသောကျမ်းတို့၌ကား

ဤပျားရည်သည် ထောပတ်နှင့်တူသည်ဟုဆို၏။ ထိုမိက္ခိပျားသော်လည်း ပျားကြီးရည်သည် နမ်းဆီနှင့်သာတူသောကြောင့် ဘာဝပုဏ္ဏသကျမ်းစကားကို အမှန်ယူအပ်၏။)

ထိုပျားကြီးရည်သည် ပျားရည်မျိုးတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ မျက်စိနာနှင့် သင့်၏။ ကြေလွယ်၏။ သုက်ကုန်ခန်းသောအနာ၊ မြင်းသရိုက်နှုတ်၊ ထိခိုက်ရှုနာသောအနာ၊ ချောင်းဆိုးနှုတ်၊ ကုတ်ဟီးနှုတ်၊ ဓာတ်ကုန်ခန်းသောအနာတို့ကို နိုင်၏။

ယင်ပျားငယ်

အငယ်ဆုံးသော ယင်ပျားမျိုးသည် “ခုဒ္ဒ”မည်၏။ ထိုပျားရည်အဆင်းကား ညိုပြာအဆင်းရှိ၏။ ပျားကြီးရည်ထက် ပျစ်၏။ အထူးအားဖြင့် မေဟနာကိုနိုင်၏။ အေး၏။ ကြေလွယ်၏။ လူကို ပိန်စေတတ်၏။

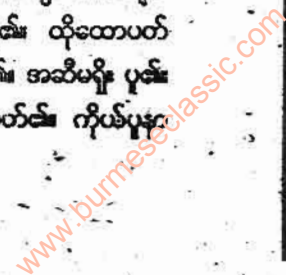
ယင်ပျားလတ်

ရာဇဝဏ္ဏဘသော ကျမ်းတို့၏အလို ယင်ပျားလတ်သည် “မက္ခိက”မည်၏။ ယင်ပျားငယ်ထက် ကြေလွယ်၏။ ဆီအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်မျိုးတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ဆိုခဲ့ပြီးနောက် ပျားရည်နှင့်အကျိုးတူ၏။

သစ်ခေါင်းပျား

ဘာဝပုဏ္ဏသကျမ်းအလို သစ်ခေါင်းပျားသည် “ပုတ္တိက”မည်၏။ ထိုပျားရည်သည် အချို၊ အချဉ်၊ အခါးအားဖြင့် သုံးမျိုးတွင် အချိုရည်သည် ထောပတ်နှင့်တူ၏ဆိုသည်။ ရာဇဝဏ္ဏဘ စသောကျမ်းတို့၌ကား သစ်ခေါင်းပျားကို “ဒါလ”မည်၏။ ဟုဆို၏။ အဆင်းကို မဆို၊ ပျားကြီးမျိုးကို “ပုတ္တိက” ၎င်းအရည်သည် ထောပတ်နှင့်တူ၏ဟူသော ဆိုသည်။ ကျမ်းချင်းအမည်ခေါ် ကွဲပြားသော်လည်း ထောပတ်နှင့် အဆင်း သဏ္ဍာန် အပျစ်အကျတူသော ပျားရည်အကျိုးကိုကား ဆေးကျမ်းတို့တွင် တညီတည်းဆို၏။

သစ်ခေါင်းပျားအချိုရည်သည် ဘာဝပုဏ္ဏသကျမ်းတွင် ဆိုသည့်အတိုင်း ထောပတ်နှင့်တူ၏။ ထိုထောပတ်နှင့်တူသော သစ်ခေါင်းပျားရည်သည် ချို၏။ အဆီမရှိ၊ ပျစ်၊ သွေး၊ သည်းခြေ လေတို့ကို ပျက်စေတတ်၏။ ကိုယ်ပူနှုတ်

ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ မောဟနာ၊ မုတ္တကိတ်နာ(ဆီးအောင့်) တို့ကိုနိုင်၏။ အိုင်းအမာကို သွေခြောက်စေတတ်၏။

သုဿဘာကျမ်း၌ကား ထိုပျားရည်၌ အဆိပ်ရောသော ကြောင့် လေး၊ သွေး၊ သည်းခြေတို့ကို ပျက်စေတတ်၏။ ပုခင်း၊ ယစ်ပျားစေတတ်၏ဟု ဆိုသည်။

ရာပေလ္လတစသော ကျမ်းတို့၌ကား သစ်ခေါင်းပျားကို "ဒါလ"ဟုဆို၏။ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုမဆို။ သစ်ခေါင်းပျား ရည်သည် အဆီမရှိ။ ဝမ်းဗီးကို တောက်စေတတ်၏။ အော့ အန်သောအနာ၊ မောဟနာတို့ကို နိုင်၏ဟုဆို၏။

ပန်းရက်ရည်

ဘာဝပွကာသကျမ်း၌ကား ပန်းပွင့်တို့မှ ချိုသော ပန်းရက်အရည်တို့သည် ယိုစီး၍ကျသဖြင့် သစ်ရွက်တို့၌တင် ရှိသော ပန်းရက်ရည်သည် "ဒါလ"မည်၏ဟုဆို၏။ မရသဒ္ဓါ ပျားရည်ဟူသောအနက် ပန်းရက်ဟူသော အနက်၌ဖြစ်သော ကြောင့် ဒါလမရဟူသည်ကား ပျားတို့ပြု၍ဖြစ်သော အရည် မျိုးမဟုတ်။ ပန်းပွင့်မှ အလိုလိုယိုစီး၍ကျလာသော ပန်းရက် ရည်ပင်ဟု ဆိုလိုသည်။ ချို၊ ချဉ်၊ ဖန် ရသာရှိ၏။ ကြေလွယ် ၏။ ဝမ်းဗီးကို တောက်စေတတ်၏။ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ အဆီ မရှိ။ နှုတ်ကိုမြိန်စေတတ်၏။ အော့အန်သောအနာ၊ မောဟနာ ကိုနိုင်၏ဟု၍ ဆို၏။

ကြွင်းသော "ဆတ္တ"မည်သောပျား၊ "ဥဒ္ဓါလက"မည် သော မြေပျား၊ "ဘမရ"မည်သောပျား၊ "အဂ္ဂ"မည်သောပျား တို့ကိုကား ဆေးကျမ်းချင်း အကွဲအပြားမရှိ တညီတည်းဆို ကြ၏။

ပန်းသင်းပျား

ပိတုန်းနှင့်တူသော ပိတုန်းအောက်ငယ်သော ပျားမျိုး သည် "ဘမရ"မည်၏။ ထိုပျားကောင်တို့ ပြု၍ဖြစ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ ဖန်တုံး ကဲ့သို့ဖြူသော ထောပတ်ကဲ့သို့ပျစ်သော ပျားရည်သည် ဘမရ မည်၏။ တရုတ်ပျား၊ ပန်းသင်းပျား ခေါ်ကြသည်။ ထိုပျား ရည်မျိုးသည် တရုတ်ပြည်က များစွာလာသည်။ ဘုတ်ရွာ နယ်တွင်လည်း ရံခါစွဲ၍ အုံ့လုပ်တတ်၏။ တောင်ငူနယ်မှာ

မပြတ် ဤပျားမျိုးရှိသည်။

ပန်းသင်းပျားသည် ကြော့ခဲ၏။ အလွန်အေး၏။ ပျစ်ခွဲ ၏။ ဝမ်းဗီးချက် ပြီးနောက်လည်း ချို၏။ အကြောတို့ကို လေးလံစေတတ်၏။ ဆီးကိုချုပ်စေတတ်၏။ ရတ္တပိတ်နာကို နိုင်၏။ ဤဘမရ၌ကား အရပ်ရပ်ဆေးကျမ်းရသဘောတူကြ၏။ မြေပျား

ညိုဝါသော အဆင်းရှိသော အလွန်သေးငယ်သော ပျားကောင်ဖြစ်သည်။ ပျားသောအားဖြင့် တောင်ပိုခေါင်း၏ အသွယ်၌ ပျားအုံကိုပြုလုပ်တတ်သော ပျားမျိုးသည် "ဥဒ္ဓါ လက" ပျားမျိုးမည်၏။ (မြေပျားဆိုလိုသည်။) ၎င်းအရည် သည် ညိုဝါအဆင်းရှိ၏။ ချို၏။ စဉ်းငယ်ဖန်၏။ ဝမ်းဗီး ချက်ပြီးနောက် ချဉ်၊ စပ်၏။ နှုတ်ကိုမြိန်စေတတ်၏။ အင်္ဂါ တတ်ကို ထကြွစေတတ်၏။ နှုတ်ကိုနိုင်၏။ အဆိပ်ကိုနိုင်၏။ သည်းခြေကို ပျက်စေတတ်၏။

ထီးအုံ့ပျား

ဝါကြောင်အဆင်းရှိသည်။ ပျားသောအားဖြင့် ဟိမဝန္တာ တော၌ နေတတ်သည်။ ရံခါ အခြားသောတောကြီး၌လည်း ကျရောက်တတ်သည်။ ထီးနှင့်တူသော ပျားအုံ့ရှိသော ပျား သည် "ဆတ္တ"မည်၏။ ထိုပျားရည်သည် ဝါကြောင်အဆင်း ရှိ၏။ ပျစ်ခွဲ၏။ ကြော့ခဲ၏။ ဝမ်းဗီးချက်ပြီးနောက်လည်း ချို၏။ ပိုးနာ၊ ရတ္တပိတ်နာ၊ ဆီးလွန်သောအနာကိုနိုင်၏။ စိတ်ပျံ့ လွင့်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အဆိပ်တို့ကိုနိုင်၏။ အခြား ပျားရည်များထက် လူကိုဝစေတတ်၏။

(ဤပျားလည်း ပန်းသင်းပျားရည်မျိုး တစ်မျိုးပင် တည်း။ ဤပျားလည်း ကျမ်းသုံးစောင်ညီကြ၏။ ရှေးအခါ ဝေဠာရမည်သော ရသေ့နေသော တော၌ ပေါက်သော၊ ယိုစီးသော သစ်ပင် မယ်ငယ်ပင်၏အစေးကို ပျားကောင်တို့ သည် စုပ်ယူ၍ ပျားအုံ့လုပ်သဖြင့် ဖြူသောအဆင်းရှိသော ပျားရည်ဖြစ်၏။)

အဂ္ဂပျား

ထိုပျားမျိုးသည် နောက်အခါ "မာလဝ" အရပ်သို့ ရောက်လာ၏။ ဝါသောအဆင်း ထက်သောနှုတ်သီးရှိသော

ပိတုန်းနှင့်တူသော ပျားကောင်မျိုးသည် ပြုအပ်သော ပျားရည်သည် အကျ မည်၏။ ထိုပျားရည်သည် မျက်စိနှင့်သင့်၏။ စဉ်း ငယ်ဖန်၏။ ဝမ်းမီးချက်ပြီးနောက် စပ်၏။ ခါး၏။ သလိပ်သည်းခြေကို အလွန်နိုင်၏။ အားကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ကိုယ်ကို ရည်ပင်တိုးပွားစေတတ်၏။

ပျားရည်ချက်ဆေး

ပျားရည်၏ ရှစ်ပုံတစ်ပုံဖြစ်စေ၊ ကိုးပုံတစ်ပုံဖြစ်စေ ရေထည့်၍ချက်၊ ပျစ်ချဲ့လျှင် ယူ၍ ရေခဲတစ်စက်ချ၊ မြုပ်လျှင် ပျားရည်ကျက်၏။ မမြုပ်လျှင် မကျက်။

သွေးဝမ်းကျနာဥလည်းကောင်း၊ ဝမ်းပျက်နာဥလည်းကောင်း၊ သီးသီးမှည့်နှင့် ပျားရည်သည် လွန်စွာသင့်၏။

ကြက်သွန်ဖြူကို ပျားရည်နှင့်နယ်၍စား၊ ချောင်းဆိုးနာ၊ ပန်းနာ၊ ပိုးနာတို့ကို နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ လေ၊ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ မျက်စိကိုကြည် လင်စေတတ်၏။ ဉာဏ်ပညာကို ပွင့်စေတတ်၏။

စမန်နက်မှုန်ကို ပျားရည်နှင့်ဖျော်၍လျက်၊ အစာကြေပြီးနောက် နွားနို့ကိုသောက်။ အားခွန်ကုန်ခန်းသောအနာ၊ ချောင်ဆိုးနာ၊ ပန်းနာ၊ ဖုနာ၊ ဝမ်းနာတို့ကို ပျောက်စေတတ်၏။

ကြာဇသီးမှုန်နှင့် ပျားရည်ကိုဖျော်၍ လျက်လျှင် အော့အန်ခြင်းကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကိုနိုင်၏။

ကျက်ပြီးသောပျားရည်သည် ချို၏။ အဆီဩဇာရှိ၏။ ဝစေတတ်၏။ အချိန်လေး၏။ ကြေခဲ၏။

ပျားရည်သစ်

ပျားရည်အသစ်သည် လူကိုဝစေတတ်၏။ အသံကို ကောင်းစေတတ်၏။ သလိပ်ကို များစွာမနိုင်။

ပျားရည်ဟောင်း

ပျားရည်ဟောင်းသည် ဝမ်းချုပ်၏။ အဆီဩဇာမရှိ။ အဆီခဲနာကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ လူကို အလွန်ပိန်စေတတ်၏။

ပျားရည်သည်လည်းကောင်း၊ သကြားရည်သည်လည်းကောင်း၊ ကြံ၊ တင်လဲ၊ ကြံသကာသည်လည်းကောင်း တစ်

နှစ်ကျော်လျှင် အဟောင်းဆိုရာ၏။

ပျားရည်မည်သည် အေးသောသဘောရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မျက်စိကိုခတ်သော်လည်း မစပ်။ ပူသောပန်းပွင့်၊ အဆိပ်မျိုးဖြစ်သော ပန်းပွင့်တို့၏ အရည်ကိုစုပ်၍ ပျားအလုပ်သော်လည်း ပျား၏အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ပျားရည်သည် အေးမြဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လျက် ပူသောပျားရည်ဖြစ်မှ အဆိပ်ဟူ၍ မှတ်အပ်၏။ ပျားဖယောင်း

ဖယောင်းသည် နှည့်၏။ အဆီဩဇာရှိ၏။ ပေါက်သောအိမ်ကို တင်သင့်၏။ လေနာ၊ ဇူလာ၊ ဝက်သက်နာ၊ သွေးနာတို့ကို နိုင်၏။

ဆေးဆရာ၊ ဓာတ်ဆရာနှင့်တကွ ဓာတ်စာကို အမြဲပိုင်သုံးဆောင်နေကြသူများ၊ လူနာပြုရာသူများ၊ လူနာကိုဆေးနှင့် ကုသည်ဖြစ်စေ၊ ဓာတ်စာဖြင့်ကုသည်ဖြစ်စေ၊ လူနာကို ရှေးဦးစွာ လက္ခဏာကြည့်ရန် အရေးကြီးဆုံးမှာ နာရီအချိန်အလိုက် အထူးဂရုစိုက်ပြီး ပြုစုကုသပေးရန်အတွက် အရေးကြီးသော အချက်ပေတည်း။

ရှေးမြန်မာသမားတော်ကြီးများ ရေးသားထားချက်အရ မည်သည့်နာရီ အချိန်နေ့ရက်မဆို ခွဲဝေပိုင်းခြားပြပုံမှာ ကား -

- (၁) ညသန်းခေါင်ကျော် ၁၂ နာရီခွဲမှ နံနက် ၇ နာရီ ၄၀ မိနစ်တိုင်အောင် သလိပ်ချိန်။
- (၂) နံနက် ၇ နာရီ ၄၉ မိနစ်မှစ၍ နံနက် ၉း၃၀ ထိ သွေးချိန်။
- (၃) နံနက် ၉း၃၇ မှ နေ့မွန်းလွဲ ၂၂၄ ထိ သည်းခြေချိန်။
- (၄) နေ့မွန်းလွဲ ၂၂၅ မှ ည ၇း၁၂ ထိ လေချိန်။
- (၅) ည ၇း၁၃ မှ ညသန်းခေါင်ကျော် ၁၂၀၀ တိုင်သောအချိန်သည် အပုပ်ချိန် (သလိပ်ချိန်၊ သွေးချိန်၊ သည်းခြေချိန်၊ လေချိန် အပုပ်ချိန် စသည်ဖြင့် အချိန်ငါးပါးရှိ၏။)

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ

၁။ အမိအဘဘွားက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆင်းစီးမြင်းရုံပြီး ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကို လျှောက်လှမ်းစေချင်တာ မွေးတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးလေးတွေကို ကံဇာတာမြင်မားစေတဲ့ ရက်တွေ၊ နေ့တွေမှာ မွေးစေချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့ရင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဘာမှ သင့်လျော်တဲ့ မွေးရက်ကို တွက်ချက်လိုက်ပါ။

မွေးရက်ရွေးခြင်း

၂။ မွေးလာတဲ့ကလေးအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှစလို့ လူမှုရေးပညာရေးတွေ ကောင်းစေဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး မျက်နှာမြင်ချစ်ခင်စေ၊ နာမည်ကြားရုံနှင့် လူတိုင်းက ဖြူစေမယ့် နာမည်ကောင်းတွေကို ရွေးလိုက်ပါ။

ကလေးအမည်ပေးလွှာ

၃။ မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့အတွက် နေ့ကောင်းနဲ့ရက်သက်ရွေးပြီး တစ်သက်မခွဲ ရွှေလက်တွဲရမယ့်အဆောင်၊

မင်္ဂလာရက်မြတ်လက်ထပ်ရက်ရွေး

၄။ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး ဆိုင်ကြီးကနူးကြီးတွေအတွက်

လုပ်ငန်းအမည်ပေး

၅။ ငွေကြေးအဆင်ပြေလို့ အိုးအိမ် အသစ်ဆောက်မယ့်အခါ။

အိမ်ဆောက်ပန္နက်တင်မင်္ဂလာ

၆။ နာမည်ကျော်ကြား လူသိများပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေမယ့်

အနုပညာရှင်တို့၏ အမည်ပေးလွှာ

စသည့်အကြောင်းအရာတို့ကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။ နယ်မှ ဆောင်ရွက်လိုသူများ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါလျှင် စာတိုက်၊ မော်တော်ကား စသည့်ရောက်ရှိမည့် လမ်းကြောင်းများနှင့် ပြန်လည်ပေးပို့နေပါပြီ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြပါစေ

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်- ၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)
ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း- ၀၁-၆၄၃၀၃၀

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာဒိပိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိန်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာမိမိ
 အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ
 ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြ
 တာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကား
 နောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ
 ကျတော့ ဖျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊
 တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း
 တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့်
 သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသ
 လိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာမှ သင့်ဘဝရဲ့
 အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ
 မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ
 အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
 မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . .

- အမှတ် (၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖုန်း: ၀၁-၆၇၃၀၃၀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး ကြီးကဲသူတို့က မစတတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သော ကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် လုပ်ရသောအလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ရွှေဝင်ခြင်း၊ ထွက်နေသော ရတနာများ ပြန်ဝင်မယ်။ အလှူလုပ်ဖို့ ကြံရွယ်ထားလျှင် ရက်ရွေ့ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေကြေးအနည်းငယ် လက်လွန်တတ်တယ်။ ဂရုစိုက်ပါ။ သူ့ခိုး၊ ခိုးခံရတတ်တယ်။ မိမိကိုလည်း သူ့ခိုးလို့ စွပ်စွဲပြောဆို ခံရတတ်တယ်။ လူလွတ်များ

အဖို့ အိမ်ထောင်ကျက်နံး ရှိသော်လည်း မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနှောက်လိုက်ခြင်းများ လုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ခြေထောက်(သို့မဟုတ်)ခါးတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသား ချင်းထဲက နာရေးတစ်ခု ဖြစ်တတ်တယ်။ နာရေး မသွားပါနှင့်။ ဝါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြူ)၊ ယပ်အဝါရောင် (၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၇၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၅၄

အထူးသတိပြုရန်

-ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်၊ အိမ်ဆောက်၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။ စည်းစိမ်ခံလိုသောစိတ်ဖြင့် အိမ်ရာကောင်းကောင်းနှင့် မအိပ်သင့်ပါ။ အိမ်လျှင် ကျန်းမာရေး ညံ့သွားတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီး မားမားစရန် မကောင်းသေးပါ။ စပ်တူလုပ်မှသာ လုပ်ငန်းများ ကြံစည်တိုးချဲ့ခြင်း များ ပြုလုပ်သင့်တယ်။ မသွားချင်သောခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရ တတ်တယ်။ ဝင်စရာရှိတဲ့ငွေတွေကလည်း မဝင်ဘဲဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေလိမ်ခံရ တတ်တယ်။ အိမ်ကို ဘိုးတော်တု၊ ဆရာတုများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ငိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အပျို၊ လူပျိုတို့အဖို့ ဒီကာလတွင် စန်းပွင့်ပြီး ချစ်သူရတတ်တယ်။ ယခုရောက်နေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနှင့် ကဆုန်လများ ပါဝင်နေရင် ဆုံးရှုံးထားတဲ့ငွေများ ပြန်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် သင်သည် ဘာကိုမှ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်လို့မရတဲ့အချိန်

ဖြစ်တယ်။ အကောင်းလည်းမဟုတ်၊ အဆိုးလည်းမဟုတ်၊ ရှေ့တိုးလို့မရ နောက်ဆုတ်လို့မရ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ရွှေထွက်မယ်၊ ရွှေဝယ်မိပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း ထွက်လိမ့်မယ်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးရ။ အိမ်မှာမွေးလျှင် အခက်အခဲတွေ့လိမ့်မယ်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်နေပြီး အနာခံမှသာ အသာစံရမယ့်ကိန်း ဖြစ်နေမယ်။ ပစ္စည်းအသစ်တစ်ခု ဝင်တတ်တယ်။ သူတော်ကောင်း နတ်ကောင်းမ ဆိုသလို ပတ်ဝန်းကျင်မှ မိတ်ဆွေအကူအညီကောင်းများရလျှင် မိမိလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှု ရရှိမယ်။ မိသားစုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာလေးတွေ ပေါ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ကိုက်ခဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ကုက္ကား (၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၀၄၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၃၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးတွင် ဘုန်းကြီးပျံလွန်သော နိမိတ်တွေ့ပါက ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံရတတ်တယ်။ ၎င်းနိမိတ်တွေ့ပါက ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်ဆက်သွယ်ပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် စွန့်စားလုပ်ကိုင်ခြင်းထက် အခွင့်အရေးပေါ်မှ ထုလုပ်ခြင်းသည် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဆွမ်းအုပ်ထဲတွင် ဆွမ်းကို ဆီဆန် သားနို့ အုန်းသီးစိတ်ထည်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ တိုးတက်မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့မိဘတွေကို ပြန်လည်ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလအတွင်း ထွက်လိုက်ပါ။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စ စကားပြောရ မယ်ဆိုရင် ကံတရားက ကိုယ့်ကို မျက်နှာသာပေးမယ့် အချိန်ပါပဲ။ မြေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငွေတွေဝင်တတ်တယ်။ မြေဝယ်မယ် ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလမှာ ဝယ်လိုက်ပါ။ မိမိနဲ့အကျိုးပေးမယ့်မြေမျိုး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေရှာရလွယ်သလို ငွေလည်း အထွက်များနေတတ်တယ်။ အလုပ်မှာတော့ အနည်းငယ် အတိုက်အခံ ပေါ်တတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူအတွက်

ပူရတာ မဟုတ်ဘဲ ငယ်သူတဲ့သူအတွက် ပူရတာဖြစ်မယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ရင်ဘတ်အောင့်တတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၅၅)နာရီတွင် ထန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြတ်)၊ တံခွန်ဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွန့်များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၁၊ ၅၃၊ ၃၆၊ ၃၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် သူများ၏ မကောင်းသောအတတ်နှင့် ပြုစားခြင်းမျိုး ခံရတတ်တယ်။ ထို့ကြောင့် ယခုကာလတွင် သူများကျွေးသော စိတ်မသန့်သော ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်များ မစားရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း စံပယ်ပန်းများကို ပန်းခေတီသဖွယ် ပြုလုပ်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ညစ်စရာကတစ်ဖက်၊ ပျော်စရာကတစ်ဖက် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ်မလုပ်ဘဲ သူများလုပ်ထားတဲ့ ကိစ္စတွေကို လိုက်လံဖြေရှင်း ပေးရတတ်တယ်။ ခရီးတွေလည်း မကြာခင် ထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများ သည်လည်း သင့်အတွက် အကျိုးထူးစေပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ အသစ်ရခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်းများ ကြုံမယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာတစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ အလုပ်၌ ထိခိုက်တတ်တယ်။ ပြဿနာ ကြီးစွာ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ မိမိ၏တပည့် အောက်လက်ငယ်သားများသည် မိမိ၏ပြိုင်ဘက်ဆီ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားဖို့ လိုပါတယ်။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြော

ခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ မိမိအပေါင်းအသင်းများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရှုံ့ချခြင်းမျိုးလည်း ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးညံ့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိမ်သို့ လာရောက်ထည့်ခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြု လျှင် အဆင်မပြေတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆူညံရောက်နေတဲ့ကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လများ ပါဝင်နေရင် မြေနှိပ်တံ သက်ပြီး စကားများရခြင်း၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ရေနေ့ပူ လောင်ခြင်း၊ ဖီးဟပ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆေးမှား၊ အစာမှားလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထီးနီ (၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၆၁၊ ၁၁၊ ၆၆

အထူးသတိပြုရန်

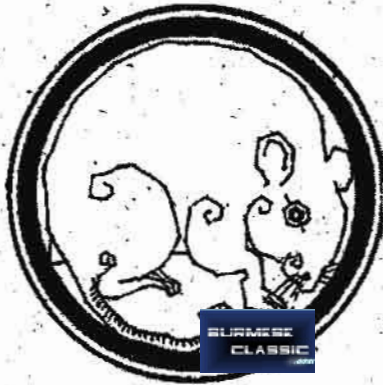
ယခုကာလတွင် အစားအသောက် စည်းစိမ်မခံပါနှင့်။ ရေစက်ချပြီး လှူရသော အလှူကြီးမျိုး မပြုလုပ်ပါနှင့်။ အဝတ်အစားနွမ်းနွမ်း ဝတ်ဆင်ထားခြင်းက အကောင်းဆုံး ယကြာပါပဲ။ သူခိုးဝင်တတ်တယ် ဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြေးပန်းအိုးထဲ၌ အုန်း(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၂၁)ညွန့်ကို မပြတ်လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်တိုင်းကျကောင်းမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ မပြောပလောက်တဲ့ အညံ့လေးတွေတွေ့ ရှိပါတယ်။ မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာမယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဆက်တိုက်ဖြစ်လာမယ်။ လုပ်ငန်းသစ်ပေါ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် အလုပ်နေရာပြောင်းခြင်း၊ ရာထူးတိုးခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်သစ်ဆောက်လျှင် ကောင်းပါတယ်။ အိမ်ဝယ်နိုင်မယ့် အခြေအနေ ဖန်တီးမှုတွေလည်း ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်။ ခရီးကောင်းတွေလည်း မကြာခဏ သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလမှာ ပြုလုပ်ပါ။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သော

ကာလဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာပွဲတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အလုပ်ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် အတိုက်အခံတော့ ရှိလိမ့်မယ်။ မိမိ၏ဖခင်က မိမိကို အထင်အမြင် လွှဲမှားခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သူ့အိုးမျက်စိကျခံရတတ်သောကာလ ဖြစ်သောကြောင့် သတိထားပါ။ ဘုရားပုံတော်၊ ရှင်သီဝလိပုံတော်၊ ဓာတ်တော်တွေ အိမ်ကို ကြွလာတတ်တယ်။ မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားပြောရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဒူးနာခြင်း၊ အမြင့်မှ လိမ့်ကျခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ ရွက်လှ(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခု တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၆၊ ၄၄၊ ၄၆၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

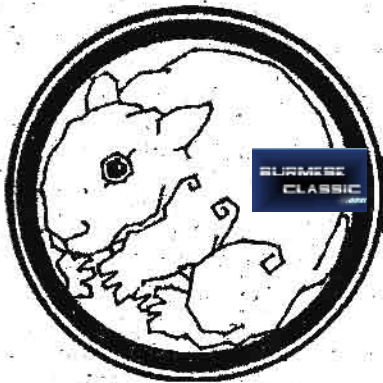
ယခုကာလတွင် အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင် ရနိုင်သောကာလဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ မင်္ဂလာကိစ္စများကို တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏အိမ်ကို ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း ရှောက်သီးဘုပ်(၁)ပန်းကန်၊ မုန့်လုံးရေပေါ်(၁)ပန်းကန်(အုန်းသီးမထည့်ရ) လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လက်ရှိအလုပ်မှ တခြားအလုပ်ကို ပြောင်းချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာတတ်တယ်။ မပြောင်းပါနှင့်။ လက်ရှိအလုပ်က တော်ပါသေးတယ်။ နောက်လုပ်တဲ့အလုပ်က အတိုးမပေးပါဘူး။ မိသားစုများနှင့်လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှု များ အမြင်မကြည်လင်မှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြားက ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက် သောကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် မနာလိုသူတွေ ပေါ်နေလိမ့်မယ်။ မိမိထက်မြင့်သူ နိမ့်သူ နှစ်ဦးလုံး က ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့သောအချိန်ဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလို နဲ့ အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်

တတ်တယ်။ မကြာခဏ စကားများရတတ်တယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အမှုအခင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင် ခြင်း၊ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လနှင့် တပို့တွဲလများ ပါဝင်ခဲ့ရင် အနောက်မြောက် အရပ်၊ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ ခရီးမထွက်ပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ညံ့သွားတတ်တယ်။ မြေတစ်ကွက်ကိုလည်း အလကားနီးပါး လောက် ရတတ်တယ်။ ငွေရတာ နည်းပေမယ့် ထိပေါက်တတ်တယ်။ လူမျိုးခြားနှင့်ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများ လုပ်ရတတ် တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ကျောဒုက္ခပေးခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ခွဲစိတ်ခြင်းမျိုး ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်း စေရန် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၂ ၅၃၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် သင်္ချိုင်းမြေ မနင်းရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဖက်ဖက်က စိတ်ချမ်းသာစရာတွေ ကြုံတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေတွေလည်း ဟိုကဝင် ဒီကဝင် ဝင်လာတတ်တယ်။ လူကလည်း အလိုလိုချော့ချော့လှပပြီး စိတ်ချမ်းသာမယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ရတတ်ပြီး ထိုလုပ်ငန်းကလည်း အကျိုးပေးတတ်တယ်။ အလှူအတန်းတွေလည်း ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်တွေ ကြွလာတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို မလေးစားတဲ့သူတွေကတောင် ကြည်ညိုလေးစားလာမယ်။ လူချစ်လူခင် များတဲ့အချိန်ဖြစ်တယ်။ အပျော်အပါးတွေ များနေတတ်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အလေးပေးမှုကို ခံရတတ်တယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လူများ၏ စိတ်ဝင်စားမှု များပြားမှုကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး အရှုပ်အရှင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် တပို့တွဲလနဲ့ တပေါင်းလများ ပါနေရင်

နည်းနည်းဂရုစိုက်ပါ။ စွပ်စွဲပြောဆို ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးများ၊ အစာများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အသွားအလာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူကို မွေးနံထောင့်၌ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)(၃)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ ရောင်(၁၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဟနလား၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂၊ ၂၄၊ ၂၉

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲပြုသနာ ပေါ်ခြင်းများ တွေ့ပါက သင်သည် သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်စရာများ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ပြေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

ဆင်သည် ယခုကာလတွင် လာဘ်ရွှင်ပြီး ဘုန်းတန်ခိုးတက်မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ အမွေတွေလည်း ဝင်မယ့်ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှသော်လည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍သော်လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စများ မှချလုပ်ရမယ်။ စီးပွားအရှိန်အဟုန်နှင့်တက်ကာ အိမ်ပိုင်၊ ကားပိုင် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်။ မိမိလုပ်ငန်းများကို အင်နှင့်အားနှင့် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်း မလိုက်ပါနှင့်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်း ကြုံရလိမ့်မယ်။ သင့်အိမ်သို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရောက်လာပြီး ညအိပ်ညနေ တည်းခိုပါက ထိဆုကြီးပေါက်တတ်တယ်။ ခရီးများ မကြာခဏ ထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်

လည်း အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အထက်လူကြီး၊ မိသားစုကြီးကသူများကြောင့် စိတ်ညစ်ရမယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူတွေအဖို့ အချစ်ရေး ကံကောင်းပြီး ချစ်သူနှင့် တွေ့ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်လည်း ကျတတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စများ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ အောက်လက်ငယ်သားများအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်ပြောင်းလိုစိတ် ပေါ်မယ်။ မပြောင်းပါနှင့်ဦး။ မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားမယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် မျက်စိအားနည်းတတ်တယ်။ ဦးခေါင်းနှင့် ဝမ်းဗိုက် ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ တံခွန်အဖြူ(၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၊ ၂၅၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တည်ဆောက်ထားပါ။ ရရန်ရှိသော ငွေကြေးများကို ယခုကာလတွင် ပြန်လည်တောင်းယူပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြေးပန်းအိုးထဲ၌ **အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်** သီတိုင့်(၂၁)ညွန့်တို့ကို ထည့်၍ **လှူဒါန်းပေးပါ။**

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက ကိုယ့်ကို အားကိုးလာမယ်။ သိကြားမသလို သိသိသာသာ တိုးတက်မယ်။ ရာထူးတက်မည်။ အခြေအနေ ကောင်းမည်။ စိတ်ချမ်းသာစရာခရီးတွေ သွားရတတ်တယ်။ ငွေအဝင်အထွက်ကြမ်းမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဆိတ်သားပတ်လက်ဆောင်ပေးပါ။

ပုဒ္ဒဟူးသားသမီးများအတွက်

လုပ်သမျှလုပ်ငန်းတွေမှာ အထစ်အငေါ့ဖြစ်ပြီး အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများက အကူအညီတောင်းမည်။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီးလက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အိမ်ပြောင်းအိမ်ရွှေ့ ဒီလမှာ မလုပ်ပါနဲ့။ မကောင်းပါ။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။ ရွှေနှင့်အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ဆုံရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို သောက်ရေသန့်လှူပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

မထင်မှတ်သောခရီး သွားရမည်။ အလုပ်အတွင်းမှာ ပင်ပန်းနေမည်။ သင်တန်းတက်ရတတ်သည်။ အလုပ်အတွင်း ထင်သလောက် မအောင်မြင်ပါ။ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆုံးရှုံးမှုတွေ ရှိတတ်သည်။ အပျော်ခရီး မသွားပါနှင့်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်နှင့်လုပ်သောမုန့် လက်ဆောင်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

အရင်ကမခေါ်တဲ့သူတွေက ခေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်တွေ ရလိမ့်မယ်။ ရွှေဝင်မယ်။ ငွေရှာရတာလွယ်ပေမယ့် စုဆောင်းလို့ မရတာမျိုးဖြစ်မယ်။ ငွေကြေး ဂရုစိုက်ပါ။ အလိမ်ခံရတတ်တယ်။ မိမိလက်အောက်ငယ်သား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ကားဝင်မည်။

ယတြာ

ကလေးတစ်ဦးကို ကစားစရာဝယ်ပေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

ထိပေါက်သလို ငွေတွေ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အလှူအတန်းတွေ လုပ်ရလိမ့်မယ်။ ကံကောင်းပေမယ့် ငွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာပေါ်မည်။ စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရှုပ်အရှင်ဖြစ်မည်။ ခိုင်မာသော စီးပွားရေးလုပ်ရမည်အချိန်ဖြစ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကြက်ကြော်ဝယ်ကျွေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဖူတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဓိအန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ အဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က) ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ ထိခိုက်ထလို့ ဝင်မည်။ မကြာခဏ ခရီးသွားရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေမည်။ လက်ရှိအလုပ်ကို စိတ်ပျက်နေပေမယ့် မပြောင်းလဲဖို့ လိုသည်။ အချို့လူမျိုးဖြစ်ကာ ကြင်သူ သက်ထား တွေ့မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့် လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြား အကူအညီရမည်။ ပညာရေးနှင့် မတ်သားကိုး စင်တန်း တက်ရတတ်သည်။ အထက်လူကြီးကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ မင်္ဂလာကိစ္စ ရက်ရွှေ့ရတတ်သည်။ အလုပ်အတွင်း အပျက်အစီး အဆိုးများစွာလေ့ရှိနေမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်သွင်း လက်ဆောင်ပေးပါ။

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေး လူတွေကြားမေး လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေး လူတွေကြားမေး

တာပွေမြို့နယ်၊ အရိုးကုန်းလမ်း(အရှေ့)ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံ၏ အဋ္ဌပအကြိမ် ဓမ္မပူဇော်တရားပွဲ ကျင်းပ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တာပွေမြို့နယ်၊ အရိုးကုန်းလမ်း(အရှေ့)ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံ၏ အဋ္ဌပအကြိမ် ဓမ္မပူဇော်တရားပွဲကို (၁-၂-၂၀၁၆)တနင်္လာနေ့မှ (၅-၂-၂၀၁၆)သောကြာနေ့အထိ ၅ ညတိုင်တိုင် အရိုးကုန်းလမ်း(အရှေ့) တာပွေမြို့နယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

(၁-၂-၂၀၁၆)တနင်္လာနေ့ညတွင် ဝမ်းတွင်းဆရာတော် "အရှင်တေဇဝန္တ" (သာသနာ့တက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယ) Ph.D, M.Phil, (India), MA, (Srilanka), BA, (Buddhism) (၂-၂-၂၀၁၆)အင်္ဂါနေ့ညတွင် သီတဂူ "အရှင်တိက္ခသာရ" | သီတဂူကထိကဆရာတော်၊

သာသနာ့ဓဇဓမ္မာစရိယ(သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်-ရန်ကုန်)၊ (၃-၂-၂၀၁၆)ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညတွင် ခိနားရာ ဆရာတော် "အရှင်ဝေပုတ္တဇောတီ" (သာသနာ့ဓဇဓမ္မာစရိယ၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်၊ ဓမ္မကထိက)၊ (၄-၂-၂၀၁၆) ကြာသပတေးနေ့ညတွင် (ဓမ္မဒူတ) ဒေါက်တာ "အရှင်ပညိဿရာဘိဝံသ" (သာသနာ့ဓဇဓမ္မာစရိယ၊ မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ ဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဇရ) B.A., M.A. (Ph.D) (၅-၂-၂၀၁၆) သောကြာနေ့ညတွင် "အရှင်ခေမိန္ဒ" (စစ်ကိုင်း-ခင်မကန်တိုက်ဆရာတော် မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၊ နယ်လှည့်သာသနာပြုဓမ္မကထိက) ဆရာတော်တို့မှ တရားဟောကြားခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အင်ကြင်း

တက်ညီလက်ညီ (၇)ရက်သားသမီး ပရဟိတ လှူပူဇော်အသင်း၏ အလှူ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ၈၁/၁၄-ရပ်ကွက်၊ ပန်းခြံ(၅)၊ အောင်စေတနာ လမ်းမကြီးရှိ "တက်ညီလက်ညီ (၇)ရက်သားသမီး ပရဟိတနှင့် လှူပူဇော်အသင်း" မှ ၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

နေ့လယ်၌ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ကျွဲချောင်သုသာန်သို့ တန်ဖိုးငွေ (၉၀၀၀၀)ကျပ်တန် သောက်ရေစက်တစ်လုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ZN

ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ သုံးရောင်ခြယ်ဘုရား ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက်တွင် ဝယ်ယူ ပူဇော်နိုင်

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆွေ ၇ ဆက် မျိုး ၇ ဆက် ကြွယ်ဝေချမ်းသာစေနိုင်သည့် ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ သုံးရောင်ခြယ်ဘုရား(ဦးရွှေအိုးဘုရား)နှင့် (၉)လုံး ပြဒါးပုတီး ပြဒါးဘုရားများ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒီပံ ရွှေအလင်းတိုင်များကို လာဘ်မိုးရွေစာပေနှင့် ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက် တည်ရှိရာ တိုက်(၂၇)၊ အခန်း(၁၂)၊ မြေညီလမ်း ၅၂-လမ်း(အောက်) ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်တွင် လာရောက် ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်ပါသည်။

ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အမြင်များမှာ - ၇ လက်မ၊ ၉ လက်မ၊ ၁၀ လက်မတို့ဖြစ်သည်။ စိမ်းနစ်သက်ရာ ဉာဏ်တော်အမြင်ကို ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်ပါသည်။ (ဆက်သွယ်ဝယ်ယူနိုင်ရန် - ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁)

www.burmeseclassic.com

“မြတ်ပန်းရံ” စာပေ မိသားစု၏ သိမ်အောင်ပွဲ ရေစက်ချအလှူနှင့် မိဘမေတ္တာ စာပေဟောပြောပွဲ

ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ဟောပြောပွဲအပြီးတွင် နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် တေးသံရှင် မောင်မောင်ထိပ်၊
ဇာတ်ပြားအဆိုကျော် သန်းပေလေးနှင့် မြန်မာသံဂန္ထဝင်အဆိုတော်ကြီး ဟင်္သာတထွန်းရင်တို့က တေးသံသာများနှင့် သီဆို
ဖျော်ဖြေ ညှိနှိုင်းခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊
ရေစက်ကြိုမြို့နယ်၊ အောင်ပန်းချောင်းကျေးရွာ၊
အောင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက်ရှိ “သာသနာပိတ
ကာရီ” သိမ်တော်အား အလှူရှင်မိသားစုများ
ဖြစ်ကြသည့် ဦးအောင်ကျော်ထူး၊ ဒေါ်မြမြဆွေ၊
သမီး-မောင်စိုင်းကျော်လင်း၊ မသုသူဝင်း၊ သမီး-
မမာမာမင်း၊ သား-မောင်သန်း(မြတ်ပန်းရံစာပေ
တိုက်)က သိမ်အောင်ပွဲနှင့် မိဘမေတ္တာ စာပေ
ဟောပြောပွဲကို ပြာသိုလပြည့်(၂၄-၁-၂၀၁၆)
တနင်္ဂနွေနေ့က အဆိုပါကျေးရွာတွင် ကျင်းပ
ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါသိမ်အောင်ပွဲတွင် ပင့်သံယာတော်
အရှင်သူမြတ်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်ခြင်း၊
ဝတ္ထုငွေများ ကပ်လှူခြင်း၊ ရေစက်ချအနုပေးအနု
တရားများ နာကြားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး ကျေးရွာ
ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား
ထမင်းဟင်းလျာ စုံလင်စွာဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့
ကြသည်။ အဆိုပါညတွင် ကျေးရွာအတွင်းရှိ
မူလတန်းလွန်ကျောင်းရှေ့ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းပါး
၌ မိဘမေတ္တာ စာပေဟောပြောပွဲကို ကျင်းပ
ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ၊ အလှူရှင် ဦးအောင်
ကျော်ထူး(မြတ်ပန်းရံစာပေ၊ စာရေးဆရာ
အောင်ပန်းချောင်းသာ-ရေစက်ကြို)၊ စာရေးဆရာ
သရုပ်ဆောင် မောင်မောင်စိန်လင်းတို့က အမှတ်
တရစကားများ ပြောကြားခဲ့ပြီး စာရေးဆရာ
ကော်မင်ညီနှင့် စာရေးဆရာ နန္ဒဝရီကြည်တို့က
မိဘမေတ္တာနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် စာပေရေးရာတို့ကို

ကိုရင်-အမှတ်

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

သာသနာ့ပိသုဒ္ဓိ မွှာရုံစေတီ ထီးတော်တင်လှူပွဲနှင့် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပွဲ ကျင်းပ

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် (၄)ရက်(၃၀-၁-၂၂၀၁၅)ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဋိန္ဒယ (ဂ)ရပ်ကွက် သာသနာ့ပိသုဒ္ဓိ မွှာရုံ စေတီတော် ထီးတော်တင်ပွဲနှင့် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အစီအစဉ်အရ သာသနာ့ပိသုဒ္ဓိ မွှာရုံစေတီတော်အား နံနက်(၆:၀၀)နာရီတွင် ထီးတော်ဆက်ကပ်လှူခဲ့ပြီး ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုပွဲကို နံနက်(၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်ခဲ့သည်။

အဆိုပါ အခမ်းအနားအား သာသနာ့ပိသုဒ္ဓိမွှာရုံဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစိုးတင်က ဦးဆောင်ခဲ့ပြီး မွှာရုံကြီး၏ နာယကအဖွဲ့ဝင်များ၊ အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ၊ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအပါအဝင် မြောက်ဥက္ကလာပ (ဂ)ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားများအပြင် ဖိတ်ကြားထားသူများ စုံညီစွာ တက်ရောက်ကုသိုလ်ယူခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

စိန်မိုးဒီ

သက်ကြီးစာပေ ပညာရှင် သောကြာဦးမောင်ကလေးအား ပူဇော်ကန်တော့

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း၏ အပူဇော်ခံ သက်ကြီးစာပေ ပညာရှင် “ဆရာကြီး သောကြာဦးမောင်ကလေး” အား (၁၅)ကြိမ်မြောက် ကန်တော့ပွဲ အခမ်းအနားကို (၃၀-၁-၂၀၁၆)ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တာမွေဋိန္ဒယရှိ အမှတ်(ဂ)၊ ဩဘာလမ်း မွေ့ရက္ခိတ မွှာရုံ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။

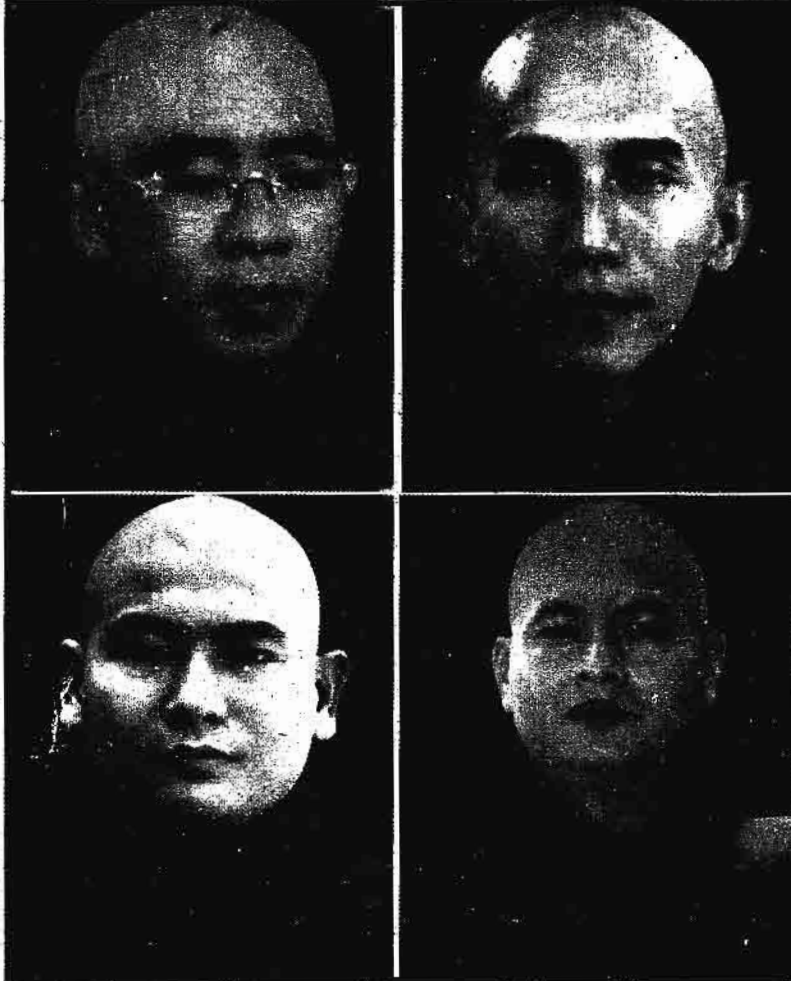
အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် ဆရာမောင်မိုးလှိုင်(သဗ္ဗာမြေ) တာဝန်ယူပြီး အသက်(၉၃)နှစ်ရှိ ဆရာကြီး သောကြာဦးမောင်ကလေးအား ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးအပ်ခြင်း၊ ဆရာကြီးသောကြာဦးမောင်ကလေးမှ မုဒိတာစကားနှင့် ဆုံးမစကားတို့ကို ပြောကြားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆရာမ မနွယ်(ကလေး)က ဂုဏ်ပြုတေးထပ်ကို သီဆိုကာ ဆရာသုဝဏ္ဏကျော်စိန်၊ ဆရာချစ်ကိုကိုယု၊ ဆရာနန္ဒာမိုးကြွယ်၊ ဆရာအောင်ပန်းဆောင်သား(ရေစကြို)၊ ဆရာကေမင်းညို၊ ဆရာကျော်ဝင်းခိုင်၊ ဆရာမောင်ဝိုက်ခြံ၊ ဆရာကြီး ရွှေစွန်ညို၊ ဆရာကြီးဦးမြင့်မိုးတို့က ဂုဏ်ပြုအမှတ်တရစကားများ ပြောကြားခဲ့ကာ ဆည့်ပရိသတ်အပေါ်အားအကျွေးအမွှေးဖြင့် ဆည့်ခံလျက် အခမ်းအနားကို အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

မင်းတည်တံ့

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်၊ (၃၄)လမ်း

ပုဒ္ဓိသာသနာ့ဝေယျာဝစ္စဓမ္မာရုံမှ ကြီးပျားကျင်းပသော ဆဋ္ဌမအကြိမ် ဓမ္မပုဏ္ဏားတိုက်ပွဲ

ရှင်တော်ကြီး
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အမှတ်
(၂)ရပ်ကွက်၊ (၃၄)လမ်းရှိ ပုဒ္ဓိ
သာသနာ့ ဝေယျာဝစ္စ ဓမ္မာရုံမှ
ကြီးပျားကျင်းပသော ဆဋ္ဌမ
အကြိမ် ဓမ္မပုဏ္ဏားကို (၂၆-၂-
၂၀၁၆)သောကြာနေ့ညတွင်
မိုးကုတ်(ဓမ္မဝံသီ)ဘုရား
(ကမ္မတ္တာနာစရိယ၊ ဓမ္မဝံသီဝိသ
ကျောင်း၊ မိုးကုတ်မြို့၊ ယန္တလေး
တိုင်း)၊ (၂၇-၂-၂၀၁၆)နေ့နေ့
ညတွင် သစ္စာရွှေစည် “အရှင်
ဥတ္တမ” (သစ္စာရွှေစည်ကျောင်း
တိုက်၊ ရွှေမင်းဝံရပ်)၊ (၂၀-၂-
၂၀၁၆)တနင်္ဂနွေနေ့ညတွင်
သီတဂူ “အရှင်တိက္ခဿာရ”
(ကထိက သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓ
တက္ကသိုလ်-ရန်ကင်း)၊ (၂၉-၂-
၂၀၁၆)တနင်္လာနေ့ညတွင် ဆလုံ
သာသနာပြု ဂူလန်းကျွန်းဆရာ
တော် “အရှင်ကုသလဇောတီ”
[သာသနာ့ဝေ ဓမ္မာစရိယ၊ B.Sc
(Zoology) ဂူလန်းကျွန်း ဆလုံ

ရွာကျောင်း၊ ဆရာတော်တို့မှ ညစဉ်(၇း၃၀)နာရီတွင် တရားဟောကြားကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

အောက်ပါဌာနများသို့ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် . . .

- ❖ HIV ပိုးကူးစက်ခံ ဗီဇာမဲ့ကလေးများ၏ သုခရိပ်မြှူဂေဟာ (၀၁-၅၈၁၉၅၅)
- ❖ ဆည်းဆာရိပ် ဂီလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ (၀၉-၇၃၀၁၈၀၀၇)
- ❖ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ လှူဒါန်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရန် (၀၁-၆၃၉၄၉၀)၊ (၀၁-၇၀၉၂၇၇)၊ (၀၁-၅၈၁၃၆၃)၊ (၀၁-၇၀၄၇၈၄)

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်၊ (၃၄)လမ်းရှိ ပုဒ္ဓိသာသနာ့ဝေယျာဝစ္စဓမ္မာရုံမှ ကြီးပျားကျင်းပသော ဆဋ္ဌမအကြိမ် ဓမ္မပုဏ္ဏားတိုက်ပွဲ

မလွဲမသွေ

လူ့ဘဝကြီးတစ်လျှောက် လျှောက်လှမ်းရတဲ့ခရီးမှာ စီးပွားရေးလောက၊ ပညာရေးလောကတွေဟာ မလွဲမသွေ တွေ့ရမှာဖြစ်၏။

ထိုသို့ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး စွမ်းဆောင်ရာတွင် ပြိုင်ဘက်တို့မှာ မလွဲမသွေ တွေ့ရမည် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြိုင်ဘက်များနှင့် တွေ့ရာတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံသူတွေနှင့် ပြိုင်ခဲ့လျှင် အချိန်ကို စောင့်ပြီး ကိုယ့်ဘက်က အခွင့်အလမ်း သာတဲ့အချိန်ကို စောင့်ခြင်း ခြွေရောင်းပင်းများတဲ့သူတွေနှင့် ပြိုင်လျှင် ၎င်းတို့ အရင်းချင်း မသင့်တဲ့အချိန်ကို စောင့်ခြင်း တို့နှင့် ပြိုင်ခဲ့သော်လည်း ကံတရားနှင့် ယှဉ်ပြီး ပြိုင်ရမည် ဆိုလျှင်တော့ မပြိုင်တာဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ကိုယ်က ကံမကောင်းသေးရင် ကံကောင်းအောင်လုပ်ပြီးမှသာ ပြိုင်မယ် ဆိုလျှင်...